

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

NYPL RESEARCH LIBRARIES

3 3433 08160798 2

Opal

Digitized by Google

Clarendon Press Series

GOLDEN TREASURY

OF

GREEK PROSE

WRIGHT AND SHADWELL

London

HENRY FROWDE

OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE

7 PATERNOSTER ROW

Greek literature

Clarendon Press Series

C

A GOLDEN TREASURY
OF
GREEK PROSE

BY
R. S. WRIGHT, M.A.

Fellow of Oriel: Barrister at Law,

AND
J. E. L. SHADWELL, M.A.

Senior Student of Christ Church

Oxford

AT THE CLARENDON PRESS

M DCCC LXX

Digitized by Google

- 32867-

CONTENTS.

I. THE IONIAN AGE.

	PAGE
<i>SPARTAN RHETRA</i>	3
<i>PHERECYDES OF SYROS</i>	3
<i>ANAXIMANDER</i>	4
<i>ACUSILAUS</i>	4
<i>HECATAEUS</i>	4
<i>HERACLEITUS</i>	5
<i>CHARON</i>	7
<i>ANAXAGORAS</i>	8
<i>HERODOTUS</i>	8
<i>HANNO</i>	35
<i>PROTAGORAS</i>	35

II. THE ATTIC AGE.

<i>ION OF CHIOS</i>	39
<i>ANTIPHON</i>	40
<i>DEMOCRITUS</i>	42
<i>ANDOCIDES</i>	44
<i>THUCYDIDES</i>	46
<i>XENOPHON</i>	74

	PAGE
<i>LYSIAS</i>	81
<i>HIPPOCRATES</i>	84
<i>PLATO</i>	85
<i>ISOCRATES</i>	110
<i>AESCHINES</i>	113
<i>DEMOSTHENES</i>	114

III. THE ALEXANDRINE AGE.

<i>ARISTOTLE</i>	131
<i>THEOPHRASTUS</i>	144
<i>THEOPOMPUS</i>	146
<i>DICAEARCHUS</i>	148
<i>EPICURUS</i>	149
<i>CLEANTHES</i>	150
<i>POLYBIUS</i>	151
<i>APOLLODORUS</i>	153
<i>DIONYSIUS OF HALICARNASSUS</i>	157
<i>DIODORUS SICULUS</i>	161
<i>STRABO</i>	162

IV. THE ROMAN AGE.

<i>PLUTARCH</i>	165
<i>AELIAN</i>	171
<i>EPICTETUS</i>	172
<i>ARRIAN</i>	175
<i>LUCIAN</i>	179
<i>M. AURELIUS ANTONINUS</i>	193
<i>PAUSANIAS</i>	196
<i>PHILOSTRATUS</i>	197

CONTENTS.

vii

	PAGE
<i>DIOGENES LAERTIUS</i>	198
<i>LONGINUS</i>	199
<i>PORPHYRY</i>	202
<i>JULIAN THE EMPEROR</i>	203
<i>LIBANIUS</i>	203
<i>HELIODORUS</i>	204
<i>ACHILLES TATIUS</i>	205
<i>AGATHIAS</i>	206

NOTES.

<i>Introduction</i>	209
<i>The Ionian Age</i>	221
<i>The Attic Age</i>	229
<i>The Alexandrine Age</i>	259
<i>The Roman Age</i>	268

ERRATA.

- Page 55, line 8. Insert a comma after ἀρχήν
„ 106, „ 68. For δέονται. read δέονται,
„ 107, „ 114. For ὁρῶν read ὥρῶν
„ 108, „ 126. For καλεῖτε read καλεῖται
„ 134, v. 1. Strike out the words in brackets.
„ 144, line 9. For πλημύρα read πλήμμυρα
„ 160, „ 5. For μερῶν read μελῶν
„ 172, „ 21. For ἡδιστα read ἡδιστα
„ 175, i. 3. For Διονύσου read Διονύσου
„ 195, line 4. For ἄλλα read ἄλλοι

BOOK I.

THE IONIAN AGE.

B. C. 800—440. •

THE IONIAN AGE.

I.

Spartan Rhetra, B.C. 800 (?).

Διὸς Συλλανίου καὶ Ἀθηνᾶς Συλλανίας ἱερὸν ἰδρυσάμενον, φύλας φυλάξαντα καὶ ὠβὰς ὠβάξαντα, τριάκοντα γερουσίαν σὺν ἀρχαγέταις καταστήσαντα, ὥρας ἐξ ὥρας ἀπελλάζειν μεταξὺ Βαβύκας τε καὶ Κνακίωνος, οὕτως εἰσφέρειν τε καὶ ἀφίστασθαι· † γαμῶδαν γοριαν ἢ μην † καὶ κράτος.

II.

Pherecydes of Syros, B.C. 600.

i. Ζεὺς μὲν καὶ Χρόνος εἰς αἰὲ καὶ Χθὼν ἦν· Χθονίῃ δὲ ὄνομα ἐγένετο Γῇ ἐπειδὴ αὐτῇ Ζεὺς γέρας διδοῖ.

ii. Ζῆς ποιεῖ φάρος μέγα τε καὶ καλὸν καὶ ἐν αὐτῷ ποικίλλει γῆν καὶ ὠγήνουν καὶ τὰ ὠγήνου δώματα * * * καὶ ἐπὶ δρυὶ ὑποπτέρῳ ποικίλλει τὸ φάρος.

III.

Anaximander, B.C. 560.

- i. Νοῦς ἀθάνατος καὶ ἀνώλεθρος.
- ii. Ἡ σελήνη ψευδοφαῖς.

IV.

Acusilaus, B.C. 530.

Ὁκεανὸς δὲ γαμέϊ Τηθὺν ἑαυτοῦ ἀδελφήν· τῶν δὲ γίγνονται
τρισχίλιοι ποταμοί· Ἀχελῷος δὲ αὐτῶν πρεσβύτατος καὶ τετί-
μηται μάλιστα.

V.

Hecataeus, B.C. 500.

i. Ἑκαταῖος Μιλήσιος ὧδε μυθεῖται· τάδε γράφω, ὥς μοι ἀληθέα
δοκέει εἶναι· οἱ γὰρ Ἑλλήνων λόγοι πολλοί τε καὶ γελοῖοι, ὥς
ἐμοὶ φαίνονται, εἰσίν.

ii. Ὅρεσθεὺς ὁ Δευκαλίωνος ἦλθεν εἰς Αἰτωλίαν ἐπὶ βασιλείᾳ
καὶ κύων αὐτῷ στέλεχος ἔτεκε· καὶ ὃς ἐκέλευσε αὐτὸν κατορυχθῆναι·
καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔφν ἄμπελος πολυστάφυλος· διὸ καὶ τὸν αὐτοῦ
παῖδα Φύτιον ἐκάλεσε· τούτου δ' Οἰνεὺς ἐγένετο, κληθεὶς ἀπὸ τῶν
ἀμπέλων· οἱ γὰρ παλαιοὶ Ἑλληνες οἶνας ἐκάλουν τὰς ἀμπέλους.
Οἰνέως δ' ἐγένετο Αἰτωλός.

iii. Κῆρυξ δὲ ταῦτα δεινὰ ποιούμενος αὐτίκα ἐκέλευε τοὺς
Ἑρακλείδας ἐπιγόνους ἐκχωρεῖν· οὐ γὰρ ὑμῖν δυνατὸς εἰμι ἀρή-
γειν· ὥς μὴ ὦν αὐτοὶ τε ἀπόλησθε καμὲ τρώσσητε, ἐς ἄλλον τινα
τόπον ἀποίχεσθαι.

VI.

Heracleitus, B.C. 500.

i. Τοῦ λόγου τοῦδε ἔοντος αἰεὶ ἀξύνετοι γίνονται ἄνθρωποι καὶ πρόσθεν ἢ ἀκοῦσαι καὶ ἀκούσαντες τὸ πρῶτον· γινομένων γὰρ πάντων κατὰ τὸν λόγον τόνδε, ἀπείροισι εἰκάσι πειρώμενοι καὶ ἐπέων καὶ ἔργων τοιούτων ὁκοῖα ἐγὼ διηγέυμαι διαιρέων κατὰ φύσιν καὶ φράζων ὅκως ἔχει· τοὺς δὲ ἄλλους ἀνθρώπους λαμβάνει ὁκόσα ἐγερθέντες ποιέουσι, ὅκωσπερ ὁκόσα εὖδοντες ἐπιλαμβάνονται.

ii. Ἀξύνετοι ἀκούσαντες κωφοῖς εἰκάσι· φάτις αὐτοῖσι μαρτυρεῖ “παρόντας ἀπεῖναι.”

iii. Κύνες βαύζουσι ὃν ἂν μὴ γινώσκωσι.

iv. Ἐὰν μὴ ἔλπησθε ἀνέλπιστον, οὐκ ἐξευρήσετε ἀνεξεύρετον ἔδν καὶ ἄπορον.

v. Χρυσὸν οἱ διζήμενοι γῆν πολλὴν ὀρύσσουσι καὶ εὐρίσκουσι ὀλίγον.

vi. Σίβυλλα μαινομένῳ στόματι ἀγέλαστα καὶ ἀκαλλώπιστα καὶ ἀμύριστα φθεγγομένη χιλίων ἐτῶν ἐξικνεῖται τῇ φωνῇ διὰ τὸν θεόν.

vii. Ἐν τῷ σοφὸν μῶνον λέγεσθαι ἐθέλει καὶ οὐκ ἐθέλει Ζηνὸς οὔνομα.

viii. Ὑβριν χρὴ σβεννύνειν μᾶλλον ἢ πυρκαϊήν.

ix. Ἐν νόφ λέγοντας ἰσχυρίζεσθαι χρὴ τῷ ξυνῷ πάντων ὅκωσπερ νόμφ πόλις καὶ πολὺ ἰσχυροτέρως· τρέφονται γὰρ πάντες οἱ ἀνθρώπιοι νόμοι ὑπὸ ἐνὸς τοῦ θείου· κρατεῖ γὰρ τοσούτον ὁκόσον ἐθέλει καὶ ἐξαρκείει πᾶσι καὶ περιγίνεται.

χ. Ποταμῷ οὐκ ἔστι δις ἐμβῆναι τῷ αὐτῷ· ἕτερα γὰρ ἐπιρρέει ὕδατα.

xi. Ἥλιος οὐχ ὑπερβήσεται μέτρα· εἰ δὲ μὴ, Ἑρινύες μιν Δίκης ἐπίκουροι ἐξευρήσουσιν.

xii. Κόσμον τὸν αὐτὸν ἀπάντων οὔτε τις θεῶν οὔτε ἀνθρώπων ἐποίησεν· ἀλλ' ἦν αἰεὶ καὶ ἔσται, πῦρ αἰέζων, ἀπτόμενον μέτρον καὶ ἀποσβεννύμενον μέτρον.

xiii. Ὅδὸς ἄνω κάτω μή.

xiv. Παλίντονος ἀρμονίη κόσμου ὅκωσπερ λύρης καὶ τόξου.

xv. Πιθήκων ὁ κάλλιστος αἰσχροὺς ἀνθρώπων γένει συμβάλλειν. ἀνθρώπων ὁ σοφώτατος πρὸς θεὸν πίθηκος φανέϊται.

xvi. Αἰὼν παῖς ἔστι παίζων, πεττεύων· παιδὸς ἡ βασιληΐη.

xvii. Πυρὸς ἀνταμείβεται πάντα καὶ πῦρ ἀπάντων, ὥσπερ χρυσοῦ χρήματα καὶ χρημάτων χρυσός.

xviii. Καὶ τοῖσι ἀγᾶλμασι τουτέοισι εὐχονται, ὁκοῖον εἴ τις τοῖσι δόμοισι λεσχηνεύοιτο, οὔτε γινώσκων θεοὺς οὔτε ἥρωας οἰτινές εἰσι.

xix. Θεοὶ θνητοὶ ἄνθρωποι τ' ἀθάνατοι, ζῶντες τὸν ἐκείνων θάνατον, θνήσκοντες τὴν ἐκείνων ζωὴν.

xx. Ἀνθρώπους μένει ἀποθανόντας ἄσσα οὐκ ἔλπονται οὐδὲ δοκέουσι.

xxi. Ἦθος ἀνθρώπων δαίμων.

xxii. Αὔη ψυχὴ σοφωτάτη καὶ ἀρίστη.

xxiii. Ψυχὴ ξηρὴ ἀρίστη ὥσπερ ἀστραπὴ νέφους διαπταμένη τοῦ σώματος.

xxiv. Ἀνὴρ νήπιος ἤκουσε πρὸς δαίμονος ὅκωσπερ παῖς πρὸς ἀνδρός.

xxv. Βλάξ ἄνθρωπος ἐπὶ παντὶ λόγῳ ἐπτοῆσθαι φιλεῖ.

xxvi. 'Εδιζησάμην ἐμεωντὸν καὶ τῶν ἐν Δελφοῖς γραμμάτων
θειότατον ἐδόκει τὸ Γνώθι σαντόν.

xxvii. Πουλυμαθίη νόον οὐ διδάσκει· 'Ησιόδον γὰρ ἂν ἐδίδαξε
καὶ Πυθαγόρην, αὐθὶς τε Ξεινοφάνεά τε καὶ 'Εκαταῖον.

VII.

Charon, B.C. 480.

i. 'Ροῖκος δρῦν θεασάμενος ἤδη μέλλουσιν ἐπὶ γῇν καταφέρει-
σθαι, προσέταξε τοῖς παισὶν αὐτὴν ὑποστηρίξαι· ἡ δὲ μέλλουσα
συμφθεῖρεσθαι τῇ δρυὶ νύμφη, ἐπιστᾶσα τῷ Ροίκῳ, χάριν μὲν
εἰδέναι ἔφασκεν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας, ἐπέτρεπε δὲ αἰτήσασθαι ὅτι
βούλοιο· ὥς δὲ ἐκεῖνος ἡξίου συγγενέσθαι αὐτῇ, ἐπιζήμιον μὲν 5
ἔλεγεν εἶναι τοῦτο· φυλάττεσθαι δὲ ὅμως ἐτέρας γυναικὸς ὁμίλιαν.
ἔσχον δὲ μετὰ αὐτῶν ἄγγελον μέλισσαν. καὶ ποτε πεττεύ-
οντος αὐτοῦ περιίπταται ἡ μέλισσα· πικρότερον δὲ τι ἀποφθεγξά-
μενος, εἰς ὄργην ἔτρεψε τὴν νύμφην, ὥστε πηρωθῆναι.

ii. Βισάλται εἰς Καρδίην ἐστρατεύσαντο καὶ ἐνίκησαν· ἡγεμῶν
δὲ τῶν Βισαλτέων ἦν Ὀναρις· οὗτος δὲ παῖς ὢν ἐν τῇ Καρδίῃ
ἐπράθη καὶ τινι Καρδιηνῷ δουλεύσας κορσωτεὺς ἐγένετο· Καρ-
διηνοῖς δὲ λόγιον ἦν ὥς Βισάλται ἀπίξονται ἐπ' αὐτούς· καὶ πυκνὰ
περὶ τούτου διελέγοντο ἐν τῷ κορσωτηρίῳ ἱζάνοντες. καὶ ἀποδράς 5
ἐκ τῆς Καρδίας εἰς τὴν πατρίδα τοὺς Βισάλτας ἔστειλεν ἐπὶ τοὺς
Καρδιηνοὺς, ἀποδειχθεὶς ἡγεμῶν ὑπὸ τῶν Βισαλτέων. οἱ δὲ
Καρδιηνοὶ πάντες τοὺς ἵππους ἐδίδαξαν ἐν τοῖς συμποσίοις ὀρχεῖ-
σθαι ὑπὸ τῶν αὐλῶν· καὶ ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν ἱστάμενοι τοῖς
προσθίοις ὠρχοῦντο ἐξεπιστάμενοι τὰ αὐλήματα. ταῦτα οὖν 10
ἐπισταμένος Ὀναρις ἐκτίησας ἐκ τῆς Καρδίας αὐλητρίδα· καὶ

ἀπικομένη ἡ αὐληγρίς εἰς τοὺς Βισάλτας ἐδίδαξε πολλοὺς αὐλητάς· μεθ' ὧν δὴ καὶ στρατεύεται ἐπὶ τὴν Καρδίην. καὶ ἐπειδὴ ἡ μάχη συνκυστήκει, ἐκέλευσεν αὐλεῖν τὰ αὐλήματα ὅσα οἱ ἵπποι τῶν 15 Καρδιηνῶν ἐξεπισταίαιτο· καὶ ἐπεὶ ἤκουσαν οἱ ἵπποι τοῦ αὐλοῦ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν καὶ πρὸς ὄρχησμον ἐτράποντο· τῶν δὲ Καρδιηνῶν ἡ ἰσχὺς ἐν τῇ ἵππῳ ἦν· καὶ οὕτως ἐνίκηθσαν.

VIII.

Anaxagoras, B.C. 450.

Ὅμοῦ πάντα χρήματα ἦν * * * εἴτα νοὺς ἐλθὼν αὐτὰ διεκόσμησε.

IX.

Herodotus, B.C. 440.

Croesus the son of Alyattes.

i. Τελευτήσαντος δὲ Ἀλυάττεω, ἐξεδέξατο τὴν βασιλιήν Κροῖσος ὁ Ἀλυάττεω, ἐτέων ἐὼν ἡλικίην πέντε καὶ τριήκοντα· ὃς δὴ Ἑλλήνων πρώτοις ἐπεθήκατο Ἐφεσίοις. ἔνθα δὴ οἱ Ἐφεσίοι πολιορκεόμενοι ὑπ' αὐτοῦ, ἀνέθεσαν τὴν πόλιν τῇ Ἀρτέμιδι, ἐξά- 5 ψαντες ἐκ τοῦ νηοῦ σχοιρίον ἐς τὸ τεῖχος. ἔστι δὲ μεταξύ τῆς τε παλαιῆς πόλιος, ἣ τότε ἐπολιορκέετο, καὶ τοῦ νηοῦ, ἑπτὰ στάδιοι. πρώτοις μὲν δὴ τούτοις ἐπεχείρησε ὁ Κροῖσος· μετὰ δὲ, ἐν μέρει ἐκάστοις Ἴωνων τε καὶ Αἰολέων, ἄλλοις ἄλλας αἰτίας ἐπιφέρων· τῶν μὲν ἐδύνατο μέζονας παρευρίσκειν, μέζονα ἐπαιτιώμενος, τοῖς 10 δὲ αὐτῶν καὶ φαῦλα ἐπιφέρων. ὥς δὲ ἄρα οἱ ἐν τῇ Ἀσίῃ Ἕλληνες κατεστράφατο ἐς φόρου ἀπαγωγὴν, τὸ ἐνθεῦτεν ἐπενόεε, νέας ποιησάμενος, ἐπιχειρεῖν τοῖς νησιώτησι. ἐόντων δὲ οἱ πάν-

των ἐτοιμῶν ἐς τὴν ναυπηγίην, οἱ μὲν Βιάντα λέγουσι τὸν Πριηνέα ἀπικόμενον ἐς Σάρδεις, οἱ δὲ Πιττακὸν τὸν Μυτιληναῖον, εἰρομένου Κροίσου εἶ τι εἴη νεώτερον περὶ τὴν Ἑλλάδα, εἰπόντα τάδε, κατα- 15 παῦσαι τὴν ναυπηγίην· “ὦ βασιλεῦ, νησιῶται ἵππων συνωνέονται μυρίην, ἐς Σάρδεις τε καὶ ἐπὶ σὲ ἔχοντες ἐν νῷ στρατεύεσθαι.” Κροῖσον δὲ, ἐλπίσαντα λέγειν ἐκείνον ἀληθέα, εἰπεῖν· “αἱ γὰρ τοῦτο θεοὶ ποιήσειαν ἐπὶ νόον νησιώτησι, ἐλθεῖν ἐπὶ Λυδῶν παῖδας σὺν ἵπποισι.” τὸν δὲ, ὑπολαβόντα φάναι· “ὦ βασιλεῦ, προθύ- 20 μως μοι φαίней εὐξασθαι νησιώτας ἵππενυμένους λαβεῖν ἐν ἡπείρῳ, οἰκότα ἐλπίζων· νησιώτας δὲ τί δοκέεις εὐχεσθαι ἄλλο, ἢ, ἐπεὶ τε τάχιστα ἐπύθοντό σε μέλλοντα ἐπὶ σφίσι ναυπηγέεσθαι νέας, λαβεῖν ἀρώμενοι Λυδοὺς ἐν θαλάσῃ, ἵνα ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ οἰκημένων Ἑλλήνων τίσωνταί σε, τοὺς σὺ δουλώσας ἔχεις;” 25 κάρτα τε ἡσθῆναι Κροῖσον τῷ ἐπιλόγῳ· καὶ οἱ (προσφυέως γὰρ δόξαί λέγειν) πειθόμενον, παύσασθαι τῆς ναυπηγίης. καὶ οὕτω τοῖσι τὰς νήσους οἰκημένοισι ἴωσι ξεινίην συνεθήκατο. χρόνου δὲ ἐπιγινόμενου, καὶ κατεστραμμένων σχεδὸν πάντων τῶν ἐντὸς Ἄλνυος ποταμοῦ οἰκημένων (πλην γὰρ Κιλικίων καὶ Λυκίων, τοὺς 30 ἄλλους πάντας ὑπ’ ἐωυτῷ εἶχε καταστρεψάμενος ὁ Κροῖσος· εἰσὶ δὲ αἶδε, Λυδοὶ, Φρύγες, Μυσοὶ, Μαριανδυνοὶ, Χάλυβες, Παφλαγόνες, Θρηῖκες, οἱ Θυνοὶ τε καὶ Βιθυνοὶ, Κᾶρες, Ἴωνες, Δωριεῖς, Αἰολεῖς, Πάμφυλοι) κατεστραμμένων δὲ τούτων, καὶ προσεπικτωμένου Κροίσου Λυδοῖσι, ἀπικνέονται ἐς Σάρδεις ἀκμαζούσας πλούτῳ 35 ἄλλοι τε οἱ πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφισταί, οἱ τοῦτον τὸν χρόνον ἐτύγχανον ἐόντες, ὥς ἕκαστος αὐτῶν ἀπικνέοιτο· καὶ δὴ καὶ Σύλων, ἀνὴρ Ἀθηναῖος, ὃς Ἀθηναίοισι νόμους κελεύσασι ποιήσας, ἀπεδήμησε ἕτεα δέκα, κατὰ θεωρίας πρόφασιν ἐκπλώσας, ἵνα δὴ μή τινα τῶν νόμων ἀναγκασθῇ λῦσαι τῶν ἔθετο. αὐτοὶ γὰρ οὐκ οἶοί τε 40 ἦσαν αὐτὸ ποιῆσαι Ἀθηναῖοι· ὀρκίοισι γὰρ μεγάλοισι κατείχοντο,

δέκα ἔτεα χρήσεσθαι νόμοισι τοὺς ἄν σφι Σόλων θῆται. αὐτῶν
 δὴ ὦν τούτων καὶ τῆς θεωρίας ἐκδημήσας ὁ Σόλων εἵνεκεν, ἐς
 Αἴγυπτον ἀπῖκετο παρὰ Ἄμασιν, καὶ δὴ καὶ ἐς Σάρδεις παρὰ
 45 Κροῖσον. ἀπικόμενος δέ, ἐξευίζετο ἐν τοῖσι βασιλείοισι ὑπὸ τοῦ
 Κροῖσου· μετὰ δέ, ἡμέρη τρίτη ἢ τετάρτη, κελεύσαντος Κροῖσου,
 τὸν Σόλωνα θεράποντες περιῆγον κατὰ τοὺς θησαυροὺς, καὶ ἐπε-
 δείκνυσαν πάντα ἔοντα μεγάλα τε καὶ ὄλβια. θεησάμενον δέ μιν τὰ
 πάντα καὶ σκεψάμενον ὥς οἱ κατὰ καιρὸν ἦν, εἶρετο ὁ Κροῖσος
 50 τάδε· “ξεῖνε Ἀθηναῖε, παρ’ ἡμέας γὰρ περὶ σέο λόγος ἀπύκται
 πολλὸς, καὶ σοφίης εἵνεκεν τῆς σῆς καὶ πλάνης, ὥς φιλοσοφέων
 γῆν πολλὴν θεωρίας εἵνεκεν ἐπελήλυθας, νῦν ὦν ἱμερος ἐπείρεσθαί
 μοι ἐπῆλθε, εἴ τινα ἤδη πάντων εἶδες ὀλβιώτατον;” ὁ μὲν,
 ἐλπίζων εἶναι ἀνθρώπων ὀλβιώτατος, ταῦτα ἐπειρώτα. Σόλων δέ,
 55 οὐδὲν ὑποθωπεύσας, ἀλλὰ τῷ ἔοντι χρυσάμενος, λέγει· “ὦ βασι-
 λεῦ, Τέλλον Ἀθηναῖον” ἀποθωνμάσας δὲ Κροῖσος τὸ λεχθὲν,
 εἶρετο ἐπιστρεφέως· “κοίη δὴ κρίνεις Τέλλον εἶναι ὀλβιώτατον;”
 ὁ δὲ εἶπε· “Τέλλω, τοῦτο μὲν, τῆς πόλιος εὐ ἡκούσης, παῖδες
 ἦσαν καλοὶ τε κάγαθοι, καὶ σφι εἶδε ἅπασι τέκνα ἐκγενόμενα, καὶ
 60 πάντα παραμείναντα· τοῦτο δέ, τοῦ βίου εὐ ἦκοντι, ὥς τὰ παρ’
 ἡμῖν, τελευτὴ τοῦ βίου λαμπροτάτη ἐπεγένετο. γενομένης γὰρ
 Ἀθηναίοισι μάχης πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας ἐν Ἐλευσίνι, βοηθήσας,
 καὶ τροπὴν ποιήσας τῶν πολεμίων, ἀπέθανε κάλλιστα. καὶ μιν
 Ἀθηναῖοι δημοσίῃ τε ἔθαψαν αὐτοῦ τῇ περ ἔπεσε, καὶ ἐτίμησαν
 65 μεγάλως.” ὥς δὲ τὰ κατὰ τὸν Τέλλον προετρέψατο ὁ Σόλων τὸν
 Κροῖσον εἶπας πολλὰ τε καὶ ὄλβια, ἐτειρώτα τίνα δεύτερον μετ’
 ἐκείνων ἴδοι, δοκέων πάγχυ δευτερεῖα γῶν οἴσεσθαι. ὁ δὲ εἶπε·
 “Κλέοβιν τε καὶ Βίτωνα. τούτοις γὰρ, ἐοῦσι γένος Ἀργείοισι,
 βίος τε ἀρκέων ὑπῆν, καὶ πρὸς τούτῳ, ῥώμῃ σώματος τοιῆδε·
 70 ἀεθλοφόροι τε ἀμφοτέροι ὁμοίως ἦσαν, καὶ δὴ καὶ λέγεται ὅδε ὁ

λόγος. εὐούσης ὁρτῆς τῇ Ἡρῃ τοῖσι Ἀργείοισι, ἔδεε πάντως τὴν
 μητέρα αὐτῶν ζεύγεϊ κομισθῆναι ἐς τὸ ἱρόν· οἱ δὲ σφι βόες ἐκ τοῦ
 ἀγροῦ οὐ παρεγίνοντο ἐν ὥρῃ· ἐκκληϊόμενοι δὲ τῇ ὥρῃ οἱ νεηνίαί,
 ὑποδύντες αὐτοὶ ὑπὸ τὴν ζεύγλην, εἰλκον τὴν ἄμαξαν, ἐπὶ τῆς
 ἀμάξης δὲ σφι ὀχέετο ἡ μήτηρ. σταδίους δὲ πέντε καὶ τεσσερά- 75
 κοντα διακομίσαντες, ἀπίκοντο ἐς τὸ ἱρόν· ταῦτα δὲ σφι ποιήσασι,
 καὶ ὀφθεῖσι ὑπὸ τῆς πανηγύριος, τελευτῇ τοῦ βίου ἀρίστη ἐπεγέ-
 νετο. διέδεξέ τε ἐν τούτοισι ὁ θεός, ὥς ἄμεινον εἴη ἀνθρώπων
 τεθνάναι μᾶλλον ἢ ζῶειν. Ἀργεῖοι μὲν γὰρ περιστάντες ἐμακάριζον
 τῶν νεηνιέων τὴν ῥώμην· αἱ δὲ Ἀργεῖαι, τὴν μητέρα αὐτῶν, οἷων 80
 τέκνων ἐκύρησε. ἡ δὲ μήτηρ περιχαρὴς εὐούσα τῷ τε ἔργῳ καὶ
 τῇ φήμῃ, στᾶσα ἀντίον τοῦ ἀγάλματος, εὐχέτο, Κλέοβί τε καὶ
 Βίτωνι, τοῖσι ἐωυτῆς τέκνοισι, οἳ μιν ἐτίμησαν μεγάλως, δοῦναι τὴν
 θεὸν τὸ ἀνθρώπων τυχεῖν ἀριστόν ἐστι. μετὰ ταύτην δὲ τὴν εὐχὴν,
 ὥς ἔθυσάν τε καὶ εὐωχήθησαν, κατακοιμηθέντες ἐν αὐτῷ τῷ ἱρῷ οἱ 85
 νεηνίαί, οὐκέτι ἀνέστησαν, ἀλλ' ἐν τέλει τούτῳ ἔσχοντο. Ἀργεῖοι
 δὲ σφῶν εἰκόνας ποιησάμενοι, ἀνέθεσαν ἐς Δελφοὺς, ὥς ἀνδρῶν
 ἀρίστων γενομένων." Σόλων μὲν δὴ εὐδαιμονίης δευτερεῖα ἔνεμε
 τούτοισι. Κροῖσος δὲ σπερχθεὶς, εἶπε· "ὦ ξεῖνε Ἀθηναῖε, ἡ δὲ
 ἡμετέρῃ εὐδαιμονίῃ οὕτω τοι ἀπέρριπται ἐς τὸ μηδὲν, ὥστε οὐδὲ 90
 ἰδιωτέων ἀνδρῶν ἀξίους ἡμέας ἐποίησας;" ὁ δὲ εἶπε· "ὦ Κροῖσε,
 ἐπιστάμενόν με τὸ θεῖον πᾶν ἐὼν φθονερόν τε καὶ ταραχῶδες,
 ἐπειρωτᾶς ἀνθρωπηῶν πρηγμάτων πέρι; ἐν γὰρ τῷ μακρῷ χρόνῳ
 πολλὰ μὲν ἐστι ἰδέειν τὰ μή τις ἐθέλει, πολλὰ δὲ καὶ παθεῖν·
 ἐς γὰρ ἐβδομήκοντα ἔτεα οὖρον τῆς ζῆς ἀνθρώπων προτίθημι. 95
 οὗτοι ἐόντες ἐνιαυτοὶ ἐβδομήκοντα, παρέχονται ἡμέρας διηκοσίας
 καὶ πεντακισχιλίας καὶ δισμυρίας, ἐμβολίμου μηνὸς μὴ γινομένου.
 εἰ δὲ δὴ ἐβελήσῃ τοῦτ' ἐν τῶν ἐτέων μηνὶ μακρότερον γίνεσθαι,
 ἵνα δὴ αἱ ὥραι συμβαίνωσι παραγινόμεναι ἐς τὸ δέον, μῆνες μὲν

- 100 παρὰ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτεα οἱ ἐμβόλιμοι γίνονται τριήκοντα πέντε·
 ἡμέραι δὲ ἐκ τῶν μηνῶν τούτων, χίλια πεντήκοντα. τούτων τῶν
 ἀπασέων ἡμερέων, τῶν ἐς τὰ ἑβδομήκοντα ἔτεα ἐουσέων πεντήκοντα
 καὶ διηκοσίων καὶ ἑξακισχιλίων καὶ δισμυριέων, ἡ ἐτέρη αὐτέων τῇ
 ἐτέρῃ ἡμέρῃ τὸ παράπαν οὐδὲν ὁμοίον προσάγει πρῆγμα. οὕτω ὦν,
- 105 ὦ Κροῖσε, πᾶν ἐστὶ ἄνθρωπος συμφορῇ. ἐμοὶ δὲ σὺ καὶ πλουτέειν
 μὲν μέγα φαίνεαι, καὶ βασιλεὺς εἶναι πολλῶν ἀνθρώπων· ἐκεῖνο δὲ
 τὸ εἶρέό με, οὐκω σε ἐγὼ λέγω, πρὶν ἂν τελευτήσαντα καλῶς τὸν
 αἰῶνα πύθωμαι. οὐ γάρ τοι ὁ μέγα πλούσιος μᾶλλον τοῦ ἐπ’
 ἡμέρην ἔχοντος ὀλβιώτερός ἐστι, εἰ μὴ οἱ τύχῃ ἐπίσποιτο, πάντα
- 110 καλὰ ἔχοντα τελευτήσαι εὐ τὸν βίον. πολλοὶ μὲν γὰρ ζάπλουτοι
 ἀνθρώπων, ἀνὸλβιοὶ εἰσι· πολλοὶ δὲ μετρίως ἔχοντες βίου, εὐτυ-
 χέες. ὁ μὲν δὴ μέγα πλούσιος, ἀνὸλβιος δὲ, δυοῖσι προέχει τοῦ
 εὐτυχέος μούνοισι· οὗτος δὲ, τοῦ πλουσίου καὶ ἀνὸλβίου πολλοῖσι.
 ὁ μὲν, ἐπιθυμίην ἐκτελέσαι, καὶ ἄτην μεγάλην προσπεσοῦσαν
- 115 ἐνείκαι δυνατώτερος· ὁ δὲ, τοισίδε προέχει ἐκείνου· ἄτην μὲν καὶ
 ἐπιθυμίην οὐκ ὁμοίως δυνατὸς ἐκείνῳ ἐνείκαι, ταῦτα δὲ ἡ εὐτυχία οἱ
 ἀπερύκει· ἄπηρος δὲ ἐστὶ, ἄνουσος, ἀπαθὴς κακῶν, εὖπαις, εὐειδής.
 εἰ δὲ πρὸς τούτοις ἔτι τελευτήσῃ τὸν βίον εὐ, οὗτος ἐκείνος τὸν
 σὺ ζητεῖς, ὀλβιος κεκλησθαι ἄξιός ἐστι. πρὶν δ’ ἂν τελευτήσῃ,
- 120 ἐπισχέειν, μηδὲ καλέειν κω ὀλβιον, ἀλλ’ εὐτυχέα. τὰ πάντα μὲν
 νυν ταῦτα συλλαβεῖν ἄνθρωπον ἕντα ἀδύνατόν ἐστι, ὥσπερ χώρα
 οὐδεμία καταρκέει πάντα ἐωυτῇ παρέχουσα, ἀλλὰ ἄλλο μὲν ἔχει,
 ἐτέρου δὲ ἐπιδέεται· ἡ δὲ ἂν τὰ πλείστα ἔχῃ, ἀρίστη αὕτη. ὥς δὲ
 καὶ ἀνθρώπου σῶμα ἓν οὐδὲν αὐταρκές ἐστι· τὸ μὲν γὰρ ἔχει,
- 125 ἄλλου δὲ ἐνδεές ἐστι. ὅς δ’ ἂν αὐτῶν πλείστα ἔχων διατελέῃ, καὶ
 ἔπειτα τελευτήσῃ εὐχαρίστως τὸν βίον, οὗτος παρ’ ἐμοὶ τὸ οὐνομα
 τοῦτο, ὦ βασιλεῦ, δίκαιός ἐστι φέρεσθαι. σκοπέειν δὲ χρὴ παντὸς
 χρήματος τὴν τελευτὴν κῆ ἀποβήσεται. πολλοῖσι γὰρ δὴ ὑποδέξας

ὄλβον ὁ θεὸς, προρρίζους ἀνέτρεψε.” ταῦτα λέγων τῷ Κροίσῳ
 οὐ κως οὔτε ἐχαρίζετο, οὔτε λόγου μιν ποιησάμενος οὐδενός, 130
 ἀποπέμπεται, κάρτα δόξας ἀμαθὴς εἶναι, ὅς τὰ παρεόντα ἀγαθὰ
 μετεῖς, τὴν τελευταίην παντὸς χρήματος ὁρᾶν ἐκέλευε. μετὰ δὲ
 Σόλωνα οἰχόμενον, ἔλαβε ἐκ θεοῦ νέμεσις μεγάλη Κροῖσον· ὥς
 εἰκάσαι, ὅτι ἐνόμισε ἑωυτὸν εἶναι ἀνθρώπων ἀπάντων ὀλβιώτατον.
 αὐτίκα δὲ οἱ εὐδοντι ἐπέστη ὄνειρος, ὅς οἱ τὴν ἀληθειῶν ἔφαινε τῶν 135
 μελλόντων γενέσθαι κακῶν κατὰ τὸν παῖδα. ἦσαν δὲ τῷ Κροίσῳ
 δύο παῖδες· τῶν οὐτερος μὲν διέφθαρτο· ἦν γὰρ δὴ κωφός· ὁ δὲ
 ἕτερος, τῶν ἡλικίων μακρῷ τὰ πάντα πρῶτος· οὐνομα δὲ οἱ ἦν
 Ἄτυς. τοῦτον δὴ ὦν τὸν Ἄτυν σημαίνει τῷ Κροίσῳ ὁ ὄνειρος, ὥς
 ἀπολέει μιν αἰχμῇ σιδηρῇ βληθέντα. ὁ δὲ ἐπεὶ τε ἐξεγέρθη, καὶ 140
 ἑωυτῷ λόγον ἔδωκε, καταρρωδήσας τὸν ὄνειρον, ἄγεται μὲν τῷ
 παιδί γυναικᾶ· ἐωθότα δὲ στρατηγείει μιν τῶν Λυδῶν, οὐδαμῇ
 ἔτι ἐπὶ τοιοῦτο πρῆγμα ἐξέπεμπε. ἀκόντια δὲ καὶ δοράτια, καὶ τὰ
 τοιαῦτα πάντα τοῖσι χρέονται ἐς πόλεμον ἄνθρωποι, ἐκ τῶν ἀνδρεώ-
 νων ἐκκομίσας, ἐς τοὺς θαλάμους συνένησε, μή τι οἱ κρεμύμενον 145
 τῷ παιδί ἐμπέσῃ. ἔχοντος δὲ οἱ ἐν χερσὶ τοῦ παιδὸς τὸν γάμον,
 ἀπικνέεται ἐς τὰς Σάρδεις ἀνὴρ συμφορῇ ἐχόμενος, καὶ οὐ καθαρὸς
 χεῖρας ἔων, Φρυγὴ μὲν γενεῇ, γένος δὲ τοῦ βασιλεῖος. παρελθὼν
 δὲ οὗτος ἐς τὰ Κροίσου οἰκία, κατὰ νόμους τοὺς ἐπιχωρίους
 καθαρσίου ἐδέετο κυρῆσαι· Κροῖσος δὲ μιν ἐκάθηρε. ἔστι δὲ 150
 παραπλησίη ἡ κάθαρσις τοῖσι Λυδοῖσι καὶ τοῖσι Ἑλλήσι. ἐπεὶ τε
 δὲ τὰ νομιζόμενα ἐποίησε ὁ Κροῖσος, ἐπυνθάνετο ὁκόθεν τε καὶ τίς
 εἴη, λέγων τάδε· “ὦνθρωπε, τίς τε ἔων, καὶ κόθεν τῆς Φρυγίης
 ἦκων, ἐπίστιος ἐμοὶ ἐγένεο; τίνα τε ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν ἐφό-
 νευσας;” ὁ δὲ ἀμείβετο· “ὦ βασιλεῦ, Γορδίῳ μὲν τοῦ Μίδεω 155
 εἰμι παῖς, οὐνομάζομαι δὲ Ἀδρηστος· φονεύσας δὲ ἀδελφεὸν
 ἐμεωυτοῦ ἀέκων, πάρεμι ἐξεληλαμένος τε ὑπὸ τοῦ πατρὸς καὶ

- ἔστερημένος πάντων.” Κροῖσος δέ μιν ἀμείβετο τοῖσδε· “ ἀνδρῶν
 τε φίλων τυγχάνεις ἔκγονος ἔων, καὶ ἐλήλυθας ἐκ φίλους· ἔνθα
 160 ἀμνηχανήσεις χρήματος οὐδενός, μένων ἐν ἡμετέρου. συμφορὴν
 δὲ ταύτην ὡς κουφότατα φέρων, κερδανέεις πλείστον.” ὁ μὲν δὴ
 δίαταν εἶχε ἐν Κροίσου. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ τούτῳ, ἐν τῷ
 Μυσίῳ Οὐλύμπῳ σὺς χρήμα γίνεται μέγα· ὀρμεώμενος δὲ οὗτος
 ἐκ τοῦ οὐρεος τούτου, τὰ τῶν Μυσῶν ἔργα διαφθείρεσκε. πολλάκι
 165 δὲ οἱ Μυσοὶ ἐπ’ αὐτὸν ἐξελθόντες, ποιεέσκον μὲν οὐδὲν κακὸν,
 ἔπασχον δὲ πρὸς αὐτοῦ. τέλος δὲ, ἀπικόμενοι παρὰ τὸν Κροῖσον
 τῶν Μυσῶν ἄγγελοι, ἔλεγον τάδε· “ ὦ βασιλεῦ, ὑὸς χρήμα
 μέγιστον ἀνεφάνη ἡμῖν ἐν τῇ χώρῃ, ὅς τὰ ἔργα διαφθείρει. τοῦτον
 προθυμεύμενοι ἐλέειν, οὐ δυνάμεθα. νῦν ὦν προσδεόμεθά σευ, τὸν
 170 παῖδα καὶ λογάδας νεηνίας καὶ κύνας συμπέμψαι ἡμῖν, ὡς ἂν μιν
 ἐξέλωμεν ἐκ τῆς χώρας.” οἱ μὲν δὴ τούτων ἐδέοντο. Κροῖσος
 δὲ, μνημονεύων τοῦ ὀνείρου τὰ ἔπεα, ἔλεγέ σφι τάδε· “ παιδὸς
 μὲν πέρι τοῦ ἐμοῦ μὴ μνησθῆτε ἔτι· οὐ γὰρ ἂν ὑμῖν συμπέμψαιμι·
 νεόγαμός τε γὰρ ἐστί, καὶ ταῦτά οἱ νῦν μέλει. Λυδῶν μέντοι
 175 λογάδας καὶ τὸ κυνηγέσιον πᾶν συμπέμψω· καὶ διακελεύσομαι
 τοῖσι ἰοῦσι, εἶναι ὡς προθυμοτάτοις συνξελείειν ὑμῖν τὸ θηρίον ἐκ
 τῆς χώρας.” ταῦτα ἀμείψατο· ἀποχρεωμένων δὲ τούτοις τῶν
 Μυσῶν, ἐπεισέρχεται ὁ τοῦ Κροίσου παῖς, ἀκηκοὺς τῶν ἐδέοντο
 οἱ Μυσοί. οὐ φαμένου δὲ τοῦ Κροίσου τόν γε παῖδά σφι συμπέμ-
 180 ψειν, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ νεηνίης τάδε· “ ὦ πάτερ, τὰ κάλλιστα
 πρότερόν κοτε καὶ γενναυότατα ἡμῖν ἦν, ἔς τε πολέμους καὶ ἐς ἄγρας
 φοιτέοντας εὐδοκίμειν· νῦν δὲ ἀμφοτέρων με τούτων ἀποκληῖσας
 ἔχεις, οὔτε τινα δειλίην μοι παριδῶν, οὔτε ἀθυμίην. νῦν τε τέοισί
 με χρὴ ὄμμασι ἔς τε ἀγορὴν καὶ ἐξ ἀγορῆς φοιτέοντα φαίγεσθαι ;
 185 κοῖος μὲν τις τοῖσι πολήτησι δόξω εἶναι ; κοῖος δὲ τις τῇ νεογάμῳ
 γυναικί ; κοῖφ δὲ ἐκείνῃ δόξει ἀνδρὶ συνοικέειν ; ἐμὲ ὦν σὺ ἢ

μέθες ἰέναι ἐπὶ τὴν θήρην, ἥ λόγῳ ἀνάπεισον ὅπως μοι ἀμείνω ἐστὶ ταῦτα οὕτω ποιούμενα.” ἀμείβεται Κροῖσος τοῖσδε· “ὦ παῖ, οὔτε δειλίην, οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἄχαρι παριδὼν τοι, ποιέω ταῦτα· ἀλλὰ μοι ὄψις ὀνείρου ἐν τῷ ὕπνῳ ἐπιστάσα ἔφη σε ὀλιγοχρόνιον 190 ἔσεσθαι, ὑπὸ γὰρ αἰχμῆς σιδηρῆς ἀπολέεσθαι. πρὸς ὧν τὴν ὄψιν ταύτην, τὸν τε γάμον τοι τοῦτον ἔσπευσα, καὶ ἐπὶ τὰ παραλαμβανόμενα οὐκ ἀποπέμπω, φυλακὴν ἔχων εἴ πως δυναίμην ἐπὶ τῆς ἐμῆς σε ζῆς διακλέψαι. εἰς γάρ μοι μῦθος τυγχάνεις ἐὼν παῖς· τὸν γὰρ δὴ ἕτερον, διεφθαρμένον τὴν ἀκοήν, οὐκ εἶναι μοι 195 λογίζομαι.” ἀμείβεται ὁ νεηνίης τοῖσδε. “συγγνώμη μὲν, ὦ πάτερ, τοῖ, ἰδόντί γε ὄψιν τοιαύτην, περὶ ἐμὲ φυλακὴν ἔχειν· τὸ δὲ οὐ μανθάνεις, ἀλλὰ λέληθέ σε τὸ ὄνειρον, ἐμὲ τοι δίκαιόν ἐστι φράζειν. φῆς τοι τὸ ὄνειρον ὑπὸ αἰχμῆς σιδηρῆς φάναι ἐμὲ τελευτήσειν· ὑὸς δὲ κοῖαι μὲν εἰσι χεῖρες, κοίη δὲ αἰχμὴ σιδηρῇ, 200 ἣν σὺ φοβεῖαι; εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ ὀδόντος τοι εἶπε τελευτήσειν με, ἢ ἄλλου τευ ὃ τι τούτῳ ἔοικε, χρὴν δὴ σε ποιέειν τὰ ποιέεις· νῦν δὲ ὑπὸ αἰχμῆς. ἐπεὶ τε ὧν οὐ πρὸς ἄνδρας ἡμῖν γίνεται ἡ μάχη, μέθες με.” ἀμείβεται Κροῖσος· “ὦ παῖ, ἔστι τῇ με νικᾶς, γνώμην ἀποφαίνων περὶ τοῦ ἐνυπνίου. ὥς ὧν νενικημένος ὑπὸ σέο, μεταγι- 205 νώσκω, μετήμῃ τε σε ἰέναι ἐπὶ τὴν ἄγρην.” εἶπας δὲ ταῦτα ὁ Κροῖσος, μεταπέμπεται τὸν Φρύγα Ἀδρηστον, ἀπικομένῳ δὲ οἱ λέγει τάδε· “Ἀδρηστε, ἐγὼ σε συμφορῇ πεπληγμένον ἀχάρι, τὴν τοι οὐκ ὀνειδίζω, ἐκάθηρα, καὶ οἰκίοισι ὑποδεξάμενος ἔχω, παρέχων πᾶσαν δαπάνην· νῦν ὧν (ὀφείλεις γὰρ, ἐμεῦ προποιοῦ- 210 σαντος χρηστὰ ἐς σέ, χρηστοῖσί με ἀμείβεσθαι) φύλακα παιδός σε τοῦ ἐμοῦ χρηρίζω γενέσθαι, ἐς ἄγρην ὀρμεομένου, μή τινες κατ’ ὁδὸν κλῶπες κακοῦργοι ἐπὶ δηλήσει φανέωσι ὑμῖν. πρὸς δὲ τούτῳ, καὶ σέ τοι χρεῶν ἐστὶ ἰέναι ἔνθα ἀπολαμπρύνειαι τοῖσι ἔργοισι. πατρώϊόν τε γάρ τοι ἐστὶ, καὶ προσέτι ῥώμη ὑπάρχει.” ἀμείβεται 215

- ὁ Ἄδρηστος· “ὦ βασιλεῦ, ἄλλως μὲν ἔγω γε ἂν οὐκ ἦϊα ἐς
 ἄεθλον τοιόνδε· οὔτε γὰρ συμφορῇ τοιῇδε κεκρημένον οἶκός ἐστι
 ἐς ὀμήλικας εὖ πρήσσοντας ἰέναι, οὔτε τὸ βούλεσθαι πάρα· πολ-
 λαχῇ τε ἂν ἴσχον ἐμεωτόν. νῦν δέ, ἐπεὶ τε σὺ σπείδεις, καὶ δεῖ
 220 τοι χαρίζεσθαι, (ὀφείλω γάρ σε ἀμείβεσθαι χρηστοῖσι,) ποιέειν
 εἰμὶ ἐτόιμος ταῦτα. παῖδά τε σὺν, τὸν διακελεύεαι φυλάσσειν,
 ἀπήμονα τοῦ φυλάσσοντος εἵνεκεν προσδόκα τοι ἀπονοστήσειν.”
 τοιοῦτοισι ἐπεὶ τε οὗτος ἀμείψατο Κροῖσον, ἦϊσαν μετὰ ταῦτα
 ἐξηρτυμένοι λογάσι τε νηϊήσι καὶ κυσί. ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὸν
 225 Οὔλυμπον τὸ ὄρος, ἐζήτεον τὸ θηρίον· εὐρόντες δέ, καὶ περιστάντες
 αὐτὸ κύκλω, ἐσηκόντιζον. ἔνθα δὴ ὁ ξείνος, οὗτος δὴ ὁ καθαρθεὶς
 τὸν φόνον, καλεόμενος δὲ Ἄδρηστος, ἀκοντίζων τὸν σὺν, τοῦ μὲν
 ἀμαρτάνει, τυγχάνει δὲ τοῦ Κροίσου παιδός. ὁ μὲν δὴ βληθεὶς
 τῇ αἰχμῇ ἐξέπλησε τοῦ ὀνείρου τὴν φήμην. ἔθεε δέ τις ἀγγελέων
 230 τῷ Κροίσῳ τὸ γεγονός· ἀπικόμενος δὲ ἐς τὰς Σάρδεις, τὴν τε μάχην
 καὶ τὸν τοῦ παιδός μόρον ἐσήμνη οἱ. ὁ δὲ Κροῖσος, τῷ θανάτῳ
 τοῦ παιδός συντεταραγμένος, μᾶλλον τι ἐδεινολογέτο, ὅτι μιν
 ἀπέκτεινε τὸν αὐτὸς φόνου ἐκάθηρε. περιημεκτέων δὲ τῇ συμφορῇ
 δεινῶς, ἐκάλεε μὲν Δία Καθάρσιον, μαρτυρόμενος τὰ ὑπὸ τοῦ ξείνου
 235 πεπονθὼς εἶη· ἐκάλεε δὲ Ἐπίστιόν τε καὶ Ἐταιρήϊον, τὸν αὐτὸν
 τοῦτον ὀνομάζων θεόν· τὸν μὲν Ἐπίστιον καλέων, διότι δὴ οἰκίοισι
 ὑποδεξάμενος τὸν ξείνον, φονέα τοῦ παιδός ἐλάνθανε βόσκων· τὸν
 δὲ Ἐταιρήϊον, ὡς φύλακα συμπέμψας αὐτόν, εὐρήκοι πολεμιώτατον.
 παρήσαν δὲ μετὰ τοῦτο οἱ Λυδοὶ φέροντες τὸν νεκρόν· ὅπισθε δὲ
 240 εἶπετό οἱ ὁ φονεύς. στὰς δὲ οὗτος πρὸ τοῦ νεκροῦ, παρεδίδου
 ἑωυτὸν Κροίσῳ, προτείων τὰς χεῖρας, ἐπικατασφάζαι μιν κελεύων
 τῷ νεκρῷ· λέγων τὴν τε προτέρην ἑωυτοῦ συμφορὴν, καὶ ὡς ἐπ’
 ἐκείνῃ τὸν καθήραντα ἀπολωλεκῶς εἶη, οὐδέ οἱ εἶη βιώσιμον.
 Κροῖσος δὲ τούτων ἀκούσας, τὸν τε Ἄδρηστον κατοικτεῖρει, καίπερ

ἔων ἐν κακῇ οἰκίῳ τοσούτῳ, καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· “ ἔχω, ὦ 245
 ξεῖνε, παρὰ σεῦ πᾶσαν τὴν δίκην, ἐπειδὴ σεωυτοῦ καταδικάζεις
 θάνατον. εἰς δὲ οὐ σύ μοι τοῦδε τοῦ κακοῦ αἴτιος, εἰ μὴ ὅσον
 αἰέκων ἐξεργάσας· ἀλλὰ θεῶν κού τις, ὅς μοι καὶ πάλαι προεσή-
 μαινε τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι.” Κροῖσος μὲν νυν ἔθαψε ὡς οἶκος
 ἦν τὸν ἑωυτοῦ παῖδα. Ἀδρηστος δὲ ὁ Γορδίῳ τοῦ Μίδεω, οὗτος 250
 δὴ ὁ φονεὺς μὲν τοῦ ἑωυτοῦ ἀδελφεοῦ γενόμενος, φονεὺς δὲ τοῦ
 καθήραντος· ἐπεὶ τε ἡσυχίῃ τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο περὶ τὸ σῆμα,
 συγγινωσκόμενος ἀνθρώπων εἶναι τῶν αὐτὸς ἤειδε βαρυσυμφωρῶ-
 τατος, ἑωυτὸν ἐπικατασφάζει τῇ τύμβῳ. Κροῖσος δὲ ἐπὶ δύο
 ἔτεα ἐν πένθεϊ μεγάλῳ καθήστο, τοῦ παιδὸς ἐστερημένος. 255

[I. 26-45.]

The Phocaeans.

ii. Οἱ δὲ Φωκαῖες οὗτοι ναυτιλίῃσι μακρῇσι πρῶτοι Ἑλλήνων
 ἐχρήσαντο· καὶ τὸν τε Ἀδρίην καὶ τὴν Τυρσηνίην καὶ τὴν Ἰβηρίην
 καὶ τὸν Ταρτησὸν οὗτοί εἰσι οἱ καταδέξαντες. ἐναυτίλλοντο δὲ οὐ
 στρογγύλῃσι νηυσὶ, ἀλλὰ πεντηκοντέροισι. ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὸν
 Ταρτησὸν, προσφιλέες ἐγένοντο τῷ βασιλεῖ τῶν Ταρτησίων, 5
 τῷ οὐνομα μὲν ἦν Ἀργανθώνιος· ἐτυράννευσε δὲ Ταρτησσοῦ ὀγδώ-
 κοντα ἔτεα, ἐβίωσε δὲ πάντα εἴκοσι καὶ ἑκατόν. τούτῳ δὲ τῷ ἀνδρὶ
 προσφιλέες οἱ Φωκαῖες οὕτω δὴ τι ἐγένοντο, ὥς τὰ μὲν πρῶτά
 σφεας ἐκλιπόντας Ἰωνίην ἐκέλευε τῆς ἑωυτοῦ χώρας οἰκῆσαι ὅκου
 βούλονται· μετὰ δὲ, ὥς τοῦτό γε οὐκ ἔπειθε τοὺς Φωκαῖας, ὁ 10
 δὲ πυθόμενος τὸν Μῆδον παρ' αὐτῶν ὥς αἰξοίτο, ἐδίδου σφι χρή-
 ματα τεῖχος περιβαλέσθαι τὴν πόλιν. ἐδίδου δὲ ἀφειδέως· καὶ γὰρ
 καὶ ἡ περίοδος τοῦ τεύχεος οὐκ ὀλίγοι στάδιοι εἰσι· τοῦτο δὲ πᾶν
 λίθων μεγάλων καὶ εὖ συναρμοσμένων. τὸ μὲν δὴ τεῖχος τοῖσι
 Φωκαεῦσι τρόπῳ τοιῷδε ἐξεποιήθη, ὁ δὲ Ἀρπαγος ὥς ἐπήλασε 15

τὴν στρατιὴν, ἐπολιόρκεε αὐτοὺς, προῖσχύμενος ἔπεα “ὥς οἱ
 καταχρᾶ, εἰ βούλονται Φωκαῖες προμαχεῶνα ἓνα μῦνον τοῦ
 τείχεος ἐρεῖψαι, καὶ οἴκημα ἐν κατιρῶσαι.” οἱ δὲ Φωκαῖες, περιη-
 μεκτέοντες τῇ δουλοσύνῃ, ἔφασαν “θέλειν βουλευσασθαι ἡμέρην
 20 μίαν, καὶ ἔπειτα ὑποκρινέεσθαι. ἐν ᾧ δὲ βουλεύονται αὐτοὶ,
 ἀπαγαγεῖν ἐκείνον ἐκέλευον τὴν στρατιὴν ἀπὸ τοῦ τείχεος.” ὁ
 δ’ Ἀρπαγος ἔφη “εἰδέναι μὲν εὖ τὰ ἐκείνοι μέλλοιεν ποιεῖν,
 ὅμως δὲ σφί παρίεναι βουλευσασθαι.” ἐν ᾧ ὦν ὁ Ἀρπαγος ἀπὸ
 τοῦ τείχεος ἀπήγαγε τὴν στρατιὴν, οἱ Φωκαῖες ἐν τούτῳ κατασπά-
 25 σαντες τὰς πεντηκοντέρους, ἐσθόμενοι τέκνα καὶ γυναῖκας καὶ
 ἐπιπλα πάντα, πρὸς δὲ καὶ τὰ ἀγάλματα τὰ ἐκ τῶν ἱρῶν, καὶ τὰ
 ἄλλα ἀναθήματα, χωρὶς ὃ τι χαλκὸς ἢ λίθος ἢ γραφὴ ἦν, τὰ δὲ
 ἄλλα πάντα ἐσθέντες, καὶ αὐτοὶ ἐσβάντες, ἔπλεον ἐπὶ Χίου. τὴν
 δὲ Φωκαίην ἐρημωθεῖσαν ἀνδρῶν ἔσχον οἱ Πέρσαι. οἱ δὲ Φω-
 30 καῖες, ἐπεὶ τε σφὶ Χίοι τὰς νήσους τὰς Οἰνούσας καλεομένας
 οὐκ ἐβούλοντο ὠνεομένοισι πωλέειν, δειμαίνοντες μὴ αἱ μὲν ἐμπό-
 ριον γένωνται, ἡ δὲ αὐτῶν νῆσος ἀποκληῖσθῃ τούτου εἵνεκα, πρὸς
 ταῦτα οἱ Φωκαῖες ἐστέλλοντο ἐς Κύρνον· (ἐν γὰρ τῇ Κύρῳ εἴκοσι
 ἔτεσι πρότερον τούτων ἐκ θεοπροπίου ἀνεστήσαντο πόλιν, τῇ
 35 οὖνομα ἦν Ἀλαλίη· Ἀργανθῶνιος δὲ τῆνικαῦτα ἤδη τετελεντήκει)
 στελλόμενοι δὲ ἐπὶ τὴν Κύρνον, πρῶτα καταπλεύσαντες ἐς τὴν
 Φωκαίην, κατεφόνευσαν τῶν Περσέων τὴν φυλακὴν, ἣ ἐφρούρει
 παραδεξαμένη παρὰ Ἀρπάγου τὴν πόλιν. μετὰ δὲ, ὥς τοῦτό σφί
 ἐξέργαστο, ἐποίησαντο ἰσχυρὰς κατάρας τῷ ὑπολειπομένῳ ἑωυτῶν
 40 τοῦ στόλου. πρὸς δὲ ταύτησι, καὶ μύδρον σιδήρεον κατεπόντωσαν,
 καὶ ὤμοσαν “μὴ πρὶν ἐς Φωκαίην ἥξειν, πρὶν ἢ τὸν μύδρον τοῦτον
 ἀναφῆναι.” στελλομένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τὴν Κύρνον, ὑπὲρ ἡμίσεος
 τῶν ἀστῶν ἔλαβε πόθος τε καὶ οἶκτος τῆς πόλιος καὶ τῶν ἡθέων
 τῆς χώρας· ψευδόρκοι δὲ γεγόμενοι, ἀπέπλεον ὀπίσω ἐς τὴν

Φωκαίην. οἱ δὲ αὐτῶν τὸ ὄρκιον ἐφύλασσον, ἀερθέντες ἐκ τῶν 45
Οἰνουσσέων ἔπλεον.

[I. 163-165.]

The Rule of the People, of the Few, or of One.

iii. Ἐπεὶ τε δὲ κατέστη ὁ θόρυβος, καὶ ἐκτὸς πέντε ἡμερέων
ἐγένετο, ἐβουλευόντο οἱ ἐπαναστάντες τοῖσι Μάγοισι περὶ τῶν
πρηγμάτων πάντων· καὶ ἐλέχθησαν λόγοι ἄπιστοι μὲν ἐνίοισι
Ἑλλήνων, ἐλέχθησαν δ' ὧν. Ὅτάνης μὲν ἐκέλευε ἐς μέσον
Πέρσῃσι καταθεῖναι τὰ πρήγματα, λέγων τάδε· “ ἐμοὶ δοκεῖ, ἔνα 5.
μὲν ἡμέων μούναρχον μηκέτι γενέσθαι· οὔτε γὰρ ἡδὺ, οὔτε ἀγαθόν.
εἶδετε μὲν γὰρ τὴν Καμβύσειω ὕβριν ἐπ' ὅσον ἐπεξῆλθε, μετεσχῆ-
κατε δὲ καὶ τῆς τοῦ Μάγου ὕβριος. κῶς δ' ἂν εἷη χρήμα κατηρ-
τημένον μοναρχίῃ, τῇ ἕξεστι ἀνευθύνη ποιεῖν τὰ βούλεται; καὶ
γὰρ ἂν τὸν ἀριστον ἀνδρῶν πάντων, στάντα ἐς ταύτην τὴν ἀρχὴν, 10
ἐκτὸς τῶν ἐωθότων νοημάτων στήσειε. ἐγγίνεται μὲν γὰρ οἱ ὕβρις
ὑπὸ τῶν παρεόντων ἀγαθῶν, φθόνος δὲ ἀρχῆθεν ἐμφύεται ἀνθρώπῳ.
δύο δ' ἔχων ταῦτα, ἔχει πᾶσαν κακότητα· τὰ μὲν γὰρ, ὕβρι κεκο-
ρημένος, ἔρδει πολλὰ καὶ ἀτάσθαλα· τὰ δὲ, φθόνῳ. καίτοι ἄνδρα
γε τύραννον ἀφθονον ἔδει εἶναι, ἔχοντά γε πάντα τὰ ἀγαθὰ. τὸ δ' 15
ὑπεναντίον τούτου ἐς τοὺς πολίτας πέφυκε. φθονεῖ γὰρ τοῖσι
ἀρίστοισι περιεούσι τε καὶ ζῶουσι, χαίρει δὲ τοῖσι κακίοις τῶν
ἀστῶν, διαβολὰς δὲ ἀριστος ἐνδέκεσθαι, ἀναρμοστότατος δὲ πάν-
των· ἦν τε γὰρ αὐτὸν μετρίως θουμάζης, ἄχθεται ὅτι οὐ κάρτα
θεραπεύεται· ἦν τε θεραπεύῃ τις κάρτα, ἄχθεται ἅτε θωπί. τὰ δὲ 20
δὴ μέγιστα ἔρχομαι ἐρέων· νόμαίά τε κινεῖ πάτρια, καὶ βιᾶται
γυναικας, κτείνει τε ἀκρίτους. πλῆθος δὲ ἄρχον πρῶτα μὲν
οὖνομα πάντων κάλλιστον ἔχει, ἰσονομίην· δεύτερα δὲ, τούτων
τῶν ὁ μούναρχος ποιεῖ οὐδέν. πάλῳ μὲν ἀρχὰς ἄρχει, ὑπεύθυνον

25 δὲ ἀρχὴν ἔχει, βουλευματα δὲ πάντα ἐς τὸ κοινὸν ἀναφέρει.
 τίθεται ὦν γνώμην, μετέντας ἡμέας μοναρχίην, τὸ πλῆθος
 ἀέξει· ἐν γὰρ τῷ πολλῷ ἔνι τὰ πάντα.” Ὅτάνης μὲν δὴ ταύτην
 τὴν γνώμην ἐσέφερε. Μεγάβυζος δὲ ὀλιγαρχίῃ ἐκέλευε ἐπιτρά-
 πειν, λέγων τάδε· “τὰ μὲν Ὅτάνης εἶπε, τυραννίδα παύων,
 30 λελέχθω κάμοι ταῦτα· τὰ δ’ ἐς τὸ πλῆθος ἄνωγε φέρειν τὸ
 κράτος, γνώμης τῆς ἀρίστης ἡμάρτηκε. ὁμίλου γὰρ ἀχρηῖου οὐδὲν
 ἐστὶ ἀξυνετώτερον, οὐδὲ ὑβριστότερον· καὶ τοι τυράννου ὕβριν
 φεύγοντας ἄνδρας ἐς δῆμου ἀκολάστου ὕβριν πεσέειν ἐστὶ οὐδαμῶς
 ἀνασχετόν. ὁ μὲν γὰρ, εἴ τι ποιέει, γινώσκων ποιέει· τῷ δὲ οὐ
 35 γινώσκειν ἔνι. κῶς γὰρ ἂν γινώσκοι, ὅς οὐτ’ ἐδιδάχθη, οὔτε οἶδε
 καλὸν οὐδὲν, οὐδ’ οἰκῆιον; ὥθελι τε ἐμπεσὼν τὰ πρήγματα ἄνευ
 νόου, χειμάρρῳ ποταμῷ ἵκελος; δῆμῳ μὲν νυν, οἱ Πέρσησι κακὸν
 νοέουσι, οὗτοι χράσθων. ἡμεῖς δὲ, ἀνδρῶν τῶν ἀρίστων ἐπιλέ-
 ξαντες ὁμίλῃν, τούτοις περιθέωμεν τὸ κράτος· ἐν γὰρ δὴ τούτοις
 40 καὶ αὐτοὶ ἐνεσόμεθα. ἀρίστων δὲ ἀνδρῶν οἶκος ἀριστα βουλευματα
 γίνεσθαι.” Μεγάβυζος μὲν δὴ ταύτην γνώμην ἐσέφερε. τρίτος
 δὲ Δαρεῖος ἀπεδείκνυτο γνώμην, λέγων· “ἐμοὶ δὲ τὰ μὲν εἶπε
 Μεγάβυζος ἐς τὸ πλῆθος ἔχοντα, δοκέει ὀρθῶς λέξαι· τὰ δ’ ἐς
 ὀλιγαρχίην, οὐκ ὀρθῶς. τριῶν γὰρ προκειμένων, καὶ πάντων τῶν
 45 λέγω ἀρίστων ἐόντων, δῆμου τε ἀρίστου, καὶ ὀλιγαρχίης, καὶ
 μοναρχου, πολλῷ τοῦτο προέχειν λέγω. ἀνδρὸς γὰρ ἑνὸς τοῦ
 ἀρίστου οὐδὲν ἄμεινον ἂν φανείη· γνώμη γὰρ τοιαύτη χρεώμενος,
 ἐπιτροπέουσι ἂν ἀμωμήτως τοῦ πλήθους· σιγῶτό τε ἂν βουλευματα
 ἐπὶ δυσμενέας ἄνδρας οὕτω μάλιστα. ἐν δὲ ὀλιγαρχίῃ, πολλοῖσι
 50 ἀρετὴν ἐπασκέουσι ἐς τὸ κοινόν, ἔχθρα ἴδια ἰσχυρὰ φιλέει ἐγγί-
 νεσθαι. αὐτὸς γὰρ ἕκαστος βουλόμενος κορυφαῖος εἶναι γνώμῃσι
 τε νικᾷ, ἐς ἔχθρα μεγάλα ἀλλήλοισι ἀπικνέονται· ἐξ ὧν στάσις
 ἐγγίνονται· ἐκ δὲ τῶν στασιῶν, φόνος· ἐκ δὲ τοῦ φόνου, ἀπέβη ἐς

μουναρχίην· καὶ ἐν τούτῳ διέδεξε, ὅσῳ ἐστὶ τοῦτο ἄριστον. δῆμον τε αὖ ἄρχοντας, ἀδύνατα μὴ οὐ κακότητα ἐγγίνεσθαι. 55 κακότητος τοίνυν ἐγγινομένης ἐς τὰ κοινὰ, ἔχθεα μὲν οὐκ ἐγγίνεται τοῖσι κακοῖσι, φιλίας δὲ ἰσχυραί· οἱ γὰρ κακοῦντες τὰ κοινὰ, συγκύψαντες ποιεῦσι. τοῦτο δὲ τοιοῦτο γίνεται, ἐς ὃ ἂν προστάς τις τοῦ δῆμου τοὺς τοιούτους παύσῃ. ἐκ δὲ αὐτῶν θωυμάζεται οὗτος δὴ ὑπὸ τοῦ δῆμου· θωυμαζόμενος δὲ, ἂν ὧν ἐφάνη μού- 60 ναρχος ἑὼν· καὶ ἐν τούτῳ δηλοῖ καὶ οὗτος ὡς ἡ μουναρχία κράτιστον. ἐνὶ δὲ ἑπεί πάντα συλλαβόντα εἰπεῖν, κόθεν ἡμῶν ἡ ἐλευθερίη ἐγένετο; καὶ τεῦ δόντος; κότερα παρὰ δῆμον, ἡ ὀλιγαρχίης, ἡ μουνάρχου; ἔχω τοίνυν γνώμην, ἡμέας ἐλευθερωθέντας διὰ ἑνα ἄνδρα, τὸ τοιοῦτο περιστέλλειν· χωρὶς τε 65 τούτου, πατρίους νόμους μὴ λύνειν ἔχοντας εὖ· οὐ γὰρ ἄμεινον.

[III. 80-82.]

Gorgo's Counsel.

iv. Ὁ δὲ Ἀρισταγόρης, λαβὼν ἱκετηρίην, ἦγε ἐς τοῦ Κλεομένους· ἐσελθὼν δὲ εἶσω, ἅτε ἱκετεύων, ἐπακοῦσαι ἐκέλευε τὸν Κλεομένεα, ἀποπέμψαντα τὸ παιδίον· προσεστήκει γὰρ δὴ τῷ Κλεομένει ἡ 5 θυγάτηρ, τῇ οὖνομα ἦν Γοργώ· τοῦτο δὲ οἱ καὶ μόνον τέκνον ἐτύγχανε εὖν ἐτέων ὀκτῶ ἢ ἐννέα ἡλικίην. Κλεομένης δὲ λέγειν μιν 5 ἐκέλευε τὰ βούλεται, μηδὲ ἐπισχεῖν τοῦ παιδίου εἵνεκα. ἐνθαῦτα δὴ ὁ Ἀρισταγόρης ἄρχετο ἐκ δέκα ταλάντων ὑπισχνεόμενος, ἦν οἱ ἐπιτελέσῃ τῶν ἐδέετο. ἀνανεύοντος δὲ τοῦ Κλεομένους, προέβαινε τοῖσι χρήμασι ὑπερβάλλων ὁ Ἀρισταγόρης, ἐς οὗ πεντήκοντά τε 10 τάλαντα ὑποδέδεκτο· καὶ τὸ παιδίον ἠυδάξατο, “πάτερ, διαφθερέει σε ὁ ξείνος, ἦν μὴ ἀποστὰς ἴης.” ὃ τε δὴ Κλεομένης, ἡσθεὶς τοῦ παιδίου τῇ παρανέσει, ἦγε ἐς ἕτερον οἴκημα καὶ ὁ Ἀρισταγόρης

ἀπαλλάσσετο τὸ παράπαν ἐκ τῆς Σπάρτης, οὐδέ οἱ ἐξεγένετο ἐπιπλέον ἔτι σημῆναι περὶ τῆς ἀνόδου τῆς παρὰ βασιλεία.

[V. 51.]

Freedom.

v. Δηλοὶ δὲ οὐ κατ' ἐν μόνον, ἀλλὰ πανταχῇ, ἡ ἰσηγορίη ὥς ἔστι χρήμα σπουδαῖον, εἰ καὶ Ἀθηναῖοι τυραννευόμενοι μὲν, οὐδαμῶν τῶν σφέας περιοικεόντων ἦσαν τὰ πολέμια ἀμείνους, ἀπαλαχθέντες δὲ τυράννων, μακρῷ πρῶτοι ἐγένοντο. δηλοὶ ὦν ταῦτα, 5 ὅτι κατεχόμενοι μὲν ἐβελokaκεον, ὥς δεσπότη ἐργαζόμενοι· ἐλευθερωθέντων δὲ, αὐτοὺς ἕκαστος ἐωυτῷ προθυμέετο κατεργάζεσθαι.

[V. 78.]

Glaucus, son of Epicydes.

vi. Ὡς δὲ ἀπικόμενος Δευτυχίδης ἐς τὰς Ἀθήνας, ἀπαίτεε τὴν παραθήκην, οἱ Ἀθηναῖοι προφάσις εἰλκον, οὐ βουλόμενοι ἀποδοῦναι, φάντες, δύο σφέας ἔοντας βασιλείας παραθέσθαι, καὶ οὐ 5 δικαιοῦν τῷ ἐτέρῳ ἄνευ τοῦ ἐτέρου ἀποδιδόναι. οὐ φαμένων δὲ ἀποδώσειν τῶν Ἀθηναίων, ἔλεξέ σφι Δευτυχίδης τάδε· “ ὦ Ἀθηναῖοι, ποιέετε μὲν ὁκότερα βούλεσθε αὐτοί· καὶ γὰρ ἀποδιδόντες, ποιέετε ὅσια· καὶ μὴ ἀποδιδόντες, τὰ ἐναντία τούτων. ὁκοῖον μέντοι τι ἐν τῇ Σπάρτῃ συνηνείχθη γενέσθαι περὶ παραθήκης, βούλομαι ὑμῖν εἶπαι. λέγομεν ἡμεῖς οἱ Σπαρτιῆται, γενέσθαι ἐν τῇ 10 Λακεδαίμονι, κατὰ τρίτην γένεσιν τὴν ἀπ' ἐμέο, Γλαῦκον Ἐπικύδεος παῖδα. τοῦτον τὸν ἄνδρα φαμέν τά τε ἄλλα πάντα περιήκειν τὰ πρῶτα, καὶ δὴ καὶ ἀκούειν ἄριστα δικαιοσύνης πέρι πάντων ὅσοι τὴν Λακεδαίμονα τοῦτον τὸν χρόνον οἴκεον. συννειχθῆναι δὲ οἱ ἐν χρόνῳ ἱκνευμένῳ τάδε λέγομεν. ἄνδρα Μιλήσιον, ἀπικόμενον ἐς 15 Σπάρτην, βούλεσθαί οἱ ἐλθεῖν ἐς λόγους, προῖσχύμενον τοιάδε·

εἰμὶ μὲν Μιλήσιος, ἦκω δὲ τῆς σῆς, Γλαῦκε, βουλόμενος δικαι-
 οσύνης ἀπολαῦσαι. ὥς γὰρ δὴ ἀνὰ πᾶσαν μὲν τὴν ἄλλην Ἑλλάδα,
 ἐν δὲ καὶ περὶ Ἰωνίην, τῆς σῆς δικαιοσύνης ἦν λόγος πολλὸς, ἐμε-
 ωτῷ λόγους ἐδίδουν, καὶ ὅτι ἐπικίνδυνός ἐστι αἰεὶ κοτε ἢ Ἰωνίῃ, ἣ
 δὲ Πελοπόννησος ἀσφαλές ἰδρυμένη· καὶ διότι χρήματα οὐδαμὰ 20
 τοὺς αὐτοὺς ἐστι ὀρᾶν ἔχοντας. ταῦτά τε ὦν ἐπιλεγομένων καὶ
 βουλευομένων ἔδοξέ μοι, τὰ ἡμίσεα πάσης τῆς οὐσίας ἐξαργυρώ-
 σαντα θέσθαι παρὰ σέ, εὖ ἐξεπισταμένῳ ὥς μοι κείμενα ἔσται
 παρὰ σοὶ σόα. σὺ δὴ μοι καὶ τὰ χρήματα δέξαι, καὶ τάδε τὰ σύμ-
 βολα σῶζε λαβών· ὃς δ' ἂν ἔχων ταῦτα ἀπαιτήῃ, τούτῳ ἀποδοῦναι. 25
 ὁ μὲν δὴ ἀπὸ Μιλήτου ἦκων ξείνος τοσαῦτα ἔλεξε· Γλαῦκος δὲ
 ἐδέξατο τὴν παραθήκην ἐπὶ τῷ εἰρημένῳ λόγῳ. χρόνου δὲ πολλοῦ
 διελθόντος, ἦλθον ἐς τὴν Σπάρτην τούτου τοῦ παραθεμένου τὰ χρή-
 ματα οἱ παῖδες· ἔλθόντες δὲ ἐς λόγους τῷ Γλαύκῳ, καὶ ἀποδει-
 κνύντες τὰ σύμβολα, ἀπαίτεον τὰ χρήματα. ὁ δὲ διωθέετο, ἀντυ- 30
 ποκρινόμενος τοιάδε· οὔτε μέμνημαι τὸ πρῆγμα, οὔτε με περιφέρει
 οὐδὲν εἰδέναι τούτων τῶν ὑμεῖς λέγετε· βούλομαί τε ἀναμνησθεῖς
 ποιέειν πᾶν τὸ δίκαιον· καὶ γὰρ εἰ ἔλαβον, ὀρθῶς ἀποδοῦναι· καὶ
 εἴ γε ἀρχὴν μὴ ἔλαβον, νόμοισι τοῖσι Ἑλλήνων χρῆσθαι ἐς ὑμέας.
 ταῦτα ὦν ὑμῖν ἀναβάλλομαι κυρώσειν ἐς τέταρτον μῆνα ἀπὸ τοῦδε. 35
 Οἱ μὲν δὴ Μιλήσιοι συμφορὴν ποιούμενοι, ἀπαλλάσσοντο, ὥς ἀπε-
 στερημένοι τῶν χρημάτων. Γλαῦκος δὲ ἐπορεύετο ἐς Δελφοὺς,
 χρησόμενος τῷ χρηστηρίῳ. ἐπειρωτῶντα δὲ αὐτὸν τὸ χρηστήριον
 εἰ ὄρκῳ τὰ χρήματα ληίσεται, ἢ Πυθίῃ μετέρχεται τοῖσδε τοῖσι
 ἔπεσι·

40

Γλαῦκ' Ἐπικυδεῖδη, τὸ μὲν αὐτίκα κέρδιον οὕτω
 ὄρκῳ νικῆσαι καὶ χρήματα ληίσσασθαι.
 ὄμνυ· ἐπεὶ θάνατός γε καὶ εὐορκον μένει ἄνδρα.
 ἀλλ' Ὅρκον πᾶς ἐστὶν ἀνώνυμος, οὐδ' ἐπὶ χεῖρες,

ἐστερημένους πάντων.” Κροῖσος δὲ μιν ἀμείβετο τοῖσδε· “ ἀνδρῶν
 τε φίλων τυγχάνεις ἔκγονος ἔων, καὶ ἐλήλυθας ἐκ φίλους· ἔνθα
 160 ἀμηχανήσεις χρήματος οὐδενός, μένων ἐν ἡμετέρου. συμφορὴν
 δὲ ταύτην ὡς κουφότατα φέρων, κερδανέεις πλείστον.” ὁ μὲν δὴ
 δίαιταν εἶχε ἐν Κροίσου. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ τούτῳ, ἐν τῷ
 Μυσίῳ Οὐλύμπῳ σὺς χρῆμα γίνεται μέγα· ὀρμεώμενος δὲ οὗτος
 ἐκ τοῦ οὔρεος τούτου, τὰ τῶν Μυσῶν ἔργα διαφθείρεσκε. πολλάκι
 165 δὲ οἱ Μυσοὶ ἐπ’ αὐτὸν ἐξελθόντες, ποιέεσκον μὲν οὐδὲν κακόν,
 ἔπασχον δὲ πρὸς αὐτοῦ. τέλος δὲ, ἀπικόμενοι παρὰ τὸν Κροῖσον
 τῶν Μυσῶν ἄγγελοι, ἔλεγον τάδε· “ ὦ βασιλεῦ, υἱὸς χρῆμα
 μέγιστον ἀνεφάνη ἡμῖν ἐν τῇ χώρῃ, ὃς τὰ ἔργα διαφθείρει. τούτον
 προθυμέμενοι ἐλέειν, οὐ δυνάμεθα. νῦν ὧν προσδεόμεθά σε, τὸν
 170 παῖδα καὶ λογάδας νεηνίας καὶ κύνας συμπέμψαι ἡμῖν, ὥς ἂν μιν
 ἐξέλωμεν ἐκ τῆς χώρας.” οἱ μὲν δὴ τούτων ἐδέοντο. Κροῖσος
 δὲ, μνημονεύων τοῦ ὀνείρου τὰ ἔπεα, ἔλεγέ σφι τάδε· “ παιδὸς
 μὲν περὶ τοῦ ἐμοῦ μὴ μνησθῆτε ἔτι· οὐ γὰρ ἂν ὑμῖν συμπέμψαιμι·
 νεόγαμός τε γὰρ ἐστί, καὶ ταῦτά οἱ νῦν μέλει. Λυδῶν μέντοι
 175 λογάδας καὶ τὸ κυνηγέσιον πᾶν συμπέμψω· καὶ διακελεύσομαι
 τοῖσι ἰούσι, εἶναι ὡς προθυμοτάτοις συνξελείν ὑμῖν τὸ θηρίον ἐκ
 τῆς χώρας.” ταῦτα ἀμείψατο· ἀποχρεωμένων δὲ τούτοις τῶν
 Μυσῶν, ἐπεισέρχεται ὁ τοῦ Κροίσου παῖς, ἀκηκῶς τῶν ἐδέοντο
 οἱ Μυσοί. οὐ φαμένου δὲ τοῦ Κροίσου τὸν γε παῖδά σφι συμπέμ-
 180 ψειν, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ νεηνίης τάδε· “ ὦ πάτερ, τὰ κάλλιστα
 πρότερόν κοτε καὶ γενναυότατα ἡμῖν ἦν, ἔς τε πολέμους καὶ ἐς ἄγρας
 φοιτέοντας εὐδοκιμέειν· νῦν δὲ ἀμφοτέρων με τούτων ἀποκληῖσας
 ἔχεις, οὔτε τινα δειλίην μοι παριδὼν, οὔτε ἀθυμίην. νῦν τε τέτοις
 με χρὴ ὄμμασι ἔς τε ἀγορὴν καὶ ἐξ ἀγορῆς φοιτέοντα φαίγεσθαι ;
 185 κοῖος μὲν τις τοῖσι πολιήτῃσι δόξω εἶναι ; κοῖος δὲ τις τῇ νεογάμῳ
 γυναικί ; κοῖω δὲ ἐκείνῃ δόξει ἀνδρὶ συνοικέειν ; ἐμὲ ὧν σὺ ἡ

μέθες ἰέναι ἐπὶ τὴν θήρην, ἥ λόγῳ ἀνάπεισον ὅπως μοι ἀμείνω ἐστὶ ταῦτα οὕτω ποιεόμενα.” ἀμείβεται Κροῖσος τοῖσδε· “ὦ παῖ, οὔτε δειλίην, οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἄχαρι παριδὼν τοι, ποιέω ταῦτα· ἀλλὰ μοι ὄψις ὀνείρου ἐν τῷ ὕπνῳ ἐπιστάσα ἔφη σε ὀλιγοχρόνιον 190 ἔσεσθαι, ὑπὸ γὰρ αἰχμῆς σιδηρῆς ἀπολέεσθαι. πρὸς ὧν τὴν ὄψιν ταύτην, τὸν τε γάμον τοι τοῦτον ἔσπευσα, καὶ ἐπὶ τὰ παραλαμβανόμενα οὐκ ἀποπέμπω, φυλακὴν ἔχων εἴ κως δυναίμην ἐπὶ τῆς ἐμῆς σε ζῆς διακλέψαι. εἰς γάρ μοι μῦθος τυγχάνεις ἐὼν παῖς· τὸν γὰρ δὴ ἕτερον, διεφθαρμένον τὴν ἀκοήν, οὐκ εἶναι μοι 195 λογιζομαι.” ἀμείβεται ὁ νεηνίης τοῖσδε· “συγγνώμη μὲν, ὦ πάτερ, τοῖ, ἰδόντί γε ὄψιν τοιαύτην, περὶ ἐμὲ φυλακὴν ἔχειν· τὸ δὲ οὐ μανθάνεις, ἀλλὰ λέληθέ σε τὸ ὄνειρον, ἐμὲ τοι δίκαιόν ἐστι φράζειν. φῆς τοι τὸ ὄνειρον ὑπὸ αἰχμῆς σιδηρῆς φάναι ἐμὲ τελευτήσειν· ὅς δὲ κοῖαι μὲν εἰσι χεῖρες, κοῖη δὲ αἰχμὴ σιδηρῇ, 200 ἣν σὺ φοβέαι; εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ ὀδόντος τοι εἶπε τελευτήσειν με, ἢ ἄλλου τευ ὃ τι τούτῳ ἔοικε, χρῆν δὴ σε ποιέειν τὰ ποιέεις· νῦν δὲ ὑπὸ αἰχμῆς. ἐπεὶ τε ὧν οὐ πρὸς ἄνδρας ἡμῖν γίνεται ἡ μάχη, μέθες με.” ἀμείβεται Κροῖσος· “ὦ παῖ, ἔστι τῇ με νικᾶς, γνώμην ἀποφαίνων περὶ τοῦ ἐνυπνίου. ὥς ὧν νενικημένος ὑπὸ σέο, μεταγι- 205 νώσκω, μετήμῃ τε σε ἰέναι ἐπὶ τὴν ἄγρην.” εἷπας δὲ ταῦτα ὁ Κροῖσος, μεταπέμπεται τὸν Φρύγα Ἀδρηστον, ἀπικομένῳ δέ οἱ λέγει τάδε· “Ἀδρηστε, ἐγὼ σε συμφορῇ πεπληγμένον ἀχάρι, τὴν τοι οὐκ ὀνειδίζω, ἐκάθηρα, καὶ οἰκίοισι ὑποδεξάμενος ἔχω, παρέχων πᾶσαν δαπάνην· νῦν ὧν (ὀφείλεις γὰρ, ἐμεῦ προποιή- 210 σαντος χρηστὰ ἐς σέ, χρηστοῖσί με ἀμείβεσθαι) φύλακα παιδός σε τοῦ ἐμοῦ χρητίζω γενέσθαι, ἐς ἄγρην ὀρμεομένου, μή τινες κατ’ ὁδὸν κλῶπες κακοῦργοι ἐπὶ δηλήσει φανέωσι ὑμῖν. πρὸς δὲ τούτῳ, καὶ σέ τοι χρεῶν ἐστὶ ἰέναι ἔνθα ἀπολαμπρύνεαι τοῖσι ἔργοισι. πατρῴων τε γάρ τοι ἐστὶ, καὶ προσέτι ῥώμη ὑπάρχει.” ἀμείβεται 215

ὁ Ἄδρηστος· “ὦ βασιλεῦ, ἄλλως μὲν ἔγω γε ἂν οὐκ ἦϊα ἐς
 ἄεθλον τοιόνδε· οὔτε γὰρ συμφορῇ τοιῇδε κεκρημένον οἶκός ἐστι
 ἐς ὁμήλικας εὖ πρήσσοντας λέναι, οὔτε τὸ βούλεσθαι πάρα· πολ-
 λαχῇ τε ἂν ἴσχον ἐμεωυτόν. νῦν δέ, ἐπεὶ τε σὺ σπεύδεις, καὶ δεῖ
 220 τοι χαρίζεσθαι, (ὀφείλω γάρ σε ἀμείβεσθαι χρηστοῖσι,) ποιέειν
 εἰμὶ ἐτοίμος ταῦτα. παῖδά τε σὸν, τὸν διακελεύεαι φυλάσσειν,
 ἀπήμονα τοῦ φυλάσσοντος εἵνεκεν προσδόκα τοι ἀπονοστήσειν.”
 τοιούτοις ἐπεὶ τε οὗτος ἀμείψατο Κροῖσον, ἦϊσαν μετὰ ταῦτα
 ἐξηρτυμένοι λογάσι τε νεηνίησι καὶ κυσί. ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὸν
 225 Οὐλυμπον τὸ ὄρος, ἐζήτησεν τὸ θηρίον· εὐρόντες δέ, καὶ περιστάντες
 αὐτὸ κύκλω, ἐσηκόντιζον. ἔνθα δὴ ὁ ξείνος, οὗτος δὴ ὁ καθαρθεὶς
 τὸν φόνον, καλεόμενος δὲ Ἄδρηστος, ἀκοντίζων τὸν σὺν, τοῦ μὲν
 ἀμαρτάνει, τυγχάνει δὲ τοῦ Κροίσου παιδός. ὁ μὲν δὴ βληθεὶς
 τῇ αἰχμῇ ἐξέπλησε τοῦ ὄνείρου τὴν φήμην. ἔθεε δέ τις ἀγγελέων
 230 τῷ Κροίσῳ τὸ γεγονός· ἀπικόμενος δὲ ἐς τὰς Σάρδεις, τὴν τε μάχην
 καὶ τὸν τοῦ παιδὸς μόνον ἐσήμνη οἱ. ὁ δὲ Κροῖσος, τῷ θανάτῳ
 τοῦ παιδὸς συντετραγαγμένος, μᾶλλον τι ἐδεινολογέτο, ὅτι μιν
 ἀπέκτεινε τὸν αὐτὸς φόνου ἐκάθηρε. περιημεκτέων δὲ τῇ συμφορῇ
 δευνῶς, ἐκάλεε μὲν Δία Καθάρσιον, μαρτυρόμενος τὰ ὑπὸ τοῦ ξείνου
 235 πεπονθὼς εἶη· ἐκάλεε δὲ Ἐπίστιόν τε καὶ Ἐταιρήϊον, τὸν αὐτὸν
 τοῦτον ὀνομάζων θεόν· τὸν μὲν Ἐπίστιον καλέων, διότι δὴ οἰκίοισι
 ὑποδεξάμενος τὸν ξείνον, φονέα τοῦ παιδὸς ἐλάνθανε βόσκων· τὸν
 δὲ Ἐταιρήϊον, ὡς φύλακα συμπέμψας αὐτὸν, εὐρήκοι πολεμιώτατον.
 παρήσαν δὲ μετὰ τοῦτο οἱ Λυδοὶ φέροντες τὸν νεκρόν· ὅπισθε δὲ
 240 εἶπετό οἱ ὁ φονεύς. στὰς δὲ οὗτος πρὸ τοῦ νεκροῦ, παρεδίδου
 ἑωυτόν Κροίσῳ, προτείων τὰς χεῖρας, ἐπικατασφάζαι μιν κελεύων
 τῷ νεκρῷ λέγων τὴν τε προτέραν ἑωυτοῦ συμφορὴν, καὶ ὡς ἐπ’
 με χρῆναι
 185 κοῖος μὲν τις τοῖς θήραντα ἀπολωλεκῶς εἶη, οὐδέ οἱ εἶη βιώσιμον.
 γυναικί; κοίῳ δὲ ἂν ἀκούσας, τὸν τε Ἄδρηστον κατοικτεῖρει, καίπερ

ἔων ἐν κακῷ οἰκίῳ τοσούτῳ, καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· “ ἔχω, ὦ 245
 ξεῖνε, παρὰ σεῦ πᾶσαν τὴν δίκην, ἐπειδὴ σεωυτοῦ καταδικάζεις
 θάνατον. εἰς δὲ οὐ σύ μοι τοῦδε τοῦ κακοῦ αἴτιος, εἰ μὴ ὅσον
 ἀέκων ἐξεργάσαιο· ἀλλὰ θεῶν κού τις, ὅς μοι καὶ πάλαι προεσή-
 μαινε τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι.” Κροίσος μὲν νυν ἔθαψε ὡς οἶκος
 ἦν τὸν ἑωυτοῦ παῖδα. Ἀδρηστος δὲ ὁ Γορδῖεω τοῦ Μίδεω, οὗτος 250
 δὴ ὁ φονεὺς μὲν τοῦ ἑωυτοῦ ἀδελφεοῦ γενόμενος, φονεὺς δὲ τοῦ
 καθήραντος; ἐπεὶ τε ἡσυχίη τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο περὶ τὸ σῆμα,
 συγγινωσκόμενος ἀνθρώπων εἶναι τῶν αὐτὸς ἤειδε βαρυσυμφω-
 τatos, ἑωυτὸν ἐπικατασφάζει τῷ τύμβῳ. Κροίσος δὲ ἐπὶ δύο
 ἔτεα ἐν πένθει μεγάλῳ καθῆστο, τοῦ παιδὸς ἐστέρημένος. 255

[I. 26-45.]

The Phocaeans.

ii. Οἱ δὲ Φωκαῖές οὗτοι ναυτιλίῃσι μακρῇσι πρῶτοι Ἑλλήνων
 ἐχρήσαντο· καὶ τὸν τε Ἀδρίην καὶ τὴν Τυρσηνίην καὶ τὴν Ἰβηρίην
 καὶ τὸν Ταρτησὸν οὗτοί εἰσι οἱ καταδέξαντες. ἐναυτιλλόντο δὲ οὐ
 στρογγύλῃσι νηυσὶ, ἀλλὰ πεντηκοντέροισι. ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὸν
 Ταρτησὸν, προσφιλέες ἐγένοντο τῷ βασιλεῖ τῶν Ταρτησίων, 5
 τῷ οὐνομα μὲν ἦν Ἀργαυθώνιος· ἐτυράννευσε δὲ Ταρτησσοῦ ὀγδώ-
 κοντα ἔτεα, ἐβίωσε δὲ πάντα εἴκοσι καὶ ἑκατόν. τούτῳ δὲ τῷ ἀνδρὶ
 προσφιλέες οἱ Φωκαῖές οὕτω δὴ τι ἐγένοντο, ὥς τὰ μὲν πρῶτά
 σφεας ἐκλιπόντας Ἰωνίην ἐκέλευε τῆς ἑωυτοῦ χώρας οἰκῆσαι ὅκου
 βούλονται· μετὰ δὲ, ὥς τοῦτό γε οὐκ ἔπειθε τοὺς Φωκαῖας, ὁ 10
 δὲ πυθόμενος τὸν Μῆδον παρ’ αὐτῶν ὥς αὖξοιτο, ἐδίδου σφι χρή-
 ματα τείχος περιβαλέσθαι τὴν πόλιν. ἐδίδου δὲ ἀφειδέως· καὶ γὰρ
 καὶ ἡ περίοδος τοῦ τείχεος οὐκ ὀλίγοι στάδιοί εἰσι· τοῦτο δὲ πᾶν
 λίθων μεγάλων καὶ εὖ συναρμοσμένων. τὸ μὲν δὴ τείχος τοῖσι
 Φωκαεῦσι τρόπῳ τοιῷδε ἐξεποιήθη, ὁ δὲ Ἀρπαγος ὥς ἐπῆλασε 15

τὴν στρατιὴν, ἐπολιόρκεε αὐτοὺς, προῖσχύμενος ἔπεα “ὥς οἱ
 καταχρᾶ, εἰ βούλονται Φωκαῖες προμαχεῶνα ἓνα μόνον τοῦ
 τείχεος ἐρεῖψαι, καὶ οἴκημα ἐν κατιρῶσαι.” οἱ δὲ Φωκαῖες, περιη-
 μεκτέοντες τῇ δουλοσύνῃ, ἔφασαν “θέλειν βουλευσασθαι ἡμέρην
 20 μίαν, καὶ ἔπειτα ὑποκρινέεσθαι. ἐν ᾧ δὲ βουλεύονται αὐτοὶ,
 ἀπαγαγεῖν ἐκείνον ἐκέλευον τὴν στρατιὴν ἀπὸ τοῦ τείχεος.” ὁ
 δ’ Ἄρπαγος ἔφη “εἰδέναι μὲν εὖ τὰ ἐκείνοι μέλλοιεν ποιέειν,
 ὁμῶς δὲ σφί παρίεναι βουλευσασθαι.” ἐν ᾧ ὦν ὁ Ἄρπαγος ἀπὸ
 τοῦ τείχεος ἀπήγαγε τὴν στρατιὴν, οἱ Φωκαῖες ἐν τούτῳ κατασπά-
 25 σαντες τὰς πεντηκοντέρους, ἐσθέμενοι τέκνα καὶ γυναῖκας καὶ
 ἔπιπλα πάντα, πρὸς δὲ καὶ τὰ ἀγάλματα τὰ ἐκ τῶν ἱρῶν, καὶ τὰ
 ἄλλα ἀναθήματα, χωρὶς ὃ τι χαλκὸς ἢ λίθος ἢ γραφὴ ἦν, τὰ δὲ
 ἄλλα πάντα ἐσθέντες, καὶ αὐτοὶ ἐσβάντες, ἔπλεον ἐπὶ Χίου. τὴν
 δὲ Φωκαίην ἐρμωθεῖσαν ἀνδρῶν ἔσχον οἱ Πέρσαι. οἱ δὲ Φω-
 30 καῖες, ἐπεὶ τε σφί Χίοι τὰς νήσους τὰς Οἰνούσσας καλεομένας
 οὐκ ἐβούλonto ὠνεομένοισι πωλέειν, δειμαίνοντες μὴ αἱ μὲν ἐμπό-
 ριον γένωνται, ἡ δὲ αὐτῶν νήσος ἀποκληῖσθῃ τούτου εἵνεκα, πρὸς
 ταῦτα οἱ Φωκαῖες ἐστέλλοντο ἐς Κύρνον· (ἐν γὰρ τῇ Κύρῳ εἴκοσι
 ἔτεσι πρότερον τούτων ἐκ θεοπροπίου ἀνεστήσαντο πόλιν, τῇ
 35 οὔνομα ἦν Ἀλαλίη· Ἄργανθώνιος δὲ τηνικαῦτα ἤδη τετελευτήκει)
 στελλόμενοι δὲ ἐπὶ τὴν Κύρνον, πρῶτα καταπλεύσαντες ἐς τὴν
 Φωκαίην, κατεφόνευσαν τῶν Περσέων τὴν φυλακὴν, ἡ ἐφρούρει
 παραδεξαμένη παρὰ Ἀρπάγου τὴν πόλιν. μετὰ δὲ, ὥς τοῦτό σφί
 ἐξέργαστο, ἐποίησαντο ἰσχυρὰς κατάρας τῷ ὑπολειπομένῳ ἔωτῶν
 40 τοῦ στολίου. πρὸς δὲ ταύτησι, καὶ μύθρον σιδήρεον κατεπόντωσαν,
 καὶ ὤμοσαν “μὴ πρὶν ἐς Φωκαίην ἥξειν, πρὶν ἢ τὸν μύθρον τοῦτον
 ἀναφῆναι.” στελλομένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τὴν Κύρνον, ὑπὲρ ἡμίσεος
 τῶν ἀστῶν ἔλαβε πόθος τε καὶ οἶκτος τῆς πόλιος καὶ τῶν ἡθέων
 τῆς χώρας· ψευδόρκοι δὲ γενόμενοι, ἀπέπλεον ὀπίσω ἐς τὴν

Φωκαίην. οἱ δὲ αὐτῶν τὸ ὄρκιον ἐφύλασσον, ἀερθέντες ἐκ τῶν 45
Οἰνουσσέων ἔπλεον.

[I. 163-165.]

The Rule of the People, of the Few, or of One.

iii. Ἐπεὶ τε δὲ κατέστη ὁ θόρυβος, καὶ ἐκτὸς πέντε ἡμερῶν
ἐγένετο, ἐβουλευόντο οἱ ἐπαναστάντες τοῖσι Μάγοισι περὶ τῶν
πρηγμάτων πάντων· καὶ ἐλέχθησαν λόγοι ἀπιστοὶ μὲν ἐνίοισι
Ἑλλήνων, ἐλέχθησαν δ' ὦν. Ὅτάνης μὲν ἐκέλευε εἰς μέσον
Πέρσῃσι καταθεῖναι τὰ πρήγματα, λέγων τάδε· “ ἐμοὶ δοκεῖ, ἕνα 5
μὲν ἡμέων μούναρχον μηκέτι γενέσθαι· οὔτε γὰρ ἡδὺν, οὔτε ἀγαθόν.
εἶδετε μὲν γὰρ τὴν Καμβύσῃ ὕβριν ἐπ' ὅσον ἐπεξῆλθε, μετεσχέ-
κατε δὲ καὶ τῆς τοῦ Μάγου ὕβριος. κῶς δ' ἂν εἷη χρήμα κατηρ-
τημένον μουναρχίῃ, τῇ ἕξεσι ἀνευθύνη ποιεῖν τὰ βούλεται ; καὶ
γὰρ ἂν τὸν ἀριστον ἀνδρῶν πάντων, σπάντα εἰς ταύτην τὴν ἀρχήν, 10
ἐκτὸς τῶν ἐωθύτων νοημάτων στήσειε. ἐγγίγνεται μὲν γὰρ οἱ ὕβρις
ὑπὸ τῶν παρεόντων ἀγαθῶν, φθόνος δὲ ἀρχῇθεν ἐμφύεται ἀνθρώπῳ.
δύο δ' ἔχων ταῦτα, ἔχει πᾶσαν κακότητα· τὰ μὲν γὰρ, ὕβρις κεκο-
ρημένος, ἔρδει πολλὰ καὶ ἀτάσθαλα· τὰ δὲ, φθόνος. καίτοι ἄνδρα
γε τύραννον ἀφθονον ἔδει εἶναι, ἔχοντά γε πάντα τὰ ἀγαθὰ. τὸ δ' 15
ὑπεναντίον τούτου εἰς τοὺς πολιήτας πέφυκε. φθονεῖ γὰρ τοῖσι
ἀρίστοισι περιουσί τε καὶ ζῶουσι, χαίρει δὲ τοῖσι κακίστοισι τῶν
ἀστῶν, διαβολὰς δὲ ἀριστος ἐνδέκεσθαι, ἀναρμοστότατος δὲ πάν-
των· ἦν τε γὰρ αὐτὸν μετρίως θυωμάζῃς, ἄχθεται ὅτι οὐ κάρτα
θεραπεύεται· ἦν τε θεραπεύῃ τις κάρτα, ἄχθεται ἅτε θωπί. τὰ δὲ 20
δὴ μέγιστα ἔρχομαι ἐρέων· νόμαιά τε κινεῖ πάτρια, καὶ βιῶναι
γυναικάς, κτείνει τε ἀκρίτους. πλῆθος δὲ ἄρχον πρῶτα μὲν
οὐνόμα πάντων κάλλιστον ἔχει, ἰσονομίην· δεύτερα δὲ, τούτων
τῶν ὁ μούναρχος ποιεῖ οὐδέν. πᾶσι μὲν ἀρχὰς ἄρχει, ὑπεύθυνον

- 25 δὲ ἀρχὴν ἔχει, βουλευματα δὲ πάντα ἐς τὸ κοινὸν ἀναφέρει.
 τίθεται ὦν γνώμην, μετέντας ἡμέας μουναρχίην, τὸ πλῆθος
 ἀέξειν· ἐν γὰρ τῷ πολλῷ ἔνι τὰ πάντα.” Ὅτάνης μὲν δὴ ταύτην
 τὴν γνώμην ἐσέφερε. Μεγάβυζος δὲ ὀλιγαρχίῃ ἐκέλευε ἐπιτρά-
 πειν, λέγων τάδε· “ τὰ μὲν Ὅτάνης εἶπε, τυραννίδα παύων,
 30 λελέχθω κάμοι ταῦτα· τὰ δ’ ἐς τὸ πλῆθος ἄνωγε φέρειν τὸ
 κράτος, γνώμης τῆς ἀρίστης ἡμάρτηκε. ὁμίλου γὰρ ἀχρηστοῦ οὐδὲν
 ἐστὶ ἀξυνετώτερον, οὐδὲ ὑβριστότερον· καὶ τοι τυράννου ὕβριν
 φεύγοντας ἄνδρας ἐς δῆμον ἀκολάστου ὕβριν πεσέειν ἐστὶ οὐδαμῶς
 ἀνασχετόν. ὁ μὲν γὰρ, εἴ τι ποιέει, γινώσκων ποιέει· τῷ δὲ οὐ
 35 γινώσκειν ἔνι. κῶς γὰρ ἂν γινώσκοι, ὅς οὗτ’ ἐδιδάχθη, οὔτε οἶδε
 καλὸν οὐδὲν, οὐδ’ οἰκῆϊον; ὥθέει τε ἐμπεσὼν τὰ πρήγματα ἄνευ
 νόου, χειμάρρῳ ποταμῷ ἵκελος; δῆμῳ μὲν νυν, οἱ Πέρσησι κακὸν
 νοέουσι, οὗτοι χράσθων. ἡμεῖς δὲ, ἀνδρῶν τῶν ἀρίστων ἐπιλέ-
 ξαντες ὁμιλίην, τούτοις περιθέωμεν τὸ κράτος· ἐν γὰρ δὴ τούτοις
 40 καὶ αὐτοὶ ἐνεσόμεθα. ἀρίστων δὲ ἀνδρῶν οἶκος ἄριστα βουλευματα
 γίνεσθαι.” Μεγάβυζος μὲν δὴ ταύτην γνώμην ἐσέφερε. τρίτος
 δὲ Δαρεῖος ἀπεδείκνυτο γνώμην, λέγων· “ ἐμοὶ δὲ τὰ μὲν εἶπε
 Μεγάβυζος ἐς τὸ πλῆθος ἔχοντα, δοκέει ὀρθῶς λέξαι· τὰ δ’ ἐς
 ὀλιγαρχίην, οὐκ ὀρθῶς. τριῶν γὰρ προκειμένων, καὶ πάντων τῶν
 45 λέγω ἀρίστων ἐόντων, δῆμον τε ἀρίστου, καὶ ὀλιγαρχίης, καὶ
 μουνάρχου, πολλῷ τοῦτο προέχειν λέγω. ἀνδρὸς γὰρ ἐνὸς τοῦ
 ἀρίστου οὐδὲν ἄμεινον ἂν φανείη· γνώμῃ γὰρ τοιαύτῃ χρεώμενος,
 ἐπιτροπεύοι ἂν ἀμωμήτως τοῦ πλήθους· σιγῆτό τε ἂν βουλευματα
 ἐπὶ δυσμενέας ἄνδρας οὕτω μάλιστα. ἐν δὲ ὀλιγαρχίῃ, πολλοῖσι
 50 ἀρετὴν ἐπασκέουσι ἐς τὸ κοινόν, ἔχθρα ἴδια ἰσχυρὰ φιλέει ἐγγί-
 νεσθαι. αὐτοὺς γὰρ ἕκαστος βουλόμενος κορυφαῖος εἶναι γνώμῃσιν
 τε νικᾷν, ἐς ἔχθρα μεγάλα ἀλλήλοισι ἀπικνέονται· ἐξ ὧν στάσεις
 ἐγγίνονται· ἐκ δὲ τῶν στασίων, φόνος· ἐκ δὲ τοῦ φόνου, ἀπέβη ἐς

μουναρχίην· καὶ ἐν τούτῳ διέδεξε, ὅσῳ ἐστὶ τοῦτο ἄριστον.
 δήμου τε αὖ ἄρχοντος, ἀδύνατα μὴ οὐ κακότητα ἐγγίνεσθαι. 55
 κακότητος τοίνυν ἐγγινομένης ἐς τὰ κοινὰ, ἔχθεα μὲν οὐκ ἐγγίνεται
 τοῖσι κακοῖσι, φιλίας δὲ ἰσχυραί· οἱ γὰρ κακοῦντες τὰ κοινὰ,
 συγκύψαντες ποιεῦσι. τοῦτο δὲ τοιοῦτο γίνεται, ἐς ὃ ἂν προστάς
 τις τοῦ δήμου τοὺς τοιούτους παύσῃ. ἐκ δὲ αὐτῶν θωυμάζεται
 οὗτος δὴ ὑπὸ τοῦ δήμου· θωυμαζόμενος δὲ, ἀν' ὧν ἐφάνη μού- 60
 ναρχος ἑὼν· καὶ ἐν τούτῳ δηλοῖ καὶ οὗτος ὡς ἡ μουναρχία κρά-
 τιστον. ἐνὶ δὲ ἑπεί πάντα συλλαβόντα εἰπεῖν, κόθεν ἡμῖν ἡ
 ἐλευθερίῃ ἐγένετο; καὶ τεῦ δόντος; κότερα παρὰ δήμου, ἢ
 ὀλιγαρχίης, ἢ μονάρχου; ἔχω τοίνυν γνώμην, ἡμέας ἐλευθε-
 ρωθέντας διὰ ἓνα ἄνδρα, τὸ τοιοῦτο περιστέλλειν· χωρὶς τε 65
 τούτου, πατρίους νόμους μὴ λύειν ἔχοντας εὖ· οὐ γὰρ ἄμεινον.

[III. 80-82.]

Gorgo's Counsel.

iv. Ὁ δὲ Ἀρισταγόρης, λαβὼν ἱκετηρίην, ἦϊε ἐς τοῦ Κλεομένεος·
 ἐσελθὼν δὲ εἶσω, ἄτε ἱκετεύων, ἐπακούσαι ἐκέλευε τὸν Κλεομένεα,
 ἀποπέμψαντα τὸ παιδίον· προσεστήκει γὰρ δὴ τῷ Κλεομένει ἡ
 θυγάτηρ, τῇ οὖνομα ἦν Γοργώ· τοῦτο δὲ οἱ καὶ μόνον τέκνον
 ἐτύγχανε ἐὼν ἐτέων ὀκτῶ ἢ ἐννέα ἡλικίην. Κλεομένης δὲ λέγειν μιν 5
 ἐκέλευε τὰ βούλεται, μηδὲ ἐπισχεῖν τοῦ παιδίου εἵνεκα. ἐνθαῦτα
 δὴ ὁ Ἀρισταγόρης ἄρχετο ἐκ δέκα ταλάντων ὑπισχνεόμενος, ἦν οἱ
 ἐπιτελέσῃ τῶν ἐδέετο. ἀνανεύοντος δὲ τοῦ Κλεομένεος, προέβαινε
 τοῖσι χρήμασι ὑπερβάλλον ὁ Ἀρισταγόρης, ἐς οὗ πεντήκοντά τε
 τάλαντα ὑποδέδεκτο· καὶ τὸ παιδίον ἠνδάζατο, “ πάτερ, διαφθερέει 10
 σε ὁ ξείνος, ἦν μὴ ἀποστὰς ἴης.” ὃ τε δὴ Κλεομένης, ἡσθεὶς τοῦ
 παιδίου τῇ παραινέσει, ἦϊε ἐς ἕτερον οἶκημα καὶ ὁ Ἀρισταγόρης

ἀπαλλάσσετο τὸ παράπαν ἐκ τῆς Σπάρτης, οὐδέ οἱ ἐξεγένετο ἐπιπλέον ἔτι σημῆναι περὶ τῆς ἀνόδου τῆς παρὰ βασιλεία.

[V. 51.]

Freedom.

v. Δηλοῖ δὲ οὐ κατ' ἐν μῶνον, ἀλλὰ πανταχῇ, ἡ ἰσηγορίη ὥς ἔστι χρῆμα σπουδαῖον, εἰ καὶ Ἀθηναῖοι τυραννευόμενοι μὲν, οὐδαμῶν τῶν σφέας περιοικεόντων ἦσαν τὰ πολέμια ἀμείνους, ἀπαλαχθέντες δὲ τυράννων, μακρῷ πρῶτοι ἐγένοντο. δηλοῖ ὦν ταῦτα, 5 ὅτι κατεχόμενοι μὲν ἐθελοκάκεον, ὥς δεσπότη ἐργαζόμενοι ἔλευθερωθέντων δὲ, αὐτὸς ἕκαστος ἑωυτῷ προθυμέετο κατεργάζεσθαι.

[V. 78.]

Glaucus, son of Epicydes.

vi. Ὡς δὲ ἀπικόμενος Λευτυχίδης ἐς τὰς Ἀθήνας, ἀπαίτεε τὴν παραθήκην, οἱ Ἀθηναῖοι προφάσις εἶλκον, οὐ βουλόμενοι ἀποδοῦναι, φάντες, δύο σφέας ἐόντας βασιλείας παραθέσθαι, καὶ οὐ δικαιοῦν τῷ ἐτέρῳ ἄνευ τοῦ ἐτέρου ἀποδιδόναι. οὐ φαμένων δὲ 5 ἀποδώσειν τῶν Ἀθηναίων, ἔλεξέ σφι Λευτυχίδης τάδε· “ὦ Ἀθηναῖοι, ποιέετε μὲν ὁκότερα βούλεσθε αὐτοί· καὶ γὰρ ἀποδιδόντες, ποιέετε ὅσια· καὶ μὴ ἀποδιδόντες, τὰ ἐναντία τούτων. ὁκοῖον μέντοι τι ἐν τῇ Σπάρτῃ συνηνείχθη γενέσθαι περὶ παραθήκης, βούλομαι ὑμῖν εἶπαι. λέγομεν ἡμεῖς οἱ Σπαρτιῖται, γενέσθαι ἐν τῇ 10 Λακεδαίμονι, κατὰ τρίτην γένεσιν τὴν ἀπ' ἐμέο, Γλαῦκον Ἐπικύδεος παῖδα. τοῦτον τὸν ἄνδρα φαμέν τά τε ἄλλα πάντα περιήκειν τὰ πρῶτα, καὶ δὴ καὶ ἀκούειν ἄριστα δικαιοσύνης πέρι πάντων ὅσοι τὴν Λακεδαίμονα τοῦτον τὸν χρόνον οἴκεον. συνενειχθῆναι δὲ οἱ ἐν χρόνῳ ἱκνευμένῳ τάδε λέγομεν. ἄνδρα Μιλήσιον, ἀπικόμενον ἐς 15 Σπάρτην, βούλεσθαί οἱ ἔλθειν ἐς λόγους, προῖσχόμενον τοιαύδε·

εἰμὶ μὲν Μιλήσιος, ἦκω δὲ τῆς σῆς, Γλαῦκε, βουλόμενος δικαιοσύνης ἀπολαῦσαι. ὥς γὰρ δὴ ἀνὰ πᾶσαν μὲν τὴν ἄλλην Ἑλλάδα, ἐν δὲ καὶ περὶ Ἰωνίην, τῆς σῆς δικαιοσύνης ἦν λόγος πολλὸς, ἐμεωυτῷ λόγους ἐδίδουν, καὶ ὅτι ἐπικίνδυνός ἐστι αἰεὶ κοτε ἢ Ἰωνίῃ, ἢ δὲ Πελοπόννησος ἀσφαλῶς ἰδρυμένη· καὶ διότι χρήματα οὐδαμὰ τοὺς αὐτοὺς ἐστι ὁρᾶν ἔχοντας. ταῦτά τε ὦν ἐπιλεγόμενῃ καὶ βουλευομένῃ ἔδοξέ μοι, τὰ ἡμίσεα πάσης τῆς οὐσίης ἐξαργυρώσαντα θέσθαι παρὰ σέ, εὖ ἐξεπισταμένῃ ὥς μοι κείμενα ἔσται παρὰ σοὶ σόα. σὺ δὴ μοι καὶ τὰ χρήματα δέξαι, καὶ τὰδε τὰ σύμβολα σῶζε λαβών· ὃς δ' ἂν ἔχων ταῦτα ἀπαιτήῃ, τοῦτ' ἀποδοῦναι. 25 ὁ μὲν δὴ ἀπὸ Μιλήτου ἦκων ξείνος τοσαῦτα ἔλεξε· Γλαῦκος δὲ ἐδέξατο τὴν παραθήκην ἐπὶ τῷ εἰρημένῃ λόγῳ. χρόνου δὲ πολλοῦ διελθόντος, ἦλθον ἐς τὴν Σπάρτην τούτου τοῦ παραθεμένου τὰ χρήματα οἱ παῖδες· ἔλθόντες δὲ ἐς λόγους τῷ Γλαύκῳ, καὶ ἀποδεικνύντες τὰ σύμβολα, ἀπαίτεον τὰ χρήματα. ὁ δὲ διωθέετο, ἀντυ- 30 ποκρινόμενος τοιάδε· οὔτε μέννημαι τὸ πρῆγμα, οὔτε με περιφέρει οὐδὲν εἰδέναι τούτων τῶν ὑμεῖς λέγετε· βούλομαι τε ἀναμνησθεῖς ποίειν πᾶν τὸ δίκαιον· καὶ γὰρ εἰ ἔλαβον, ὀρθῶς ἀποδοῦναι· καὶ εἴ γε ἀρχὴν μὴ ἔλαβον, νόμοισι τοῖσι Ἑλλήνων χρῆσομαι ἐς ὑμέας. ταῦτα ὦν ὑμῖν ἀναβάλλομαι κυρώσειν ἐς τέταρτον μῆνα ἀπὸ τούδε. 35 Οἱ μὲν δὴ Μιλήσιοι συμφορὴν ποιούμενοι, ἀπαλλάσσοντο, ὥς ἀπεστερημένοι τῶν χρημάτων. Γλαῦκος δὲ ἐπορεύετο ἐς Δελφοὺς, χρησόμενος τῷ χρηστηρίῳ. ἐπειρωτῶντα δὲ αὐτὸν τὸ χρηστήριον εἰ ὀρκῶ τὰ χρήματα ληίσεται, ἢ Πυθίῃ μετέρχεται τοῖσδε τοῖσι ἔπεσι·

40

Γλαῦκ' Ἐπικυδεῖδῃ, τὸ μὲν αὐτίκα κέρδιον οὕτω
 ὀρκῶ νικῆσαι καὶ χρήματα ληίσσασθαι.
 ὅμνυ' ἐπεὶ θάνατός γε καὶ εὖορκον μένει ἄνδρα.
 ἀλλ' Ὅρκου πᾶσις ἐστὶν ἀνώνυμος, οὐδ' ἔπι χεῖρες,

- 45 οὐδὲ πόδες· κραιπνὸς δὲ μετέρχεται, εἰσόκε πᾶσαν
 συμμάρψας ὀλέσει γενεὴν, καὶ οἶκον ἅπαντα.
 ἀνδρὺς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων.

ταῦτα ἀκούσας ὁ Γλαῦκος συγγνώμην τὸν θεὸν παραιτέτο αὐτῷ
 ἴσχειν τῶν ῥηθέντων. ἡ δὲ Πυθίη ἔφη, τὸ πειρηθῆναι τοῦ θεοῦ,
 50 καὶ τὸ ποιῆσαι, ἴσον δύνασθαι. Γλαῦκος μὲν δὴ μεταπεμψάμενος
 τοὺς Μιλησίους ξείνους, ἀποδιδοῖ σφι τὰ χρήματα. τοῦ δὲ εἵνεκα
 ὁ λόγος ὅδε, ὃ Ἀθηναῖοι, ὠρμήθη λέγεσθαι ἐς ὑμέας, εἰρήσεται.
 Γλαύκου νῦν οὔτε τι ἀπόγονόν ἐστι οὐδὲν, οὐτ' ἰστίη οὐδεμία νομι-
 ζομένη εἶναι Γλαύκου· ἐκτέτριπταί τε πρόρριζος ἐκ Σπάρτης. οὕτω
 55 ἀγαθὸν, μηδὲ διανοέεσθαι περὶ παραθήκης ἄλλο γε, ἢ ἀπαιτούντων
 ἀποδιδόναι." Λευτυχίδης μὲν εἶπας ταῦτα, ὥς οἱ οὐδὲ οὕτω ἐσή-
 κουν οἱ Ἀθηναῖοι, ἀπαλλάσσετο.

[VI. 86.]

A Hundred Years.

- vii. Ἐπεὶ δ' ἐγένοντο ἐν Ἀβύδῳ, ἠθέλησε Ξέρξης ιδέσθαι πάντα
 τὸν στρατόν. καὶ, προεπεποίητο γὰρ ἐπὶ κολωνοῦ ἐπίτηδες αὐτῷ
 ταύτῃ προεξέδρη λίθου λευκοῦ, (ἐποίησαν δὲ Ἀβυδηνοὶ, ἐντειλαμένου
 πρότερον βασιλέως) ἐνθαῦτα ὥς ἔζετο, κατορῶν ἐπὶ τῆς ἡϊόνος.
 5 ἐθελίτο καὶ τὸν πεζὸν καὶ τὰς νέας· θηεύμενος δὲ, ἰμέρθη τῶν νεῶν
 ἀμίλλαν γινομένην ιδέσθαι. ἐπεὶ δ' ἐγένετό τε καὶ ἐνίκων Φοίνικες
 Σιδώνιοι, ἦσθη τε τῇ ἀμίλλῃ καὶ τῇ στρατιῇ. ὥς δὲ ὦρα πάντα
 μὲν τὸν Ἑλλήσποντον ὑπὸ τῶν νεῶν ἀποκεκρυμμένον, πάσας δὲ τὰς
 ἀκτὰς καὶ τὰ Ἀβυδηνῶν πεδία ἐπίπλεα ἀνθρώπων, ἐνθαῦτα Ξέρξης
 10 ἐωυτὸν ἐμακάρισε· μετὰ δὲ τοῦτο, ἐδάκρυσε. μαθὼν δέ μιν Ἀρτά-
 βανος ὁ πάτριος, ὃς τὸ πρῶτον γνώμην ἀπεδέξατο ἐλευθέρως, οὐ
 συμβουλευὼν Ξέρξῃ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα· οὗτος ὠνήρ
 φρασθεὶς Ξέρξεα δακρύσαντα, εἶρετο τάδε· “ ὦ βασιλεῦ, ὥς πολὺ

ἀλλήλων κεχωρισμένα ἐργάσασθαι νῦν τε καὶ ὀλίγῳ πρότερον; μακα-
 ρίσας γὰρ σεωντὸν, δακρύεις.” ὁ δὲ εἶπε· “ἐσθλὸς γάρ με 15
 λογισάμενον κατοικτεῖραι ὥς βραχὺς εἶη ὁ πᾶς ἀνθρώπινος βίος, εἰ
 τούτων γε, ἐόντων τοσούτων, οὐδεὶς ἐς ἑκατοστὸν ἔτος περιέσται.”
 ὁ δὲ ἀμείβετο λέγων· “ἕτερα τούτου παρὰ τὴν ζῆν πεπόνθαμεν
 οἰκτροτέρα. ἐν γὰρ οὕτῳ βραχεῖ βίῳ οὐδεὶς οὕτῳ ἄνθρωπος ἐὼν
 εὐδαίμων πέφυκε, οὔτε τούτων, οὔτε τῶν ἄλλων, τῷ σὺ παραστή- 20
 σεται πολλάκις καὶ οὐκ ἄπαξ τεθνάναι βούλεσθαι μᾶλλον ἢ ζῶειν.
 αἶ τε γὰρ συμφοραὶ προσπίπτουσιν, καὶ αἱ νοῦσοι συνταράσσουσιν,
 καὶ βραχὺν ἔοντα μακρὸν δοκέειν εἶναι ποιεῦσι τὸν βίον. οὕτῳ ὁ
 μὲν θάνατος, μοχθηρῆς εὐούσης τῆς ζῆς, καταφυγὴ αἰρετωτάτη τῷ
 ἀνθρώπῳ γέγονε· ὁ δὲ θεὸς, γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα, φθονερός 25
 ἐν αὐτῷ εὐρίσκεται ἐὼν.” Ξέρξης δὲ ἀμείβετο λέγων· “Ἀρτάβανε,
 βιοτῆς μὲν νῦν ἀνθρωπηῆς πέρι, εὐούσης τοιαύτης οἷον περ σὺ
 διαιρέαι εἶναι, παυσώμεθα, μηδὲ κακῶν μεμνέμεθα, χρηστὰ
 ἔχοντες πρήγματα ἐν χερσίν.”

[VII. 44-47.]

Thermopylae.

viii. Οἱ δὲ ἐν Θερμοπύλῃσι Ἕλληνες, ἐπειδὴ πέλας ἐγένετο τῆς
 ἐσβολῆς ὁ Πέρσης, καταρρωδέοντες, ἐβουλευόντο περὶ ἀπαλ-
 λαγῆς. τοῖσι μὲν νῦν ἄλλοισι Πελοποννησίοισι ἐδόκεε, ἐλθοῦσι
 ἐς Πελοπόννησον, τὸν Ἴσθμὸν ἔχειν ἐν φυλακῇ· Λεωνίδης δὲ,
 Φωκῶν καὶ Λοκρῶν περισπερχεόντων τῇ γνώμῃ ταύτῃ, αὐτοῦ 5
 τε μένειν ἐψηφίζετο, πέμπειν τε ἀγγέλους ἐς τὰς πόλεις, κελεύ-
 οντάς σφιν ἐπιβοηθεῖν, ὥς ἐόντων αὐτῶν ὀλίγων στρατὸν τῶν
 Μήδων ἀλέξασθαι. ταῦτα βουλευομένων σφέων, ἔπεμπε Ξέρξης
 κατάσκοπον ἱππέα, ἰδέσθαι ὁκόσοι τέ εἰσι, καὶ ὃ τι ποιοῖεν.
 ἀκηκόεε δὲ ἔτι ἐὼν ἐν Θεσσαλίῃ, ὥς ἀλισμένη εἶη ταύτῃ στρατιῇ 10

ὀλίγη, καὶ τοὺς ἡγεμόνας, ὡς εἶψαν Λακεδαιμόνιοί τε καὶ Λεωνίδης, ἐὼν γένος Ἡρακλείδης. ὡς δὲ προσέλασε ὁ ἱππεὺς πρὸς τὸ στρατόπεδον, ἐθῆετό τε, καὶ κατῶρα πᾶν μὲν οὐ τὸ στρατόπεδον τοὺς γὰρ ἔσω τεταγμένους τοῦ τείχεος, τὸ ἀνορθώσαντες εἶχον ἐν φυ-
 15 λακῇ, οὐκ οἶά τε ἦν κατιδέσθαι· ὁ δὲ τοὺς ἔξω ἐμάνθανε, τοῖσι πρὸ τοῦ τείχεος τὰ ὄπλα ἔκειτο. ἔτυχον δὲ τοῦτον τὸν χρόνον Λακεδαιμόνιοι ἔξω τεταγμένοι. τοὺς μὲν δὴ ὥρα γυμναζομένους τῶν ἀνδρῶν, τοὺς δὲ τὰς κόμας κτενίζομένους. ταῦτα δὴ θεώμενος ἐθώμαζε, καὶ τὸ πλῆθος ἐμάνθανε. μαθὼν δὲ πάντα ἀτρεκέως, ἀπήλυνε ὀπίσω
 20 κατ' ἡσυχίην· οὔτε γάρ τις ἐδίωκε, ἀλογίης τε ἐνεκύρησε πολλῆς. ἀπελθὼν δὲ, ἔλεγε πρὸς Ξέρξεα τάπερ ὁπώπεε πάντα. ἀκούων δὲ Ξέρξης, οὐκ εἶχε συμβαλέσθαι τὸ ἐὸν, ὅτι παρασκευάζοντο ὡς ἀπολεύμενοί τε καὶ ἀπολέοντες κατὰ δύναμιν· ἀλλ', αὐτῷ γελοῖα γὰρ ἐφαίνοντο ποιεῖν, μετεπέμψατο Δημάρτην τὸν Ἀρίστωνος
 25 ἐόντα ἐν τῷ στρατοπέδῳ. ἀπικόμενον δέ μιν εἰρώτα Ξέρξης ἕκαστα τούτων, ἐθέλων μαθεῖν τὸ ποιούμενον πρὸς τῶν Λακεδαιμονίων. ὁ δὲ εἶπε· “ἤκουσας μὲν μευ καὶ πρότερον, εὔτε ὀρμῶμεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, περὶ τῶν ἀνδρῶν τούτων· ἀκούσας δὲ, γέλωτά με ἔθεν, λέγοντα τάπερ ὧρων ἐκβησόμενα πρήγματα ταῦτα. ἐμοὶ γὰρ
 30 τὴν ἀληθειῇν ἀσκέειν ἀντία σεῦ, ὦ βασιλεῦ, ἀγὼν μέγιστός ἐστι. ἄκουσον δὲ καὶ νῦν. οἱ ἄνδρες οὗτοι ἀπικάται μαχεσόμενοι ἡμῖν περὶ τῆς ἐσόδου, καὶ ταῦτα παρασκευάζονται. νόμος γάρ σφι οὕτω ἔχων ἐστί, ἐπεὰν μέλλωσι κινδυνεύειν τῇ ψυχῇ, τότε τὰς κεφαλὰς κοσμέονται. ἐπίσταιο δὲ, εἰ τούτους τε καὶ τὸ ὑπομένον ἐν Σπάρτῃ
 35 καταστρέψαι, ἔστι οὐδὲν ἄλλο ἔθνος ἀνθρώπων, τὸ σέ, βασιλεῦ, ὑπομενέει χεῖρας ἀνταειρόμενον. νῦν γὰρ πρὸς βασιλιῆν τε καὶ καλλίστην πόλιν τῶν ἐν Ἑλληνισι προσφέρειαι, καὶ ἄνδρας ἀρίστους.” κάρτα τε δὴ ἄπιστα Ξέρξῃ ἐφαίνετο τὰ λεγόμενα εἶναι, καὶ δεύ-
 τερα ἐπειρώτα ὄντινα τρόπον, τοσοῦτοι ἐόντες, τῇ ἐωυτοῦ στρατιῇ

μαχέσονται. ὁ δὲ εἶπε· “ὦ βασιλεῦ, ἐμοὶ χρᾶσθαι ὡς ἀνδρὶ 40
 ψεύστη, ἢν μὴ ταῦτά τοι ταύτη ἐκβῇ, τῇ ἐγὼ λέγω.” ταῦτα λέγων,
 οὐκ ἔπειθε τὸν Ξέρξεα. τέσσερας μὲν δὴ παρεξήκε ἡμέρας, ἐλπίζων
 αἰεὶ σφεας ἀποδρῆσεσθαι. πέμπτη δὲ, ὡς οὐκ ἀπαλλάσσοιτο, ἀλλά
 οἱ ἐφαίνοντο ἀναιδεῖν τε καὶ ἀβουλίῃ διαχρεώμενοι μένειν, πέμπει
 ἐπ’ αὐτοὺς Μήδους τε καὶ Κισσίους θυμωθεῖς, ἐντειλάμενός σφεας 45
 ζωγρήσαντας ἄγειν ἐς ὄψιν τὴν ἑωυτοῦ. ὡς δ’ ἐπέπεσον φερόμενοι
 ἐς τοὺς Ἑλλήνας οἱ Μῆδοι, ἔπιπτον πολλοί· ἄλλοι δ’ ἐπεσῆσαν,
 καὶ οὐκ ἀπελαύνοντο, καίπερ μεγάλως προσπταίοντες. δῆλον δ’
 ἐποίουν παντὶ τεφ, καὶ οὐκ ἦκιστα αὐτῷ βασιλεῖ, ὅτι πολλοὶ μὲν,
 ἄνθρωποι εἶεν, ὀλίγοι δὲ ἄνδρες. ἐγένετο δὲ ἡ συμβολὴ δι’ ἡμέρης. 50
 ἐπεὶ τε δὲ οἱ Μῆδοι τρηχέως περιμίποντο, ἐνθαῦτα οὗτοι μὲν
 ὑπεξήϊσαν, οἱ δὲ Πέρσαι ἐκδεξάμενοι ἐπήϊσαν, τοὺς ἀθανάτους
 ἐκάλεε βασιλεὺς, τῶν ἥρχε Ὑδάρνης, ὡς δὴ οὗτοί γε εὐπετέως
 κατεργασόμενοι. ὡς δὲ καὶ οὗτοι συνέμισγον τοῖσι Ἑλλήσι, οὐδὲν
 πλεον ἐφέροντο τῆς στρατῆς τῆς Μηδικῆς ἀλλὰ τὰ αὐτά, ἅτε ἐν 55
 στενωπόρῳ τε χώρῳ μαχόμενοι, καὶ δόρασι βραχυτέροισι χρεώ-
 μενοι ἤπερ οἱ Ἑλληνες, καὶ οὐκ ἔχοντες πλήθει χρήσασθαι. Λακε-
 δαιμόνιοι δὲ ἐμάχοντο ἀξίως λόγου, ἀλλὰ τε ἀποδεικνύμενοι ἐν οὐκ
 ἐπισταμένοισι μάχεσθαι ἐξεπιστάμενοι, καὶ ὅκως ἐντρέψειαν τὰ
 νῶτα, ἀλέες φεύγεσκον δῆθεν· οἱ δὲ βάρβαροι ὀρέωντες φεύγοντας, 60
 βοῇ τε καὶ πατάγῳ ἐπήϊσαν· οἱ δ’ ἂν, καταλαμβανόμενοι, ὑπέ-
 στρεφον ἀντίο εἶναι τοῖσι βαρβάροις· μεταστρεφόμενοι δὲ, κατέ-
 βαλλον πλήθει ἀναριθμήτους τῶν Περσέων. ἔπιπτον δὲ καὶ αὐτῶν
 τῶν Σπαρτιητέων ἐνθαῦτα ὀλίγοι. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἐδυνάετο παρα-
 λαβεῖν οἱ Πέρσαι τῆς ἐσόδου πειρεώμενοι, καὶ κατὰ τέλεα καὶ παν- 65
 τοίως προσβάλλοντες, ἀπῆλυνον ὀπίσω. ἐν ταύτῃσι τῇσι προσ-
 ὀδοῖσι τῆς μάχης λέγεται βασιλέα θηεύμενον τρὶς ἀναδραμεῖν ἐκ
 τοῦ θρόνου δεῖσαντα περὶ τῇ στρατιῇ. τότε μὲν οὕτω ἡγωνίσαντο.

τῇ δ' ὑστεραίῃ οἱ βάρβαροι οὐδὲν ἄμεινον ἀέθλεον. ἄτε γὰρ ὀλίγων
 70 ἐόντων, ἐλπίσαντές σφεας κατατετρωματίσθαι τε καὶ οὐκ οἴους τε
 ἔσεσθαι ἔτι χεῖρας ἀνταείρασθαι, συνέβαλλον. οἱ δὲ Ἕλληνες κατὰ
 τάξις τε καὶ κατὰ ἔθνηα κεκοσμημένοι ἦσαν, καὶ ἐν μέρει ἕκαστοι
 ἐμάχοντο, πλὴν Φωκέων· οὗτοι δὲ ἐς τὸ οὖρος ἐτάχθησαν, φυλά-
 ξοντες τὴν ἀτραπὸν. ὥς δὲ οὐδὲν εὕρισκον ἀλλοιότερον οἱ Πέρσαι
 75 ἢ τῇ προτεραίῃ ἐνῶρων, ἀπήλυνον. ἀπορέοντος δὲ βασιλέως
 ὃ τι χρήσεται τῷ παρεόντι πρήγματι, Ἐπιάλτης ὁ Εὐρυδήμου,
 ἀνὴρ Μηλιεύς, ἦλθέ οἱ ἐς λόγους, ὥς μέγα τι παρὰ βασιλέως δοκεῶν
 οἴσεσθαι· ἔφρασέ τε τὴν ἀτραπὸν τὴν διὰ τοῦ οὖρος φέρουσαν
 ἐς Θερμοπύλας, καὶ διέφθειρε τοὺς ταύτῃ ὑπομείναντας Ἑλλήνων.
 80 * * ἔχει δὲ ὧδε ἡ ἀτραπὸς αὕτη. ἀρχεται μὲν ἀπὸ τοῦ Ἀσωποῦ
 ποταμοῦ τοῦ διὰ τῆς διασφάγος ρέοντος· οὖνομα δὲ τῷ οὐρεῖ τούτῳ
 καὶ τῇ ἀτραπῷ τῶντὸ κεῖται Ἀνόπαια. τείνει δὲ ἡ Ἀνόπαια αὕτη
 κατὰ ῥάχιν τοῦ οὖρος, λήγει δὲ κατὰ τὴν Ἀλπηνὸν πόλιν, πρώτην
 ἐοῦσαν τῶν Λοκρίδων πρὸς τῶν Μηλιέων, καὶ κατὰ Μελάμπυγόν τε
 85 καλεόμενον λίθον, καὶ κατὰ Κερκώπων ἔδρας· τῇ καὶ τὸ στενωτάτον
 ἐστί. κατὰ ταύτην δὲ τὴν ἀτραπὸν καὶ οὕτω ἔχουσιν οἱ Πέρσαι,
 τὸν Ἀσωπὸν διαβάντες ἐπορεύοντο πᾶσαν τὴν νύκτα, ἐν δεξιῇ μὲν
 ἔχοντες οὖρεα τὰ Οἰταίων, ἐν ἀριστερῇ δὲ τὰ Τρηχινίων· ἡὼς τε
 διέφαινε, καὶ ἐγένοντο ἐπ' ἀκρωτηρίῳ τοῦ οὖρος. κατὰ δὲ τοῦτο
 90 τοῦ οὖρος ἐφύλασσαν, ὥς καὶ πρότερόν μοι δεδήλωται, Φωκέων
 χίλιοι ὀπλίται, ῥυόμενοι τε τὴν σφετέρην χώραν, καὶ φρουρούμενοι
 τὴν ἀτραπὸν. ἡ μὲν γὰρ κάτω ἐσβολὴ ἐφυλάσσετο ὑπὸ τῶν εἰρηται-
 τὴν δὲ διὰ τοῦ οὖρος ἀτραπὸν ἐβελονταὶ Φωκᾶες ὑποδεξάμενοι
 Δεωνίδῃ ἐφύλασσαν. ἔμαθον δὲ σφεας οἱ Φωκᾶες ὧδε ἀναβεβη-
 95 κότας· ἀναβαίνοντες γὰρ ἐλάνθανον οἱ Πέρσαι τὸ οὖρος πᾶν ἐὼν
 δρυὼν ἐπίπλεον· ἦν μὲν δὴ νημεμία, ψόφου δὲ γινομένου πολλοῦ·
 ὥς οἶκος ἦν, φύλλων ὑποκεχυμένων ὑπὸ τοῖσι ποσὶ, ἀνά τε ἔδραμον

οἱ Φωκέες καὶ ἔδυντο τὰ ὄπλα καὶ αὐτίκα οἱ βάρβαροι παρήσαν.
 ὥς δὲ εἶδον ἄνδρας ἐνδυομένους ὄπλα, ἐν θώματι ἐγένοντο· ἐλπί-
 μενοι γὰρ οὐδὲν σφί φανήσεσθαι ἀντίξουν, ἐνεκύρησαν στρατῷ. 100
 ἐνθαῦτα Ὑδάρνης καταρρωθήσας μὴ οἱ Φωκέες ἔωσι Λακεδαιμόνιοι,
 εἶρετο τὸν Ἐπιάλτεια ποδαπὸς εἶη ὁ στρατός· πυθόμενος δὲ ἀτρε-
 κέως, διέτασσε τοὺς Πέρσας ὥς ἐς μάχην. οἱ δὲ Φωκέες, ὥς ἐβάλ-
 λοντο τοῖσι τοξεύμασι πολλοῖσί τε καὶ πυκνοῖσι, οἴχοντο φεύγοντες
 ἐπὶ τοῦ οὐρεος τὸν κόρυμβον, ἐπιστάμενοι ὥς ἐπὶ σφέας ὠρμήθησαν 105
 ἀρχήν, καὶ παρεσκευάδατο ὥς ἀπολεόμενοι. οὗτοι μὲν δὴ ταῦτα
 ἐφρόνεον· οἱ δὲ ἀμφὶ Ἐπιάλτεια καὶ Ὑδάρνεα Πέρσαι Φωκέων μὲν
 οὐδένα λόγον ἐποιεῦντο, οἱ δὲ κατέβαινον τὸ οὖρος κατὰ τάχος.
 τοῖσι δὲ ἐν Θερμοπύλῃσι ἐοῦσι Ἑλλήνων, πρῶτον μὲν ὁ μάντις
 Μεγιστίης, ἐσιδὼν ἐς τὰ ἱρὰ, ἔφρασε τὸν μέλλοντα ἔσεσθαι ἅμα 110
 ἡοὶ σφί θάνατον· ἐπὶ δὲ καὶ αὐτόμολοι ἦϊσαν, οἱ ἐξαγγελίαντες
 τῶν Περσέων τὴν περίοδον· οὗτοι μὲν ἔτι νυκτὸς ἐσήμηναν· τρίτοι
 δὲ οἱ ἡμεροσκόποι, καταδραμόντες ἀπὸ τῶν ἄκρων, ἤδη διαφαινούσης
 ἡμέρης. ἐνθαῦτα ἐβουλεύοντο οἱ Ἕλληνες, καὶ σφῶν ἐσχίζοντο
 αἱ γνώμαι. οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔων τὴν τάξιν ἐκλιπεῖν, οἱ δὲ ἀντέτεινον. 115
 μετὰ δὲ τοῦτο διακριθέντες, οἱ μὲν ἀπαλλάσσοντο, καὶ διασκεδα-
 σθέντες κατὰ πόλιν ἕκαστοι ἐτράποντο· οἱ δὲ αὐτῶν ἅμα Λεωνίδῃ
 μένειν αὐτοῦ παρασκευάδατο. λέγεται δὲ ὥς αὐτός σφῶας ἀπέπεμψε
 Λεωνίδης, μὴ ἀπολῶνται κηδόμενος· αὐτῷ δὲ καὶ Σπαρτιηγέων τοῖσι
 παρεοῦσι οὐκ ἔχειν εὐπρεπέως ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν ἐς τὴν ἡλθον 120
 φυλάζοντες ἀρχήν. * * οἱ μὲν νυν σύμμαχοι οἱ ἀποπεμπό-
 μενοι οἴχοντό τε ἀπιώντες, καὶ ἐπείθοντο Λεωνίδῃ. Θεσπιέες δὲ
 καὶ Θηβαῖοι κατέμειναν μῦνοι παρὰ Λακεδαιμονίοισι. τούτων δὲ,
 Θηβαῖοι μὲν ἀέκοντες ἔμενον, καὶ οὐ βουλόμενοι· (κατείχε γάρ
 σφῶας Λεωνίδης, ἐν ὁμήρων λόγῳ ποιούμενος·) Θεσπιέες δὲ, 125
 ἐκόντες μάλιστα· οἱ οὐκ ἔφασαν ἀπολιπόντες Λεωνίδην καὶ τοὺς

μετ' αὐτοῦ ἀπαλλάξεσθαι, ἀλλὰ καταμείναντες συνκαπέθανον. ἐστρα-
 τήγες δὲ αὐτῶν Δημόφιλος Διαδρόμεω. Ξέρξης δὲ, ἐπεὶ ἡλίου
 ἀνατειλάντος σπονδὰς ἐποίησατο, ἐπισχὼν χρόνον, ἐς ἀγορῆς κου
 130 μάλιστα πληθῶρην πρόσοδον ἐποίεετο· καὶ γὰρ ἐπέσταλτο ἐξ
 Ἐπιάλτεω οὕτω. ἀπὸ γὰρ τοῦ οὖρεος ἡ κατάβασις συντομωτέρη
 τέ ἐστι, καὶ βραχύτερος ὁ χῶρος πολλὸν ἥπερ ἡ περίοδος τε καὶ
 ἀνάβασις. οἱ τε δὴ βάρβαροι οἱ ἀμφὶ Ξέρξεα προσήϊσαν καὶ οἱ
 ἀμφὶ Λεωνίδην Ἕλληνες, ὡς τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἔξοδον ποιούμενοι,
 135 ἤδη πολλῷ μᾶλλον ἢ κατ' ἀρχὰς ἐπέξῃσαν ἐς τὸ εὐρύτερον τοῦ
 αὐχένος. τὸ μὲν γὰρ ἔρμα τοῦ τείχεος ἐφυλάσσετο, οἱ δὲ ἀνὰ
 τὰς προτέρας ἡμέρας ὑπεξιόντες ἐς τὰ στεινόπορα ἐμάχοντο. τότε
 δὴ, συμμίσγοντες ἔξω τῶν στεινῶν, ἐπιπτον πλήθει πολλοὶ τῶν
 βαρβάρων. ὅπισθε γὰρ οἱ ἡγεμόνες τῶν τελέων ἔχοντες μαστίγας,
 140 ἐρράπιζον πάντα ἄνδρα, αἰεὶ ἐς τὸ πρόσω ἐποτρύνοντες. πολλοὶ
 μὲν δὴ ἐσέπιπτον αὐτῶν ἐς τὴν θάλασσαν, καὶ διεφθείροντο· πολλῷ
 δ' ἔτι πλεῖνες κατεπατέοντο ζωοὶ ὑπ' ἀλλήλων· ἦν δὲ λόγος οὐδεὶς
 τοῦ ἀπολλυμένου. ἅτε γὰρ ἐπιστάμενοι τὸν μέλλοντά σφι ἔσεσθαι
 θάνατον ἐκ τῶν περὶόντων τὸ οὖρος, ἀπεδείκνυντο ῥώμης ὅσον
 145 εἶχον μέγιστον ἐς τοὺς βαρβάρους, παραχρεώμενοί τε καὶ ἀτέοντες.
 δόρατα μὲν νυν τοῖσι πλεόνεσιν αὐτῶν τῆνικαῦτα ἤδη ἐτύγχανε
 κατετηγότα, οἱ δὲ τοῖσι ξίφεσι διεργάζοντο τοὺς Πέρσας. καὶ Λεω-
 νίδης τε ἐν τούτῳ τῷ πόνῳ πίπτει, ἀνὴρ γενόμενος ἄριστος, καὶ
 ἕτεροι μετ' αὐτοῦ ὀνομαστοὶ Σπαρτιητέων, τῶν ἐγὼ ὡς ἀνδρῶν
 150 ἀξίων γενομένων ἐπυθόμην τὰ οὐνόματα· ἐπυθόμην δὲ καὶ ἀπάντων
 τῶν τριηκοσίων. καὶ δὴ καὶ Περσέων πίπτουσι ἐνθαῦτα ἄλλοι τε
 πολλοὶ καὶ ὀνομαστοί· ἐν δὲ δὴ καὶ Δαρείου δύο παῖδες Ἀβρο-
 κόμης τε καὶ Ὑπεράνθης, ἐκ τῆς Ἀρτάνεω θυγατρὸς Φραταγυύνης
 γεγονότες Δαρεῖφ. ὁ δὲ Ἀρτάνης, Δαρείου μὲν τοῦ βασιλέως ἦν
 155 ἀδελφεός, Ὑστάσπεος δὲ τοῦ Ἀρσάμεω παῖς· ὃς καὶ ἐκδιδούς τὴν

θυγατέρα Δαρείω, τὸν οἶκον πάντα τὸν ἑωυτοῦ ἐπέδωκε, ὥς μόνου
 οἱ εἰσὶν ταύτης τέκνου. Πέρξω τε δὴ δύο ἀδελφεοὶ ἐνθάυτα
 πίπτουσι μαχεόμενοι ὑπὲρ τοῦ νεκροῦ τοῦ Λεωνίδου, Περσέων τε
 καὶ Λακεδαιμονίων ὄβριμος ἐγένετο πολλός· ἐς δὲ τοῦτόν τε ἀρετῇ
 οἱ Ἕλληνες ὑπεξείρυσαν, καὶ ἐτρέψαντο τοὺς ἐναντίους τετράκις. 160
 τοῦτο δὲ συνεστήκει μέχρι οὗ οἱ σὺν Ἐπιάτῃ παρεγένοντο. ὥς
 δὲ τούτους ἦκειν ἐπύθοντο οἱ Ἕλληνες, ἐνθεῦτεν ἤδη ἑτεροιοῦτο
 τὸ νεῖκος. ἐς τε γὰρ τὸ στενὸν τῆς ὁδοῦ ἀνεχώρεον ὀπίσω, καὶ
 παραμειψάμενοι τὸ τεῖχος, ἐλθόντες ἴζοντο ἐπὶ τὸν κολωνόν πάντες
 ἀλέες οἱ ἄλλοι πλην Θηβαίων. ὁ δὲ κολωνός ἐστι ἐν τῇ ἐσόδῳ 165
 ὁκοῦ νῦν ὁ λίθινος λείων ἔστηκε ἐπὶ Λεωνίδῃ. ἐν τούτῳ σφέας τῷ
 χώρῳ ἀλεξομένους μαχαίρῃσι, τοῖσι αὐτῶν ἐτύγχανον ἔτι περιουσίαι,
 καὶ χερσὶ καὶ στόμασι, κατέχωσαν οἱ βάρβαροι βάλλοντες, οἱ μὲν
 ἐξ ἐναντίας ἐπισπόμενοι καὶ τὸ ἔρυμα τοῦ τεύχεος συγχώσαντες,
 οἱ δὲ περιελθόντες πάντοθε περιστάδον. Λακεδαιμονίων δὲ καὶ 170
 Θεσπιδέων τοιούτων γενομένων, ὅμως λέγεται ἀνὴρ ἄριστος γε-
 νέσθαι Σπαρτιήτης Διηνέκης. τὸν τότε φασὶ εἶπαι τὸ ἔπος πρὶν
 ἢ συμμίζειν σφέας τοῖσι Μήδοισι, πυθόμενον πρὸς τευ τῶν Τρηχι-
 νίων, ὥς, ἐπεὰν οἱ βάρβαροι ἀπιέωσι τὰ τοξεύματα, τὸν ἥλιον ὑπὸ
 τοῦ πλήθους τῶν οἰστῶν ἀποκρύπτουσι· τοσοῦτό τι πλήθος αὐτῶν 175
 εἶναι. τὸν δὲ οὐκ ἐκπλαγέντα τούτοις, εἰπεῖν, ἐν ἀλογίῃ ποιεύ-
 μενον τὸ τῶν Μήδων πλήθος, ὥς πάντα σφί ἀγαθὰ ὁ Τρηχίνιος
 ξεῖνος ἀγγέλλοι, εἰ ἀποκρυπτόντων τῶν Μήδων τὸν ἥλιον, ὑπὸ
 σκῆϊ ἔσοιτο πρὸς αὐτοὺς ἡ μάχη, καὶ οὐκ ἐν ἡλίῳ. ταῦτα μὲν καὶ
 ἄλλα τοιουτότροπα ἔπεά φασι Διηνέκεα τὸν Λακεδαιμόνιον λιπέσθαι 180
 μνημόσυνα. μετὰ δὲ τοῦτον ἀριστεύσαι λέγονται Λακεδαιμόνιοι δύο
 ἀδελφεοὶ, Ἀλφεός τε καὶ Μάρων, Ὀρσιφάντου παῖδες. Θεσπιδέων
 δὲ εὐδοκίμει μάλιστα τῷ οὐνομα ἦν Διθύραμβος, Ἀρματίδου.
 Θαφθεῖσι δὲ σφί αὐτοῦ ταύτῃ τῇ περ ἔπεσον, καὶ τοῖσι πρότερον

185 τελευτήσασι ἡ ὑπὸ Λεωνίδεω ἀποπεμφθέντας οἷχεσθαι, ἐπιγέ-
γραπται γράμματα λέγοντα τάδε·

Μυριάσιν ποτὲ τῇδε τριηκοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ Πελοποννήσου χιλιάδες τέτορες.

ταῦτα μὲν δὴ τοῖσι πᾶσι ἐπιγέγραπται· τοῖσι δὲ Σπαρτιήτῃσι ἰδίῃ·
190 ὦ ξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῇδε
κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

Λακεδαιμονίοισι μὲν δὴ τοῦτο· τῷ δὲ μάντι, τόδε·

Μῆμα τύδε κλεινοῖο Μεγιστία, ὃν ποτε Μῆδοι
Σπερχεῖον ποταμὸν κτεῖναν ἀμειψάμενοι·
195 μάντιος, ὃς τότε κῆρας ἐπερχομένας σάφα εἰδὼς
οὐκ ἔτλη Σπάρτης ἡγεμόνας προλιπεῖν.

ἐπιγράμμασι μὲν νυν καὶ στήλῃσι, ἔξω ἢ τὸ τοῦ μάντιος ἐπί-
γραμμα, Ἀμφικτυόνες εἰσὶ σφεας οἱ ἐπικοσμήσαντες· τὸ δὲ τοῦ
μάντιος Μεγιστίῳ Σιμωνίδῃς ὁ Λεωπρέπεός ἐστι κατὰ ξεινίην
200 ὁ ἐπιγράφας.

[VII. 207-228.]

Salamis.

ix. Τοῖσι δὲ Ἑλλήσι ὡς πιστὰ δὴ τὰ λεγόμενα ἦν τῶν Τηνίων
ῥήματα, παρεσκευάζοντο ὡς ναυμαχῆσοντας. ἡὼς τε διέφαινε καὶ
οἱ σύλλογον τῶν ἐπιβατέων ποιησάμενοι, προηγόρευε εὖ ἔχοντα
μὲν ἐκ πάντων Θεμιστοκλῆς· τὰ δὲ ἔπεα ἦν, πάντα κρέσσω τοῖσι
5 ἥσσοσι ἀντιτιθέμενα. ὅσα δὲ ἐν ἀνθρώπου φύσι καὶ καταστάσι
ἐγγίνεται, παραινέσας δὴ τούτων τὰ κρέσσω αἰρέεσθαι, καὶ κατα-
πλέξας τὴν ῥῆσιν, ἐσβαίνειν ἐκέλευε ἐς τὰς νῆας. καὶ οὗτοι μὲν δὴ
ἐσέβαινον, καὶ ἦκε ἡ ἀπ' Αἰγίνης τριήρης, ἡ κατὰ τοὺς Αἰακίδας

ἀπεδήμησε. ἐνθαῦτα ἀνήγον τὰς νῆας ἀπάσας οἱ Ἕλληνες. ἀνα-
 γομένοις δὲ σφί αὐτίκα ἐπεκέατο οἱ βάρβαροι. οἱ μὲν δὴ ἄλλοι 10
 Ἕλληνες ἐπὶ πρύμνην ἀνεκρούοντο, καὶ ὤκελλον τὰς νῆας· Ἀμεινίης
 δὲ Παλληνεὺς, ἀνὴρ Ἀθηναῖος ἐξαναχθεὶς νῆϊ ἐμβάλλει. συμπλα-
 κείσης δὲ τῆς νηὸς, καὶ οὐ δυναμένων ἀπαλλαγῆναι, οὕτω δὴ οἱ
 ἄλλοι Ἀμεινίῃ βοηθέοντες συνέμισγον. Ἀθηναῖοι μὲν οὕτω λέγουσι
 τῆς ναυμαχίης γενέσθαι τὴν ἀρχήν· Αἰγινῆται δὲ, τὴν κατὰ τοὺς 15
 Αἰακίδας ἀποδημήσασαν ἐς Αἴγιναν, ταύτην εἶναι τὴν ἄρξασαν. Λέ-
 γεται δὲ καὶ τάδε, ὥς φάσμα σφί γυναικὸς ἐφάνη· φανείσαν δὲ
 διακελεύσασθαι, ὥστε καὶ ἅπαν ἀκούσαι τὸ τῶν Ἑλλήνων στρατό-
 πεδον, ὀνειδίσασαν πρότερον τάδε· “ὦ δαιμόνιοι, μέχρι κόσμου
 ἔτι πρύμνην ἀνακρούεσθε;” κατὰ μὲν δὴ Ἀθηναίους ἐτετάχατο 20
 Φοίνικες· (οὗτοι γὰρ εἶχον τὸ πρὸς Ἑλευσίνος τε καὶ ἐσπέρης
 κέρας·) κατὰ δὲ Λακεδαιμονίους, Ἴωνες· οὗτοι δ' εἶχον τὸ πρὸς τὴν
 ἡῶ τε καὶ τὸν Πειραιέα. ἐβελοκάκεον μέντοι αὐτῶν κατὰ τὰς Θεμι-
 στοκλέος ἐντολὰς ὀλίγοι· οἱ δὲ πλεῖνες οὐ. ἔχω μὲν νυν συγχῶν
 οὐνόματα τριηράρχων καταλέξαι τῶν νῆας Ἑλληνίδας ἐλόντων· 25
 χρῆσθαι δὲ αὐτοῖσι οὐδὲν πλὴν Θεομήστορος τε τοῦ Ἀφθροδα-
 μαντος, καὶ Φυλάκου τοῦ Ἰστιαίου, Σαμίων ἀμφοτέρων. τοῦ δὲ
 εἵνεκα μέμνημαι τούτων μούνων, ὅτι Θεομήστῳ μὲν διὰ τοῦτο τὸ
 ἔργον Σάμου ἐτυράννευσε, καταστησάντων τῶν Περσέων· Φύλακος
 δὲ εὐεργέτης βασιλεὺς ἀνεγράφη, καὶ χώρα οἱ ἐδωρήθη πολλή. οἱ 30
 δ' εὐεργέται [τοῦ] βασιλεὺς ὀροσάγγαι καλέονται Περσιστί. περὶ
 μὲν νυν τούτους οὕτω εἶχε. τὸ δὲ πλῆθος τῶν νηῶν ἐν τῇ Σαλαμῖνι
 ἐκεραΐζετο· αἱ μὲν, ὑπ' Ἀθηναίων διασφειρόμεναι· αἱ δὲ, ὑπὸ Αἰγι-
 νητέων. ἅτε γὰρ τῶν μὲν Ἑλλήνων σὺν κόσμῳ ναυμαχεόντων κατὰ
 τάξιν, τῶν δὲ βαρβάρων οὐ τεταγμένων ἔτι, οὔτε σὺν νόφ ποιεόντων 35
 οὐδὲν, ἔμελλε τοιοῦτά σφί συνοίσεσθαι, οἷόνπερ ἀπέβη. καίτοι
 ἦσαν γε καὶ ἐγένοντο ταύτην τὴν ἡμέρην μακρῷ ἀμείνονες αὐταὶ

ἑωυτῶν, ἥ πρὸς Εὐβοίῃ· πᾶς τις προθυμεόμενος, καὶ δειμαίνων
 Ξέρξην· ἐδόκεε τε ἕκαστος ἑωυτὸν θεήσεσθαι βασιλεία· κατὰ
 40 μὲν δὴ τοὺς ἄλλους οὐκ ἔχω μετεξετέρους εἰπεῖν ἀτρεκέως,
 ὥς ἕκαστοι τῶν βαρβάρων ἢ τῶν Ἑλλήνων ἡγωνίζοντο· κατὰ δὲ
 Ἀρτεμισίην τάδε ἐγένετο, ἀπ' ὧν εὐδοκίμησε μᾶλλον ἔτι παρὰ
 βασιλείῃ. ἐπειδὴ γὰρ ἐς θόρυβον πολλὸν ἀπίκετο τὰ βασιλέος
 πρήγματα, ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἡ νηὺς ἡ Ἀρτεμισίης ἐδιώκετο ὑπὸ
 45 νηὸς Ἀττικῆς. καὶ ἡ, οὐκ ἔχουσα διαφυγέειν, ἔμπροσθε γὰρ αὐτῆς
 ἦσαν ἄλλαι νῆες φίλιναι, ἡ δὲ αὐτῆς πρὸς τῶν πολεμίων μάλιστα
 ἐτύγχανε ἐούσα, ἔδοξε οἱ τόδε ποιῆσαι τὸ καὶ συνήνεκε ποιησάσῃ.
 διωκομένη γὰρ ὑπὸ τῆς Ἀττικῆς, φέρουσα ἐνέβαλε νηὶ φιλήν, ἀν-
 δρῶν τε Καλυνδέων, καὶ αὐτοῦ ἐπιπλέοντος τοῦ Καλυνδέων βασι-
 50 λέος Δαμασιθύμου. εἰ μὲν καὶ τι νεῖκος πρὸς αὐτὸν ἐγεγόνεε ἔτι
 περὶ Ἑλλησποντον ἐόντων, οὐ μέντοι ἔγωγε ἔχω εἰπεῖν, οὔτε εἰ ἐκ
 προνοίης αὐτὰ ἐποίησε, οὔτε εἰ συνεκύρσῃ ἡ τῶν Καλυνδέων κατὰ
 τύχην παραπεσοῦσα νηὺς. ὥς δὲ ἐνέβαλέ τε καὶ κατέδυσε, εὐτυχίῃ
 χρησαμένη, διπλᾶ ἑωυτὴν ἀγαθὰ ἐργάσατο. ὁ τε γὰρ τῆς Ἀττικῆς
 55 νηὸς τριήραρχος, ὥς εἶδε μιν ἐμβάλλουσαν νηὶ ἀνδρῶν βαρβάρων,
 νομίσας τὴν νῆα τὴν Ἀρτεμισίης ἢ Ἑλληνίδα εἶναι, ἡ αὐτομολέειν
 ἐκ τῶν βαρβάρων, καὶ αὐτοῖσι ἀμύνειν, ἀποστρέψας πρὸς
 ἄλλας ἐτράπετο. τοῦτο μὲν, τοιοῦτο αὐτῇ συνήνεκε γενέσθαι,
 διαφυγέειν τε καὶ μὴ ἀπολέσθαι· τοῦτο δὲ, συνέβη ὥστε κακὸν
 60 ἐργασαμένην, ἀπὸ τούτων αὐτὴν μάλιστα εὐδοκιμῆσαι παρὰ Ξέρξῃ.
 λέγεται γὰρ, βασιλεία θηεύμενον μαθεῖν τὴν νῆα ἐμβαλοῦσαν· καὶ
 δὴ τινα εἰπαι τῶν παρόντων· “δέσποτα, ὁρᾷς Ἀρτεμισίην, ὥς εὖ
 ἀγωνίζεται, καὶ νῆα τῶν πολεμίων κατέδυσε;” καὶ τὸν ἐπείρεσθαι,
 εἰ ἀληθῶς ἐστὶ Ἀρτεμισίης τὸ ἔργον· καὶ τοὺς φάναι σαφέως τὸ
 65 ἐπίσημον τῆς νηὸς ἐπισταμένους· τὴν δὲ διαφθαρεῖσαν ἡπιστάτο
 εἶναι πολεμίνην. τά τε γὰρ ἄλλα, ὥς εἴρηται, αὐτῇ συνήνεκε ἐς

εὐτυχίην γενόμενα, καὶ τὸ τῶν ἐκ τῆς Καλυνδικῆς νηὸς μηδένα ἀπο-
σωθέντα κατήγορον γενέσθαι. Ξέρξην δὲ εἶπαι λέγεται πρὸς τὰ
φραζόμενα· “οἱ μὲν ἄνδρες γεγόνασί μοι γυναῖκες· αἱ δὲ γυναῖκες,
ἄνδρες.” ταῦτα μὲν Ξέρξην φασὶ εἶπαι.

70

[VIII. 83-88.]

X.

Hanno, B.C. 440 (?).

The Gorillas.

Ἐν δὲ τῷ μυχῷ νῆσος ἦν, ἐοικυῖα τῇ πρώτῃ, λίμνην ἔχουσα· καὶ
ἐν ταύτῃ νῆσος ἦν ἑτέρα, μεστὴ ἀνθρώπων ἀγρίων. πολὺ δὲ
πλείους ἦσαν γυναῖκες, δασεῖαι τοῖς σώμασιν· ὥς οἱ ἐρμηνέες ἐκά-
λουν Γορίλλας. διώκοντες δὲ ἄνδρας μὲν συλλαβεῖν οὐκ ἠδυνή-
θημεν, ἀλλὰ πάντες ἐξέφυγον, κρημνοβάται ὄντες καὶ τοῖς πέτροις
ἀμυνόμενοι, γυναῖκας δὲ τρεῖς, αἱ δάκνουσαι τε καὶ σπαράττουσαι
τοὺς ἄγοντας οὐκ ᾔθελον ἔπεσθαι. ἀποκτείναντες μέντοι αὐτὰς
ἐξεδείραμεν καὶ τὰς δορὰς ἐκομίσσαμεν εἰς Καρχηδόνα.

[Periplus. 18.]

XI.

Protagoras, B.C. 440.

i. Πάντων χρημάτων μέτρον ἄνθρωπος, τῶν μὲν ὄντων ὥς
ἔστι, τῶν δὲ οὐκ ὄντων ὥς οὐκ ἔστι.

ii. Δύο λόγοι εἰσὶ περὶ πάντος πράγματος ἀντικείμενοι ἄλ-
λήλοις.

[Fragm. I, 5.]

BOOK II.

THE ATTIC AGE.

FROM PERICLES TO DEMOSTHENES.

B. C. 440—330.

THE ATTIC AGE.

XII.

Ion of Chios, B.C. 430.*Sophocles.*

Σοφοκλεί τῷ ποιητῇ ἐν Χίῳ συνήντησα ὅτε ἔπλει εἰς Λέσβον
στρατηγὸς, ἀνδρὶ παιδιῶδει παρ' οἶνον καὶ δεξιῶ. Ἑρμησίλεω δέ,
ξένου οἱ ἐόντος καὶ προξένου Ἀθηναίων, ἐστιῶντος αὐτὸν, ἐπεὶ
παρὰ τὸ πῦρ ἐστεῶς ὁ τὸν οἶνον ἐγχεῶν παῖς [ἐρυθρὸς] ἐὼν δῆλος
ἦν, εἰπέ τε “βούλει με ἡδέως πίνειν;” φάντος δ' αὐτοῦ, 5
“βραδέως τοίνυν καὶ πρόσφερε μοι καὶ ἀπόφερε τῆς κολίκα.”
ἔτι πολὺ μᾶλλον ἐρυθρίασας τοῦ παιδὸς εἶπε πρὸς τὸν
συγκατακείμενον, “ὥς καλῶς Φρύνιχος ἐποίησεν εἶπας

· λάμπει δ' ἐπὶ πορφυρέαις παρῆσι φῶς ἔρωτος.”

καὶ πρὸς τότε ἡμείφθη ὁ Ἑρετριεὺς ἢ Ἑρυθραῖος γραμμάτων 10
ἐὼν διδάσκαλος· “σοφὸς μὲν δὴ σύ γε εἶ, ὦ Σοφόκλεις, ἐν
ποιήσει· ὅμως μέντοι γε οὐκ εὖ εἴρηκε Φρύνιχος, πορφυρέας εἰπὼν
τὰς γνώθους τοῦ καλοῦ. εἰ γὰρ ὁ ζωγράφος χρώματι πορφυρέῳ
ἐναλείψει τοῦδι τοῦ παιδὸς τὰς γνώθους, οὐκ ἂν ἔτι καλὸς

15 φαίνονται. οὐ κάρτα δεῖ τὸ καλὸν τῷ μὴ καλῷ φαινομένῳ εἰκά-
 ζειν.” ἀναγελάσας ἐπὶ τῷ Ἑρετριεῖ Σοφοκλῆς· “οὐδὲ τόδε
 σοι ἀρέσκει ἄρα, ὦ ξένε, τὸ Σιμωνίδειον, κάρτα δοκέον τοῖς
 “Ἑλλησιν εὖ εἰρησθαι·

πορφυρέου ἀπὸ στόματος ἰεῖσα φωνὰν παρθείς ;

20 οὐδ’ ὁ ποιητῆς, ἔφη, λέγων χρυσοκόμαν Ἀπολλωνα ; χρυσέας
 γὰρ εἰ ἐποίησεν ὁ ζωγράφος τὰς τοῦ θεοῦ κόμας καὶ μὴ μελαίνας,
 χεῖρον ἂν ἦν τὸ ζωγράφημα· οὐδὲ ὁ φᾶς ῥοδοδάκτυλον ; εἰ γάρ τις
 εἰς ῥόδεον χρῶμα βάψει τοὺς δακτύλους, πορφυροβάφου χεῖρας
 καὶ οὐ γυναικὸς καλῆς ποιήσειε.” γελασάντων δὲ, ὁ μὲν Ἑρετριεὺς
 25 ἐνωπήθη τῇ ἐπιραπίξει, ὁ δὲ πάλιν τοῦ παιδὸς τῷ λόγῳ εἵχετο.
 * * * τοιαῦτα πολλὰ δεξιῶς ἔλεγέ τε καὶ ἔπρησεν ὅτε πίνου
 ἦ [παῖζοι]. τὰ μέντοι πολιτικά οὔτε σοφὸς οὔτε ῥεκτήριος ἦν,
 ἀλλ’ ὥς ἂν τις εἰς τῶν χρηστῶν Ἀθηναίων.

XIII.

Antiphon, B.C. 420.

Εὐ δ’ ἴστε ὅτι οὐκ ἂν ποτ’ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, εἴ τι ξυνήδειν
 ἑμαυτῷ τοιοῦτον· νῦν δὲ πιστεύων τῷ δικαίῳ, οὐ πλέονος οὐδέν
 ἔστιν ἄξιον ἀνδρὶ συναγωνίζεσθαι, μηδὲν αὐτῷ συνειδῶτι ἀνόςσιον
 εἰργασμένῳ μήτ’ εἰς τοὺς θεοὺς ἡσεβηκότι. ἐν γὰρ τῷ τοιούτῳ
 5 ἦδη καὶ τὸ σῶμα ἀπειρηκὸς ἢ ψυχὴ συνεξέσωσεν, ἐθέλουσα
 ταλαιπωρεῖν διὰ τὸ μὴ ξυνειδέναι ἑαυτῇ. τῷ δὲ ξυνειδῶτι τοῦτο
 αὐτὸ πρῶτον πολέμιόν ἐστιν· ἔτι γὰρ καὶ τοῦ σώματος ἰσχύοντος
 ἢ ψυχὴ προαπολείπει, ἡγουμένη τὴν τιμωρίαν οἱ ἦκειν ταύτην.

τῶν ἀσεβημάτων. ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τοιοῦτον οὐδὲν ξυνειδὼς ἤκω
 εἰς ὑμᾶς. τὸ δὲ τοὺς κατηγοροὺς διαβάλλειν οὐδὲν ἐστὶ θαυμαστόν. 10
 τούτων γὰρ ἔργον τοῦτο, ὑμῶν δὲ τὸ μὴ πείθεσθαι τὰ μὴ δίκαια.
 τοῦτο μὲν γὰρ ἐμοὶ πειθομένοις ὑμῖν μεταμελῆσαι ἔστι, καὶ τούτου
 φάρμακον τὸ αὖθις κολάσαι. τοῦ δὲ τούτοις πειθομένους ἐξεργά-
 σασθαι ἃ οὗτοι βούλονται οὐκ ἔστιν ἴσσις. οὐδὲ χρόνος πολὺς
 ὁ διαφέρων, ἐν ᾧ ταῦτα νομίμως πράξεθ' ἃ νῦν ὑμᾶς παρανόμως 15
 πείθουσιν οἱ κατήγοροι ψηφίσασθαι. οὐ τοι τῶν ἐπειγομένων
 ἐστὶ τὰ πράγματα, ἀλλὰ τῶν εὖ βουλευομένων. νῦν μὲν οὖν
 γνωρισταὶ γίνεσθε τῆς δίκης, τότε δὲ δικασταὶ τῶν μαρτύρων.
 νῦν μὲν δοξασταί, τότε δὲ κριταὶ τῶν ἀληθῶν. ἀραῖς τῶν δὲ
 τοι ἐστὶν ἀνδρὸς περὶ θανάτου φεύγοντος τὰ ψευδῆ καταμαρτυ- 20
 ρῆσαι. ἐὰν γὰρ τὸ παραχρῆμα μόνον πείσωσιν ὥστε ἀποκτείναι,
 ἅμα τῷ σώματι καὶ ἡ τιμωρία ἀπολωλεν. οὔτε γὰρ οἱ φίλοι
 ἔτι θελήσουσιν ὑπὲρ ἀπολωλότος τιμωρεῖν· ἐὰν δὲ καὶ βουλευθῶσι,
 τί ἔσται πλέον τῷ γε ἀποθανόντι; νῦν μὲν οὖν ἀποψηφίσασθέ
 μου· ἐν δὲ τῇ τοῦ φόνου δίκη οὗτοί τε τὸν νομιζόμενον ὄρκον 25
 διομοσάμενοι ἐμοῦ κατηγορήσουσι, καὶ ὑμεῖς περὶ ἐμοῦ κατὰ τοὺς
 κειμένους νόμους διαγνώσεσθε, καὶ ἐμοὶ οὐδεὶς λόγος ἔσται ἔτι,
 εἴαν τι πάσχω, ὥς παράνομος ἀπωλόμην. ταῦτά τοι δέομαι ὑμῶν,
 οὔτε τὸ ὑμέτερον εὐσεβὲς παρεῖς οὔτε ἐμαυτὸν ἀποστέρων τὸ
 δίκαιον· ἐν δὲ τῷ ὑμετέρῳ ὄρκῳ καὶ ἡ ἐμὴ σωτηρία ἔνεστι. πειθό- 30
 μενοι δὲ τούτων ὅτῳ βούλεσθε, ἀποψηφίσασθέ μου.

[De Herodis Caede 93-96.]

XIV.

Democritus, B.C. 410.

i. 'Απ' ὧν ἡμῖν τὰγαθὰ γίνεται, ἀπὸ τῶν αὐτέων καὶ τὰ κακὰ ἐπαυρισκούμεθα· τῶν δὲ κακῶν ἐκτὸς εἴημεν. αὐτίκα ὕδωρ βαθὺ εἰς πολλὰ χρήσιμον καὶ ὃ αὐτε κακόν· κίνδυνος γὰρ ἀποπνιγῆναι. μηχανὴ ὧν εὐρέθη νήχεσθαι διδάσκειν.

ii. Ἄνθρωποι τύχης εἰδῶλον ἐπλάσαντο πρόφασιν ἰδίης ἀβουλίας· βαιὰ γὰρ φρονήσει τύχη μάχεται, τὰ δὲ πλείστα ἐν βίῳ ψυχὴ εὐξύνετος ὀξυδερκείην κατιθύνει.

iii. Τύχη μεγαλόδωρος, ἀλλ' ἀβέβαιος, φύσις δὲ αὐτάρκης· διόπερ νικᾷ τῇ ἥσσοι καὶ βεβαίῳ τὸ μέζον τῆς ἐλπίδος.

iv. Πρὸς τούτους γὰρ οἶμαι μάλιστα τὸν Δημόκριτον εἰπεῖν, ὥς εἰ τὸ σῶμα δικάσαιτο τῇ ψυχῇ κακώσεως, οὐκ ἂν αὐτὴν ἀποφυγεῖν.

v. Ὁ φθονέων, ἑωυτὸν ὥς ἐχθρὸν λυπέει.

vi. Βίος ἀνεόρταστος μακρὴ ὁδὸς ἀπανδόκευτος.

vii. Χρημάτων χρήσις ξὺν νόῳ μὲν χρήσιμον εἰς τὸ ἐλευθέριον εἶναι καὶ δημωφελέα· ξὺν ἀνοίῃ δὲ χορηγίῃ ξυνή.

viii. Ἐλπίς κακοῦ κέρδεος ἀρχὴ ζημίας.

ix. Οἱ φειδωλοὶ τὸν τῆς μελίσσης οἶτον ἔχουσι, ἐργαζόμενοι ὥς αἰεὶ βιωσόμενοι.

x. Τὸ νικᾶν αὐτὸν ἑαυτὸν πασῶν νικῶν πρώτη καὶ ἀρίστη· τὸ δὲ ἡττᾶσθαι αὐτὸν ὑφ' ἑαυτοῦ, αἰσχιστόν τε καὶ κάκιστον.

xi. Σοφίῃ ἄθαμβος ἀξίη πάντων, τιμιωτάτῃ ἐοῦσα.

xii. Αἱ περὶ τι σφοδραὶ ὀρέξεις τυφλοῦσι εἰς τὰλλα τὴν ψυχὴν.

xiii. Ἀνδρηίη τὰς αἴτας σμικρὰς ἔρδει.

xiv. Κρέσσον τὰ οἰκήϊα ἀμαρτήματα ἐλέγχειν ἢ τὰ ὀθνεῖα.

xv. Ἄν δὲ παντὸν ἔνδοθεν ἀνοίξῃς, ποικίλον τι καὶ πολυπαθὲς κακῶν ταμείον εὐρήσεις καὶ θησαύρισμα, ὥς φησι Δημόκριτος, οὐκ ἔξωθεν ἐπιρρεόντων, ἀλλ' ὥσπερ ἐγγείους καὶ αὐτόχθονας πηγὰς ἐχόντων, ἃς ἀνίσωι ἡ κακία, πολύχυτος καὶ δαψυλὴς οὖσα τοῖς πάθεσιν.

xvi. Φαῦλον, κἂν μόνος ᾖς, μήτε λέξῃς μήτε ἐργάσῃ· μάθε δὲ πολὺ μᾶλλον τῶν ἄλλων σεαυτὸν αἰσχύνεσθαι.

xvii. Λόγος ἔργου σικίη.

xviii. Μηδὲν τι μᾶλλον τοὺς ἀνθρώπους αἰδέεσθαι ἑωυτοῦ, μηδὲ τι μᾶλλον ἐξεργάζεσθαι κακόν, εἰ μέλλει μηδεὶς εἰδῆσιν, ἢ εἰ πάντες ἄνθρωποι· ἀλλ' ἑωυτὸν μάλιστα αἰδέεσθαι καὶ τοῦτον νόμον τῇ ψυχῇ κατιστάναι, ὥστε μηδὲν ποιεῖν ἀνεπιτήδειον.

xix. Πολλοὶ δρῶντες τὰ αἰσχιστα λόγους τοὺς ἀρίστους ἀσκέουσι.

xx. Μοῦνοι θεοφιλέες, ὅσοις ἐχθρὸν τὸ ἀδικεῖν.

xxi. Ἀγαθὸν οὐ τὸ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλὰ τὸ μηδὲ ἐθέλειν.

xxii. Πλέονες ἐξ ἀσκήσιος ἀγαθοὶ γίνονται ἢ ἀπὸ φύσιος.

xxiii. Ἀμαρτίης αἰτίη ἡ ἀμαθία τοῦ κρέσσονος.

xxiv. Μὴ διὰ φόβον, ἀλλὰ διὰ τὸ δέον χρεῶν ἀπέχεσθαι ἀμαρτημάτων.

xxv. Οἰκήϊον ἐλευθερίας παρρησίη· κίνδυνος δὲ ἡ τοῦ καιροῦ διάγνωσις.

xxvi. Φύσεως μὲν γὰρ ἀρετὴν διαφθείρει ῥαθυμία, φαυλότητα δὲ ἐπανορθοῖ διδαχή· καὶ τὰ μὲν ῥάδια τοὺς ἀμελοῦντας φεύγει, τὰ δὲ χαλεπὰ ταῖς ἐπιμελείαις ἀλίσκεται.

xxvii. Ἡ παιδεία εὐτυχεύουσι μὲν ἐστὶ κόσμος, ἀτυχεύουσι δὲ καταφύγιον.

xxviii. Ἡ φύσις καὶ ἡ διδαχὴ παραπλήσιόν ἐστι· καὶ γὰρ ἡ

διδασχὴ μεταρρυσμοῖ τὸν ἄνθρωπον, μεταρρυσμοῦσα δὲ φυσιοποιεῖ.

xxix. Κρέσσονές εἰσι αἱ τῶν πεπαιδευμένων ἐλπίδες ἢ ὁ τῶν ἀμαθέων πλοῦτος.

xxx. Πολυνοίην, οὐ πολυμαθίην ἀσκέειν χρή.

xxxι. Μὴ πάντα ἐπίστασθαι προθύμεο, μὴ πάντων ἀμαθὴς γένη.

xxxii. Ἐνὸς φιλήν ξυνετοῦ κρέσσων ἀξυνέτων ἀπάντων.

xxxiii. Ζῆν οὐκ ἄξιος, ὅτῳ μηδεὶς ἐστι χρηστὸς φίλος.

xxxiv. Γυνὴ μὴ ἀσκεέτω λόγον· δεινὸν γάρ.

xxxv. Ὑπὸ γυναικὸς ἄρχεσθαι ὕβρις καὶ ἀνανδρίη ἐσχάτη.

xxxvi. Ὁ νόμος βούλεται μὲν εὐεργετέειν βίον ἀνθρώπων· δύναται δὲ, ὅταν αὐτοὶ βούλωνται πάσχειν· τοῖσι γὰρ πειθομένοισι τὴν ἰδίην ἀρετὴν ἐνδείκνυται.

xxxvii. Ἡ ἐν δημοκρατίῃ πενίη τῆς παρὰ τοῖσι δυνατοῖσι καλεομένης εὐδαιμονίης τοσοῦτόν ἐστι αἰρετωτέρη ὁκόσον ἐλευθερίῃ δουλείης.

xxxviii. Ὁ ἀδικέων τοῦ ἀδικεομένου κακοδαιμονέστερος.

xxxix. Ὁ κόσμος σκηνή, ὁ βίος πάροδος· ἤλθες, εἶδες, ἀπῆλθες.

[Fragm.]

XV.

Andocides, B.C. 410.

Σκέψασθε τοίνυν καὶ τάδε, ἃν με σώσητε, οἶον ἔχετε πολίτην· ὃς πρῶτον μὲν ἐκ πολλοῦ πλούτου, ὅσον ὑμεῖς ἴστε, οὐ δι' ἐμαυτὸν ἀλλὰ διὰ τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς εἰς πενίαν πολλὴν καὶ ἀπορίαν κατέστην, ἔπειτα δὲ καὶ βίον εἰργασάμην ἐκ τοῦ δικαίου, τῇ γνώμῃ

καὶ ταῖν χεροῖν ταῖν ἔμαντοῦ· ἔτι δὲ εἰδότα μὲν οἷόν ἐστι πόλεως 5
 τοιαύτης πολίτην εἶναι, εἰδότα δὲ οἷόν ἐστι ξένον εἶναι καὶ μέτοικον
 ἐν τῇ τῶν πλησίον, ἐπιστάμενον δὲ οἷον τὸ σωφρονεῖν καὶ ὀρθῶς
 βουλευέσθαι, ἐπιστάμενον δ' οἷον τὸ ἁμαρτόντα πρᾶξαι κακῶς,
 πολλοῖς συγγενόμενος καὶ πλείστον πειραθεῖς, ἀφ' ὧν ἐμοὶ ξενίαι
 καὶ φιλότιτες πρὸς πολλοὺς καὶ βασιλέας καὶ πόλεις καὶ ἄλλους 10
 ἰδία ξένους γεγένηται, ὧν ἐμὲ σώσαντες μεθέξετε, καὶ ἔστιν ὑμῖν
 χρῆσθαι τούτοις, ὅπου ἂν ἐν καιρῷ τι ὑμῖν γίνηται. ἔχει δὲ καὶ
 ὑμῖν, ὦ ἄνδρες, οὕτως· ἐάν με νυνὶ διαφθείρητε, οὐκ ἔστιν ὑμῖν
 ἔτι λοιπὸς τοῦ γένους τοῦ ἡμετέρου οὐδεὶς, ἀλλ' οἴχεται πᾶν
 πρόρριζον. καίτοι οὐκ ὄνειδος ὑμῖν ἐστὶν ἡ 'Ανδοκίδου καὶ 15
 Λεωγόρου οἰκία οὖσα, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τότ' ἦν ὄνειδος, ὅτ'
 ἐμοῦ φεύγοντος Κλεοφῶν αὐτὴν ὁ λυροποιὸς ᾤκει. οὐ γὰρ ἔστιν
 ὅστις πώποτε ὑμῶν παριὼν τὴν οἰκίαν τὴν ἡμετέραν ἀνεμνήσθη
 ἢ ἰδία τι ἢ δημοσίᾳ κακὸν παθὼν ὑπ' ἐκείνων, οἱ πλείστας μὲν
 στρατηγήσαντες στρατηγίας πολλὰ τρόπαια τῶν πολεμίων καὶ 20
 κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑμῖν ἀπέδειξαν, πλείστας δὲ ἄλλας
 ἀρχὰς ἄρξαντες καὶ χρήματα διαχειρίσαντες τὰ ὑμέτερα οὐδὲν
 πώποτε ὄφλον, οὐδ' ἡμάρτηται οὐδὲν οὔτε ἡμῖν εἰς ὑμᾶς οὔτε
 ὑμῖν εἰς ἡμᾶς, οἰκία δὲ πασῶν ἀρχαιοτάτῃ καὶ κοινοτάτῃ ἀεὶ τῷ
 δεομένῳ. οὐδ' ἔστιν ὅπου ἐκείνων τις τῶν ἀνδρῶν καταστὰς εἰς 25
 ἀγῶνα ἀπήτησεν ὑμᾶς χάριν τούτων τῶν ἔργων. μὴ τοίνυν, εἰ
 αὐτοὶ τεθνῶσι, καὶ περὶ τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς ἐπιλάθῃσθε, ἀλλ'
 ἀναμνησθέντες τῶν ἔργων νομίσατε τὰ σώματα αὐτῶν ὀρᾶν αἰτου-
 μένων ἐμὲ παρ' ὑμῶν σῶσαι. τίνα γὰρ καὶ ἀναβιβάσομαι δεησά-
 μενον ὑπὲρ ἔμαντοῦ; τὸν πατέρα; ἀλλὰ τέθνηκεν. ἀλλὰ τοὺς 30
 ἀδελφούς; ἀλλ' οὐκ εἰσὶν. ἀλλὰ τοὺς παῖδας; ἀλλ' οὕπω
 γεγένηται. ὑμεῖς τοίνυν καὶ ἀντὶ πατρὸς ἐμοὶ καὶ ἀντὶ ἀδελφῶν
 καὶ ἀντὶ παίδων γένεσθε· εἰς ὑμᾶς καταφεύγω καὶ ἀντιβολῶ καὶ

ἱκετεύω· ὑμεῖς με παρ' ὑμῶν αὐτῶν αἰτησάμενοι σώσατε, καὶ
 35 μὴ βούλεσθε Θετταλοὺς καὶ Ἀνδρίους πολίτας ποιῆσθαι δι'
 ἀπορίαν ἀνδρῶν, τοὺς δὲ ὄντας πολίτας ὁμολογουμένως, οἷς
 προσήκει ἀνδράσιν ἀγαθοῖς εἶναι καὶ βουλόμενοι δυνήσονται,
 τούτους δὲ ἀπόλλυτε. μὴ δῆτα. ἔπειτα καὶ ταῦθ' ὑμῶν δέομαι,
 εὖ ποιῶν ὑμᾶς ὑφ' ὑμῶν τιμᾶσθαι. ὥστ' ἐμοὶ μὲν πειθόμενοι
 40 οὐκ ἀποστερεῖσθε εἴ τι ἐγὼ δυνήσομαι ὑμᾶς εὖ ποιεῖν· ἐὰν δὲ
 τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς πεισθῇτε, οὐδ' ἂν ὑστέρω χρόνῳ ὑμῖν
 μεταμελήσῃ, οὐδὲν ἔτι πλέον περὶ ὑμῶν. μὴ τοίνυν μήθ' ὑμᾶς
 αὐτοὺς τῶν ἀπ' ἐμοῦ ἐλπίδων ἀποστερήσῃτε μήτ' ἐμὲ τῶν εἰς
 ὑμᾶς. ἀξιώ θ' ἔγωγε τούτους οἵτινες ὑμῖν ἀρετῆς ἤδη τῆς μεγί-
 45 στης εἰς τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον ἔλεγχον ἔδοσαν, ἀναβάντας
 ἐνταυθοὶ συμβουλευεῖν ὑμῖν ἃ γινώσκουσι περὶ ἐμοῦ. δεῦρο
 Ἄνυτε, Κέφαλε, ἔτι δὲ καὶ οἱ φυλέται οἱ ἡρημένοι μοι συνδικεῖν,
 Θράσυλλος καὶ οἱ ἄλλοι.

[De Myst. 144-150.]

XVI.

Thucydides, B.C. 410.*History.*

i. Ἀταλαίπωρος τοῖς πολλοῖς ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπὶ
 τὰ ἐτοῖμα μᾶλλον τρέπονται. ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων τεκμηρίων ὁμοῦς
 τοιαῦτα ἂν τις νομίζων μάλιστα ἃ διηλθον οὐχ ἁμαρτάνοι, καὶ
 οὔτε ὥς ποιηταὶ ὑμνήκασιν περὶ αὐτῶν ἐπὶ τὸ μείζον κοσμοῦντες
 5 μᾶλλον πιστεύων, οὔτε ὥς λογογράφοι ξυνέθεσαν ἐπὶ τὸ προσ-
 αγωγότερον τῇ ἀκροάσει ἢ ἀληθέστερον, ὅντα ἀνεξέλεγκτα καὶ τὰ
 πολλὰ ὑπὸ χρόνου αὐτῶν ἀπίστως ἐπὶ τὸ μυθώδες ἐκνευκικότα,

εὐρήσθαι δὲ ἡγησάμενος ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων σημείων ὥς παλαιὰ εἶναι ἀποχρώντως. καὶ ὁ πόλεμος οὗτος, καίπερ τῶν ἀνθρώπων ἐν ᾧ μὲν ἂν πολεμῶσι τὸν παρόντα ἀεὶ μέγιστον κρινόντων, παυσα- 10 μένων δὲ τὰ ἀρχαῖα μᾶλλον θαυμαζόντων, ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων σκοποῦσι δηλώσει ὅμως μείζων γεγενημένος αὐτῶν. καὶ ὅσα μὲν λόγῳ εἶπον ἕκαστοι ἢ μέλλοντες πολεμήσειν ἢ ἐν αὐτῷ ἤδη ὄντες, χαλεπὸν τὴν ἀκρίβειαν αὐτὴν τῶν λεχθέντων διαμνημονεύσαι ἦν, ἐμοὶ τε ὧν αὐτὸς ἤκουσα καὶ τοῖς ἄλλοθεν ποθεν ἐμοὶ ἀπαγγέλ- 15 λουσιν· ὥς δ' ἂν ἐδόκουν ἐμοὶ ἕκαστοι περὶ τῶν ἀεὶ παρόντων τὰ δέοντα μάλιστ' εἰπεῖν, ἐχομένῳ ὅτι ἐγγύτατα τῆς ξυμπάσης γνώμης τῶν ἀληθῶς λεχθέντων, οὕτως εἴρηται. τὰ δ' ἔργα τῶν πραχθέντων ἐν τῷ πολέμῳ οὐκ ἐκ τοῦ παρατυχόντος πυνθανόμενος ἤξιῶσα γράφειν, οὐδ' ὥς ἐμοὶ ἐδόκει, ἀλλ' οἷς τε αὐτὸς παρῆν, καὶ παρὰ τῶν 20 ἄλλων ὅσον δυνατὸν ἀκριβεῖα περὶ ἐκάστου ἐπεξελθών. ἐπιπόνως δὲ εὐρίσκετο, διότι οἱ παρόντες τοῖς ἔργοις ἐκάστοις οὐ ταῦτα περὶ τῶν αὐτῶν ἔλεγον, ἀλλ' ὥς ἐκατέρων τις εὐνοίας ἢ μνήμης ἔχοι. καὶ ἐς μὲν ἀκρόασιν ἴσως τὸ μὴ μνηθῶδες αὐτῶν ἀτερπέστερον φανείται· ὅσοι δὲ βουλήσονται τῶν τέ γενομένων τὸ σαφὲς σκοπεῖν 25 καὶ τῶν μελλόντων ποτὲ αὖτις κατὰ τὸ ἀνθρώπειον τοιούτων καὶ παραπλησίων ἔσεσθαι, ὠφέλιμα κρίνειν αὐτὰ ἀρκούντως ἔξει. κτῆμά τε ἐς ἀεὶ μᾶλλον ἢ ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν ξύγκειται.

[I. 20-22.]

Pericles' Funeral Oration.

ii. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χειμῶνι οἱ Ἀθηναῖοι τῷ πατρίῳ νόμῳ χρώμενοι δημοσίᾳ ταφὰς ἐποίησαντο τῶν ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ πρώτων ἀποθανόντων τρόπῳ τοιῷδε. τὰ μὲν ὅσα προτίθενται τῶν ἀπογενομένων πρότρυτα σκηνὴν ποιήσαντες, καὶ ἐπιφέρει τῷ αὐτοῦ

- 5 ἕκαστος ἦν τι βούλῃται. ἐπειδὴν δὲ ἡ ἐκφορά ἦ, λάρνακας κυπαρισ-
 σίνας ἄγουσιν ἄμαξαι, φυλῆς ἐκάστης μίαν· ἔνεστι δὲ τὰ ὅσῃα ἦς
 ἕκαστος ἦν φυλῆς. μία δὲ κλίνη κενὴ φέρεται ἐστρωμένη τῶν
 ἀφανῶν, οἱ ἂν μὴ εὐρεθῶσιν ἐς ἀναίρεσιν. ξυνεκφέρει δὲ ὁ βουλό-
 μενος καὶ ἀστῶν καὶ ξένων, καὶ γυναῖκες πάρειςιν αἱ προσήκουσαι
- 10 ἐπὶ τὸν τάφον ὀλοφυρόμεναι. τιθέασιν οὖν ἐς τὸ δημόσιον σῆμα,
 ὃ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ καλλίστου προαστείου τῆς πόλεως, καὶ αἰεὶ ἐν αὐτῷ
 θάπτουσι τοὺς ἐκ τῶν πολέμων, πλήν γε τοὺς ἐν Μαραθῶνι·
 ἐκείνων δὲ διαπρεπῇ τὴν ἀρετὴν κρίναντες αὐτοῦ καὶ τὸν τάφον
 ἐποίησαν. ἐπειδὴν δὲ κρύψωσι γῇ, ἀνὴρ ἡρῆμένος ὑπὸ τῆς πόλεως,
- 15 ὃς ἂν γνώμῃ τε δοκῇ μὴ ἀξύνετος εἶναι καὶ ἀξιώσει προήκη, λέγει
 ἐπ' αὐτοῖς ἔπαινον τὸν πρέποντα· μετὰ δὲ τοῦτο ἀπέρχονται. ὦδε
 μὲν θάπτουσι· καὶ διὰ παντὸς τοῦ πολέμου, ὅποτε ξυμβαίῃ αὐτοῖς,
 ἐχρῶντο τῷ νόμῳ. ἐπὶ δ' οὖν τοῖς πρώτοις τοῖσδε Περικλῆς ὁ
 Ξανθίππου ἡρέθη λέγειν. καὶ ἐπειδὴ καιρὸς ἐλάμβανε, προσελθὼν
- 20 ἀπὸ τοῦ σήματος ἐπὶ βῆμα ὑψηλὸν πεποιημένον, ὅπως ἀκούοιτο ὥς
 ἐπὶ πλείστον τοῦ ὁμίλου, ἔλεγε τοιάδε. “ Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν
 ἐνθάδε εἰρηκότων ἦδη ἐπαινοῦσι τὸν προσθέντα τῷ νόμῳ τὸν λόγον
 τόνδε, ὥς καλὸν ἐπὶ τοῖς ἐκ τῶν πολέμων θαπτομένοις ἀγορεύεσθαι
 αὐτόν. ἐμοὶ δ' ἀρκοῦν ἂν ἐδόκει εἶναι ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργῳ γενο-
- 25 μένων ἔργῳ καὶ δηλοῦσθαι τὰς τιμὰς, οἷα καὶ νῦν περὶ τὸν τάφον
 τόνδε δημοσίᾳ παρασκευασθέντα ὀρῶτε, καὶ μὴ ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ πολλῶν
 ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι εὖ τε καὶ χεῖρον εἰπόντι πιστευθῆναι. χαλεπὸν
 γὰρ τὸ μετρίως εἰπεῖν ἐν ᾧ μόλις καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βε-
 βαιοῦται. ὃ τε γὰρ ξυνειδῶς καὶ εὖνους ἀκροατῆς τάχ' ἂν τι
- 30 ἐνδεεστερώς πρὸς ἃ βούλεται τε καὶ ἐπίσταται νομίσσειε δηλοῦσθαι,
 ὃ τε ἄπειρος ἔστιν ἃ καὶ πλεονάζεσθαι, διὰ φθόνον, εἴ τι ὑπὲρ τὴν
 ἑαυτοῦ φύσιν ἀκούοι. μέχρι γὰρ τοῦδε ἀνεκτοὶ οἱ ἔπαινοί εἰσι περὶ
 ἐτέρων λεγόμενοι, ἐς ὅσον ἂν καὶ αὐτὸς ἕκαστος οἷηται ἰκανὸς εἶναι

δρᾶσαι τι ὧν ἤκουσε· τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι αὐτῶν φθονοῦντες ἤδη
καὶ ἀπιστοῦσιν. ἐπειδὴ δὲ τοῖς πάλαι οὕτως ἐδοκιμάσθη ταῦτα 35
καλῶς ἔχειν, χρή καὶ ἐμὲ ἐπόμενον τῷ νόμῳ πειραῖσθαι ὑμῶν τῆς
ἐκάστου βουλήσεώς τε καὶ δόξης τυχεῖν ὡς ἐπὶ πλείστον. ἄρξομαι
δὲ ἀπὸ τῶν προγόνων πρῶτον· δίκαιον γὰρ αὐτοῖς καὶ πρέπειν δὲ
ἅμα ἐν τῷ τοιῷδε τὴν τιμὴν ταύτην τῆς μνήμης δίδοσθαι. τὴν γὰρ
χώραν αἰεὶ οἱ αὐτοὶ οἰκοῦντες διαδοχῇ τῶν ἐπιγιγνομένων μέχρι 40
τοῦδε ἐλευθέραν δι' ἀρετὴν παρέδωκαν. καὶ ἐκείνοί τε ἄξιοι ἐπαίνου
καὶ ἔτι μᾶλλον οἱ πατέρες ἡμῶν κτησάμενοι γὰρ πρὸς οἷς ἐδέξαντο,
ὅσῃν ἔχομεν ἀρχήν, οὐκ ἀπόνως ἡμῖν τοῖς νῦν προσκατέλιπον. τὰ
δὲ πλείω αὐτῆς αὐτοὶ ἡμεῖς οὔδε οἱ νῦν ἔτι ὄντες μάλιστα ἐν τῇ
καθεστηκυίᾳ ἡλικίᾳ ἐπηυξήσαμεν, καὶ τὴν πόλιν τοῖς πᾶσι παρε- 45
σκεύασαμεν καὶ ἐς πόλεμον καὶ ἐς εἰρήνην αὐταρκεστάτην. ὧν ἐγὼ
τὰ μὲν κατὰ πολέμους ἔργα, οἷς ἕκαστα ἐκτῆθη, ἢ εἴ τι αὐτοὶ ἢ οἱ
πατέρες ἡμῶν βάρβαρον ἢ Ἑλληνα πόλεμον ἐπιόντα προθύμως
ἡμυνάμεθα, μακρηγορεῖν ἐν εἰδόσιν οὐ βουλόμενος ἕλωμαι· ἀπὸ δὲ
οἷας τε ἐπιτηδεύσεως ἤλθομεν ἐπ' αὐτὰ καὶ μεθ' οἷας πολιτείας καὶ 50
τρόπων ἐξ οἷων μεγάλα ἐγένετο, ταῦτα δηλώσας πρῶτον εἰμι καὶ
ἐπὶ τὸν τῶνδε ἔπαινον, νομίζων ἐπὶ τε τῷ παρόντι οὐκ ἂν ἀπρεπῇ
λεχθῆναι αὐτὰ, καὶ τὸν πάντα ὅμιλον καὶ ἀστῶν καὶ ξένων ξύμ-
φορον εἶναι αὐτῶν ἐπακοῦσαι. χρώμεθι γὰρ πολιτείᾳ οὐ ζηλοῦσῃ
τοὺς τῶν πέλας νόμους, παράδειγμα δὲ μᾶλλον αὐτοὶ ὄντες τινὶ ἢ 55
μιμούμενοι ἐτέρους. καὶ ὄνομα μὲν διὰ τὸ μὴ ἐς ὀλίγους ἀλλ' ἐς
πλείονας οἰκεῖν δημοκρατία κέκληται· μέτεστι δὲ κατὰ μὲν τοὺς
νόμους πρὸς τὰ ἴδια διάφορα πᾶσι τὸ ἴσον, κατὰ δὲ τὴν ἀξίωσιν,
ὡς ἕκαστος ἔν τῳ εὐδοκίμῳ, οὐκ ἀπὸ μέρους τὸ πλεῖον ἐς τὰ κοινὰ
ἢ ἀπ' ἀρετῆς προτιμᾶται, οὐδ' αὖ κατὰ πενίαν, ἔχων δὲ τι ἀγαθὸν 60
δρᾶσαι τὴν πόλιν, ἀξιώματος ἀφανείᾳ κεκώλυνται. ἐλευθέρως δὲ τὰ
τε πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύομεν καὶ ἐς τὴν πρὸς ἀλλήλους τῶν καθ'.

ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων ὑποψίαν, οὐ δὲ ὀργῆς τὸν πέλας, εἰ καθ'
 ἡδονὴν τι δρᾷ, ἔχοντες, οὐδὲ ἀζημίους μὲν λυπηρὰς δὲ τῇ ὄψει
 65 ἀχθιδόνας προστιθέμενοι. ἀνεπαχθῶς δὲ τὰ ἴδια προσομιλοῦντες
 τὰ δημόσια διὰ δέος μάλιστα οὐ παρανομοῦμεν, τῶν τε αἰὲ ἐν ἀρχῇ
 ὄντων ἀκροάσει καὶ τῶν νόμων, καὶ μάλιστα αὐτῶν ὅσοι τε ἐπ'
 ὠφελείᾳ τῶν ἀδικουμένων κεύνται καὶ ὅσοι ἄγραφοι ὄντες αἰσχύνῃ
 ὁμολογουμένην φέρουσι. καὶ μὴν καὶ τῶν πόνων πλείστας ἀνα-
 70 παύλας τῇ γνώμῃ ἐπορισάμεθα, ἀγῶσι μὲν γε καὶ θυσίαις διετησίοις
 νομίζοντες, ἰδίαις δὲ κατασκευαῖς εὐπρεπέσιν, ὧν καθ' ἡμέραν ἡ
 τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει. ἐπεισέρχεται δὲ διὰ μέγεθος τῆς
 πόλεως ἐκ πάσης γῆς τὰ πάντα, καὶ ξυμβαίνει ἡμῖν μηδὲν οἰκειότερα
 τῇ ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρποῦσθαι ἢ καὶ τὰ τῶν
 75 ἄλλων ἀνθρώπων. διαφέρομεν δὲ καὶ ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις
 τῶν ἐναντίων τοῖσδε. τὴν τε γὰρ πόλιν κοινῇ παρέχομεν, καὶ οὐκ
 ἔστιν ὅτε ξηηλασίαις ἀπείργομέν τινα ἢ μαθήματος ἢ θεάματος, ὃ
 μὴ κρυφθὲν ἂν τις τῶν πολεμίων ἰδὼν ὠφελθῇ, πιστεύοντες οὐ
 ταῖς παρασκευαῖς τὸ πλεόν καὶ ἀπάταις ἢ τῷ ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐς
 80 τὰ ἔργα εὐψύχῳ· καὶ ἐν ταῖς παιδείαις οἱ μὲν ἐπιπόνῳ ἀσκήσει
 εὐθύς νέοι ὄντες τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται, ἡμεῖς δὲ ἀνειμένως διαι-
 τώμενοι οὐδὲν ἥσσον ἐπὶ τοὺς ἰσοπαλεῖς κινδύνους χωροῦμεν.
 τεκμήριον δέ· οὔτε γὰρ Λακεδαιμόνιοι καθ' ἐκάστους, μετὰ πάντων
 δ' ἐς τὴν γῆν ἡμῶν στρατεύουσι, τὴν τε τῶν πέλας αὐτοὶ ἐπελ-
 85 θόντες οὐ χαλεπῶς ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ τοὺς περὶ τῶν οἰκείων ἀμυνο-
 μένους μαχόμενοι τὰ πλείω κρατοῦμεν. ἀθρόα τε τῇ δυνάμει ἡμῶν
 οὐδεὶς πω πολέμος ἐνέτυχε διὰ τὴν τοῦ ναυτικοῦ τε ἄμα ἐπιμέ-
 λειαν καὶ τὴν ἐν τῇ γῇ ἐπὶ πολλὰ ἡμῶν αὐτῶν ἐπίπεμψιν· ἦν δέ
 που μορίῳ τινὶ προσμίξωσι, κρατήσαντές τέ τινας ἡμῶν πάντας
 90 αὐχοῦσιν ἀπεῶσθαι καὶ νικηθέντες ὑφ' ἀπάντων ἡσσῆσθαι. καίτοι
 εἰ ῥαθυμία μᾶλλον ἢ πόνων μελέτῃ καὶ μὴ μετὰ νόμων τὸ πλεῖον

ἢ τρόπων ἀνδρίας ἐθέλομεν κινδυνεύειν, περιγίγνεται ἡμῖν τοῖς τε μέλλουσιν ἀλγεινοῖς μὴ προκαμνείν, καὶ ἐς αὐτὰ ἐλθοῦσι μὴ ἀτολμοτέρους τῶν αἰὲ μοχθούντων φαίνεσθαι, καὶ ἔν τε τούτοις τὴν πόλιν ἀξίαν εἶναι θαυμάζεσθαι καὶ ἔτι ἐν ἄλλοις. φιλοκαλοῦμεν 95 γὰρ μετ' εὐτελείας καὶ φιλοσοφοῦμεν ἄνευ μαλακίας, πλούτῳ τε ἔργου μᾶλλον καιρῷ ἢ λόγου κόμπῳ χρώμεθα, καὶ τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν τιμὴν αἰσχρὸν, ἀλλὰ μὴ διαφεύγειν ἔργῳ αἴσχιον. ἐνι τε τοῖς αὐτοῖς οἰκείων ἅμα καὶ πολιτικῶν ἐπιμέλεια, καὶ ἑτέροις πρὸς ἔργα τετραμμένοις τὰ πολιτικά μὴ ἐνδεῶς γινώμει· μόνοι γὰρ 100 τὸν τε μηδὲν τῶνδε μετέχοντα οὐκ ἀπράγμονα ἀλλ' ἀχρεῖον νομίζομεν. καὶ αὐτοὶ ἦτοι κρίνομεν γε ἢ ἐνθυμούμεθα ὁρθῶς τὰ πράγματα, οὐ τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις βλάβην ἡγούμενοι, ἀλλὰ μὴ προδιδαχθῆναι μᾶλλον λόγῳ πρότερον ἢ ἐπὶ ᾧ δεῖ ἔργῳ ἐλθεῖν. διαφερόντως γὰρ δὴ καὶ τότε ἔχομεν ὥστε τολμᾶν τε οἱ αὐτοὶ μάλιστα 105 καὶ περὶ τῶν ἐπιχειρήσομεν ἐκλογίζεσθαι· ὁ τοῖς ἄλλοις ἀμαθία μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει. κράτιστοι δ' ἂν τὴν ψυχὴν δικαίως κριθεῖεν οἱ τὰ τε δεινὰ καὶ ἡδέα σαφέστατα γινώσκοντες καὶ διὰ ταῦτα μὴ ἀποτρεπόμενοι ἐκ τῶν κινδύνων. καὶ τὰ ἐς ἀρετὴν ἡναντιώμεθα τοῖς πολλοῖς· οὐ γὰρ πάσχοντες εὐδὲ ἀλλὰ δρῶντες 110 κτώμεθα τοὺς φίλους. βεβαιώτερος δὲ ὁ δράσας τὴν χάριν ὥστε ὀφειλομένην δι' εὐνοίας ᾧ δέδωκε σώζειν· ὁ δ' ἀντοφείλων ἀμβλύτερος, εἰδὼς οὐκ ἐς χάριν ἀλλ' ἐς ὀφείλημα τὴν ἀρετὴν ἀποδώσων. καὶ μόνοι οὐ τοῦ ξυμφέροντος μᾶλλον λογισμῷ ἢ τῆς ἐλευθερίας τῷ πιστῷ ἀδεῶς τινα ὠφελοῦμεν. ξυνελὼν τε λέγω τὴν τε πᾶσαν 115 πόλιν τῆς Ἑλλάδος παιδεύειν εἶναι, καὶ καθ' ἕκαστον δοκεῖν ἂν μοι τὸν αὐτὸν ἄνδρα παρ' ἡμῶν ἐπὶ πλείστ' ἂν εἶδη καὶ μετὰ χαρίτων μάλιστ' ἂν εὐτραπέλως τὸ σῶμα αὐταρκες παρέχεσθαι. καὶ ὥς οὐ λόγων ἐν τῷ παρόντι κόμπος τάδε μᾶλλον ἢ ἔργων ἐστὶν ἀλήθεια, αὕτη ἡ δύναμις τῆς πόλεως, ἣν ἀπὸ τῶνδε τῶν τρόπων ἐκτησάμεθα, 120

- σημαίνει. μόνη γὰρ τῶν νῦν ἀκοῆς κρείσσων ἐς πείραν ἔρχεται, καὶ μόνη οὔτε τῷ πολεμῷ ἐπελθόντι ἀγανάκτησιν ἔχει ὑφ' οἷων κακοπαθεῖ, οὔτε τῷ ὑπηκόῳ κατὰμεμψιν ὥς οὐχ ὑπ' ἀξίων ἄρχεται. μετὰ μεγάλων δὲ σημείων καὶ οὐ δὴ τοι ἀμάρτυρόν γε τὴν δύναμιν
- 125 παρασχόμενοι τοῖς τε νῦν καὶ τοῖς ἔπειτα θαυμασθησόμεθα, καὶ οὐδὲν προσδεόμενοι οὔτε Ὀμήρου ἐπαινέτου οὔτε ὅστις ἔπεισι μὲν τὸ αὐτίκα τέρψει, τῶν δ' ἔργων τὴν ὑπόνοιαν ἢ ἀλήθεια βλάψει, ἀλλὰ πᾶσαν μὲν θάλασσαν καὶ γῆν ἐσβατόν τῇ ἡμετέρᾳ τόλμῃ καταναγκάσαντες γενέσθαι, πανταχοῦ δὲ μνημεῖα κακῶν τε κἀγαθῶν
- 130 αἰδία ξυγκατοικίσαντες. περὶ τοιαύτης οὖν πόλεως οἶδε τε γενναίως, δικαιοῦντες μὴ ἀφαιρεθῆναι αὐτὴν, μαχόμενοι ἐτελεύτησαν, καὶ τῶν λειπομένων πάντα τινὰ εἰκὸς ἐθέλειν ὑπὲρ αὐτῆς κάμνειν. διὸ δὴ καὶ ἐμήκυνα τὰ περὶ τῆς πόλεως, διδασκαλίαν τε ποιούμενος μὴ περὶ ἴσου ἡμῶν εἶναι τὸν ἀγῶνα καὶ οἷς τῶνδε μηδὲν ὑπάρχει ὁμοίως,
- 135 καὶ τὴν εὐλογίαν ἅμα ἐφ' οἷς νῦν λέγω φανεράν σημείοις καθιστάς. καὶ εἴρηται αὐτῆς τὰ μέγιστα· ἃ γὰρ τὴν πόλιν ὕμνησα, αἱ τῶνδε καὶ τῶν τοιῶνδε ἀρεταὶ ἐκόσμησαν, καὶ οὐκ ἂν πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων ἰσόρροπος ὥσπερ τῶνδε ὁ λόγος τῶν ἔργων φανείη. δοκεῖ δέ μοι δηλοῦν ἀνδρὸς ἀρετὴν πρώτη τε μηνύουσα καὶ τελευταία
- 140 βεβαιούσα ἢ νῦν τῶνδε καταστροφῇ. καὶ γὰρ τοῖς τᾶλλα χείροσι δίκαιον τὴν ἐς τοὺς πολέμους ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀνδραγαθίαν προτιθέσθαι· ἀγαθῷ γὰρ κακὸν ἀφανίσαντες κοινῶς μᾶλλον ὠφέλησαν ἢ ἐκ τῶν ἰδίων ἔβλαψαν. τῶνδε δὲ οὔτε πλούτῳ τις τὴν ἔτι ἀπολαυσιν προτιμήσας ἐμαλακίσθη, οὔτε πενίας ἐλπίδι, ὥς κὰν ἔτι δια-
- 145 φυγῶν αὐτὴν πλουτήσειεν, ἀναβολὴν τοῦ δεινοῦ ἐποίησατο· τὴν δὲ τῶν ἐναντίων τιμωρίαν ποθεινοτέραν αὐτῶν λαβόντες, καὶ κινδύνων ἅμα τόνδε κάλλιστον νομίσαντες, ἐβουλήθησαν μετ' αὐτοῦ τοὺς μὲν τιμωρεῖσθαι τῶν δὲ ἐφίεσθαι, ἐλπίδι μὲν τὸ ἀφανὲς τοῦ κατορθώσιν ἐπιτρέψαντες, ἔργῳ δὲ περὶ τοῦ ἤδη ὀρωμένου σφίσιν αὐτοῖς

ἀξιούντες πεποιθέναι, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν μᾶλλον 150
 ἡγησάμενοι ἢ τὸ ἐνδόντες σώζεσθαι, τὸ μὲν αἰσχυρὸν τοῦ λόγου
 ἔφυγον, τὸ δ' ἔργον τῷ σώματι ὑπέμειναν, καὶ δι' ἐλαχίστου καιροῦ
 τύχης ἅμα ἀκμῇ τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ θεοῦ ἀπηλλάγησαν.
 καὶ οὔτε μὲν προσηκόντως τῇ πόλει τοιοῖδε ἐγένοντο· τοὺς δὲ
 λοιποὺς χρή ἀσφαλεστέραν μὲν εὐχεσθαι, ἀτολμοτέραν δὲ μηδὲν 155
 ἀξιῶν τὴν ἐς τοὺς πολεμίους διάνοιαν ἔχειν, σκοποῦντας μὴ λόγῳ
 μόνῳ τὴν ὠφελίαν, ἣν ἂν τις πρὸς οὐδὲν χεῖρον αὐτοὺς ὑμᾶς εἰδότας
 μηκύνοι, λέγων ὅσα ἐν τῷ τοὺς πολεμίους ἀμύνεσθαι ἀγαθὰ ἔνεστιν,
 ἀλλὰ μᾶλλον τὴν τῆς πόλεως δύναμιν καθ' ἡμέραν ἔργῳ θεωμένους
 καὶ ἐραστὰς γιγνομένους αὐτῆς, καὶ ὅταν ὑμῖν μεγάλη δόξη εἶναι, 160
 ἐνθυμουμένους ὅτι τολμῶντες καὶ γινώσκοντες τὰ δέοντα καὶ ἐν
 τοῖς ἔργοις αἰσχυρόμενοι ἄνδρες αὐτὰ ἐκτίσαντο, καὶ ὅποτε καὶ
 πείρα του σφαλείησαν, οὐκουν καὶ τὴν πόλιν γε τῆς σφετέρας ἀρετῆς
 ἀξιούντες στερίσκειν, κάλλιστον δὲ ἔρανον αὐτῇ προϊέμενοι. κοινῇ
 γὰρ τὰ σώματα διδόντες ἰδίᾳ τὸν ἀγέρων ἔπαινον ἐλάμβανον καὶ 165
 τὸν τάφον ἐπισημότατον, οὐκ ἐν ᾧ κεῖνται μᾶλλον, ἀλλ' ἐν ᾧ ἢ
 δόξα αὐτῶν παρὰ τῷ ἐντυχόντι αἰεὶ καὶ λόγου καὶ ἔργου καιρῷ ἀεί-
 μνηστος καταλείπεται. ἀνδρῶν γὰρ ἐπιφανῶν πᾶσα γῇ τάφος, καὶ
 οὐ στηλῶν μόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ σημαίνει ἐπιγραφῇ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ
 μὴ προσηκούσῃ ἄγραφος μνήμη παρ' ἐκάστῳ τῆς γνώμης μᾶλλον ἢ 170
 τοῦ ἔργου ἐνδαιτᾶται. οὗς νῦν ὑμεῖς ζηλώσαντες, καὶ τὸ εὐδαιμον
 τὸ ἐλεύθερον τὸ δὲ ἐλεύθερον τὸ εὐψυχον κρίναντες, μὴ περιορᾶσθε
 τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους. οὐ γὰρ οἱ κακοπραγοῦντες δικαιότερον
 ἀφειδοῖεν ἂν τοῦ βίου, οἷς ἐλπίς οὐκ ἔστ' ἀγαθοῦ, ἀλλ' οἷς ἢ
 ἐναντία μεταβολὴ ἐν τῷ ζῆν ἔτι κινδυνεύεται καὶ ἐν οἷς μάλιστα 175
 μεγάλα τὰ διαφέροντα, ἣν τι πταίσωσιν. ἀλγεινότερα γὰρ ἀνδρὶ γε
 φρόνημα ἔχοντι ἢ [ἐν τῷ] μετὰ τοῦ μαλακισθῆναι κάκωσις ἢ ὁ μετὰ
 ῥώμης καὶ κοινῆς ἐλπίδος ἅμα γιγνόμενας ἀναίσθητος θάνατος.

δίοπερ καὶ τοὺς τῶνδε νῦν τυκέας, ὅσοι πάρεστε, οὐκ ὀλοφύρομαι
 180 μᾶλλον ἢ παραμυθήσομαι. ἐν πολυτρόποις γὰρ ξυμφοραῖς ἐπι-
 στανται τραφέντες· τὸ δ' εὐτυχές, οἱ ἂν τῆς εὐπρεπεστάτης λά-
 χωσιν, ὥσπερ οἶδε μὲν νῦν τελευτῆς, ὑμεῖς δὲ λύπης, καὶ οἷς
 ἐνευδαιμονῆσαί τε ὁ βίος ὁμοίως καὶ ἐντελευτῆσαι ξυνεμετρήθη.
 χαλεπὸν μὲν οὖν οἶδα πείθειν ὄν, ὧν καὶ πολλάκις ἔξετε ὑπομνή-
 185 ματα ἐν ἄλλων εὐτυχίαις, αἷς ποτὲ καὶ αὐτοὶ ἠγάλλεσθε· καὶ λύπη
 οὐχ ὧν ἂν τις μὴ πειρασάμενος ἀγαθῶν στερίσκηται, ἀλλ' οὐδ' ἂν
 ἐβᾶς γενόμενος ἀφαιρεθῇ. καρτερεῖν δὲ χρή καὶ ἄλλων παιδῶν
 ἐλπίδι, οἷς ἔτι ἡλικία τέκνωσιν ποιεῖσθαι· ἰδίᾳ γάρ τε τῶν οὐκ
 ὄντων λήθη οἱ ἐπιγιγνόμενοί τισιν ἔσονται, καὶ τῇ πόλει διχόθεν,
 190 ἔκ τε τοῦ μὴ ἐρρημοῦσθαι καὶ ἀσφαλείᾳ, ξυνοίσει· οὐ γὰρ οἷόν τε
 ἶσον τι ἢ δίκαιον βουλευέσθαι οἱ ἂν μὴ καὶ παῖδας ἐκ τοῦ ὁμοίου
 παραβαλλόμενοι κινδυνεύωσιν. ὅσοι δ' αὖ παρηβήκατε, τόν τε
 πλείονα κέρδος ὄν εὐτυχεῖτε βίον ἠγείσθε καὶ τόνδε βραχὺν
 ἔσεσθαι, καὶ τῇ τῶνδε εὐκλείᾳ κουφίζεσθε. τὸ γὰρ φιλότιμον
 195 ἀγῆρων μόνον, καὶ οὐκ ἐν τῷ ἀχρείῳ τῆς ἡλικίας τὸ κερδαίνειν,
 ὥσπερ τινές φασι, μᾶλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι. παισὶ δ' αὖ
 ὅσοι τῶνδε πάρεστε ἢ ἀδελφοῖς ὀρώ μέγαν τὸν ἀγῶνα· τὸν γὰρ
 οὐκ ὄντα ἅπας εἴωθεν ἐπαινεῖν, καὶ μόλις ἂν καθ' ὑπερβολὴν ἀρετῆς
 οὐχ ὅμοιοι ἀλλ' ὀλίγῳ χείρους κριθείητε. φθόνος γὰρ τοῖς ζῶσι
 200 πρὸς τὸ ἀντίπαλον, τὸ δὲ μὴ ἐμποδῶν ἀνανταγωνίστῳ εὐνοία τετί-
 μηται. εἰ δέ με δεῖ καὶ γυναικείας τι ἀρετῆς, ὅσαι νῦν ἐν χηρείᾳ
 ἔσονται, μνησθῆναι, βραχεία παραινέσει ἅπαν σημανῶ. τῆς τε γὰρ
 ὑπαρχούσης φύσεως μὴ χείροσι γενέσθαι ὑμῖν μεγάλη ἡ δόξα, καὶ
 ἥς ἂν ἐπ' ἐλάχιστον ἀρετῆς πέρι ἢ ψόγου ἐν τοῖς ἄρσεσι κλέος ἦ.
 205 εἴρηται καὶ ἐμοὶ λόγῳ κατὰ τὸν νόμον ὅσα εἶχον πρόσφορα, καὶ
 ἔργῳ οἱ θαπτόμενοι τὰ μὲν ἤδη κεκόσμηται, τὰ δὲ αὐτῶν τοὺς
 παῖδας τὸ ἀπὸ τοῦδε δημοσίᾳ ἢ πόλιν μέχρι ἥβης θρέψει, ὠφέλιμον

στέφανον τοῖσδ' ἐγὼ καὶ τοῖς λειπομένοις τῶν τοιῶνδε ἀγώνων προ-
 τιθείσα· ἄθλα γὰρ οἷς κείται ἀρετῆς μέγιστα, τοῖς δὲ καὶ ἄνδρες
 ἄριστοι πολυτεύουσι. νῦν δὲ ἀπολοφυράμενοι ὃν προσήκει ἕκαστος 210
 ἅπιτε.”

[II. 34-46.]

Cleon.

iii. “ Πολλάκις μὲν ἤδη ἔγωγε καὶ ἄλλοτε ἔγνων δημοκρατίαν
 ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ἐτέρων ἄρχειν, μάλιστα δ' ἐν τῇ νῦν ὑμετέρᾳ
 περὶ Μυτιληναίων μεταμελεία. διὰ γὰρ τὸ καθ' ἡμέραν ἀδεῖς καὶ
 ἀνεπιβούλευτον πρὸς ἀλλήλους καὶ ἐς τοὺς ξυμμάχους τὸ αὐτὸ 5
 ἔχετε, καὶ ὃ τι ἂν ἡ λόγῳ πεισθέντες ὑπ' αὐτῶν ἀμάρτητε ἢ οἴκτῳ
 ἐνδῶτε, οὐκ ἐπικινδύνως ἡγείσθε ἐς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἐς τὴν τῶν ξυμ-
 μάχων χάριν μαλακίεσθαι, οὐ σκοποῦντες ὅτι τυραννίδα ἔχετε τὴν
 ἀρχὴν καὶ πρὸς ἐπιβουλεύοντας αὐτοὺς καὶ ἄκοντας ἀρχομένους,
 τοῖς οὐκ ἐξ ὧν ἂν χαρίζησθε βλαπτόμενοι αὐτοὶ ἀκροῶνται ὑμῶν,
 ἀλλ' ἐξ ὧν ἂν ἰσχύϊ μᾶλλον ἢ τῇ ἐκείνων εὐνοίᾳ περιγένησθε. πάν- 10
 των δὲ δεινότατον εἰ βέβαιον ἡμῖν μηδὲν καθεστήξει ὧν ἂν δόξη
 πέρι, μηδὲ γνωσόμεθα ὅτι χείροσι νόμοις ἀκινήτοις χρωμένη πόλις
 κρείσσων ἐστὶν ἢ καλῶς ἔχουσιν ἀκύροις, ἀμαθία τε μετὰ σωφρο-
 σύνης ὠφελιμώτερον ἢ δεξιότης μετὰ ἀκολασίας, οἷς τε φαυλότεροι
 τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς ξυνετωτέρους ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖον ἄμεινον 15
 οἰκοῦσι τὰς πόλεις. οἱ μὲν γὰρ τῶν τε νόμων σοφώτεροι βούλονται
 φαίνεσθαι τῶν τε αἰεὶ λεγομένων ἐς τὸ κοινὸν περιγίγνεσθαι, ὥς ἐν
 ἄλλοις μείζουσιν οὐκ ἂν δηλώσαντες τὴν γνώμην, καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου
 τὰ πολλὰ σφάλλουσι τὰς πόλεις· οἱ δ' ἀπιστοῦντες τῇ ἐξ ἑαυτῶν
 ξυνέσει ἀμαθέστεροι μὲν τῶν νόμων ἀξιούσιν εἶναι, ἀδυνατώτεροι 20
 δὲ τοῦ καλῶς εἰπόντος μέμψασθαι λόγον, κριταὶ δὲ ὄντες ἀπὸ τοῦ
 ἴσου μᾶλλον ἢ ἀγωνιστὰι ὀρθοῦνται τὰ πλείω. ὥς οὖν χρή καὶ
 ἡμᾶς ποιούντας, μὴ δεινότητι καὶ ξυνέσεως ἀγῶνι ἐπαιρομένους
 παρὰ δόξαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει παραινέειν. ἐγὼ μὲν οὖν ὁ αὐτός

25 εἰμι τῇ γνώμῃ καὶ θαυμάζω μὲν τῶν προθέντων αὖθις περὶ Μυτι-
 ληναίων λέγειν καὶ χρόνου διατριβὴν ἐμποησάντων, ὃ ἐστὶ πρὸς
 τῶν ἡδικηκότων μᾶλλον (ὁ γὰρ παθὼν τῷ δράσαντι ἀμβλυτέρα τῇ
 ὀργῇ ἐπεξέρχεται, ἀμύνασθαι δὲ τῷ παθεῖν ὅτι ἐγγυτάτω κείμενον
 ἀντίπαλον ὃν μάλιστα τὴν τιμωρίαν ἀναλαμβάνει), θαυμάζω δὲ καὶ
 30 ὅστις ἔσται ὁ ἀντερῶν καὶ ἀξιώσων ἀποφαίνειν τὰς μὲν Μυτιλη-
 ναίων ἀδικίας ἡμῖν ὠφελίμους οὖσας, τὰς δ' ἡμετέρας ξυμφορὰς
 τοῖς ξυμμάχοις βλάβας καθισταμένας. καὶ δῆλον ὅτι ἡ τῷ λέγειν
 πιστεύσας τὸ πᾶν δοκοῦν ἀνταποφῆναι ὥς οὐκ ἔγνωσται ἀγωνί-
 σαιτ' ἂν, ἡ κέρδει ἐπαυρόμενος τὸ εὐπρεπὲς τοῦ λόγου ἐκπονήσας
 35 παράγειν πειράσεται. ἡ δὲ πόλις ἐκ τῶν τοιῶνδε ἀγώνων τὰ μὲν
 ἀθλα ἐτέροις δίδωσιν, αὐτὴ δὲ τοὺς κινδύνους ἀναφέρει. αἷτιοι δ'
 ὑμεῖς κακῶς ἀγωνοθετοῦντες, οἷτινες εἰώθατε θεαταὶ μὲν τῶν λόγων
 γίγνεσθαι, ἀκροαταὶ δὲ τῶν ἔργων, τὰ μὲν μέλλοντα ἔργα ἀπὸ τῶν
 εὖ εἰπόντων σκοποῦντες ὥς δυνατὰ γίγνεσθαι, τὰ δὲ πεπραγμένα
 40 ἤδη, οὐ τὸ δρασθὲν πιστότερον ὄψει λαβόντες ἢ τὸ ἀκουσθὲν ἀπὸ
 τῶν λόγῳ καλῶς ἐπιτιμησάντων· καὶ μετὰ καινότητος μὲν λόγου
 ἀπατᾶσθαι ἄριστοι, μετὰ δεδοκιμασμένου δὲ μὴ ξυνέπεσθαι ἐθέλειν,
 δοῦλοι ὄντες τῶν αἰεὶ ἀτόπων, ὑπερόπται δὲ τῶν εἰωθότων, καὶ
 μάλιστα μὲν αὐτὸς εἰπεῖν ἕκαστος βουλόμενος δύνασθαι, εἰ δὲ μὴ,
 45 ἀνταγωνιζόμενοι τοῖς τοιαῦτα λέγουσι μὴ ὕστεροι ἀκολουθῆσαι
 δοκεῖν τῇ γνώμῃ, ὀξέως δὲ τι λέγοντος προεπαίνεισαι, καὶ προαι-
 σθέσθαι τε πρόθυμοι εἶναι τὰ λεγόμενα καὶ προνοῆσαι βραδεῖς τὰ
 ἐξ αὐτῶν ἀποβησόμενα· ζητοῦντές τε ἄλλο τι ὥς εἰπεῖν ἢ ἐν οἷς
 ζῶμεν, φρονοῦντες δὲ οὐδὲ περὶ τῶν παρόντων ἰκανῶς· ἀπλῶς τε
 50 ἀκοῆς ἡδονῇ ἡσώμενοι, καὶ σοφιστῶν θεαταῖς ἐοικότες καθήμενοις
 μᾶλλον ἢ περὶ πόλεως βουλευομένοις. ὦν ἐγὼ πειρώμενος ἀπο-
 τρέπειν ὑμᾶς, ἀποφαίνω Μυτιληναίους μάλιστα δὴ μίαν πόλιν
 ἡδικηκότας ὑμᾶς. ἐγὼ γὰρ, οἷτινες μὲν μὴ δυνατοὶ φέρειν τὴν

ὑμετέραν ἀρχὴν ἢ οἵτινες ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναγκασθέντες ἀπέ-
 στησαν, ξυγγνώμην ἔχω· νῆσον δὲ οἵτινες ἔχοντες μετὰ τειχῶν, 55
 καὶ κατὰ θάλασσαν μόνον φοβούμενοι τοὺς ἡμετέρους πολεμίους,
 ἐν ᾧ καὶ αὐτοὶ τριήρων παρασκευῇ οὐκ ἄφρακτοι ἦσαν πρὸς αὐτοὺς,
 αὐτόνομοί τε οἰκοῦντες καὶ τιμώμενοι ἐς τὰ πρῶτα ὑφ' ἡμῶν τοιαῦτα
 εἰργάσαντο, τί ἄλλο οὗτοι ἢ ἐπεβούλευσάν τε καὶ ἐπανεστήσαν
 μᾶλλον ἢ ἀπέστησαν (ἀπόστασις μὲν γε τῶν βίαιόν τι πασχόντων 60
 ἐστίν), ἐζήτησάν τε μετὰ τῶν πολεμωτάτων ἡμᾶς στάντες δια-
 φθεῖραι· καίτοι δεινότερόν ἐστιν ἢ εἰ καθ' αὐτοὺς δύναμιν κτώ-
 μενοι ἀντεπολέμησαν. παράδειγμα δὲ αὐτοῖς οὔτε αἱ τῶν πέλας
 ξυμφοραὶ ἐγένοντο, οὔτοι ἀποστάντες ἤδη ἡμῶν ἐχειρώθησαν, οὔτε
 ἡ παροῦσα εὐδαιμονία παρέσχεν ὅκνον μὴ ἐλθεῖν ἐς τὰ δεινά· γενό- 65
 μενοι δὲ πρὸς τὸ μέλλον θρασεῖς καὶ ἐλπίσαντες μακρότερα μὲν
 τῆς δυνάμεως ἐλάσσω δὲ τῆς βουλήσεως, πόλεμον ἤραυτο, ἰσχὺν
 ἀξιώσαντες τοῦ δικαίου προθεῖναι· ἐν ᾧ γὰρ ᾤθησαν περιέσεσθαι,
 ἐπέθεντο ἡμῖν οὐκ ἀδικούμενοι. εἴωθε δὲ τῶν πόλεων αἷς ἂν μά-
 λιστα καὶ δι' ἐλαχίστου ἀπροσδόκητος εὐπραξία ἔλθῃ, ἐς ὕβριν 70
 τρέπειν· τὰ δὲ πολλὰ κατὰ λόγον τοῖς ἀνθρώποις εὐτυχοῦντα
 ἀσφαλέστερα ἢ παρὰ δόξαν· καὶ κακοπραγίαν ὥς εἰπεῖν ῥᾶον
 ἀπωθοῦνται ἢ εὐδαιμονίαν διασώζονται. χρὴν δὲ Μυτιληναίους καὶ
 ἦάλοι μὴδὲν διαφέροντας τῶν ἄλλων ὑφ' ἡμῶν τετιμῆσθαι, καὶ
 οὐκ ἂν ἐς τούδε ἐξύβρισαν· πέφυκε γὰρ καὶ ἄλλως ἄνθρωπος τὸ 75
 μὲν θεραπεῦον ὑπερφρονεῖν, τὸ δὲ μὴ ὑπέικον θαυμάζειν. κολα-
 σθήτωσαν δὲ καὶ νῦν ἀξίως τῆς ἀδικίας, καὶ μὴ τοῖς μὲν ὀλίγοις ἢ
 αἰτία προστεθῇ, τὸν δὲ δῆμον ἀπολύσῃτε. πάντες γὰρ ὑμῖν γε
 ὁμοίως ἐπέθεντο, οἷς γ' ἐξῆν ὥς ἡμᾶς τρεπομένοις νῦν πάλιν ἐν τῇ
 πόλει εἶναι. ἀλλῇ τὸν μετὰ τῶν ὀλίγων κίνδυνον ἡγησάμενοι βε- 80
 βαίωτερον ξυναπέστησαν. τῶν τε ξυμμάχων, σκέψασθε, εἰ τοῖς τε
 ἀναγκασθεῖσιν ὑπὸ τῶν πολεμίων καὶ τοῖς ἐκούσιν ἀποστᾶσι τὰς

αὐτὰς ζημίας προσθήσετε, τίνα οἴεσθε ὄντινα οὐ βραχεία προφάσει
 ἀποστήσεσθαι, ὅταν ἡ κατορθώσαντι ἐλευθέρωσις ἢ ἡ σφαλέντι
 85 μηδὲν παθεῖν ἀνέκестον; ἡμῖν δὲ πρὸς ἐκάστην πόλιν ἀποκεκινδυ-
 νεύεται τὰ τε χρήματα καὶ αἱ ψυχαί. καὶ τυχόντες μὲν πόλιν
 ἐφθαρμένην παραλαμβάνετε τῆς ἔπειτα προσόδου, δι' ἣν ἰσχύομεν,
 τὸ λοιπὸν στερήσεσθε, σφαλέντες δὲ πολεμίους πρὸς τοῖς ὑπάρ-
 χουσιν ἔξομεν· καὶ ὃν χρόνον τοῖς νῦν καθεστηκόσι δεῖ ἐχθροῖς
 90 ἀνθίστασθαι, τοῖς οἰκείοις ξυμμάχοις πολεμήσομεν. οὐκ οὐκ
 †προθεῖναι† ἐλπίδα οὔτε λόγῳ πιστὴν οὔτε χρήμασιν ὠνητὴν, ὥς
 ξυγγνώμην ἀμαρτεῖν ἀνθρωπίνως λήψονται. ἄκοντες μὲν γὰρ οὐκ
 ἔβλαψαν, εἰδότες δὲ ἐπεβούλευσαν· ξύγνωνμον δ' ἐστὶ τὸ ἀκούσιον.
 ἐγὼ μὲν οὖν καὶ τότε πρῶτον καὶ νῦν διαμάχομαι μὴ μεταγῶναι
 95 ὑμᾶς τὰ προδεδογμένα, μηδὲ τρισὶ τοῖς ἀξυμφορωτάτοις τῇ ἀρχῇ,
 οἴκῳ καὶ ἡδονῇ λόγων καὶ ἐπιεικείᾳ, ἀμαρτάνειν. ἔλεός τε γὰρ
 πρὸς τοὺς ὁμοίους δίκαιος ἀντιδίδοσθαι, καὶ μὴ πρὸς τοὺς οὗτ'
 ἀντοικτιοῦντας ἐξ ἀνάγκης τε καθεστῶτας αἰεὶ πολεμίους· οἳ τε
 τέρποντες λόγῳ ῥήτορες ἔξουσι καὶ ἐν ἄλλοις ἐλάσσοσιν ἀγῶνα,
 100 καὶ μὴ ἐν ᾧ ἡ μὲν πόλις βραχεία ἡσθεῖσα μεγάλη ζημιώσεται, αὐτοὶ
 δὲ ἐκ τοῦ εὖ εἰπεῖν τὸ παθεῖν εὖ ἀντιλήψονται· καὶ ἡ ἐπιείκεια
 πρὸς τοὺς μέλλοντας ἐπιτηδείους καὶ τὸ λοιπὸν ἔσεσθαι μᾶλλον
 δίδοται ἢ πρὸς τοὺς ὁμοίους τε καὶ οὐδὲν ἦσσαν πολεμίους ὑπολεί-
 πομένους. ἐν δὲ ξυνελὼν λέγω· πειθόμενοι μὲν ἐμοὶ τὰ τε δίκαια
 105 ἐς Μυτιληναίους καὶ τὰ ξύμφορα ἅμα ποιήσετε, ἄλλως δὲ γνόντες
 τοῖς μὲν οὐ χαριείσθε, ὑμᾶς δὲ αὐτοὺς μᾶλλον δικαιώσεσθε. εἰ γὰρ
 οὗτοι ὀρθῶς ἀπέστησαν, ὑμεῖς ἂν οὐ χρεῶν ἄρχοιτε. εἰ δὲ δὴ καὶ
 οὐ προσήκον ὅμως ἀξιοῦτε τοῦτο δρᾶν, παρὰ τὸ εἰκός τοι καὶ
 τοῦσδε ξυμφόρως δεῖ κολάζεσθαι, ἢ παύεσθαι τῆς ἀρχῆς καὶ ἐκ τοῦ
 110 ἀκινδύνου ἀνδραγαθίζεσθαι. τῇ τε αὐτῇ ζημίᾳ ἀξιώσατε ἀμύνασθαι
 καὶ μὴ ἀναλγητότεροι οἱ διαφεύγοντες τῶν ἐπιβουλευμάτων φανῇ-

ναι, ἐνθυμηθέντες ἃ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς ποιῆσαι κρατήσαντας ὑμῶν,
 ἄλλως τε καὶ προϋπάρξαντας ἀδικίας. μάλιστα δὲ οἱ μὴ ξὺν προ-
 φάσει τινὰ κακῶς ποιοῦντες ἐπεξέρχονται καὶ διόλλυνται, τὸν κίν-
 δυνον ὑφορώμενοι τοῦ ὑπολειπομένου ἐχθροῦ· ὁ γὰρ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ 115
 τι παθὼν χαλεπώτερος διαφυγὼν τοῦ ἀπὸ τῆς ἴσης ἐχθροῦ. μὴ οὖν
 προδότηι γένησθε ὑμῶν αὐτῶν, γενόμενοι δ' ὅτι ἐγγύτατα τῇ γνώμῃ
 τοῦ πάσχειν καὶ ὥς πρὸ παντὸς ἂν ἐτιμήσασθε αὐτοὺς χειρώσασθαι,
 νῦν ἀνταπόδοτε μὴ μαλακισθέντες πρὸς τὸ παρὸν αὐτίκα μηδὲ τοῦ
 ἐπικρεμασθέντος ποτὲ δεινοῦ ἀμνημονοῦντες. κολάσατε δὲ ἀξίως 120
 τούτους τε, καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις παράδειγμα σαφὲς κατα-
 στήσατε, ὅς ἂν ἀφιστῇται, θανάτῳ ζημιωσόμενον. τόδε γὰρ ἦν
 γνῶσιν, ἥσσον τῶν πολεμίων ἀμελήσαντες τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν
 μαχεῖσθε ξυμμάχοις."

[III. 37-40.]

The Destruction of the Amphraciots.

iv. Οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως Ἀμπρακιῶται ἀφικνουῦνται ἐπ' Ἰδομένην.
 ἐστὸν δὲ δύο λόφῳ ἡ Ἰδομένη ὑψηλῷ· τούτοις τὸν μὲν μείζω νυκτὸς
 ἐπιγενομένης οἱ προαποσταλέντες ὑπὸ τοῦ Δημοσθένους ἀπὸ τοῦ
 στρατοπέδου ἔλαβόν τε καὶ ἔφθασαν προκαταλαβόντες, τὸν δ'
 ἐλάσσῳ ἔτυχον οἱ Ἀμπρακιῶται προαναβάντες καὶ ἠϋλίσαντο. ὁ δὲ 5
 Δημοσθένης δειπνήσας ἐχώρει καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα ὑπὸ ἐσπέρας
 εὐθύς, αὐτὸς μὲν τὸ ἡμισυ ἔχων ἐπὶ τῆς ἐσβολῆς, τὸ δ' ἄλλο διὰ
 τῶν Ἀμφιλοχικῶν ὁρῶν. καὶ ἅμα ὄρθρῳ ἐπιπίπτει τοῖς Ἀμπρακιώ-
 ταις ἔτι ἐν ταῖς εὐναῖς καὶ οὐ προσησθημένοις τὰ γεγεννημένα, ἀλλὰ
 πολὺ μᾶλλον νομίσασιν τοὺς ἐαυτῶν εἶναι· καὶ γὰρ τοὺς Μεσση- 10
 νίους πρῶτους ἐπίτηδες ὁ Δημοσθένης προὔταξε καὶ προσαγορεύειν
 ἐκέλευε, Δωρίδα τε γλῶσσαν ἰέντας καὶ τοῖς προφύλαξι πίστιν
 παρεχομένους, ἅμα δὲ καὶ οὐ καθορωμένους τῇ ὄψει νυκτὸς ἔτι
 οὔσης. ὥς οὖν ἐπέπεσε τῷ στρατεύματι αὐτῶν, τρέπουσι, καὶ τοὺς

- 15 μὲν πολλοὺς αὐτοῦ διέφθειραν, οἱ δὲ λοιποὶ κατὰ τὰ ὄρη ἐς φυγὴν ὤρμησαν. προκατεilhaμμένων δὲ τῶν ὁδῶν, καὶ ἅμα τῶν μὲν Ἀμφιλόχων ἐμπείρων ὄντων τῆς ἑαυτῶν γῆς καὶ ψιλῶν πρὸς ὀπλίτας, τῶν δὲ ἀπείρων καὶ ἀνεπιστημόνων ὅπη τράπωνται, ἐσπίπτοντες ἔς τε χαράδρας καὶ τὰς προλελοχισμένας ἐνέδρας διεφθείροντο. καὶ
- 20 ἐς πᾶσαν ἰδέαν χωρήσαντες τῆς φυγῆς ἐτράποντό τινες καὶ ἐς τὴν θάλασσαν οὐ πολὺ ἀπέχουσιν, καὶ ὥς εἶδον τὰς Ἀττικὰς ναῦς παραπλευούσας ἅμα τοῦ ἔργου τῇ ξυντυχίᾳ, προσέειπεν ἡγησάμενοι ἐν τῷ αὐτίκα φόβῳ κρεῖσσον εἶναι σφίσιν ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς ναυσὶν, εἰ δεῖ, διαφθαρῆναι ἢ ὑπὸ τῶν βαρβάρων καὶ ἐχθίστων
- 25 Ἀμφιλόχων. οἱ μὲν οὖν Ἀμπρακιῶται τοιοῦτόν τῳ τρόπῳ κακωθέντες ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἐσώθησαν ἐς τὴν πόλιν· Ἀκαρνᾶνες δὲ σκυλεύσαντες τοὺς νεκροὺς καὶ τροπαία στήσαντες ἀπεχώρησαν ἐς Ἄργος. καὶ αὐτοῖς τῇ ὑστεραίᾳ ἦλθε κήρυξ ἀπὸ τῶν ἐς Ἀγραίους καταφυγόντων ἐκ τῆς Ὀλπης Ἀμπρακιωτῶν ἀναίρεσιν αἰτήσεων τῶν
- 30 νεκρῶν οὓς ἀπέκτειναν ὕστερον τῆς πρώτης μάχης, ὅτε μετὰ τῶν Μαντινέων καὶ τῶν ὑποσπόνδων ξυνεξέησαν ἄσπονδοι. ἰδὼν δ' ὁ κήρυξ τὰ ὄπλα τῶν ἀπὸ τῆς πόλεως Ἀμπρακιωτῶν ἐθαύμαζε τὸ πλῆθος· οὐ γὰρ ᾔδει τὸ πάθος, ἀλλ' ᾔετο τῶν μετὰ σφῶν εἶναι. καὶ τις αὐτὸν ἤρετο ὅ τι θαυμάζει καὶ ὁπόσοι αὐτῶν τεθνῶσιν, οἷο-
- 35 μενος αὖ ὁ ἐρωτῶν εἶναι τὸν κήρυκα ἀπὸ τῶν ἐν Ἰδομέναις. ὁ δ' ἔφη διακοσίους μάλιστα. ὑπολαβὼν δ' ὁ ἐρωτῶν εἶπεν “οὐκ οὖν τὰ ὄπλα ταυτὶ φαίνεται, ἀλλὰ πλεον ἢ χιλίων.” αὐτὸς δὲ εἶπεν ἐκεῖνος “οὐκ ἄρα τῶν μεθ' ἡμῶν μαχομένων ἐστίν.” ὁ δ' ἀπεκρίνατο “εἴπερ γε ὑμεῖς ἐν Ἰδομένη χθὲς ἐμάχεσθε.” “ἀλλ' ἡμεῖς
- 40 γε οὐδενὶ ἐμαχόμεθα χθὲς, ἀλλὰ πρώην ἐν τῇ ἀποχωρήσει.” “καὶ μὲν δὴ τούτοις γε ἡμεῖς χθὲς ἀπὸ τῆς πόλεως βοηθήσασιν τῆς Ἀμπρακιωτῶν ἐμαχόμεθα.” ὁ δὲ κήρυξ ὥς ἤκουσε καὶ ἔγνω ὅτι ἡ ἀπὸ τῆς πόλεως βοήθεια διέφθαρται, ἀνομώξας καὶ ἐκπλαγεὶς τῷ

μεγέθει τῶν παρόντων κακῶν ἀπῆλθεν εὐθύς ἀπρακτος καὶ οὐκέτι ἀπῆται τοὺς νεκρούς. πάθος γὰρ τοῦτο μᾶ πόλει Ἑλληνίδι ἐν 45 ἴσαις ἡμέραις μέγιστον δὴ τῶν κατὰ τὸν πόλεμον τόνδε ἐγένετο. καὶ ἀριθμὸν οὐκ ἔγραψα τῶν ἀποθανόντων, διότι ἀπιστον τὸ πλῆθος λέγεται ἀπολίσθαι ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τῆς πόλεως.

[III. 112, 113.]

The Sicilian Expedition.

V. Μετὰ δὲ ταῦτα, θέρους μεσοῦντος ἤδη, ἡ ἀναγωγή ἐγίγνετο ἐς τὴν Σικελίαν. τῶν μὲν οὖν ξυμμάχων τοῖς πλείστοις, καὶ ταῖς σιταγωγαῖς ὀλκάσι, καὶ τοῖς πλοίοις, καὶ ὅση ἄλλη παρασκευὴ ξυνείπετο, πρότερον εἴρητο ἐς Κέρκυραν ξυλλέγεσθαι, ὡς ἐκείθεν ἀθρόοις ἐπὶ ἄκραν Ἰαπυγίαν τὸν Ἰόνιον διαβαλοῦσιν· αὐτοὶ δ' Ἀθη- 5 ναῖοι, καὶ εἴ τινες τῶν ξυμμάχων παρήσαν, ἐς τὸν Πειραιᾶ καταβάντες ἐν ἡμέρᾳ ῥήτῃ ἅμα ἔφ' ἐπλήρουν τὰς ναῦς ὡς ἀναξόμενοι. ξυγκατέβη δὲ καὶ ὁ ἄλλος ὄμιλος ἅπας, ὡς εἰπεῖν, ὁ ἐν τῇ πόλει, καὶ ἀστῶν καὶ ξένων, οἱ μὲν ἐπιχώριοι τοὺς σφετέρους αὐτῶν ἔκαστοι προπέμποντες, οἱ μὲν ἐταίρους, οἱ δὲ ξυγγενεῖς, οἱ δὲ υἱεῖς, 10 καὶ μετ' ἐλπίδος τε ἅμα ἰόντες καὶ ὀλοφυρμῶν, τὰ μὲν ὡς κτήσονται, τοὺς δ' εἴ ποτε ὄψοιντο, ἐνθυμούμενοι ὅσον πλοῦν ἐκ τῆς σφετέρας ἀπεστέλλοντο· (καὶ ἐν τῷ παρόντι καιρῷ, ὡς ἤδη ἔμελλον μετὰ κινδύνων ἀλλήλους ἀπολιπεῖν, μᾶλλον αὐτοὺς ἐσῆει τὰ δεινὰ ἢ ὅτε ἐψηφίζοντο πλεῖν· ὁμῶς δὲ τῇ παρουσίᾳ ῥώμῃ, διὰ 15 τὸ πλῆθος ἐκάστων ὧν ἐώρων, τῇ ὄψει ἀνεθάρσουν·) οἱ δὲ ξένοι καὶ ὁ ἄλλος ὄχλος κατὰ θέαν ἤκεν, ὡς ἐπὶ ἀξιόχρεων καὶ ἀπιστον διάνοιαν. παρασκευὴ γὰρ αὕτη πρώτη ἐκπλεύσασα μιᾶς πόλεως δυνάμει Ἑλληνικῇ πολυτελεστάτῃ δὴ καὶ εὐπρεπεστάτῃ τῶν εἰς ἐκείνον τὸν χρόνον ἐγένετο. ἀριθμῷ δὲ νεῶν καὶ ὀπλιτῶν καὶ ἡ ἐς 20 Ἐπίδauρον μετὰ Περικλέους, καὶ ἡ αὐτὴ ἐς Ποτιδαίαν μετὰ Ἀγνο-

νος, οὐκ ἐλάσσω· ἦν' τετράκις γὰρ χίλιοι ὀπλῖται αὐτῶν Ἀθηναίων,
 καὶ τριακάσιοι ἱππῆς, καὶ τριῆρεις ἑκατὸν, καὶ Λεσβίων καὶ Χίων
 πεντήκοντα, καὶ ξύμμαχοι ἔτι πολλοὶ ξυνέπλευσαν. ἀλλὰ ἐπὶ τε
 25 βραχεὶ πλῶ ὠρμήθησαν καὶ παρασκευῇ φαύλῃ. οὗτος δὲ ὁ στόλος,
 ὡς χρόνιός τε ἐσόμενος καὶ κατ' ἀμφοτέρας οὐκ ἂν δέη, καὶ ναυσὶ
 καὶ πεζῷ ἅμα ἐξαρτυθεὶς, τὸ μὲν ναυτικὸν μεγάλας δαπάναις τῶν
 τε τριηράρχων καὶ τῆς πόλεως ἐκπονηθὲν, (τοῦ μὲν δημοσίου
 δραχμὴν τῆς ἡμέρας τῷ ναύτῃ ἐκάστῳ διδόντος καὶ ναῦς παρα-
 30 σχόντος κενὰς, ἐξήκοντα μὲν ταχείας, τεσσαράκοντα δὲ ὀπλιταγω-
 γοὺς, καὶ ὑπηρεσίας ταύταις τὰς κρατίστας, τῶν δὲ τριηράρχων ἐπι-
 φοράς τε πρὸς τῷ ἐκ δημοσίου μισθῷ διδόντων τοῖς θρανίοις τῶν
 ναυτῶν καὶ ταῖς ὑπηρεσίαις, καὶ τᾶλλα σημείοις καὶ κατασκευαῖς
 πολυτελέσι χρησαμένων, καὶ ἐς τὰ μακρότατα προθυμηθέντος ἑνὸς
 35 ἐκάστου, ὅπως αὐτῷ τιμὴ εὐπρεπεῖα τε ἢ ναῦς μάλιστα προέξει καὶ
 τῷ ταχυναυτεῖν) τὸ δὲ πεζὸν καταλόγοις τε χρηστοῖς ἐκκριθὲν,
 καὶ ὅπλων καὶ τῶν περὶ τὸ σῶμα σκευῶν μεγάλῃ σπουδῇ πρὸς
 ἀλλήλους ἀμιλληθὲν. ξυνέβη δὲ πρὸς τε σφᾶς αὐτοὺς ἅμα ἔριν
 γενέσθαι, ᾧ τις ἕκαστος προσετάχθη, καὶ ἐς τοὺς ἄλλους Ἑλλήνας
 40 ἐπίδειξιν μᾶλλον εἰκασθῆναι τῆς δυνάμεως καὶ ἐξουσίας ἢ ἐπὶ
 πολεμίοις παρασκευῇ. εἰ γάρ τις ἐλογίσαστο τὴν τε τῆς πόλεως
 ἀνάλωσιν δημοσίαν καὶ τῶν στρατευομένων τὴν ἰδίαν, τῆς μὲν
 πόλεως, ὅσα τε ἤδη προσετετελέκει καὶ ἃ ἔχοντας τοὺς στρα-
 τηγοὺς ἀπέστελλε, τῶν δὲ ἰδιωτῶν, ἃ τε περὶ τὸ σῶμά τις καὶ
 45 τριηράρχος ἐς τὴν ναῦν ἀναλώκει, καὶ ὅσα ἔτι ἔμελλεν ἀναλώσειν,
 χωρὶς δ' ἃ εἰκὸς ἦν καὶ ἄνευ τοῦ ἐκ τοῦ δημοσίου μισθοῦ πάντα τινὰ
 παρασκευάσασθαι ἐφ' ὅδιον ὥς ἐπὶ χρόνιον στρατεῖαν, καὶ ὅσα ἐπὶ
 μεταβολῇ τις ἢ στρατιώτης ἢ ἔμπορος ἔχων ἔπλει, πολλὰ ἂν τά-
 λαντα εὐρέθη ἐκ τῆς πόλεως τὰ πάντα ἐξαγόμενα. καὶ ὁ στόλος
 50 οὐχ ἦσσαν τόλμης τε θάμβει καὶ ὄψεως λαμπρότητι περιβόητος

ἐγένετο, ἡ στρατιᾷς, πρὸς οὓς ἐπῆεσαν, ὑπερβολῇ, καὶ ὅτι μέγιστος ἤδη διάπλους ἀπὸ τῆς οἰκείας καὶ ἐπὶ μεγίστῃ ἐλπίδι τῶν μελλόντων πρὸς τὰ ὑπάρχοντα ἐπεχειρήθη. ἐπειδὴ δὲ αἱ νῆες πλήρεις ἦσαν καὶ ἐσέκειτο πάντα ἤδη, ὅσα ἔχοντες ἔμελλον ἀνάξεσθαι, τῇ μὲν σάλπιγγι σιωπῇ ὑπεσημάνθη, εὐχὰς δὲ τὰς νομιζομένας πρὸ 55 τῆς ἀναγωγῆς οὐ κατὰ ναῦν ἐκάστην, ξύμπαντες δὲ ὑπὸ κήρυκος ἐποιοῦντο, κρατῆράς τε κεράσαντες παρ' ἅπαν τὸ στράτευμα, καὶ ἐκπώμασι χρυσοῖς τε καὶ ἀργυροῖς οἳ τε ἐπιβάται καὶ οἱ ἄρχοντες σπένδοντες. ξυνεπεύχοντο δὲ καὶ ὁ ἄλλος ὄμιλος ὁ ἐκ τῆς γῆς, τῶν τε πολιτῶν καὶ εἴ τις ἄλλος εὐνους παρῇν σφίσι. παιωνίσαντες δὲ 60 καὶ τελεώσαντες τὰς σπονδὰς ἀνήγοντο, καὶ ἐπὶ κέρως τὸ πρῶτον ἐκπλεύσαντες ἄλλαν ἤδη μέχρι Αἰγίνης ἐποιοῦντο. καὶ οἱ μὲν ἐς τὴν Κέρκυραν, ἔνθα περ καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα τῶν ξυμμάχων ξυνελέγετο, ἡπείγοντο ἀφικέσθαι.

[VI. 30-32.]

The End of the Sicilian Expedition.

vi. Ὁ δὲ Νικίας ὑπὸ τῶν παρόντων ἐκπεπληγμένος, καὶ ὁρῶν οἷος ὁ κίνδυνος καὶ ὡς ἐγγὺς ἤδη ἦν, ἐπειδὴ καὶ ὅσον οὐκ ἔμελλον ἀνάγεσθαι, καὶ νομίσας, ὅπῃ πάσχουσιν ἐν τοῖς μεγάλοις ἀγῶσι, πάντα τε ἔργῳ ἔτι σφίσιν ἐνδεᾶ εἶναι καὶ λόγῳ αὐτοῖς οὐπω ἱκανὰ εἰρήσθαι, αὐθις τῶν τριηράρχων ἕνα 5 ἕκαστον ἀνεκάλει, πατρόθεν τε ἐπονομάζων, καὶ αὐτοὺς ὀνομαστὶ καὶ φυλῇν, ἀξιῶν τό τε καθ' ἑαυτὸν, ᾧ ὑπῆρχε λαμπρότητός τι, μὴ προδιδόναι τινὰ, καὶ τὰς πατρικὰς ἀρετὰς, ὧν ἐπιφανεῖς ἦσαν οἱ πρόγονοι, μὴ ἀφανίζειν, πατρίδος τε τῆς ἐλευθερωτάτης ἱπομμνήσκων καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἀνεπιτάκτου πᾶσιν ἐς τὴν δίαιταν 10 ἐξουσίας, ἄλλα τε λέγων ὅσα ἐν τῷ τοιοῦτῳ ἤδη τοῦ καιροῦ ὄντες ἄνθρωποι, οὐ πρὸς τὸ δοκεῖν τινὶ ἀρχαιολογεῖν φυλαξάμενοι, εἵποιεν

ἄν, καὶ ὑπὲρ ἀπάντων παραπλήσια ἔς τε γυναῖκας καὶ παῖδας καὶ
 θεοὺς πατρώους προφερόμενα, ἀλλ' ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ ἐκπλήξει ὥφέ-
 15 λιμα νομίζοντες ἐπιβοῶνται. καὶ ὁ μὲν οὐχ ἱκανὰ μᾶλλον ἢ ἀνα-
 γκαῖα νομίσας παρηνήσθαι, ἀποχωρήσας ἤγε τὸν πεζὸν πρὸς τὴν
 θάλασσαν, καὶ παρέταξεν ὥς ἐπὶ πλείστον ἐδύνατο, ὅπως ὅτι με-
 γίστη τοῖς ἐν ταῖς ναυσὶν ὠφελεία ἐς τὸ θαρσεῖν γίγνοιτο. ὁ δὲ
 Δημοσθένης καὶ Μένανδρος καὶ Εὐθύδημος (οὗτοι γὰρ ἐπὶ τὰς ναῦς
 20 τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ ἐπέβησαν) ἄραντες ἀπὸ τοῦ ἑαυτῶν στρα-
 τοπέδου, εὐθύς ἔπλεον πρὸς τὸ ζεύγμα τοῦ λιμένος καὶ τὸν παρα-
 λειφθέντα διέκπλουν, βουλόμενοι βιάσασθαι ἐς τὸ ἔξω. προεξ-
 αναγόμενοι δὲ οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ναυσὶ παραπλησίαις
 τὸν ἀριθμὸν καὶ πρότερον, κατὰ τε τὸν ἔκπλουν μέρει αὐτῶν ἐφύ-
 25 λασσον καὶ κατὰ τὸν ἄλλον κύκλῳ λιμένα, ὅπως πανταχόθεν ἅμα
 προσπίπτοιεν τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ὁ πεζὸς αὐτοῖς ἅμα παρεβοηθεῖτ'
 ἥπερ καὶ αἱ νῆες κατίσχοιεν. ἤρχον δὲ τοῦ ναυτικοῦ τοῖς Συρακο-
 σίοις Σικανὸς μὲν καὶ Ἀγάβαρχος, κέρας ἐκάτερος τοῦ πάντος ἔχων,
 Πυθὴν δὲ καὶ οἱ Κορίνθιοι τὸ μέσον. ἐπειδὴ δ' οἱ Ἀθηναῖοι προσέ-
 30 μισγον τῷ ζεύγματι, τῇ μὲν πρώτῃ ῥύμῃ ἐπιπλέοντες ἐκράτουν τῶν
 τεταγμένων νεῶν πρὸς αὐτῷ, καὶ ἐπειρῶντο λύειν τὰς κλήσεις· μετὰ
 δὲ τοῦτο, πανταχόθεν σφίσι τῶν Συρακοσίων καὶ ξυμμάχων ἐπιφε-
 ρομένων, οὐ πρὸς τῷ ζεύγματι ἔτι μόνον ἡ ναυμαχία ἀλλὰ καὶ κατὰ
 τὸν λιμένα ἐγίγνετο, καὶ ἦν καρτερὰ καὶ οἷα οὐχ ἑτέρα τῶν προ-
 35 τέρων. πολλὴ μὲν γὰρ ἐκατέροις προθυμία ἀπὸ τῶν ναυτῶν ἐς τὸ
 ἐπιπλεῖν, ὅποτε κελευσθεῖν, ἐγίγνετο, πολλὴ δὲ ἡ ἀντιτέχνησις τῶν
 κυβερνητῶν καὶ ἀγωνισμὸς πρὸς ἀλλήλους· οἳ τε ἐπιβάται ἐθερά-
 πευον, ὅτε προσπέσοι ναῦς νηϊ, μὴ λείπεσθαι τὰ ἀπὸ τοῦ κατα-
 στρώματος τῆς ἄλλης τέχνης· πᾶς τέ τις, ἐν ᾧ προσετέτακτο, αὐτὸς
 40 ἕκαστος ἠπείγετο πρῶτος φαίνεσθαι. ξυμπεσουσῶν δὲ ἐν ὀλίγῳ
 πολλῶν νεῶν (πλείσται γὰρ δὴ αὗται ἐν ἐλαχίστῳ ἐνανυμάχσαν·

βραχὺ γὰρ ἀπέλειπον ξυναμφότεραι διακόσσαι γενέσθαι) αἱ μὲν ἐμβολαὶ διὰ τὸ μὴ εἶναι τὰς ἀνακρούσεις καὶ διέκπλους ὀλίγαι ἐγίνοντο, αἱ δὲ προσβολαί, ὥς τύχοι ναῦς νηὶ προσπεσοῦσα ἢ διὰ τὸ φεύγειν ἢ ἄλλῃ ἐπιπλέουσα, πυκνότεραι ἦσαν. καὶ ὅσον μὲν 45 χρόνον προσφέροίτο ναῦς, οἱ ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων τοῖς ἀκοντίοις καὶ τοξεύμασι καὶ λίθοις ἀφθόνως ἐπ' αὐτὴν ἐχρῶντο· ἐπειδὴ δὲ προσμίξιαν, οἱ ἐπιβάται εἰς χεῖρας ἰόντες ἐπειρῶντο ταῖς ἀλλήλων ναυσὶν ἐπιβαίνειν. ξυνετύχανέ τε πολλαχοῦ διὰ τὴν στενοχωρίαν τὰ μὲν ἄλλοις ἐμβεβληκέναι, τὰ δὲ αὐτοὺς ἐμβεβλησθαι, 50 δύο τε περὶ μίαν καὶ ἔστιν ἡ καὶ πλείους ναῦς κατ' ἀνάγκην ξυνηρτῆσθαι, καὶ τοῖς κυβερνήταις τῶν μὲν φυλακὴν τῶν δ' ἐπιβουλήν, μὴ καθ' ἓν ἕκαστον κατὰ πολλὰ δὲ πανταχόθεν, περιεστάναι, καὶ τὸν κτύπον μέγαν ἀπὸ πολλῶν [τῶν] νεῶν ξυμπιπτουσῶν ἔκπληξιν τε ἅμα καὶ ἀποστέρησιν τῆς ἀκοῆς ὧν οἱ κελευσταὶ φθέγγονται 55 παρέχειν. πολλὴ γὰρ δὴ ἡ παρακέλευσις καὶ βοή ἀφ' ἑκατέρων τοῖς κελευσταῖς κατὰ τε τὴν τέχνην καὶ πρὸς τὴν αὐτίκα φιλονεικίαν ἐγίγνετο, τοῖς μὲν Ἀθηναίοις βιάζεσθαι τε τὸν ἔκπλουν ἐπιβοῶντες, καὶ περὶ τῆς ἐς τὴν πατρίδα σωτηρίας νῦν, εἴ ποτε καὶ αὖθις, προθύμως ἀντιλαβέσθαι, τοῖς δὲ Συρακοσίοις, καὶ ξυμμάχοις, καλὸν 60 εἶναι κωλύσαι τε αὐτοὺς διαφυγεῖν, καὶ τὴν οἰκείαν ἐκάστους πατρίδα νικήσαντας ἐπαυξῆσαι. καὶ οἱ στρατηγοὶ προσέτι ἐκατέρων, εἴ τινα που ὀρώεν μὴ κατ' ἀνάγκην πρύμναν κρονούμενον, ἀνακαλοῦντες ὀνομάσθι τὸν τριήραρχον ἡρώτων, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, εἰ τὴν πολεμωτάτῃν γῆν οἰκειότεραν ἤδη τῆς οὐ δι' ὀλίγου πόνου κεκτη- 65 μένης θαλάσσης ἡγούμενοι ὑποχωροῦσιν, οἱ δὲ Συρακόσιοι, εἰ οὐδ' σαφῶς ἴσασι προθυμουμένους Ἀθηναίους παντὶ τρόπῳ διαφυγεῖν, τούτους αὐτοὶ φεῦγοντας φεύγουσιν. ὃ τε ἐκ τῆς γῆς πεζὸς ἀμφοτέρων, ἰσορρόπου τῆς ναυμαχίας καθεστηκυίας, πολὺν τὸν ἀγῶνα καὶ ξύστασιν τῆς γνώμης εἶχε, φιλονεικῶν μὲν ὁ αὐτόθεν περὶ τοῦ 70

πλείονος ἤδη καλοῦ, δεδιότες δὲ οἱ ἐπελθόντες μὴ τῶν παρόντων
 ἔτι χεῖρω πράξωσι. πάντων γὰρ δὴ ἀνακειμένων τοῖς Ἀθηναίοις ἐς
 τὰς ναῦς, ὃ τε φόβος ἦν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος οὐδενὶ ἰοικώς, καὶ
 διὰ τὸ ἀνώμαλον καὶ τὴν ἔποψιν τῆς ναυμαχίας ἐκ τῆς γῆς ἡνα-
 75 γκάζοντο ἔχειν. δι' ὀλίγου γὰρ οὔσης τῆς θέας καὶ οὐ πάντων
 ἄμα ἐς τὸ αὐτὸ σκοπούντων, εἰ μὲν τινες ἰδοῖεν πῃ τοὺς σφετέρους
 ἐπικρατοῦντας, ἀνεθάρσησάν τε ἂν καὶ πρὸς ἀνάκλησιν θεῶν, μὴ
 στερῆσαι σφᾶς τῆς σωτηρίας, ἐτρέποντο· οἱ δ' ἐπὶ τὸ ἡσώμενον
 βλέψαντες ὀλοφυρμῷ τε ἄμα μετὰ βοῆς ἐχρῶντο, καὶ ἀπὸ τῶν
 80 δρωμένων τῆς ὄψεως καὶ τὴν γνώμην μᾶλλον τῶν ἐν τῷ ἔργῳ
 ἐδουλοῦντο. ἄλλοι δὲ καὶ πρὸς ἀντίπαλόν τι τῆς ναυμαχίας ἀπι-
 δόντες, διὰ τὸ ἀκρίτως ξυνεχὲς τῆς ἀμίλλης, καὶ τοῖς σώμασιν αὐ-
 τοῖς ἴσα τῇ δόξῃ περιδεῶς ξυναπονεύοντες, ἐν τοῖς χαλεπώτατα
 διῆγον· αἰ γὰρ παρ' ὀλίγον ἢ διέφευγον ἢ ἀπώλλυντο. ἦν τε ἐν
 85 τῷ αὐτῷ στρατεύματι τῶν Ἀθηναίων, ἕως ἀγχώμαλα ἐναυμάχουν,
 πάντα ὁμοῦ ἀκοῦσαι, ὀλοφυρμός, βοή, νικῶντες, κρατούμενοι, ἅλλα
 ὅσα ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ μέγα στρατόπεδον πολυειδῆ ἀναγκάζοιτο
 φθέγγεσθαι· παραπλήσια δὲ καὶ οἱ ἐπὶ τῶν νεῶν αὐτοῖς ἔπασχον·
 πρὶν γε δὴ οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, ἐπὶ πολὺ ἀντισχούσης
 90 τῆς ναυμαχίας, ἔτρεψάν τε τοὺς Ἀθηναίους, καὶ ἐπικείμενοι λαμ-
 πρῶς, πολλῇ κραυγῇ καὶ διακελευσμῷ χρώμενοι, κατεδίωκον ἐς τὴν
 γῆν. τότε δὲ ὁ μὲν ναυτικὸς στρατὸς, ἄλλος ἄλλῃ, ὅσοι μὴ μετέωροι
 ἐάλωσαν, κατενεχθέντες ἐξέπεσον ἐς τὸ στρατόπεδον· ὁ δὲ πεζὸς
 οὐκέτι διαφόρως, ἀλλ' ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς οἰμωγῇ τε καὶ στόνῳ πάντες
 95 δυσανασχετοῦντες τὰ γιγνόμενα, οἱ μὲν ἐπὶ τὰς ναῦς παρεβοήθουν,
 οἱ δὲ πρὸς τὸ λοιπὸν τοῦ τείχους ἐς φυλακὴν, ἄλλοι δὲ καὶ οἱ
 πλείστοι ἤδη περὶ σφᾶς αὐτοὺς καὶ ὅπη σωθήσονται διεσκόπουν.
 ἦν τε ἐν τῷ παραντίκῳ οὐδεμιᾶς δὴ τῶν ξυμπασῶν ἐλάσσων ἔκ-
 πληξίς. παραπλήσιά τε πεπόνθεσαν καὶ ἔδρασαν αὐτοὶ ἐν Πύλῳ·

διαφθαρείσων γὰρ τῶν νεῶν τοῖς Λακεδαιμονίοις προσπαῶλλοντο 100
 αὐτοῖς καὶ οἱ ἐν τῇ νήσῳ ἄνδρες διαβεβηκότες, καὶ τότε τοῖς Ἀθη-
 ναίοις ἀνέλπιστον ἦν τὸ κατὰ γῆν σωθῆσεσθαι, ἦν μὴ τι παράλογον
 γίγνηται. Γενομένης δὲ ἰσχυρᾶς τῆς ναυμαχίας, καὶ πολλῶν νεῶν
 ἀμφοτέροις καὶ ἀνθρώπων ἀπολομένων, οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμ-
 μαχοι ἐπικρατήσαντες τά τε ναύαγια καὶ τοὺς νεκροὺς ἀνείλοντο, 105
 καὶ ἀποπλεύσαντες πρὸς τὴν πόλιν τροπαῖον ἔστησαν. οἱ δ' Ἀθη-
 ναῖοι, ὑπὸ μεγέθους τῶν παρόντων κακῶν, νεκρῶν μὲν πέρι ἡ ναυα-
 γίων οὐδὲ ἐπενόουν αἰτῆσαι ἀναίρεσιν, τῆς δὲ νυκτὸς ἐβούλοντο
 εὐθὺς ἀναχωρεῖν. Δημοσθένης δὲ Νικίᾳ προσελθὼν γνώμην ἐποιεῖτο,
 πληρώσοντας ἔτι τὰς λοιπὰς τῶν νεῶν βιάσασθαι, ἦν δύνωνται, 110
 ἅμα ἔφ' τὸν ἔκπλουν, λέγων ὅτι πλείους ἔτι αἱ λοιπαὶ εἰσι νῆες
 χρήσιμαί σφίσι καὶ τοῖς πολεμίοις· ἦσαν γὰρ τοῖς μὲν Ἀθηναίοις
 περίλοιποι ὥς ἐξήκοντα, τοῖς δ' ἐναντίοις ἐλάσσους ἢ πεντήκοντα.
 καὶ ξυγχωρῶντος Νικίου τῇ γνώμῃ, καὶ βουλομένων πληροῦν αὐ-
 τῶν, οἱ ναῦται οὐκ ἤθελον ἐσβαίνειν διὰ τὸ καταπεπληχθαι τῇ 115
 ἡσση καὶ μὴ ἂν ἔτι οἴεσθαι κρατῆσαι. καὶ οἱ μὲν ὥς κατὰ γῆν
 ἀναχωρήσοντες ἤδη ξύμπαντες τὴν γνώμην εἶχον. * * Μετὰ
 δὲ τοῦτο, ἐπειδὴ ἐδόκει τῷ Νικίᾳ καὶ τῷ Δημοσθένει ἱκανῶς παρ-
 εσκευάσθαι, καὶ ἡ ἀνάστασις ἤδη τοῦ στρατεύματος τρίτῃ ἡμέρᾳ
 ἀπὸ τῆς ναυμαχίας ἐγίνετο. δεινὸν οὖν ἦν οὐ καθ' ἓν μόνον τῶν 120
 πραγμάτων, ὅτι τὰς τε ναῦς ἀπολωλεκότες πάσας ἀπεχώρουν, καὶ
 ἀπὸ μεγάλης ἐλπίδος καὶ αὐτοὶ καὶ ἡ πόλις κινδυνεύοντες· ἀλλὰ
 καὶ ἐν τῇ ἀπολείψει τοῦ στρατοπέδου ξυνέβαινε τῇ τε θύει ἐκάστῳ
 ἀλγεινὰ καὶ τῇ γνώμῃ αἰσθῆσθαι. τῶν τε γὰρ νεκρῶν ἀτάφων ὄν-
 των, ὅποτε τις ἴδοι τινὰ τῶν ἐπιτηδείων κείμενον, ἐς λύπην μετὰ 125
 φόβου καθίστατο· καὶ οἱ ζῶντες καταλειπόμενοι, τραυματαῖα τε καὶ
 ἀσθενεῖς, πολὺ τῶν τεθνεώτων τοῖς ζῶσι λυπηρότεροι ἦσαν καὶ τῶν
 ἀπολωλότεων ἀθλιώτεροι. πρὸς γὰρ ἀντιβολίαν καὶ ὀλοφυρμὸν τρα-

- πόμμενοι ἐς ἀπορίαν καθίστασαν, ἄγειν τε σφᾶς ἀξιοῦντες, καὶ ἓνα
 130 ἕκαστον ἐπιβωῶμενοι, εἴ τινα πού τις ἴδοι ἢ ἐταίρων ἢ οἰκείων, τῶν
 τε ξυσκήνων ἤδη ἀπιώντων ἐκρεμαννύμενοι, καὶ ἐπακολουθοῦντες ἐς
 ὅσον δύναιντο, εἴ τῳ δὲ προλίποι ἢ ῥώμη καὶ τὸ σῶμα, οὐκ ἄνευ
 ὀλίγων ἐπιθειασμῶν καὶ οἰμωγῆς ὑπολειπόμενοι· ὥστε δάκρυσι πᾶν
 τὸ στράτευμα πλησθὲν καὶ ἀπορία τοιαύτη μὴ ῥαδίως ἀφορμᾶσθαι,
 135 καίπερ ἐκ πολεμίας τε, καὶ μείζω ἢ κατὰ δάκρυα τὰ μὲν πεπονθότας
 ἤδη, τὰ δὲ περὶ τῶν ἐν ἀφανεί δεδιότας μὴ πάθωσι. κατήφειά τέ
 τις ἅμα καὶ κατάμεμψις σφῶν αὐτῶν πολλή ἦν. οὐδὲν γὰρ ἄλλο
 ἢ πόλει ἐκπεπολιορκημένη ἐφέκεσαν ὑποφευγούσῃ, καὶ ταύτῃ σὺ
 σμικρᾷ· μυριάδες γὰρ τοῦ ξύμπαντος ὄχλου οὐκ ἐλάσσους τεσ-
 140 σάρων ἅμα ἐπορεύοντο. καὶ τούτων οἱ τε ἄλλοι πάντες ἔφερον ὃ
 τί τις ἐδύνατο ἕκαστος χρήσιμον, καὶ οἱ ὀπλῖται καὶ οἱ ἱππῆς παρὰ
 τὸ εἰωθὸς αὐτοὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν σιτία ὑπὸ τοῖς ὅπλοις, οἱ μὲν
 ἀπορία ἀκολουθῶν, οἱ δὲ ἀπιστία· ἀπηυτομολήκεσαν γὰρ πάσαι τε,
 καὶ οἱ πλείστοι παραχρήμα. ἔφερον δὲ οὐδὲ ταῦτα ἱκανά· σίτος
 145 γὰρ οὐκέτι ἦν ἐν τῷ στρατοπέδῳ. καὶ μὴν ἡ ἄλλη αἰκία καὶ ἡ
 ἰσομοιρία τῶν κακῶν, ἔχουσά τινα ὅμως, τὸ μετὰ πολλῶν, κού-
 φισιν, οὐδ' ὥς ῥαδία ἐν τῷ παρόντι ἐδοξάζετο, ἄλλως τε καὶ ἀπὸ
 οἷας λαμπρότητος καὶ αὐχήματος τοῦ πρώτου ἐς οἷαν τελευτήν καὶ
 ταπεινότητα ἀφίκτο. μέγιστον γὰρ δὴ τὸ διάφορον τοῦτο Ἑλληνικῷ
 150 στρατεύματι ἐγένετο, οἷς, ἀντὶ μὲν τοῦ ἄλλους δουλωσομένους
 ἦκειν, αὐτοὺς τοῦτο μᾶλλον δεδιότας μὴ πάθωσι ξυνέβη ἀπιέναι,
 ἀντὶ δ' εὐχῆς τε καὶ παιάνων, μεθ' ὧν ἐξέπλεον, πάλιν τούτων τοῖς
 ἐναντίοις ἐπιφημίσμασιν ἀφορμᾶσθαι, πεζοὺς τε ἀντὶ ναυβατῶν
 πορευομένους καὶ ὀπλιτικῷ προσέχοντας μᾶλλον ἢ ναυτικῷ. ὅμως
 155 δὲ ὑπὸ μεγέθους τοῦ ἐπικρεμαμένου ἔτι κινδύνου πάντα ταῦτα αὐ-
 τοῖς οἷστὰ ἐφαίνετο. Ὅρων δὲ ὁ Νικίας τὸ στράτευμα ἀθυμοῦν
 καὶ ἐν μεγάλῃ μεταβολῇ ὄν, ἐπιπαριῶν ὥς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων

ἐθάρσυνέ τε καὶ παρεμυθεῖτο, βοῇ τε χρώμενος ἔτι μᾶλλον ἐκά-
στοις, καθ' οὓς γίγνοιτο, ὑπὸ προθυμίας, καὶ βουλόμενος ὥς ἐπὶ
πλείστον γεγωνίσκων, ὠφελεῖν. “Ἔτι καὶ ἐκ τῶν παρόντων, ὧ 160
Ἀθηναῖοι καὶ ξύμμαχοι, ἐλπίδα χρηῖ ἔχειν· ἤδη τινὲς καὶ ἐκ δεινο-
τέρων ἢ τοιῶνδε ἐσώθησαν· μηδὲ καταμέμψασθαι ὑμᾶς ἄγαν αὐτοὺς,
μήτε ταῖς ξυμφοραῖς μήτε ταῖς παρὰ τὴν ἀξίαν νῦν κακοπαθεῖαις.
κἀγὼ τοι, οὐδενὸς ὑμῶν οὔτε ῥώμῃ προφέρων (ἀλλ' ὁράτε δὴ ὥς
διάκειμαι ὑπὸ τῆς νόσου) οὔτ' εὐτυχία δοκῶν που ὕστερός του εἶναι 165
κατὰ τε τὸν ἴδιον βίον καὶ ἐς τᾶλλα, νῦν ἐν τῷ αὐτῷ κινδύνῳ τοῖς
φauλοτάτοις αἰωροῦμαι· καίτοι πολλὰ μὲν ἐς θεοὺς νόμιμα δεδιῆ-
τημαι, πολλὰ δὲ ἐς ἀνθρώπους δίκαια καὶ ἀνεπίφθονα. ἀνθ' ὧν ἡ
μὲν ἐλπίς ὅμως θρασεία τοῦ μέλλοντος, αἱ δὲ ξυμφοραὶ οὐ κατ'
ἀξίαν δὴ φοβοῦσι. τάχα δ' ἂν καὶ λωφῆσειαν· ἱκανὰ γὰρ τοῖς τε 170
πολεμίοις εὐτύχηται, καὶ εἴ τῃ θεῶν ἐπίφθονοι ἐστρατεύσαμεν,
ἀποχρώντως ἤδη τετιμωρήμεθα. ἦλθον γάρ που καὶ ἄλλοι τινὲς
ἤδη ἐφ' ἐτέρους, καὶ ἀνθρώπεια δράσαντες ἀνεκτὰ ἔπαθον. καὶ ἡμᾶς
εἰκὸς νῦν τὰ τε ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐλπίζειν ἡπιώτερα ἔξειν· οἴκτου γὰρ
ἀπ' αὐτῶν ἀξιώτεροι ἤδη ἐσμὲν ἢ φθόνου· καὶ ὁρῶντες ὑμᾶς αὐτοὺς, 175
οἴοι ὀπλῖται ἅμα καὶ ὅσοι ξυντεταγμένοι χωρεῖτε, μὴ καταπέπληχθε
ἄγαν, λογίζεσθε δὲ ὅτι αὐτοὶ τε πόλις εὐθύς ἐστε, ὅποι ἂν καθέ-
ζησθε, καὶ ἄλλη οὐδεμία ὑμᾶς τῶν ἐν Σικελίᾳ οὔτ' ἂν ἐπιόντας
δέξαιτο ῥαδίως οὔτ' ἂν ἰδρυθέντας που ἐξαναστήσειε. τὴν δὲ πο-
ρείαν, ὥστ' ἀσφαλῆ καὶ εὐτακτον εἶναι, αὐτοὶ φυλάξατε, μὴ ἄλλο 180
τι ἡγησάμενος ἕκαστος ἢ ἐν ᾧ ἂν ἀναγκασθῇ χωρίῳ μάχεσθαι,
τοῦτο καὶ πατρίδα καὶ τεῖχος κρατήσας ἔξειν. σπουδὴ δὲ ὁμοίως
καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν ἔσται τῆς ὁδοῦ. τὰ γὰρ ἐπιτήδεια βραχέα
ἔχομεν· καὶ ἦν ἀντιλαβώμεθά του φιλίου χωρίου τῶν Σικελῶν
(οὔτοι γὰρ ἡμῖν διὰ τὸ Συρακοσίῳ δέος ἔτι βέβαιοι εἰσὶ), ἤδη 185
νομίζετε ἐν τῷ ἐχυρῷ εἶναι. προπέπεμπται δ' ὥς αὐτοὺς, καὶ

ἀπαντᾶν εἰρημένον καὶ σιτία ἄλλα κομίζειν. τὸ δὲ ξύμπαν, γνῶτε,
 ὧ ἄνδρες στρατιῶται, ἀναγκαῖόν τε ὃν ὑμῖν ἀνδράσιν ἀγαθοῖς γενέ-
 σθαι, ὥς μὴ ὄντος χωρίου ἐγγὺς ὅποι ἂν μαλακισθέντες σωθείητε,
 190 καὶ ἦν νῦν διαφύγητε τοὺς πολεμίους, οἳ τε ἄλλοι τευξόμενοι ὧν
 ἐπιθυμεῖτε που ἐπιδεῖν, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὴν μεγάλην δύναμιν τῆς
 πόλεως, καίπερ πεπτωκῦαν, ἐπανόρθωσόντες· ἄνδρες γὰρ πόλεις,
 καὶ οὐ τείχη οὐδὲ νῆες ἀνδρῶν κεναί.” * * Νικίας δὲ, ἐπειδὴ
 ἡμέρα ἐγένετο, ἦγε τὴν στρατιάν· οἱ δὲ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι
 195 προσέκειντο τὸν αὐτὸν τρόπον πανταχόθεν βάλλοντές τε καὶ κατα-
 κοντίζοντες. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἠπείγοντο πρὸς τὸν Ἀσσίναρον ποτα-
 μόν, ἅμα μὲν βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς πανταχόθεν προσβολῆς ἱππέων τε
 πολλῶν καὶ τοῦ ἄλλου ὄχλου, οἰόμενοι ῥᾶόν τι σφίσιν ἔσσεσθαι, ἦν
 διαβῶσι τὸν ποταμὸν, ἅμα δὲ ὑπὸ τῆς τλαιπωρίας καὶ τοῦ πιεῖν
 200 ἐπιθυμία. ὥς δὲ γίνονται ἐπ’ αὐτῷ, ἐσπίπτουσιν οὐδενὶ κόσμῳ
 ἔτι, ἀλλὰ πᾶς τέ τις διαβῆναι αὐτὸς πρῶτος βουλόμενος, καὶ οἱ
 πολέμοι ἐπικείμενοι χαλεπὴν ἤδη τὴν διάβασιν ἐποιοῦν· ἀθρόοι
 γὰρ ἀναγκαζόμενοι χωρεῖν ἐπέπιπτόν τε ἀλλήλοις καὶ κατεπάτουν,
 περὶ τε τοῖς δορατίοις καὶ σκεύεσιν οἱ μὲν εὐθὺς διεφθείροντο, οἱ
 205 δὲ ἐμπαλασσόμενοι κατέρρεον. ἐς τὰ ἐπὶ θάτερα τε τοῦ ποταμοῦ
 παραστάντες οἱ Συρακόσιοι (ἦν δὲ κρημνῶδες) ἔβαλλον ἄνωθεν
 τοὺς Ἀθηναίους, πίνοντάς τε τοὺς πολλοὺς ἁσμένους, καὶ ἐν κοίλῳ
 ὄντι τῷ ποταμῷ ἐν σφίσιν αὐτοῖς ταρασσομένους. οἳ τε Πελοπον-
 νήσιοι ἐπικαταβάντες τοὺς ἐν τῷ ποταμῷ μάλιστα ἔσφαζον. καὶ
 210 τὸ ὕδωρ εὐθὺς διέφθαρτο, ἀλλ’ οὐδὲν ἦσσαν ἐπίνετό τε ὁμοῦ τῷ
 πηλῷ, ἥματωμένον, καὶ περιμάχητον ἦν τοῖς πολλοῖς. τέλος δὲ
 νεκρῶν τε πολλῶν ἐπ’ ἀλλήλοις ἤδη κειμένων ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ
 διεφθαρμένου τοῦ στρατεύματος τοῦ μὲν κατὰ τὸν ποταμὸν, τοῦ δέ,
 καὶ εἴ τι διαφύγοι, ὑπὸ τῶν ἱππέων, Νικίας Γυλίππῳ ἑαυτὸν παρα-
 215 δίδωσι, πιστεύσας μᾶλλον αὐτῷ ἢ τοῖς Συρακοσίοις· καὶ ἑαυτῷ

μὲν χρῆσθαι ἐκέλευεν ἐκείνόν τε καὶ Λακεδαιμονίους ὃ τι βούλονται,
 τοὺς δὲ ἄλλους ὁ στρατιώτας παύσασθαι φονεύοντας. καὶ ὁ Γύλιππος
 μετὰ τοῦτο ζωγρεῖν ἦδη ἐκέλευε· καὶ τοὺς τε λοιποὺς, ὅσους μὴ
 ἀπεκρύψαντο (πολλοὶ δὲ οὗτοι ἐγένοντο,) ξυνεκόμισαν ζῶντας, καὶ
 ἐπὶ τοὺς τριακοσίους, οἳ τὴν φυλακὴν διεξῆλθον τῆς νυκτὸς, πέμ- 220
 ψαντες τοὺς διωζομένους ξυνέλαβον. τὸ μὲν οὖν ἄθροισθὲν τοῦ
 στρατεύματος ἐς τὸ κοινὸν οὐ πολὺ ἐγένετο, τὸ δὲ διακλαπὲν πολλὸν,
 καὶ διεπλήσθη πᾶσα Σικελία αὐτῶν, ἅτε οὐκ ἀπὸ ξυμβάσεως,
 ὥσπερ τῶν μετὰ Δημοσθένους, ληφθέντων. μέρος δέ τι οὐκ
 ὀλίγον καὶ ἀπέθανε· πλείστος γὰρ δὴ φόνος οὗτος καὶ οὐδενὸς 225
 ἐλάσσωσιν τῶν ἐν τῷ Σικελικῷ πολέμῳ τούτῳ ἐγένετο. καὶ ἐν ταῖς
 ἄλλαις προσβολαῖς ταῖς κατὰ τὴν πορείαν συχναῖς γενομέναις οὐκ
 ὀλίγοι ἐτεθνήκεσαν. πολλοὶ δὲ ὅμως καὶ διέφυγον, οἳ μὲν καὶ
 παραντίκα, οἳ δὲ καὶ δουλεύσαντες καὶ διαδιδράσκοντες ὕστερον
 τούτοις ὃ ἦν ἀναχώρησις ἐς Κατάνην. Ξυναθροισθέντες δὲ οἳ 230
 Συρακόσιοι καὶ οἳ ξύμμαχοι, τῶν τε αἰχμαλώτων ὅσους ἐδύναντο
 πλείστους καὶ τὰ σκῦλα ἀναλαβόντες, ἀνεχώρησαν ἐς τὴν πόλιν.
 καὶ τοὺς μὲν ἄλλους Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων, ὅπόσους ἔλαβον,
 κατεβίβασαν ἐς τὰς λιθοτομίας, ἀσφυλεστάτην εἶναι νομίσαντες
 [τὴν] τήρησιν, Νικίαν δὲ καὶ Δημοσθένην ἄκοντος τοῦ Γυλίππου 235
 ἀπέσφαξαν. ὁ γὰρ Γύλιππος καλὸν τὸ ἀγώνισμα ἐνόμιζεν οἳ εἶναι
 ἐπὶ τοῖς ἄλλοις καὶ τοὺς ἀντιστρατήγους κομίσαι Λακεδαιμονίους.
 ξυνέβαινε δὲ τὸν μὲν πολεμιώτατον αὐτοῖς εἶναι, Δημοσθένην, διὰ
 τὰ ἐν τῇ νήσῳ καὶ Πύλῳ, τὸν δὲ διὰ τὰ αὐτὰ ἐπιτηδειότατον· τοὺς
 γὰρ ἐκ τῆς νήσου ἄνδρας τῶν Λακεδαιμονίων ὁ Νικίας προὔθυμήθη, 240
 σπονδὰς πείσας τοὺς Ἀθηναίους ποιήσασθαι, ὥστε ἀφεθῆναι. ἀνθ'
 ὧν οἳ τε Λακεδαιμόνιοι ἦσαν αὐτῷ προσφιλεῖς, κἀκείνος οὐχ ἥκιστα
 πιστεύσας ἑαυτὸν τῷ Γυλίπῳ παρέδωκεν. ἀλλὰ τῶν Συρακοσίων
 τινές, ὥς ἐλέγετο, οἳ μὲν δείσαντες, ὅτι πρὸς αὐτὸν ἐκεκοινολό-

245 γηντο, μὴ βασανιζόμενος διὰ τὸ τοιοῦτο ταραχὴν σφίσιν ἐν εὐ-
 πραγίᾳ ποιήσῃ, ἄλλοι δὲ, καὶ οὐχ ἥκιστα οἱ Κορίνθιοι, μὴ χρήμασι
 δὴ πείσας τινὰς, ὅτι πλούσιος ἦν, ἀποδρᾷ καὶ αὐθις σφίσι νεώτερόν
 τι ἀπ' αὐτοῦ γένηται, πείσαντές τε τοὺς ξυμμάχους, ἀπέκτειναν αὐ-
 τόν. καὶ ὁ μὲν τοιαύτῃ ἢ ὅτι ἐγγύτατα τούτων αἰτία ἐτεθῆκει,
 250 ἥκιστα δὲ ἄξιός ὢν τῶν γε ἐπ' ἐμοῦ Ἑλλήνων ἐς τοῦτο δυστυχίας
 ἀφικέσθαι, διὰ τὴν πᾶσαν ἐς ἀρετὴν νενομισμένην ἐπιτήδευσιν.
 τοὺς δ' ἐν ταῖς λιθοτομίαις οἱ Συρακόσιοι χαλεπῶς τοὺς πρώτους
 χρόνους μετεχειρίσαν. ἐν γὰρ κοίλῳ χωρίῳ ὄντας καὶ ὀλίγῳ πολ-
 λούς οἱ τε ἥλιοι τὸ πρῶτον καὶ τὸ πνίγος ἔτι ἐλύπει διὰ τὸ ἀστέ-
 255 γαστον, καὶ αἱ νύκτες ἐπιγιγνόμεναι τὸνναντίον μετοπωριναὶ καὶ
 ψυχραὶ τῇ μεταβολῇ ἐς ἀσθένειαν ἐνεωτέριζον, πάντα τε ποιοούντων
 αὐτῶν διὰ στενοχωρίαν ἐν τῷ αὐτῷ, καὶ προσέτι τῶν νεκρῶν ὁμοῦ
 ἐπ' ἀλλήλοις ξυννενημένων, οἳ ἔκ τε τῶν τραυμάτων καὶ διὰ τὴν
 μεταβολὴν καὶ τὸ τοιοῦτον ἀπέθνησκον, καὶ ὅσμαι ἦσαν οὐκ ἀνεκτοί,
 260 καὶ λιμῷ ἄμα καὶ δίψει ἐπιέζοντο· ἐδίδοσαν γὰρ αὐτῶν ἐκάστῳ ἐπὶ
 ὀκτὼ μῆνας κοτύλην ὕδατος καὶ δύο κοτύλας σίτου. ἄλλα τε ὅσα
 εἰκὸς ἐν τοιούτῳ χωρίῳ ἐμπεπτωκότας κακοπαθῆσαι, οὐδὲν ὃ τι οὐκ
 ἐπεγένετο αὐτοῖς. καὶ ἡμέρας μὲν ἐβδομήκοντά τινες οὕτω διητή-
 θησαν ἀθρόοι· ἔπειτα, πλὴν Ἀθηναίων καὶ εἴ τινες Σικελιωτῶν ἢ
 265 Ἰταλιωτῶν ξυνεστράτευσαν, τοὺς ἄλλους ἀπέδοντο. ἐλήφθησαν δὲ
 οἱ ξύμπαντες, ἀκριβεῖα μὲν χαλεπὸν ἐξειπεῖν, ὅμως δὲ οὐκ ἐλάσσους
 ἐπτακισχιλίων. ξυνέβη τε ἔργον τοῦτο Ἑλληνικὸν τῶν κατὰ τὸν
 πόλεμον τόνδε μέγιστον γενέσθαι, δοκεῖν δ' ἔμοιγε, καὶ ὢν ἀκοῇ
 Ἑλληνικῶν ἴσμεν, καὶ τοῖς τε κρατήσασι λαμπρότατον καὶ τοῖς
 270 διαφθαρεῖσι δυστυχέστατον· κατὰ πάντα γὰρ πάντως νικηθέντες,
 καὶ οὐδὲν ὀλίγον ἐς οὐδὲν κακοπαθήσαντες, πανωλεθρία δὴ, τὸ λεγό-
 μενον, καὶ πεζὸς καὶ νῆες καὶ οὐδὲν ὃ τι οὐκ ἀπώλετο, καὶ ὀλίγοι
 ἀπὸ πολλῶν ἐπ' οἴκου ἀπενόστησαν. ταῦτα μὲν τὰ περὶ Σικελίαν

γεγόμενα. * * Ἐς δὲ τὰς Ἀθήνας ἐπειδὴ ἡγγέλθη, ἐπὶ πολὺ
 μὲν ἠπίσταντο καὶ τοῖς πάντι τῶν στρατιωτῶν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἔργου 275
 διαπεφευγῶσι καὶ σαφῶς ἀγγέλλουσι, μὴ οὕτω γε τᾶντ' πασσυδὶ
 διεφθίρῃται· ἐπειδὴ δὲ ἔγνωσαν, χαλεποὶ μὲν ἦσαν τοῖς ξυμπροθυ-
 μηθεῖσι τῶν ῥητόρων τὸν ἔκπλουν, ὥσπερ οὐκ αὐτοὶ ψηφισάμενοι,
 ὠργίζοντο δὲ καὶ τοῖς χρησμολόγοις τε καὶ μάντεσι, καὶ ὅποσοι τι
 τότε αὐτοὺς θειάσαντες ἐπήλπισαν ὡς λήψονται Σικελίαν. πάντα 280
 δὲ πανταχόθεν αὐτοὺς ἐλύπει τε, καὶ περιειστῆκε ἐπὶ τῷ γεγενη-
 μένῳ φόβος τε καὶ κατάπληξις μεγίστη δῆ. ἅμα μὲν γὰρ στερό-
 μενοι καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος καὶ ἡ πόλις ὀπλιτῶν τε πολλῶν, καὶ ἱππέων,
 καὶ ἡλικίας, οἷαν οὐχ ἑτέραν ἑώρων ὑπάρχουσιν, ἐβαρύνοντο· ἅμα
 δὲ ναῦς οὐχ ὀρώντες ἐν τοῖς νεωσοῖκοις ἱκανὰς, οὐδὲ χρήματα ἐν 285
 τῷ κοινῷ, οὐδ' ὑπηρεσίας ταῖς ναυσὶν, ἀνέλπιστοι ἦσαν ἐν τῷ
 παρόντι σωθήσεσθαι· τοὺς τε ἀπὸ τῆς Σικελίας πολεμίους εὐθύς
 σφίσιν ὀνόμζον τῷ ναυτικῷ ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ πλευσεῖσθαι, ἄλλως
 τε καὶ τοσοῦτον κρατήσαντας, καὶ τοὺς αὐτόθεν πολεμίους τότε δὴ
 καὶ διπλασίως πάντα παρεσκευασμένους, κατὰ κράτος ἤδη καὶ ἐκ 290
 γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης ἐπικείμεσθαι, καὶ τοὺς ξυμμάχους σφῶν μετ'
 αὐτῶν, ἀποστάντας. ὅμως δὲ, ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, ἐδόκει χρῆναι
 μὴ ἐνδιδόναι, ἀλλὰ παρασκευάζεσθαι καὶ ναυτικόν, ὅθεν ἂν δύνωνται,
 ξύλα ξυμπορισασμένους καὶ χρήματα, καὶ τὰ τῶν ξυμμάχων ἐς
 ἀσφάλειαν ποιεῖσθαι, καὶ μάλιστα τὴν Εὐβοίαν, τῶν τε κατὰ τὴν 295
 πόλιν τι ἐς εὐτέλειαν σωφρονίσει, καὶ ἀρχὴν τινα πρεσβυτέρων
 ἀνδρῶν ἐλέσθαι, οἳ τινες περὶ τῶν παρόντων, ὡς ἂν καιρὸς ᾗ, προ-
 βουλεύσουσι. πάντα τε πρὸς τὸ παραχρῆμα περιδεῆς, ὅπερ φιλεῖ
 ὁ ἄνθρωπος ποιεῖν, ἐτοῖμοι ἦσαν εὐτακτεῖν. καὶ ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς, καὶ
 ἐποίουν ταῦτα, καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

300

[VII. 69-87. VIII. 1.]

XVII.

*Xenophon, B.C. 385.**Speech of Thrasybulus.*

i. 'Αλλ', ὦ ἄνδρες, οὕτω χρή ποιεῖν ὅπως ἕκαστός τις ἑαυτῷ
 ξυνεῖσεται τῆς νίκης αἰτιώτατος ὢν. αὕτη γὰρ ἡμῖν, ἂν θεὸς
 θέλῃ, νῦν ἀποδώσει καὶ πατρίδα, καὶ οἶκους, καὶ ἐλευθερίαν,
 καὶ τιμὰς, καὶ παῖδας οἷς εἰσὶ, καὶ γυναῖκας. ὦ μακάριοι δῆτα,
 5 οἱ ἂν ἡμῶν νικήσαντες ἐπιδώσει τὴν πασῶν ἡδίστην ἡμέραν.
 εὐδαίμων δὲ καὶ ἂν τις ἀποθάνῃ· μνημείου γὰρ οὐδεὶς οὕτω
 πλούσιος ὢν καλοῦ τεύξεται. ἐξάρξω μὲν οὖν ἐγὼ, ἥνικ' ἂν
 καιρὸς ᾗ, παιᾶνα· ὅταν δὲ τὸν Ἐνυάλιον παρακαλέσωμεν, τότε
 πάντες ὁμοθυμαδὸν ἀνθ' ὧν ὑβρίσθημεν τιμωρόμεθα τοὺς ἄνδρας.
 10 ταῦτα δ' εἰπὼν, καὶ μεταστραφεὶς πρὸς τοὺς ἐναντίους, ἡσυχίαν
 εἶχε· καὶ γὰρ ὁ μάντις παρήγγειλεν αὐτοῖς μὴ πρότερον ἐπιτί-
 θεσθαι, πρὶν ἂν τῶν σφετέρων ἢ πέσοι τις, ἢ τρωθείῃ· ἐπειδὴν
 μέντοι τοῦτο γένηται, ἡγησόμεθα μὲν, ἔφη, ἡμεῖς, νίκη δὲ ὑμῖν
 ἔσται ἐπομένοις, ἐμοὶ μέντοι θάνατος, ὥς γέ μοι δοκεῖ. καὶ οὐκ
 15 ἐψεύσατο, ἀλλ' ἐπεὶ ἀνέλαβον τὰ ὄπλα, αὐτὸς μὲν ὥσπερ ὑπὸ
 μοίρας τινὸς ἀγόμενος ἐκπηδήσας πρῶτος, ἐμπεσὼν τοῖς πολεμίοις,
 ἀποθνήσκει, καὶ τέθαιπται ἐν τῇ διαβάσει τοῦ Κηφισσοῦ· οἱ δ'
 ἄλλοι ἐνίκων, καὶ κατεδίωξαν μέχρι τοῦ ὀμαλοῦ.

[Hellen. II. 4.]

The Ten Thousand in retreat descry the Sea.

ii. Ἐντεῦθεν δὲ ἦλθον σταθμοὺς τέτταρας, παρασάγγας εἴκοσι,
 πρὸς πόλιν μεγάλην καὶ εὐδαίμονα, οἰκουμένην· ἐκαλείτο δὲ

Γυμνίας. ἐκ ταύτης ὁ τῆς χώρας ἄρχων τοῖς Ἑλλήσιν ἡγεμόνα
 πέμπει, ὥπως διὰ τῆς ἐαυτῶν πολεμίας χώρας ἐπάγοι αὐτούς.
 ἔλθων δὲ αὐτὸς λέγει ὅτι ἄξει αὐτοὺς πέντε ἡμερῶν εἰς χωρίον, 5
 ὅθεν ὄψονται θάλατταν· εἰ δὲ μὴ, τεθνάναι ἐπηγγέλλετο. καὶ
 ἡγούμενος, ἐπειδὴ ἐνέβαλεν εἰς τὴν ἐαυτοῖς πολεμίαν, παρεκελεύετο
 αἰθεῖν καὶ φθεῖρειν τὴν χώραν· ὃ καὶ δῆλον ἐγένετο, ὅτι τούτου
 ἕνεκα ἔλθοι, οὐ τῆς τῶν Ἑλλήνων εὐνοίας. καὶ ἀφικνούνται
 ἐπὶ τὸ ἱερὸν ὄρος τῇ πέμπτῃ ἡμέρᾳ· ὄνομα δ' ἦν τῷ ὄρει Θήκης. 10
 ἐπειδὴ δὲ οἱ πρῶτοι ἐγένοντο ἐπὶ τοῦ ὄρους, καὶ κατεῖδον τὴν
 θάλατταν, πολλὴ κραυγὴ ἐγένετο. ἀκούσας δὲ ὁ Ξενοφῶν καὶ
 οἱ ὀπισθοφύλακες, ῥῆθσαν καὶ ἔμπροσθεν ἄλλους ἐπιτίθεσθαι
 πολεμίους· εἶποντο γὰρ καὶ ὀπισθεν οἱ ἐκ τῆς καιομένης χώρας·
 καὶ αὐτῶν οἱ ὀπισθοφύλακες ἀπέκτεινάν τε τινὰς καὶ ἐζώγρησαν, 15
 ἐνέδραν ποιησάμενοι· καὶ γέρρα ἔλαβον δασέων βοῶν ὠμοβοδῖνα
 ἀμφὶ τὰ εἴκοσιν. ἐπειδὴ δὲ βοὴ πλείων τε ἐγίγνετο καὶ ἐγγύ-
 τερον, καὶ οἱ αἰεὶ ἐπιόντες ἔθεον δρόμῳ ἐπὶ τοὺς αἰεὶ βοῶντας,
 καὶ πολλῶ μείζων ἐγίγνετο ἡ βοή, ὅσῳ δὴ πλείους ἐγίγνοντο,
 ἐδόκει δὴ μείζον τι εἶναι τῷ Ξενοφῶντι. καὶ ἀναβὰς ἐφ' ἵππον, 20
 καὶ Δύκιον καὶ τοὺς ἱππέας ἀναλαβὼν, παρεβοήθει· καὶ τάχα δὴ
 ἀκούουσι βοῶντων τῶν στρατιωτῶν, θάλαττα, θάλαττα, καὶ
 παρεγγυώντων. ἔνθα δὴ ἔθεον ἅπαντες καὶ οἱ ὀπισθοφύλακες,
 καὶ τὰ ὑποζύγια ἠλαύνετο καὶ οἱ ἵπποι. ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο
 πάντες ἐπὶ τὸ ἄκρον, ἐνταῦθα δὴ περιέβαλλον ἀλλήλους, καὶ 25
 στρατηγούς καὶ λοχαγούς, δακρύοντες. καὶ ἐξαπίνης, ὅτου δὴ
 παρεγγυήσαντος, οἱ στρατιῶται φέρουσι λίθους, καὶ ποιοῦσι
 κολωνὸν μέγαν. ἐνταῦθα ἀνέτίθεσαν πλῆθος δερμάτων ὠμο-
 βοῖνων, καὶ βακτηρίας, καὶ τὰ αἰχμάλωτα γέρρα, καὶ ὁ ἡγεμὼν
 αὐτὸς τε κατέτεμνε τὰ γέρρα, καὶ τοῖς ἄλλοις διεκελεύετο. μετὰ 30
 ταῦτα τὸν ἡγεμόνα ἀποπέμπουσιν οἱ Ἕλληνες, δῶρα δόντες ἀπὸ

κοινοῦ, ἵππον, καὶ φιάλην ἀργυρᾶν, καὶ σκευὴν Περσικὴν, καὶ
 δαρεικοὺς δέκα· ἥτει δὲ μάλιστα τοὺς δακτυλίους, καὶ ἔλαβε
 πολλοὺς παρὰ τῶν στρατιωτῶν. κώμην δὲ δείξας αὐτοῖς, οὐ
 35 σκηνήσουσι, καὶ τὴν ὁδὸν, ἣν πορεύονται εἰς Μάκρωνας, ἐπεὶ
 ἐσπέρα ἐγένετο, ὥχετο τῆς νυκτὸς ἀπιών.

[Cyrī Anab. IV. 7.]

The Choice of Heracles.

iii. Καὶ Πρόδικος δὲ ὁ σοφὸς ἐν τῷ συγγράμματι τῷ περὶ
 τοῦ Ἡρακλέους (ὅπερ δὴ καὶ πλείστοις ἐπιδείκνυται) ὡσαύτως
 περὶ τῆς ἀρετῆς ἀποφαίνεται, ὡδὲ πως λέγων, ὅσα ἐγὼ μέμνημαι.
 φησὶ γὰρ, Ἡρακλέα, ἐπεὶ ἐκ παίδων εἰς ἥβην ὥρμητο (ἐν ᾗ
 5 οἱ νέοι ἤδη αὐτοκράτορες γιγνόμενοι δηλοῦσιν, εἴτε τὴν δι'
 ἀρετῆς ὁδὸν τρέφονται ἐπὶ τὸν βίον, εἴτε τὴν διὰ κακίας,) ἐξελ-
 θόντα εἰς ἡσυχίαν καθῆσθαι, ἀποροῦντα ὁποτέραν τῶν ὁδῶν τρά-
 πηται· καὶ φανῆναι αὐτῷ δύο γυναῖκας προσιέναι μεγάλας, τὴν
 μὲν ἐτέραν εὐπρεπῇ τε ἰδεῖν καὶ ἐλευθέριον φύσει, κεκοσμημένην
 10 τὸ μὲν σῶμα καθαρότητι, τὰ δὲ ὄμματα αἰδοῖ, τὸ δὲ σχῆμα
 σωφροσύνῃ, ἐσθῆτι δὲ λευκῇ· τὴν δὲ ἐτέραν τετραμμένην μὲν
 εἰς πολυσαρκίαν τε καὶ ἀπαλότητα, κεκαλλωπισμένην δὲ τὸ μὲν
 χρῶμα, ὥστε λευκοτέραν τε καὶ ἐρυθροτέραν τοῦ ὄντος δοκεῖν
 φαίνεσθαι, τὸ δὲ σχῆμα, ὥστε δοκεῖν ὀρθοτέραν τῆς φύσεως
 15 εἶναι, τὰ δὲ ὄμματα ἔχειν ἀναπεπταμένα, ἐσθῆτα δὲ, ἐξ ἧς ἂν
 μάλιστα ἢ ὥρα διαλάμποι· κατασκοπεῖσθαι δὲ θαμὰ ἑαυτὴν,
 ἐπισκοπεῖν δὲ καὶ εἴ τις ἄλλος αὐτὴν θεᾷται, πολλάκις δὲ καὶ
 εἰς τὴν ἑαυτῆς σκιὰν ἀποβλέπειν. ὥς δ' ἐγένοντο πλησιαίτερον
 τοῦ Ἡρακλέους, τὴν μὲν πρόσθεν ῥηθεῖσαν λέναι τὸν αὐτὸν τρόπον,
 20 τὴν δὲ ἐτέραν, φθάσαι βουλομένην, προσδραμεῖν τῷ Ἡρακλεῖ,

καὶ εἰπεῖν· ὁρῶ σε, ὦ Ἡράκλεις, ἀποροῦντα, ποῖαν ὁδὸν ἐπὶ
τὸν βίον τράπη. ἐὰν οὖν ἐμὲ φίλην ποιήσῃ, ἐπὶ τὴν ἡδίστην τε καὶ
ῥάστην ὁδὸν ἄξω σε, καὶ τῶν μὲν τερπνῶν οὐδενὸς ἄγευστος
ἔσῃ, τῶν δὲ χαλεπῶν ἀπειρος διαβιώσῃ. πρῶτον μὲν γὰρ οὐ
πολέμων οὐδὲ πραγμάτων φροντιεῖς, ἀλλὰ σκοπούμενος διάξεις, 25
τί ἂν κεχαρισμένον ἢ σῖτον ἢ ποτὸν εὖροις, ἢ τί ἂν ἰδῶν ἢ τί
ἀκούσας τερφθείης, ἢ τίνων ὀσφραϊνόμενος ἢ ἀπτόμενος ἡσθεῖς,
τίσι δὲ παιδικοῖς ὁμιλῶν μάλιστ' ἂν εὐφρανθείης, καὶ πῶς ἂν
μαλακώτατα καθεύδοις, καὶ πῶς ἂν ἀπονώτατα τούτων πάντων
τυγχάνοις. ἐὰν δέ ποτε γένηται τις ὑποψία σπάνεως ἀφ' 30
ῶν ἔσται ταῦτα, οὐ φόβος, μή σε ἀγάγω ἐπὶ τὸ πονοῦντα καὶ
ταλαιπωροῦντα τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ ταῦτα πορίζεσθαι. ἀλλ'
οἷς ἂν οἱ ἄλλοι ἐργάζωνται, τούτοις σὺ χρήσῃ, οὐδενὸς ἀπεχόμενος
ὅθεν ἂν δυνατόν ᾗ τι κερδᾶναι. πανταχόθεν γὰρ ὠφελεῖσθαι τοῖς
ἐμοὶ ξυνοῦσιν ἐξουσίαν ἔγωγε παρέχω. καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἀκούσας 35
ταῦτα, ὦ γύναι, ἔφη, ὄνομα δέ σοι τί ἐστίν; ἡ δὲ, οἱ μὲν ἐμοὶ
φίλοι, ἔφη, καλοῦσι με Εὐδαιμονίαν, οἱ δὲ μισοῦντες ὑποκορι-
ζόμενοι ὀνομάζουσίν με Κακίαν. καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἑτέρα γυνή
προσελθοῦσα εἶπεν· καὶ ἐγὼ ἤκω πρὸς σε, ὦ Ἡράκλεις, εἰδυῖα
τοὺς γεννήσαντάς σε, καὶ τὴν φύσιν τὴν σὴν ἐν τῇ παιδείᾳ καταμα- 40
θοῦσα· ἐξ ὧν ἐλπίζω, εἰ τὴν πρὸς ἐμὲ ὁδὸν τράποιο, σφόδρ' ἂν σε
τῶν καλῶν καὶ σεμνῶν ἐργάτην ἀγαθὸν γενέσθαι, καὶ ἐμὲ ἔτι πολὺ
ἐντιμωτέραν καὶ ἐπ' ἀγαθοῖς διαπρεπεστέραν φανῆναι. οὐκ ἔξαπα-
τήσω δέ σε προοιμίους ἡδονῆς, ἀλλ', ᾗπερ οἱ θεοὶ διέθεσαν, τὰ
ὄντα διηγῆσομαι μετ' ἀληθείας. τῶν γὰρ ὄντων ἀγαθῶν καὶ 45
καλῶν οὐδὲν ἄνευ πόνου καὶ ἐπιμελείας θεοὶ διδόασιν ἀνθρώποις·
ἀλλ' εἴτε τοὺς θεοὺς ἴλεως εἶναί σοι βούλει, θεραπευτέον τοὺς
θεοὺς· εἴτε ὑπὸ φίλων ἐθέλεις ἀγαπᾶσθαι, τοὺς φίλους εὐεργε-
τητέον· εἴτε ὑπὸ τινος πύλεως ἐπιθυμεῖς τιμᾶσθαι, τὴν πύλιν

50 ὠφελητέον· εἴτε ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος πάσης ἀξιοῖς ἐπ' ἀρετῇ θαυμά-
 ζεσθαι, τὴν Ἑλλάδα πειρατέον εὖ ποιεῖν· εἴτε τὴν γῆν φέρειν σοι
 βούλει καρποὺς ἀφθόνους, τὴν γῆν θεραπευτέον· εἴτε ἀπὸ βοσκη-
 μάτων οἶε δεῖν πλουτίζεσθαι, τῶν βοσκημάτων ἐπιμελητέον· εἴτε
 διὰ πολέμου ὀρμᾶς αὔξεσθαι, καὶ βούλει δύνασθαι τοὺς τε φίλους
 55 ἔλευθεροῦν καὶ τοὺς ἐχθροὺς χειροῦσθαι, τὰς πολεμικὰς τέχνας
 αὐτάς τε παρὰ τῶν ἐπισταμένων μαθητέον, καὶ ὅπως αὐταῖς δεῖ
 χρῆσθαι ἀσκητέον· εἰ δὲ καὶ τῷ σώματι βούλει δυνατὸς εἶναι, τῇ
 γνώμῃ ὑπηρετεῖν ἐθιστέον τὸ σῶμα καὶ γυμναστέον σὺν πόνοις
 καὶ ἰδρώτι. καὶ ἡ Κακία ὑπολαβούσα εἶπεν, (ὥς φησι Πρόδικος)
 60 ἐννοεῖς, ὦ Ἡράκλεις, ὡς χαλεπὴν καὶ μακρὰν ὁδὸν ἐπὶ τὰς
 εὐφροσύνας ἡ γυνή σοι αὕτη διηγείται; ἐγὼ δὲ ῥαδίαν καὶ
 βραχείαν ὁδὸν ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἄξω σε. καὶ ἡ Ἀρετὴ εἶπεν,
 ὦ τλήμων! τί δὲ σὺ ἀγαθὸν ἔχεις; ἢ τί ἡδὺ οἶσθα, μηδὲν τούτων
 ἕνεκα πράττειν ἐθέλουσα; ἥτις οὐδὲ τὴν τῶν ἡδέων ἐπιθυμίαν
 65 ἀναμένεις, ἀλλὰ πρὶν ἐπιθυμῆσαι, πάντων ἐμπίπλασαι, πρὶν μὲν
 πεινῆν, ἐσθίουσα, πρὶν δὲ διψῆν, πίνουσα· καὶ ἵνα μὲν ἡδέως
 φάγῃς, ὀψοποιοὺς μηχανωμένη, ἵνα δὲ ἡδέως πίνῃς, οἶνους τε
 πολυτελεῖς παρασκευάζῃ, καὶ τοῦ θέρους χιόνα περιθέουσα ζητεῖς·
 ἵνα δὲ καθυπνώσῃς ἡδέως, οὐ μόνον τὰς στρωμνάς μαλακὰς ἀλλὰ
 70 καὶ τὰς κλῖνας καὶ τὰ ὑπόβαθρα ταῖς κλίναις παρασκευάζεις. οὐ
 γὰρ διὰ τὸ πονεῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν ὃ τι ποιῇς, ὕπνου
 ἐπιθυμεῖς. τὰ δ' ἀφροδίσια πρὸ τοῦ δεῖσθαι ἀναγκάζεις, πάντα
 μηχανωμένη, καὶ γυναῖξι καὶ ἀνδράσι χρωμένη· οὕτω γὰρ παιδεύεις
 τοὺς σαυτῆς φίλους, τῆς μὲν νυκτὸς ὑβρίζουσα, τῆς δὲ ἡμέρας
 75 τὸ χρησιμώτατον κατακοιμίζουσα. ἀθάνατος δὲ οὖσα, ἐκ θεῶν
 μὲν ἀπέρριψαι, ὑπὸ δὲ ἀνθρώπων ἀγαθῶν ἀτιμάζῃ· τοῦ δὲ πάντων
 ἡδίστου ἀκούσματος, ἐπαίνου σεαυτῆς, ἀνήκοος εἶ, καὶ τοῦ πάντων
 ἡδίστου θεάματος ἀθέατος· οὐδὲν γὰρ πώποτε σαυτῆς ἔργον καλὸν

τεθέασαι. τίς δ' ἂν σοι λεγούσῃ τι πιστεύσειε; τίς δ' ἂν
 δεομένη τινὸς ἐπαρκέσειεν; ἢ τίς ἂν εὖ φρονῶν τοῦ σοῦ θιάσου 80
 τολμήσειεν εἶναι; οἱ, νέοι μὲν ὄντες, τοῖς σώμασιν ἀδύνατοι εἰσὶ,
 πρεσβύτεροι δὲ γενόμενοι, ταῖς ψυχαῖς ἀνόητοι· ἀπόνως μὲν
 λιπαροὶ διὰ νεότητος φερόμενοι, ἐπιπόνως δὲ αὐχμηροὶ διὰ γήρως
 περῶντες· τοῖς μὲν πεπραγμένοις αἰσχυνόμενοι, τοῖς δὲ πρᾶττο-
 μένοις βαρυνόμενοι· τὰ μὲν ἡδέα ἐν τῇ νεότητι διαδραμόντες, τὰ δὲ 85
 χαλεπὰ εἰς τὸ γήρας ἀποθέμενοι. ἐγὼ δὲ σύνειμι μὲν θεοῖς,
 σύνειμι δὲ ἀνθρώποις τοῖς ἀγαθοῖς· ἔργον δὲ καλὸν οὔτε θείον οὔτε
 ἀνθρώπινον χωρὶς ἐμοῦ γίνεται. τιμῶμαι δὲ μάλιστα πάντων καὶ
 παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις οἷς προσήκει· ἀγαπητὴ μὲν συνεργὸς
 τεχνίταις, πιστὴ δὲ φύλαξ οἴκων δεσπόταις, εὐμενὴς δὲ παραστάτις 90
 οἰκέταις, ἀγαθὴ δὲ συλλήπτρια τῶν ἐν εἰρήνῃ πόνων, βεβαία δὲ τῶν
 ἐν πολέμῳ σύμμαχος ἔργων, ἀρίστη δὲ φιλίας κοινωνός. ἔστι δὲ
 τοῖς μὲν ἐμοῖς φίλοις ἡδεῖα μὲν καὶ ἀπράγμων σίτων καὶ ποτῶν
 ἀπόλαυσις· ἀνέχονται γάρ, ἕως ἂν ἐπιθυμήσωσιν αὐτῶν. ὕπνος
 δὲ αὐτοῖς πάρεστιν ἡδίων ἢ τοῖς ἀμόχθοις· καὶ οὔτε ἀπολείπουντες 95
 αὐτὸν ἄχθονται, οὔτε διὰ τοῦτον μεθιᾶσι τὰ δέοντα πράττειν. καὶ
 οἱ μὲν νέοι τοῖς τῶν πρεσβυτέρων ἐπαίνους χαίρουσιν, οἱ δὲ
 γεραίτεροι ταῖς τῶν νέων τιμαῖς ἀγάλλονται· καὶ ἡδέως μὲν τῶν
 παλαιῶν πράξεων μέμνηνται, εὖ δὲ τὰς παρούσας ᾗδονται πράτ-
 τοντες, δι' ἐμὲ φίλοι μὲν θεοῖς ὄντες, ἀγαπητοὶ δὲ φίλοις, τίμοι 100
 δὲ πατρίσιν. ὅταν δ' ἔλθῃ τὸ πεπρωμένον τέλος, οὐ μετὰ λήθης
 ἄτιμοι κείνται, ἀλλὰ μετὰ μνήμης τὸν αἰὲ χρόνον ὑμνούμενοι θάλλουσι.
 τοιαῦτά σοι, ὦ παῖ τοκέων ἀγαθῶν Ἡράκλεις, ἔξεστι
 διαπονησαμένῳ τὴν μακάριστοτάτην εὐδαιμονίαν κεκτῆσθαι. οὕτω
 πῶς διώκει Πρόδικος τὴν ὑπ' ἀρετῆς Ἡρακλέους παιδευσιν· 105
 ἐκόσμησε μέντοι τὰς γνώμας ἔτι μεγαλειότεροις ῥήμασιν, ἢ ἐγὼ
 νῦν. σοὶ δ' οὖν ἄξιον, ὦ Ἀρίστιππε, τούτων ἐνθυμουμένῳ

πειρᾶσθαι τι καὶ τῶν εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον τοῦ βίου φροντίζειν.

[Memorab. II. 1.]

Hunting.

iv. Καὶ εὐξάμενον τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τῇ Ἀρτέμιδι τῇ Ἀγροτέρᾳ μεταδοῦναι τῆς θήρας, λῦσαι μίαν κύνα, ἥτις ἂν ᾖ σοφωτάτη ἰχνεύειν· εἴαν μὲν ᾖ χειμῶν, ἅμ' ἡλίφ' ἀνέχοντι· εἴαν δὲ θέρος, πρὸ ἡμέρας· τὰς δὲ ἄλλας ὥρας, μεταξὺ τούτων. ἐπειδὴν δὲ ἡ
 5 κύων λάβῃ τὸ ἵχνος ὀρθὸν ἐκ τῶν ἐπηλλαγμένων, παραλῦσαι καὶ ἑτέραν· περαινομένου δὲ τοῦ ἵχνου, διαλιπόντα μὴ πολὺ καὶ τὰς ἄλλας ἀφίεναι κατὰ μίαν, καὶ ἔπεσθαι μὴ ἐγκείμενον, ὀνομαστὶ ἐκάστην προσαγορεύοντα, μὴ πολλὰ, ἵνα μὴ παροξύνωνται πρὸ τοῦ καιροῦ. αἱ δὲ ὑπὸ χαρᾶς καὶ μένους προῖᾶσιw ἐξίλλουσαι
 10 τὰ ἵχνη, ὡς πέφυκε, διπλᾷ, τριπλᾷ, προφορούμεναι παρὰ τὰ αὐτὰ, διὰ τῶν αὐτῶν, ἐπηλλαγμένα, περιφερῇ, ὀρθᾷ, καμπύλᾳ, πυκνᾷ, μανᾷ, γνώριμα, ἄγνωστα, ἑαυτὰς παραθέουσai, ταχὺ ταῖς οὐραῖς διασεύουσai, καὶ ἐπικλίνουσai τὰ ὦτα, καὶ ἀστράπτουσai τοῖς ὄμμασιν. ἐπειδὴν δὲ περὶ τὸν λαγὼ ὦσι, δῆλον ποιήσουσι
 15 τῷ κυνηγέτῃ, σὺν ταῖς οὐραῖς τὰ σώματα ὅλα συνεπικραδαίνουσai, πολεμικῶς ἐπιφερόμεναι, φιλονείκως παραθέουσai, συντρέχουσai φιλοπόνως, συνιστάμεναι ταχὺ, διῷστάμεναι, πάλιν ἐπιφερόμεναι· τελευτῶσαι δὲ ἀφίξονται πρὸς τὴν εὐνὴν τοῦ λαγῶ, καὶ ἐπιδραμῶνται ἐπ' αὐτόν. ὁ δ' ἐξαίφνης ἀναΐξας ἐφ' αὐτὸν ὑλαγμόν
 20 ποιήσει τῶν κυνῶν καὶ κλαγγὴν φεύγων. ἐμβοώντων δὲ αὐτῷ διακομένῳ, ἰὼ κύνες, ἰὼ κακὰς, σαφῶς γε ὦ κύνες, καλῶς γε ὦ κύνες. Καὶ κυνοδρομεῖν περιελίξαντα ὁ ἀμπέχεται περὶ τὴν χεῖρα, καὶ τὸ ρόπαλον ἀναλαβόντα, κατὰ τὸν λαγὼ, καὶ μὴ ὑπαντᾶν· ἄπορον γάρ. ὁ δὲ ὑποχωρῶν, ταχὺ ἐκλείπων τὴν
 25 ὄψιν, πάλιν περιβάλλει, ὅθεν εὐρίσκεται, ἐπὶ τὸ πολὺ. ἀναβοᾶν

δὲ κοινὸν μὲν· αὐτῷ παῖς, αὐτῷ παῖς, παῖ δὴ, παῖ δὴ· ὁ δὲ, εἴαν τε ἐαλωκὼς ᾗ, εἴαν τε μὴ, δηλούτω. καὶ εἴαν μὲν ἐαλωκὼς ᾗ ἐν τῷ πρώτῳ δρόμῳ, ἀνακαλεσάμενος τὰς κύνας ζητεῖν ἄλλον· εἴαν δὲ μὴ, κυνοδρομεῖν ὡς τάχιστα, καὶ μὴ ἀφιέναι, ἀλλ' ἐκπερᾶν φιλοπόνως.

30

[Cyneget. 6.]

The Horse.

V. Τὸ δὲ μὴ ποτε σὺν ὀργῇ τῷ ἵππῳ προσφέρεσθαι, ἐν τούτῳ καὶ δίδαγμα καὶ ἔθισμα πρὸς ἵππον ἄριστον. ἀπρονόητον γὰρ ἡ ὀργή, ὥστε πολλάκις ἐξεργάζεται ὧν μεταμελεῖν ἀνάγκη. καὶ ὅταν δὲ ὑποπτεύσας τι ὁ ἵππος μὴ θέλῃ πρὸς τούτῳ προσιέναι, διδάσκειν δεῖ, ὅτι οὐ δεινὰ ἐστὶ, μάλιστα μὲν οὖν ἵππῳ εὐκαρδίῳ· 5 εἰ δὲ μὴ, ἀπτόμενον αὐτὸν τοῦ δεινοῦ δοκοῦντος εἶναι, καὶ τὸν ἵππον πρᾶως προσάγοντα. οἱ δὲ πληγαῖς ἀναγκάζοντες, ἔτι πλείω φόβον παρέχουσιν. οἴονται γὰρ οἱ ἵπποι, ὅταν τὶ χαλεπὸν πάσχωσιν ἐν τῷ τοιούτῳ, καὶ τούτου τὰ ὑποπτευόμενα αἷτια εἶναι.

10

[De Re Equest. 6.]

XVIII.

Lysias, B.C. 385.

i. Ἐκείνων δὲ τῶν ἀνδρῶν ἄξιον καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ μεμνησθαι. οἱ φεύγοντες τὴν δουλείαν καὶ περὶ τοῦ δικαίου μαχόμενοι καὶ ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας στασιάζσαντες, πάντας πολεμίους κεκτημένοι εἰς τὸν Πειραιᾶ κατῆλθον, οὐχ ὑπὸ νόμου ἀναγκασθέντες,

5 ἀλλ' ὑπὸ τῆς φύσεως πεισθέντες, καινοῖς κινδύνοις τὴν παλαιὰν
 ἀρετὴν τῶν προγόνων μιμησάμενοι, ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κοινὴν τὴν
 πόλιν καὶ τοῖς ἄλλοις κτησάμενοι, θάνατον μετ' ἐλευθερίας αἰρού-
 μενοι ἢ βίον μετὰ δουλείας, ὥς οὐχ ἦττον ταῖς συμφοραῖς αἰσχυ-
 νόμενοι ἢ τοῖς ἐχθροῖς ὀργιζόμενοι, μᾶλλον βουλευθέντες ἐν τῇ
 10 αὐτῶν ἀποθνήσκειν ἢ ζῆν τὴν ἀλλοτρίαν οἰκοῦντες, συμμάχους
 μὲν ὅρκους καὶ συνθήκας ἔχοντες, πολεμίους δὲ τοὺς πρότερον
 ὑπάρχοντας καὶ τοὺς πολίτας τοὺς ἑαυτῶν. ἀλλ' ὅμως οὐ τὸ
 πλῆθος τῶν ἐναντίων φοβηθέντες, ἀλλ' ἐν τοῖς σώμασι τοῖς ἑαυτῶν
 κινδυνεύσαντες, τρόπαιον μὲν τῶν πολεμίων ἔστησαν, μάρτυρας
 15 δὲ τῆς αὐτῶν ἀρετῆς ἐγγὺς ὄντας τοῦδε τοῦ μνήματος· τοὺς
 Λακεδαιμονίων τάφους παρέχονται. καὶ γὰρ τοι μεγάλην μὲν ἀντὶ
 μικρᾶς ἀπέδειξαν τὴν πόλιν, ὁμονοοῦσαν δὲ ἀντὶ στασιαζούσης
 ἀπέφηναν, τείχη δὲ ἀντὶ τῶν καθηρημένων ἀνέστησαν. οἱ δὲ
 κατελθόντες αὐτῶν, ἀδελφὰ τὰ βουλευόμενα τοῖς ἔργοις τῶν ἐνθάδε
 20 κειμένων ἐπιδεικνύντες, οὐκ ἐπὶ τιμωρίαν τῶν ἐχθρῶν ἀλλ' ἐπὶ
 σωτηρίαν τῆς πόλεως ἐτράποντο, καὶ οὐτ' ἐλαττοῦσθαι δυνάμενοι
 οὐτ' αὐτοὶ πλεον ἔχειν δεόμενοι τῆς μὲν αὐτῶν ἐλευθερίας καὶ
 τοῖς βουλομένοις δουλεύειν μετέδοσαν, τῆς δ' ἐκείνων δουλείας
 αὐτοὶ μετέχειν οὐκ ἠξίωσαν. ἔργοις δὲ μεγίστοις καὶ καλλίστοις
 25 ἀπελογήσαντο, ὅτι οὐ κακία τῇ αὐτῶν οὐδ' ἀρετῇ τῶν πολεμίων
 πρότερον ἐδυστύχησεν ἡ πόλις· εἰ γὰρ στασιάσαντες πρὸς ἀλλή-
 λους βία παρόντων Πελοποννησίων καὶ τῶν ἄλλων ἐχθρῶν εἰς τὴν
 αὐτῶν οἰοί τ' ἐγένοντο κατελθεῖν, δῆλον ὅτι ῥαδίως ἂν ὁμονοοῦντες
 πολεμεῖν αὐτοῖς ἐδύναντο. ἐκείνοι μὲν οὖν διὰ τοὺς ἐν Πειραιεῖ
 30 κινδύνους ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ζηλοῦνται· ἄξιον δὲ καὶ τοὺς
 ξένους τοὺς ἐνθάδε κειμένους ἐπαινέσαι, οἱ τῷ πλήθει βοηθήσαντες
 καὶ περὶ τῆς ἡμετέρας σωτηρίας μαχόμενοι, πατρίδα τὴν ἀρετὴν
 ἠγησάμενοι, τοιαύτην τοῦ βίου τελευτὴν ἐποίησαντο· ἄνθ' ὧν

ἡ πόλις αὐτοὺς καὶ ἐπένθησε καὶ ἔθαψε δημοσίᾳ, καὶ ἔδωκεν ἔχειν αὐτοῖς τὸν ἅπαντα χρόνον τὰς αὐτὰς τιμὰς τοῖς ἀστοῖς.

35

[Epitaph. 61-66.]

ii. Εἰ μὲν γὰρ οἷόν τε ἦν τοῖς τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνους διαφυγοῦσιν ἀθανάτους εἶναι τὸν λοιπὸν χρόνον, ἄξιον ἦν τοῖς ζῶσι τὸν ἅπαντα χρόνον πενθεῖν τοὺς τεθνεώτας· νῦν δὲ ἡ τε φύσις καὶ νόσων ἤττων καὶ γήρως, ὃ τε δαίμων ὁ τὴν ἡμετέραν μοῖραν εἰληχρῶς ἀπαραίτητος. ὥστε προσήκει τούτους εὐδαιμονεστάτους 5 ἡγεῖσθαι, οἵτινες ὑπὲρ μεγίστων καὶ καλλίστων κινδυνεύσαντες οὕτως τὸν βίον ἐτελεύτησαν, οὐκ ἐπιτρέψαντες περὶ αὐτῶν τῇ τύχῃ, οὐδ' ἀναμείναντες τὸν αὐτόματον θάνατον, ἀλλ' ἐκλεξάμενοι τὸν κάλλιστον. καὶ γὰρ τοὶ ἀγήρατοι μὲν αὐτῶν αἱ μνήμαι, ζηλωταὶ δὲ ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων αἱ τιμαί· οἱ πενθοῦνται μὲν διὰ τὴν 10 φύσιν ὡς θνητοί, ὑμνοῦνται δὲ ὡς ἀθάνατοι διὰ τὴν ἀρετὴν. καὶ γὰρ τοὶ θάπτονται δημοσίᾳ, καὶ ἀγῶνες τίθενται ἐπ' αὐτοῖς ῥώμης καὶ σοφίας καὶ πλούτου, ὡς ἀξίους ὄντας τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτηκότας ταῖς αὐταῖς τιμαῖς καὶ τοὺς ἀθανάτους τιμᾶσθαι. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτοὺς καὶ μακαρίζω τοῦ θανάτου καὶ ζηλῶ, καὶ 15 μόνοις τούτοις ἀνθρώπων οἶμαι κρεῖττον εἶναι γενέσθαι, οἵτινες, ἐπειδὴ θνητῶν σωμάτων ἔτυχον, ἀθάνατον μνήμην διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν κατέλιπον· ὅμως δ' ἀνάγκη τοῖς ἀρχαίοις ἔθεσι χρῆσθαι, καὶ θεραπεύοντας τὸν πάτριον νόμον ὀλοφύρεσθαι τοὺς θαπτομένους.

20

[Epitaph. 78.]

XIX.

Hippocrates, B. C. 380.*The Oath of Hippocrates.*

ἰ. Ὁμνυμι Ἀπόλλωνα ἱητρὸν καὶ Ἀσκληπιὸν καὶ Ὑγίειαν καὶ
 Πανάκειαν καὶ θεοὺς πάντας καὶ πάσας ἱστορας ποιούμενος ἐπιτελέα
 ποιήσῃν κατὰ δύναμιν καὶ κρίσιν ἐμὴν ὄρκον τόνδε καὶ ξυγγραφὴν
 τήνδε· ἡγήσασθαι μὲν τὸν διδάξαντά με τὴν τέχνην ταύτην ἴσα
 5 γενέτησιν ἐμοῖσιν καὶ βίου κοινώσασθαι, καὶ χρεῶν χρητίζοντι μετά-
 δοσιν ποιήσασθαι, καὶ γένος· τὸ ἐξ ἐωυτοῦ ἀδελφοῖς ἴσον ἐπικρί-
 νειν ἄρρεσι, καὶ διδάξῃν τὴν τέχνην ταύτην ἣν χρητίζωσι μαθάνειν
 ἄνευ μισθοῦ καὶ ξυγγραφῆς· παραγγελίης τε καὶ ἀκροήσιος καὶ τῆς
 λοιπῆς ἀπάσης μαθήσιος μετάδοσιν ποιήσασθαι υἱοῖσί τε ἐμοῖσι
 10 καὶ τοῖσι τοῦ ἐμὲ διδάξαντος καὶ μαθηταῖσι συγγεγραμμένοις τε
 καὶ ὠρκισμένοις νόμῳ ἱητρικῷ, ἄλλῳ δὲ οὐδενί· διαιτήμασί τε
 χρήσομαι ἐπ' ὠφελείῃ καμνόντων κατὰ δύναμιν καὶ κρίσιν ἐμὴν,
 ἐπὶ δηλήσει δὲ καὶ ἀδικίῃ εἶρξειν· οὐ δώσω δὲ οὐδὲ φάρμακον
 οὐδενὶ αἰτηθεὶς θανάσιμον, οὐδὲ ὑψηγήσομαι ξυμβουλίην τοιήνδε·
 15 * * ἀγνώως δὲ καὶ ὁσίως διατηρήσω βίον τὸν ἐμὸν καὶ τέχνην
 τὴν ἐμὴν· οὐ τεμέω δὲ οὐδὲ μὴν λιθιῶντας, ἐκχωρήσω δὲ ἐργάτησιν
 ἀνδράσι πρήξιος τῆσδε· εἰς οἰκίας δὲ ὁκόσας ἂν ἐσίω ἐσελεύσομαι
 ἐπ' ὠφελείῃ καμνόντων, ἐκτὸς ἐὼν πάσης ἀδικίης ἐκουσίης καὶ
 φθορίης * * . ἃ δ' ἂν ἐν θεραπείῃ ἢ ἴδω ἢ ἀκούσω ἢ καὶ ἄνευ
 20 θεραπείης κατὰ βίον ἀνθρώπων, ἃ μὴ χρή ποτε ἐκκαλέεσθαι ἔξω,
 σιγήσομαι, ἄρρητα ἡγούμενος εἶναι τὰ τοιαῦτα. ὄρκον μὲν οὖν
 μοι τόνδε ἐπιτελέα ποιέοντι καὶ μὴ ξυγχεόντι εἶη ἐπαύρασθαι καὶ

βίου καὶ τέχνης δοξαζομένην παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις εἰς τὸν αἰὲν χρόνον, παραβαίνοντι δὲ καὶ ἐπιορκοῦντι τὰναντία τουτέων.

ii. Ὁ βίος βραχύς, ἡ δὲ τέχνη μακρὴ· ὁ δὲ καιρὸς ὀξύς· ἡ δὲ πείρα σφαλερὴ· ἡ δὲ κρίσις χαλεπή. δεῖ δὲ οὐ μόνον ἑαυτὸν παρέχειν τὰ δέοντα ποιεῖντα, ἀλλὰ καὶ τὸν νοσέοντα, καὶ τοὺς παρέοντας, καὶ τὰ ἔξωθεν.

[Aphor. i.]

XX.

Plato, B. C. 370.

Socrates before the Judges.

i. Ἐννοήσωμεν δὲ καὶ τῇδε, ὥς πολλὴ ἐλπίς ἐστὶν ἀγαθὸν αὐτὸ εἶναι. δυοῖν γὰρ θάτερόν ἐστι τὸ τεθνάναι· ἡ γὰρ οἷον μηδὲν εἶναι μὴδ' αἰσθῆσιν μηδεμίαν μηδενὸς ἔχειν τὸν τεθνεῶτα, ἡ κατὰ τὰ λεγόμενα μεταβολὴ τις τυγχάνει οὕσα καὶ μετοίκησις τῇ ψυχῇ τοῦ τόπου τοῦ ἐνθένδε εἰς ἄλλον τόπον. καὶ εἴτε δὴ μηδεμία αἰσθη- 5 σίς ἐστὶν, ἀλλ' οἷον ὕπνος, ἐπειδὴν τις καθεύδων μὴδ' ὄναρ μηδὲν ὄρῳ, θαυμάσιον κέρδος ἂν εἴη ὁ θάνατος. ἐγὼ γὰρ ἂν οἶμαι, εἴ τινα ἐκλεξάμενον δέοι ταύτην τὴν νύκτα, ἐν ᾗ οὕτω κατέδραθεν, ὥστε μὴδ' ὄναρ ἰδεῖν, καὶ τὰς ἄλλας νύκτας τε καὶ ἡμέρας τὰς τοῦ βίου τοῦ ἑαυτοῦ ἀντιπαραθέντα ταύτῃ τῇ νυκτὶ δέοι σκεψάμενον εἰπεῖν, 10 πόσας ἡμῶν καὶ ἡδίων ἡμέρας καὶ νύκτας ταύτης τῆς νυκτὸς βεβίωκεν ἐν τῷ ἑαυτοῦ βίῳ, οἶμαι ἂν μὴ ὅτι ἰδιώτην τινὰ, ἀλλὰ τὸν μέγαν βασιλέα εὐαριθμήτους ἂν εὐρεῖν αὐτὸν ταύτας πρὸς τὰς ἄλλας ἡμέρας καὶ νύκτας. εἰ οὖν τοιοῦτον ὁ θάνατός ἐστι, κέρδος ἔγωγε λέγω· καὶ γὰρ οὐδὲν πλείων ὁ πῦς χρόνος φαίνεται οὕτω δὴ 15

εἶναι ἢ μία νύξ. εἰ δ' αὖ οἶον ἀποδημῆσαι ἔστιν ὁ θάνατος ἐνθένδε
 εἰς ἄλλον τόπον, καὶ ἀληθῆ ἔστι τὰ λεγόμενα, ὥς ἄρα ἐκεῖ εἰσὶν
 ἅπαντες οἱ τεθνεώτες, τί μείζον ἀγαθὸν τούτου εἴη ἂν, ὧ ἄνδρες
 δικασταί; εἰ γάρ τις ἀφικόμενος εἰς Ἅιδου, ἀπαλλαγείς τούτων
 20 τῶν φασκόντων δικαστῶν εἶναι, εὐρήσει τοὺς ὡς ἀληθῶς δικαστὰς,
 οἷπερ καὶ λέγονται ἐκεῖ δικάζειν, Μίνως τε καὶ Ῥαδάμανθυς καὶ
 Αἰακὸς καὶ Τριπτόλεμος, καὶ ἄλλοι, ὅσοι τῶν ἡμθέων δίκαιοι ἐγέ-
 νοντο ἐν τῷ ἑαυτῶν βίῳ, ἄρα φαύλη ἂν εἴη ἡ ἀποδημία; ἢ αὖ
 Ὅρφεϊ ξυγγενέσθαι καὶ Μουσαίῳ καὶ Ἡσιόδῳ καὶ Ὀμήρῳ ἐπὶ
 25 πόσῳ ἂν τις δέξαιτ' ἂν ὑμῶν; ἐγὼ μὲν γὰρ πολλάκις ἐθέλω
 τεθνάναι, εἰ ταῦτ' ἔστιν ἀληθῆ· ἐπεὶ ἔμοιγε καὶ αὐτῷ θαυμαστή
 ἂν εἴη ἡ διατριβὴ αὐτόθι, ὅποτε ἐντύχοιμι Παλαμῆδει καὶ Αἴαντι
 τῷ Τελαμώνιος καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν παλαιῶν διὰ κρίσιν ἄδικον
 τέθνηκεν· ἀντιπαραβάλλοντι τὰ ἑαυτοῦ πάθη πρὸς τὰ ἐκείνων, ὥς
 30 ἐγὼ οἶμαι, οὐκ ἂν ἀηδὲς εἴη. καὶ δὴ τὸ μέγιστον, τοὺς ἐκεῖ ἐξετά-
 ζοντα καὶ ἐρευνῶντα ὥσπερ τοὺς ἐνταῦθα διάγειν, τίς αὐτῶν σοφός
 ἔστι καὶ τίς οἶεται μὲν, ἔστι δ' οὐ. ἐπὶ πόσῳ δ' ἂν τις, ὧ ἄνδρες
 δικασταί, δέξαιτο ἐξετάσαι τὸν ἐπὶ Τροίαν ἀγαγόντα τὴν πολλὴν
 στρατιάν, ἢ Ὀδυσσεά, ἢ Σίσυφον, ἢ ἄλλους μυρίους ἂν τις εἴποι
 35 καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας; οἷς ἐκεῖ διαλέγεσθαι καὶ ξυνεῖναι καὶ
 ἐξετάζειν ἀμήχανον ἂν εἴη εὐδαιμονίας πάντως. οὐ δῆπου τούτου
 γε ἕνεκα οἱ ἐκεῖ ἀποκτείνουσι· τά τε γὰρ ἄλλα εὐδαιμονέστεροί
 εἰσιν οἱ ἐκεῖ τῶν ἐνθάδε, καὶ ἤδη τὸν λοιπὸν χρόνον ἀθάνατοί εἰσιν,
 εἵπερ γε τὰ λεγόμενα ἀληθῆ ἔστιν. ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς χρή, ὧ ἄνδρες
 40 δικασταί, εὐέλπιδας εἶναι πρὸς τὸν θάνατον, καὶ ἔν τι τοῦτο διανο-
 εῖσθαι ἀληθές, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνδρὶ ἀγαθῷ κακὸν οὐδὲν οὔτε ζῶντι
 οὔτε τελευτήσαντι, οὐδὲ ἀμελεῖται ὑπὸ θεῶν τὰ τούτου πράγματα·
 οὐδὲ τὰ ἐμὰ νῦν ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου γέγονεν, ἀλλὰ μοι δηλόν ἐστι
 τοῦτο, ὅτι ἤδη τεθνάναι καὶ ἀπηλλάχθαι πραγμάτων βέλτιον ἦν μοι.

διὰ τοῦτο καὶ ἐμὲ οὐδαμοῦ ἀπέτρεψε τὸ σημεῖον, καὶ ἔγωγε τοῖς 45
καταψηφισαμένοις μου καὶ τοῖς κατηγοροῖς οὐ πᾶν χαλεπαίνειν.
καίτοι οὐ ταύτῃ τῇ διανοίᾳ κατεψηφίζοντό μου καὶ κατηγοροῦν,
ἀλλ' οἴομενοι βλάπτειν τοῦτο αὐτοῖς ἄξιον μέμφεσθαι. τοσούτῳ
μέντοι αὐτῶν δέομαι· τοὺς υἱεῖς μου, ἐπειδὴν ἡβήσωσι, τιμωρή-
σασθε, ὦ ἄνδρες, ταῦτα ταῦτα λυποῦντες, ἅπερ ἐγὼ ὑμᾶς ἐλίπον, 50
ἐὰν ὑμῖν δοκῶσιν ἢ χρημάτων ἢ ἄλλου του πρότερον ἐπιμελεῖσθαι
ἢ ἀρετῆς, καὶ ἐὰν δοκῶσί τι εἶναι μηδὲν ὄντες, ἀνειδίξετε αὐτοῖς,
ὥσπερ ἐγὼ ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἐπιμελοῦνται ὧν δεῖ, καὶ οἴονται τι εἶναι
ὄντες οὐδενὸς ἄξιοι. καὶ ἐὰν ταῦτα ποιῇτε, δίκαια πεπονθὼς ἐγὼ
ἔσομαι ὑφ' ὑμῶν αὐτός τε καὶ οἱ υἱεῖς. ἀλλὰ γὰρ ἤδη ὥρα ἀπι- 55
εἶναι, ἐμοὶ μὲν ἀποθανομένῳ, ὑμῖν δὲ βιωσομένοις. ὁπότεροι δὲ
ἡμῶν ἔρχονται ἐπὶ ἄμεινον πρᾶγμα, ἀδελφον παντὶ πλὴν ἢ τῷ θεῷ. .

[Apolog. 29-33.]

Socrates and Crito.

ii. *Socrates.* Τί τηνικάδε ἀφίξαι, ὦ Κρίτων ; ἢ οὐ πρὸς ἅτι
ἐστίν ;

Crito. Πάνυ μὲν οὖν.

Socrates. Πηνίκα μάλιστα ;

Crito. Ὅρθρος βαθύς.

5

Socrates. Θαυμάζω ὅπως ἡβελησέ σοι ὁ τοῦ δεσμοτηρίου φύλαξ
ὑπακούσαι.

Crito. Ξυνήθης ἦδη μοί ἐστιν, ὦ Σώκρατες, διὰ τὸ πολλάκις
δεῦρο φοιτᾶν, καί τι καὶ εὐεργέτηται ὑπ' ἐμοῦ.

Socrates. Ἄρτι δὲ ἤκεις ἢ πάλα ;

10

Crito. Ἐπιεικῶς πάλα.

Socrates. Εἴτα πῶς οὐκ εὐθὺς ἐπήγειράς με ἀλλὰ σιγῇ παρακάθῃσαι ;

Crito. Οὐ μὰ τὸν Δί', ὦ Σώκρατες, οὐδ' ἂν αὐτοὺς ᾔθελον ἐν 15 τοσαύτῃ τε ἀγρυπνίᾳ καὶ λύπῃ εἶναι. ἀλλὰ καὶ σοῦ πάσαι θαυμάζω αἰσθανόμενος, ὥς ἡδέως καθεύδεις· καὶ ἐπιτηδές σε οὐκ ἥγειρον, ἵνα ὡς ἡδιστα διάγῃς. καὶ πολλάκις μὲν δὴ σε παῖ πρότερον ἐν παντὶ τῷ βίῳ εὐδαιμόνισα τοῦ τρόπου, πολὺ δὲ μάλιστα ἐν τῇ νυνὶ παρεστῶσῃ ξυμφορᾷ, ὥς ῥαδίως αὐτὴν καὶ πρῶως 20 φέρεις.

Socrates. Καὶ γὰρ ἄν, ὦ Κρίτων, πλημμελὲς εἴη ἀγανακτεῖν τηλικούτον ὄντα, εἰ δεῖ ἤδη τελευτᾶν.

Crito. Καὶ ἄλλοι, ὦ Σώκρατες, τηλικούτοι ἐν τοιαύταις ξυμφο- 15 ραῖς ἀλίσκονται, ἀλλ' οὐδὲν αὐτοὺς ἐπιλύεται ἡ ἡλικία τὸ μὴ οὐχὶ ἀγανακτεῖν τῇ παρουσίᾳ τύχῃ.

Socrates. Ἔστι ταῦτα. ἀλλὰ τί δὴ οὕτω πρὸς ἀφίξιαι ;

Crito. Ἀγγελίαν, ὦ Σώκρατες, φέρων χαλεπὴν, οὐ σοὶ, ὥς ἐμοὶ φαίνεται, ἀλλ' ἐμοὶ καὶ τοῖς σοῖς ἐπιτηδείοις πᾶσι καὶ χαλεπὴν καὶ βαρεῖαν, ἣν ἐγὼ, ὥς ἐμοὶ δοκῶ, ἐν τοῖς βαρύτατ' ἂν ἐν- 30 ἔγκαιμι.

Socrates. Τίνα ταύτην ; ἡ τὸ πλοῖον ἀφίκεται ἐκ Δήλου, οὐ δεῖ ἀφικομένου τεθνάναι με ;

Crito. Οὐ τοι δὴ ἀφίκεται, ἀλλὰ δοκεῖ μὲν μοι ἤξειν τήμερον ἐξ ὧν ἀπαγγέλλουσιν ἡκοντές τινες ἀπὸ Σουνίου καὶ καταλιπόντες 35 ἐκεῖ αὐτό. δῆλον οὖν ἐκ τούτων τῶν ἀγγέλων, ὅτι ἤξει τήμερον, καὶ ἀνάγκη δὴ εἰς αὔριον ἔσται, ὦ Σώκρατες, τὸν βίον σε τελευτᾶν.

Socrates. Ἄλλ', ὦ Κρίτων, τύχῃ ἀγαθῇ. εἰ ταύτῃ τοῖς θεοῖς φίλον, ταύτῃ ἔστω. οὐ μέντοι οἶμαι ἤξειν αὐτὸ τήμερον.

40 *Crito.* Πόθεν τοῦτο τεκμαίρει ;

Socrates. Ἐγὼ σοι ἐρῶ. τῇ γάρ που ὑστεραία δεῖ με ἀποθνήσκειν ἢ ἢ ἂν ἔλθῃ τὸ πλοῖον.

Crito. Φασί γέ τοι δὴ οἱ τούτων κύριοι.

Socrates. Οὐ τοῖνυν τῆς ἐπιούσης ἡμέρας οἶμαι αὐτὸ ἤξειν, ἀλλὰ τῆς ἐτέρας. τεκμαίρομαι δὲ ἔκ τινος ἐνυπνίου, ὃ ἐώρακα ὀλίγον 45 πρότερον ταύτης τῆς νυκτός· καὶ κινδυνεύεις ἐν καιρῷ τινα οὐκ ἐγγεῖραί με.

Crito. Ἦν δὲ δὴ τί τὸ ἐνύπνιον;

Socrates. Ἐδόκει τίς μοι γυνὴ προσελθοῦσα καλὴ καὶ εὐειδής, λευκὰ ἱμάτια ἔχουσα, καλέσαι με καὶ εἰπεῖν, ὃ Σώκρατες, ἡματί 50 κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἴκοιο.

Crito. Ὡς ἄτοπον τὸ ἐνύπνιον, ὃ Σώκρατες.

Socrates. Ἐναργὲς μὴν οὖν, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖ, ὃ Κρίτων.

[*Crito* I, 2.]

The Death of Socrates.

iii. Ταῦτα δὴ εἰπόντος αὐτοῦ, ὃ Κρίτων, Εἰεν, ἔφη, ὃ Σώκρατες· τί δὲ τούτοις ἢ ἐμοὶ ἐπιστέλλεις ἢ περὶ τῶν παίδων ἢ περὶ ἄλλου του, ὃ τι ἂν σοι ποιοῦντες ἡμεῖς ἐν χάριτι μάλιστα ποιοῖμεν; Ἄπερ αἰὲ λέγω, ἔφη, ὃ Κρίτων, οὐδὲν καινότερον· ὅτι ὑμῶν αὐτῶν ἐπιμελούμενοι ὑμεῖς καὶ ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς καὶ ὑμῖν αὐτοῖς ἐν 5 χάριτι ποιήσετε ἅτ' ἂν ποιῆτε, κὰν μὴ νῦν ὁμολογήσητε· εἰάν δὲ ὑμῶν αὐτῶν ἀμελήτε, καὶ μὴ θέλητε ὥσπερ κατ' ἴχνη κατὰ τὰ νῦν τε εἰρημένα καὶ τὰ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ ζῆν, οὐδ' εἰάν πολλά ὁμολογήσητε ἐν τῷ παρόντι καὶ σφόδρα, οὐδὲν πλέον ποιήσετε. Ταῦτα μὲν τοῖνυν προθυμηθησόμεθα, ἔφη, οὕτω ποιεῖν· θάπτωμεν 10 δέ σε τίνα τρόπον; Ὅπως ἂν, ἔφη, βούλησθε, ἅναπερ γε λάβητέ με καὶ μὴ ἐκφύγω ὑμᾶς. γελάσας δὲ ἅμα ἡσυχῇ καὶ πρὸς ἡμᾶς

ἀποβλέψας εἶπεν, Οὐ πείθω, ἔφη, ὦ ἄνδρες, Κρίτωνα, ὡς ἐγὼ
 εἰμι οὗτος ὁ Σωκράτης, ὁ νυνὶ διαλεγόμενος καὶ διατάττων ἕκαστον
 15 τῶν λεγομένων, ἀλλ' οἶταί με ἐκείνον εἶναι, ὃν ὄψεται ὀλίγον
 ὕστερον νεκρὸν, καὶ ἐρωτᾷ δὴ, πῶς με θάπτῃ. ὅτι δὲ ἐγὼ πάλαι
 πολὺν λόγον πεποίημαι, ὥς, ἐπειδὰν πῖω τὸ φάρμακον, οὐκέτι ὑμῖν
 παραμεινῶ, ἀλλ' οἰχήσομαι ἀπὶ τὸν εἰς μακάρων δὴ τινὰς εὐδαιμονίας,
 ταῦτά μοι δοκῶ αὐτῷ ἄλλως λέγειν, παραμυθούμενος ἅμα μὲν ὑμᾶς,
 20 ἅμα δ' ἐμαυτόν. ἐγγυήσασθε οὖν με πρὸς Κρίτωνα, ἔφη, τὴν ἐναν-
 τίαν ἐγγύην ἢ ἣν οὗτος πρὸς τοὺς δικαστὰς ἡγγυᾶτο. οὗτος μὲν
 γὰρ ἢ μὴν παραμεινεῖν· ὑμεῖς δὲ ἢ μὴν μὴ παραμεινεῖν ἐγγυήσασθε,
 ἐπειδὰν ἀποθάνω, ἀλλὰ οἰχήσεσθαι ἀπὶ τὸν, ἵνα Κρίτων ῥῆον φέρῃ,
 καὶ μὴ ὀρῶν μου τὸ σῶμα ἢ καόμενον ἢ κατορυπτόμενον ἀγανακτῇ
 25 ὑπὲρ ἐμοῦ, ὡς δεινὰ πάσχοντος, μηδὲ λέγῃ ἐν τῇ ταφῇ, ὡς ἢ προ-
 τίθεται Σωκράτῃ ἢ ἐκφέρει ἢ κατορύττει. εὐ γὰρ ἴσθι, ἢ δ' ὅς,
 ὦ ἄριστε Κρίτων, τὸ μὴ καλῶς λέγειν οὐ μόνον εἰς αὐτὸ τοῦτο
 πλημμελὲς, ἀλλὰ καὶ κακὸν τι ἐμποιεῖ ταῖς ψυχαῖς. ἀλλὰ θαρρεῖν
 τε χρή καὶ φάναι τοῦμὸν σῶμα θάπτειν, καὶ θάπτειν οὕτως, ὅπως
 30 ἂν σοι φίλον ἢ καὶ μάλιστα ἡγῇ νόμιμον εἶναι. * * * Καὶ ὁ
 Κρίτων ἀκούσας ἔνευσε τῷ παιδὶ πλησίον ἐστῶτι. καὶ ὁ παῖς
 ἐξελθὼν καὶ συχνὸν χρόνον διατρίψας ἤκεν ἄγων τὸν μέλλοντα
 δώσειν τὸ φάρμακον, ἐν κύλικι φέροντα τετριμμένον. ἰδὼν δὲ ὁ
 Σωκράτης τὸν ἄνθρωπον, Εἶεν, ἔφη, ὦ βέλτιστε, σὺ γὰρ τούτων
 35 ἐπιστήμων, τί χρή ποιεῖν; Οὐδὲν ἄλλο, ἔφη, ἢ πίνοντα περιμέναι,
 ἕως ἂν σου βάρος ἐν τοῖς σκέλεσι γένηται, ἔπειτα κατακεῖσθαι·
 καὶ οὕτως αὐτὸ ποιήσῃ. καὶ ἅμα ὥρεξε τὴν κύλικα τῷ Σωκράτει.
 καὶ ὅς λαβὼν καὶ μάλα ἱλεως, ὦ Ἐχέκρατες, οὐδὲν τρέσας οὐδὲ
 διαφθείρας οὔτε τοῦ χρώματος οὔτε τοῦ προσώπου, ἀλλ', ὥσπερ
 40 εἰώθει, ταυρηδὸν ὑποβλέψας πρὸς τὸν ἄνθρωπον, Τί λέγεις, ἔφη,
 περὶ τούτου τοῦ πώματος πρὸς τὸ ἀποσπείσαι τι; ἔξεστιν, ἢ οὐ;

Τοσούτον, ἔφη, ὦ Σώκρατες, τρίβομεν, ὅσον οἰόμεθα μέτριον εἶναι
 πιεῖν. Μανθάνω, ἢ δ' ὅς· ἀλλ' εὐχεσθαί γέ που τοῖς θεοῖς ἔξεστί
 τε καὶ χρή τὴν μετοίκησιν τὴν ἐνθένδε ἐκέισε εὐτυχῇ γενέσθαι·
 ἃ δὴ καὶ ἐγὼ εὐχομαί τε καὶ γένοιτο ταύτῃ. καὶ ἅμα εἰπὼν 45
 ταῦτα ἐπισχόμενος καὶ μάλᾳ εὐχερῶς καὶ εὐκόλως ἐξέπιε. καὶ
 ἡμῶν οἱ πολλοὶ τέως μὲν ἐπικεικῶς οἰοί τε ἦσαν κατέχειν τὸ μὴ
 δακρύειν, ὥς δὲ εἶδομεν πίνοντά τε καὶ πεπωκότα, οὐκέτι, ἀλλ'
 ἐμοῦ γε βία καὶ αὐτοῦ ἀστακτὶ ἐχώρει τὰ δάκρυα, ὥστε ἐγκαλυ-
 ψάμενος ἀπέκλαον ἐμαντόν· οὐ γὰρ δὴ ἐκείνόν γε, ἀλλὰ τὴν 50
 ἐμαντοῦ τύχην, οἷου ἀνδρὸς ἐταίρου ἐστερημένος εἶην· ὃ δὲ Κρίτων
 ἔτι πρότερος ἐμοῦ, ἐπειδὴ οὐχ οἴός τ' ἦν κατέχειν τὰ δάκρυα,
 ἐξάνεστη. Ἀπολλοδόωρος δὲ καὶ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ οὐδὲν
 ἐπαύετο δακρύων, καὶ δὴ καὶ τότε ἀναβρυχησάμενος, κλάων καὶ
 ἀγανακτῶν οὐδένα ὄντινα οὐ κατέκλῃσε τῶν παρόντων, πλήν γε 55
 αὐτοῦ Σωκράτους. ἐκείνος δὲ, Οἴᾱ, ἔφη, ποιεῖτε, ὦ θαυμάσιοι.
 ἐγὼ μέντοι οὐχ ἥκιστα τούτου ἕνεκα τὰς γυναῖκας ἀπέπεμψα, ἵνα
 μὴ τοιαῦτα πλημμελοῖεν· καὶ γὰρ ἀκήκοα, ὅτι ἐν εὐφημίᾳ χρή
 τελευτᾶν. ἀλλ' ἡσυχίαν τε ἄγετε καὶ καρτερεῖτε. καὶ ἡμεῖς
 ἀκούσαντες ἡσυχύνθημέν τε καὶ ἐπέσχομεν τοῦ δακρύειν, ὃ δὲ περι- 60
 ελθὼν, ἐπειδὴ οἱ βαρύνεσθαι ἔφη τὰ σκέλη, κατεκλίθη ὕπτιος·
 οὕτω γὰρ ἐκέλευεν ὁ ἄνθρωπος. καὶ ἅμα ἐφαπτόμενος αὐτοῦ
 οὗτος ὁ δούς τὸ φάρμακον, διαλιπὼν χρόνον, ἐπεσκόπει τοὺς πόδας
 καὶ τὰ σκέλη, κἄπειτα σφόδρα πιέσας αὐτοῦ τὸν πόδα ἤρετο, εἰ
 αἰσθάνοιτο· ὃ δ' οὐκ ἔφη. καὶ μετὰ τοῦτο αὖθις τὰς κνήμας· καὶ 65
 ἐπανῶν οὕτως ἡμῖν ἐπεδείκνυτο, ὅτι ψύχοιτό τε καὶ πῆγνυτο. καὶ
 αὐτὸς ἤπτετο καὶ εἶπεν, ὅτι, ἐπειδὴν πρὸς τῇ καρδίᾳ γένηται αὐτῷ,
 τότε αἰχθήσεται. ἤδη οὖν σχεδόν τι αὐτοῦ ἦν τὰ περὶ τὸ ἦτρον
 ψυχόμενα, καὶ ἐκκαλυψάμενος, ἐνεκεκάλυπτο γὰρ, εἶπεν, ὃ δὴ
 τελευταῖον ἐφθέγγετο, ὦ Κρίτων, ἔφη, τῷ Ἀσκληπιῷ ὀφείλομεν 70

ἄλεκτρυνόνα. ἀλλ' ἀπόδοτε καὶ μὴ ἀμελήσητε. ἀλλὰ ταῦτα, ἔφη, ἔσται, ὁ Κρίτων· ἀλλ' ὄρα, εἴ τι ἄλλο λέγεις. ταῦτα ἐρομένον αὐτοῦ οὐδὲν ἔτι ἀπεκρίνατο, ἀλλ' ὀλίγον χρόνον διαλιπὼν ἐκινήθη τε καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐξεκάλυψεν αὐτὸν, καὶ ὃς τὰ ὄμματα ἔστησεν·
 75 ἰδὼν δὲ ὁ Κρίτων ξυνέλαβε τὸ στόμα τε καὶ τοὺς ὀφθαλμούς. ἦδε ἡ τελευταία, ᾧ Ἐχέκρατες, τοῦ ἐταίρου ἡμῖν ἐγένετο ἀνδρὸς, ὡς ἡμεῖς φαίμεν ἂν, τῶν τότε ὧν ἐπειράθημεν ἀρίστου καὶ ἄλλως φρονημωτάτου καὶ δικαιοτάτου.

[Phaedo 64, 66, 67.]

Under the Plane-tree.

iv. *Phaedrus*. Εἰπέ μοι, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἐνθένδε μέντοι ποθὲν ἀπὸ τοῦ Ἰλισσοῦ λέγεται ὁ Βορέας τὴν Ὠρείθυιαν ἀρπάσαι;

Socrates. Λέγεται γάρ.

Phaedrus. Ἄρ' οὖν ἐνθένδε; χαρίεντα γοῦν καὶ καθαρὰ καὶ δια-
 5 φανῇ τὰ ὑδάτια φαίνεται καὶ ἐπιτήδεια κόραις παίζειν παρ' αὐτά.

Socrates. Οὐκ, ἀλλὰ κάτωθεν ὅσον δὺ' ἢ τρία στάδια, ἧ πρὸς τὸ τῆς Ἄγρας διαβαίνομεν· καὶ πού τις ἔστι βωμὸς αὐτόθι Βορέου.

Phaedrus. Οὐ πάνυ νενόηκα· ἀλλ' εἰπέ, πρὸς Διὸς, ὦ Σώκρατες,
 10 σὺ τοῦτο τὸ μυθολόγημα πείθει ἀληθὲς εἶναι;

Socrates. Ἄλλ' εἰ ἀπιστοίην, ὥσπερ οἱ σοφοί, οὐκ ἂν ἄτοπος εἶην· εἴτα σοφισζόμενος φαίην αὐτὴν πνεῦμα Βορέου κατὰ τῶν πλησίον πετρῶν σὺν Φαρμακείᾳ παίζουσιν ὄσαι, καὶ οὕτω δὴ τελευτήσασαν λεχθῆναι ὑπὸ τοῦ Βορέου ἀνάρπαστον γεγενῆναι·
 15 ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου· λέγεται γὰρ αὐτὸ καὶ οὗτος ὁ λόγος, ὡς ἐκείθεν, ἀλλ' οὐκ ἐνθένδε, ἡρπάσθη. ἐγὼ δὲ, ὦ Φαίδρε, ἄλλως μὲν τὰ τοιαῦτα χαρίεντα ἡγοῦμαι, λίαν δὲ δεινοῦ καὶ ἐπιπόνου καὶ οὐ πάνυ εὐτυχούς ἀνδρὸς, κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν, ὅτι δ' αὐτῷ ἀνάγκη μετὰ

τοῦτο τὸ τῶν Ἰπποκενταύρων εἶδος ἐπανορθοῦσθαι, καὶ αὐθις τὸ
 τῆς Χιμαίρας· καὶ ἐπιρρεῖ δὲ ὄχλος τοιούτων Γοργόνων καὶ Πηγά- 20
 σων, καὶ ἄλλων ἀμηχάνων πλήθη τε καὶ ἀτοπίαι τερατολόγων
 τινῶν φύσεων· αἷς εἴ τις ἀπιστῶν προσβιβᾷ κατὰ τὸ εἰκὸς ἑκα-
 στον, ἅτε ἀγροίκῳ τινὶ σοφία χρώμενος, πολλῆς αὐτῷ σχολῆς
 δεήσει. ἐμοὶ δὲ πρὸς αὐτὰ οὐδαμῶς ἐστὶ σχολή. τὸ δὲ αἷτιον,
 ὦ φίλε, τούτου τόδε· οὐ δύναμαί πω κατὰ τὸ Δελφικὸν γράμμα 25
 γνῶναι ἑμαυτὸν· γελοῖον δέ μοι φαίνεται τοῦτο ἔτι ἀγνοοῦντα τὰ
 ἀλλότρια σκοπεῖν. ὅθεν δὴ χαίρειν ἐάσας ταῦτα, πειθόμενος δὲ
 τῷ νομιζομένῳ περὶ αὐτῶν, ὃ νῦν δὴ ἔλεγον, σκοπῶ οὐ ταῦτα,
 ἀλλ' ἑμαυτὸν, εἴτε τι θηρίον τυγχάνω Τυφῶνος πολυπλοκώτερον·
 καὶ μᾶλλον ἐπιτεθυμμένον, εἴτε ἡμερώτερόν τε καὶ ἀπλούστερον 30
 ζῶον θείας τινὸς καὶ αὐτόφου μοίρας φύσει μετέχον. Ἀτὰρ ὦ
 ἑταῖρε, μεταξὺ τῶν λόγων, ἄρ' οὐ τόδε ἦν τὸ δένδρον, ἐφ' ὅπερ
 ἦγες ἡμᾶς;

Phaedrus. Τοῦτο μὲν οὖν αὐτό.

Socrates. Νῆ τὴν Ἥραν, καλὴ γε ἡ καταγωγὴ. ἥ τε γὰρ πλά- 35
 τανος αὕτη μάλ' ἀμφιλαφὴς τε καὶ ὑψηλὴ, τοῦ τε ἄγνου τὸ ὕψος
 καὶ τὸ σύσκιον πάγκαλον, καὶ ὥς ἀκμὴν ἔχει τῆς ἀνθης, ὥς ἂν
 εὐωδέστατον παρέχοι τὸν τόπον· ἥ τε αὖ πηγὴ χαριεστάτη ὑπὸ
 τῆς πλατάνου ρεῖ μάλα ψυχροῦ ὕδατος, ὥστε γε τῷ ποδὶ τεκμή-
 ρασθαι· νυμφῶν τέ τινων καὶ Ἀχελώου ἱερὸν ἀπὸ τῶν κορῶν τε 40
 καὶ ἀγαλμάτων ἔοικεν εἶναι. εἰ δ' αὖ βούλει, τὸ εὖπνον τοῦ
 τόπου ὥς ἀγαπητὸν καὶ σφόδρα ἡδύ· θερινόν τε καὶ λεγυρὸν
 ὑπῆχέι τῷ τῶν τεττίγων χορῷ. πάντων δὲ κομψότατον τὸ τῆς
 πόας, ὅτι ἐν ἡρέμα προσάντει ἱκανὴ πέφυκε κατακλινέντι τὴν κε-
 φαλὴν παγκάλως ἔχειν, ὥστε ἄριστά σοι ἐξενάγηται, ὦ φίλε 45
 Φαῖδρε.

Phaedrus. Σὺ δέ γε, ὦ θαυμάσιε, ἀτοπώτατός τις φαίνεται. ἅτε-

ἄλεκτρούνα. ἀλλ' ἀπόδοτε καὶ μὴ ἀμελήσητε. ἀλλὰ ταῦτα, ἔφη, ἔσται, ὁ Κρίτων· ἀλλ' ὅρα, εἴ τι ἄλλο λέγεις. ταῦτα ἐρομένου αὐτοῦ οὐδὲν ἔτι ἀπεκρίνατο, ἀλλ' ὀλίγον χρόνον διαλιπὼν ἐκινήθη τε καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐξεκάλυψεν αὐτὸν, καὶ ὃς τὰ ὄμματα ἔστησεν·
 75 ἰδὼν δὲ ὁ Κρίτων ξυνέλαβε τὸ στόμα τε καὶ τοὺς ὀφθαλμούς. ἦδε ἡ τελευτή, ὃ Ἑχέκρατες, τοῦ ἐταίρου ἡμῖν ἐγένετο ἀνδρὸς, ὡς ἡμεῖς φαῖμεν ἄν, τῶν τότε ὧν ἐπειράθημεν ἀρίστου καὶ ἄλλως φρονιμωτάτου καὶ δικαιοτάτου.

[Phaedo 64, 66, 67.]

Under the Plane-tree.

iv. *Phaedrus.* Εἰπέ μοι, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἐνθένδε μέντοι ποθὲν ἀπὸ τοῦ Ἰλισσοῦ λέγεται ὁ Βορέας τὴν Ὠρείθυιαν ἀρπάσαι;

Socrates. Λέγεται γάρ.

Phaedrus. Ἀρ' οὖν ἐνθένδε; χαρίεντα γοῦν καὶ καθαρά καὶ διαφανῆ τὰ ὑδάτια φαίνεται καὶ ἐπιτήδεια κόραις παίζειν παρ' αὐτά.
 5

Socrates. Οὐκ, ἀλλὰ κάτωθεν ὅσον δὺ' ἢ τρία στάδια, ἧ πρὸς τὸ τῆς Ἀγρας διαβαίνομεν· καὶ πού τις ἔστι βωμὸς αὐτόθι Βορέου.

Phaedrus. Οὐ πάνυ νενόηκα· ἀλλ' εἰπέ, πρὸς Διὸς, ὦ Σώκρατες,
 10 σὺ τοῦτο τὸ μυθολόγημα πείθει ἀληθὲς εἶναι;

Socrates. Ἄλλ' εἰ ἀπιστοίην, ὥσπερ οἱ σοφοί, οὐκ ἂν ἄτοπος εἴην· εἶτα σοφίζόμενος φαίην αὐτὴν πνεῦμα Βορέου κατὰ τῶν πλησίον πετρῶν σὺν Φαρμακείᾳ παίζουσιν ὥσαι, καὶ οὕτω δὴ τελευτήσασαν λεχθῆναι ὑπὸ τοῦ Βορέου ἀνάρπαστον γεγονέναι·
 15 ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου· λέγεται γὰρ αὐτὸς οὗτος ὁ λόγος, ὡς ἐκείθεν, ἀλλ' οὐκ ἐνθένδε, ἡρπάσθη. ἐγὼ δὲ, ὦ Φαῖδρε, ἄλλως μὲν ταῦτα τοιαῦτα χαρίεντα ἡγοῦμαι, λίαν δὲ δεινὸν καὶ ἐπιπόνον καὶ οὐ πάνυ εὐτυχὸς ἀνδρὸς, κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν, ὅτι δ' αὐτῷ ἀνάγκη μετὰ

τοῦτο τὸ τῶν Ἴπποκενταύρων εἶδος ἐπανορθοῦσθαι, καὶ αὖθις τὸ
 τῆς Χιμαίρας· καὶ ἐπιρρεῖ δὲ ὄχλος τοιούτων Γοργόνων καὶ Πηγά- 20
 σων, καὶ ἄλλων ἀμηχάνων πλήθη τε καὶ ἀτοπίαι τερατολόγων
 τινῶν φύσεων· αἷς εἴ τις ἀπιστῶν προσβιβᾷ κατὰ τὸ εἶκος ἑκα-
 στον, ἅτε ἀγροίκῳ τινὶ σοφία χρώμενος, πολλῆς αὐτῷ σχολῆς
 δεήσει. ἐμοὶ δὲ πρὸς αὐτὰ οὐδαμῶς ἐστι σχολή. τὸ δὲ αἷτιον,
 ὦ φίλε, τοῦτου τόδε· οὐ δύναμαί πω κατὰ τὸ Δελφικὸν γράμμα 25
 γνῶναι ἐμαυτὸν· γελοῖον δέ μοι φαίνεται τοῦτο ἔτι ἀγνοοῦντα τὰ
 ἀλλότρια σκοπεῖν. ὅθεν δὴ χαίρειν ἔασας ταῦτα, πειθόμενος δὲ
 τῷ νομιζομένῳ περὶ αὐτῶν, ὃ νῦν δὴ ἔλεγον, σκοπῶ οὐ ταῦτα,
 ἀλλ' ἐμαυτὸν, εἴτε τι θηρίον τυγχάνω Τυφῶνος πολυπλοκώτερον·
 καὶ μᾶλλον ἐπιτεθυμμένον, εἴτε ἡμερώτερόν τε καὶ ἀπλούστερον 30
 ζῶον θείας τινὸς καὶ ἀτύφου μοίρας φύσει μετέχον. Ἀτάρ ὦ
 ἑταῖρε, μεταξὺ τῶν λόγων, ἄρ' οὐ τόδε ἦν τὸ δένδρον, ἐφ' ὅπερ
 ἦγες ἡμᾶς;

Phaedrus. Τοῦτο μὲν οὖν αὐτό.

Socrates. Νῆ τὴν Ἥραν, καλὴ γε ἡ καταγωγή. ἥ τε γὰρ πλά- 35
 τανος αὕτη μάλ' ἀμφιλαφὴς τε καὶ ὑψηλὴ, τοῦ τε ἄγνου τὸ ὕψος
 καὶ τὸ σύσκιον πάγκαλον, καὶ ὡς ἀκμὴν ἔχει τῆς ἀνθης, ὡς ἂν
 εὐωδέστατον παρέχοι τὸν τόπον· ἥ τε αὖ πηγὴ χαριεστάτῃ ὑπὸ
 τῆς πλατάνου ῥεῖ μάλα ψυχροῦ ὕδατος, ὥστε γε τῷ ποδὶ τεκμή-
 ρασθαι· νυμφῶν τέ τινων καὶ Ἀχελώου ἱερὸν ἀπὸ τῶν κορῶν τε 40
 καὶ ἀγαλμάτων ἔοικεν εἶναι. εἰ δ' αὖ βούλει, τὸ εὔπνου τοῦ
 τόπου ὡς ἀγαπητὸν καὶ σφόδρα ἡδύ· θερινόν τε καὶ λιγυρόν
 ὑπηχεῖ τῷ τῶν τεττίγων χορῷ. πάντων δὲ κομψότατον τὸ τῆς
 πόας, ὅτι ἐν ἡρέμα προσάντει ἱκανὴ πέφυκε κατακλινέντι τὴν κε-
 φαλήν παγκάλως ἔχειν, ὥστε ἄριστα σοι ἐξενάγηται, ὦ φίλε 45
 Φαῖδρε.

Phaedrus. Σὺ δέ γε, ὦ θαυμάσιε, ἀτοπώτατός τις φαίνεται. ἅτε-

χνῶς γὰρ, ὃ λέγεις, ξεναγουμένῃ τινὶ καὶ, οὐκ ἐπιχωρίῳ ἔοικας·
οὕτως ἐκ τοῦ ἄστεος οὗτ' εἰς τὴν ὑπερορίαν ἀποδημεῖς, οὗτ' ἔξω
50 τείχους ἔμοιγε δοκεῖς τὸ παράπαν ἐξίέναι.

Socrates. Συγγίγνωσκέ μοι, ὦ ἄριστε. φιλομαθὴς γάρ εἰμι. τὰ
μὲν οὖν χωρία καὶ τὰ δένδρα οὐδέν μ' ἐθέλει διδάσκειν, οἱ δ' ἐν
τῷ ἄστει ἄνθρωποι.

[Phaedrus 3-5.]

Education.

v. Εὐλογία ἄρα καὶ εὐαρμοστία καὶ εὐσχημοσύνη καὶ εὐρυθμία
εὐηθείᾳ ἀκολουθεῖ, οὐχ ἢν ἄνοιαν οὖσαν ὑποκοριζόμενοι καλοῦμεν
ὡς εὐήθειαν, ἀλλὰ τὴν ὡς ἀληθῶς εὖ τε καὶ καλῶς τὸ ἦθος κατε-
σκευασμένην διάνοιαν. Παντάπασι μὲν οὖν, ἔφη. Ἄρ' οὖν οὐ
5 πανταχοῦ ταῦτα διωκτέα τοῖς νέοις, εἰ μέλλουσι τὸ αὐτῶν πράτ-
τειν; Διωκτέα μὲν οὖν. Ἔστι δέ γέ που πλήρης μὲν γραφικὴ
αὐτῶν καὶ πᾶσα ἡ τοιαύτη δημιουργία, πλήρης δὲ ὑφαντικὴ καὶ
ποικιλία καὶ οἰκοδομία καὶ πᾶσα αὐτὴ τῶν ἄλλων σκευῶν ἐργασία,
ἔτι δὲ ἡ τῶν σωμάτων φύσις καὶ ἡ τῶν ἄλλων φυτῶν· ἐν πᾶσι
10 γὰρ τούτοις ἔνεστιν εὐσχημοσύνη ἢ ἀσχημοσύνη. καὶ ἡ μὲν ἀσχη-
μοσύνη καὶ ἀρρυθμία καὶ ἀναρμοστία κακολογίας καὶ κακοηθείας
ἀδελφὰ, τὰ δ' ἐναντία τοῦ ἐναντίου, σόφρονος τε καὶ ἀγαθοῦ
ἡθους, ἀδελφὰ τε καὶ μιμήματα. Παντελῶς μὲν οὖν, ἔφη.
Ἄρ' οὖν τοῖς ποιηταῖς ἡμῖν μόνον ἐπιστατητέον καὶ προσαναγκα-
15 στέον τὴν τοῦ ἀγαθοῦ εἰκόνα ἡθους ἐμποιεῖν τοῖς ποιήμασιν ἢ μὴ
παρ' ἡμῖν ποιεῖν, ἢ καὶ τοῖς ἄλλοις δημιουργοῖς ἐπιστατητέον καὶ
διακωλυτέον τὸ κακόηθες τοῦτο καὶ ἀκόλαστον καὶ ἀνελεύθερον καὶ
ἄσχημον μήτε ἐν εἰκόσι ζῶων μήτε ἐν οἰκοδομήμασι μήτε ἐν ἄλλῳ
μηδενὶ δημιουργουμένῳ ἐμποιεῖν, ἢ ὁ μὴ οἷός τε ὢν οὐκ ἑατέος παρ'
20 ἡμῖν δημιουργεῖν, ἵνα μὴ ἐν κακίας εἰκόσι τρεφόμενοι ἡμῖν οἱ φύ-

λακες ὥσπερ ἐν κακῇ βοτάνῃ, πολλὰ ἐκάστης ἡμέρας κατὰ σμικρὸν ἀπὸ πολλῶν δρεπόμενοι τε καὶ νεμόμενοι, ἐν τι ξυνιστάντες λανθάνωσι κακὸν μέγα ἐν τῇ αὐτῶν ψυχῇ· ἀλλ' ἐκείνους ζητητέον τοὺς δημιουργοὺς τοὺς εὐφυῶς δυναμένους ἰχνεύειν τὴν τοῦ καλοῦ τε καὶ εὐσχήμονος φύσιν, ἵν', ὥσπερ ἐν ὑγιεινῷ τόπῳ οἰκούντες 25 οἱ νέοι ἀπὸ παντὸς ὠφελῶνται, ὁπόθεν ἂν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν καλῶν ἔργων ἢ πρὸς ὄψιν ἢ πρὸς ἀκοήν τι προσβάλλῃ, ὥσπερ αὔρα φέρουσα ἀπὸ χρηστῶν τόπων ὑγίειαν, καὶ εὐθὺς ἐκ παίδων λανθάνῃ εἰς ὁμοιότητά τε καὶ φιλίαν καὶ ξυμφωνίαν τῷ καλῷ λόγῳ ἄγουσα; Πολὺ γὰρ ἂν, ἔφη, κάλλιστα οὕτω τραφεῖεν. 30

[Rep. III. 11, 12.]

The Invention of Letters.

vi. Socrates. Ἦκουσα τοίνυν περὶ Ναύκρατιν τῆς Αἰγύπτου γενέσθαι τῶν ἐκεῖ παλαιῶν τινα θεῶν, οὗ καὶ τὸ ὄρνεον τὸ ἱερὸν, ὃ δὴ καλοῦσιν Ἰβιν· αὐτῷ δὲ ὄνομα τῷ δαίμονι εἶναι Θεὺς. τοῦτον δὲ πρῶτον ἀριθμὸν τε καὶ λογισμὸν εὑρεῖν καὶ γεωμετρίαν καὶ ἀστρονομίαν, ἔτι δὲ πεττείας τε καὶ κυβείας, καὶ δὴ καὶ γράμματα. 5 βασιλέως δ' αὖ τότε ὄντος Αἰγύπτου ὄλης Θαμοῦ περὶ τὴν μεγάλην πόλιν τοῦ ἄνω τόπου, ἣν οἱ Ἕλληνες Αἰγυπτίας Θήβας καλοῦσι, καὶ τὸν θεὸν Ἀμμωνα, παρὰ τοῦτον ἐλθὼν ὁ Θεὺς τὰς τέχνας ἐπέδειξε, καὶ ἔφη δεῖν διαδοθῆναι τοῖς ἄλλοις Αἰγυπτίοις. ὁ δὲ ἤρετο, ἦντινα ἐκάστη ἔχοι ὠφέλειαν. διεξιόντος δὲ, ὃ τι καλῶς 10 ἢ μὴ καλῶς δοκοῖ λέγειν, τὸ μὲν ἔψεγε, τὸ δ' ἐπῆναι. πολλὰ μὲν δὴ περὶ ἐκάστης τῆς τέχνης ἐπ' ἀμφότερα Θαμοῦν τῷ Θεῷ λέγεται ἀποφήσασθαι, ἃ λόγος πολὺς ἂν εἴη διελθεῖν. ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τοῖς γράμμασιν ἦν, Τοῦτο δὲ, ὦ βασιλεῦ, τὸ μάθημα, ἔφη ὁ Θεὺς, σοφωτέρους Αἰγυπτίους καὶ μνημονικωτέρους παρέξει· μνή- 15

μης τε γὰρ καὶ σοφίας φάρμακον εὐρέθη. ὁ δ' εἶπεν· ὦ τεχνικώτατε Θεύβ, ἄλλος μὲν τεκεῖν δυνατὸς τὰ τῆς τέχνης, ἄλλος δὲ κρῖναι, τίν' ἔχει μοῖραν βλάβης τε καὶ ὠφελείας τοῖς μέλλουσι χρῆσθαι. καὶ νῦν σὺ, πατὴρ ὢν γραμμάτων, δι' εὐνοίαν τούναντίον
 20 εἶπες ἢ δύναται. τοῦτο γὰρ τῶν μαθόντων λήθην μὲν ἐν ψυχαῖς παρέξει μνήμης ἀμελετησία, ἅτε διὰ πίστιν γραφῆς ἔξωθεν ὑπ' ἁλλοτριῶν τύπων, οὐκ ἔνδοθεν αὐτοὺς ὑφ' αὐτῶν ἀναμνησκομένους. οὐκ οὖν μνήμης, ἀλλ' ὑπομνήσεως φάρμακον εὑρες. σοφίας δὲ τοῖς μαθηταῖς δόξαν, οὐκ ἀλήθειαν πορίζεις· πολυήκοοι γὰρ σοι
 25 γενόμενοι ἄνευ διδαχῆς πολυγνώμονες εἶναι δόξουσιν, ἀγνώμονες ὥς ἐπὶ τὸ πλῆθος ὄντες καὶ χαλεποὶ ξυνεῖναι, δοξόσοφοι γεγονότες ἀντὶ σοφῶν.

Phaedrus. ὦ Σώκρατες, ῥαδίως σὺ Αἰγυπτίους καὶ ὀποδαπούς, ἂν ἐθέλῃς, λόγους ποιεῖς.

[*Phaedrus* 59.]

Reminiscence.

vii. *Menon.* Οὐκ οὖν καλῶς σοι δοκεῖ λέγεσθαι ὁ λόγος οὗτος, ὦ Σώκρατες;

Socrates. Οὐκ ἔμοιγε.

Menon. Ἐχεις λέγειν ὅπῃ;

5 *Socrates.* Ἐγωγε. ἀκήκόα γὰρ ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν σοφῶν περὶ τὰ θεῖα πράγματα

Menon. Τίνα λόγων λεγόντων;

Socrates. Ἀληθῆ, ἔμοιγε δοκεῖν, καὶ καλόν.

Menon. Τίνα τούτου, καὶ τίνες οἱ λέγοντες;

10 *Socrates.* Οἱ μὲν λέγοντες εἰσὶ τῶν ἱερέων τε καὶ τῶν ἱερείων, ὅσοις μεμέληκε, περὶ ὧν μεταχειρίζονται, λόγον οἷσις τ' εἶναι διδόναι. λέγει δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ποιητῶν,

οἱ τοὶ θεοὶ εἰσὼν ἃ δὲ λέγουσι, ταυτί ἐστιν. ἀλλὰ σκόπει, εἴ σοι δοκοῦσιν ἀληθῆ λέγειν. φασὶ γὰρ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀθάνατον, καὶ τοτὲ μὲν τελευτᾶν, ὃ δὲ ἀποθνήσκειν καλοῦσι, τοτὲ 15 δὲ πάλιν γίγνεσθαι· ἀπόλλυσθαι δ' οὐδέποτε· δεῖν δὲ διὰ ταῦτα ὥς ὁσιώτατα διαβιῶναι τὸν βίον, “οἷσι γὰρ ἂν Φερσεφόνα ποινὰν παλαιοῦ πένθεος δέξεται, ἐς τὸν ὑπερθεὺς ἄλιον κείνων ἐνάτῳ ἔτει ἀνδιδοῖ ψυχὰν πάλιν. ἐκ τῶν βασιλῆες ἀγαθοὶ καὶ σθένει κραιπνοὶ, σοφία τε μέγιστοι ἄνδρες αὖξονται· ἐς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον 20 ἥρωες ἀγοὶ πρὸς ἀνθρώπων καλεῖνται.” ἄτε οὖν ἡ ψυχὴ ἀθάνατός τε οὖσα καὶ πολλάκις γεγονυῖα, καὶ ἑωρακυῖα καὶ τὰ ἐνθάδε καὶ τὰ ἐν ᾧδου καὶ πάντα χρήματα, οὐκ ἔστιν ὃ τι οὐ μεμάθηκεν· ὥστε οὐδὲν θαυμαστὸν καὶ περὶ ἀρετῆς καὶ περὶ ἄλλων οἷόν τε εἶναι αὐτὴν ἀναμνησθῆναι ἃ γε καὶ πρότερον ἠπίστατο. ἄτε γὰρ 25 τῆς φύσεως ἀπάσης ξυγγενοῦς οὔσης, καὶ μεμαθηκυῖας τῆς ψυχῆς ἅπαντα, οὐδὲν κωλύει ἐν μόνον ἀναμνησθέντα, ὃ δὲ μάθησιν καλοῦσιν ἄνθρωποι, τᾶλλα πάντα αὐτὸν ἀνευρεῖν, ἕαν τις ἀνδρείος ᾖ, καὶ μὴ ἀποκάμῃ ζητῶν. τὸ γὰρ ζητεῖν ἄρα καὶ τὸ μανθάνειν ἀνάμνησις ὅλον ἐστίν. οὐκ οὖν δεῖ πείθεσθαι τούτῳ τῷ ἐριστικῷ 30 λόγῳ. οὗτος μὲν γὰρ ἂν ἡμᾶς ἀργοὺς ποιήσῃ, καὶ ἔστι τοῖς μαλακοῖς τῶν ἀνθρώπων ἡδὺς ἀκοῦσαι· ὁ δὲ ἐργαστικούς τε καὶ ζητητικούς ποιεῖ· ὃ ἐγὼ πιστεύων ἀληθῆ εἶναι, ἐβέλω μετὰ σοῦ ζητεῖν, ἀρετὴ ὃ τι ἐστί.

[Meno 14, 15.]

The Twin Horses.

viii. Καθάπερ ἐν ἀρχῇ τοῦδε τοῦ μύθου τριχῇ διειλόμην ψυχὴν ἐκάστην, ἵππομόρφῳ μὲν δύο τινὲ εἶδη, ἡνιοχικὸν δὲ εἶδος τρίτον, καὶ νῦν ἔτι ἡμῖν ταῦτα μενέτω. τῶν δὲ δὴ ἵππων ὁ μὲν, φαμέν, ἀγαθός, ὁ δ' οὗ· ἀρετὴ δὲ τίς τοῦ ἀγαθοῦ ἢ τοῦ κακοῦ κακία, οὐ

- 5 διείπομεν, νῦν δὲ λεκτέον. ὁ μὲν τοίνυν αὐτοῖν ἐν τῇ καλλίονι
 στάσει ὦν τό τε εἶδος ὀρθὸς καὶ διηρθρωμένος, ὑψαύχην, ἐπί-
 γρυπος, λευκὸς ἰδεῖν, μελανόμματος, τιμῆς ἐραστῆς μετὰ σωφρο-
 σύνης τε καὶ αἰδοῦς, καὶ ἀληθινῆς δόξης ἐταῖρος, ἀπληκτος κελεύ-
 ματι μόνον καὶ λόγῳ ἡνιοχεῖται· ὁ δ' αὖ σκολιὸς, πολὺς, εἰκῇ
 10 συμπεφορημένος, κρατεραύχην, βραχυτράχηλος, σιμοπρόσωπος,
 μελάγχρωος, γλαυκόμματος, ὕφαιμος, ὕβρεως καὶ ἀλαζονείας ἐταῖρος,
 περὶ ὧτα λάσιος, κωφὸς, μάλιστα μετὰ κέντρων μόγις ὑπέικων.

[Phaedr. 34.]

The Philosopher.

ix. *Socrates.* Καὶ παλλάκις μὲν γε δὴ, ὦ δαιμόνιε, καὶ ἄλλοτε
 κατενόησα, ἀτὰρ καὶ νῦν, ὥς εἰκότως οἱ ἐν ταῖς φιλοσοφίαις πολὺν
 χρόνον διατρίψαντες εἰς τὰ δικαστήρια ἰόντες γελοῖοι φαίνονται
 ῥήτορες.

- 5 *Theodoros.* Πῶς δὴ οὖν λέγεις;

Socrates. Κινδυνεύουσιν οἱ ἐν δικαστηρίοις καὶ τοῖς τοιούτοις ἐκ
 νέων κυλινδούμενοι πρὸς τοὺς ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ τῇ τοιαύτῃ διατριβῇ
 τεθραμμένους ὥς οἰκείται πρὸς ἐλευθέρους τεθράφθαι.

Theodoros. Πῇ δὴ;

- 10 *Socrates.* Ἡ τοῖς μὲν, τοῦτο δ' σὺ εἶπες, αἰὲ πάρεστι σχολὴ
 καὶ τοὺς λόγους ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ σχολῆς ποιοῦνται· ὥσπερ ἡμεῖς
 νυνὶ τρίτον ἤδη λόγον ἐκ λόγου μεταλαμβάνομεν, οὕτω καὶ οἱ
 εἰς αὐτοὺς ὁ ἐπελθὼν τοῦ προκειμένου μᾶλλον, καθάπερ ἡμᾶς,
 ἀρέσῃ, καὶ διὰ μακρῶν ἢ βραχέων μέλει οὐδὲν λέγειν, ἂν μόνον
 15 τύχωσι τοῦ ὄντος. οἱ δὲ ἐν ἀσχολίᾳ τε αἰὲ λέγουσι· κατεπείγει
 γὰρ ὕδωρ ρέον, καὶ οὐκ ἐγχωρεῖ περὶ οὗ ἂν ἐπιθυμήσωσι τοὺς
 λόγους ποιῆσθαι, ἀλλ' ἀνάγκην ἔχων ὁ ἀντιδίκος ἐφέστηκε καὶ

ὑπογραφὴν παραγιγνωσκομένην, ὧν ἐκτὸς οὐ ῥητέον· (ἣν ἀνθρω-
 ποσίαν καλοῦσιν·) οἱ δὲ λόγοι αἰεὶ περὶ ὁμοδούλου πρὸς δεσπότην
 καθήμενον, ἐν χειρὶ τὴν δίκην ἔχοντα, καὶ οἱ ἀγῶνες οὐδέποτε τὴν 20
 ἄλλως ἄλλ' αἰεὶ τὴν περὶ αὐτοῦ· πολλάκις δὲ καὶ περὶ ψυχῆς ὁ
 δρόμος. ὥστ' ἐξ ἀπάντων τούτων ἔντονται καὶ δριμύεις γίνονται,
 ἐπιστάμενοι τὸν δεσπότην λόγῳ τε θωπεῦσαι καὶ ἔργῳ χαρίσα-
 σθαι, σμικροὶ δὲ καὶ οὐκ ὀρθοὶ τὰς ψυχάς. τὴν γὰρ αἴξην καὶ
 τὸ εὐθύ τε καὶ τὸ ἐλεύθερον ἢ ἐκ νέων δουλεία ἀφήρηται, ἀναγκά- 25
 ζουσα πράττειν σκολιὰ, μεγάλους κινδύνους καὶ φόβους ἔτι ἀπαλαίς
 ψυχαῖς ἐπιβάλλουσα, οὓς οὐ δυνάμενοι μετὰ τοῦ δικαίου καὶ ἀλη-
 θοῦς ὑποφέρειν, εὐθύς ἐπὶ τὸ ψεῦδος τε καὶ τὸ ἀλλήλους ἀντα-
 δεικνύνοντες πολλὰ κάμπτονται καὶ συγκλῶνται, ὥσθ' ὑγιᾶς
 οὐδὲν ἔχοντες τῆς διανοίας εἰς ἄνδρας ἐκ μειρακλῶν τελευτῶσι, 30
 δεινοὶ τε καὶ σοφοὶ γεγονότες, ὡς οὖνται. καὶ οὗτοι μὲν δὴ
 τοιοῦτοι, ὧ Θεόδωρε· τοὺς δὲ τοῦ ἡμετέρου χοροῦ πότῃρον βούλει
 διελθόντες ἢ ἐάσαντες πάλιν ἐπὶ τὸν λόγον τραπώμεθα, ἵνα μὴ
 καί, ὃ νῦν δὴ ἐλέγομεν, λίαν πολὺ τῇ ἐλευθερίᾳ καὶ μεταλήψει
 τῶν λόγων καταχρώμεθα;

35

Theodoros. Μηδαμῶς, ὦ Σώκρατες, ἀλλὰ διελθόντες. πάντῃ γὰρ
 εὖ τοῦτο εἴρηκας, ὅτι οὐχ ἡμεῖς οἱ ἐν τῷ τοιῷδε χορεύοντες τῶν
 λόγων ὑπηρέται. ἀλλ' οἱ λόγοι οἱ ἡμέτεροι ὥσπερ οἰκέται, καὶ
 ἕκαστος αὐτῶν περιμένει ἀποτελεσθῆναι, ὅταν ἡμῖν δοκῇ· οὔτε
 γὰρ δικαστῆς οὔτε θεατῆς, ὥσπερ ποιηταῖς, ἐπιτιμῆσων τε καὶ 40
 ἄρξων ἐπιστατεῖ παρ' ἡμῖν.

Socrates. Λέγωμεν δὴ, ὡς ἔοικεν, ἐπεὶ σοὶ γε δοκεῖ, περὶ τῶν
 κορυφαίων· τί γὰρ ἂν τις τοὺς γε φαύλως διατρίβοντας ἐν φιλο-
 σοφίᾳ λέγοι; οὗτοι δὲ που ἐκ νέων πρῶτον μὲν εἰς ἀγορὰν οὐκ
 ἴσασι τὴν ὁδόν, οὐδὲ ὅπου δικαστήριον ἢ βουλευτήριον ἢ τι κοινὸν 45
 ἄλλο τῆς πόλεως συνέδριον· νόμους δὲ καὶ ψηφίσματα λεγόμενα

ἡ γεγραμμένα οὔτε ὀρώσιν οὔτε ἀκούουσι. σπουδαὶ δὲ ἐταιρειῶν
 ἐπ' ἀρχὰς καὶ σύνοδοι καὶ δεῖπνα καὶ σὺν αὐλητρίσι κῶμοι, οὐδὲ
 ὄναρ πράττειν προσίσταται αὐτοῖς. εὖ δὲ ἡ κακῶς τις γέγονεν
 50 ἐν πόλει, ἢ τί τῷ κακὸν ἐστὶν ἐκ προγόνων γεγονὸς ἢ πρὸς ἀνδρῶν
 ἢ γυναικῶν, μᾶλλον αὐτὸν λέληθεν ἢ οἱ τῆς θαλάττης λεγόμενοι
 χόες. καὶ ταῦτα πάντ' οὐδ' ὅτι οὐκ οἶδεν, οἶδεν· οὐδὲ γὰρ αὐτῶν
 ἀπέχεται τοῦ εὐδοκίμειν χάριν, ἀλλὰ τῷ ὄντι τὸ σῶμα μόνον ἐν
 τῇ πόλει κείται αὐτοῦ καὶ ἐπιδημεῖ, ἡ δὲ διάνοια, ταῦτα πάντα
 55 ἡγησαμένη σμικρὰ καὶ οὐδὲν, ἀτιμάσασα πανταχῇ φέρεται κατὰ
 Πίνδαρον, τά τε γὰς ὑπένερθε καὶ τὰ ἐπίπεδα γεωμετροῦσα, οὐ-
 ρανοῦ τε ὑπὲρ ἀστρονομοῦσα, καὶ πᾶσαν πάντῃ φύσιν ἐρευνωμένη
 τῶν ὄντων ἐκάστου ὅλου, εἰς τῶν ἐγγὺς οὐδὲν αὐτὴν συγκαθιῆσα.

Theodoros. Πῶς τοῦτο λέγεις, ὦ Σώκρατες;

60 *Socrates.* Ὡς περ καὶ Θαλὴν ἀστρονομοῦντα, ὦ Θεόδωρε, καὶ ἄνω
 βλέποντα, πεσόντα εἰς φρέαρ, Θράττά τις ἐμμελὴς καὶ χαρίεσσα
 θεραπαινὶς ἀποσκῶψαι λέγεται, ὥς τὰ μὲν ἐν οὐρανῷ προθυμοῖτο
 εἰδέναι, τὰ δ' ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ παρὰ πόδας λανθάνει αὐτόν.
 ταῦτόν δὲ ἀρκεῖ σκῶμμα ἐπὶ πάντας, ὅσοι ἐν φιλοσοφίᾳ διάγουσι.
 65 τῷ γὰρ ὄντι τὸν τοιοῦτον ὁ μὲν πλησίον καὶ ὁ γείτων λέληθεν,
 οὐ μόνον ὃ τι πράττει, ἀλλ' ὀλίγου καὶ εἰ ἀνθρωπὸς ἐστὶν ἢ τι
 ἄλλο θρέμμα· τί δέ ποτ' ἐστὶν ἀνθρωπος καὶ τί τῇ τοιαύτῃ φύσει
 προσήκει διάφορον τῶν ἄλλων ποιεῖν ἢ πάσχειν, ζητεῖ τε καὶ
 πράγματ' ἔχει διερευνώμενος. μανθάνεις γάρ που, ὦ Θεόδωρε.
 70 ἡ οὐ;

Theodoros. Ἐγώ γε· καὶ ἀληθῆ λέγεις.

Socrates. Τοιγάρτοι, ὦ φίλε, ἰδίᾳ τε συγγεγνόμενος ὁ τοιοῦτος
 ἐκάστῳ καὶ δημοσίᾳ, ὅπερ ἀρχόμενος ἔλεγον, ὅταν ἐν δικαστηρίῳ
 ἢ που ἄλλοθι ἀναγκασθῇ περὶ τῶν παρὰ πόδας καὶ τῶν ἐν ὀφθαλ-
 75 μοῖς διαλέγεσθαι, γέλωτα παρέχει οὐ μόνον Θράτταις, ἀλλὰ καὶ τῷ

ἄλλω ὅχλῳ, εἰς φρέατά τε καὶ πᾶσαν ἀπορίαν ἐμπίπτων ὑπὸ
 ἀπειρίας, καὶ ἡ ἀσχημοσύνη δεινὴ, δόξαν ἀβελτερίας παρεχομένη.
 ἔν τε γὰρ ταῖς λοιδορίαις ἴδιον ἔχει οὐδὲν οὐδένα λοιδορεῖν, ἅτ'
 οὐκ εἰδὼς κακὸν οὐδὲν οὐθενὸς ἐκ τοῦ μὴ μεμελετηκέναι· ἀπορῶν
 οὖν γελοῖος φαίνεται· ἔν τε τοῖς ἐπαίνοις καὶ ταῖς τῶν ἄλλων 80
 μεγαλαυχίαις, οὐ προσποιήτως, ἀλλὰ τῷ ὄντι γελῶν ἔνδηλος γιγνό-
 μενος ληρώδης δοκεῖ εἶναι. τύραννόν τε γὰρ ἡ βασιλέα ἐγκωμαζό-
 μενον ἓνα τῶν νομέων, οἷον συβώτην, ἢ ποιμένα, ἢ τινα βουκόλον
 ἡγεῖται ἀκούειν εὐδαιμονιζόμενον πολὺ βδᾶλλοντα· δυσκολώτερον
 δὲ ἐκείνων ζῶον καὶ ἐπιβουλότερον ποιμαίνειν τε καὶ βδᾶλλειν 85
 νομίζει αὐτούς· ἄγροικον δὲ καὶ ἀπαιδευτον ὑπὸ ἀσχολίας οὐδὲν
 ἦττον τῶν νομέων τὸν τοιοῦτον ἀναγκαῖον γέγενεσθαι, σηκὸν ἐν ὄρει
 τὸ τείχος περιβεβλημένον. γῆς δὲ ὅταν μυρία πλέθρα ἢ ἔτι πλείω
 ἀκούσῃ ὥς τις ἄρα κεκτημένος θαυμαστὰ πλήθει κέκτηται, πάν-
 σμικρα δοκεῖ ἀκούειν εἰς ἅπασαν εἰωθὼς τὴν γῆν βλέπειν. τὰ δὲ 90
 δὴ γένη ὑμνούντων, ὥς γενναῖός τις ἐπὶ πάππους πλουσίους ἔχων
 ἀποφῆναι, παντάπασιν ἀμβλὺ καὶ ἐπὶ σμικρὸν ὁρῶντων ἡγεῖται
 τὸν ἔπαινον, ὑπὸ ἀπαιδευσίας οὐ δυναμένων εἰς τὸ πᾶν αἰεὶ βλέπειν,
 οὐδὲ λογίεσθαι, ὅτι πάππων καὶ προγόνων μυριάδες ἐκάστῳ γεγόν-
 νασιν ἀναρίθμητοι, ἐν αἷς πλούσιοι καὶ πτωχοὶ καὶ βασιλεῖς καὶ 95
 δοῦλοι βάρβαροί τε καὶ Ἕλληνες πολλάκις μυριοὶ γεγονάσιν ὁψυ-
 οῦν, ἀλλ' ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι καταλόγῳ προγόνων σεμνυνομένων
 καὶ ἀναφερόντων εἰς Ἡρακλέα τὸν Ἀμφιτρύωνος ἄτοπα αὐτῷ κατα-
 φαίνεται τῆς σμικρολογίας, ὅτι δὲ ὁ ἀπ' Ἀμφιτρύωνος εἰς τὸ ἄνω
 πεντεκαεικοστὸς τοιοῦτος ἦν, οἷα συνέβαινεν αὐτῷ τύχη, καὶ ὁ 100
 πεντηκοστὸς ἀπ' αὐτοῦ, γελᾷ οὐ δυναμένων λογίεσθαι τε καὶ
 χαννότητα ἀνοοήτου ψυχῆς ἀπαλλάττειν. ἐν ἅπασιν δὴ τούτοις ὁ
 τοιοῦτος ὑπὸ τῶν πολλῶν καταγελᾶται, τὰ μὲν ὑπερηφάνως ἔχων,
 ὥς δοκεῖ, τὰ δ' ἐν ποσὶν ἀγνοῶν τε καὶ ἐν ἐκάστοις ἀπορῶν.

105 *Theodoros.* Παντάπασι τὰ γινόμενα λέγεις, ὦ Σώκρατες.

Socrates. Ὅταν δέ γέ τινα αὐτός, ὦ φίλε, ἐλκύσῃ ἄνω, καὶ ἐθελήσῃ τις αὐτῷ ἐκβῆναι ἐκ τοῦ τί ἐγὼ σέ ἀδικῶ ἢ σὺ ἐμέ; εἰς σκέψιν αὐτῆς δικαιοσύνης τε καὶ ἀδικίας, τί τε ἐκάτερον αὐτοῖν καὶ τί τῶν πάντων ἢ ἀλλήλων διαφέρειτον, ἢ ἐκ τοῦ

110 Βασιλεὺς εὐδαίμων κεκτημένος τ' αὖ πολὺ χρυσίον, βασιλείας πέρι καὶ ἀνθρωπίνης ὅλως εὐδαιμονίας καὶ ἀθλιότητος ἐπὶ σκέψιν, ποίῳ τέ τινε ἐστὸν καὶ τίνα τρόπον ἀνθρώπου φύσει προσήκει τὸ μὲν κτήσασθαι αὐτοῖν, τὸ δὲ ἀποφυγεῖν,—περὶ τούτων ἀπάντων ὅταν αὖ δέῃ λόγον διδόναι τὸν σμικρὸν ἐκείνῳ τὴν ψυχὴν καὶ δριμύν

115 καὶ δικανικόν, πάλιν αὖ τὰ ἀντίστροφα ἀποδίδωσιν· ἱλιγγίων τε ἀφ' ὑψηλοῦ κρεμασθεὶς καὶ βλέπων μετέωρος ἄνωθεν ὑπὸ ἀηθείας ἀδημονῶν τε καὶ ἀπορῶν καὶ βαρβαρίζων γέλωτα θράτταις μὲν οὐ παρέχει οὐδ' ἄλλῳ ἀπαυδεύτῳ οὐδενί, οὐ γὰρ αἰσθάνονται, τοῖς δ' ἐναντίως ἢ ὡς ἀνδραπόδοις τραφεῖσιν ἅπασιν. οὗτος δὲ ἐκα-

120 τέρου τρόπος, ὦ Θεόδωρε, ὁ μὲν τῷ ὄντι ἐν ἐλευθερίᾳ τε καὶ σχολῇ τεθραμμένον, ὃν δὴ φιλόσοφον καλεῖς, ᾧ ἀνεμέσητον εὐήθει δοκεῖν καὶ οὐδενὶ εἶναι, ὅταν εἰς δουλικά ἐμπέσῃ διακονήματα, οἷον στρωματοδέσμον μὴ ἐπιστάμενος συσκευάσασθαι μηδὲ ὄψον ἡδῦναι ἢ θῶπας λόγους· ὁ δ' αὖ τὰ μὲν τοιαῦτα πάντα δυναμένου τορῶς

125 τε καὶ ὀξέως διακονεῖν, ἀναβάλλεσθαι δὲ οὐκ ἐπισταμένου ἐπιδέξια ἐλευθέρως οὐδέ γ' ἁρμονίαν λόγων λαβόντος ὀρθῶς ὑμῆσαι θεῶν τε καὶ ἀνδρῶν εὐδαιμόνων βίον ἀληθῆ.

Theodoros. Εἰ πάντας, ὦ Σώκρατες, πείθοις ἃ λέγεις, ὅσπερ ἐμέ, πλείων ἂν εἰρήνῃ καὶ κακὰ ἐλάττω κατ' ἀνθρώ-
130 πους εἴη.

Socrates. Ἄλλ' οὐτ' ἀπολέσθαι τὰ κακὰ δυνατόν, ὦ Θεόδωρε· ὑπεναντίον γάρ τι τῷ ἀγαθῷ αἰεὶ εἶναι ἀνάγκη· οὐτ' ἐν θεοῖς αὐτὰ ἰδρῦσθαι, τὴν δὲ θνητὴν φύσιν καὶ τόνδε τὸν τόπον περιπολεῖ

ἐξ ἀνάγκης. διὸ καὶ πειράσθαι χρή ἐνθύνδε ἐκείσε φεύγειν ὃ τι τάχιστα, φυγή δὲ ὁμοίωσις θεῷ κατὰ τὸ δυνατόν· ὁμοίωσις δὲ 135 δίκαιον καὶ ὅσιον μετὰ φρονήσεως γενέσθαι.

[Theaet. 23-25.]

Eros.

χ. Οὕτως ἐμοὶ δοκεῖ, ὦ Φαῖδρε, ἔρως πρῶτος αὐτὸς ὧν κάλλιστος καὶ ἄριστος μετὰ τοῦτο τοῖς ἄλλοις ἄλλων τοιούτων αἴτιος εἶναι. ἐπέρχεται δέ μοί τι καὶ ἔμμετρον εἰπεῖν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ ποιῶν

εἰρήνην μὲν ἐν ἀνθρώποις, πελάγει δὲ γαλήνην, 5
νηνεμίαν ἀνέμων, κοίτην ὕπνον τ' ἐνὶ κήδει.

οὗτος δὲ ἡμᾶς ἀλλοτριότητος μὲν κενοῖ, οἰκειότητος δὲ πληροῖ, τὰς τοιάσδε ξυνόδους μετ' ἀλλήλων πάσας τιθεὶς ξυνιέναι, ἐν ἑορταῖς, ἐν χοροῖς, ἐν θυσίαις γιγνόμενος ἡγεμών· πραύτητα μὲν πορίζων, ἀγριότητα δ' ἐξορίζων· φιλόδωρος εὐμενείας, ἄδωρος δυσμενείας· 10 ἵλεως ἀγαθοῖς, θεατὸς σοφοῖς, ἀγαστὸς θεοῖς· ζηλωτὸς ἀμοίοις, κτητὸς εὐμοίοις· τρυφῆς, ἀβρότητας, χλιδῆς, χαρίτων, ἱμέρου, πόθου πατήρ· ἐπιμελὴς ἀγαθῶν, ἀμελὴς κακῶν· ἐν πόνῳ, ἐν φόβῳ, ἐν πόθῳ, ἐν λόγῳ κυβερνήτης, ἐπιβάτης, παραστάτης τε καὶ σωτὴρ ἄριστος, ξυμπάντων τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων κόσμος, ἡγεμὼν κάλ- 15 λιστος καὶ ἄριστος, ᾧ χρή ἔπεσθαι πάντα ἄνδρα ἐφυμνούντα καλῶς, καλῆς ψῆδης μετέχοντα, ἣν ἄδει θέλγων πάντων θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων νόημα.

[Sympos. 19.]

Solon in Egypt.

χι. Ἐγὼ φράσω παλαιὸν ἀκηκοὺς λόγον οὐ νέου ἀνδρός. ἦν μὲν γὰρ δὴ τότε Κριτίας, ὡς ἔφη, σχεδὸν ἐγγὺς ἤδη τῶν ἐνε- νήκοντα ἐτῶν, ἐγὼ δὲ πη μάλιστα δεκέτης. ἡ δὲ Κουρεῶτις ἡμῖν

οὔσα ἐτύγγαεν Ἀπατουρίων, τὸ δὲ τῆς ἐορτῆς σύνηθες ἐκάστοτε
 5 καὶ τότε ξυνέβη τοῖς παισίν. ἄθλα γὰρ ἡμῖν οἱ πατέρες ἔθεσαν
 ῥαψφδίας. πολλῶν μὲν οὖν δὴ καὶ πολλὰ ἐλέχθη ποιητῶν ποιή-
 ματα· ἅτε δὲ νέα κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ὄντα τὰ Σόλωνος πολλοὶ
 τῶν παίδων ᾗσαμεν. εἶπεν οὖν τις τῶν φρατόρων, εἴτε δὴ δοκοῦν
 αὐτῷ τότε, εἴτε καὶ χάριν τινα τῷ Κριτία φέρων, δοκεῖν οἱ τὰ τε
 10 ἄλλα σοφώτατον γεγονέναι Σόλωνα, καὶ κατὰ τὴν ποιήσιν αὐτῶν
 ποιητῶν πάντων ἐλευθεριώτατον. ὁ δὲ γέρων (σφόδρα γὰρ οὖν
 μέμνημαι) μάλα τε ᾗσθη, καὶ διαμειδιάσας, εἶπεν, Εἵγε, ὦ Ἀμύ-
 νανδρε, μὴ παρέργω τῇ ποιήσει κατεχρήσατο, ἀλλ' ἐσπουδάκει,
 καθάπερ ἄλλοι, τὸν τε λόγον ὃν ἀπ' Αἰγύπτου δεῦρο ἡμέγκατο
 15 ἀπετέλεσε, καὶ μὴ διὰ τὰς στάσεις, ὑπὸ κακῶν τε ἄλλων ὅσα εὗρεν
 ἐνθάδε ἦκων, ἠναγκάσθη καταμελῆσαι, κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν οὔτε
 Ἡσίοδος οὔτε Ὅμηρος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν ποιητῶν εὐδοκμώ-
 τερος ἐγένετο ἢν ποτε αὐτοῦ. Τίς δ' ἦν ὁ λόγος, ἡ δ' ὅς, ὦ
 Κριτία; Περὶ μεγίστης, ἔφη, καὶ ὀνομαστοτάτης πασῶν δικαιοτάτ'
 20 ἢν πράξεως οὔσης ὣν ἦδε ἡ πόλις ἔπραξε μὲν, διὰ δὲ χρόνον
 καὶ φθορὰν τῶν ἐργασαμένων οὐ διήρκεσε δεῦρο ὁ λόγος. Λέγε
 ἐξ ἀρχῆς, ἡ δ' ὅς, τί τε καὶ πῶς, καὶ παρὰ τίνων ὥς ἀληθῆ δια-
 κηκοῶς ἔλεγεν ὁ Σόλων. Ἔστι τις κατ' Αἰγύπτου, ἡ δ' ὅς, ἐν τῷ
 Δέλτα, περὶ ὃ κατὰ κορυφὴν σχίζεται τὸ τοῦ Νεῖλου ῥεῦμα, Σαῖ-
 25 τικὸς ἐπικαλούμενος νομός· τούτου δὲ τοῦ νομοῦ μεγίστη πόλις
 Σαῖς· ὅθεν δὴ καὶ Ἀμασις ἦν ὁ βασιλεὺς. οἷς τῆς πόλεως θεὸς
 ἀρχηγός ἐστιν, Αἰγυπτιστὶ μὲν τοῦνομα Νηῖθ, Ἑλληνιστὶ δὲ, ὥς
 ὁ ἐκείνων λόγος, Ἀθηνᾶ, μάλα δὲ φιλαθῆναι καὶ τινα τρόπον
 οἰκείοι τῶνδ' εἶναι φασίν. οἱ δὲ Σόλων ἔφη πορευθεὶς σφόδρα
 30 τε γενέσθαι παρ' αὐτοῖς ἔντιμος, καὶ δὴ καὶ τὰ παλαιὰ ἀνερωτῶν,
 τοὺς μάλιστα περὶ ταῦτα τῶν ἱερέων ἐμπείρους, σχεδὸν οὔτε αὐτὸν
 οὔτε ἄλλον Ἑλλῆνα οὐδένα οὐδὲν, ὥς ἔπος εἰπεῖν, εἰδότα περὶ τῶν

τοιούτων ἀνευρεῖν. καί ποτε προαγαγεῖν βουλευθεῖς αὐτοὺς περὶ
 τῶν ἀρχαίων εἰς λόγους τῶν τῆδε, τὰ ἀρχαιότατα λέγειν ἐπιχειρεῖν,
 περὶ Φωρωνέως τε τοῦ πρώτου λεχθέντος καὶ Νιόβης, καὶ μετὰ τὸν 35
 κατακλυσμὸν αὐτὸν περὶ Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας ὡς διεγένοντο μυ-
 θολογεῖν, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν γενεαλογεῖν· καὶ τὰ τῶν ἐτῶν ὅσα
 ἦν οἷς ἔλεγε πειρᾶσθαι διαμνημονεύων τοὺς χρόνους ἀριθμεῖν. καί
 τινα εἰπεῖν τῶν ἱερέων εὖ μάλα παλαιῶν, ὧν Σόλων, Σόλων, Ἑλ-
 ληνες αἰεὶ παῖδες ἐστὲ, γέρων δὲ Ἑλλήν οὐκ ἔστιν. Ἀκούσας οὖν, 40
 πῶς τι τοῦτο λέγεις; φάναι. Νέοι ἐστὲ, εἰπεῖν, τὰς ψυχὰς
 πάντες. οὐδεμίαν γὰρ ἐν αὐταῖς ἔχετε δι' ἀρχαίαν ἀκοήν παλαιὰν
 δόξαν οὐδὲ μάθημα χρόνῳ πολὺν οὐδέν. τὸ δὲ τούτων αἴτιον
 τόδε· πολλαὶ καὶ κατὰ πολλὰ φθοραὶ γεγόνασιν ἀνθρώπων, καὶ
 ἔσονται, πυρὶ μὲν καὶ ὕδατι μέγιστα, μυρίοις δὲ ἄλλοις ἕτεραι 45
 βραχύτεραι. τὸ γὰρ οὖν καὶ παρ' ὑμῖν λεγόμενον, ὥς ποτε Φαέθων
 Ἡλίου παῖς τὸ τοῦ πατρὸς ἄρμα ζεύξας διὰ τὸ μὴ δυνατόν εἶναι
 κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς ὁδὸν ἐλαύνειν, τὰ τ' ἐπὶ γῆς ξυνέκαυσε καὶ
 αὐτὸς κεραυνωθείς διεφθάρη, τοῦτο μύθου μὲν σχῆμα ἔχον λέγεται.
 τὸ δ' ἀληθές ἐστι τῶν περὶ γῆν καὶ κατ' οὐρανὸν ἰόντων παράλ- 50
 λαξίς, καὶ διὰ μακρῶν χρόνων γινομένη τῶν ἐπὶ γῆς πυρὶ πολλῷ
 φθορά. τότε οὖν ὅσοι κατ' ὄρη καὶ ἐν ὑψηλοῖς τόποις καὶ ἐν
 ξηροῖς οἰκοῦσι, μᾶλλον διόλλυνται τῶν ποταμοῖς καὶ θαλάττῃ προσ-
 οικούντων. ἡμῖν δὲ ὁ Νεῖλος εἷς τε τᾶλλα σωτήρ καὶ τότε ἐκ
 ταύτης τῆς ἀπορίας σώζει λυόμενος. ὅταν δ' αὖ οἱ θεοὶ τὴν γῆν 55
 ὕδασι καθαίροντες κατακλύζωσιν, οἱ μὲν ἐν τοῖς ὄρεσι διασώζονται,
 βουκόλοι, νομεῖς τε· οἱ δ' ἐν ταῖς παρ' ὑμῖν πόλεσιν εἰς τὴν
 θάλατταν ὑπὸ τῶν ποταμῶν φέρονται. κατὰ δὲ τήνδε τὴν χώραν
 οὔτε τότε οὔτε, ἄλλοτε ἄνωθεν ἐπὶ τὰς ἀρούρας ὕδωρ ἐπιρρεῖ, τὸ
 δ' ἐναντίον κάτωθεν ἐπανιέναι πέφυκεν. ὅθεν καὶ δι' αὐτῆς αἰτίας 60
 τὰνθάδε σωζόμενα λέγεται παλαιότατα. τὸ δὲ ἀληθές, ἐν πᾶσι

τοῖς τύποις ὅπου μὴ χειμῶν ἐξαίσιος ἢ καῦμα ἀπείργει, τότε μὲν
 πλέον, τότε δὲ ἔλαττον αἰεὶ γένος ἐστὶν ἀνθρώπων. ὅσα δὲ ἢ
 παρ' ἡμῖν, ἢ τῇδε, ἢ καὶ κατ' ἄλλον τόπον ὃν ἀκοῇ ἴσμεν, εἴ ποῦ
 65 τι καλὸν ἢ μέγα γέγονεν ἢ καὶ τινα διαφορὰν ἄλλην ἔχον, πάντα
 γεγραμμένα ἐκ παλαιοῦ τῇδ' ἐστὶν ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ σεσωσμένα.
 τὰ δὲ παρ' ὑμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις ἄρτι κατεσκευασμένα ἐκάστοτε
 τυγχάνει γράμμασι καὶ ἄσασιν ὁπόσων πύλεις δέονται. καὶ πάλιν
 δι' εἰωθότων ἐτῶν ὥσπερ νόσημα ἤκει φερόμενον αὐτοῖς ῥεῦμα
 70 οὐράνιον, καὶ τοὺς ἀγραμμάτους καὶ ἀμούσους ἔλιπεν ὑμῶν. ὥστε
 πάλιν νέοι ἐξ ἀρχῆς γίνεσθε, οὐδὲν εἰδότες οὔτε τῶν τῇδε οὔτε
 τῶν παρ' ὑμῖν, ὅσα ἦν ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις. τὰ γοῦν νῦν
 δὴ γενεαλογηθέντα, ὧ Σόλων, περὶ τῶν παρ' ὑμῖν ἃ διηλθες παίδων,
 βραχὺ τι διαφέρει μύθων. οἱ πρῶτον μὲν ἓνα γῆς κατακλυσμὸν
 75 μέμνησθε, πολλῶν ἔμπροσθεν γεγονότων· ἔτι δὲ, τὸ κάλλιστον
 καὶ ἄριστον γένος ἐπ' ἀνθρώπους ἐν τῇ χώρᾳ τῇ παρ' ὑμῖν οὐκ
 ἴστε γεγονὸς, ἐξ ὧν σύ τε καὶ πᾶσα ἡ πόλις ἐστὶ τανῦν ὑμῶν,
 περιλειφθέντος ποτὲ σπέρματος βραχέος. ἀλλ' ὑμᾶς λέληθε, διὰ
 τὸ τοὺς περιγενομένους ἐπὶ πολλὰς γενεὰς γράμμασι τελευτᾶν
 80 ἀφώνους. ἦν γὰρ δῆποτε, ὧ Σόλων, ὑπὲρ τὴν μεγίστην φθορὰν
 ὕδασιν ἢ νῦν Ἀθηναίων οὕσα πόλις ἀρίστη πρὸς τε πόλεμον
 καὶ κατὰ πάντα εὐνομωτάτῃ διαφερόντως· ἢ κάλλιστα ἔργα καὶ
 πολιτεῖαι γενέσθαι κάλλιστα λέγονται πασῶν ὁπόσων νῦν ὑπὸ
 τὸν οὐρανὸν ἡμεῖς ἀκοὴν παραδεξάμεθα. Ἀκούσας οὖν ὁ Σόλων
 85 ἔφη θαυμάσαι, καὶ πᾶσαν προθυμίαν σχεῖν, δεόμενος τῶν ἱερέων
 πάντα δι' ἀκριβείας οἱ τὰ περὶ τῶν πάλαι πολιτῶν ἐξῆς διελθεῖν.
 τὸν οὖν ἱερέα φάναι, Φθόνος οὐδεὶς, ὧ Σόλων· ἀλλὰ σοῦ τε ἔνεκα
 ἐρῶ καὶ τῆς πόλεως ὑμῶν· μάλιστα δὲ καὶ τῆς θεοῦ χάριν, ἢ τήν
 τε ὑμετέραν καὶ τήνδ' ἔλαχε καὶ ἔθρεψε καὶ ἐπαίδευσε, προτέραν
 90 μὲν τὴν παρ' ὑμῖν ἔτεσι χιλίοις, ἐκ Γῆς τε καὶ Ἡφαίστου τὸ σπέρμα

παραλαβοῦσα ὑμῶν, τήνδε δὲ ὑστέραν. τῆς δὲ ἐνθάδε διακοσμήσεως
 παρ' ἡμῖν ἐν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν ὀκτακισχιλίων ἐτῶν ἀριθμὸς
 γέγραπται. περὶ δὲ τῶν ἐννακισχιλίου ἑτη γεγονότων πολιτῶν σοὶ
 δηλώσω διὰ βραχέων νόμους τε καὶ τῶν ἔργων αὐτοῖς ὁ κάλλι- 95
 στον ἐπράχθη. τὸ δ' ἀκριβὲς περὶ πάντων ἐφέξῃς εἰσαυθις κατὰ 95
 σχολὴν αὐτὰ τὰ γράμματα λαβόντες διέξιμεν. τοὺς μὲν οὖν
 νόμους σκοπεῖ πρὸς τοὺς τῇδε. πολλὰ γὰρ παραδείγματα τῶν
 τότε παρ' ὑμῖν ὄντων ἐνθάδε νῦν ἀνευρήσεις. πρῶτον μὲν, τὸ τῶν
 ἱερέων γένος, ἀπὸ τῶν ἄλλων χωρὶς ἀφωρισμένον· μετὰ δὲ τοῦτο, τὸ
 τῶν δημιουργῶν, ὅτι καθ' αὐτὸ ἕκαστον, ἄλλῃ δὲ οὐκ ἐπιμιγνύμενον 100
 δημιουργεῖ· τὸ τε τῶν νομέων καὶ τῶν θηρευτῶν τὸ τε τῶν γεωργῶν.
 καὶ δὴ τὸ μάχιμον γένος ἥσθησαί που τῇδε ἀπὸ πάντων τῶν γενῶν
 κεχωρισμένον, οἷς οὐδὲν ἄλλο πλὴν τὰ περὶ τὸν πόλεμον ὑπὸ τοῦ
 νόμου προσετάχθη μέλειν. ἔτι δὲ ἡ τῆς ὀπλίσεως αὐτῶν σχέσις
 ἀσπίδων καὶ δοράτων, οἷς ἡμεῖς πρῶτοι τῶν περὶ τὴν Ἀσίαν ὀπλί- 105
 σμεθα· τῆς θεοῦ, καθάπερ ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις, παρ' ὑμῖν πρῶ-
 τοις ἐνδειξαμένης. τὸ δ' αὖ περὶ τῆς φρονήσεως ὁρᾷς που τὸν
 νόμον τῇδε ὅσην ἐπιμέλειαν ἐποιήσατο εὐθύς κατ' ἀρχὰς περὶ τε
 τὸν κόσμον ἅπαντα μέχρι μαντικῆς καὶ ἰατρικῆς πρὸς ὑγίειαν,
 ἐκ τούτων θείων ὄντων εἰς τὰ ἀνθρώπινα ἐξανευρῶν, ὅσα τε ἄλλα 110
 τούτοις ἔπεται μαθήματα, πάντα κτησάμενος. ταύτην οὖν δὴ τότε
 ξύμπασαν τὴν διακόσμησιν καὶ σύνταξιν ἡ θεὸς προτέρους ὑμᾶς
 διακοσμήσασα κατέκτισεν, ἐκλεξαμένη τὸν τύπον ἐν ᾧ γεγέννησθε,
 τὴν εὐκρασίαν τῶν ὄρων ἐν αὐτῷ κατιδοῦσα, ὅτι φρονιμωτάτους
 ἄνδρας οἷσοι. ἄτ' οὖν φιλοπόλεμός τε καὶ φιλόσοφος ἡ θεὸς 115
 οὕσα τὸν προφερεστάτους αὐτῇ μέλλοντα οἷσειν τόπον ἄνδρας,
 τοῦτον ἐκλεξαμένη τοπρῶτον κατέκτισεν. ᾠκεῖτε οὖν δὴ νόμοις
 τε τοιοῦτοις χρώμενοι καὶ ἔτι μᾶλλον εὐνομούμενοι πάσῃ τε
 πάντας ἀνθρώπους ὑπερβιβηκότες ἀρετῇ, καθάπερ εἰκὸς γεννήματα

- ¹ 120 καὶ παιδεύματα θεῶν ὄντας. πολλὰ μὲν οὖν ὑμῶν καὶ μεγάλα
 τῆς πόλεως τῇδε γεγραμμένα ἔργα θαυμάζεται, πάντων μὴν ἐν
 ὑπερέχει μεγέθει καὶ ἀρετῇ. λέγει γὰρ τὰ γεγραμμένα, ὅσῃν ἡ
 πόλις ὑμῶν ἔπαυσέ ποτε δύναμιν ὕβρει πορευομένην ἅμα ἐπὶ πᾶσαν
 Εὐρώπῃν καὶ Ἀσίαν, ἔξωθεν ὀρμηθεῖσαν ἐκ τοῦ Ἀτλαντικοῦ πελά-
 125 γους. τότε γὰρ πορεύσιμον ἦν τὸ ἐκεῖ πέλαγος. νῆσον γὰρ πρὸ
 τοῦ στόματος εἶχεν, ὃ καλεῖτε, ὡς φατὲ ὑμεῖς, Ἑρακλέους στήλας.
 ἡ δὲ νῆσος ἅμα Λιβύης ἦν καὶ Ἀσίας μείζων, ἐξ ἧς ἐπιβατὸν
 ἐπὶ τὰς ἄλλας νήσους τοῖς τότε ἐγίγνετο πορευομένοις, ἐκ δὲ
 τῶν νήσων ἐπὶ τὴν καταντικρὺ πᾶσαν ἤπειρον, τὴν περὶ τὸν ἀλη-
 130 θινὸν ἐκείνον πόντον. τάδε μὲν γὰρ ὅσα ἐντὸς τοῦ στόματος οὐ
 λέγομεν, φαίνεται λιμὴν στενὸν τινα εἰσπλουν ἔχων. ἐκείνο δὲ
 πέλαγος ὄντως ἢ τε περιέχουσα αὐτὸ γῆ παντελῶς ἀληθῶς ὀρθό-
 τατ' ἂν λέγοιτο ἤπειρος. ἐν δὲ τῇ Ἀτλαντίδι ταύτῃ νήσῳ μεγάλη
 συνέστη καὶ θαυμαστὴ δύναμις βασιλέων, κρατοῦσα μὲν ἀπάσης
 135 τῆς νήσου, πολλῶν δὲ ἄλλων νήσων καὶ μερῶν τῆς ἡπείρου. πρὸς
 δὲ τούτοις ἔτι τῶν ἐντὸς τῇδε Λιβύης μὲν ἦρχον ἄχρι πρὸς Αἴ-
 γυπτον, τῆς δὲ Εὐρώπης, μέχρι Τυρρηνίας. αὕτη δὲ πᾶσα ξυνα-
 θροισθεῖσα εἰς ἓν ἡ δύναμις τὸν τε παρ' ὑμῖν καὶ τὸν παρ' ἡμῖν
 καὶ τὸν ἐντὸς τοῦ στόματος πάντα τόπον μιᾷ ποτ' ἐπεχείρησεν
 140 ὁρμῇ δουλοῦσθαι. τότε οὖν ὑμῶν, ὦ Σόλων, τῆς πόλεως ἡ δύναμις
 εἰς ἅπαντας ἀνθρώπους διαφανὴς ἀρετῇ τε καὶ ρώμῃ ἐγένετο.
 πάντων γὰρ προστάσα εὐψυχία καὶ τέχναις ὅσαι κατὰ πόλεμον,
 τὰ μὲν τῶν Ἑλλήνων ἡγουμένη, τὰ δ' αὕτη μονωθεῖσα ἐξ ἀνάγκης
 τῶν ἄλλων ἀποστάντων, ἐπὶ τοὺς ἐσχάτους ἀφικομένη κινδύνους,
 145 κρατήσασα μὲν τῶν ἐπιόντων τρόπαια ἀνέστησε, τοὺς δὲ μὴ πω
 δεδουλωμένους διεκώλυσε δουλωθῆναι· τοὺς δ' ἄλλους, ὅσοι κατοικ-
 οῦμεν ἐντὸς ὄρων Ἑρακλείων, ἀφθόνως ἅπαντας ἡλευθέρωσεν.
 ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ σεισμῶν ἐξαισίων καὶ κατακλυσμῶν γενομένων,

μίας ἡμέρας καὶ νυκτὸς χαλεπῆς ἐλθούσης, τό τε παρ' ὑμῶν μά-
χιμον πᾶν ἀθρόον ἔδν κατὰ γῆς, ἢ τε Ἀτλαντὶς νῆσος ὡσαύτως 150
κατὰ τῆς θαλάσσης δῦσα ἠφανίσθη. διὸ καὶ νῦν ἄπορον καὶ ἀδιε-
ρεύνητον γέγονε τοῦκεῖ πέλαγος, πηλοῦ κάρτα βραχέος ἐμποδῶν
ὄντος, ὃν ἡ νῆσος ἰζομένη παρέσχετο.

[Timaeus 3.]

The Cicalas.

xii. *Socrates.* Σχολή μὲν δὴ, ὡς ἔοικε. καὶ ἅμα μοι δοκοῦσιν
ὡς ἐν τῷ πνίγει ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν οἱ τέττιγες ἄδοντες καὶ
ἀλλήλοις διαλεγόμενοι καθορᾶν. εἰ οὖν ἴδοιεν καὶ νῶ καθάπερ
τοὺς πολλοὺς ἐν μεσημβρία μὴ διαλεγομένους, ἀλλὰ νυστάζοντας
καὶ κηλουμένους ὑφ' αὐτῶν δι' ἀργίαν τῆς διανοίας, δικαίως ἂν 5
καταγελῶεν, ἡγούμενοι ἀνδράποδα ἅττα σφίσιν ἐλθόντα εἰς τὸ
καταγώγιον ὥσπερ προβάτια μεσημβριάζοντα περὶ τὴν κρήνην
εὐδειν. ἐὰν δὲ ὁρῶσι διαλεγομένους καὶ παραπλέοντας σφᾶς
ὥσπερ Σειρῆνας ἀκλητῆτους, ὃ γέρας παρὰ θεῶν ἔχουσιν ἀνθρώ-
ποις διδόναι τάχ' ἂν δοίεν ἀγασθέντες. 10

Phaedrus. Ἐχουσι δὲ δὴ τί τοῦτο; ἀνήκοος γάρ, ὡς ἔοικε,
τυγχάνω ὧν.

Socrates. Οὐ μὲν δὴ πρέπει φιλόμουσον ἄνδρα τῶν τοιούτων
ἀνήκοον εἶναι. λέγεται δ', ὡς ποτ' ἦσαν οὗτοι ἄνθρωποι τῶν
πρὶν Μούσας γεγενέσθαι. γενομένων δὲ Μουσῶν καὶ φανείσης 15
ᾠδῆς, οὕτως ἄρα τινὲς τῶν τότε ἐξεπλάγησαν ὑφ' ἡδονῆς, ὥστε
ἄδοντες ἡμέλησαν σίτων τε καὶ ποτῶν, καὶ ἔλαθον τελευτήσαντες
αὐτοῦς. ἐξ ὧν τὸ τεττίγων γένος μετ' ἐκείνο φύεται, γέρας τοῦτο
παρὰ Μουσῶν λαβὼν, μὴδὲν τροφῆς δεῖσθαι γενόμενον, ἀλλ' ἄσι-
τόν τε καὶ ἄποτον εὐθὺς ἄδειν, ἕως ἂν τελευτήσῃ, καὶ μετὰ ταῦτα 20
ἐλθὼν παρὰ Μούσας ἀπαγγέλλειν τίς τίνα αὐτῶν τιμᾷ τῶν ἐνθάδε.

iii. Νεώτερος μὲν ὢν προηρούμην γράφειν τῶν λόγων οὐ τοὺς μυθώδεις οὐδὲ τοὺς τερατείας καὶ ψευδολογίας μεστοὺς, οἷς οἱ πολλοὶ μᾶλλον χαίρουσιν ἢ τοῖς περὶ τῆς αὐτῶν σωτηρίας λεγομένοις, οὐδὲ τοὺς τὰς παλαιὰς πράξεις καὶ τοὺς πολέμους τοὺς 5 Ἑλληνικοὺς ἐξηγουμένους, καίπερ εἰδὼς δικαίως αὐτοὺς ἐπαινούμενους, οὐδ' αὖ τοὺς ἀπλῶς δοκοῦντας εἰρησθαι καὶ μηδεμίᾳς κομψότητος μετέχοντας, οὗς οἱ δεινοὶ περὶ τοὺς ἀγῶνας παραινούσι τοῖς νεωτέροις μελετᾶν, εἴπερ βούλονται πλέον ἔχειν τῶν ἀντιδίκων, ἀλλὰ πάντας τούτους ἐάσας περὶ ἐκείνους ἐπραγμα- 10 τεύομην τοὺς περὶ τῶν συμφερόντων τῇ τε πόλει καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσι συμβουλευόντας, καὶ πολλῶν μὲν ἐνθυμημάτων γέμοντας, οὐκ ὀλίγων δ' ἀντιθέσεων καὶ παρισώσεων καὶ τῶν ἄλλων ἰδεῶν τῶν ἐν ταῖς ῥητορείαις διαλαμπουσῶν καὶ τοὺς ἀκούοντας ἐπισημαίνεσθαι καὶ θορυβεῖν ἀναγκαζουσῶν· νῦν δ' οὐδ' ὅπως οὖν τοὺς 15 τοιούτους· ἡγοῦμαι γὰρ οὐχ ἀρμόττειν οὔτε τοῖς ἔτεσι τοῖς ἐνεήκοντα καὶ τέτταρσιν, ἀγὰρ τυγχάνω γεγονῶς, οὐθ' ὅλως τοῖς ἤδη πολὺς ἔχουσιν, ἐκείνον τὸν τρόπον ἔτι λέγειν, ἀλλ' ὥς ἅπαντες μὲν ἂν ἐλπίσειαν εἰ βουληθεῖεν, οὐδεὶς δ' ἂν δυνηθεῖ ῥαδίως πλὴν τῶν πονεῖν ἐθελόντων καὶ σφόδρα προσεχόντων τὸν νοῦν. Τούτου 20 δ' ἕνεκεν ταῦτα προεῖπον, ἵν' ἦν τισιν ὁ μέλλων δειχθῆσεσθαι λόγος μαλακώτερος ὢν φαίνεται τῶν πρότερον διαδεδομένων, μὴ παραβάλλωσι πρὸς τὴν ἐκείνων ποικιλίαν, ἀλλὰ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὸν κρίνωσι τὴν ἐν τῷ παρόντι δεδοκιμασμένην.

[Panath. 1-5.]

XXII.

Aeschines, B.C. 340.

i. Μὴ πρὸς τοῦ Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν, ἱκετεύω ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ τρόπαιον ἴστατε ἀφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ τοῦ Διονύσου ὀρχήστρᾳ, μηδ' αἰρεῖτε παρανοίας ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, μηδ' ὑπομιμνήσκετε τῶν ἀνιάτων καὶ ἀνηκέστων κακῶν τοὺς ταλαιπώρους Θηβαίους, οὓς φυγόντας διὰ 5 τοῦτον ὑποδέδεχθε τῇ πόλει, ὧν ἱερὰ καὶ τέκνα καὶ τάφους ἀπώλεσεν ἡ Δημοσθένους δωροδοκία καὶ τὸ βασιλικὸν χρυσίον· ἀλλ' ἐπειδὴ τοῖς σώμασιν οὐ παρεγένεσθε, ἀλλὰ ταῖς γε διανοαῖς ἀποβλέψατ' αὐτῶν εἰς τὰς συμφορὰς, καὶ νομίσαθ' ὄραν ἀλίσκομένην τὴν πόλιν, τειχῶν κατασκαφὰς, ἐμπρήσεις οἰκῶν, ἀγομένας γυναῖκας 10 καὶ παῖδας εἰς δουλείαν, πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτιδας γυναῖκας ὅψε μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν, κλαίοντας, ἱκετεύοντας ὑμᾶς, ὀργιζομένους οὐ τοῖς τιμωρουμένοις ἀλλὰ τοῖς τούτων αἰτίοις, ἐπισκῆπτοντας μηδενὶ τρόπῳ τὸν τῆς Ἑλλάδος ἀλιτῆριον στεφανοῦν, ἀλλὰ καὶ τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολουθοῦσαν 15 τῷ ἀνθρώπῳ φυλάσασθαι.

[Ctesiph. 156-7.]

ii. Ἐνταῦθ' ἡμῖν ἀπόδειξιν ποιήσαι, ὦ Δημόσθενες, τί ποτ' ἦν ἃ ἔπραξας καὶ τί ποτ' ἦν ἃ ἔλεγες· καὶ, εἰ βούλει, παραχωρῶ σοι τοῦ βήματος, ὥς ἂν εἴπῃς. ἐπειδὴ δὲ σιγᾶς, ὅτι μὲν ἀπορεῖς, συγγνώμην ἔχω σοι· ἃ δὲ τότε ἔλεγες, ἐγὼ νυνὶ λέξω. οὐ μέμνησθε αὐτοῦ τὰ μισρὰ καὶ ἀπίθανα ῥήματα, ἃ πῶς ποθ' ὑμεῖς 5

ὦ σιδήρεοι ἐκαρτερεῖτε ἀκροώμενοι ; ὅτ' ἔφη παρελθὼν “ ἀμπε-
 λουργοῦσί τινες τὴν πόλιν, ἀνατετμήκασι τινες τὰ κλήματα τοῦ
 δήμου, ὑποτέτμηται τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων, φορμορραφούμεθα
 ἐπὶ τὰ στενὰ, τινὲς πρῶτον ὥσπερ τὰς βελόνας διεύρουσι.” ταῦτα
 10 δὲ τί ἐστίν, ὦ κίναδος ; ῥήματα ἢ θαύματα ; καὶ πάλιν ὅτε κύκλω
 περιδινῶν σεαυτὸν ἐπὶ τοῦ βήματος ἔλεγες ὡς ἀντιπράττων Ἀλε-
 ξάνδρῳ “ ὁμολογῶ τὰ Λακωνικὰ συστήσαι, ὁμολογῶ Θετταλοὺς
 καὶ Περραιβοὺς ἀφιστάναι.” σὺ γὰρ ἂν κόμην ἀποστήσῃς ; σὺ
 γὰρ ἂν προσέλθοις μὴ ὅτι πρὸς πόλιν, ἀλλὰ πρὸς οἰκίαν ὅπου
 15 κίνδυνος πρόσεστιν ; ἀλλ' εἰ μὲν που χρήματα ἀναλίσκεται, προσ-
 καθιζήσει, πρᾶξιν δὲ ἀνδρὸς οὐ πράξεις· ἐὰν δ' αὐτόματόν τι
 συμβῇ, προσποιήσῃ καὶ σαυτὸν ἐπὶ τὸ γεγενημένον ἐπιγράψῃς·
 ἂν δ' ἔλθῃ φόβος τις, ἀποδράσῃ· ἐὰν δὲ θαρρήσωμεν, δωρεὰς αἰτή-
 σεις καὶ χρυσοῖς στεφάνοις στεφανοῦσθαι.

[Ib. 165-167.]

XXIII.

Demosthenes, B.C. 340.

i. Μηδαμῶς, ὦ ἄνδρες δικασταί, γένησθε ἡμῖν τοσούτων αἰτίων
 κακῶν· μηδὲ τὴν μητέρα καὶ τὴν ἀδελφὴν ἀνάξια παθόντας
 περιύδητε, οὓς ὁ πατὴρ οὐκ ἐπὶ ταύταις ταῖς ἐλπίσι κατέλιπεν,
 ἀλλὰ τὴν μὲν ὡς Δημοφῶντι συνοικήσουσαν ἐπὶ δυοῖν ταλάντων
 5 προικί, τὴν δ' ἐπὶ ὀγδοήκοντα μυαῖς τούτῳ τῷ σχετλιωτάτῳ πάν-
 των ἀνθρώπων, ἐμὲ δ' ὑμῖν διάδοχον ἀνθ' αὐτοῦ τῶν λειτουργιῶν
 ἐσόμενον. βοηθήσατε οὖν ἡμῖν, βοηθήσατε, καὶ τοῦ δικαίου καὶ
 ὑμῶν αὐτῶν ἕνεκα καὶ ἡμῶν καὶ τοῦ πατρὸς τοῦ τετελευτηκότος.

σώσατε, ἐλεήσατε, ἐπεὶ οὗτοι συγγενεῖς ὄντες οὐκ ἠλέησαν. εἰς
 ὑμᾶς καταπεφύγαμεν. ἱκετεύω, ἀντιβολῶ πρὸς παίδων, πρὸς 10
 γυναικῶν, πρὸς τῶν ὄντων ἀγαθῶν ὑμῖν. οὕτως ὄναισθε τούτων,
 μὴ περιύδητέ με, μηδὲ ποιήσητε τὴν μητέρα καὶ τῶν ἐπιλοιπῶν
 ἐλπίδων εἰς τὸν βίον στερηθεῖσαν ἀνάξιον αὐτῆς τι παθεῖν· ἡ νῦν
 μὲν οἴεται τυχόντα με τῶν δικαίων παρ' ὑμῖν ὑποδέξεσθαι καὶ τὴν
 ἀδελφὴν ἐκδώσειν· εἰ δ' ὑμεῖς ἄλλο τι γνώσεσθε, ὃ μὴ γένοιτο, 15
 τίνα οἴεσθε αὐτὴν ψυχὴν ἔξειν, ὅταν ἐμὲ μὲν ἴδῃ μὴ μόνον τῶν
 πατρῴων ἀπεστερημένον ἀλλὰ καὶ πρὸς ἡτιμωμένον, περὶ δὲ τῆς
 ἀδελφῆς μὴδ' ἐλπίδα ἔχουσιν ὥς τεύξεταί τινος τῶν προσηκόντων
 διὰ τὴν ἐσομένην ἀπορίαν; οὐκ ἄξιός, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐτ' ἐγὼ
 δίκης ἐν ὑμῖν μὴ τυχεῖν, οὐθ' οὗτος τοσαῦτα χρήματ' ἀδίκως κατα- 20
 σχεῖν. ἐμοῦ μὲν γὰρ εἰ καὶ μήπω πείραν εἰλήφατε, ποίός τις ἂν
 εἰς ὑμᾶς εἴην, ἐλπίζειν προσήκει μὴ χεῖρω τοῦ πατρὸς ἔσσεσθαι.

[Aphob. II. 23-26.]

ii. Βούλομαι δ' ὑμῖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐν Λοκροῖς ὥς νομο-
 θετοῦσι διηγῆσασθαι· οὐδὲν γὰρ χεῖρους ἔσεσθε παράδειγμά τι·
 ἀκηκούτες, ἄλλως τε καὶ ὃ πόλις εὐνομουμένη χρήται. ἐκεῖ γὰρ
 οὕτως οἴονται δεῖν τοῖς πάλαι κειμένοις χρήσθαι νόμοις καὶ τὰ
 πάτρια περιστέλλειν καὶ μὴ πρὸς τὰς βουλήσεις μηδὲ πρὸς τὰς 5
 διαδύσεις τῶν ἀδικημάτων νομοθετεῖσθαι, ὥστ' ἔάν τις βούληται
 νόμον καινὸν τιθέναι, ἐν βρόχῳ τὸν τράχηλον ἔχων νομοθετεῖ, καὶ
 ἔάν μὲν δόξη καλὸς καὶ χρήσιμος εἶναι ὁ νόμος, ζῇ ὁ τιθεὶς καὶ
 ἀπέρχεται, εἰ δὲ μὴ, τέθνηκεν ἐπισπασθέντος τοῦ βρόχου. καὶ γάρ
 τοι καινοὺς μὲν οὐ τολμῶσι τίθεσθαι νόμους, τοῖς δὲ πάλαι κει- 10
 μένοις ἀκριβῶς χρῶνται. ἐν πολλοῖς δὲ πάνυ ἔτεσιν, ὦ ἄνδρες
 δικασταί, εἰς λέγεται παρ' αὐτοῖς νόμος καινὸς τεθῆναι. ὄντος
 γὰρ αὐτόθι νόμου, ἔάν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, ἀντεκκόψαι παρα-

σχεῖν τὸν ἑαυτοῦ, καὶ οὐ χρημάτων τιμήσεως οὐδεμιᾶς, ἀπειλῆσαι
 15 τις λέγεται ἐχθρὸς ἐχθρῷ ἓνα ἔχοντι ὀφθαλμὸν ὅτι αὐτοῦ ἐκκόψει
 τοῦτον τὸν ἓνα. γενομένης δὲ ταύτης τῆς ἀπειλῆς χαλεπῶς ἐνεγκὼν
 ὁ ἑτερόφθαλμος, καὶ ἡγούμενος ἀβίωτον αὐτῷ εἶναι τὸν βίον τοῦτο
 παθόντι, λέγεται τολμῆσαι νόμον εἰσενεγκεῖν, ἐάν τις ἓνα ἔχοντος
 ὀφθαλμὸν ἐκκόψη, ἄμφω ἀντεκκόψαι παρασχεῖν, ἵνα τῇ ἴσῃ συμ-
 20 φορᾷ ἀμφοτέροι χρώνται. καὶ τοῦτον μόνον λέγονται Λοκροὶ
 θέσθαι τὸν νόμον ἐν πλεόν ἢ διακοσίοις ἔτεσιν.

[Timocr. 159-161.]

iii. Οὕτω δ' οὐ μόνον εἰς χρήματ' ἀναιδῆς ἀλλὰ καὶ σκαιός
 ἔστιν, ὥστ' οὐκ οἶδεν ἐκείνο, ὅτι στέφανοι μὲν εἰσιν ἀρετῆς
 σημεῖον, φιάλαι δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα πλούτου, καὶ στέφανος
 μὲν ἅπας, κἂν μικρὸς ᾖ, τὴν ἴσῃ φιλοτιμίαν ἔχει τῷ με-
 5 γάλῳ, ἐκπώματα δ' ἢ θυματήρια ἢ τὰ τοιαῦτα κτήματα, ἐὰν
 μὲν ὑπερβάλλῃ τῷ πλήθει, πλούτου τινὰ δόξαν προσετρίψατο
 τοῖς κεκτημένοις, ἐὰν δ' ἐπὶ σμικροῖς σεμνύνηται τις, τοσοῦτ'
 ἀπέχει τοῦ τιμῆς τινὸς διὰ ταῦτα τυχεῖν, ὥστ' ἀπειρόκαλος πρὸς
 ἔδοξεν εἶναι. οὗτος τοίνυν ἀνελὼν τὰ τῆς δόξης κτήματα τὰ τοῦ
 10 πλούτου πεποιήται μικρὰ καὶ ἀνάξια ὑμῶν. καὶ οὐδ' ἐκείν' εἶδεν,
 ὅτι πρὸς μὲν χρημάτων κτήσιν οὐδὲ πώποτε ὁ δῆμος ἐσπούδασε,
 πρὸς δὲ δόξης ὡς οὐδὲ πρὸς ἐν τῶν ἄλλων. τεκμήριον δέ' χρή-
 ματα μὲν γὰρ πλείστα τῶν Ἑλλήνων ποτὲ σχὼν ἅπανθ' ὑπὲρ
 φιλοτιμίας ἀνῆλωσεν, ὑπὲρ δὲ δόξης εἰσφέρων ἐκ τῶν ἰδίων οὐδένα
 15 πώποτε κίνδυνον ἐξέστη. ἀφ' ὧν κτήματ' ἀθάνατα αὐτῷ περιέστι,
 τὰ μὲν τῶν ἔργων ἢ μνήμη, τὰ δὲ τῶν ἀναθημάτων τῶν ἐπ' ἐκείνοις
 σταθέντων τὸ κάλλος, προπύλαια ταῦτα, ὁ παρθενῶν, στοαὶ, νεώσ-
 οικοι, οὐκ ἀμφορίσκοι δύο οὐδὲ χρυσίδες τέτταρες ἢ τρεῖς,
 ἄγουσα ἐκάστη μῶν, ἄς, ὅταν σοι δοκῇ, πάλιν γράψεις καταχω-

νέειν. οὐ γὰρ ἑαυτοὺς δεκατεύοντες, οὐδ', ἃ καταράσαιντ' ἂν οἱ 20
 ἐχθροὶ, ποιούντες, διπλᾶς πράττοντες τὰς εἰσφορὰς, ταῦτ' ἀνέ-
 θεσαν, οὐδ' οἷόςπερ σὺ χρώμενοι συμβούλοις ἐπολιτεύοντο, ἀλλὰ
 τοὺς ἐχθροὺς κρατοῦντες, καὶ ἃ πᾶς τις ἂν εὖ φρονῶν εὖξαιτο,
 τὴν πόλιν εἰς ὁμόνοιαν ἄγοντες, ἀθάνατον κλέος αὐτῶν λελοίπασι,
 τοὺς ἐπιτηδεύοντας οἶά σοι βεβίωται τῆς ἀγορᾶς ἔργοντες. ὑμεῖς 25
 δ' εἰς τοσοῦτον ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι προήχθητ' εὐθείας καὶ ῥαθυ-
 μίας, ὥστ' οὐδὲ τοιαῦτ' ἔχοντες παραδείγματα ταῦτα μμείσθε,
 ἀλλ' Ἀνδροτίων ὑμῖν πομπείων ἐπισκευαστῆς, Ἀνδροτίων, ὧ γῆ
 καὶ θεοί. καὶ τοῦτ' ἀσέβημα ἔλαττον τίνος ἡγείσθε; ἐγὼ μὲν γὰρ
 ἡγοῦμαι δεῖν τὸν εἰς ἱερὰ εἰσιόντα καὶ χερνίβων καὶ κανῶν ἀψό- 30
 μενον, καὶ τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς ἐπιμελείας προστάτην ἐσόμενον
 οὐχὶ τακτὸν ἡμερῶν ἀριθμὸν ἀγνέειν, ἀλλὰ τὸν βίον ὅλον ἡγνευ-
 κέναι τοιούτων ἐπιτηδευμάτων οἷα τούτῳ βεβίωται.

[Timocr. 209-213.]

iv. Ἄπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κἂν με-
 γάλῃ πόλιν οἰκῶσι κἂν μικρὰν, φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται.
 τούτων δ' ἡ μὲν φύσις ἐστὶν ἄτακτον καὶ ἀνώμαλον καὶ κατ'
 ἄνδρα ἴδιον τοῦ ἔχοντος, οἱ δὲ νόμοι κοινὸν καὶ τεταγμένον καὶ
 ταῦτ' οὖν πᾶσιν. ἡ μὲν οὖν φύσις, ἂν ἢ πονηρὰ, πολλάκις φαῦλα 5
 βούλεται· διόπερ τοὺς τοιούτους ἐξαμαρτάνοντας εὐρήσετε. οἱ δὲ
 νόμοι τὸ δίκαιον καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ συμφέρον βούλονται, καὶ
 τοῦτο ζητοῦσι, καὶ ἐπειδὰν εὐρεθῇ, κοινὸν τοῦτο πρόσταγμα ἀπε-
 δείχθη, πᾶσιν ἴσον καὶ ὅμοιον, καὶ τοῦτ' ἔστι νόμος, ᾧ πάντας
 πείθεσθαι προσήκει διὰ πολλὰ, καὶ μάλιστα ὅτι πᾶς ἐστὶ νόμος 10
 εὖρημα μὲν καὶ δῶρον θεῶν, δόγμα δ' ἀνθρώπων φρονίμων, ἐπανόρ-
 θωμα δὲ τῶν ἐκουσίων καὶ ἀκουσίων ἀμαρτημάτων, πόλεως δὲ συν-
 θήκη κοινή, καθ' ἣν πᾶσι προσήκει ζῆν τοῖς ἐν τῇ πόλει.

[Aristog. I. 17-19.]

V. Σκοπεῖτε γάρ. εἰσὶν ὁμοῦ διτμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι. τούτων ἕκαστος ἐν γέ τι πράττων κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχεται ἥτοι νῆ τὸν Ἑρακλῆα τῶν κοινῶν ἢ τῶν ἰδίων. ἀλλ' οὐχ οὗτος οὐδέν, οὐδ' ἂν ἔχοι δεῖξαι πρὸς ὅτῳ τὸν βίον ἐστὶ τῶν μετρίων ἢ καλῶν. οὐχὶ
 5 τῶν πολιτικῶν ἀγαθῶν ἐπ' οὐδενὶ τῇ ψυχῇ διατρίβει· οὐ τέχνης, οὐ γεωργίας, οὐκ ἄλλης ἐργασίας οὐδεμιᾶς ἐπιμελεῖται· οὐ φιλανθρωπίας, οὐχ ὁμιλίας οὐδεμιᾶς οὐδενὶ κοινωνεῖ· ἀλλὰ πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς, ὥσπερ ἔχισ ἢ σκορπίος, ἥρκως τὸ κέντρον, ἄττων δεῦρο κἀκεῖσε, σκοπῶν τίνι συμφορὰν ἢ βλασφημίαν ἢ κακόν τι προσ-
 10 τριψάμενος καὶ καταστήσας εἰς φόβον ἀργύριον εἰσπράξεται. οὐδὲ προσφοιτᾷ πρὸς τι τούτων τῶν ἐν τῇ πόλει κουρείων ἢ μυροπωλείων ἢ τῶν ἄλλων ἐργαστηρίων οὐδὲ πρὸς ἕν· ἀλλ' ἄσπειστος, ἀνίδρυτος, ἄμικτος, οὐ χάριν, οὐ φιλίαν, οὐκ ἄλλ' οὐδὲν ὦν ἀνθρωπος μέτριος γινώσκων. μεθ' ὧν δ' οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀσεβεῖς ἐν
 15 Ἄιδου γράφουσιν, μετὰ τούτων, μετ' ἀρᾶς καὶ βλασφημίας καὶ φθόνου καὶ στάσεως καὶ νείκους, περιέρχεται.

[Aristog. I. 62, 63.]

VI. Εἰ δέ τις ὡμῶν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν Φίλιππον εὐτυχοῦντα ὁρῶν ταύτῃ φοβερὸν προσπολεμῆσαι νομίζει, σῶφρονος μὲν ἀνθρώπου λογισμῷ χρηταί· μεγάλη γὰρ ῥοπή, μᾶλλον δὲ τὸ ὄλον ἢ τύχη παρὰ πάντ' ἐστὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα· οὐ
 5 μὴν ἀλλ' ἔγωγε, εἴ τις αἴρεσίν μοι δοίῃ, τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως τύχην ἂν ἐλοιμήν, ἐβελόντων ἃ προσήκει ποιεῖν ὡμῶν αὐτῶν καὶ κατὰ μικρὸν, ἢ τὴν ἐκείνου· πολὺ γὰρ πλείους ἀφορμὰς εἰς τὸ τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὖνοιαν ἔχειν ὁρῶ ἡμῖν ἐνούσας ἢ ἐκείνῳ. ἀλλ', οἶμαι, καθήμεθα οὐδὲν ποιῶντες· οὐκ ἔνι δ' αὐτὸν ἀργοῦντα οὐδὲ
 10 τοῖς φίλοις ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιεῖν, μή τί γε δὴ τοῖς θεοῖς. οὐ δὴ θαυμαστόν ἐστιν, εἰ στρατευόμενος καὶ πονῶν ἐκείνος αὐτὸς

καὶ παρὼν ἐφ' ἅπασι καὶ μηδένα καιρὸν μηδ' ὄραν παραλείπων
 ἡμῶν μελλόντων καὶ ψηφίζομένων καὶ πυνθανομένων περιγίγνεται.
 οὐδὲ θαυμάζω τοῦτ' ἐγώ· τούναντίον γὰρ ἂν ἦν θαυμαστὸν, εἰ μηδὲν
 ποιοῦντες ἡμεῖς ὦν τοῖς πολεμοῦσι προσήκει τοῦ πάντα ποιοῦντος 15
 ἃ δεῖ περιῆμεν. ἀλλ' ἐκείνο θαυμάζω, εἰ Λακεδαιμονίοις μὲν ποτε
 ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων ἀντήρατε, καὶ
 πολλὰ ἰδία πλεονεκτῆσαι πολλάκις ὑμῖν ἐξὸν οὐκ ἠθελήσατε, ἀλλ'
 ἴν' οἱ ἄλλοι τύχῳσι τῶν δικαίων, τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἀνηλίσκατε
 εἰσφέροντες καὶ προεκινδυνεύετε στρατευόμενοι, νυνὶ δ' ὀκνεῖτε 20
 ἐξιέναι καὶ μέλλετε εἰσφέρειν ὑπὲρ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν κτημάτων,
 καὶ τοὺς μὲν ἄλλους σεσώκατε πολλάκις πάντας καὶ καθ' ἓνα αὐτῶν
 ἕκαστον ἐν μέρει, τὰ δ' ὑμέτερ' αὐτῶν ἀπολωλεκότες κάθησθε.

[Olynth. II. 22-24.]

vii. Πότε οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πότε ἂ χρή πράξετε; ἐπειδὰν
 τί γένηται; ἐπειδὰν νῆ Δί' ἀνάγκη τις ᾗ. νῦν δὲ τί χρή τὰ γιγνό-
 μενα ἡγεῖσθαι; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶομαι τοῖς ἐλευθέροις μεγίστην ἀνάγκη-
 ν τὴν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχύνην εἶναι. ἡ βούλεσθε, εἰπέ-
 μοι, περιμόντες αὐτῶν πυνθάνεσθαι κατὰ τὴν ἀγορὰν, λέγεται τι 5
 καινόν; γένοιτο γὰρ ἂν τι καινότερον ἢ Μακεδῶν ἀνὴρ Ἀθηναίους
 καταπολεμῶν καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων διοικῶν; τέθνηκε Φίλιππος;
 οὐ μὰ Δί'. ἀλλ' ἀσθενεῖ; τί δ' ὑμῖν διαφέρει; καὶ γὰρ ἂν οὗτός
 τι πάθῃ, ταχέως ὑμεῖς ἕτερον Φίλιππον ποιήσετε, ἄνπερ οὕτω
 προσέχητε τοῖς πράγμασι τὸν νοῦν· οὐδὲ γὰρ οὗτος παρὰ τὴν 10
 αὐτοῦ ῥώμην τοσοῦτον ἐπηύξεται ὅσον παρὰ τὴν ἡμετέραν ἀμέ-
 λειαν. καίτοι καὶ τοῦτο. εἴ τι πάθοι καὶ τὰ τῆς τύχης ἡμῖν
 ὑπάρξαι, ἥπερ αἰεὶ βέλτιον ἢ ἡμεῖς ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμελούμεθα,
 καὶ τοῦτ' ἐξεργάσαιτο, ἴσθ' ὅτι πλησίον μὲν ὄντες, ἅπασιν ἂν
 τοῖς πράγμασι τεταραγμένοις ἐπιστάντες ὅπως βούλεσθε διοική- 15

σαισθε, ὥς δὲ νῦν ἔχετε, οὐδὲ διδόντων τῶν καιρῶν Ἀμφίπολιν δέξασθαι δύναισθ' ἂν, ἀπηρτημένοι καὶ ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς γνώμαις.

[Philipp. I. 13-15.]

viii. Ἄλλ' ὑπὲρ αὐτοῦ κλήσει τοῦ τὰ τοιαῦτα πεπρεσβευκότος, καὶ τὰ παιδία ἴσως παράξει καὶ ἀναβιβῶνται. ὑμεῖς δ' ἐνθυμεῖσθε, ὦ ἄνδρες δικασταί, πρὸς μὲν τὰ τούτου παιδία, ὅτι πολλῶν συμμάχων ὑμετέρων καὶ φίλων παῖδες ἀλῶνται καὶ πτωχοὶ περιέρχονται δεινὰ πεπονθότες διὰ τοῦτον, οὓς ἔλεειν πολλῶ μᾶλλον ὑμῖν ἄξιον ἢ τοὺς τοῦ τοιαῦτα ἡδικοῦτος καὶ προδότου πατρός, καὶ ὅτι τοὺς ὑμετέρους παῖδας οὗτοι, “καὶ τοῖς ἐκγόνοις” προσγράψαντες τῇ εἰρήνῃ, καὶ τῶν ἐλπίδων ἀπεστερήκασιν, πρὸς δὲ τὰ αὐτοῦ τούτου δάκρυα, ὅτι νῦν ἔχετε ἄνθρωπον, ὃς εἰς Ἀρκαδίαν
 10 ἐκέλευεν ἐπὶ τοὺς ὑπὲρ Φιλίππου πράττοντας πέμπειν τοὺς κατηγορήσοντας. νῦν τοίνυν ὑμᾶς οὐκ εἰς Πελοπόννησον δεῖ πρεσβεῖαν πέμπειν, οὐδ' ὁδὸν μακρὰν βαδίσαι, οὐδ' ἐφόδια ἀναλίσκειν, ἀλλ' ἄχρι τοῦ βήματος ἐνταυθοὶ προσελθόντα ἕκαστον ὑμῶν τὴν ὁσίαν καὶ τὴν δικαίαν ψῆφον ὑπὲρ τῆς πατρίδος θέσθαι κατ' ἀνδρὸς,
 15 ὃς, ὦ γῇ καὶ θεοί, ἐκεῖνα ἃ διεξῆλθον ἐν ἀρχῇ δεδημηγορηκώς, τὸν Μαραθῶνα, τὴν Σαλαμίνα, τὰς μάχας, τὰ τρόπαια, ἐξαίφνης, ὥς ἐπέβη Μακεδονίας, πάντα τὰναντία τούτοις ἔλεγε, μὴ προγόνων μεμνήσθαι, μὴ τρόπαια λέγειν, μὴ βοηθεῖν μηδενί, μὴ κοινῇ μετὰ τῶν Ἑλλήνων βουλευέσθαι, μόνον οὐ καθελεῖν τὰ τείχη. καίτοι
 20 τούτων αἰσχίους λόγοι οὐδένας πώποτ' ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ γεγόνασιν παρ' ὑμῖν. τίς γάρ ἐστιν Ἑλλήνων ἢ βαρβάρων οὕτω σκαιὸς καὶ ἀνῆκοος καὶ σφόδρα μισῶν τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν, ὅστις, εἴ τις ἔροιτο, εἰπέ μοι, τῆς νῦν οὔσης Ἑλλάδος ταυτησὶ καὶ οἰκουμένης ἔσθ' ὃ τι ταύτην ἂν τὴν προσηγορίαν εἶχεν ἢ
 25 ὠκεῖθ' ὑπὸ τῶν νῦν ἐχόντων Ἑλλήνων, εἰ μὴ τὰς ἀρετὰς ὑπὲρ

αὐτῶν ἐκείνας οἱ Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι παρέσχοντο οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι; οὐδ' ἂν εἰς εὖ οἶδ' ὅτι φήσειεν, ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἂν ἐαλωκέναι. εἰθ' οὓς μὴδὲ τῶν ἐχθρῶν μὴδεὶς ἂν τούτων τῶν ἐγκωμίων καὶ τῶν ἐπαίνων ἀποστερήσειε, τούτων Αἰσχίνης ὑμᾶς οὐκ ἔα μεμνησθαι, τοὺς ἐξ ἐκείνων, ἢν 30 αὐτὸς ἀργύριον λάβῃ; καὶ μὴν τῶν μὲν ἄλλων ἀγαθῶν οὐ μέτεστι τοῖς τεθνεώσιν, οἱ δ' ἐπὶ τοῖς καλῶς πραχθείσιν ἔπαινοι τῶν οὕτω τετελευτηκότων ἴδιον κτῆμά εἰσι· οὐδὲ γὰρ ὁ φθόνος αὐτοῖς ἔτι τηλικαῦτ' ἐναντιοῦται. ὦν ἀποστερῶν ἐκείνους οὗτος αὐτὸς ἂν τῆς ἐπιτιμίας δικαίως νῦν στερηθείη, καὶ ταύτην ὑπὲρ τῶν προ- 35 γόνων ὑμεῖς δίκην λάβοιτε παρ' αὐτοῦ. τοιούτοις μέντοι λόγοις, ὦ κακὴ κεφαλῇ, σὺ τὰ τῶν προγόνων ἔργα συλήσας καὶ διασύρας τῷ λόγῳ πάντα τὰ πράγματ' ἀπώλεσας. εἴτα γεωργεῖς ἐκ τούτων καὶ σεμνὸς γέγονας. καὶ γὰρ αὐ τοῦτο. πρὸ μὲν τοῦ πάντα κακὰ εἰργάσθαι τὴν πόλιν ὠμολόγει γεγραμματουκέναι καὶ χάριν 40 ὑμῖν ἔχειν τοῦ χειροτονηθῆναι, καὶ μέτριον παρείχεν ἑαυτόν· ἐπειδὴ δὲ μυρία εἰργασται κακὰ, τὰς ὀφρὺς ἀνέσπακε, κἂν “ὁ γεγραμματουκὼς Αἰσχίνης” εἶπη τις, ἐχθρὸς εὐθέως καὶ κακῶς φησὶν ἀκηκοέναι, καὶ διὰ τῆς ἀγορᾶς πορεύεται θοιμάτιον καθεῖς ἄχρι τῶν σφυρῶν, ἴσα βαίνων Πυθοκλεῖ, τὰς γνώθους φυσῶν, 45 τῶν Φιλίππου ξένων καὶ φίλων εἰς οὗτος ὑμῖν ἤδη, τῶν ἀπαλλαγῆναι τοῦ δήμου βουλομένων καὶ κλύδωνα καὶ μανίαν τὰ καθεστηκότα πράγμαθ' ἡγουμένων, ὁ τέως προσκυνῶν τὴν θόλον.

[Parapresb. 354-361.]

ix. Οὕτω διαθεὶς ὁ Φίλιππος τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλας διὰ τούτων, καὶ τούτοις ἐπαρθεὶς τοῖς ψηφίσμασι καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν, ἦκεν ἔχων τὴν δύναμιν καὶ τὴν Ἑλλάτειαν κατέλαβεν, ὥς οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο ἔτι συμπνευσόντων ἡμῶν καὶ τῶν Θηβαίων.

- 5 ἀλλὰ μὴν τὸν τότε συμβάντα ἐν τῇ πόλει θόρυβον ἴστε μὲν
 ἅπαντες· μικρὰ δ' ἀκούσατε ὅμως, αὐτὰ τὰναγκαϊότατα. ἐσπέρα
 μὲν γὰρ ἦν, ἦκε δ' ἀγγέλλων τις ὡς τοὺς πρυτάνεις ὡς Ἐλάτεια
 κατεδιηπται. καὶ μετὰ ταῦτα οἱ μὲν εὐθύς ἐξαναστάντες μεταξὺ
 δειπνοῦντες τοὺς τ' ἐκ τῶν σκηνῶν τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐξείργον
 10 καὶ τὰ γέρρα ἐνεπίμπρασαν, οἱ δὲ τοὺς στρατηγούς μετεπέμποντο
 καὶ τὸν σαλπικτὴν ἐκάλουν· καὶ θορύβου πλήρης ἦν ἡ πόλις. τῇ
 δ' ὑστεραία ἡμέρᾳ οἱ μὲν πρυτάνεις τὴν βουλὴν ἐκάλουν
 εἰς τὸ βουλευτήριον, ὑμεῖς δ' εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐपुरεύεσθε, καὶ
 πρὶν ἐκείνην χρηματίσαι καὶ προβουλευσαι πᾶς ὁ δῆμος ἄνω
 15 καθήτο. καὶ μετὰ ταῦτα ὡς εἰσῆλθεν ἡ βουλὴ καὶ ἀπήγγειλαν οἱ
 πρυτάνεις τὰ προσηγγελμένα ἑαυτοῖς καὶ τὸν ἥκοντα παρήγαγον
 κἀκεῖνος εἶπεν, ἡρώτα μὲν ὁ κῆρυξ “τίς ἀγορεύειν βούλεται;”
 παρῆει δ' οὐδεὶς. πολλάκις δὲ τοῦ κήρυκος ἐρωτῶντος οὐδὲν μάλ-
 20 λον ἀνίστατ' οὐδεὶς, ἀπάντων μὲν τῶν στρατηγῶν παρόντων, ἀπάν-
 των δὲ τῶν ῥητόρων, καλούσης δὲ τῆς πατρίδος τῇ κοινῇ φωνῇ τὸν
 ἐροῦνθ' ὑπὲρ σωτηρίας· ἦν γὰρ ὁ κῆρυξ κατὰ τοὺς νόμους φωνῇ
 ἀφήσει, ταύτην κοινὴν τῆς πατρίδος δίκαιόν ἐστιν ἡγεῖσθαι. καίτοι
 εἰ μὲν τοὺς σωθῆναι τὴν πόλιν βουλομένους παρελθεῖν ἔδει, πάντες
 ἂν ὑμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι ἀναστάντες ἐπὶ τὸ βῆμα ἐβαδίζετε·
 25 πάντες γὰρ οἶδ' ὅτι σωθῆναι αὐτὴν ἡβούλεσθε· εἰ δὲ τοὺς πλου-
 σιωτάτους, οἱ τριακόσιοι· εἰ δὲ τοὺς ἀμφοτέρωτα ταῦτα, καὶ εὐνους
 τῇ πόλει καὶ πλουσίους, οἱ μετὰ ταῦτα τὰς μεγάλας ἐπιδόσεις
 ἐπιδόντες· καὶ γὰρ εὐνοία καὶ πλούτῳ τοῦτ' ἐποίησαν. ἀλλ' ὡς
 ἔοικεν, ἐκεῖνος ὁ καιρὸς καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη οὐ μόνον εὐνοῦν καὶ
 30 πλούσιον ἄνδρα ἐκάλει, ἀλλὰ καὶ παρηκολουθηκότα τοῖς πράγμασιν
 ἐξ ἀρχῆς, καὶ συλλελογισμένον ὀρθῶς τίνος ἕνεκα ταῦτ' ἔπραττεν
 ὁ Φίλιππος καὶ τί βουλόμενος· ὁ γὰρ μὴ ταῦτ' εἰδὼς μὴδ' ἐξη-
 τικῶς πόρρωθεν ἐπιμελῶς, οὐτ' εἰ εὐνους ἦν οὐτ' εἰ πλούσιος,

οὐδὲν μᾶλλον ἡμελλεν ὃ τι χρή ποιεῖν εἴσεσθαι οὐδ' ὑμῖν ἔξειν
 συμβουλευεῖν. ἐφάνην τοίνυν οὗτος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐγὼ, καὶ 35
 παρελθὼν εἶπον εἰς ὑμᾶς, ἃ μου δυοῖν ἔνεκ' ἀκούσατε προσέχοντες
 τὸν νοῦν, ἐνὸς μὲν, ἵν' εἰδῆτε ὅτι μόνος τῶν λεγόντων καὶ πολι-
 τευομένων ἐγὼ τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς οὐκ ἔλιπον,
 ἀλλὰ καὶ λέγων καὶ γράφων ἐξηταζόμενην τὰ δέονθ' ὑπὲρ ὑμῶν
 ἐν αὐτοῖς τοῖς φοβεροῖς, ἐτέρου δὲ, ὅτι μικρὸν ἀναλώσαντες 40
 χρόνον πολλῷ πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς πάσης πολιτείας ἔσεσθ' ἐμ-
 πειρότεροι. εἶπον τοίνυν ὅτι “ τοὺς μὲν ὥς ὑπαρχόντων Θηβαίων
 Φιλίππῳ λῖαν θορυβουμένους ἀγνοεῖν τὰ παρόντα πράγμαθ' ἡγοῦ-
 μαι· εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι, εἰ τοῦθ' οὕτως ἐτύγχανεν ἔχον, οὐκ ἂν
 αὐτὸν ἡκούομεν ἐν Ἑλατείᾳ ὄντα, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἡμετέροις ὀρίοις. 45
 ὅτι μέντοι ἵν' ἔτοιμα ποιήσῃται τὰ ἐν Θήβαις ἥκει, σαφῶς ἐπί-
 σταμαι. ὥς δ' ἔχει” ἔφην “ ταῦτα, ἀκούσατέ μου. ἐκείνος ὅσους
 ἢ πείσαι χρήμασι Θηβαίων ἢ ἐξαπατῆσαι ἐνήν, ἀπαντας ἡντρέ-
 πισται· τοὺς δ' ἀπ' ἀρχῆς ἀνθεστηκότας αὐτῷ καὶ νῦν ἐναντιου-
 μένους οὐδαμῶς πείσαι δύναται. τί οὖν βούλεται, καὶ τίνος ἔνεκα 50
 τὴν Ἑλάτειαν κατεῖληφεν; πλησίον δύναμιν δείξας καὶ παραστήσας
 τὰ ὄπλα τοὺς μὲν ἑαυτοῦ φίλους ἐπᾶραι καὶ θρασεῖς ποιῆσαι, τοὺς
 δ' ἐναντιουμένους καταπλῆξαι, ἵν' ἡ συγχωρήσωσι φοβηθέντες ἃ
 νῦν οὐκ ἐθελουσιν, ἢ βιασθῶσιν. εἰ μὲν τοίνυν προαιρησόμεθ'
 ἡμεῖς” ἔφην “ ἐν τῷ παρόντι, εἴ τι δύσκολον πέπρακται Θηβαίοις 55
 πρὸς ἡμᾶς, τούτου μεμνησθαι καὶ ἀπιστεῖν αὐτοῖς ὥς ἐν τῇ τῶν
 ἐχθρῶν οὐσι μερίδι, πρῶτον μὲν ἃ ἂν εὖξαιτο Φίλιππος ποιή-
 σομεν, εἴτα φοβοῦμαι μὴ προσδεξαμένων τῶν νῦν ἀνθεστηκότων
 αὐτῷ καὶ μιᾷ γνώμῃ πάντων φιλιππισάντων εἰς τὴν Ἀττικὴν
 ἔλθωσιν ἀμφοτέροι. ἂν μέντοι πεισθῇτ' ἐμοὶ καὶ πρὸς τῷ σκο- 60
 πεῖν ἀλλὰ μὴ φιλονεικεῖν περὶ ὧν ἂν λέγω γένησθε, οἶμαι καὶ
 τὰ δέοντα λέγειν δόξειν καὶ τὸν ἐφεσθηκότα κίνδυνον τῇ πόλει

διαλύσειν. τί οὖν φημί δεῖν; πρῶτον μὲν τὸν παρόντα ἐπανεῖναι
 φόβον, εἴτα μεταθίσθαι καὶ φοβεῖσθαι πάντας ὑπὲρ Θηβαίων.
 65 πολὺ γὰρ τῶν δεινῶν εἰσιν ἡμῶν ἐγγυτέρω, καὶ προτέροις αὐτοῖς
 ἔστιν ὁ κίνδυνος· ἔπειτ' ἐξελθόντας Ἑλευσινάδε τοὺς ἐν ἡλικίᾳ
 καὶ τοὺς ἱππέας δεῖξαι πᾶσιν ὑμᾶς αὐτοὺς ἐν τοῖς ὅπλοις ὄντας,
 ἵνα τοῖς ἐν Θήβαις φρονοῦσι τὰ ὑμέτερα ἐξ ἴσου γένηται τὸ
 παρρησιάζεσθαι περὶ τῶν δικαίων, εἰδόσιν ὅτι, ὥσπερ τοῖς πω-
 70 λούσι Φιλίππῳ τὴν πατρίδα πάρεσθ' ἢ βοηθήσουσα δύναμις ἐν
 Ἑλατείᾳ, οὕτω τοῖς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνίζεσθαι βουλομένοις
 ὑπάρχειτ' ὑμεῖς ἔτοιμοι καὶ βοηθήσεται, εἰάν τις ἐπ' αὐτοὺς ἦ.
 μετὰ ταῦτα χειροτονῆσαι κελεύω δέκα πρέσβεις, καὶ ποιῆσαι
 τούτους κυρίους μετὰ τῶν στρατηγῶν καὶ τοῦ πότε δεῖ βαδίζειν
 75 ἐκείσε καὶ τῆς ἐξόδου. ἐπειδὴν δ' ἔλθωσιν οἱ πρέσβεις εἰς Θήβας,
 πῶς χρῆσασθαι τῷ πράγματι παραινῶ; τοῦτο πάνν μοι προσέχετε
 τὸν νοῦν. μὴ δεῖσθε Θηβαίων μηδέν (αἰσχυρὸς γὰρ ὁ καιρὸς)
 ἀλλ' ἐπαγγέλλεσθε βοηθήσειν, εἰάν κελεύωσιν, ὥς ἐκείνων μὲν
 ὄντων ἐν τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις, ἡμῶν δὲ ἄμεινον ἢ κείνοι τὸ
 80 μέλλον προορωμένων· ἵν' εἰάν μὲν δέξωνται ταῦτα καὶ πεισθῶσιν
 ἡμῖν, καὶ ἂ βουλόμεθα ὤμεν διφκημένοι καὶ μετὰ προσχήματος
 ἀξίου τῆς πόλεως ταῦτα πράξωμεν, εἰάν δ' ἄρα μὴ συμβῇ κατα-
 τυχεῖν, ἐκείνοι μὲν ἑαυτοῖς ἐγκαλῶσιν, ἃν τι νῦν ἐξαμαρτάνωσιν,
 ἡμῖν δὲ μηδέν αἰσχυρὸν μηδὲ ταπεινὸν ἢ πεπραγμένον." Ταῦτα
 85 καὶ παραπλήσια τούτοις εἰπὼν κατέβη. συνεπαινεσάντων δὲ
 πάντων καὶ οὐδενὸς εἰπόντος ἐναντίον οὐδὲν οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα
 οὐκ ἔγραψα δέ, οὐδ' ἔγραψα μὲν οὐκ ἐπρέσβευσα δέ, οὐδ' ἐπρέσ-
 βευσα μὲν οὐκ ἔπεισα δὲ Θηβαίους· ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ
 πάντων ἄχρι τῆς τελευτῆς διεξῆλθον, καὶ ἔδωκ' ἐμαυτὸν ὑμῖν
 90 ἀπλῶς εἰς τοὺς περιστηκώτας τῇ πόλει κινδύνους. * * Εἰ μὲν
 τοίνυν τοῦτ' ἐπεχείρουν λέγειν, ὥς ἐγὼ προήγαγον ὑμᾶς ἄξια τῶν

προγόνων φρονεῖν, οὐκ ἔσθ' ὅστις οὐκ ἂν εἰκότως ἐπιτιμήσειέ μοι.
 νῦν δ' ἐγὼ μὲν ὑμετέρας τὰς τοιαύτας προαιρέσεις ἀποφαίνω, καὶ
 δείκνυμι ὅτι καὶ πρὸ ἐμοῦ τοῦτ' εἶχε τὸ φρόνημα ἢ πόλις, τῆς
 μέντοι διακονίας τῆς ἐφ' ἐκάστοις τῶν πεπραγμένων καὶ ἐμαυτῷ 95
 μετεῖναι φημι, οὗτος δὲ τῶν ὄλων κατηγορῶν, καὶ κελεύων ὑμᾶς
 ἐμοὶ πικρῶς ἔχειν ὡς φόβων καὶ κινδύνων αἰτίῳ τῇ πόλει γεγενη-
 μένῳ, τῆς μὲν εἰς τὸ παρὸν τιμῆς ἐμὲ ἀποστερηῆσαι γλίσχεται,
 τὰ δ' εἰς ἅπαντα τὸν λοιπὸν χρόνον ἐγκώμια ὑμῶν ἀφαιρείται.
 εἰ γὰρ ὡς οὐ τὰ βέλτιστα ἐμοῦ πολιτευσαμένου τουδὶ καταψη- 100
 φιεῖσθε, ἡμαρτηκέναι δόξετε, οὐ τῇ τῆς τύχης ἀγνωμοσύνη τὰ
 συμβάντα παθεῖν. ἀλλ' οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε,
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας
 κίνδυνον ἀράμενοι, μὰ τοὺς Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν
 προγόνων καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους καὶ τοὺς ἐν 105
 Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας καὶ τοὺς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ καὶ πολλοὺς
 ἑτέρους τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας,
 οὓς ἅπαντας ὁμοίως ἢ πόλις τῆς αὐτῆς ἀξιώσασα τιμῆς ἔθαψεν,
 Αἰσχίνῃ, οὐχὶ τοὺς κατορθώσαντας αὐτῶν οὐδὲ τοὺς κρατήσαντας
 μόνους. δικαίως. ὁ μὲν γὰρ ἦν ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργον, ἅπασι 110
 πέπρακται· τῇ τύχῃ δ', ἣν ὁ δαίμων ἔνειμεν ἐκάστοις, ταύτῃ
 κέχρηται. ἔπειτ', ὧ κατάρατε καὶ γραμματοκύφων, σὺ μὲν τῆς
 παρὰ τουτωνὶ τιμῆς καὶ φιланθρωπίας ἔμ' ἀποστερηῆσαι βουλό-
 μενος τρόπαια καὶ μάχας καὶ παλαιὰ ἔργα ἔλεγες, ὧν τίνος προσ-
 δεῖτο ὁ παρὼν ἀγὼν οὐτοσί; ἐμὲ δὲ, ὧ τριταγωνιστὰ, τὸν περὶ 115
 τῶν πρωτείων σύμβουλον τῇ πόλει παριόντα τὸ τίνος φρόνημα
 λαβόντ' ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμ' ἔδει; τὸ τοῦ τούτων ἀνάξια
 ἐροῦντος; δικαίως μέντ' ἂν ἀπέθανον. ἐπεὶ οὐδ' ὑμᾶς, ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τὰς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς
 δημοσίας κρίνειν, ἀλλὰ τὰ μὲν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου συμβόλαια 120

- ἐπὶ τῶν ἰδίων νόμων καὶ ἔργων σκοποῦντας, τὰς δὲ κοινὰς προ-
 αιρέσεις εἰς τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα ἀποβλέποντας. καὶ
 παραλαμβάνειν γε ἅμα τῇ βακτηρίᾳ καὶ τῷ συμβόλῳ τὸ φρόνημα
 τὸ τῆς πόλεως νομίζειν ἕκαστον ὑμῶν δεῖ, ὅταν τὰ δημόσια εἰσίστητε
 125 κρινούντες, εἴπερ ἄξια ἐκείνων πράττειν οἴεσθε χρῆναι. * * Καί-
 τοι τρία ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις ἔδειξαν ἐγκώμια
 Θηβαῖοι καθ' ὑμῶν τὰ κάλλιστα, ἐν μὲν ἀνδρίας, ἕτερον δὲ δικαιο-
 σύνης, τρίτον δὲ σωφροσύνης. καὶ γὰρ τὸν ἀγῶνα μεθ' ὑμῶν
 μᾶλλον ἢ πρὸς ὑμᾶς ἐλόμενοι ποιήσασθαι καὶ ἀμείνους εἶναι καὶ
 130 δικαιότερ' ἀξιοῦν ὑμᾶς ἔκριναν Φιλίππου· καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς καὶ
 παρὰ πᾶσι δ' ἐν πλείστη φυλακῇ, παῖδας καὶ γυναῖκας, ἐφ' ὑμῖν
 ποιήσαντες σωφροσύνης πίστιν περὶ ὑμῶν ἔχοντες ἔδειξαν. ἐν
 οἷς πᾶσιν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ γ' ὑμᾶς ὀρθῶς ἐφάνησαν ἐγνω-
 κότες. οὔτε γὰρ εἰς τὴν πόλιν εἰσελθόντος τοῦ στρατοπέδου
 135 οὐδεὶς οὐδὲν οὐδὲ ἀδίκως ὑμῖν ἐνεκάλεσεν· οὕτω σῶφρονας παρέ-
 σχεσθε ὑμᾶς αὐτούς· δῖς τε συμπαραταξάμενοι τὰς πρώτας μάχας,
 τὴν τ' ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ καὶ τὴν χειμερινήν, οὐκ ἀμέμπτους μόνον
 ὑμᾶς αὐτοὺς ἀλλὰ καὶ θαυμαστοὺς ἐδείξατε τῷ κόσμῳ, ταῖς παρα-
 σκευαῖς, τῇ προθυμίᾳ. ἐφ' οἷς παρὰ μὲν τῶν ἄλλων ὑμῖν ἐγί-
 140 γνοντο ἔπαινοι, παρὰ δ' ὑμῶν θυσίαι καὶ πομπαὶ τοῖς θεοῖς. καὶ
 ἔγωγε ἡδέως ἂν ἐροίμην Αἰσχίνην, ὅτε ταῦτ' ἐπράττετο καὶ ζήλου
 καὶ χαρᾶς καὶ ἐπαίνων ἢ πόλις ἦν μεστή, πότερον συνέθυε καὶ
 συνευφραίνετο τοῖς πολλοῖς, ἢ λυπούμενος καὶ στένων καὶ δυσμε-
 ναίνων ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀγαθοῖς οἴκοι καθῆτο; εἰ μὲν γὰρ παρῇν
 145 καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ἐξητάζετο, πῶς οὐ δεινὰ ποιεῖ, μᾶλλον δ'
 οὐδ' ὅσια, εἰ ὦν ὡς ἀρίστων αὐτὸς τοὺς θεοὺς ἐποίησατο μάρ-
 τυρας, ταῦθ' ὡς οὐκ ἄριστα νῦν ὑμᾶς ἀξιοῖ ψηφίσασθαι τοὺς
 ὁμωμοκότας τοὺς θεοὺς; εἰ δὲ μὴ παρῇν, πῶς οὐκ ἀπολωλέναε
 πολλάκις ἐστὶ δίκαιος, εἰ ἐφ' οἷς ἔχαιρον οἱ ἄλλοι, ταῦτα ἐλυπεῖτο.

ὀρώων; * * Ἐξέτασον τοίνυν παρ' ἀλλήλα τὰ σοί, κάμοι βεβιω- 150
 μένα, πράως καὶ μὴ πικρῶς, Αἰσχίνῃ· εἴτ' ἐρώτησον τουτουοὺ τὴν
 ποτέρου τύχην ἂν ἔλοιθ' ἕκαστος αὐτῶν. ἐδίδασκες γράμματα,
 ἐγὼ δ' ἐφοίτων. ἐτέλεις, ἐγὼ δ' ἐτελούμην. ἐχόρευες, ἐγὼ δ'
 ἐχορήγουν. ἐγραμμάτευες, ἐγὼ δ' ἠκκλησίαζον. ἐτριταγωνίστηκες,
 ἐγὼ δ' ἐθεώρουν. ἐξέπιπτες, ἐγὼ δ' ἐσύριττον. ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν 155
 πεπολίτευσαι πάντα, ἐγὼ δ' ὑπὲρ τῆς πατρίδος. ἐὼ τὰλλα, ἀλλὰ
 νυνὶ τήμερον ἐγὼ μὲν ὑπὲρ τοῦ στεφανωθῆναι δοκιμάζομαι, τὸ δὲ
 μὴδ' ὅτιοῦν ἀδικεῖν ἀνωμολόγημαι, σοὶ δὲ συκοφάντῃ μὲν εἶναι
 δοκεῖν ὑπάρχει, κινδυνεύεις δὲ εἶτε δεῖ σ' ἔτι τοῦτο ποιεῖν, εἴτ'
 ἤδη πεπαῦσθαι μὴ μεταλαβόντα τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων. 160
 ἀγαθῇ γε, οὐχ ὀρᾷς; τύχῃ συμβεβιωκὼς τῆς ἐμῆς ὥς φαύλης
 κατηγορεῖς. * * Πολλὰ καὶ καλὰ καὶ μεγάλα ἡ πόλις, Αἰσχίνῃ,
 καὶ προεῖλετο καὶ κατῴρθωσε δι' ἐμοῦ, ὧν οὐκ ἡμνημόνησεν. ση-
 μείων δέ· χειροτονῶν γὰρ ὁ δῆμος τὸν ἐροῦντ' ἐπὶ τοῖς τετελευτη-
 κόσι παρ' αὐτὰ τὰ συμβάντα οὐ σέ ἐχειροτόνησε προβληθέντα, 165
 καίπερ εὖφωνον ὄντα, οὐδὲ Δημάδην, ἄρτι πεποιηκότα τὴν εἰρήνην,
 οὐδ' Ἡγήμονα, οὐδ' ἄλλον ὑμῶν οὐδένα, ἀλλ' ἐμέ. καὶ παρελ-
 θόντος σοῦ καὶ Πυθοκλέους ὁμῶς καὶ ἀναιδῶς, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
 καὶ κατηγοροῦντων ἐμοῦ ταῦτ' ἃ καὶ σὺ νυνὶ, καὶ λοιδορουμένων,
 ἔτ' ἄμεινον ἐχειροτόνησεν ἐμέ. τὸ δ' αἴτιον οὐκ ἀγνοεῖς μὲν, ὅμως 170
 δὲ φράσω σοὶ καὶ γώ. ἀμφοτέρ' ἥδεσαν οὗτοι, τὴν τ' ἐμὴν εὐνοίαν
 καὶ προθυμίαν, μεθ' ἧς τὰ πράγματ' ἔπραττον, καὶ τὴν ὑμετέραν
 ἀδικίαν· ἃ γὰρ εὐθενούντων τῶν πραγμάτων ἡρνείσθε διομνύμενοι,
 ταῦτ' ἐν οἷς ἔπταισεν ἡ πόλις ὁμολογήσατε. τοὺς οὖν ἐπὶ τοῖς
 κοινοῖς ἀτυχήμασιν ὧν ἐφρόνουν λαβόντας ἄδειαν ἐχθροὺς μὲν 175
 πάλοι, φανεροὺς δὲ τόθ' ἡγήσαντο αὐτοῖς γεγενῆσθαι. εἴτα καὶ
 προσήκειν ὑπελάμβανον τὸν ἐροῦντ' ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσι καὶ
 τὴν ἐκείνων ἀρετὴν κοσμήσοντα μήθ' ὁμωρόφιον μήθ' ὁμόσπονδον

γεγεννημένον εἶναι τοῖς πρὸς ἐκείνους παραταξαμένοις, μηδ' ἐκεῖ
 180 μὲν κομᾶζειν καὶ παιωνίζειν ἐπὶ ταῖς τῶν Ἑλλήνων συμφοραῖς
 μετὰ τῶν αὐτοχείρων τοῦ φόνου, δεῦρο δ' ἔλθοντα τιμᾶσθαι, μηδὲ
 τῇ φωνῇ δακρύειν ὑποκρινόμενον τὴν ἐκείνων τύχην, ἀλλὰ τῇ
 ψυχῇ συναλγεῖν. τοῦτο δ' ἑώρων παρ' ἑαυτοῖς καὶ παρ' ἐμοῖ,
 παρὰ δ' ὑμῖν οὐ. διὰ ταῦτ' ἐμὲ ἐχειροτόνησαν καὶ οὐχ ὑμᾶς.
 185 καὶ οὐχ ὁ μὲν δῆμος οὕτως, οἱ δὲ τῶν τετελευτηκότων πατέρες καὶ
 ἀδελφοὶ ὑπὸ τοῦ δήμου τόθ' αἰρεθέντες ἐπὶ τὰς ταφὰς ἄλλως
 πως, ἀλλὰ δέον ποιεῖν αὐτοὺς τὸ περίδειπνον ὡς παρ' οἰκειοτάτῃ
 τῶν τετελευτηκότων, ὥσπερ τᾶλλ' εἴωθε γίνεσθαι, τοῦτ' ἐποίησαν
 παρ' ἐμοί. εἰκότως· γένει μὲν γὰρ ἕκαστος ἐκάστῃ μᾶλλον οἰκείος
 190 ἦν ἐμοῦ, κοινῇ δὲ πᾶσιν οὐδεὶς ἐγγυτέρω· ὃ γὰρ ἐκείνους σωθῆναι
 καὶ κατορθῶσαι μάλιστα διέφερεν, οὗτος καὶ παθόντων ἂ μῆποτ'
 ὄφελον τῆς ὑπὲρ πάντων λύπης πλεῖστον μετείχε· * * Τὸν
 δὲ τειχισμὸν τοῦτον, ὃν σύ μου διέσυρες, καὶ τὴν ταφρείαν ἄξια
 μὲν χάριτος καὶ ἐπαίνου κρίνω, πῶς γὰρ οὐ; πόρρω μέντοι που
 195 τῶν ἐμαυτῷ πεπολιτευμένων τίθεμαι. οὐ λίθοις ἐτείχισα τὴν
 πόλιν οὐδὲ πλίνθοις ἐγὼ, οὐδ' ἐπὶ τούτοις μέγιστον τῶν ἐμαυτοῦ
 φρονῶ· ἀλλ' ἐὰν τὸν ἐμὸν τειχισμὸν βούλῃ δικαίως σκοπεῖν, εὐρή-
 σεις ὅπλα καὶ πόλεις καὶ τόπους καὶ λιμένας καὶ ναῦς καὶ πολ-
 λούς ἵππους καὶ τοὺς ὑπὲρ τούτων ἀμυνουμένους. ταῦτα προῦ-
 200 βαλόμην ἐγὼ πρὸ τῆς Ἀττικῆς, ὅσον ἦν ἀνθρωπίνῃ λογισμῷ
 δυνατόν, καὶ τούτοις ἐτείχισα τὴν χώραν, οὐχὶ τὸν κύκλον τοῦ
 Πειραιῶς οὐδὲ τοῦ ἁστεος. οὐδέ γ' ἡττήθην ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς
 Φιλίππου, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, οὐδὲ ταῖς παρασκευαῖς, ἀλλ' οἱ τῶν
 συμμαχῶν στρατηγοὶ καὶ αἱ δυνάμεις τῇ τύχῃ. τίνες αἱ τούτων
 205 ἀποδείξεις; ἐναργεῖς καὶ φανεραί. σκοπεῖτε δέ.

[De Cor. 217-371.]

BOOK III.

THE ALEXANDRINE AGE.

FROM ARISTOTLE TO STRABO.

B. C. 330—A. D. I.

THE ALEXANDRINE AGE.

XXIV.

Aristotle, B.C. 330.

The Golden Mean.

ἰ. Ὅτι μὲν οὖν ἔστιν ἡ ἀρετὴ ἡ ἠθικὴ μεσότης, καὶ πῶς, καὶ ὅτι μεσότης δύο κακιῶν, τῆς μὲν καθ' ὑπερβολὴν τῆς δὲ κατ' ἑλλειψιν, καὶ ὅτι τοιαύτη ἐστὶ διὰ τὸ στοχαστικὴ τοῦ μέσου εἶναι τοῦ ἐν τοῖς πάθεσι καὶ ταῖς πράξεσιν, ἱκανῶς εἴρηται. διὸ καὶ ἔργον ἐστὶ σπουδαῖον εἶναι· ἐν ἐκάστω γὰρ τὸ μέσον λαβεῖν ἔργον, οἷον ἐκ κύκλου τὸ μέσον οὐ παντὸς ἀλλὰ τοῦ εἰδότος. οὕτω δὲ καὶ τὸ μὲν ὀργισθῆναι παντὸς καὶ ῥάδιον, καὶ τὸ δοῦναι ἀργύριον καὶ δαπανῆσαι· τὸ δ' ὅφ' καὶ ὅσον καὶ ὅτε καὶ οὗ ἕνεκα καὶ ὧς, οὐκέτι παντὸς οὐδὲ ῥάδιον· διόπερ τὸ εὖ καὶ σπάνιον καὶ ἐπαινετὸν καὶ καλόν. διὸ δεῖ τὸν στοχαζόμενον τοῦ μέσου πρῶτον μὲν ἀποχωρεῖν τοῦ μᾶλλον ἐναντίου, καθάπερ καὶ ἡ Καλυψὼ παραναεῖ

τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔεργε
νῆα.

τῶν γὰρ ἄκρων τὸ μὲν ἐστὶν ἀμαρτωλότερον, τὸ δ' ἦττον· ἐπεὶ

15 οὖν τοῦ μέσου τυχεῖν ἄκρως χαλεπὸν, κατὰ τὸν δεύτερόν φασι
 πλοῦν τὰ ἐλάχιστα ληπτέον τῶν κακῶν· τοῦτο δ' ἔσται μάλιστα
 τοῦτον τὸν τρόπον ὃν λέγομεν. σκοπεῖν δὲ δεῖ πρὸς ἃ καὶ αὐτοὶ
 εὐκατάφοροί ἐσμεν· ἄλλοι γὰρ πρὸς ἄλλα πεφύκαμεν. τοῦτο
 δ' ἔσται γνώριμον ἐκ τῆς ἡδονῆς καὶ τῆς λύπης τῆς γινομένης
 20 περὶ ἡμᾶς. εἰς τούναντίον δ' ἑαυτοὺς ἀφέλκειν δεῖ· πολὺ γὰρ
 ἀπαγαγόντες τοῦ ἀμαρτάνειν εἰς τὸ μέσον ἤξομεν, ὅπερ οἱ τὰ
 διεστραμμένα τῶν ξύλων ὀρθοῦντες ποιοῦσιν. ἐν παντὶ δὲ
 μάλιστα φυλακτέον τὸ ἡδὺ καὶ τὴν ἡδονήν· οὐ γὰρ ἀδέκαστοι
 κρίνομεν αὐτήν. ὅπερ οὖν οἱ δημογέροντες ἔπαθον πρὸς τὴν
 25 Ἑλένην, τοῦτο δεῖ παθεῖν καὶ ἡμᾶς πρὸς τὴν ἡδονήν, καὶ ἐν πᾶσι
 τὴν ἐκείνων ἐπιλέγειν φωνήν· οὕτω γὰρ αὐτὴν ἀποπεμπόμενοι
 ἦττον ἀμαρτησόμεθα.

[Eth. II. 9.]

Pleasure.

ii. Καὶ τὸ διώκειν δ' ἅπαντα καὶ θηρία καὶ ἀνθρώπους τὴν
 ἡδονὴν σημειῖον τι τοῦ εἶναί πως τὸ ἄριστον αὐτήν.

Φήμη δ' οὐ τί γε πάμπαν ἀπόλλυται, ἣν τινα λαοὶ
 πολλοί . . .

5 ἄλλ' ἐπεὶ οὐχ ἡ αὐτὴ οὔτε φύσις οὐθ' ἔξις ἡ ἀρίστη οὐτ' ἔστιν
 οὔτε δοκεῖ, οὐδ' ἡδονὴν διώκουσι τὴν αὐτὴν πάντες, ἡδονὴν μέντοι
 πάντες. ἴσως δὲ καὶ διώκουσιν οὐχ ἣν οἶονται οὐδ' ἣν ἂν φαῖεν,
 ἀλλὰ τὴν αὐτήν· πάντα γὰρ φύσει ἔχει τι θεῖον.

[Eth. VII. 14.]

Friendship.

iii. Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ φιλίας ἔποιτ' ἂν διελθεῖν· ἔστι γὰρ
 ἀρετὴ τις ἢ μετ' ἀρετῆς, ἔτι δ' ἀναγκαϊότατον εἰς τὸν βίον· ἄνευ

γὰρ φίλων οὐδεὶς ἔλοιτ' ἂν ζῆν, ἔχων τὰ λοιπὰ ἀγαθὰ πάντα· καὶ γὰρ πλουτοῦσι καὶ ἀρχὰς καὶ δυναστείας κεκτημένοις δοκεῖ φίλων μάλιστ' εἶναι χρεῖα· τί γὰρ ὄφελος τῆς τοιαύτης εὐετηρίας 5 ἀφαιρεθείσης εὐεργεσίας, ἣ γίγνεται μάλιστα καὶ ἐπαινετωτάτη πρὸς φίλους; ἢ πῶς ἂν τηρηθεῖ καὶ σώζοιτ' ἄνευ φίλων; ὅσῳ γὰρ πλείων, τοσούτῳ ἐπισφαλεστέρα. ἐν πενίᾳ τε καὶ ταῖς λοιπαῖς δυστυχίαις μόνην οἴονται καταφυγὴν εἶναι τοὺς φίλους. καὶ νέοις δὲ πρὸς τὸ ἀναμάρτητον καὶ πρεσβυτέροις πρὸς θεραπείαν 10 καὶ τὸ ἐλλεῖπον τῆς πράξεως δι' ἀσθένειαν βοηθεῖ, τοῖς τ' ἐν ἀκμῇ πρὸς τὰς καλὰς πράξεις·

σύν τε δὴ ἐρχομένῳ·

καὶ γὰρ νοῆσαι καὶ πράξαι δυνατότεροι. φύσει τ' ἐννάρχειν ἔοικε πρὸς τὸ γεγεννημένον τῷ γεννήσαντι καὶ πρὸς τὸ γεννησάν 15 τῷ γεννηθέντι, οὐ μόνον ἐν ἀνθρώποις ἀλλὰ καὶ ἐν ὄρνισι καὶ τοῖς πλείστοις τῶν ζώων, καὶ τοῖς ὁμοεθνεῖσι πρὸς ἀλλήλα, καὶ μάλιστα τοῖς ἀνθρώποις, ὅθεν τοὺς φιланθρώπους ἐπαινούμεν. ἴδοι δ' ἂν τις καὶ ἐν ταῖς πλάναις ὡς οἰκεῖον ἅπας ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ καὶ φίλῳ. ἔοικε δὲ καὶ τὰς πόλεις συνέχειν ἡ φιλία, καὶ οἱ νομο- 20 θέται μᾶλλον περὶ αὐτὴν σπουδάζειν ἢ τὴν δικαιοσύνην· ἡ γὰρ ὁμόνοια ὁμοίον τι τῇ φιλίᾳ ἔοικεν εἶναι, ταύτης δὲ μάλιστ' ἐφίενται καὶ τὴν στάσιν ἔχθραν οὖσαν μάλιστα ἐξελαύνουσιν. καὶ φίλων μὲν ὄντων οὐδὲν δεῖ δικαιοσύνης, δίκαιοι δ' ὄντες προσδέονται φιλίας, καὶ τῶν δικαίων τὸ μάλιστα φιλικὸν εἶναι δοκεῖ. οὐ μόνον 25 δ' ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀλλὰ καὶ καλόν· τοὺς γὰρ φιλοφίλους ἐπαινούμεν, ἢ τε πολυφιλία δοκεῖ τῶν καλῶν ἐν τι εἶναι, καὶ ἔνιοι τοὺς αὐτοὺς οἴονται ἄνδρας ἀγαθοὺς εἶναι καὶ φίλους.

[Eth. VIII. 1.]

Marriage.

iv. Ἄνδρὶ δὲ καὶ γυναικὶ φιλία δοκεῖ κατὰ φύσιν ὑπάρχειν· ἄνθρωπος γὰρ τῇ φύσει συνδυαστικὸν μᾶλλον ἢ πολιτικόν, ὅσῳ πρότερον καὶ ἀναγκαιότερον οἰκία πόλεως, καὶ τεκνοποιία κοινότερον τοῖς ζώοις. τοῖς μὲν οὖν ἄλλοις ἐπὶ τοσούτων ἡ κοινωνία ἐστίν, οἱ
 5 δ' ἄνθρωποι οὐ μόνον τῆς τεκνοποιίας χάριν συνοικοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν εἰς τὸν βίον· εὐθύς γὰρ διήρηται τὰ ἔργα, καὶ ἔστιν ἕτερα ἀνδρὸς καὶ γυναικός· ἐπαρκοῦσιν οὖν ἀλλήλοισι, εἰς τὸ κοινὸν τιθέντες τὰ ἴδια.

[Eth. VIII. 14.]

Philosophy.

v. Δόξαι τ' ἂν αὐτῇ μόνῃ [ἡ θεωρητικῇ] δι' αὐτὴν ἀγαπᾶσθαι· οὐδὲν γὰρ ἀπ' αὐτῆς γίνεται παρὰ τὸ θεωρῆσαι, ἀπὸ δὲ τῶν πρακτικῶν ἢ πλείον ἢ ἔλαττον περιποιούμεθα παρὰ τὴν πρᾶξιν. Δοκεῖ τε ἡ εὐδαιμονία ἐν τῇ σχολῇ εἶναι· ἀσχολούμεθα γὰρ ἵνα σχολάζωμεν,
 5 καὶ πολεμοῦμεν ἵν' εἰρήνην ἄγωμεν. τῶν μὲν οὖν πρακτικῶν ἀρετῶν ἐν τοῖς πολιτικοῖς ἢ ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἡ ἐνέργεια· αἱ δὲ περὶ ταῦτα πράξεις δοκοῦσιν ἀσχολοὶ εἶναι, αἱ μὲν πολεμικαὶ καὶ παντελῶς· οὐδεὶς γὰρ αἰρεῖται τὸ πολεμεῖν τοῦ πολεμεῖν ἕνεκα, οὐδὲ παρασκευάζει πόλεμον· δόξαι γὰρ ἂν παντελῶς μαι-
 10 φόνος τις εἶναι, εἰ τοὺς φίλους πολεμίους ποιῶτο, ἵνα μάχαι καὶ φόνοι γίγνοιτο. ἔστι δὲ καὶ ἡ τοῦ πολιτικοῦ ἀσχολος, καὶ παρ' αὐτὸ τὸ πολιτεύεσθαι περιποιουμένη δυναστείας καὶ τιμὰς ἢ τὴν γε εὐδαιμονίαν αὐτῷ καὶ τοῖς πολίταις, ἑτέραν οὖσαν τῆς πολιτικῆς, ἣν καὶ ζητοῦμεν δῆλον ὥς ἑτέραν οὖσαν. εἰ δὴ τῶν μὲν κατὰ τὰς
 15 ἀρετὰς πράξεων αἱ πολιτικαὶ καὶ πολεμικαὶ κάλλει καὶ μεγέθει προέχουσιν, αὗται δ' ἀσχολοὶ καὶ τέλους τινὸς ἐφίενται καὶ οὐ

Δε' αὐτὰς αἰρεταί εἰσιν, ἡ δὲ τοῦ νοῦ ἐνέργεια σπουδῇ τε διαφέρειν
 δοκεῖ θεωρητικῇ οὖσα, καὶ παρ' αὐτὴν οὐδενὸς ἐφίεσθαι τέλους,
 ἔχειν τε ἡδονῇ οἰκείαν, αὕτη δὲ συναύξει τὴν ἐνέργειαν, καὶ τὸ
 αὐταρκες δὴ καὶ σχολαστικὸν καὶ ἄρτυτον ὡς ἀνθρώπων, καὶ ὅσα 20
 ἄλλα τῷ μακαρίῳ ἀπονέμεται, κατὰ ταύτην τὴν ἐνέργειαν φαίνεται
 ὄντα, ἡ τελεία δὴ εὐδαιμονία αὕτη ἂν εἴη ἀνθρώπου, λαβοῦσα
 μῆκος βίου τέλειον· οὐδὲν γὰρ ἀτελές ἐστὶ τῶν τῆς εὐδαιμονίας.
 ὁ δὲ τοιοῦτος ἂν εἴη βίος κρείττων ἢ κατ' ἀνθρώπων· οὐ γὰρ
 ἢ ἀνθρωπός ἐστιν οὕτω βιώσεται, ἀλλ' ἢ θεῖόν τι ἐν αὐτῷ ὑπάρχει· 25
 ὅσῳ δὲ διαφέρει τοῦτο τοῦ συνθέτου, τοσούτῳ καὶ ἡ ἐνέργεια
 τῆς κατὰ τὴν ἄλλην ἀρετῆν. εἰ δὴ θεῖον ὁ νοῦς πρὸς τὸν ἀν-
 θρώπων, καὶ ὁ κατὰ τοῦτον βίος θεῖος πρὸς τὸν ἀνθρώπινον βίον.
 οὐ χρὴ δὲ κατὰ τοὺς παραινούντας ἀνθρώπινα φρονεῖν ἀνθρώπων
 ὄντα οὐδὲ θνητὰ τὸν θνητὸν, ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἐνδέχεται ἀθανατίζειν 30
 καὶ πάντα ποιεῖν πρὸς τὸ ζῆν κατὰ τὸ κράτιστον τῶν ἐν αὐτῷ·
 εἰ γὰρ καὶ τῷ ὄγκῳ μικρόν ἐστι, δυνάμει καὶ τιμιότητι πολὺ μᾶλλον
 πάντων ὑπερέχει. * * * Δεήσει δὲ καὶ τῆς ἐκτὸς εὐημερίας
 ἀνθρώπων ὄντι· οὐ γὰρ αὐτάρκης ἡ φύσις πρὸς τὸ θεωρεῖν, ἀλλὰ
 δεῖ καὶ τὸ σῶμα ὑγιαίνειν καὶ τροφήν καὶ τὴν λοιπὴν θεραπείαν 35
 ὑπάρχειν. οὐ μὴν οἰητέον γε πολλῶν καὶ μεγάλων δεήσεσθαι
 τὸν εὐδαιμονήσοντα, εἰ μὴ ἐνδέχεται ἄνευ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν
 μακάριον εἶναι· οὐ γὰρ ἐν τῇ υπερβολῇ τὸ αὐταρκες οὐδ' ἡ πρᾶξις,
 δυνατόν δὲ καὶ μὴ ἄρχοντα γῆς καὶ θαλάττης πράττειν τὰ καλὰ·
 καὶ γὰρ ἀπὸ μετρίων δύναται ἂν τις πράττειν κατὰ τὴν ἀρετῆν. 40
 τοῦτο δ' ἔστιν ἰδεῖν ἐναργῶς· οἱ γὰρ ἰδιῶται τῶν δυναστῶν
 οὐχ ἦττον δοκοῦσι τὰ ἐπικεικῇ πράττειν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον. ἱκανὸν
 δὲ τοσαύτῃ ὑπάρχειν· ἔσται γὰρ ὁ βίος εὐδαίμων τοῦ κατὰ τὴν
 ἀρετῆν ἐνεργούντος. καὶ Σόλων δὲ τοὺς εὐδαίμονας ἴσως ἀπε-
 φαίνετο καλῶς, εἰπὼν μετρίως τοῖς ἐκτὸς κεχορηγημένους, πεπρα- 45

γότας δὲ τὰ κάλλισθ', ὥς ᾔετο, καὶ βεβιωκότας σωφρόνως ἐνδέχεται γὰρ μέτρια κεκτημένους πράττειν ἃ δεῖ.

[Eth. X. 7-9.]

Tyranny.

vi. Ἔστι δ' ὥς εἰπεῖν πάντα ταῦτα περιειλημμένα τρισὺν εἵδεσιν. στοχάζεται γὰρ ἡ τυραννὶς τριῶν, ἐνὸς μὲν τοῦ μικρὰ φρονεῖν τοὺς ἀρχομένους (οὐδενὶ γὰρ ἂν μικρόψυχος ἐπιβουλεύσειεν), δευτέρου δὲ τοῦ διαπιστεῖν ἀλλήλοις· οὐ καταλύεται γὰρ 5 πρότερον τυραννὶς πρὶν ἢ πιστεύσουσιν αὐτοῖς· διὸ καὶ τοῖς ἐπιεικέσι πολεμοῦσιν ὥς βλαβεροῖς πρὸς τὴν ἀρχὴν οὐ μόνον διὰ τὸ μὴ ἀξιοῦν ἀρχεσθαι δεσποτικῶς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ πιστοὺς καὶ ἑαυτοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις εἶναι καὶ μὴ καταγορεύειν μήτε ἑαυτῶν μήτε τῶν ἄλλων. τρίτον δ' ἀδυναμία τῶν πραγμά-
10 των· οὐθεὶς γὰρ ἐπιχειρεῖ τοῖς ἀδυνάτοις, ὥστε οὐδὲ τυραννίδα καταλύειν μὴ δυνάμει ὑπαρχούσης. εἰς οὓς μὲν οὖν ὄρους ἀνάγεται τὰ βουλήματα τῶν τυράννων, οὗτοι τρεῖς τυγχάνουσιν ὄντες· πάντα γὰρ ἀναγάγοι τις ἂν τὰ τυραννικὰ πρὸς ταύτας τὰς ὑποθέσεις, τὰ μὲν ὅπως μὴ πιστεύουσιν ἀλλήλοις, τὰ δ' ὅπως μὴ
15 δύνωνται, τὰ δ' ὅπως μικρὸν φρονῶσιν.

[Polit. V. 11.]

Youth.

vii. Οἱ μὲν οὖν νέοι τὰ ἥθη εἰσὶν ἐπιθυμητικοὶ, καὶ οἷοι ποιεῖν ὧν ἂν ἐπιθυμήσωσιν. καὶ τῶν περὶ τὸ σῶμα ἐπιθυμῶν μάλιστα ἀκολουθητικοί εἰσι ταῖς περὶ τὰ ἀφροδίσια, καὶ ἀκρατεῖς ταύτης. εὐμετάβολοι δὲ καὶ ἀψήκοροι πρὸς τὰς ἐπιθυμίας, καὶ σφόδρα 5 μὲν ἐπιθυμοῦσι, ταχέως δὲ παύονται· ὀξεῖαι γὰρ αἱ βουλήσεις καὶ οὐ μεγάλαι, ὥσπερ αἱ τῶν καμνόντων δίψαι καὶ πείναι. καὶ

θυμικοί καὶ ὀξύθυμοι καὶ οἷοι ἀκολουθεῖν τῇ ὀρμῇ. καὶ ἥττους
εἰς τὸ θυμοῦ· διὰ γὰρ φιλοτιμίαν οὐκ ἀνέχονται ὀλιγωρούμενοι,
ἀλλ' ἀγανακτοῦσιν, ἂν οἶωνται ἀδικεῖσθαι. καὶ φιλότιμοι μὲν
εἰσι, μᾶλλον δὲ φιλόνοικοι· ὑπεροχῆς γὰρ ἐπιθυμεῖ ἡ νεότης, ἡ δὲ 10
νίκη ὑπεροχὴ τις. καὶ ἄμφω ταῦτα μᾶλλον ἢ φιλοχρήματοι·
φιλοχρήματοι δὲ ἥκιστα διὰ τὸ μήπω ἐνδείας πεπειρᾶσθαι, ὥσπερ
τὸ Πιττακοῦ ἔχει ἀπόφθεγμα εἰς Ἀμφιάραον. καὶ οὐ κακοθήεις
ἀλλ' εὐθήεις διὰ τὸ μήπω τεθεωρηκέναι πολλὰς πονηρίας. καὶ
εὖπιστοι διὰ τὸ μήπω πολλὰ ἐξηπατήσθαι. καὶ εὐέλπιδες· ὥσπερ 15
γὰρ οἱ οἶνωμένοι, οὕτω διάθερμοί εἰσιν οἱ νέοι ὑπὸ τῆς φύσεως·
ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸ μήπω πολλὰ ἀποτετυχηκέναι. καὶ ζῶσι τὰ
πλείεστα ἐλπίδι· ἡ μὲν γὰρ ἐλπίς τοῦ μέλλοντός ἐστιν ἡ δὲ μνήμη
τοῦ παροιχομένου, τοῖς δὲ νέοις τὸ μὲν μέλλον πολὺ τὸ δὲ παρελ-
λυθὸς βραχύ· τῇ γὰρ πρώτῃ ἡμέρᾳ μεμνήσθαι μὲν οὐδὲν οἶονται, 20
ἐλπίζειν δὲ πάντα. καὶ εὐεξαπάτητοί εἰσι διὰ τὸ εἰρημένον·
ἐλπίζουσι γὰρ ῥαδίως. καὶ ἀνδριότεροι· θυμώδεις γὰρ καὶ
εὐέλπιδες, ὧν τὸ μὲν μὴ φοβεῖσθαι τὸ δὲ θαρρεῖν ποιεῖ· οὔτε
γὰρ ὀργιζόμενος οὐδεὶς φοβεῖται, τό τε ἐλπίζειν ἀγαθόν τι θαρρα-
λέον ἐστίν. καὶ αἰσχυνητοί· οὐ γάρ πω καλὰ ἕτερα ὑπολαμβά- 25
νουσιν, ἀλλὰ πεπαίδευνται ὑπὸ τοῦ νόμου μόνον. καὶ μεγαλό-
ψυχοι· οὔτε γὰρ ὑπὸ τοῦ βίου πω τεταπείνωνται, ἀλλὰ τῶν
ἀναγκαίων ἄπειροί εἰσιν, καὶ τὸ ἀξιοῦν αὐτὸν μεγάλων μεγαλο-
ψυχία· τοῦτο δ' εὐέλπιδος. καὶ μᾶλλον αἰροῦνται πράττειν τὰ
καλὰ τῶν συμφερόντων· τῷ γὰρ ἥθει ζῶσι μᾶλλον ἢ τῷ λογισμῷ, 30
ἔστι δ' ὁ μὲν λογισμὸς τοῦ συμφέροντος ἡ δὲ ἀρετὴ τοῦ καλοῦ.
καὶ φιλόφιλοι καὶ φιλέταιροι μᾶλλον τῶν ἄλλων ἡλικιῶν διὰ
τὸ χαίρειν τῷ συζῆν καὶ μήπω πρὸς τὸ συμφέρον κρίνειν μηδὲν,
ὥστε μηδὲ τοὺς φίλους. καὶ ἅπαντα ἐπὶ τὸ μᾶλλον καὶ σφοδρό-
τερον ἀμαρτάνουσι παρὰ τὸ Χιλῶνειον· πάντα γὰρ ἄγαν πρᾶτ- 35

τουσιν· φιλοῦσί τε γὰρ ἄγαν καὶ μισοῦσιν ἄγαν καὶ τᾶλλα πάντα ὁμοίως. καὶ εἰδέναι πάντα οἴονται καὶ δισχυρίζονται· τοῦτο γὰρ αἰτίον ἐστὶ καὶ τοῦ πάντα ἄγαν. καὶ τὰ ἀδικήματα ἀδικοῦσιν εἰς ὕβριν καὶ οὐ κακουργίαν. καὶ ἐλεητικοὶ διὰ τὸ πάντας
 40 χρηστοὺς καὶ βελτίους ὑπολαμβάνειν· τῇ γὰρ αὐτῶν ἀκακία τοὺς πέλας μετροῦσιν, ὥστ' ἀνάξια πάσχειν ὑπολαμβάνουσιν αὐτούς. καὶ φιλογέλωτες, διὸ καὶ εὐτράπελοι· ἡ γὰρ εὐτραπελία πεπαιδευμένη ὕβρις ἐστίν. τὸ μὲν οὖν τῶν νέων τοιοῦτόν ἐστιν ἦθος.

[Rhet. II. 12.]

Wealth.

viii. Τῷ δὲ πλούτῳ ἃ ἔπεται ἥθη, ἐπιπολῆς ἐστὶν ἰδεῖν ἅπασιν· ὕβρισταὶ γὰρ καὶ ὑπερήφανοι, πάσχοντές τι ὑπὸ τῆς κτήσεως τοῦ πλούτου· ὥσπερ γὰρ ἔχοντες ἅπαντα τὰγαθὰ οὕτω διάκευται· ὁ γὰρ πλούτος οἶον τιμὴ τις τῆς ἀξίας τῶν ἄλλων, διὸ φαίνεται
 5 ὧντι ἅπαντα εἶναι αὐτοῦ. καὶ τρυφεροὶ καὶ σαλάκωνες, τρυφεροὶ μὲν διὰ τὴν τρυφήν καὶ τὴν ἐνδειξιν τῆς εὐδαιμονίας, σαλάκωνες δὲ καὶ σόλοικαι διὰ τὸ πάντας εἰωθέναι διατρίβειν περὶ τὸ ἐρώμενον καὶ θαυμαζόμενον ὑπ' αὐτῶν, καὶ τῷ οἶεσθαι ζηλοῦν τοὺς ἄλλους ἃ καὶ αὐτοί. ἅμα δὲ καὶ εἰκότως τοῦτο πάσχουσιν· πολλοὶ γάρ
 10 εἰσιν οἱ δεόμενοι τῶν ἐχόντων. ὅθεν καὶ τὸ Σιμωνίδου εἴρηται περὶ τῶν σοφῶν καὶ πλουσιῶν πρὸς τὴν γυναῖκα τὴν Ἰέρωνος ἐρομένην πότερον γενέσθαι κρεῖττον πλούσιον ἢ σοφόν· πλούσιον εἰπεῖν· τοὺς σοφοὺς γὰρ ἔφη ὄρᾶν ἐπὶ ταῖς τῶν πλουσιῶν θύραις διατρίβοντας. καὶ τὸ οἶεσθαι ἀξίους εἶναι ἄρχειν· ἔχειν γὰρ
 15 οἴονται ὧν ἔνεκεν ἄρχειν ἀξιον. καὶ ὥς ἐν κεφαλαίῳ, ἀνοήτου εὐδαίμονος ἦθους ὁ πλούτος ἐστίν. διαφέρει δὲ τοῖς νεωστὶ κεκτημένοις καὶ τοῖς πάλαι τὰ ἥθη τῷ ἅπαντα μᾶλλον καὶ φαν-

λότερα τὰ κακὰ ἔχειν τοὺς νεοπλούτους· ὥσπερ γὰρ ἀπαιδευσία πλούτου ἐστὶ τὸ νεόπλουτον εἶναι.

[Rhet. II. 16.]

Poetry.

ix. Φανερόν δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ ὅτι οὐ τὸ τὰ γενόμενα λέγειν, τοῦτο ποιητοῦ ἔργον ἐστίν, ἀλλ' οἷα ἂν γένοιτο, καὶ τὰ δυνατὰ κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον. ὁ γὰρ ἱστορικὸς καὶ ὁ ποιητὴς οὐ τῷ ἢ ἔμμετρα λέγειν ἢ ἄμμετρα διαφέρουσιν· εἴη γὰρ ἂν τὰ Ἡροδότου εἰς μέτρα τεθῆναι, καὶ οὐδὲν ἦττον ἂν εἴη ἱστορία τις μετὰ μέτρου ἢ ἄνευ μέτρων· ἀλλὰ τούτῳ διαφέρει, τῷ τὸν μὲν τὰ γενόμενα λέγειν, τὸν δὲ οἷα ἂν γένοιτο. διὸ καὶ φιλοσοφώτερον καὶ σπουδαιότερον ποιήσις ἱστορίας ἐστίν· ἢ μὲν γὰρ ποίησις μᾶλλον τὰ καθόλου, ἢ δ' ἱστορία τὰ καθ' ἕκαστον λέγει.

10

[Poet. 9.]

Tragedy.

x. Ἔστιν οὖν τραγωδία μίμησις πράξεως σπουδαίας καὶ τελείας, μέγεθος ἐχούσης, ἡδυσμένῳ λόγῳ, χωρὶς ἐκάστου τῶν εἰδῶν ἐν τοῖς μορίοις, δρώντων καὶ οὐ δι' ἀπαγγελίας, δι' ἐλέου καὶ φόβου περαίνουσα τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων κάθαρσιν. * * * Ἐπεὶ δὲ μίμησις ἐστὶν ἡ τραγωδία βελτιόνων, ἡμᾶς δεῖ μιμῆσθαι τοὺς ἀγαθοὺς εἰκονογράφους· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἀποδιδόντες τὴν ἰδίαν μορφήν, ὁμοίους ποιοῦντες, καλλίους γράφουσιν. οὕτω καὶ τὸν ποιητὴν μιμούμενον καὶ ὀργίλους καὶ ῥαθύμους καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα ἔχοντας ἐπὶ τῶν ἡθῶν, ἐπαικειᾶς ποιεῖν παράδειγμα ἢ σκληρότητος δεῖ, οἷον τὸν Ἀχιλλεῖα Ἀγάθων καὶ Ὅμηρος.

10

[Poet. 6, Ib. 15.]

Woman.

xi. Διόπερ γυνή ἀνδρὸς ἐλεημονέστερον καὶ ἀρίδακρυ μᾶλλον, ἔτι δὲ φθονερώτερον καὶ μεμψιμοιρότερον, καὶ φιλολοΐδορον μᾶλλον καὶ πληκτικώτερον. ἔστι δὲ καὶ δύσθυμον μᾶλλον τὸ θῆλυ τοῦ ἄρρενος καὶ δύσελπι, καὶ ἀναιδέστερον καὶ ψευδέστερον, εὐαπατη-
 5 τότερον δὲ καὶ μνημονικώτερον, ἔτι δὲ ἀγρυπνότερον καὶ ὀκηρό-
 τερον καὶ ὅλως ἀκινήτοτερον τὸ θῆλυ τοῦ ἄρρενος, καὶ τροφῆς ἐλάττονός ἐστιν. βοηθητικώτερον δὲ, ὥσπερ ἐλέχθη, καὶ ἀνδρειώ-
 τερον τὸ ἄρρεν τοῦ θήλεός ἐστιν, ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς μαλακίοις, ὅταν
 τῷ τριῶδοντι πληγῇ ἡ σπηΐα, ὁ μὲν ἄρρεν βοηθεῖ τῇ θηλείᾳ, ἡ δὲ
 10 θήλεια φεύγει τοῦ ἄρρενος πληγέντος.

[Hist. Animal. IX. 1.]

The Eagle.

xii. Ὡρα δὲ τοῦ ἐργάζεσθαι ἀετῷ καὶ πέτεσθαι ἀπ' ἀρίστου μέχρι δεΐλης· τὸ γὰρ ἔωθεν κάθηται μέχρι ἀγορᾶς πληθυσούσης. γηράσκουσι δὲ τοῖς ἀετοῖς τὸ ῥύγχος αὐξάνεται τὸ ἄνω γαμψού-
 μενον αἰὲ μᾶλλον, καὶ τέλος λιμῷ ἀποθνήσκουσιν. ἐπιλέγεται
 5 δέ τις καὶ μῦθος, ὡς τοῦτο πάσχει διότι ἄνθρωπός ποτ' ὦν ἠδίκησε
 ξένον. ἀποτίθεται δὲ τὴν περιττεύουσαν τροφήν τοῖς νεοττοῖς·
 διὰ γὰρ τὸ μὴ εὐπορον εἶναι καθ' ἑκάστην ἡμέραν αὐτὴν πορίζεσθαι,
 ἐνίοτε οὐκ ἔχουσιν ἔξωθεν κομίζειν. τύπτουσι δὲ ταῖς πτέρυξι
 καὶ τοῖς ὀνυξίν ἀμύττουσιν, ἂν τινα λάβωσι σκευωρούμενον περὶ
 10 τὰς νεοττίας. ποιοῦνται δ' αὐτὰς οὐκ ἐν πεδινοῖς τόποις ἀλλ' ἐν
 ὑψηλοῖς, μάλιστα μὲν ἐν πέτραις ἀποκρήμνοις, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ
 δένδρων. τρέφουσι δὲ τοὺς νεοττοὺς ἕως ἂν δυνατοὶ γένωνται
 πέτεσθαι· τότε δ' ἐκ τῆς νεοττίας αὐτοὺς ἐκβάλλουσι καὶ ἐκ τοῦ
 τόπου τοῦ περὶ αὐτὴν παντὸς ἀπελαύνουσιν. ἐπέχει γὰρ ἐν

ζεύγος αετῶν πολὺν τόπον· διὸ περ οὐκ ἔῃ πλησίον αὐτῶν ἄλλους 15
 αὐλισθῆναι. τὴν δὲ θήραν ποιεῖται οὐκ ἐκ τῶν σύνεγγυς τόπων
 τῆς κοιτιᾶς, ἀλλὰ συχνὸν ἀποπτάς. ὅταν δὲ κυνηγήσῃ καὶ ἄρῃ,
 τίθησι καὶ οὐκ εὐθὺς φέρει, ἀλλ' ἀποπειραθεὶς τοῦ βάρους ἀφήσιν.
 καὶ τοὺς δασύποδας δ' οὐκ εὐθὺς λαμβάνει, ἀλλ' εἰς τὸ πεδῖον
 ἐάσας προελθεῖν· καὶ καταβαίνει δ' οὐκ εὐθὺς εἰς τὸ ἔδαφος, ἀλλ' 20
 αἰεὶ ἀπὸ τοῦ μείζονος ἐπὶ τὸ ἔλαττον κατὰ μικρόν. ἄμφω δὲ
 ταῦτα ποιεῖ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ μὴ ἐνεδρεύεσθαι. καὶ ἐφ'
 ὑψηλῶν καθίζει διὰ τὸ βραδέως αἵρεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς. ὑψοῦ δὲ
 πέτεται, ὅπως ἐπὶ πλείστον τόπον καθορᾷ· διόπερ θεῖον οἱ ἄνθρω-
 ποὶ φασιν εἶναι μόνον τῶν ὀρνέων.

25

[Hist. Animal. IX. 32.]

The Madman of Abydos.

xiii. Λέγεται δέ τινα ἐν Ἀβύδῳ παρακῶψαντα τῇ διανοίᾳ καὶ εἰς
 τὸ θέατρον ἐρχόμενον ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας θεωρεῖν, ὡς ὑποκρινο-
 μένων τινῶν, καὶ ἐπισημαίνεσθαι· καὶ ὡς κατέστη τῆς παρακοπῆς,
 ἔφησεν ἐκείνον αὐτῷ τὸν χρόνον ἡδιστα βεβιωσθαι.

[Mirab. Auscult. 31.]

Enna.

xiv. Ἐν τῇ Σικελίᾳ περὶ τὴν καλουμένην Ἐνναν σπήλαιόν
 τι λέγεται εἶναι, περὶ δὲ κύκλῳ πεφυκέναι φασὶ τῶν τε ἄλλων
 ἀνθρώπων πληθὸς ἀνὰ πᾶσαν ὥραν, πολὺ δὲ μάλιστα τῶν ἱων
 ἀπέραντόν τινα τόπον συμπεπληρώσθαι, ἃ τὴν σύνεγγυς χώραν
 εὐωδίας πληροῖ, ὥστε τοὺς κυνηγοῦντας, τῶν κυνῶν κρατουμένων 5
 ὑπὸ τῆς ὀσμῆς, ἐξαδυνατεῖν τοὺς· λαγῶς ἱχνεύειν. διὰ δὲ τούτου
 τοῦ χάσματος ἀσυμφανῆς ἐστὶν ὑπόνομος, καθ' ὃν φασὶ τὴν

ἀρπαγὴν ποιήσασθαι τὸν Πλούτωνα τῆς Κόρης. εὐρίσκεσθαι
 δέ φασιν ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ πυρούς οὔτε τοῖς ἐγχωρίοις ὁμοίους
 10 οἷς χρῶνται οὔτε ἄλλοις ἐπεισάκτοις, ἀλλ' ἰδιότητά τινα μεγάλην
 ἔχοντας. καὶ τούτῳ σημειοῦνται τὸ πρῶτως παρ' αὐτοῖς φανῆναι
 πύρινον καρπὸν. ὅθεν καὶ τῆς Δήμητρος ἀντιποιοῦνται, φάμενοι
 παρ' αὐτοῖς τὴν θεὸν γεγονέναι.

[Mirab. Auscult. 82.]

The Cup and the Lip.

ΧV. Ἀγκαῖος φιλογέωργος ὢν καὶ φυτεῦων ἀμπελῶνα βαρὺς
 ἐπέκειτο τοῖς οἰκέταις. εἰς δὲ τῶν οἰκετῶν ἔφη μὴ μεταλήψεσθαι
 τὸν δεσπότην τοῦ καρποῦ. ὁ δὲ Ἀγκαῖος ἐπειδὴ ὁ καρπὸς ἐφθάκει
 χαίρων ἐτρύγα, καὶ τὸν οἰκέτην ἐκέλευε κεράσαι αὐτῷ. μέλλων δὲ
 5 τὴν κύλικα προσφέρειν τῷ στόματι ὑπεμίμησεν αὐτὸν τοῦ
 λόγου. ὁ δὲ ἔφη· πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χεῖλεος ἄκρου.
 τούτων ἔτι λεγομένων ἦκέ τις ἀγγέλλων ὡς ὑπερμεγέθης σὺς
 λυμαίνεται τὸν ὄρχατον. ὁ δὲ Ἀγκαῖος ἀποβαλὼν τὴν πόσιν
 ἐπὶ τὸν σὺν ὥρμησε· καὶ πληγείς ὑπ' αὐτοῦ ἐτελεύτησεν. ὅθεν
 10 ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν παρὰ προσδοκίαν τι πραττόντων.

[Fragm. Hist.]

Life.

ΧVI. Τοῦτο μὲν ἐκείνῳ τῷ Μίδα λέγουσι δὴ που μετὰ τὴν θήραν
 ὡς ἔλαβε τὸν Σειληνὸν, διερωτῶντι καὶ πυνθανομένῳ, τί ποτέ ἐστι
 τὸ βέλτιον τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τί τὸ πάντων αἰρετώτατον, τὸ μὲν
 πρῶτον οὐδὲν ἐθέλειν εἰπεῖν, ἀλλὰ σιωπᾶν ἀρρήτως. ἐπειδὴ
 5 δὲ ποτε μόλις πᾶσαν μηχανὴν μηχανώμενος προσηγάγετο φθέγγε-
 σθαί τι πρὸς αὐτὸν, οὕτως ἀναγκάζομενος εἰπεῖν, Δαίμονος ἐπι-

πόνου καὶ τύχης χαλεπῆς ἐφήμερον σπέρμα, τί με βιάζεσθε λέγειν
 ἃ ὑμῖν ἄρειον μὴ γινῶναι ; μετ' ἀγνοίας γὰρ τῶν οἰκείων κακῶν,
 ἀλυπότατος ὁ βίος. ἀνθρώποις δὲ πάμπαν οὐκ ἔστι γενέσθαι
 τὸ πάντων ἄριστον, οὐδὲ μετασχεῖν τῆς τοῦ βελτίστου φύσεως. 10
 ἄριστον γὰρ πᾶσι καὶ πάσαις τὸ μὴ γενέσθαι· τὸ μὲν τοι μετὰ
 τοῦτο, καὶ τὸ πρῶτον τῶν ἄλλων ἀνυστόν, δεύτερον δὲ, τὸ γενο-
 μένους ἀποθανεῖν ὥς τάχιστα.

[Fragm. Eud.]

The Study of Nature.

xvii. Ἐπεὶ δὲ περὶ ἐκείνων διήλθομεν λέγοντες τὸ φαινόμενον
 ἡμῖν, λοιπὸν περὶ τῆς ζωϊκῆς φύσεως εἰπεῖν, μηδὲν παραλιπόντας
 εἰς δύναμιν μήτε ἀτιμότερον μήτε τιμώτερον. καὶ γὰρ ἐν τοῖς μὴ
 κεχαρισμένοις αὐτῶν πρὸς τὴν αἴσθησιν κατὰ τὴν θεωρίαν ὅμως
 ἡ δημιουργήσασα φύσις ἀμηχάνους ἡδονὰς παρέχει τοῖς δυναμένοις 5
 τὰς αἰτίας γνωρίζειν καὶ φύσει φιλοσόφοις. καὶ γὰρ ἂν εἴη
 παράλογον καὶ ἄτοπον, εἰ τὰς μὲν εἰκόνας αὐτῶν θεωροῦντες χαίρο-
 μεν ὅτι τὴν δημιουργήσασαν τέχνην συνθεωροῦμεν, οἷον τὴν γρα-
 φικὴν ἢ τὴν πλαστικὴν, αὐτῶν δὲ τῶν φύσει συνεστώτων μὴ
 μᾶλλον ἀγαπῶμεν τὴν θεωρίαν, δυνάμενοί γε τὰς αἰτίας καθορᾶν. 10
 διὸ δεῖ μὴ δυσχεραίνειν παιδικῶς τὴν περὶ τῶν ἀτιμωτέρων ζώων
 ἐπίσκεψιν. ἐν πᾶσι γὰρ τοῖς φυσικοῖς ἔνεστί τι θαυμαστόν·
 καὶ καθάπερ Ἡράκλειτος λέγεται πρὸς τοὺς ξένους εἰπεῖν τοὺς
 βουλομένους ἐντυχεῖν αὐτῷ, οἱ ἐπειδὴ προσιόντες εἶδον αὐτὸν
 θερόμενον πρὸς τῷ ἵπνῳ ἔστησαν (ἐκέλευε γὰρ αὐτοὺς εἰσιέναι 15
 θαρροῦντας· εἶναι γὰρ καὶ ἐνταῦθα θεοῦς), οὕτω καὶ πρὸς τὴν
 ζήτησιν περὶ ἐκάστου τῶν ζώων προσιέναι δεῖ μὴ δυσωπούμενον
 ὥς ἐν ἅπασιν ὄντος τινὸς φυσικοῦ καὶ καλοῦ.

[Part. Animal. I. 5.]

XXV.

Theophrastus, B.C. 320.*Signs of Wind and Storm.*

i. Αἶθραι καὶ νῆτται [πτερυγίζουσαι] καὶ ἄγρια καὶ τιθασσαὶ ὕδωρ μὲν σημαίνουνσι δυνόμεναι, πτερυγίζουσαι δὲ ἄνεμον. οἱ κέφφοι εὐδίας οὔσης, ὅποι ἂν πέτωνται, ἄνεμον προσημαίνουνσι. στρουθοὶ χειμῶνος ἀφ' ἐσπέρας θορυβοῦντες ἢ ἀνέμου μεταβολὴν
 5 σημαίνουνσιν ἢ ὕδωρ ὑέτιον. ἐρωδιὸς ἀπὸ θαλάσσης πετόμενος καὶ βοῶν πνεύματος σημείον ἐστὶ· καὶ ὅλως βοῶν μέγα, ἀνεμώδης. κύων κυλινδούμενος χαμαὶ μέγεθος ἀνέμου σημαίνει. ἡ ἄμπωτις βόρειον πνεῦμα σημαίνει, πλημμύρα δὲ νότιον. ἐὰν μὲν γὰρ ἐκ βόρειων πλημμύρα ᾗκη, εἰς νότιον μεταβάλλει· ἐὰν δ' ἐκ νοτίων
 10 ἄμπωτις γίνηται, εἰς βόρειον μεταβάλλει. ἀράχνια πολλὰ φερόμενα πνεῦμα ἢ χειμῶνα σημαίνει. θάλασσα οἰδοῦσα καὶ ἀκταὶ βοᾶσαι καὶ αἰγιαλὸς ἡχῶν ἀνεμώδης. * * * γέρανοι ἐὰν πρῶτὶ πέτωνται καὶ ἀθρόοι, πρῶτ' χειμάσει· ἐὰν δὲ ὀψὲ καὶ πολὺν χρόνον, ὀψὲ χειμάσει. καὶ ἐὰν ἀποστραφῶσι πετόμενοι, χειμῶνα σημαί-
 15 νουσι. χῆνες βοῶντες μᾶλλον καὶ [ἢ] περὶ σίτον μαχόμενοι χειμέριον. σπίνος στρουθὸς σπίζων ἔωθεν χειμέριον. ὄρχιλος [ὥς] εἰσιὼν καὶ εἰσδύμενος εἰς ὅπας χειμῶνα σημαίνουνσι καὶ ἐριθεὺς ὡσαύτως. κορώνη, ἐὰν ταχὺ δις κρώξῃ καὶ τρίτον, χειμερία. καὶ κορώνη καὶ κόραξ καὶ κολοῖος ὀψὲ ἄδοντες χει-
 20 μέριοι. στρουθὸς ἐὰν λευκὸς ἢ χελιδὼν ἢ ἄλλο τι τῶν μὴ εἰωθότων λευκῶν, χειμῶνα μέγαν σημαίνουνσιν, ὥσπερ καὶ μέλανες, ἐὰν πολλοὶ φανῶσιν, ὕδωρ. καὶ ἐὰν ἐκ πελάγους ὄρνιθες φεύγωσι, χειμῶνα σημαίνουνσι. καὶ σπίνος ἐν οἰκίᾳ οἰκουμένη φθεγγόμενος

χειμέριον. ὅσα ὕδωρ σημαίνει, χειμῶνα ἄγει· ἐὰν μὴ ὕδωρ, χιόνα καὶ χειμῶνα. κόραξ φωνὰς πολλὰς μεταβάλλων χειμῶνος 25 χειμέριον. κολοιοὶ ἐκ τοῦ νότου πετόμενοι, καὶ τευθίδες χειμέρια. φωνὴ ἐν λιμένι ἀποψοφοῦσα, καὶ πολὺπλοκον ἔχουσα, χειμέριον. καὶ οἱ πνεύμονες οἱ θαλάττιοι ἐὰν πολλοὶ φαίνονται ἐν τῷ πελάγει, χειμερινοῦ ἔτους σημεῖον. * * * ἐὰν ἐπὶ κορυφῆς ὄρους νέφος ὀρθὸν στῇ, χειμῶνα σημαίνει· ὅθεν καὶ Ἀρχίλοχος ἐποίησε 30 Γλαῦχ' ὄρα· βαθὺς γὰρ ἤδη κύμασι ταρασσεται πόντος, ἀμφὶ δ' ἄκρας ὀρθὸν ἵσταται νέφος· ὃ ἐστὶ σημεῖον χειμῶνος. ἐὰν νεφέλη ὁμόχρως ἢ ὑμένι λευκῇ, χειμέριον· ὅταν ἐστῶτων νεφῶν ἕτερα ἐπιφέρηται, τὰ δ' ἡρεμῇ, χειμέρια. [ὁ ἥλιος] ἐὰν χειμῶνος διαλάμψας πάλιν ἀποκρυφθῇ, καὶ τοῦτο ποιήσῃ δις ἢ τρίς, ἡμέρα 35 χειμέριος δίδεισιν. ὁ τοῦ Ἑρμοῦ ἀστήρ χειμῶνος μὲν φαινόμενος ψύχη σημαίνει, θέρους δὲ· καῦμα. ὅταν μέλιτται μὴ ἀπόπέ- τονται μακρὰν, ἀλλ' αὐτοῦ ἐν τῇ εὐδία πέτονται, χειμῶνα ἐσόμενον σημαίνει. λύκος ὠρνόμενος χειμῶνα σημαίνει διὰ τριῶν ἡμερῶν. λύκος ὅταν πρὸς τὰ ἔργα ὀρμᾷ ἢ εἴσω χειμῶνος 40 ὀρμᾷ, χειμῶνα σημαίνει εὐθύς. ἔστι δὲ σημεῖον χειμῶνων μεγάλων καὶ ὄμβρων καὶ ὅταν γένωνται ἐν τῷ μετοπώρῳ πολλοὶ σφῆκες· καὶ ὅταν ὄρνιθες λευκοὶ πρὸς τὰ ἐργάσιμα πλησιάξωσι, καὶ ὅλως τὰ ἄγρια θηρία ἐὰν πρὸς ἐργάσιμα, βόρειον καὶ χειμῶνος μέγεθος σημαίνει. τῆς Πάρνηθος ἐὰν τὰ πρὸς ζέφυρον ἄνεμον 45 καὶ τὰ πρὸς Φύλης φράττηται νέφεσι βορείων ὄντων, χειμέριον τὸ σημεῖον.

[Sign. Imbr. et Vent. 2, 3.]

A Character.

ii. Ἡ δὲ ἀδολεσχία ἐστὶ μὲν διήγησις λόγων μακρῶν καὶ ἀπροβουλεύτων, ὁ δὲ ἀδολέσχης τοιοῦτός ἐστιν, οἷος δὲ μὴ

γότας δὲ τὰ κάλλισθ', ὡς ᾤετο, καὶ βεβιωκότας σωφρόνως· ἐνδέχεται γὰρ μέτρια κεκτημένους πράττειν ἃ δεῖ.

[Eth. X. 7-9.]

Tyranny.

vi. Ἔστι δ' ὡς εἰπεῖν πάντα ταῦτα περιειλημμένα τρισὶν εἰδεσιν. στοχάζεται γὰρ ἡ τυραννὶς τριῶν, ἐνὸς μὲν τοῦ μικρὰ φρονεῖν τοὺς ἀρχομένους (οὐδενὶ γὰρ ἂν μικρόψυχος ἐπιβουλεύσειεν), δευτέρου δὲ τοῦ διαπιστεῖν ἀλλήλοις· οὐ καταλύεται γὰρ
5 πρότερον τυραννὶς πρὶν ἢ πιστεύουσιν αὐτοῖς· διὸ καὶ τοῖς ἐπιεικέσι πολεμοῦσιν ὡς βλαβεροῖς πρὸς τὴν ἀρχὴν οὐ μόνον διὰ τὸ μὴ ἀξιοῦν ἄρχεσθαι δεσποτικῶς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ πιστοὺς καὶ ἑαυτοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις εἶναι καὶ μὴ καταγορεύειν μήτε ἑαυτῶν μήτε τῶν ἄλλων. τρίτον δ' ἀδυναμία τῶν πραγμά-
10 των· οὐθεὶς γὰρ ἐπιχειρεῖ τοῖς ἀδυνάτοις, ὥστε οὐδὲ τυραννίδα καταλύειν μὴ δυνάμεως ὑπαρχούσης. εἰς οὓς μὲν οὖν ὄρους ἀνάγεται τὰ βουλήματα τῶν τυράννων, οὗτοι τρεῖς τυγχάνουσιν ὄντες· πάντα γὰρ ἀναγάγοι τις ἂν τὰ τυραννικὰ πρὸς ταύτας τὰς ὑποθέσεις, τὰ μὲν ὅπως μὴ πιστεύωσιν ἀλλήλοις, τὰ δ' ὅπως μὴ
15 δύνωνται, τὰ δ' ὅπως μικρὸν φρονῶσιν.

[Polit. V. 11.]

Youth.

vii. Οἱ μὲν οὖν νέοι τὰ ἥθη εἰσὶν ἐπιθυμητικοί, καὶ οἶοι ποιεῖν ὧν ἂν ἐπιθυμήσωσιν. καὶ τῶν περὶ τὸ σῶμα ἐπιθυμιῶν μάλιστα ἀκολουθητικοί· εἰσι ταῖς περὶ τὰ ἀφροδίσια, καὶ ἀκρατεῖς ταύτης. εὐμετάβολοι δὲ καὶ ἀψίκороι πρὸς τὰς ἐπιθυμίας, καὶ σφόδρα
5 μὲν ἐπιθυμοῦσι, ταχέως δὲ παύονται· ὀξείαι γὰρ αἱ βουλήσεις καὶ οὐ μεγάλαι, ὥσπερ αἱ τῶν καμνόντων δίψαι καὶ πείναι. καὶ

θυμικοί καὶ ὀξύθυμοι καὶ οἱ ἀκολουθεῖν τῇ ὁρμῇ. καὶ ἥττους
εἰσὶ τοῦ θυμοῦ· διὰ γὰρ φιλοτιμίαν οὐκ ἀνέχονται ὀλιγωρούμενοι,
ἀλλ' ἀγανακτοῦσιν, ἂν οἶωνται ἀδικεῖσθαι. καὶ φιλότιμοι μὲν
εἰσι, μᾶλλον δὲ φιλόνοικοι· ὑπεροχῆς γὰρ ἐπιθυμεῖ ἡ νεότης, ἡ δὲ 10
νίκη ὑπεροχὴ τις. καὶ ἄμφω ταῦτα μᾶλλον ἢ φιλοχρήματοι·
φιλοχρήματοι δὲ ἥκιστα διὰ τὸ μήπω ἐνδείας πεπειρᾶσθαι, ὥσπερ
τὸ Πιττακοῦ ἔχει ἀπόφθεγμα εἰς Ἀμφιάραον. καὶ οὐ κακοήθεις
ἀλλ' εὐήθεις διὰ τὸ μήπω τεθεωρηκέναι πολλὰς πονηρίας. καὶ
εὖπιστοι διὰ τὸ μήπω πολλὰ ἐξηπατῆσθαι. καὶ εὐέλπιδες· ὥσπερ 15
γὰρ οἱ οἰνωμένοι, οὕτω διάθερμοί εἰσιν οἱ νέοι ὑπὸ τῆς φύσεως·
ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸ μήπω πολλὰ ἀποτετυχηκέναι. καὶ ζῶσι τὰ
πλείστα ἐλπίδι· ἡ μὲν γὰρ ἐλπίς τοῦ μέλλοντός ἐστιν ἡ δὲ μνήμη
τοῦ παροικομένου, τοῖς δὲ νέοις τὸ μὲν μέλλον πολὺ τὸ δὲ παρελη-
λυθὸς βραχύ· τῇ γὰρ πρώτη ἡμέρᾳ μεμνησθαι μὲν οὐδὲν οἶονται, 20
ἐλπίζειν δὲ πάντα. καὶ εὐεξαπάτητοί εἰσι διὰ τὸ εἰρημένον·
ἐλπίζουσι γὰρ ῥαδίως. καὶ ἀνδρειώτεροι· θυμώδεις γὰρ καὶ
εὐέλπιδες, ὧν τὸ μὲν μὴ φοβεῖσθαι τὸ δὲ θαρρεῖν ποιεῖ· οὔτε
γὰρ ὀργιζόμενος οὐδεὶς φοβεῖται, τό τε ἐλπίζειν ἀγαθὸν τι θαρρα-
λέον ἐστίν. καὶ αἰσχυνηλοί· οὐ γάρ πω καλὰ ἕτερα ὑπολαμβάνει 25
νουςιν, ἀλλὰ πεπαίδευνται ὑπὸ τοῦ νόμου μόνον. καὶ μεγαλό-
ψυχοι· οὔτε γὰρ ὑπὸ τοῦ βίου πω τεταπείνωνται, ἀλλὰ τῶν
ἀναγκαίων ἄπειροί εἰσιν, καὶ τὸ ἀξιοῦν αὐτὸν μεγάλων μεγαλο-
ψυχία· τοῦτο δ' εὐέλπιδος. καὶ μᾶλλον αἰροῦνται πράττειν τὰ
καλὰ τῶν συμφερόντων· τῷ γὰρ ἥθει ζῶσι μᾶλλον ἢ τῷ λογισμῷ, 30
ἔστι δ' ὁ μὲν λογισμὸς τοῦ συμφέροντος ἡ δὲ ἀρετὴ τοῦ καλοῦ.
καὶ φιλόφιλοι καὶ φιλέταιροι μᾶλλον τῶν ἄλλων ἡλικιῶν διὰ
τὸ χαίρειν τῷ συζῆν καὶ μήπω πρὸς τὸ συμφέρον κρίνειν μηδὲν,
ὥστε μηδὲ τοὺς φίλους. καὶ ἅπαντα ἐπὶ τὸ μᾶλλον καὶ σφοδρό-
τερον ἀμαρτάνουσι παρὰ τὸ Χιλώνειον· πάντα γὰρ ἄγαν πρᾶτ- 35

τουσιν· φιλοῦσί τε γὰρ ἄγαν καὶ μισοῦσιν ἄγαν καὶ τᾶλλα πάντα
 ὁμοίως. καὶ εἰδέναι πάντα οἴονται καὶ δισχυρίζονται· τοῦτο γὰρ
 αἰτιόν ἐστι καὶ τοῦ πάντα ἄγαν. καὶ τὰ ἀδικήματα ἀδικοῦσιν
 εἰς ὕβριν καὶ οὐ κακουργίαν. καὶ ἐλεητικοὶ διὰ τὸ πάντας
 40 χρηστοὺς καὶ βελτίους ὑπολαμβάνειν· τῇ γὰρ αὐτῶν ἀκακία τοὺς
 πέλας μετροῦσιν, ὥστ' ἀνάξια πάσχειν ὑπολαμβάνουσιν αὐτούς.
 καὶ φιλογέλωτες, διὸ καὶ εὐτράπελοι· ἡ γὰρ εὐτραπελία πεπαιδευ-
 μένη ὕβρις ἐστίν. τὸ μὲν οὖν τῶν νέων τοιοῦτόν ἐστιν ἦθος.

[Rhet. II. 12.]

Wealth.

viii. Τῷ δὲ πλούτῳ ἃ ἔπεται ἦθη, ἐπιπολῆς ἐστὶν ἰδεῖν ἅπασιν·
 ὕβρισταί γὰρ καὶ ὑπερήφανοι, πάσχοντές τι ὑπὸ τῆς κτήσεως τοῦ
 πλούτου· ὥσπερ γὰρ ἔχοντες ἅπαντα τὰγαθὰ οὕτω διάκεινται·
 ὁ γὰρ πλούτος οἶον τιμὴ τις τῆς ἀξίας τῶν ἄλλων, διὸ φαίνεται
 5 ὧντι ἅπαντα εἶναι αὐτοῦ. καὶ τρυφεροὶ καὶ σαλάκωνες, τρυφεροὶ
 μὲν διὰ τὴν τρυφήν καὶ τὴν ἔνδειξιν τῆς εὐδαιμονίας, σαλάκωνες
 δὲ καὶ σολοικιοὶ διὰ τὸ πάντας εἰσθάνειν διατρίβειν περὶ τὸ ἐρώμενον
 καὶ θαυμαζόμενον ὑπ' αὐτῶν, καὶ τῷ οἶεσθαι ζηλοῦν τοὺς ἄλλους
 ἃ καὶ αὐτοί. ἅμα δὲ καὶ εἰκότως τοῦτο πάσχουσιν· πολλοὶ γάρ
 10 εἰσιν οἱ δεόμενοι τῶν ἐχόντων. ὅθεν καὶ τὸ Σιμωνίδου εἴρηται
 περὶ τῶν σοφῶν καὶ πλουσίων πρὸς τὴν γυναῖκα τὴν Ἰέρωνος
 ἐρομένην πότερον γενέσθαι κρεῖττον πλούσιον ἢ σοφόν· πλούσιον
 εἰπεῖν· τοὺς σοφοὺς γὰρ ἔφη ὀρᾶν ἐπὶ ταῖς τῶν πλουσίων θύραις
 διατρίβοντας. καὶ τὸ οἶεσθαι ἀξίους εἶναι ἄρχειν· ἔχειν γὰρ
 15 οἴονται ὧν ἔνεκεν ἄρχειν ἀξιον. καὶ ὥς ἐν κεφαλαίῳ, ἀνοήτου
 εὐδαιμόνου ἦθους ὁ πλοῦτός ἐστιν. διαφέρει δὲ τοῖς νεωστὶ
 κεκτημένοις καὶ τοῖς πάλαι τὰ ἦθη τῷ ἅπαντα μᾶλλον καὶ φαν-

λότερα τὰ κακὰ ἔχειν τοὺς νεοπλούτους· ὥσπερ γὰρ ἀπαιδευσία πλούτου ἐστὶ τὸ νεόπλουτον εἶναι.

[Rhet. II. 16.]

Poetry.

ix. Φανερόν δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ ὅτι οὐ τὸ τὰ γενόμενα λέγειν, τοῦτο ποιητοῦ ἔργον ἐστίν, ἀλλ' οἷα ἂν γένοιτο, καὶ τὰ δυνατὰ κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον. ὁ γὰρ ἱστορικὸς καὶ ὁ ποιητὴς οὐ τῷ ἢ ἔμμετρα λέγειν ἢ ἄμμετρα διαφέρουσιν· εἴη γὰρ ἂν τὰ Ἡροδότου εἰς μέτρα τεθῆναι, καὶ οὐδὲν ἤττον ἂν εἴη 5 ἱστορία τις μετὰ μέτρου ἢ ἄνευ μέτρων· ἀλλὰ τούτῳ διαφέρει, τῷ τὸν μὲν τὰ γενόμενα λέγειν, τὸν δὲ οἷα ἂν γένοιτο. διὸ καὶ φιλοσοφώτερον καὶ σπουδαιότερον ποίησις ἱστορίας ἐστίν· ἢ μὲν γὰρ ποίησις μᾶλλον τὰ καθόλου, ἢ δ' ἱστορία τὰ καθ' ἕκαστον λέγει.

10

[Poet. 9.]

Tragedy.

x. Ἔστιν οὖν τραγωδία μίμησις πράξεως σπουδαίας καὶ τελείας, μέγεθος ἐχούσης, ἡδυσμένη λόγῳ, χωρὶς ἐκάστου τῶν εἰδῶν ἐν τοῖς μορίοις, δρώντων καὶ οὐ δι' ἀπαγγελίας, δι' ἐλέου καὶ φόβου περαίνουσα τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων κάθαρσιν. * * * Ἐπεὶ δὲ μίμησις ἐστίν ἡ τραγωδία βελτιόνων, ἡμᾶς δεῖ μιμῆσθαι 5 τοὺς ἀγαθοὺς εἰκονογράφους· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἀποδιδόντες τὴν ἰδίαν μορφήν, ὁμοίους ποιοῦντες, καλλίους γράφουσιν. οὕτω καὶ τὸν ποιητὴν μιμούμενον καὶ ὀργίλους καὶ ῥαθύμους καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα ἔχοντας ἐπὶ τῶν ἡθῶν, ἐπιεικεῖας ποιεῖν παράδειγμα ἢ σκληρότης δεῖ, οἷον τὸν Ἀχιλλεῖα Ἀγάθων καὶ Ὀμηρος.

10

[Poet. 6, Ib. 15.]

Woman.

xi. Διόπερ γυνή ἀνδρὸς ἐλεημονέστερον καὶ ἀρίδακρυ μᾶλλον,
 ἔτι δὲ φθονερώτερον καὶ μεμψιμοιρότερον, καὶ φιλολοΐδορον μᾶλλον
 καὶ πληκτικώτερον. ἔστι δὲ καὶ δύσθυμον μᾶλλον τὸ θῆλυ τοῦ
 ἄρρενος καὶ δύσελπι, καὶ ἀναιδέστερον καὶ ψευδέστερον, εὐαπατη-
 5 τότερον δὲ καὶ μνημονικώτερον, ἔτι δὲ ἀγρυπνότερον καὶ ὀκνηρό-
 τερον καὶ ὅλως ἀκινήτοτερον τὸ θῆλυ τοῦ ἄρρενος, καὶ τροφῆς
 ἐλάττονός ἐστιν. βοηθητικώτερον δὲ, ὥσπερ ἐλέχθη, καὶ ἀνδρεϊώ-
 τερον τὸ ἄρρεν τοῦ θήλεός ἐστιν, ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς μαλακίοις, ὅταν
 τῷ τριώδοντι πληγῇ ἢ σηπία, ὁ μὲν ἄρρην βοηθεῖ τῇ θηλείᾳ, ἡ δὲ
 10 θήλεια φεύγει τοῦ ἄρρενος πληγέντος.

[Hist. Animal. IX. 1.]

The Eagle.

xii. Ὡρα δὲ τοῦ ἐργάζεσθαι αἰετῷ καὶ πέτεσθαι ἀπ' ἀρίστου
 μέχρι δειλῆς· τὸ γὰρ ἔωθεν κάθηται μέχρι ἀγορᾶς πληθυσούσης.
 γηράσκουσι δὲ τοῖς αἰετοῖς τὸ ρύγχος αὐξάνεται τὸ ἄνω γαμψού-
 μενον αἰὲ μᾶλλον, καὶ τέλος λιμῷ ἀποθνήσκουσιν. ἐπιλέγεται
 5 δέ τις καὶ μῦθος, ὡς τοῦτο πάσχει διότι ἀνθρωπὸς ποτ' ὦν ἠδίκησε
 ξένον. ἀποτίθεται δὲ τὴν περιττεύουσαν τροφήν τοῖς νεοττοῖς·
 διὰ γὰρ τὸ μὴ εὐπορον εἶναι καθ' ἐκάστην ἡμέραν αὐτὴν πορίζεσθαι,
 ἐνίοτε οὐκ ἔχουσιν ἔξωθεν κομίζειν. τύπτουσι δὲ ταῖς πτέρυξι
 καὶ τοῖς ὀνυξίν ἀμύττουσιν, ἂν τινα λάβωσι σκευωρούμενον περὶ
 10 τὰς νεοττιάς. ποιοῦνται δ' αὐτὰς οὐκ ἐν πεδινοῖς τόποις ἀλλ' ἐν
 ὑψηλοῖς, μάλιστα μὲν ἐν πέτραις ἀποκρήμνοις, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ
 δένδρων. τρέφουσι δὲ τοὺς νεοττοὺς ἕως ἂν δυνατοὶ γένωνται
 πέτεσθαι· τότε δ' ἐκ τῆς νεοττιάς αὐτοὺς ἐκβάλλουσι καὶ ἐκ τοῦ
 τόπου τοῦ περὶ αὐτὴν παντὸς ἀπελαύνουσιν. ἐπέχει γὰρ ἐν

ζεύγος αετῶν πολὺν τόπον· διὸ περ οὐκ ἔῃ πλησίον αὐτῶν ἄλλους 15
 αὐλισθῆναι. τὴν δὲ θήραν ποιεῖται οὐκ ἐκ τῶν σύνεγγυς τόπων
 τῆς νεοττιᾶς, ἀλλὰ συχνὸν ἀποπτᾶς. ὅταν δὲ κυνηγήσῃ καὶ ἄρῃ,
 τίθησι καὶ οὐκ εὐθὺς φέρει, ἀλλ' ἀποπειραθεὶς τοῦ βάρους ἀφήσιν.
 καὶ τοὺς δασύποδας δ' οὐκ εὐθὺς λαμβάνει, ἀλλ' εἰς τὸ πεδῖον
 ἐάσας προελθεῖν· καὶ καταβαίνει δ' οὐκ εὐθὺς εἰς τὸ ἔδαφος, ἀλλ' 20
 αἰεὶ ἀπὸ τοῦ μείζονος ἐπὶ τὸ ἔλαττον κατὰ μικρόν. ἄμφω δὲ
 ταῦτα ποιεῖ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ μὴ ἐνεδρεύεσθαι. καὶ ἐφ'
 ὑψηλῶν καθίζει διὰ τὸ βραδέως αἵρεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς. ὑψοῦ δὲ
 πέτεται, ὅπως ἐπὶ πλεῖστον τόπον καθορᾷ· διόπερ θεῖον οἱ ἄνθρω-
 ποὶ φασιν εἶναι μόνον τῶν ὀρνέων. 25

[Hist. Animal. IX. 32.]

The Madman of Abydos.

xiii. Λέγεται δέ τινα ἐν Ἀβύδῳ παρακόψαντα τῇ διανοίᾳ καὶ εἰς
 τὸ θέατρον ἐρχόμενον ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας θεωρεῖν, ὡς ὑποκρινο-
 μένων τινῶν, καὶ ἐπισημαίνεσθαι· καὶ ὡς κατέστη τῆς παρακοπῆς,
 ἔφησεν ἐκείνον αὐτῷ τὸν χρόνον ἥδιστα βεβιωσθαι.

[Mirab. Auscult. 31.]

Enna.

xiv. Ἐν τῇ Σικελίᾳ περὶ τὴν καλουμένην Ἐνναν σπήλαιόν
 τι λέγεται εἶναι, περὶ ὃ κύκλῳ πεφυκέναι φασὶ τῶν τε ἄλλων
 ἀνθέων πληθοῦς ἀνὰ πᾶσαν ὥραν, πολὺ δὲ μάλιστα τῶν ἰων
 ἀπέραντόν τινα τόπον συμπεπληρῶσθαι, ἃ τὴν σύνεγγυς χώραν
 εὐωδίας πληροῖ, ὥστε τοὺς κυνηγοῦντας, τῶν κυνῶν κρατούμενων 5
 ὑπὸ τῆς ὀσμῆς, ἐξαδυνατεῖν τοὺς· λαγῶς ἱχνεύειν. διὰ δὲ τοῦτον
 τοῦ χάσματος ἀσυμφανής ἐστὶν ὑπόνομος, καθ' ὃν φασὶ τὴν

XXV.

*Theophrastus, B.C. 320.**Signs of Wind and Storm.*

i. Αἰθυιαί καὶ νῆπται [πτερυγίζουσαι] καὶ ἄγριαί καὶ τιθασαὶ
 ὕδωρ μὲν σημαίνουσι δνόμεναι, πτερυγίζουσαι δὲ ἄνεμον. οἱ
 κέπφοι εὐδίας οὔσης, ὅποι ἂν πέτῳνται, ἄνεμον προσημαίνουσι.
 στρουθοὶ χειμῶνος ἀφ' ἐσπέρας θορυβοῦντες ἢ ἀνέμου μεταβολὴν
 5 σημαίνουσιν ἢ ὕδωρ ὑέτιον. ἐρωδιὸς ἀπὸ θαλάσσης πετόμενος
 καὶ βοῶν πνεύματος σημεῖον ἐστὶ· καὶ ὅλως βοῶν μέγα, ἀνεμώδης.
 κύων κυλινδούμενος χαμαὶ μέγεθος ἀνέμου σημαίνει. ἡ ἄμπωτις
 βόρειον πνεῦμα σημαίνει, πλημμύρα δὲ νότιον. εἰ μὲν γὰρ ἐκ
 βορείων πλημμύρα ἦκη, εἰς νότιον μεταβάλλει· εἰ δ' ἐκ νοτίων
 10 ἄμπωτις γίνηται, εἰς βόρειον μεταβάλλει. ἀράχνια πολλὰ φερό-
 μενα πνεῦμα ἢ χειμῶνα σημαίνει. θάλασσα οἰδοῦσα καὶ ἀκταὶ
 βοῶσαι καὶ αἰγιαλὸς ἡχῶν ἀνεμώδης. * * * γέρανοι εἰ μὲν πρῶτ'
 πέτῳνται καὶ ἀθρόοι, πρῶτ' χειμάσει· εἰ δὲ ὀψὲ καὶ πολὺν χρόνον,
 ὀψὲ χειμάσει. καὶ εἰ ἀποστραφῶσι πετόμενοι, χειμῶνα σημαί-
 15 νουσι. χῆνες βοῶντες μᾶλλον καὶ [ἢ] περὶ σῖτον μαχόμενοι
 χειμέριον. σπίνος στρουθὸς σπίζων ἔωθεν χειμέριον. ὄρχιλος
 [ὥς] εἰσιὼν καὶ εἰσδνόμενος εἰς ὅπας χειμῶνα σημαίνουσι καὶ
 ἐριθεὺς ὡσαύτως. κορώνη, εἰ μὲν ταχὺ δις κρῶξ καὶ τρίτον,
 χειμερία. καὶ κορώνη καὶ κόραξ καὶ κολοῖδος ὀψὲ ἄδοντες χει-
 20 μέριοι. στρουθὸς εἰ μὲν λευκὸς ἢ χελιδὼν ἢ ἄλλο τι τῶν μὴ
 εἰωθότων λευκῶν, χειμῶνα μέγαν σημαίνουσιν, ὥσπερ καὶ μέλανες,
 εἰ μὲν πολλοὶ φανῶσιν, ὕδωρ. καὶ εἰ μὲν ἐκ πελάγους ὄρνιθες φεύγῳσι,
 χειμῶνα σημαίνουσι. καὶ σπίνος ἐν οἰκίᾳ οἰκουμένη φθεγγόμενος

χειμέριον. ὅσα ὕδωρ σημαίνει, χειμῶνα ἄγει· ἐὰν μὴ ὕδωρ, χιόνα καὶ χειμῶνα. κόραξ φωνὰς πολλὰς μεταβάλλων χειμῶνος 25 χειμέριον. κολοιοὶ ἐκ τοῦ νότου πετόμενοι, καὶ τευθίδες χειμέρια. φωνὴ ἐν λιμένι ἀποψοφούσα, καὶ πολύπλοκον ἔχουσα, χειμέριον. καὶ οἱ πνεύμονες οἱ θαλάττιοι ἐὰν πολλοὶ φαίνωνται ἐν τῷ πελάγει, χειμερινοῦ ἔτους σημεῖον. * * * ἐὰν ἐπὶ κορυφῆς ὄρους νέφος ὀρθὸν στῇ, χειμῶνα σημαίνει· ὅθεν καὶ Ἀρχιλόχος ἐποίησε 30 Γλαῦχ' ὄρα· βαθὺς γὰρ ἤδη κύμασι ταρασσεται πόντος, ἀμφὶ δ' ἄκρας ὀρθὸν ἵσταται νέφος· ὃ ἐστὶ σημεῖον χειμῶνος. ἐὰν νεφέλη ὁμόχρως ἢ ὑμένι λευκῷ, χειμέριον· ὅταν ἐστῶτων νεφῶν ἕτερα ἐπιφέρηται, τὰ δ' ἡρεμῇ, χειμέρια. [ὁ ἥλιος] ἐὰν χειμῶνος διαλάμψας πάλιν ἀποκρυφθῇ, καὶ τοῦτο ποιήσῃ δις ἢ τρίς, ἡμέρα 35 χειμέριος δίδεισιν. ὁ τοῦ Ἑρμοῦ ἀστήρ χειμῶνος μὲν φαινόμενος ψύχη σημαίνει, θέρους δὲ καῦμα. ὅταν μέλιτται μὴ ἀπόπέττωνται μακρὰν, ἀλλ' αὐτοῦ ἐν τῇ εὐδίᾳ πέτνῳνται, χειμῶνα ἐσόμενον σημαίνει. λύκος ὠρυόμενος χειμῶνα σημαίνει διὰ τριῶν ἡμερῶν. λύκος ὅταν πρὸς τὰ ἔργα ὀρμᾷ ἢ εἴσω χειμῶνος 40 ὀρμᾷ, χειμῶνα σημαίνει εὐθύς. ἔστι δὲ σημεῖον χειμῶνων μεγάλων καὶ ὄμβρων καὶ ὅταν γένωνται ἐν τῷ μετοπώρῳ πολλοὶ σφῆκες· καὶ ὅταν ὄρνιθες λευκοὶ πρὸς τὰ ἐργάσιμα πλησιάζωσι, καὶ ὅλως τὰ ἄγρια θηρία ἐὰν πρὸς ἐργάσιμα, βόρειον καὶ χειμῶνος μέγεθος σημαίνει. τῆς Πάρνηθος ἐὰν τὰ πρὸς ζέφυρον ἄνεμον 45 καὶ τὰ πρὸς Φύλης φράττηται νέφεσι βορείων ὄντων, χειμέριον τὸ σημεῖον.

[Sign. Imbr. et Vent. 2, 3.]

A Character.

ii. Ἡ δὲ ἀδολεσχία ἐστὶ μὲν διήγησις λόγων μακρῶν καὶ ἀπροβουλεύτων, ὁ δὲ ἀδολέσχης τοιοῦτός ἐστιν, οἷος ὃν μὴ

- γινώσκει τούτῳ παρακαθεζόμενος πλησίον πρῶτον μὲν τῆς
 ἑαυτοῦ γυναικὸς εἰπεῖν ἐγκώμιον, εἶτα δ' τῆς νυκτὸς εἶδεν
 5 ἐνύπνιον, τοῦτο διηγέσασθαι· εἶθ' ὧν εἶχεν ἐπὶ τῷ δειπνῶ
 τὰ καθέκαστα διεξελθεῖν· εἶτα δὴ προχωροῦντος τοῦ πράγματος
 λέγειν, ὥς πολὺ πονηρότεροί εἰσιν οἱ νῦν ἄνθρωποι τῶν ἀρχαίων,
 καὶ ὥς ἄξιοι γεγόνασιν οἱ πυροὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ· καὶ ὥς πολλοὶ
 ἐπιδημοῦσι ξένοι· καὶ τὴν θάλατταν ἐκ Διουνυσίων πλώϊμον εἶναι·
 10 καὶ εἰ ποιήσειεν ὁ Ζεὺς ὕδωρ, τὰ ἐν τῇ γῇ βελτίῳ ἔσσεσθαι·
 καὶ ὁ ἀγρὸς εἰς νέωτά γε ἀργήσει· καὶ ὥς χαλεπὸν ἐστὶ τὸ ζῆν
 καὶ ὥς Δάμππος μυστηρίοις μεγίστην δάδα ἔστησε· καὶ πόσοι
 εἰσὶ κίονες τοῦ Ὀιδείου· καὶ Χθὲς ἤμεθα· καὶ τίς ἐστιν ἡμέρα
 σήμερον· καὶ ὥς Βοηδρομιῶνος μὲν ἐστὶ τὰ μυστήρια, Πυανε-
 15 ψιώνος δὲ Ἀπατούρια, Ποσειδῶνος δὲ τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια.
 κὰν ὑπομένη τις αὐτὸν, μὴ ἀφίστασθαι. παρασείσαντα δὲ χρή
 τοὺς τοιούτους τῶν ἀνθρώπων καὶ διαράμενον ἀπαλλάττεσθαι,
 ὅστις ἀπύρετος βούλεται εἶναι· ἔργον γὰρ συναρκεῖσθαι τοῖς
 μήτε σχολὴν μήτε σπουδὴν διαγινώσκουσιν.

[Charact. 3.]

XXVI.

Theopompus, B.C. 315.*Midas.*

- ἰ. Περιηγείται τινα Θεόπομπος συνουσίαν Μίδου τοῦ Φρυγὸς
 καὶ Σειληνοῦ. νύμφης δὲ παῖς ὁ Σειληνὸς οὗτος, θεοῦ μὲν
 ἀφανέστερος τὴν φύσιν, ἀνθρώπου δὲ κρείττων καὶ θανάτου ἦν.
 πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα ἀλλήλοις διελέχθησαν, καὶ ὑπὲρ τούτων
 5 ὁ Σειληνὸς ἔλεγε πρὸς τὸν Μίδα· τὴν μὲν Εὐρώπην, καὶ τὴν

Ἀσίαν, καὶ τὴν Λιβύην νήσους εἶναι, ὡς περιρρεῖν κύκλῳ τὸν Ὀκεανόν. ἡπειρον δὲ μόνην εἶναι ἐκείνην τὴν ἔξω τούτου τοῦ κόσμου. καὶ τὸ μὲν μέγεθος αὐτῆς ἡπειρον διηγείτο· τρέφειν δὲ τὰ ἄλλα ζῶα μεγάλα, καὶ τοὺς ἀνθρώπους δὲ τῶν ἐνταῦθα διπλασίονας τὸ μέγεθος· καὶ χρόνον ζῆν αὐτοὺς, οὐχ ὅσον ἡμεῖς, 10 ἀλλὰ καὶ ἐκείνον διπλοῦν· καὶ πολλὰς μὲν εἶναι καὶ μεγάλας πόλεις, καὶ βίων ἰδιότητος, καὶ νόμους αὐτοῖς τετάχθαι ἐναντίως κειμένους τοῖς παρ' ἡμῖν νομιζομένοις. δύο δὲ εἶναι πόλεις ἔλεγε μεγέθει μεγίστας, οὐδὲν δὲ ἀλλήλαις εἰοικέναι· καὶ τὴν μὲν ὀνομάζεσθαι Μάχιμον, τὴν δὲ Εὐσεβῆ. τοὺς μὲν οὖν Εὐσεβεῖς ἐν 15 εἰρήνῃ τε διάγειν καὶ πλούτῳ βαθεῖ, καὶ λαμβάνειν τοὺς καρποὺς ἐκ τῆς γῆς χωρὶς ἀρότρων καὶ βοῶν· γεωργεῖν δὲ καὶ σπείρειν οὐδὲν αὐτοῖς ἔργον εἶναι. καὶ διατελοῦσιν ὑγιεῖς καὶ ἄνοσοι, καὶ καταστρέφουσι τὸν ἑαυτῶν βίον γελῶντες εὖ. μάλα καὶ ἡδόμενοι. οὕτω δὲ ἀναμφιλόγως εἰσὶ δίκαιοι, ὥς μήτε τοὺς 20 θεοὺς πολλάκις ἀπαξιούν ἐπιφοιτᾶν αὐτοῖς. οἱ δὲ τῆς Μαχίμου πόλεως, μαχιμῶτατοί τέ εἰσι καὶ αὐτοὶ, καὶ γίνονται μεθ' ὅπλων, καὶ αἰεὶ πολεμοῦσι, καὶ καταστρέφονται τοὺς ὁμόρους, καὶ παμπόλλων ἐθνῶν μία πόλις κρατεῖ αὐτῇ. εἰσὶ δὲ οἱ οἰκήτορες οὐκ ἐλάττους διακοσίων μυριάδων. ἀποθνήσκουσι δὲ τὸν μὲν 25 ἄλλον χρόνον νοσήσαντες, σπάνιον δὲ τοῦτο, ἐπεὶ τά γε πολλὰ ἐν τοῖς πολέμοις, ἢ λίθοις, ἢ ξύλοις παιόμενοι· ἄπρωτοι γάρ εἰσι σιδήρῳ· χρυσοῦ δὲ ἔχουσι καὶ ἀργύρου ἀφθονίαν, ὥς ἀτιμότερον εἶναι παρ' αὐτοῖς τὸν χρυσὸν τοῦ παρ' ἡμῖν σιδήρου.

[Fragm. 76.]

Life.

ii. Εἰ μὲν γὰρ ἦν, τὸν κίνδυνον τὸν παρόντα διαφυγόντας ἀδεῶς διάγειν τὸν ἐπίλοιπον χρόνον, οὐκ ἂν ἦν θαυμαστὸν

φιλοψυχεῖν· νῦν δὲ τοσαῦται κῆρες τῷ βίῳ παραπεφύκασιν, ὥστε
τὸν ἐν ταῖς μάχαις θάνατον αἰρετώτερον εἶναι δοκεῖν.

[Fragm. 77.]

XXVII.

Dicaearchus, B.C. 310.

Athens.

1. Ἐντεῦθεν εἰς τὸ Ἀθηναίων ἔπεισιν ἄστυ· ὁδὸς δὲ ἡδεῖα,
γεωργουμένη πᾶσα, ἔχουσά τῇ ὄψει φιλάνθρωπον. ἡ δὲ
πόλις ξηρὰ πᾶσα, οὐκ εὐνδρος, κακῶς ἐρρυμοτομημένη διὰ τὴν
ἀρχαιότητα. αἱ μὲν πολλαὶ τῶν οἰκῶν εὐτελεῖς, ὀλίγαι δὲ
5 χρήσιμαι. ἀπιστηθεῖη δ' ἂν ἐξαίφνης ὑπὸ τῶν ξένων θεω-
ρουμένη, εἰ αὕτη ἐστὶν ἡ προσαγορευομένη τῶν Ἀθηναίων πόλις·
μετ' οὐ πολὺ δὲ πιστεύσειεν ἂν τις. Ὡδεῖον τῶν ἐν τῇ οἰκουμένη
κάλλιστον· θέατρον ἀξιόλογον, μέγα καὶ θαυμαστόν· Ἀθηναῖς
ἱερὸν, πολυτελές, ἀπόψιον, ἄξιον θεῶς, ὁ καλούμενος Παρθενὼν,
10 ὑπερκείμενον τοῦ θεάτρου, μεγαλὴν κατάπληξιν ποιεῖ τοῖς θεω-
ροῦσιν· Ὀλύμπιον, ἡμιτελές μὲν, κατάπληξιν δ' ἔχον τὴν τῆς
οἰκοδομίας ὑπογραφὴν, γερόμενον δ' ἂν βέλτιστον, εἴπερ συν-
ετελέσθη· γυμνάσια τρία, Ἀκαδημία, Λύκειον, Κυνόσαργες, πάντα
κατάθενδρά τε καὶ τοῖς ἐδάφεσι ποώδη, χόρτοι παντοθαλεῖς
15 φιλοσόφων παντοδαπῶν, ψυχῆς ἀπάται καὶ ἀναπαύσεις· σχολαὶ
πολλαὶ, θεαὶ συνεχεῖς. * * * τῶν δὲ ἐνοικούντων, οἱ μὲν αὐτῶν
Ἀττικοὶ, οἱ δ' Ἀθηναῖοι. οἱ μὲν Ἀττικοὶ περίεργοι ταῖς λαλιαῖς,
ὑπουλοὶ, συκοφαντώδεις, παρατηρηταὶ τῶν ξενικῶν βίων· οἱ δ'
Ἀθηναῖοι μεγαλόψυχοι, ἀπλοὶ τοῖς τρόποις, φιλίας γνήσιοι
20 φύλακες.

[Fragm. 59.]

Thebes.

ii. Ἐντεῦθεν εἰς Θήβας στάδια π'. ὁδὸς λεία πᾶσα καὶ ἐπίπεδος. ἡ δὲ πόλις ἐν μέσῳ μὲν τῆς τῶν Βοιωτῶν κείται χώρας, τὴν περίμετρον ἔχουσα σταδίων ο'. πᾶσα δ' ὁμαλή. στρογγύλη μὲν τῷ σχήματι, τῇ χροᾷ δὲ μελάγγειος· ἀρχαία μὲν οὔσα, καινῶς δ' ἐρρυμοτομημένη διὰ τὸ τρις ἤδη, ὥς φασιν αἱ 5 ἱστορίαι, κατεσκάφθαι διὰ τὸ βάρος καὶ τὴν ὑπερηφανίαν τῶν κατοικούντων. καὶ ἵπποτρόφος δὲ ἀγαθή· κάθυδρος πᾶσα, χλωρά τε καὶ γεώλοφος· κηπεύματα ἔχουσα πλείστα τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι πόλεων. καὶ γὰρ ποταμοὶ ῥέουσι δι' αὐτῆς δύο τὸ ὑποκείμενον τῇ πόλει πεδίων πᾶν ἀρδεύοντες. φέρεται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς 10 Καδμείας ὕδωρ ἀφανὲς διὰ σωλήνων ἀγόμενον ὑπὸ Κάδμου τὸ παλαιόν, ὥς λέγουσι, κατεσκευασμένον. ἡ μὲν οὖν πόλις τοιαύτη. * * * ἐνθερίσαι μὲν ἡ πόλις οἷα βελτίστη· τό τε γὰρ ὕδωρ πολὺ ἔχει καὶ ψυχρὸν καὶ κήπους· ἔστι δ' εὐήνεμος ἔτι καὶ χλωρὰν ἔχουσα τὴν πρόσοψιν, ἐχόπωρός τε καὶ τοῖς 15 θερινοῖς ὠνίοις ἀφθονος· ἄξυλος δὲ καὶ ἐγχεῖμάσαι οἷα χειρίστη διὰ τε τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰ πνεύματα· καὶ γὰρ νίφεται καὶ πηλὸν ἔχει πολύν.

[Fragm. 59.]

XXVIII.

Epicurus, B.C. 300.*Pleasure.*

i. Τιμητέον τὸ καλὸν καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ τοιουτότροπα, ἂν ἡδονὴν παρασκευάζῃ· ἂν δὲ μὴ παρασκευάζῃ, χαίρειν ἱατέον.

ii. Οὐκ ἔστιν ἡδέως ζῆν ἄνευ τοῦ φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικαίως, οὐδὲ φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικαίως ἄνευ τοῦ ἡδέως· ὅτῳ δὲ μὴ ὑπάρχει ζῆν φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικαίως, οὐκ ἔστι τοῦτον ἡδέως ζῆν.

[Fragm.]

XXIX.

Cleanthes, B.C. 260.*Humanity.*

Καὶ οὐ πάνν τι ὁ ἄνθρωπος κράτιστον εἶναι δύναται ζῶν· οἷον εὐθέως ὅτι διὰ κακίας πορεύεται τὸν πάντα χρόνον, εἰ δὲ μή γε τὸν πλείστον. καὶ γὰρ εἴ ποτε περιγένοιτο ἀρετῆς, ὅψε καὶ πρὸς ταῖς τοῦ βίου δυσμαῖς περιγίνεται· ἐπικηρόν τ' ἐστὶ
 5 καὶ ἀσθενὲς καὶ μυρίων δεόμενον βοηθημάτων, καθάπερ τροφῆς καὶ σκεπασμάτων καὶ τῆς ἄλλης τοῦ σώματος ἐπιμελείας, πικροῦ τινος τυράννου τρόπον ἐφεστῶτος ἡμῖν καὶ τὸν πρὸς ἡμέραν δασμὸν ἀπαιτοῦντος, καὶ εἰ μὴ παρέχοιμεν ὥστε λούειν αὐτὸ καὶ ἀλείφειν καὶ περιβάλλειν καὶ τρέφειν, νόσους καὶ θάνατον
 10 ἀπειλοῦντος. ὥστε οὔτε τέλειον ζῶν ὁ ἄνθρωπος, ἀτελὲς δὲ καὶ πολὺ κεχωρισμένον τοῦ τελείου.

[Fragm.]

XXX.

Polybius, B.C. 260.*Hannibal*.

ἰ. Τῶν ἐκατέροις, Ῥωμαίοις φημὶ καὶ Καρχηδονίοις, προ-
 σπιπτόντων καὶ συμβαινόντων εἰς ἣν ἀνὴρ αἷτιος καὶ μία ψυχὴ,
 λέγω δὲ τὴν Ἀννίβου. * * * ἐπεὶ δ' ἡ πραγμάτων διάθεσις
 εἰς ἐπίστασιν ἡμᾶς ἤχε περὶ τῆς Ἀννίβου φύσεως, ἀπαιτεῖν
 ὁ καιρὸς δοκεῖ μοι, τὰς μάλιστα διαπορουμένας ἰδιότητας ὑπὲρ 5
 αὐτοῦ δηλῶσαι. τινὲς μὲν γὰρ ὥμῶν αὐτὸν οἶονται γεγονέναι
 καθ' ὑπερβολὴν, τινὲς δὲ φιλάργυρον. τὸ δ' ἀληθὲς εἰπεῖν ὑπὲρ
 αὐτοῦ καὶ τῶν ἐν πράγμασιν ἀναστρεφόμενων, οὐ ράδιον. ἔνιοι
 μὲν γὰρ ἐλέγχεσθαί φασι τὰς φύσεις ὑπὸ τῶν περιστάσεων, καὶ
 τοὺς μὲν ἐν ταῖς ἐξουσίαις καταφανεῖς γίγνεσθαι, καὶ ὅλως τὸν 10
 πρὸ τοῦ χρόνον ἀναστέλλωται, τοὺς δὲ πάλιν ἐν ταῖς ἀτυχίαις.
 ἐμοὶ δ' ἔμπαλιν οὐχ ὑγιὲς εἶναι δοκεῖ τὸ λεγόμενον. οὐ γὰρ
 ὀλίγα μοι φαίνονται, τὰ δὲ πλεῖστα, ποτὲ μὲν διὰ τὰς τῶν φίλων
 παραθέσεις, ποτὲ δὲ διὰ τὰς τῶν πραγμάτων ποικιλίας, ἄνθρωποι
 παρὰ τὴν ἐαυτῶν προαίρεσιν ἀναγκάζεσθαι καὶ λέγειν καὶ πράττειν. 15
 γνοίῃ δ' ἂν τις ἐπὶ πολλῶν τῶν ἤδη γεγονότων, ἐπιστήσας. τίς
 γὰρ Ἀγαθοκλέα τὸν Σικελίας τύραννον οὐχ ἱστόρηκε, διότι δόξας
 ὁμότατος εἶναι κατὰ τὰς πρώτας ἐπιβολὰς καὶ τὴν κατασκευὴν τῆς
 δυναστείας, μετὰ ταῦτα, νομίσας βεβαίως ἐνδεδέσθαι τὴν Σικε-
 λιωτῶν ἀρχήν, πάντων ἡμερώτατος δοκεῖ γεγονέναι καὶ πρῶτατος. 20
 ἔτι δὲ Κλεομένης, ὁ Σπαρτιάτης, οὐ χρηστότατος μὲν βασιλεὺς,

πικρότατος δὲ τύραννος, εὐτραπελώτατος δὲ πάλιν ιδιώτης καὶ
 φιλανθρωπότατος ; καὶ τοι γοῦν οὐκ εἰκὸς ἦν, περὶ τὰς αὐτὰς
 φύσεις τὰς ἐναντιωτάτας διαθέσεις ὑπάρχειν· ἀλλ' ἀναγκαζόμενοι
 25 ταῖς τῶν πραγμάτων μεταβολαῖς συµμετατίθεσθαι, τὴν ἐναντίαν
 τῇ φύσει πολλάκις ἐμφαίνουσι διάθεσιν ἔνιοι τῶν δυνατῶν πρὸς
 τοὺς ἑκτός· ὥστε μὴ οἶον ἐλέγχεσθαι τὰς φύσεις διὰ τούτων, τὸ
 δ' ἐναντίον ἐπισκοτεῖσθαι μᾶλλον. τὸ δ' αὐτὸ καὶ διὰ τὰς τῶν
 φίλων παραθέσεις εἴωθε συμβαίνειν οὐ μόνον ἡγεμόσι καὶ δυνά-
 30 σταις καὶ βασιλεῦσιν, ἀλλὰ καὶ πόλεσιν. Ἀθηναίων γοῦν εὖροι
 τις ἂν ὀλίγα μὲν τὰ πικρὰ, πλεῖστα δὲ τὰ χρηστὰ καὶ σεμνὰ, τῆς
 πολιτείας Ἀριστείδου καὶ Περικλέους προεστώτων· Κλέωνος δὲ
 καὶ Χάρητος, τάναντία. Λακεδαιμονίων ἡγουμένων τῆς Ἑλλάδος,
 ὅσα μὲν διὰ Κλεομβρότου τοῦ βασιλέως πράττειτο, πάντα συμμα-
 35 χικὴν εἶχε τὴν αἵρεσιν· ὅσα δὲ δι' Ἀγησιλάου, τοῦναντίον. ὥστε
 καὶ τὰ τῶν πόλεων ἔθῃ ταῖς τῶν προεστώτων διαφοραῖς συµμετα-
 πίπτειν. Φίλιππος δὲ ὁ βασιλεὺς, ὅτε μὲν Ταυρίων ἢ Δημήτριος
 αὐτῷ συμπράττειεν, ἦν ἀσεβέστατος· ὅτε δὲ πάλιν Ἄρατος ἢ
 Χρυσόγονος, ἡμερώτατος. παραπλήσια δέ μοι δοκεῖ τοῦτοις
 40 καὶ τὰ κατ' Ἀννίβαν γεγονέναι. καὶ γὰρ περιστάσεσι παραδόξοις
 καὶ ποικίλαις ἐχρήσατο, καὶ φίλοις τοῖς ἔγγιστα μεγάλας ἐσχηκόσι
 διαφορὰς, ὥστε καὶ λίαν ἐκ τῶν κατ' Ἰταλίαν πράξεων δυσθεώ-
 ρητον εἶναι τὴν τοῦ προειρημένου φύσιν.

[B. IX. 22-24.]

Τῆριβ.

ii. Καί μοι δοκεῖ μεγίστην θεὸν τοῖς ἀνθρώποις ἢ φύσιν
 ἀποδείξειν τὴν Ἀλήθειαν, καὶ μεγίστην αὐτῇ προσθεῖναι δύναμιν.
 πάντων γοῦν αὐτὴν καταγωνιζομένων, ἐνίοτε δὲ καὶ πασῶν τῶν
 πιθανότητων μετὰ τοῦ ψεύδους ταττομένων, οὐκ οἶδ' ὅπως

αὐτὴ δι' αὐτῆς εἰς τὰς ψυχὰς εἰσδύεται τῶν ἀνθρώπων· καὶ 5
ποτὲ μὲν παραχρῆμα δείκνυσι τὴν αὐτῆς δύναμιν, ποτὲ δὲ πολὺν
χρόνον ἐπισκοτισθεῖσα τέλος αὐτὴ δι' ἑαυτῆς ἐπικρατεῖ, καὶ
καταγωνίζεται τὸ ψεῦδος.

[B. XIII. 5.]

XXXI.

Apollodorus, B.C. 140 (?).

Zeus and Typhon.

i. Ὡς δὲ ἐκράτησαν οἱ θεοὶ τῶν Γιγάντων, Γῆ, μᾶλλον χολω-
θείσα, μίγνυται Ταρτάρῳ, καὶ γεννᾷ Τυφῶνα ἐν Κιλικίᾳ μεμι-
γμένην ἔχοντα φύσιν ἀνδρὸς καὶ θηρίου. οὗτος μὲν καὶ μεγέθει
καὶ δυνάμει πάντων διήνεγκεν, ὅσους ἐγέννησε Γῆ. ἦν δὲ αὐτῷ 5
τὰ μὲν ἄχρι μηρῶν ἄπλετον μέγεθος ἀνδρόμορφον, ὥστε ὑπερ-
ἔχειν μὲν πάντων τῶν ὀρῶν· ἡ δὲ κεφαλὴ πολλάκις τῶν ἄστρον
ἔψαυε· χεῖρας δὲ εἶχε, τὴν μὲν ἐπὶ τὴν ἐσπέραν ἐκτεινομένην, τὴν
δὲ ἐπὶ τὰς ἀνατολάς· ἐκ τούτων δὲ ἐξείχον ἑκατὸν κεφαλαὶ
δρακόντων. τὰ δὲ ἀπὸ μηρῶν, σπείρας εἶχεν ὑπερμεγέθεις
ἐχιδνῶν, ὧν ὄλκοι πρὸς αὐτὴν ἐκτεινόμενοι κορυφὴν συριγμὸν 10
πολὺν ἐξείσαν. πᾶν δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα κατεπτέρωτο· αὐχμηραὶ
δὲ ἐκ κεφαλῆς καὶ γενείων τρίχες ἐξηνεμοῦντο· πῦρ δὲ ἐδέκετο
τοῖς ὄμμασι. τοιοῦτος ὢν ὁ Τυφὼν καὶ τηλικούτος, ἡμμένας
βάλλων πέτρας ἐπ' αὐτὸν τὸν οὐρανόν, μετὰ συριγμῶν ὁμοῦ
καὶ βοῆς ἐφέρετο· πολλὴ δὲ ἐκ τοῦ στόματος πυρὸς ἐξέβρασσε 15
ζάλη. θεοὶ δὲ ὡς εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν ὀρμώμενον, εἰς
Αἴγυπτον φυγάδες ἐφέροντο, καὶ διωκόμενοι τὰς ἰδέας μετέβαλον
εἰς ζῶα. Ζεὺς δὲ πόρρω μὲν ὄντα Τυφῶνα ἔβαλλε κεραυνοῖς,

πλησίον δὲ γενόμενον ἄδαμαντίνῃ † κατέπτησεν † ἄρπη καὶ φεύ-
 20 γοντα ἄχρι τοῦ Κασίου ὄρους συνεδίωξε· τοῦτο δὲ ὑπέρκειται
 Συρίας. κείθι δὲ αὐτὸν κατατετρωμένον ἰδὼν, εἰς χεῖρας συνέβαλε.
 Τυφὼν δὲ ταῖς σπείραις περιπλεχθεὶς, κατέσχευεν αὐτὸν, καὶ τὴν
 ἄρπην περιελάμενος, τά τε τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν διέτεμε
 νεῦρα. ἀράμενος δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων, διεκόμεσεν αὐτὸν διὰ τῆς
 25 θαλάσσης εἰς Κιλικίαν· καὶ παρελθὼν εἰς τὸ Κωρύκιον ἄντρον
 κατέθετο· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ νεῦρα κρίψας ἄρκτου δορᾷ κείθι
 ἀπέθετο, καὶ κατέστησε Δελφύνην δράκαιναν· ἡμίθηρ δὲ ἦν αὕτη ἡ
 κόρη. Ἑρμῆς δὲ καὶ Αἰγίπαν ἐκκλέψαντες τὰ νεῦρα, ἤρμωσαν
 τῷ Διὶ λαθόντες. Ζεὺς δὲ τὴν ἰδίαν ἀνακομισάμενος ἰσχύον,
 30 ἐξαίφνης ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ πτηνῶν ὀχούμενος ἔππων ἄρματι, βάλλων
 κεραυνοῖς, ἐπ' ὄρος ἐδίωξε Τυφῶνα, τὸ λεγόμενον Νύσαν· ὅπου
 Μοῖραι αὐτὸν διωχθέντα ἠπάτησαν. πεισθεὶς γὰρ ὅτι ῥωσθή-
 σεται μᾶλλον, ἐγέυστο τῶν ἐφημέρων καρπῶν. διόπερ ἐπιδιω-
 κόμενος αὐτῷ, ἦκεν εἰς Θράκην, καὶ μαχόμενος περὶ τὸν Αἴμον,
 35 ὅλα ἔβαλεν ὄρη. τούτων δὲ ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ πάλιν
 ὠθουμένων, πολὺ ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐξέκλυσεν αἷμα· καὶ φασὶν ἐκ
 τούτου τὸ ὄρος κληθῆναι Αἴμον. φεύγειν δὲ ὀρμηθέντος αὐτοῦ
 διὰ τῆς Σικελικῆς θαλάσσης, Ζεὺς ἐπέρριψεν Αἴττην ὄρος ἐν
 Σικελίᾳ· τοῦτο δὲ ὑπερμέγεθές ἐστιν. ἐξ οὗ μέχρι δεῦρο φασὶν
 40 ἀπὸ τῶν βληθέντων κεραυνῶν γίνεσθαι πυρὸς ἀναφυσήματα.
 ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων μέχρι τοῦ δεῦρο ἡμῖν λελέχθω.

[Fragm.]

Meleager.

ii. Ἐγέννησε δὲ Ἀλθαία παῖδα ἐξ Οἰνέως Μελέαγρον, ὃν ἐξ
 Ἄρεος γεγενῆσθαι φασί. τούτου δὲ ὄντος ἡμερῶν ἐπτά, παρα-
 γενομένας τὰς Μοῖρας φασὶν εἰπεῖν· Τότε τελευτήσει Μελέαγρος,

ὅταν ὁ καιόμενος ἐπὶ τῆς ἐσχάρας δαλὸς κατακαῇ. τοῦτο ἀκού-
 σασα, τὸν δαλὸν ἀνείλετο Ἀλθαία, καὶ κατέθετο εἰς λάρνακα. 5
 Μελέαγρος δὲ, ἀνὴρ ἄγρωτος καὶ γενναῖος γενόμενος, τόνδε τὸν
 τρόπον ἐτελεύτησεν. ἐτησίῳ καρπῶν ἐν τῇ χώρᾳ γενομένων
 τὰς ἀπαρχὰς Οἰνεὺς θεοῖς πᾶσι θύων, μόνῃς Ἀρτέμιδος ἐξελάβετο.
 μνήσασα δὲ ἡ θεὸς, κάπρον ἐφῆκεν ἔξοχον μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ,
 ὃς τήν τε γῆν ἄσπορον ἐτίθει, καὶ τὰ βοσκήματα καὶ τοὺς 10
 ἐντυγχάνοντας διέφθειρεν. ἐπὶ τοῦτον τὸν κάπρον τρεῖς ἀρίστους
 ἐκ τῆς Ἑλλάδος πάντας συνεκάλεσε, καὶ τῷ κτείναντι τὸν θῆρα
 τὴν δορὰν δώσειν ἀριστεῖον ἐπηγγείλατο. μετὰ τούτων καὶ οἱ
 Θεστίου παῖδες. συνελθόντας δὲ αὐτοὺς Οἰνεὺς ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας
 ἐξένισε· τῇ δεκάτῃ δὲ, Κηφέως καὶ Ἀγκαίου καὶ τινων ἄλλων 15
 ἀπαξιούντων μετὰ γυναικὸς ἐπὶ τὴν θήραν ἐξίεναι, Μελέαγρος
 ἔχων γυναῖκα Κλεοπάτραν τὴν Ἰδὰ καὶ Μαρπήσσης θυγατέρα,
 βουλόμενος δὲ καὶ ἐξ Ἀταλάντης τέκνον ποιήσασθαι, συνηνά-
 κασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν θήραν μετὰ ταύτης ἐξίεναι. περιστάντων
 δὲ αὐτῶν τὸν κάπρον, Ὑλεὺς μὲν καὶ Ἀγκαῖος ὑπὸ τοῦ θηρὸς 20
 διεφθάρησαν, Εὐρυτίῳ δὲ Πηλεὺς ἄκων κατηκόντισε. τὸν δὲ
 κάπρον πρώτη μὲν Ἀταλάντη εἰς τὰ νῶτα ἐτόξευσε, δεῦτερος
 δὲ Ἀμφιάραος εἰς τὸν ὀφθαλμόν· Μελέαγρος δὲ αὐτὸν εἰς τὸν
 κενεῶνα πλήξας ἀπέκτεινε, καὶ λαβὼν τὸ δέρας ἔδωκεν Ἀταλάντῃ.
 οἱ δὲ Θεστίου παῖδες ἀδοξοῦντες εἰ παρόντων ἀνδρῶν γυνὴ τὰ 25
 ἀριστεῖα λήψεται, τὸ δέρας αὐτῇ ἀφείλοντο, κατὰ γένος αὐτοῖς
 προσήκειν λέγοντες, εἰ Μελέαγρος λαμβάνειν μὴ προαιροῖτο.
 ὀργισθεῖς δὲ Μελέαγρος τοὺς μὲν Θεστίου παῖδας ἀπέκτεινε,
 τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ Ἀταλάντῃ. Ἀλθαία δὲ λυπηθεῖσα ἐπὶ
 τῇ τῶν ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ τὸν δαλὸν ἤψε· καὶ ὁ Μελέαγρος 30
 ἐξαίφνης ἀπέθανεν.

[Fragm.]

Glaucus.

iii. Γλαῦκος δὲ, ἔτι νήπιος ὑπάρχων, μυῖαν διώκων εἰς μέλιτος
 πίθον πεσὼν ἀπέθανεν. ἀφανοῦς δὲ ὄντος αὐτοῦ Μίνως
 πολλὴν ζήτησιν ποιησάμενος, περὶ τῆς εὐρήσεως ἐμαντεύετο.
 Κούρητες δὲ εἶπον αὐτῷ, τριχρώματον ἐν ταῖς ἀγέλαις ἔχειν
 5 βοῦν, τὸν δὲ τὴν ταύτης θεῖαν ἄριστα εἰκάσαι δυνηθέντα, καὶ
 ζῶντα τὸν παῖδα ἀποδώσειν. συγκληθέντων δὲ τῶν μάντεων,
 Πολύϊδος, ὁ Κοιρανοῦ, τὴν χροῶν τῆς βοῦς εἵκασε βάτου
 καρπῷ· καὶ, ζητεῖν τὸν παῖδα ἀναγκασθεῖς, διὰ τινος μαντείας
 ἀνεῦρε. λέγοντος δὲ Μίνως, ὅτι δεῖ καὶ ζῶντα ἀπολαβεῖν
 10 αὐτὸν, ἀπεκλείσθη σὺν τῷ νεκρῷ. ἐν ἀμνηχανίᾳ δὲ πολλῇ
 τυγχάνων, εἶδε δράκοντα ἐπὶ τὸν νεκρὸν ἰόντα· τοῦτον βαλὼν
 λίθῳ ἀπέκτεινε, δείσας μὴ ἂν αὐτὸς τελευτήσῃ, εἰ τούτῳ συμ-
 πάθοι. ἔρχεται δὲ ἕτερος δράκων, καὶ θεασάμενος νεκρὸν
 τὸν πρῶτον, ἄπεισιν, εἰτα ὑποστρέφει ποίαν κομίζων, καὶ ταύτην
 15 ἐπιτίθῃσιν ἐπὶ πᾶν τὸ τοῦ ἐτέρου σῶμα· ἐπιτεθείσης δὲ τῆς
 ποίας, ἀνέστη. θεασάμενος δὲ Πολύϊδος καὶ θαυμάσας, τὴν
 αὐτὴν ποίαν προσενεγκὼν τῷ τοῦ Γλαύκου σώματι, ἀνέστησεν.
 ἀπολαβὼν δὲ Μίνως τὸν παῖδα, οὐδ' οὕτως εἰς Ἄργος ἀπιέναι
 τὸν Πολύϊδον εἶα, πρὶν ἢ τὴν μαντείαν διδάξαι τὸν Γλαῦκον·
 20 ἀναγκασθεῖς δὲ ὁ Πολύϊδος διδάσκει. καὶ ἐπεὶ δὴ ἀπέπλει,
 κελύει τὸν Γλαῦκον εἰς τὸ στόμα ἐπιπτύσαι· καὶ τοῦτο ποιήσας
 Γλαῦκος τὴν μαντείαν ἐπελάβετο.

[Fragm.]

XXXII.

Dionysius of Halicarnassus, B.C. 20 (?).

Style.

i. Ἄλις ἔστω τῶν παραδειγμάτων. ἱκανῶς γὰρ οἶομαι πεποιηκέναι φανερόν, ὃ προὔκειτό μοι, ὅτι μείζονα ἰσχὺν ἔχει τῆς ἐκλογῆς ἢ σύνθεσις. καὶ μοι δοκεῖ τις οὐκ ἂν ἀμαρτάνειν εἰκάσας αὐτὴν τῇ Ὅμηρικῇ Ἀθηνᾷ. ἐκείνη τε γὰρ τὸν Ὀδυσσεά τὸν αὐτὸν ὄντα ἄλλοτε ἄλλοιον ἐποίει φαίνεσθαι, τοτὲ μὲν ῥυσὸν καὶ μικρόν 5 καὶ αἰσχρόν,

Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον, ἡδὲ γέροντι.

τοτὲ δὲ τῇ αὐτῇ ῥάβδῳ πάλιν ἐφαψαμένη,

Μείζονά τ' εἰσιδέειν, καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι·

— — καδδὲ κάρητος

10

Οὐλας ἦκε κόμας ἱακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.

αὕτη τε, τὰ αὐτὰ λαμβάνουσα ὀνόματα τοτὲ μὲν ἄμορφα καὶ πτωχὰ καὶ ταπεινὰ ποιεῖ φαίνεσθαι τὰ νοήματα, τοτὲ δὲ ὑψηλὰ καὶ πλούσια καὶ ἀδρὰ καὶ καλά. καὶ τούτῳ μάλιστα διαλλάττει ποιητῆς τε ποιητοῦ, καὶ ῥήτωρ ῥήτορος, τῷ συντιθέναι δεξιῶς 15 τὰ ὀνόματα.

[Compos. Verb. 4.]

Thucydides.

ii. Ἐκδηλότατα δ' αὐτοῦ [τοῦ Θουκυδίδου] καὶ χαρακτηριστικώ-
τατά ἐστι τό τε πειρᾶσθαι δι' ἐλαχίστων ὀνομάτων πλείιστα σημαίνειν

πράγματα, καὶ πολλὰ συντιθέναι νοήματα εἰς ἓν, καὶ ἔτι προσδε-
 χόμενόν τι τὸν ἀκροατὴν ἀκούσεσθαι καταλείπειν. ὑφ' ὧν ἀσαφὲς
 5 γίγνεται τὸ βραχύ. ἵνα δὲ συνελὼν εἴπω, τέσσαρα μὲν ἐστὶν ὥσπερ
 ὄργανα τῆς Θουκυδίδου λέξεως, τὸ ποιητικὸν τῶν ὀνομάτων, τὸ
 πολυειδὲς τῶν σχημάτων, τὸ τραχὺ τῆς ἀρμονίας, τὸ τάχος τῆς
 σημασίας· χρώματα δ' αὐτῆς, τό τε στρυφνόν, καὶ τὸ πικρὸν, καὶ τὸ
 πυκνόν, καὶ τὸ αὐστηρὸν, καὶ τὸ ἐμβριθές, καὶ τὸ δεινόν, καὶ τὸ
 10 φοβερόν· ὑπὲρ ἅπαντα δ' αὐτοῦ ταῦτα τὸ παθητικόν. τοιοῦτος
 μὲν δὴ τις ἐστὶν ὁ Θουκυδίδης κατὰ τὸν τῆς λέξεως χαρακτήρα, ᾧ
 παρὰ τοὺς ἄλλους διήνεγκε.

[Thuc. Propr.]

Plato.

iii. Ἡ δὲ δὴ Πλατωνικὴ διάλεκτος βούλεται μὲν εἶναι καὶ αὐτὴ
 μίγμα ἐκατέρων τῶν χαρακτήρων, τοῦ τε ὑψηλοῦ καὶ ἰσχυροῦ,
 καθάπερ εἴρηται μοι πρότερον· πέφυκε δ' οὐχ ὁμοίως πρὸς ἀμφο-
 τέρους τοὺς χαρακτήρας εὐτυχής. ὅταν μὲν οὖν τὴν ἰσχυρὴν καὶ
 5 ἀφελὴ καὶ ἀποίητον ἐπιτηδεύῃ φράσιν, ἐκτόπως ἡδεΐα ἐστὶ καὶ
 φιλάνθρωπος. καθαρά τε γὰρ ἀποχρώντως γίνεται καὶ διανγής,
 ὥσπερ τὰ διαφανέστατα τῶν ναμάτων, ἀκριβής τε καὶ λεπτή παρ'
 ἡντινοῦν ἐτέραν τῶν εἰς τὴν αὐτὴν διάλεκτον εἰργασμένων. τὴν τε
 κοινότητα διώκει τῶν ὀνομάτων, καὶ τὴν σαφήνειαν ἀσκεῖ, πάσης
 10 ὑπεριδοῦσα κατασκευῆς ἐπιθέτου. ὃ τε πῖνος αὐτῇ καὶ ὁ χνοὺς ὁ
 τῆς ἀρχαιότητος ἡρέμα καὶ λεληθότως ἐπιτρέχει· χλοερὸν τέ τι καὶ
 τεθληδὸς καὶ μεστόν φρας ἄνθος ἀναδίδωσι· καὶ ὥσπερ ἀπὸ τῶν
 εὐωδεστάτων λειμώνων αὐρὰ τις ἡδεΐα ἐξ αὐτῆς φέρεται· καὶ οὔτε
 τὸ λιγυρὸν ἔοικεν ἐμφαίνειν λάλον, οὔτε τὸ κομψὸν θεατρικόν.

[De Admir. Vi Demosth.]

Demosthenes.

iv. Ἀλλὰ γὰρ ἵνα μὴ * * * ὁ λόγος μοι προβῇ, Πλάτωνα μὲν εἴσω, πορεύεσθαι δ' ἐπὶ τὸν Δημοσθένην, οὗ δὴ χάριν τοὺς τε χαρακτήρας τῆς λέξεως, οὓς ἡγούμεν ἐῖναι κρατίστους, καὶ τοὺς δυναστεύσαντας ἐν αὐτοῖς κατηριθμησάμεν, οὐχ ἅπαντας. Ἀντιφῶν γὰρ δὴ καὶ Θεόδωρος καὶ Πολυκράτης Ἰσαῖός τε καὶ Ζωῖλος 5 καὶ Ἀναξιμένης καὶ οἱ κατὰ τοὺς αὐτοὺς γενόμενοι τούτοις χρόνους οὐθὲν οὔτε καινὸν οὔτε περιττὸν ἐπετήδευσαν, ἀλλὰ ἀπὸ τούτων τῶν χαρακτήρων, καὶ παρὰ τούτους τοὺς κανόνας τὰς ἑαυτῶν λέξεις κατεσκεύασαν. τοιαύτην δὴ καταλαβὼν τὴν πολιτικὴν λέξιν ὁ Δημοσθένης, οὕτω κεκινημένην ποικίλως, καὶ τηλικούτοις ἐπείσελ- 10 θὼν ἀνδράσιν, ἐνὸς οὐθενὸς ἡξίωσε γενέσθαι ζηλωτῆς οὔτε χαρακτήρος οὐτ' ἀνδρός, ἡμέτεροισι τινὰς ἅπαντας οἰόμενος εἶναι καὶ ἀτελεῖς· ἐξ ἀπάντων δ' αὐτῶν, ὅσα κράτιστα καὶ χρησιμώτατα ἦν, ἐκλεγόμενος, συνύφαινε, καὶ μίαν ἐκ πολλῶν διῶλεκτον ἀπετέλει, μεγαλοπρεπῆ, λιτὴν· περιττὴν, ἀπέριττον· ἐξηλλαγμένην, συνήθη· 15 πανηγυρικὴν, ἀληθινήν· αὐστηράν, ἱαράν· σύντονον ἀνειμένην· ἡδεῖαν, πικράν· ἠθικὴν, παθητικὴν· οὐδὲν διαλλάττουσαν τοῦ μεμυθευμένου παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ποιηταῖς Πρωτέως· ὃς ἅπασαν ἰδέαν μορφῆς ἁμογητὶ μετελάμβανεν, εἴτε θεὸς ἢ δαίμων τις ἐκεῖνος ἄρα ἦν, παρακρούμενος ὄψεις τὰς ἀνθρωπίνας, εἴτε 20 διαλέκτου ποικίλον δὴ χρῆμα ἐν ἀνδρὶ σοφῷ, πάσης ἀπατηλὸν ἀκοῆς· ὃ μᾶλλον ἂν τις εἰκάσειεν, ἐπειδὴ ταπεινὰς καὶ ἀσχήμονας ὄψεις οὔτε θεοῖς οὔτε δαίμοσι προσάπτειν ὅσιον. ἐγὼ μὲν τοιαύτην τινὰ δόξαν ὑπὲρ τῆς Δημοσθένους λέξεως ἔχω, καὶ τὸν χαρακτήρα τοῦτον ἀποδίδωμι αὐτῷ, τὸν ἐξ ἀπάσης μικτὸν 25 ἰδέας.

[De Admir. Vi Demosth.]

Demosthenes.

v. Ὅταν μὲν τινα τῶν Ἰσοκράτους ἀναγινώσκω λόγων, εἴτε
 τῶν πρὸς τὰ δικαστήρια καὶ τὰς ἐκκλησίας γεγραμμένων, ἢ τῶν
 ἐν ἔθει, σπουδαῖος γίνομαι, καὶ πολὺν τὸ εὐσταθὲς ἔχω τῆς γνώμης,
 ὥσπερ οἱ τῶν σπονδείων αὐλημάτων, ἢ τῶν δωρίων τε καὶ
 5 ἁρμονίων μερῶν, ἀκροώμενοι. ὅταν δὲ Δημοσθένους τινὰ λάβω
 λόγων, ἐνθουσιῶ τε καὶ δεῦρο κἀκείσε ἄγομαι, πάθος ἕτερον
 ἐξ ἑτέρου μεταλαμβάνων, ἀπιστῶν, ἀγωνίων, δεδιώς, καταφρονῶν,
 μισῶν, ἐλεῶν, εὐνοῶν, ὀργιζόμενος, φθονῶν, ἅπαντα τὰ πάθη
 μεταλαμβάνων, ὅσα † κρατεῖν † ἀνθρωπίνης γνώμης· διαφέρειν τ'
 10 οὐδὲν ἔμαντφ̄ δοκῶ τῶν τὰ μητρῷα καὶ τὰ κορυβαντικά, καὶ
 ὅσα τούτοις παραπλήσιά ἐστι, τελουμένων· εἴτ' ὁσμαῖς ἐκείνοί
 γε, εἴτ' ἥχοις, εἴτε τῶν δαιμόνων πνεύματι αὐτῷ κινούμενοι,
 τὰς πολλὰς καὶ ποικίλας ἐκείνοι λαμβάνουσι φαντασίας. καὶ
 δὴ ποτε καὶ ἐνεθυμήθην, τί ποτε τοὺς τότε ἀνθρώπους ἀκού-
 15 οντας αὐτοῦ λέγοντος ταῦτα πάσχειν εἰκὸς ἦν. ὅπου γὰρ ἡμεῖς,
 οἱ τοσοῦτον ἀπηρτημένοι τοῖς χρόνοις, καὶ οὐθὲν πρὸς τὰ πρά-
 γματα πεπονθότες, οὕτως ὑπαγόμεθα καὶ κρατούμεθα, καὶ ὅποι
 ποτ' ἂν ἡμᾶς ὁ λόγος ἄγῃ, πορευόμεθα, πῶς τότε Ἀθηναῖοί τε καὶ
 οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ἤγοντο ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ τῶν ἀληθινῶν τε καὶ
 20 ἰδίων ἀγώνων αὐτοῦ λέγοντος ἐκείνου τὰ ἑαυτοῦ μετὰ τῆς
 ἀξιώσεως, ἧς εἶχε τὴν αὐτοπάθειαν, καὶ τὸ παράστημα τῆς ψυχῆς
 ἀποδεικνυμένου, κοσμοῦντος ἅπαντα καὶ χρηματίζοντος τῇ πρε-
 πούσῃ ὑποκρίσει, ἧς δεινότητος ἀσκητῆς ἐγένετο, ὥς ἅπαντές
 τε ὁμολογοῦσι καὶ ἐξ αὐτῶν ἰδεῖν ἐστι τῶν λόγων, ὧν ἄρτι
 25 προηνεγκάμην, οὓς οὐκ ἔνι τῷ βουλομένῳ ἐν ἡδονῇ ὡς ἀνάγνωμα
 διελθεῖν, ἀλλ' αὐτοὶ διδάσκουσι, πῶς αὐτοὺς ὑποκρίνεσθαι δεῖ,
 νῦν μὲν εἰρωνευόμενον, νῦν δ' ἀγανακτοῦντα, νῦν δὲ νεμεσῶντα,

δεδιττόμενον αὐ καὶ θεραπεύοντα, καὶ νουθετοῦντα, καὶ παρορμῶντα, καὶ πάνθ, ἃ βούλεται ποιεῖν ἢ λέξις, ἀποδεικνύμενον ἐπὶ τῆς προφορᾶς. εἰ δὴ τὸ διὰ τοσούτων ἐγκαταμιγνύμενον 30 τοῖς βιβλίοις πνεῦμα τοσαύτην ἰσχὺν ἔχει, καὶ οὕτως ἄγων ἐπὶ τῶν αὐτῶν, ἥ που τό τε ὑπερφυές τι καὶ δεινὸν χρῆμα ἦν ἐπὶ τῶν ἐκείνου λόγων.

[De Admir. Vi Demosth.]

XXXIII.

Diodorus Siculus, B. C. 15.

The Ostrich.

Φέρει δὲ καὶ ζῶα διφυῆ καὶ μεμιγμένα ταῖς ἰδέαις, ὧν αἱ μὲν ὀνομαζόμεναι στρουθοκάμηλοι περιεϊλήφασιν τοῖς τύποις μύγματα πτηνῶν καὶ καμήλων ἀκολουθῶς τῇ προσηγορίᾳ. τὸ μὲν γὰρ μέγεθος ἔχουσι νεογενεῖ καμήλῳ παραπλήσιον, τὰς δὲ κεφαλὰς πεφυκίας θριξὶ λεπταῖς, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς μεγά- 5 λους καὶ κατὰ τὴν χροάν μέλανας, ἀπαραλλάκτους κατὰ τὸν τύπον καὶ τὸ χρῶμα τοῖς τῶν καμήλων. μακροτράχηλον δ' ὑπάρχον ῥύγχος ἔχει βραχὺ παντελῶς καὶ εἰς ὄξυ συνηγμένον. ἐπτέρωται δὲ ταρσοῖς μαλακοῖς καὶ τετριχωμένοις, καὶ δυσὶ σκέλεσι στηριζόμενον καὶ ποσὶ διχήλοις χερσαῖον ἅμα φαίνεται 10 καὶ πτηνόν. διὰ δὲ τὸ βάρος οὐ δυνάμενον ἐξῆραι καὶ πέτεσθαι κατὰ τῆς γῆς ὠκέως ἀκροβατεῖ, καὶ διωκόμενον ὑπὸ τῶν ἱππέων τοῖς ποσὶ τοὺς ὑποπίπτοντας λίθους οὕτως εὐτόνως ἀποσφενδονᾷ πρὸς τοὺς διώκοντας ὥστε πολλάκις καρτεραῖς πληγαῖς αὐτοὺς περιπίπτειν. ἐπειδὰν δὲ περικατάληπτον ᾖ, τὴν κεφαλὴν εἰς τινα 15 θάμνον ἢ τοιαύτην σκέπην ἀποκρύπτεται, οὐχ ὥς οἴονται τινες,

ἀφροσύνη καὶ νωθρότητι ψυχῆς διὰ τὸ μὴ βλέπειν ἑτέρους μηδ' αὐτὸ βλέπεσθαι διαλαμβάνον ὑφ' ἑτέρων, ἀλλὰ διὰ τὸ τοῦ σώματος ἔχειν τοῦτο τὸ μέρος ἀσθενέστατον σκέπην αὐτῷ πρὸς
20 σωτηρίαν περιποιούν.

[II. 50.]

XXXIV.

Strabo, B.C. I.*The Celts.*

Τὸ δὲ σύμπαν φύλον, ὃ νῦν Γαλλικὸν τε καὶ Γαλατικὸν καλοῦ-
σιν, ἀρειμάνιον τε καὶ θυμικόν ἐστι, καὶ ταχὺ πρὸς μάχην· ἄλλως
δὲ ἀπλοῦν καὶ οὐ κακότηες, διὰ δὲ τοῦτο ἐρεθισθέντες μὲν ἀθρόοι
συνίασι πρὸς τοὺς ἀγῶνας καὶ φανερώς καὶ οὐ μετὰ περισκέψεως·
5 ὥστε καὶ εὐμεταχείριστοι γίνονται τοῖς καταστρατηγεῖν ἐθέλουσι·
καὶ γὰρ ὅτε βούλεται, καὶ ὅπου, καὶ ἀφ' ἧς ἔτυχε προφάσεως,
παροξύνας τὶς αὐτοὺς ἐτοίμους ἔσχε πρὸς τὸν κίνδυνον, πλὴν βίας
καὶ τόλμης οὐδὲν ἔχοντας τὸ συναγωνιζόμενον. παραπεισθέντες
δὲ εὐμαρῶς ἐνδιδύασι πρὸς τὸ χρήσιμον· ὥστε καὶ παιδείας ἄπτε-
10 σθαι καὶ λόγων. τῆς δὲ βίβης τὸ μὲν ἐκ τῶν σωμάτων ἐστὶ
μεγάλων ὄντων, τὸ δ' ἐκ τοῦ πλήθους· συνίασι δὲ καὶ κατὰ πλήθος
ῥαδίως διὰ τὸ ἀπλοῦν καὶ αὐθέκαστον, συναγανακτοῦντες τοῖς
ἀδικεῖσθαι δοκοῦσιν αἰεὶ τῶν πλησίον. νυνὶ μὲν οὖν ἐν εἰρήνῃ
πάντες εἰσὶ δεδουλωμένοι καὶ ζῶντες κατὰ τὰ προστάγματα τῶν
15 ἐλόντων αὐτοὺς Ῥωμαίων. ἀλλ' ἐκ τῶν παλαιῶν χρόνων τοῦτο
λαμβάνομεν περὶ αὐτῶν, ἐκ τῶν μέχρι νῦν συμμενόντων παρὰ τοῖς
Γερμανοῖς νομίμων.

[IV. 4.]

BOOK IV.

THE ROMAN AGE.

FROM PLUTARCH TO AGATHIAS.

A. D. I—600.

THE ROMAN AGE.

XXXV.

Plutarch, A. D. 80.

Themistocles.

ἰ. Εὐρυβιάδου δὲ τὴν μὲν ἡγεμονίαν τῶν νεῶν ἔχοντος διὰ τὸ τῆς Σπάρτης ἀξίωμα, μαλακοῦ δὲ περὶ τὸν κίνδυνον ὄντος, αἶρειν δὲ βουλομένου καὶ πλεῖν ἐπὶ τὸν Ἴσθμὸν, ὅπου καὶ τὸ πεζὸν ἤθροιστο τῶν Πελοποννησίων, ὁ Θεμιστοκλῆς ἀντέλεγεν· ὅτε καὶ τὰ μνημονεύόμενα λεχθῆναί φασι. τοῦ γὰρ Εὐρυβιάδου πρὸς αὐτὸν εἰπόν- 5
τος, ὦ Θεμιστόκλεις, ἐν τοῖς ἀγῶσι τοὺς προεξανισταμένους ῥαπίζουσι. Ναί, εἶπεν ὁ Θεμιστοκλῆς, ἀλλὰ τοὺς ἀπολειφθέντας οὐ στεφανοῦσιν. ἐπαρμένον δὲ τὴν βαπτηρίαν ὡς πατάξοντος, ὁ Θεμιστοκλῆς ἔφη· πάταξον μὲν ἄκουσον δέ. θανμάσσαντος δὲ τὴν 10
πραότητα τοῦ Εὐρυβιάδου καὶ λέγειν κελεύσαντος, ὁ μὲν Θεμιστο-
κλῆς ἀνῆγεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν λόγον. εἰπόντος δέ τινος, ὡς ἀνὴρ ἀπολις οὐκ ὀρθῶς διδάσκει τοὺς ἔχοντας ἐγκαταλιπεῖν καὶ προέσθαι τὰς πατρίδας, ὁ Θεμιστοκλῆς ἐπιστρέψας τὸν λόγον· ἡμεῖς τοι, εἶπεν, ὦ μοχθηρὲ, τὰς μὲν οἰκίας καὶ τὰ τείχη καταλελοίπαμεν, οὐκ

- 15 ἀξιούντες ἀψύχων ἕνεκα δουλεύειν· πόλις δ' ἡμῖν ἔστι μεγίστη τῶν
 Ἑλληνίδων, αἱ διακόσμαι τριήρεις, αἱ νῦν ὑμῖν παρεστᾶσι βοηθοὶ
 σώζεσθαι δι' αὐτῶν βουλομένοις. εἰ δ' ἄπιτε δεύτερον ἡμᾶς προ-
 δόντες, αὐτίκα πεύσεται τις Ἑλλήνων Ἀθηναίους καὶ πόλιν ἔλευ-
 θέραν καὶ χώραν οὐ χείρονα κεκτημένους ἢς ἀπέβαλον. * *
- 20 τοῦ δὲ Σεριφίου πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, ὥς οὐ δι' αὐτὸν ἔσχηκε
 δόξαν, ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν· Ἀληθεύων λέγεις, εἶπεν, ἀλλ' οὐτ' ἂν
 ἐγὼ, Σερίφιος ὢν, ἐγενόμην ἔνδοξος, οὔτε σὺ, Ἀθηναῖος. ἐτέρου
 δέ τις τῶν στρατηγῶν, ὥς ἔδοξέ τι χρήσιμον διαπεπραχθαι τῇ
 πόλει, θρασυνομένου πρὸς τὸν Θεμιστοκλέα, καὶ τὰς ἑαυτοῦ ταῖς
- 25 ἐκείνου πράξεις ἀντιπαραβάλλοντος, ἔφη τῇ ἐορτῇ τὴν ὑστέραν
 ἐρίσαι, λέγουσαν, ὥς ἐκείνη μὲν ἀσχολιῶν τε μεστή καὶ κοπώδης
 ἐστίν, ἐν αὐτῇ δὲ πάντες ἀπολαύουσι τῶν παρεσκευασμένων σχο-
 λάζοντες· τὴν δ' ἐορτὴν πρὸς ταῦτ' εἰπεῖν· Ἀληθῆ λέγεις· ἀλλ'
 ἐμοῦ μὴ γενομένης, σὺ οὐκ ἂν ἦσθα· κάμου τοίνυν, ἔφη, τότε μὴ
- 30 γενομένου, ποῦ ἂν ἦτε νῦν ὑμεῖς; τὸν δ' υἱὸν ἐντρυφῶντα τῇ
 μητρὶ, καὶ δι' ἐκείνην αὐτῷ, σκώπτων ἔλεγε πλείστον τῶν Ἑλλήνων
 δύνασθαι· τοῖς μὲν γὰρ Ἑλλησιν ἐπιτάττειν Ἀθηναίους, Ἀθηναίους
 δ' αὐτὸν, αὐτῷ δὲ τὴν ἐκείνου μητέρα, τῇ μητρὶ δ' ἐκείνον.

[Themist. II, 18.]

Pericles.

- ii. Τότε δὲ τοῦ Περικλέους ζοικεν ὁ λοιμὸς λαβέσθαι λαβὴν
 οὐκ ὀξείαν, ὥσπερ ἄλλων, οὐδὲ σύντονον, ἀλλὰ βληχρᾶ τινι νόσῳ
 καὶ μῆκος ἐν ποικίλαις ἐχούσῃ μεταβολαῖς διαχρωμένῃ τὸ σῶμα
 σχολαίως, καὶ ὑπερείπουσαν τὸ φρόνημα τῆς ψυχῆς. ὁ γοῦν
- 5 Θεόφραστος ἐν τοῖς Ἠθικοῖς διαπορήσας εἰ πρὸς τὰς τύχας τρέ-
 πεταὶ τὰ ἦθη καὶ κινούμενα τοῖς τῶν σωμάτων πάθεσιν ἐξίσταται
 τῆς ἀρετῆς, ἱστορεῖκεν ὅτι νοσῶν ὁ Περικλῆς ἐπισκοπούμενῳ τινὶ

τῶν φίλων δείξειε περίαπτον ὑπὸ τῶν γυναικῶν τῷ τραχήλῳ περι-
 ηρτημένον, ὡς σφόδρα κακῶς ἔχων ὅποτε καὶ ταύτην ὑπομένοι τὴν
 ἀβελτερίαν. ἤδη δὲ πρὸς τῷ τελευτᾷ ὄντος αὐτοῦ περικαθήμενοι 10
 τῶν πολιτῶν οἱ βέλτιστοι καὶ τῶν φίλων οἱ περιόντες, λόγον
 ἐποιοῦντο τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς δυνάμεως ὅση γένοιτο, καὶ τὰς
 πράξεις ἀνεμετροῦντο καὶ τῶν τροπαίων τὸ πλῆθος· ἐννέα γὰρ ἦν
 ἃ στρατηγῶν καὶ νικῶν ἔστησεν ὑπὲρ τῆς πόλεως. ταῦτα, ὡς
 οὐκέτι συνιέντος ἀλλὰ καθηρημένου τὴν αἴσθησιν αὐτοῦ, διελέγοντο 15
 πρὸς ἀλλήλους· ὁ δὲ πᾶσιν ἐτύγχανε τὸν νοῦν προσεσχηκῶς, καὶ
 φθεγξάμενος εἰς μέσον ἔφη θαυμάζειν ὅτι ταῦτα μὲν ἐπαινοῦσιν
 αὐτοῦ καὶ μνημονεύουσιν ἃ καὶ πρὸς τύχην ἐστὶ κοινὰ καὶ γέγονεν
 ἤδη πολλοῖς στρατηγοῖς, τὸ δὲ κάλλιστον καὶ μέγιστον οὐ λέγου-
 σιν. οὐδεὶς γὰρ, ἔφη, δι' ἐμὲ τῶν ὄντων Ἀθηναίων μέλαν ἱμάτιον 20
 περιεβάλετο.

[Pericles 38.]

Alcibiades.

iii. Ὅντος δὲ κυνὸς αὐτῷ θαυμαστοῦ τὸ μέγεθος καὶ τὸ εἶδος,
 ὃν ἐβδομήκοντα μῶν ἑωνημένος ἐτύγχανεν, ἀπέκοψε τὴν οὐρὰν
 πάγκαλον οὖσαν. ἐπιτιμώντων δὲ τῶν συνήθων καὶ λεγόντων
 ὅτι πάντες ἐπὶ τῷ κυνὶ δάκνονται καὶ λαιδοροῦσιν αὐτὸν, ἐπιγε-
 λάσας· Γίνεται τοῖνυν, εἶπεν, ὃ βούλομαι. βούλομαι γὰρ Ἀθηναίους 5
 τοῦτο λαλεῖν, ἵνα μή τι χεῖρον περὶ ἐμοῦ λέγωσι.

[Alcib. 9.]

The Profit of War.

iv. Ἦν δέ τις Κινέας, Θεσσαλὸς ἀνὴρ, τῷ μὲν φρονεῖν δοκῶν
 ἱκανὸς εἶναι, Δημοσθένους δὲ τοῦ ῥήτορος ἀκηκοὺς ἐδόκει μόνος
 μάλιστα τῶν τότε λεγόντων οἷον ἐν εἰκόνι τῆς ἐκείνου δυνάμεως
 καὶ δεινότητος ἀναμιμνήσκειν τοὺς ἀκούοντας. συνὼν δὲ τῷ Πύρρῳ

5 καὶ πεμπόμενος ἐπὶ τὰς πόλεις ἐβεβαίον τὸ Εὐριπίδειον, ὅτι πᾶν
ἐξαιρεῖ λόγος

ὁ καὶ σίδηρος πολεμίων δράσειεν ἄν.

ὁ γοῦν Πύρρος ἔλεγε, πλείονας πόλεις ὑπὸ Κινέου τοῖς λόγοις ἢ
τοῖς ὅπλοις ὑφ' ἑαυτοῦ προσῆχθαι· καὶ διαιτέλει τὸν ἄνδρα τιμῶν
10 ἐν τοῖς μάλιστα καὶ χρώμενος. οὗτος οὖν τὸν Πύρρον, ὥρμημένον
τότε ὄρων ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν, εἰς λόγους ἐπηγάγετο τοιούτους, ἰδὼν
σχολάζοντα· πολεμισταὶ μὲν, ὃ Πύρρε, Ῥωμαῖοι λέγονται καὶ
πολλῶν ἐθνῶν μαχίμων ἄρχοντες· εἰ δὲ δοίη θεὸς περιγενέσθαι τῶν
ἀνδρῶν, τί χρησόμεθα τῇ νίκῃ; καὶ ὁ Πύρρος· Ἐρωτᾶς, εἶπεν, ὃ
15 Κινέα, πρᾶγμα φαινόμενον· οὔτε βάρβαρος ἡμῖν ἐκεῖ πόλις οὔτε
Ἑλληνὶς ἀξιόμαχος, Ῥωμαίων κρατηθέντων· ἀλλ' ἔξομεν εὐθὺς
Ἰταλίαν ἅπασαν, ἥς μέγεθος καὶ ἀρετὴν καὶ δύναμιν ἄλλῃ που τινὶ
μᾶλλον ἀγνοεῖν ἢ σοὶ προσήκει. μικρὸν οὖν ἐπισχὼν ὁ Κινέας,
Ἰταλίαν δ', εἶπεν, ὃ βασιλεῦ, λαβόντες τί ποιήσομεν; καὶ ὁ
20 Πύρρος οὕτω τὴν διάνοιαν αὐτοῦ καθορῶν, ἐγγὺς, εἶπεν, ἡ Σικελία
χείρας ὀρέγει, νῆσος εὐδαίμων καὶ πολυάνθρωπος ἀλῶναι δὲ ῥᾴστη.
στάσις γὰρ, ὃ Κινέα, πάντα νῦν ἐκεῖνα καὶ ἀναρχία πόλεων καὶ
δημαγωγῶν ὀξύτης, Ἀγαθοκλέους ἐκλελειπότες. εἰκότα, ἔφη, λέ-
γεις, ὁ Κινέας· ἀλλ' ἢ τοῦτο πέρας ἡμῖν τῆς στρατείας, λαβεῖν
25 Σικελίαν; θεὸς, ἔφη ὁ Πύρρος, νικᾶν διδοίη καὶ κατορθοῦν· τούτοις
δὲ προαγῶσι χρησόμεθα πραγμάτων μεγάλων. τίς γὰρ ἂν ἀπό-
σχοιτο Λιβύης καὶ Καρχηδόνος ἐν ἐφικτῷ γενομένης, ἣν Ἀγαθοκλῆς
ἀποδράς ἐκ Συρακουσῶν κρύφα καὶ περάσας ναυσὶν ὀλίγαις λαβεῖν
παρ' οὐδὲν ἤλθεν; ὅτι δὲ τούτων κρατήσασιν ἡμῖν οὐδεὶς ἀντιστή-
30 σεται τῶν νῦν ὑβριζόντων πολεμίων, τί ἂν λέγοι τις; οὐδὲν, ὁ
Κινέας εἶπεν· δῆλον γὰρ, ὅτι καὶ Μακεδονίαν ἀναλαβεῖν καὶ τῆς
Ἑλλάδος ἄρχειν ὑπάρξει βεβαίως ἀπὸ τηλικαύτης δυνάμεως. γενο-

μένων δὲ πάντων ὑφ' ἡμῖν, τί ποιήσομεν; καὶ ὁ Πύρρος ἐπιγελάσας· Σχολήν, ἔφη, ἄξομεν πολλήν, καὶ κώθων, ὧ μακάριε, καθημερινὸς ἔσται. καὶ διὰ λόγων συνόντες ἀλλήλους εὐφρανοῦμεν. 35 ἐνταῦθα δὴ τοῦ λόγου καταστήσας τὸν Πύρρον ὁ Κινέας, Εἰτα, ἔφη, τί νῦν ἐμποδὼν ἐστὶν ἡμῖν βουλομένοις κώθωνι χρήσασθαι καὶ σχολάζειν μετ' ἀλλήλων, εἰ ταῦτ' ἔχομεν ἤδη καὶ πάρεστιν ἀπραγμόνως ἐφ' ἃ δι' αἵματος καὶ πόνων μεγάλων καὶ κινδύνων μέλλομεν ἀφίξεσθαι, πολλὰ καὶ δράσαντες ἐτέρους κακὰ καὶ πα- 40 θόντες; τούτοις τοῖς λόγοις ἡνίασε μᾶλλον ἢ μετέθηκε τὸν Πύρρον ὁ Κινέας, νοήσαντα μὲν ὅσῃν ἀπέλιπεν εὐδαιμονίαν, ὧν δ' ὠρέγεται τὰς ἐλπίδας ἀφεῖναι μὴ δυνάμενον.

[Pyrrhus 14.]

Cleopatra's Galley.

ν. Πολλὰ δὲ καὶ παρ' αὐτοῦ καὶ παρὰ τῶν φίλων δεχομένη γράμματα καλούντων, οὕτω κατεφρόνησε καὶ κατεγέλασε τοῦ ἀνδρός, ὥστε πλεῖν ἀνὰ τὸν Κύδνον ποταμὸν ἐν πορθμίῳ χρυσοπρύμνῳ, τῶν μὲν ἰστίων ἀλουργῶν ἐκπεπετασμένων, τῆς δ' εἰρεσίας ἀργυραῖς κώπαις ἀναφερομένης πρὸς αὐλὸν ἅμα σύριγξι καὶ κιθά- 5 ραις συνηρμοσμένον. αὕτῃ δὲ κατέκειτο μὲν ὑπὸ σκιάδι χρυσοπάστῳ, κεκοσμημένη γραφικῶς ὥσπερ Ἀφροδίτῃ· παῖδες δὲ τοῖς γραφικοῖς Ἑρωσιν εἰκασμένοι, παρ' ἐκάτερον ἐστῶτες ἐρρίπιζον. ὁμοίως δὲ καὶ θεραπαινίδες αἱ καλλιστεύουσαι, Νηρηίδων ἔχουσαι καὶ Χαρίτων στολὰς, αἱ μὲν πρὸς οἶαξιν, αἱ δὲ πρὸς κάλοις ἦσαν. 10 ὁδμαὶ δὲ θαυμασταὶ τὰς ὄχθας ἀπὸ θυμιαμάτων πολλῶν κατέχον. τῶν δ' ἀνθρώπων οἱ μὲν εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ παρωμάρτουν ἐκατέρωθεν, οἱ δ' ἀπὸ τῆς πύλεως κατέβαινον ἐπὶ τὴν θέαν. ἐκχεομένου δὲ τοῦ κατὰ τὴν ἀγορὰν ὄχλου, τέλος αὐτὸς ὁ Ἀντώνιος ἐπὶ βήματος καθεζόμενος ἀπελείφθη μόνος. καὶ τις λόγος ἐχώρει 15

διὰ πάντων, ὥς ἡ Ἀφροδίτη κωμάζει παρὰ τὸν Διώνυσον ἐπ' ἀγαθῷ
 τῆς Ἀσίας. ἔπεμψε μὲν οὖν καλῶν αὐτὴν ἐπὶ τὸ δεῖπνον· ἡ δὲ
 μᾶλλον ἐκείνον ἡξίου πρὸς ἑαυτὴν ἦκειν. εὐθύς οὖν τινὰ βουλό-
 μενος εὐκολίαν ἐπιδεικνυσθαι καὶ φιλοφροσύνην ὑπῆκουσε καὶ
 20 ἦλθεν. ἐντυχὼν δὲ παρασκευῇ λόγου κρείττονι, μάλιστα τῶν
 φάτων το πλῆθος ἐξεπλάγη. τοσαῦτα γὰρ λέγεται καθίεσθαι καὶ
 ἀναφαίνεσθαι πανταχόθεν ἄμα, καὶ τοιαύταις πρὸς ἄλληλα κλίσεσι
 καὶ θέσεσι διακεκοσμημένα καὶ συντεταγμένα πλαισίων καὶ περι-
 φereiῶν τρόπῳ, ὥστε τῶν ἐν ὀλίγοις ἀξιοθεάτων καὶ καλῶν ἐκείνην
 25 γενέσθαι τὴν ὄψιν.

[Anton. 26.]

Great Pan is dead.

vi. Περὶ δὲ θανάτου τῶν τοιούτων [δαιμόνων] ἀκήκοα λόγον ἀν-
 δρὸς οὐκ ἄφρονος οὐδ' ἀλαζόνος. Αἰμιλιανοῦ γὰρ τοῦ ῥήτορος, οὗ καὶ
 ὑμῶν ἔνιοι διακηκόασιν, Ἐπιθέρης ἦν πατήρ, ἐμὸς πολίτης καὶ διδά-
 σκαλος γραμματικῶν· οὗτος ἔφη ποτὲ πλέων εἰς Ἰταλίαν ἐπιβῆναι
 5 νεὼς, ἐμπορικὰ χρήματα καὶ συχνοὺς ἐπιβάτας ἀγούσης· ἐσπέρας
 δὲ ἤδη περὶ τὰς Ἑχινάδας νήσους ἀποσβῆναι τὸ πνεῦμα καὶ τὴν
 ναῦν διαφερομένην πλησίον γενέσθαι Παξῶν· ἐγρηγορέναι δὲ τοὺς
 πλείστους, πολλοὺς δὲ καὶ πίνειν ἔτι δεδειπνηκότας· ἐξαίφνης δὲ
 φωνὴν ἀπὸ τῆς νήσου τῶν Παξῶν ἀκουσθῆναι, Θαμοῦν τινος βοῇ
 10 καλοῦντος, ὥστε θαυμάζειν· ὁ δὲ Θαμοὺς Αἰγύπτιος ἦν κυβερνήτης,
 οὐδὲ τῶν ἐμπλεόντων γνώριμος πολλοῖς ἀπ' ὀνόματος· δις μὲν οὖν
 κληθέντα σιωπῆσαι, τὸ δὲ τρίτον ὑπακούσαι τῷ καλοῦντι· κἀκείνον
 ἐπιτείναντα τὴν φωνὴν εἰπεῖν ὅτι, Ὅταν γένῃ κατὰ τὸ Παλῶδες,
 ἀπάγγελον ὅτι Πὰν ὁ μέγας τέθηκε· τοῦτ' ἀκούσαντας ὁ Ἐπι-
 15 θέρης ἔφη πάντας ἐκπλαγῆναι, καὶ διδόντας ἑαυτοῖς λόγον, εἴτε
 ποιῆσαι βέλτιον εἴη τὸ προστεταγμένον, εἴτε μὴ πολυπραγμονεῖν,

ἀλλ' ἔᾱν οὕτως, γινῶναι τὸν Θαμῶν, ἐὰν μὲν ἦ πνεῦμα, παραπλεῖν
 ἡσυχίαν ἔχοντα, ιηνεμίας δὲ καὶ γαλήνης περὶ τὸν τόπον γενομένης
 ἀνειπεῖν ὃ ἤκουσεν. Ὡς οὖν ἐγένετο κατὰ τὸ Παλῶδες, οὔτε πνεύ-
 ματος ὄντος οὔτε κλύδωνος, ἐκ πρύμνης βλέποντα τὸν Θαμῶν πρὸς 20
 τὴν γῆν εἰπεῖν, ὥσπερ ἤκουσεν, ὅτι, Ὁ μέγας Πὰν τέθηκεν· οὐ
 φθῆναι δὲ παυσάμενον αὐτὸν καὶ γενέσθαι μέγαν οὐχ ἐνὸς ἀλλὰ
 πολλῶν στεναγμῶν ἅμα θαυμασμῷ μεμιγμένον.

[Defect. Orac.]

XXXVI.

Aelian, A. D. 110.

Τετρε.

Φέρε οὖν, καὶ τὰ καλούμενα Τέμπη τὰ Θετταλικά, διαγράψωμεν
 τῷ λόγῳ καὶ διαπλάσωμεν. Ὡμολόγηται γὰρ καὶ ὁ λόγος, ἐὰν ἔχη
 δύναμιν φραστικὴν, μηδὲν ἀσθενέστερον ὅσα βούλεται δεικνύναι
 τῶν ἀνδρῶν τῶν κατὰ χειρουργίαν δεινῶν. ἔστι δὴ χώρος μεταξὺ
 κείμενος τοῦ τε Ὀλύμπου καὶ τῆς Ὀσσης· ὄρη δὲ ταῦτ' ἔστιν 5
 ὑπερύψηλα, καὶ οἶον ὑπὸ τινος θείας φροντίδος διεσχισμένα, καὶ
 μέσον δέχεται χωρίον, οὗ τὸ μὲν μῆκος ἐπὶ τεσσαράκοντα διήκει
 σταδίους, τό γε μὴν πλάτος τῇ μὲν ἔστι πλέθρου, τῇ δὲ καὶ πλείον
 ὀλίγῳ. διαρρεῖ δὲ μέσου αὐτοῦ ὁ καλούμενος Πηνεῖός· εἰς τοῦτον
 δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ποταμοὶ συρρέουσι καὶ ἀνακοινοῦνται τὸ ὕδωρ 10
 αὐτῷ καὶ ἐργάζονται τὸν Πηνεῖον ἐκεῖνοι μέγαν. διατριβὰς δ' ἔχει
 ποικίλας καὶ παντοδαπὰς ὁ τύπος οὗτος, οὐκ ἀνθρωπίνης χειρὸς
 ἔργα, ἀλλὰ φύσεως αὐτόματα, εἰς κάλλος τότε φιλοτιμησαμένης
 ὅτε ἐλάμβανε γένεσιν ὁ χώρος. κιττὸς μὲν γὰρ πολὺς καὶ εὖ μάλα
 λάσιος ἐνακμίζει καὶ τέθηλε καὶ δίκην τῶν εὐγενῶν ἀμπέλων κατὰ 15

τῶν ὑψηλῶν δένδρων ἀνέρπει καὶ συμπέφυκεν αὐτοῖς· πολλή δὲ
 σμίλαξ, ἥ μὲν πρὸς αὐτὸν τὸν πάγον ἀνατρέχει καὶ ἐπισκιάζει τὴν
 πέτραν· καὶ ἐκεῖνη μὲν ὑπολανθάνει, ὁράται δὲ τὸ χλοάζον πᾶν,
 καὶ ἔστιν ὀφθαλμῶν πανήγυρις. ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς λείοις καὶ καθη-
 20 μένοις ἄλσιν τέ ἐστι ποικίλα καὶ ὑποδρομαὶ συνεχεῖς, ἐν ὧρα
 θέρους καταφυγεῖν ὁδοιπόροις ἡδιστα καταγώγια, ἃ καὶ δίδωσιν
 ἀσμένως ψυχᾶσθαι. διαρρέουσι δὲ καὶ κρήναι συχναί, καὶ ἐπιρρεῖ
 νάματα ὑδάτων ψυχρῶν καὶ πιεῖν ἡδίστων. λέγεται δὲ τὰ ὕδατα
 ταῦτα καὶ τοῖς λουσαμένοις ἀγαθὸν εἶναι καὶ εἰς ὑγίειαν αὐτοῖς
 25 συμβάλλεσθαι. κατὰδουσι δὲ καὶ ὄρνιθες ἄλλος ἄλλῃ διεσπαρμένοι,
 καὶ μάλιστα οἱ μουσικοί, καὶ ἐστιῶσιν εὖ μάλα τὰς ἀκοὰς καὶ
 παραπέμπουσιν ἀπόνως καὶ σὺν ἡδονῇ, διὰ τοῦ μέλους τὸν κάματον
 τῶν παριόντων ἀφανίσαντες. παρ' ἐκάτερα δὲ τοῦ ποταμοῦ αἱ
 διατριβαὶ εἰσιν αἱ προειρημέναι καὶ αἱ ἀνάπαυλαι· διὰ μέσων δὲ
 30 τῶν Τεμπῶν ὁ Πηνειὸς ποταμὸς ἔρχεται σχολῇ καὶ πρῶως προῖων
 ἐλαίου δίκην. πολλή δὲ κατ' αὐτοῦ ἡ σκιά ἐκ τῶν παραπεφυκῶτων
 δένδρων καὶ τῶν ἐξηρητημένων κλάδων τίκτεται, ὥς ἐπὶ πλείστον
 τῆς ἡμέρας αὐτὴν προήκουσαν ἀποστέγειν τὴν ἀκτῖνα καὶ παρέχειν
 τοῖς πλέουσι πλεῖν κατὰ ψύχος.

[Var. Hist III. 1.]

XXXVII.

Epictetus, A. D. 115.

1. Σκόπει δέ· ἔχεις καλὰ ἱμάτια· ὁ γείτων σου οὐκ ἔχει· θυρίδα
 ἔχεις, θέλεις αὐτὰ ψύξαι. οὐκ οἶδεν ἐκεῖνος τί τὸ ἀγαθὸν ἔστι τοῦ
 ἀνθρώπου, ἀλλὰ φαντάζεται ὅτι τὸ ἔχειν καλὰ ἱμάτια, τοῦτο δὲ καὶ
 σὺ φαντάζη. εἴτα μὴ ἔλθῃ καὶ ἄρῃ αὐτά; ἀλλὰ σὺ πλακοῦντα

δεικνύων ἀνθρώποις λίχνους καὶ μόνους αὐτὸν καταπίνων οὐ θέλεις 5
 ἵνα αὐτὸν ἀρπάσωσι ; μὴ ἐρέθιζε αὐτούς· θυρίδα μὴ ἔχε· μὴ ψύχε
 σου τὰ ἱμάτια. κἀγὼ πρῶην σιδηροῦν λύχρον ἔχων παρὰ τοῖς
 θεοῖς, ἀκούσας ψόφου τῆς θυρίδος, κατέδραμον, εὖρον ἡρπασμένον
 τὸν λύχρον. ἐπελογισάμην ὅτι ἔπαθέ τι ὁ ἄρας οὐκ ἀπίθανον. τί
 οὖν ; αὖριον, φημὶ, ὀστράκινον εὐρήσεις. ἐκεῖνα γὰρ ἀπόλλυσί 10
 τις, ἃ ἔχει. ἀπώλεσά μου τὸ ἱμάτιον. εἶχες γὰρ ἱμάτιον. ἀλγῶ
 τὴν κεφαλὴν. μὴ τι κέρατα ἀλγείς ; τί οὖν ἀγανακτεῖς ; τούτων
 γὰρ αἱ ἀπώλειαι, τούτων οἱ πόνοι, ὧν καὶ αἱ κτήσεις.

[Diss. I. 18.]

ii. Τί οὖν ποιήσωμεν ; αὕτη ἐστὶ ζήτησις τοῦ φιλοσοφούντος
 τῷ ὄντι, καὶ ὠδίνοντος. νῦν ἐγὼ οὐχ ὁρῶ τί ἐστὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ
 τὸ κακόν· οὐ μαίνομαι ; ναί. ἀλλ' ἐνταῦθά που θῶ τὸ ἀγαθόν,
 ἐν τοῖς προαιρετικοῖς ; πάντες μου καταγελάσσονται. ἤξει τις γέρων
 πολὺς, χρυσοὺς δακτυλίους ἔχων πολλούς· εἶτα ἐπισείσας τὴν 5
 κεφαλὴν ἐρεῖ, Ἄκουσόν μου τέκνον· δεῖ μὲν καὶ φιλοσοφεῖν, δεῖ δὲ
 καὶ ἐγκέφαλον ἔχειν· ταῦτα μωρὰ ἐστὶ. σὺ παρὰ τῶν φιλοσόφων
 μανθάνεις συλλογισμόν· τί δέ σοι ποιητέον ἐστὶ σὺ κάλλιον οἶδας
 ἢ οἱ φιλόσοφοι. Ἄνθρωπε, τί οὖν μοι ἐπιτιμᾷς, εἰ οἶδα ; τούτῳ
 τῷ ἀνδραπόδῳ τί εἶπω ; ἂν σιωπῶ, ῥήγνυται. ἐκείνως δεῖ λέγειν· 10
 ὅτι, Σύγγνωθι μοι ὡς τοῖς ἐρῶσιν· οὐκ εἰμὶ ἐμαυτοῦ, μαίνομαι.

[Ib. I. 22.]

iii. Πόθεν οὖν ἄρξασθαι δεῖ ; Ἄν συγκαθῆς, ἐρῶ σοι ὅτι πρῶτον
 δεῖ σε τοῖς ὀνόμασι παρακολουθεῖν. Ὡστ' ἐγὼ νῦν οὐ παρακολουθῶ
 τοῖς ὀνόμασι ; Οὐ παρακολουθεῖς. Πῶς οὖν χρῶμαι αὐτοῖς ; Οὕτως
 ὡς οἱ ἀγράμματοι ταῖς ἐγγραμμάτοις φωναῖς, ὡς τὰ κτήνη ταῖς

5 φαντασίαις. ἄλλο γάρ ἐστι χρήσις, ἄλλο παρακολούθησις. εἰ δ' οἶε παρακολουθεῖν, φέρε δὲ θέλεις ὄνομα, ἀγαθὸν καὶ κακόν, καὶ βασανίσωμεν αὐτοὺς εἰ παρακολουθοῦμεν. ἀλλ' ἀναρὸν τὸ ἐξελέγχεσθαι πρεσβύτερον ἄνθρωπον ἤδη, καὶ οὕτω τύχῃ, τὰς τρεῖς στρατείας ἐστρατευμένον. οἶδα καὶ γὰρ. νῦν γὰρ σὺ ἐλήλυθας πρὸς
 10 ἐμέ, ὥς μηδεὶς δεόμενος. τίνας δ' ἂν καὶ φαντασθείης ὥς ἐνδέοντος; πλουτεῖς, τέκνα ἔχεις, τυχὸν καὶ γυκαῖκα, καὶ οἰκέτας πολλούς· ὁ Καῖσαρ σε οἶδεν, ἐν Ῥώμῃ πολλοὺς φίλους κέκτησαι, τὰ καθήκοντα ὑποδίδως, οἶδας τὸν εὖ ποιοῦντα ἀντευποιῆσαι, καὶ τὸν κακῶς ποιοῦντα κακῶς ποιῆσαι. τί σοι λείπει; ἂν οὖν σοι δείξω,
 15 ὅτι τὰ ἀναγκαϊότατα καὶ μέγιστα πρὸς εὐδαιμονίαν· καὶ ὅτι μέχρι δεῦρο πάντων μᾶλλον ἢ τῶν προσηκόντων ἐπιμεμέλησαι· καὶ τὸν κολοφῶνα ἐπιθῶ, οὔτε τί Θεός ἐστιν οἶδας οὔτε τί ἄνθρωπος οὔτε τί ἀγαθὸν οὔτε τί κακόν· καὶ τὸ μὲν τῶν ἄλλων ἕως ἀνεκτὸν, ὅτι δ' αὐτὸς σαυτὸν ἀγνοεῖς, πῶς δύνασαι ἀνασχέσθαι μου, καὶ ὑπο-
 20 σχεῖν τὸν ἔλεγχον καὶ παραμεῖναι; οὐδαμῶς, ἀλλ' εὐθύς ἀπαλάσσει χαλεπῶς ἔχων. καὶ τοι τί σοι ἐγὼ κακὸν πεποίηκα; εἰ μὴ καὶ τὸ ἔσσυτρον τῷ αἰσχυρῷ, ὅτι δεικνύει αὐτὸν αὐτῷ, οἷός ἐστιν· εἰ μὴ καὶ ὁ ἱατρὸς τὸν νοσοῦντα δοκεῖ ὑβρίζειν, ὅταν εἴπῃ αὐτῷ·
 "Ἀνθρώπε, δοκεῖς μηδὲν ἔχειν; πυρέσσεις δέ· ἀσίτησον σήμερον,
 25 ὕδωρ πίε. καὶ οὐδεὶς λέγει, ὡ δεινῆς ὕβρεως. εἰ δέ τι ἐῖπες· Αἱ ὀρέξεις σου φλεγμαίνουσιν, αἱ ἐκκλίσεις ταπειναὶ εἰσιν, ἐπιβολαὶ ἀνομολογούμεναι, αἱ ὀρμαὶ ἀσύμφωνοι τῇ φύσει, αἱ ὑπολήψεις εἰκαῖαι καὶ ἐνφυσμένα, εὐθύς ἐξεληθὼν λέγει, Ὑβρισέ με.

Τοιαῦτά ἐστι τὰ ἡμέτερα, ὥς ἐν πανηγύρει τὰ μὲν κτήνη πρα-
 30 θησόμενα ἄγεται καὶ οἱ βόες, οἱ δὲ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, οἱ μὲν ὠνησόμενοι οἱ δὲ πωλήσοντες, ὀλίγοι δὲ τινές εἰσιν οἱ κατὰ θεὸν ἐρχόμενοι τῆς πανηγύρεως πῶς τοῦτο γίνεται καὶ διάτι καὶ τίνες οἱ τιθέντες τὴν πανήγυριν καὶ ἐπὶ τίνι. οὕτω καὶ ἐνθάδ' ἐν τῇ

πανηγύρει ταύτῃ οἱ μὲν τινες, ὥς κτήνη, οὐδὲν πλέον πολυπραγμο-
 νουσι τοῦ χόρτου. ὅσοι γὰρ περὶ κτήσιν καὶ ἀγροῦς καὶ οἰκέτας 35
 καὶ ἀρχάς τινας ἀναστρέφεσθε, ταῦτα οὐδὲν ἄλλο ἢ χόρτος ἐστίν.
 ὀλίγοι δ' εἰσὶν οἱ πανηγυρίζοντες ἄνθρωποι φιλοθεάμονες τί ποτ'
 οὖν ἐστὶν ὁ κόσμος, τίς αὐτὸν διοικεῖ. οὐδεὶς ; καὶ πῶς οἶόν τε
 πόλιν μὲν ἢ οἶκον μὴ δύνασθαι διαμένειν μηδ' ὀλιγοστὸν χρόνον
 δίχα τοῦ διοικοῦντος καὶ ἐπιμελουμένου, τὸ δ' οὕτω μέγα καὶ καλὸν 40
 κατασκευάσμα εἰκῇ καὶ ὥς ἔτυχεν οὕτως εὐτάκτως οἰκονομεῖσθαι ;
 ἔστιν οὖν ὁ διοικῶν. ποῖός τις, καὶ πῶς διοικῶν ; ἡμεῖς δὲ τίνες
 ὄντες ὑπ' αὐτοῦ γεγύναμεν, καὶ πρὸς τί ἔργον ; ἄρά γ' ἔχομέν τινα
 ἐπιπλοκὴν πρὸς αὐτὸν καὶ σχέσιν, ἢ οὐδεμίαν ; ταῦτ' ἐστὶν ἃ
 πάσχουσιν οὗτοι οἱ ὀλίγοι, καὶ λοιπὸν τούτῳ μόνῳ σχολάζουσι, 45
 τῷ τὴν πανήγυριν ἱστορήσαντας ἀπελθεῖν. τί οὖν ; καταγελῶνται
 ὑπὸ τῶν πολλῶν. καὶ γὰρ ἐκεῖ οἱ θεαταὶ ὑπὸ τῶν ἐμπόρων· καὶ εἰ
 τὰ κτήνη συναίσθησίν τινα εἶχε, κατεγέλα ἂν τῶν ἄλλό τι τεθαν-
 μακότων ἢ τὸν χόρτον.

[Ib. II. 14.]

XXXVIII.

*Arrian, A. D. 150.**The Death of Cleitus.*

i. Ἐνθα δὴ καὶ τὸ Κλείτου τοῦ Δρωπίδου πάθημα καὶ τὴν Ἀλε-
 ξάνδρου ἐπ' αὐτῷ συμφορὰν, εἰ καὶ ὀλίγον ὕστερον ἐπράχθη, οὐκ ἔξω
 τοῦ καιροῦ ἀφηγήσομαι. εἶναι μὲν γὰρ ἡμέραν ἱερὰν τοῦ Διονύσου
 Μακεδόσι καὶ θύειν Διονύσῳ ὅσα ἔτη ἐν αὐτῇ Ἀλέξανδρον· τὸν δὲ
 τοῦ Διονύσου μὲν ἐν τῷ τότε ἀμελῆσαι λέγουσι, Διοσκούροις δὲ 5
 θῦσαι, ἐξ ὅτου δὴ ἐπιφρασθέντα τοῖν Διοσκούροις τὴν θυσίαν·

πόρρω δὲ τοῦ πότου προΐοντος (καὶ γὰρ καὶ τὰ τῶν πότων ἤδη
 Ἰ 'Αλεξάνδρῳ ἐς τὸ βαρβαρικώτερον νενεωτέριστο) ἀλλ' ἐν γε τῷ
 πότῳ τότε ὑπὲρ τοῖν Διοσκούρῳ λόγους γίνεσθαι, ὅπως ἐς Δία
 10 ἀνῆνέθη αὐτοῖν ἡ γένεσις ἀφαιρεθεῖσα Τυνδάρεω. καὶ τινες τῶν
 παρόντων κολακεῖα τῇ Ἰ 'Αλεξάνδρου, οἷοι δὴ ἄνδρες διέφθειράν τε
 αἰεὶ καὶ οὐποτε παύσσονται ἐπιτρίβοντες τὰ τῶν αἰεὶ βασιλέων πρά-
 γματα, κατ' οὐδὲν ἀξιούν συμβάλλειν Ἰ 'Αλεξάνδρῳ τε καὶ τοῖς
 Ἰ 'Αλεξάνδρου ἔργοις τὸν Πολυδεύκη καὶ τὸν Κᾶστορα. οἱ δὲ οὐδὲ
 15 τοῦ Ἰ 'Ηρακλέους ἀπείχοντο ἐν τῷ πότῳ· ἀλλὰ τὸν φθόνον γὰρ
 ἐμποδῶν ἴστασθαι τοῖς ζῶσι τὸ μὴ οὐ τὰς δικαίας τιμὰς αὐτοῖς ἐκ
 τῶν ξυνόντων γίνεσθαι.

Κλεῖτον δὲ δῆλον μὲν εἶναι πάλαι ἤδη ἀχθόμενον τοῦ τε Ἰ 'Αλε-
 ξάνδρου τῇ ἐς τὸ βαρβαρικώτερον μετακινήσει καὶ τῶν κολακευόν-
 20 των αὐτὸν τοῖς λόγοις· τότε δὲ καὶ αὐτὸν πρὸς τοῦ οἴνου παροξυ-
 νόμενον οὐκ ἔαν οὔτε ἐς τὸ θεῖον ὑβρίζειν, οὔτε τὰ τῶν πάλαι
 ἡρώων ἔργα ἐκφασκίζοντας χάριν ταύτην ἄχαριν προστιθέναι Ἰ 'Αλε-
 ξάνδρῳ. εἶναι γὰρ οὖν οὐδὲ τὰ Ἰ 'Αλεξάνδρου οὕτω τι μεγάλα καὶ
 θαυμαστά ὥς ἐκείνοι ἐπαίρουσιν· οὐκ οὐκ μόνον γε καταπράξαι
 25 αὐτὰ, ἀλλὰ τὸ γὰρ πολὺ μέρος Μακεδόνων εἶναι τὰ ἔργα. καὶ τοῦ-
 τον τὸν λόγον ἀνιᾶσαι Ἰ 'Αλέξανδρον λεχθέντα. οὐδὲ ἐγὼ ἐπαινῶ τὸν
 λόγον, ἀλλὰ ἱκανὸν γὰρ εἶναι τίθεμαι ἐν τοιαύτῃ παροινίᾳ τὸ καθ'
 αὐτὸν σιγῶντα ἔχειν μηδὲ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις ἐς κολακεῖαν πλημ-
 μελεῖν. ὥς δὲ καὶ τῶν Φιλίππου τινὲς ἔργων, ὅτι οὐ μεγάλα οὐδὲ
 30 θαυμαστά Φιλίππῳ κατεπράχθη, οὐδεμιᾷ ξὺν δίκῃ ἐπεμνήσθησαν,
 χαριζόμενοι καὶ οὗτοι Ἰ 'Αλεξάνδρῳ, τὸν Κλεῖτον ἤδη, οὐκέτι ἐν
 ἑαυτοῦ ὄντα, πρεσβεύειν μὲν τὰ τοῦ Φιλίππου, καταβάλλειν δὲ
 Ἰ 'Αλέξανδρόν τε καὶ τὰ τούτου ἔργα, παροινούντα ἤδη τὸν Κλεῖτον
 35 τοῦ ἄρα ἐσώθη, ὅποτε ἡ ἱππομαχία ἢ ἐπὶ Γρανικῷ ξυνειστήκει

πρὸς Πέρσας· καὶ δὴ καὶ τὴν δεξιὰν τὴν αὐτοῦ σοβαρῶς ἀνατεί-
 ναντα, αὕτη σε ἡ χεὶρ, φάναι, ὦ Ἀλέξανδρε, ἐν τῷ τότε ἔσωσε.
 καὶ Ἀλέξανδρον οὐκέτι φέρειν τοῦ Κλείτου τὴν παροιμίαν τε καὶ
 ὕβριν, ἀλλὰ ἀναπηδᾶν γὰρ ξὺν ὀργῇ ἐπ' αὐτὸν, κατέχεσθαι δὲ ὑπὸ
 τῶν ξυμπινόντων. Κλείτον δὲ οὐκ ἀνιέναι ὑβρίζοντα. Ἀλέξανδρος 40
 δὲ ἐβόα ἀνακαλῶν τοὺς ὑπασπιστάς· οὐδενὸς δὲ ὑπακούοντος ἐς
 ταῦτά ἔφη καθεστηκέναι Δαρεῖφ, ὅποτε πρὸς Βήσσου τε καὶ τῶν
 ἀμφὶ Βήσσον ξυλληφθεὶς ἤγετο οὐδέ τι ἄλλο ὅτι μὴ ὄνομα ἦν
 βασιλέως. οὐκ οἶον ἔτι οἶους τε εἶναι κατέχειν αὐτὸν τοὺς ἐταίρους,
 ἀλλ' ἀναπηδήσαντα γὰρ οἱ μὲν λόγχην ἀρπάσαι λέγουσι τῶν σωμα- 45
 τροφυλάκων τινὸς καὶ ταύτῃ παῖσαντα Κλείτον ἀποκτείνει· οἱ δὲ
 σάρισσαν παρὰ τῶν φυλάκων τινὸς καὶ ταύτην. Ἀριστόβουλος δὲ
 ὅθεν μὲν ἡ παροιμία ὠρμήθη οὐ λέγει· Κλείτου δὲ γενέσθαι μόνου
 τὴν ἀμαρτίαν, ὃν γε ὠργισμένου Ἀλεξάνδρου καὶ ἀναπηδήσαντος
 ἐπ' αὐτὸν ὡς διαχρησομένου ἀπαχθῆναι μὲν διὰ θυρῶν ἔξω ὑπὲρ τὸ 50
 τεῖχος τε καὶ τὴν τάφρον τῆς ἄκρας, ἵνα ἐγένετο πρὸς Πτολεμαίου
 τοῦ Λάγου τοῦ σωματοφύλακος· οὐ καρτερήσαντα δὲ ἀναστρέψαι
 αὐτὸς καὶ περιπετὴ Ἀλεξάνδρῳ γενέσθαι Κλείτον ἀνακαλοῦντι, καὶ
 φάναι ὅτι οὗτός τοι ἐγὼ ὁ Κλείτος, ὦ Ἀλέξανδρε· καὶ ἐν τούτῳ
 πληγέντα τῇ σαρίσσει ἀποθανεῖν.

55

Καὶ ἐγὼ Κλείτον μὲν τῆς ὕβρεως τῆς ἐς τὸν βασιλέα τὸν αὐτοῦ
 μεγαλωστὶ μέμφομαι· Ἀλέξανδρον δὲ τῆς συμφορᾶς οἰκτείρω, ὅτι
 δυοῖν κακοῖν ἐν τῷ τότε ἡττημένον ἐπέδειξεν αὐτὸν, ὅφ' ὅτων δὴ
 καὶ τοῦ ἐτέρου οὐκ ἐπόικεν ἄνδρα σωφρονοῦντα ἐξηττάσθαι, ὀργῆς
 τε καὶ παροιμίας. ἀλλὰ τὰ ἐπὶ τοῖσδε αὐ ἐπαινῶ Ἀλεξάνδρου ὅτι 60
 παραυτίκα ἔγνω σχέτλιον ἔργον ἐργασάμενος. καὶ λέγουσιν εἰσὶν
 οἱ τὸν Ἀλέξανδρον ὅτι ἐρείσας τὴν σάρισσαν πρὸς τὸν τοίχον ἐπι-
 πίπτειν ἐγνώκει αὐτῇ, ὥς οὐ καλὸν αὐτῷ ζῆν ἀποκτείναντι φίλον
 αὐτοῦ ἐν τῷ οἴῳ. οἱ πολλοὶ δὲ ξυγγραφεῖς τοῦτο μὲν αὐ λέγουσιν

65 ἀπελθόντα δὲ ἐς τὴν εὐνὴν κείσθαι ὀδυρόμενον, αὐτὸν τε τὸν Κλείτον
 ὀνομαστὶ ἀνακαλοῦντα καὶ τὴν Κλείτου μὲν ἀδελφὴν, αὐτὸν δὲ ἀνα-
 θρεψαμένην, Λανίκην τὴν Δρωπίδου παῖδα, ὡς καλὰ ἄρα αὐτῇ τρο-
 φεῖα ἀποτετικῶς εἶη ἀνδρωθεῖς, ἥ γε τοὺς μὲν παῖδας τοὺς ἑαυτῆς
 70 αὐτὸς αὐτοχειρία ἔκτεινε· φονέα τε τῶν φίλων οὐ διαλείπειν αὐτὸν
 ἀνακαλοῦντα, ἄσιτόν τε καὶ ἄποτον καρτερεῖν ἕσπε ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας,
 οὐδὲ τὴν ἄλλην θεραπείαν θεραπεῦσαι τὸ σῶμα.

[Anab. IV. 8, 9.]

Calanus.

ii. Ταῦτα ἐγὼ ἀνέγραψα, ὅτι καὶ ὑπὲρ Καλάνου ἐχρῆν εἰπεῖν ἐν
 τῇ περὶ Ἀλεξάνδρου ξυγγραφῇ· μαλακισθῆναι γάρ τι τῷ σώματι
 τὸν Κάλανον ἐν τῇ Περσίδι γῇ, οὐπω πρόσθεν νοσήσαντα· οὐκ οὖν
 οὐδὲ διαίταν διατᾶσθαι θέλειν ἀρρώστου ἀνδρὸς, ἀλλὰ εἰπεῖν γάρ
 5 πρὸς Ἀλέξανδρον, καλῶς αὐτῷ ἔχειν ἐν τῷ τοιῷδε καταστρέφαι,
 πρὶν τινος ἐς πείραν ἔλθειν παθήματος ὅτι περ ἐξαναγκάσει αὐτὸν
 μεταβάλλειν τὴν πρόσθεν διαίταν· καὶ Ἀλέξανδρον ἀντειπεῖν μὲν
 αὐτῷ ἐπιπολύ· ὡς δ' οὐχ ἡττησόμενον ἑώρα, ἀλλὰ ἄλλως ἂν ἀπαλ-
 λαγέντα, εἰ μὴ τις ταύτῃ ὑπεικάθοι· οὕτω δὴ ὅπη ἀπήγγελεν αὐτὸς,
 10 κελεῦσαι νησθῆναι αὐτῷ πυρᾶν, καὶ ταύτης ἐπιμεληθῆναι Πτολεμαίον
 τὸν Λάγου τὸν σωματοφύλακα. οἱ δὲ καὶ πομπὴν τινα προπομπεῦ-
 σαι αὐτοῦ λέγουσιν ἵππους τε καὶ ἄνδρας, τοὺς μὲν ὥπλισμένους,
 τοὺς δὲ θυμιάματα παντοῖα τῇ πυρᾷ ἐπιφέροντας· οἱ δὲ καὶ ἐκπώ-
 ματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, καὶ ἐσθῆτα βασιλικὴν λέγουσιν ὅτι ἔφερον·
 15 αὐτῷ δὲ παρασκευασθῆναι μὲν ἵππον, ὅτι βαδίσαι ἀδυνάτως εἶχεν
 ὑπὸ τῆς νόσου· οὐ μὴν δυνηθῆναί γε οὐδὲ τοῦ ἵππου ἐπιβῆναι, ἀλλὰ
 ἐπὶ κλίνῃς γὰρ κομισθῆναι φερόμενον, ἑστεφανωμένον τε τῷ Ἰνδῶν

νόμῳ, καὶ ἄδοντα τῇ Ἰνδῶν γλώσσῃ. οἱ δὲ Ἴνδοι λέγουσιν, ὅτι ὕμνοι θεῶν ἦσαν, καὶ αὐτῶν οἱ ἔπαινοι. καὶ τὸν μὲν ἵππον τοῦτον 20
 οὗτου ἐπιβήσεσθαι ἔμελλε, βασιλικὸν ὄντα τῶν Νυσαίων, πρὶν ἀνα-
 βῆναι ἐπὶ τὴν πυρὰν, Λυσιμάχῳ χαρίσασθαι, τῶν τινι θεραπευόντων
 αὐτὸν ἐπὶ σοφίᾳ· τῶν δὲ δὴ ἐκπωμάτων ἢ στρωμάτων ὅσα ἐμβλη-
 θῆναι ἐς τὴν πυρὰν κόσμον αὐτῷ τετάχει Ἀλέξανδρος, ἀλλὰ ἄλλοις
 δοῦναι τῶν ἀμφ' αὐτόν. οὕτω δὴ ἐπιβάντα τῇ πυρᾷ, κατακλιθῆναι
 μὲν ἐν κόσμῳ, ὁρᾶσθαι δὲ πρὸς τῆς στρατιᾶς ξυμπάσης. Ἀλεξάνδρῳ 25
 δὲ οὐκ ἐπιεικὲς φανῆναι τὸ θέαμα, ἐπὶ φίλῳ ἀνδρὶ γιγνόμενον·
 ἀλλὰ τοῖς γὰρ ἄλλοις θαῦμα παρασχέσθαι, οὐδέν τι παρακινήσαντα
 ἐν τῷ πυρὶ τοῦ σώματος. ὥς δὲ τὸ πῦρ ἐς τὴν πυρὰν ἐνέβαλον
 οἷς προστεταγμένοι ἦν, τὰς τε σάλπιγγας φθέγγεσθαι λέγει Νέ-
 αρχος, οὕτως ἐξ Ἀλεξάνδρου προστεταγμένοι, καὶ τὴν στρατιάν 30
 ἐπαλαλάξαι πᾶσαν, ὁποῖόν τι καὶ ἐς τὰς μάχας ἰοῦσα ἐπηλάλαξε·
 καὶ τοὺς ἐλέφαντας συνεπηχῆσαι τὸ ὄξυ καὶ πολεμικόν, τιμῶντας
 Κάλανον. ταῦτα καὶ τοιαῦτα ὑπὲρ Κάλανου τοῦ Ἰνδοῦ ἱκανοὶ ἀνα-
 γεγράφασιν, οὐκ ἀχρεῖα πάντα ἐς ἀνθρώπους, ὅτῳ γινώνας ἐπιμελὲς,
 ὅτι ὥς καρτερόν τέ ἐστὶ καὶ ἀνίκητον γνῶμη ἀνθρωπίνη ὅτι περ 35
 ἐθέλοι ἐξεργάσασθαι.

[Anab. VII. 3.]

XXXIX.

Lucian, A.D. 160 (?).*Galateia*.

i. *Doris*. Καλὸν ἐραστήν, ὦ Γαλάτεια, φασὶ τὸν Σικελὸν τοῦτον
 ποιμένα ἐπιμενηνέαι σοί.

Galateia. Μὴ σκῶπτε, Δωρί· Ποσειδῶνος γὰρ υἱὸς ἐστίν, ὁποῖος
 ἂν ᾤ.

5 *Doris.* Τί οὖν, εἰ καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ παῖς ὢν ἄγριος οὕτω καὶ
 λάσιος ἐφαίνετο, καὶ, τὸ πάντων ἀμορφότατον, μονόφθαλμος,
 οἷε τὸ γένος δῆσαι ἂν τι αὐτὸν πρὸς τὴν μορφὴν;

Galateia. Οὐδὲ τὸ λάσιον αὐτοῦ, καὶ ὡς φῆς, ἄγριον ἄμορφόν
 ἐστίν· ἀνδρώδες γάρ· ὃ τε ὀφθαλμὸς ἐπιπρέπει τῷ μετώπῳ,
 10 οὐδὲν ἐνδεέστερον ὁρῶν, ἢ εἰ δὴ ᾔσαν.

Doris. Ἔοικας, ὦ Γαλάτεια, οὐκ ἐραστήν, ἀλλ' ἐρώμενον ἔχειν
 τὸν Πολύφημον, οἷα ἐπαινεῖς αὐτόν.

Galateia. Οὐκ ἐρώμενον· ἀλλὰ τὸ πᾶν οὐκ εὐδαιμονικὸν τοῦτο σὺ
 φέρω ὑμῶν· καὶ μοι δοκεῖτε ὑπὸ φθόνου αὐτὸ ποιεῖν, ὅτι ποι-
 15 μαίων ποτὲ, ἀπὸ τῆς σκοπῆς παιζούσας ἡμᾶς ἰδὼν ἐπὶ τῆς ἡϊόνος
 ἐν τοῖς πρόποσι τῆς Αἴτνης, καθὼ μεταξὺ τοῦ ὄρους καὶ τῆς
 θαλάττης αἰγιαλὸς ἀπομηκύνεται, ὑμᾶς μὲν οὐδὲ προσέβλεψεν·
 ἐγὼ δ' ἐξ ἀπασῶν ἢ καλλίστη ἔδοξα· ἥ καὶ μόνῃ ἐμοὶ ἐπέιχε τὸν
 ὀφθαλμόν· ταῦτα ὑμᾶς ἀνιᾷ· δεῖγμα γὰρ ὡς ἀμείνων εἰμὶ, καὶ
 20 ἀξίεραστος· ὑμεῖς δὲ παρώφθητε.

Doris. Εἰ ποιμένι καὶ ἐνδεεῖ τὴν ὄψιν καλὴ ἔδοξας, ἐπίφθονος
 οἷε γεγονέναι; καίτοι τί ἄλλο ἐν σοὶ ἐπαινέσαι εἶχεν, ἢ τὸ λευκὸν
 μόνον; καὶ τοῦτο, οἶμαι, ὅτι ξυνήθης ἐστὶ τυρῷ καὶ γάλακτι.
 πάντα οὖν τὰ ὅμοια τούτοις ἡγείται καλά. ἐπεὶ τάγε ἄλλα
 25 ὅπότ' ἂν ἐβελήσης μαθεῖν οἷα τυγχάνεις οὔσα τὴν ὄψιν, ἀπὸ
 πέτρας τινὸς, εἴποτε γαλήνῃ εἴη, ἐπικύψασα ἐς τὸ ὕδωρ, ἰδὲ
 σεαυτήν, οὐδὲν ἄλλο ἢ χροᾶν λευκὴν ἀκριβῶς· οὐκ ἐπαινεῖται δὲ
 τοῦτο, ἢν μὴ ἐπιπρέπη αὐτῷ καὶ τὸ ἐρύθημα.

Galateia. Καὶ μὴν ἐγὼ μὲν ἢ ἀκράτως λευκὴ ὁμῶς ἐραστήν κἂν
 30 τοῦτον ἔχω· ὑμῶν δὲ οὐκ ἔστιν ἢν τινα ἢ ποιμήν ἢ ναῦτης
 ἢ πορθμεὺς ἐπαινέι· ὁ δὲ Πολύφημος τάτε ἄλλα καὶ μουσικός
 ἐστι.

Doris. Σιώπα, ὦ Γαλάτεια· ἠκούσαμεν αὐτοῦ ἄδοντος, ὅποτε

ἐκώμασε πρῶτῃ ἐπὶ σέ· Ἀφροδίτῃ φίλῃ, ὄνον ἂν τις ὀγκᾶσθαι
 ἔδοξε. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ πηκτὶς, οἷα κρανίον ἐλάφου γυμνὸν τῶν 35
 σαρκῶν· καὶ τὰ μὲν κέρατα πῆχεις ὥσπερ ἦσαν· ζυγώσας δὲ αὐτὰ,
 καὶ ἐνάψας τὰ νεῦρα, οὐδὲ κόλλοπι περιστρέψας, ἐμελῶδει ἄμου-
 σὸν τι, καὶ ἀπφδόν, ἄλλο μὲν αὐτὸς βοῶν, ἄλλο δὲ ἡ λύρα ὑπῆχει·
 ὥστε οὐδὲ κατέχειν τὸν γέλωτα ἐδυνάμεθα ἐπὶ τῷ ἐρωτικῷ ἐκείνῳ
 ᾄσματι. ἡ μὲν γὰρ Ἑχὼ οὐδ' ἀποκρίνεσθαι αὐτῷ ἤθελεν, οὕτω 40
 ἀάλος οὖσα, βρυχωμένη, ἀλλ' ἡσχύνετο εἰ φανεῖν μιμουμένη
 τραχεῖαν φθῆν καὶ καταγέλαστον. ἔφερε δὲ ὁ ἐπέραστος ἐν ταῖς
 ἀγκάλαις ἀθυρμάτιον ἄρκτου σκύλακα, καὶ τὸ λάσιον αὐτῷ προσ-
 εοικότα. τίς οὖν οὐκ ἂν φθονήσῃ σοι, ὦ Γαλάτεια, τοιούτου
 ἐραστοῦ;

45

Galateia. Οὐκοῦν σὺ, Δωρὶ, δεῖξον ἡμῖν τὸν σεαυτῆς, καλλίῳ
 δηλονότι ὄντα καὶ ῥηδικώτερον καὶ κιθαρίζειν ἄμεινον ἐπιστά-
 μενον.

Doris. Ἄλλ' ἐραστῆς μὲν οὐδεὶς ἐστὶ μοι, οὐδὲ σεμνύνομαι ἐπέ-
 ραστος εἶναι. τοιοῦτος δὲ, οἷος ὁ Κύκλωψ ἐστὶ, κινάβρας ἀπό- 50
 ζων ὥσπερ ὁ τράγος, ὠμοφάγος, ὥς φασι, καὶ σιτούμενος τοὺς
 ἐπιδημοῦντας τῶν ξένων, σοὶ γένοιτο, καὶ σὺ ἀντερῶς αὐτοῦ.

[Dial. Mar. I.]

Μενίππος.

ii. *Μενίππος.* Ποῦ δὲ οἱ καλοὶ εἰσιν, ἢ αἱ καλαὶ, ὦ Ἑρμῇ;
 ξενάγησόν με νήλυν ὄντα.

Ἡἱεμαι. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε· πλὴν κατ' ἐκείνο αὐτὸ
 ἀπόβλεψον, ὥς ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἐνθα ὁ Ὑάκινθος τέ ἐστι, καὶ ὁ Νάρ-
 κισσος, καὶ Νιρεὺς, καὶ Ἀχιλλεὺς, καὶ Τυρῶ, καὶ Ἑλένη, καὶ Λήδα, 5
 καὶ ὅλως, τὰ ἀρχαῖα κάλλη πάντα.

Μενίρρως. Ὅστ' ἄ μόνον ὀρῶ καὶ κρανία τῶν σαρκῶν γυμνά,
 ὁμοία τὰ πολλά.

Hermes. Καὶ μὴν ἐκεῖνά ἐστιν, ἃ πάντες οἱ ποιηταὶ θαυμάζουσι,
 10 τὰ ὅστ' ἄ, ὧν σὺ ζοικας καταφρονεῖν.

Μενίρρως. Ὅμως τὴν Ἑλένην μοι δείξον· οὐ γὰρ ἂν διαγνοίην
 ἔγωγε.

Hermes. Τοῦτ' ἰδὲ τὸ κρανίον ἢ Ἑλένη ἐστίν.

Μενίρρως. Εἴτα αἱ χίλιαι νῆες διὰ τοῦτο ἐπληρώθησαν ἐξ ἀπά-
 15 σης τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοσοῦτοι ἔπесον Ἕλληνές τε καὶ βάρβαροι,
 καὶ τοσαῦται πόλεις ἀνάστατοι γεγόνασιν;

Hermes. Ἄλλ' οὐκ εἶδες, ὦ Μένιππε, ζῶσαν τὴν γυναῖκα ἔφης
 γὰρ ἂν καὶ σὺ ἀνεμέστητον εἶναι

Τοιᾷδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
 20 ἐπεὶ καὶ τὰ ἄνθη ξηρὰ ὄντα εἴ τις βλέποι ἀποβεβληκότα τὴν βαφὴν,
 ἄμορφα δηλονότι αὐτῷ δόξει· ὅτε μέντοι ἀνθεὶ καὶ ἔχει τὴν
 χροιάν, κάλλιστά ἐστιν.

Μενίρρως. Οὐκοῦν τοῦτο, ὦ Ἑρμῆ, θαυμάζω, εἰ μὴ συνίεσαν οἱ
 Ἀχαιοὶ περὶ πράγματος οὕτως ὀλιγοχρονίου καὶ ῥαδίως ἀπαν-
 25 θούντος πονουντές.

Hermes. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε, συμφιλοσοφεῖν σοι. ὥστε
 ἐπιλεξάμενος τόπον, ἔνθα ἂν ἐθέλῃς, κείσο καταβαλὼν σεαυτόν.
 ἐγὼ δὲ τοὺς ἄλλους νεκροὺς ἤδη μετελεύσομαι.

[Dial. Mort. 18.]

Μενίρρως and Cbeiron.

iii. *Μενίρρως.* ἤκουσα, ὦ Χείρων, ὡς θεὸς ὧν ἐπιθυμήσειας
 ἀποθανεῖν.

Cbeiron. Ἀληθὴ ταῦτ' ἤκουσας, ὦ Μένιππε· καὶ τέθνηκα, ὡς
 ὀρᾷς, ἀθάνατος εἶναι δυνάμενος.

Μενίππης. Τίς δὲ σὲ ἔρως τοῦ θανάτου ἔσχεν, ἀνεράστου τοῖς 5
πολλοῖς χρήματος;

Χείρων. Ἐρῶ πρὸς σὲ οὐκ ἀσύνετον ὄντα. οὐκ ἦν ἔτι ἡδὺ ἀπο-
λαύειν τῆς ἀθανασίας.

Μενίππης. Οὐχ ἡδὺ ἦν ζῶντα ὁρᾶν τὸ φῶς;

Χείρων. Οὐκ, ὦ Μένιππε· τὸ γὰρ ἡδὺ ἔγωγε ποικίλον τι καὶ 10
οὐχ ἀπλοῦν ἡγοῦμαι εἶναι· ἐγὼ δὲ ζῶν ἀεὶ καὶ ἀπολαύων τῶν
ὁμοίων, ἡλίου, φωτὸς, τροφῆς, αἱ ὄραι δὲ αἱ αὐταί, καὶ τὰ γιγνό-
μενα ἅπαντα ἐξῆς ἕκαστον, ὥσπερ ἀκολουθοῦντα θάτερον θατέρω,
—ἐνεπλήσθην γοῦν αὐτῶν. οὐ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ ἀεὶ, ἀλλὰ καὶ ἐν
τῷ μεταβαλεῖν ὅλως τὸ τερπνὸν ἦν. 15

Μενίππης. Εὖ λέγεις, ὦ Χείρων· τὰ ἐν αἵτου δὲ πῶς φέρεις, ἀφ'
οὗ προελόμενος αὐτὰ ἤκεις;

Χείρων. Οὐκ ἀηδῶς, ὦ Μένιππε· ἡ γὰρ ἰσοτιμία πάνυ δημο-
τικόν, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐδὲν ἔχει τὸ διάφορον, ἐν φωτὶ εἶναι, ἢ καὶ
ἐν σκότῳ· ἄλλως τε οὐδὲ διψῆν, ὥσπερ ἄνω, οὔτε πεινῆν δεῖ, ἀλλ' 20
ἀτελεῖς τούτων ἀπάντων ἐσμέν.

Μενίππης. Ὅρα, ὦ Χείρων, μὴ περιπίπτῃς σεαυτῷ, καὶ ἐς τὸ
αὐτό σοι ὁ λόγος περιστῇ.

Χείρων. Πῶς τοῦτο φῆς;

Μενίππης. Ὅτι, εἰ τῶν ἐν τῷ βίῳ τὸ ὅμοιον ἀεὶ καὶ ταῦτόν ἐγέ- 25
νετό σοι προσκορὲς, καὶ ἐνταῦθα ὅμοια ὄντα προσκορῇ ὁμοίως ἂν
γένοιτο, καὶ δεήσει μεταβολὴν γε ζητεῖν τινα καὶ ἐντεῦθεν ἐς ἄλλον
βίον, ὅπερ οἶμαι ἀδύνατον.

Χείρων. Τί οὖν ἂν πάθοι τις, ὦ Μένιππε;

Μενίππης. Ὅπερ οἶμαι καὶ φασί, συνετὸν ὄντα ἀρέσκεσθαι καὶ 30
ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι, καὶ μηδὲν αὐτῶν ἀφόρητον οἶεσθαι.

[Dial. Mort. 26.]

The Web of Life.

iv. *Hermes*. Τὴν δὲ πληθύν, ὦ Χάρων, ὄρας, τοὺς πλείοντας αὐτῶν, τοὺς πολεμοῦντας, τοὺς δικαζομένους, τοὺς γεωργοῦντας, τοὺς δανείζοντας, τοὺς προσαιτοῦντας ;

Charon. Ὅρῳ ποικίλην τινὰ τὴν τύρβην, καὶ μεστὸν ταραχῆς
5 τὸν βίον, καὶ τὰς πόλεις γε αὐτῶν εἰκυίας τοῖς σμήνεσιν, ἐν οἷς ἅπας μὲν ἰδιὸν τι κέντρον ἔχει, καὶ τὸν πλησίον κεντεῖ· ὀλίγοι δέ τινες, ὥσπερ σφῆκες, ἄγουσι καὶ φέρουσι τὸν ὑποδεέστερον. ὁ δὲ περιπετόμενος αὐτοὺς ἐκ τάφανους οὗτος ὄχλος τίνες εἰσὶν ;

Hermes. Ἐλπίδες, ὦ Χάρων, καὶ δαίματα καὶ ἄσροισι καὶ
10 ἡδοναῖ καὶ φιλαργυρίαι καὶ ὀργαὶ καὶ μίσῃ καὶ τὰ τοιαῦτα. τούτων δὲ ἡ ἄνοια μὲν κάτω ξυναναμέμκται αὐτοῖς, καὶ ξυμπολιτεύεται γε, νῆ Δία, καὶ τὸ μίσος καὶ ἡ ὀργὴ καὶ ζηλοτυπία καὶ ἀμαθία καὶ ἀπορία καὶ φιλαργυρία. ὁ φόβος δὲ καὶ αἱ ἐλπίδες, ὑπεράνω πετόμενοι, ὁ μὲν ἐμπίπτων ἐκπλήττει ἐνίστε καὶ ὑπο-
15 πτήσσειν ποιεῖ· αἱ δ' ἐλπίδες ὑπὲρ κεφαλῆς αἰωρούμεναι, ὅπότε ἂν μάλιστα οἷηταί τις ἐπιλήψεσθαι αὐτῶν, ἀναπτάμεναι ὄχοντο, κεχηνότας αὐτοὺς ἀπολιποῦσαι, ὅπερ καὶ τὸν Τάνταλον κάτω πάσχοντα ὄρας ὑπὸ τοῦ ὕδατος. ἦν δ' ἀτενίσσης, κατόψει καὶ Μοίρας ἄνω ἐπικλωθούσας ἐκάστω τὸν ἄτρακτον, ἀφ' οὗ ἡρτῆσθαι ξυμβέ-
20 βηκεν ἅπαντας ἐκ λεπτῶν νημάτων. ὄρας καθάπερ ἀράχνιά τινα καταβαίνοντα ἐφ' ἑκαστον ἀπὸ τῶν ἀτράκτων ;

Charon. Ὅρῳ πάνυ λεπτὸν ἐκάστω νῆμα ἐπιπεπλεγμένον γε τὰ πολλὰ, τοῦτο μὲν ἐκείνῳ, ἐκεῖνο δὲ ἄλλῳ.

Hermes. Εἰκότως, ὦ πορθμεῦ· εἴμαρται γὰρ ἐκείνων μὲν ὑπὸ
25 τούτου φονευθῆναι· τοῦτον δὲ ὑπ' ἄλλου· καὶ κληρονομῆσαι γε τοῦτον μὲν ἐκείνου, οὗτου ἂν ἢ μικρότερον τὸ νῆμα, ἐκείνου δὲ αὖ

τούτου· τοιόνδε γάρ τι ἡ ἐπιπλοκή δημοῖ. ὁρᾷς δ' οὖν ἀπὸ λεπτοῦ
 κρεμαμένους ἅπαντας; καὶ οὗτος μὲν ἀνασπασθεὶς ἄνω μετέωρός
 ἐστί, καὶ μετὰ μικρὸν καταπεσὼν, ἀπορραγέντος τοῦ λίνου, ἐπειδὰν
 μηκέτι ἀντέχη πρὸς τὸ βάρος, μέγαν τὸν ψόφον ἐργάσεται. οὗτος 30
 δὲ ὀλίγον ἀπὸ γῆς αἰωρούμενος, ἦν καὶ πέσῃ, ἀψοφητὴ κείσεται,
 μόγις καὶ τοῖς γείτοσιν ἐξακουσθέντος τοῦ πτώματος.

Charon. Παγγέλοια ταῦτα, ὦ Ἑρμῇ.

[Charon.]

The Passage of Styx.

ν. Cioibō. Ἐμβαινε, ἵνα καὶ ἀνιμήσῃται ὁ πορθμεὺς τὸ ἀγ-
 κύριον.

Charon. Οὗτος, ποῖ φέρῃ; πλήρες ἤδη τὸ σκάφος· αὐτοῦ περι-
 μενε· ἐς αὔριον ἔωθὲν σε διαπορθμεύσομεν.

Micyllus. Ἀδικεῖς, ὦ Χάρων, ἔωλον ἤδη νεκρὸν ἀπολιμπάνων 5
 ἀμέλει γράφομαί σε παρανόμων ἐπὶ τοῦ Ῥαδαμάνθους. οἴμοι τῶν
 κακῶν. ἤδη πλέουσιν· ἐγὼ δὲ μόνος ἐνταῦθα περιλελείπομαι.
 καίτοι τί οὐ διανήχομαι κατ' αὐτούς; οὐ γὰρ δέδια μὴ ἀπάγο-
 ρεύσας ἀποπνιγῶ, ἤδη τεθνεώς· ἄλλως τε οὐδὲ τὸν ὀβολὸν ἔχων
 τὰ πορθμῖα καταβαλεῖν.

10

Cioibō. Τί τοῦτο; περίμενον, ὦ Μίκυλλε· οὐ θέμις οὕτω σε
 διελθεῖν.

Micyllus. Καὶ μὴν ἴσως ὑμῶν καὶ προκαταχθήσομαι.

Cioibō. Μηδαμῶς, ἀλλὰ προσελάσσαντες, ἀναλάβωμεν αὐτὸν, καὶ
 σὺ, ὦ Ἑρμῇ, συνανάσπασον.

15

Charon. Ποῦ νῦν καθεδεῖται; μεστὰ γὰρ πάντα, ὡς ὁρᾷς.

Hermes. Ἐπὶ τοὺς ὄμους, εἰ δοκεῖ, τοῦ τυράννου.

Cioibō. Καλῶς ὁ Ἑρμῆς ἐνενόησεν· ἀνάβαινε οὖν, καὶ τὸν τέ-
 νοντα τοῦ ἀλιτηρίου καταπάτει· ἡμεῖς δ' εὐπλοῶμεν.

- 20 *Cyniscus.* ὦ Χάρων, καλῶς ἔχει σοι τὰς ἀληθείας ἐντεῦθεν εἰπεῖν. ἐγὼ τὸν ὀβολὸν μὲν οὐκ ἂν ἔχοιμι δοῦναί σοι καταπλεύσας· πλεόν γὰρ οὐδὲν ἐστὶ τῆς πήρας, ἣν ὄρῃς, καὶ τουτουὶ τοῦ ξύλου· τᾶλλα δὲ, ἣν ἀντλεῖν ἐβέλης, ἕτοιμος, καὶ πρόσκωπος εἶναι· μέμψῃ δὲ οὐδὲν, ἣν εὐήρες καὶ καρτερόν μοι ἐρετμόν δῃς
25 μόνον.

Cbaron. Ἐρεττε· καὶ τουτὶ γὰρ ἱκανὸν παρὰ σοῦ λαβεῖν.

Cyniscus. Ἡ καὶ ὑποκαλεῦσαι δεήσει·

Cbaron. Νῆ Δί', ἦνπερ εἰδῆς κέλευσμά τι τῶν ναυτικῶν.

- Cyniscus.* Οἶδα καὶ πολλὰ, ὦ Χάρων, τῶν ναυτικῶν. ἀλλ' ὄρῃς,
30 ἀντεπηχοῦσιν οὗτοι δακρύοντες· ὥστε ἡμῖν τὸ ἄσμα ἐπιταραχθήσεται.

Rich Man. Οἴμοι τῶν κτημάτων.

Apoibet. Οἴμοι τῶν ἀγρῶν.

Apoibet. Ὅττοτοί, τὴν οἰκίαν οἶαν ἀπέλιπον.

- 35 *Apoibet.* Ὅσα τάλαντα ὁ κληρονόμος σπαθήσει παραλαβών.

Apoibet. Αἱ αἱ τῶν νεογνῶν μου παιδιῶν.

Apoibet. Τίς ἄρα τὰς ἀμπέλους τρυγήσει, ἃς πέρυσιν ἐφύτευσάμην·

- Hermes.* Μίκυλλε, σὺ δ' οὐδὲν οἰμῶξεις· καὶ μὴν οὐ θέμις ἄδα-
40 κρυτὶ διαπλεῦσαί τινα.

Micyllus. Ἀπαγε. οὐδὲν ἐστὶν ἐφ' ὅτφ † ἂν οἰμῶξωμαι † εὐπλοῶν.

Hermes. Ὅμως κἄν μικρόν τι ἐς τὸ ἔθος ἐπιστέναξον.

- Micyllus.* Οἰμῶξομαι τοίνυν, ἐπειδὴ σοι, ὦ Ἑρμῇ, δοκεῖ. οἴμοι
45 τῶν καττυμάτων. οἴμοι τῶν κρηπίδων τῶν παλαιῶν. ὅττοτοί τῶν σαθρῶν ἱποδημάτων. οὐκ ἔτι ὁ κακοδαίμων ἔωθεν ἐς ἐσπέραν ἄσιτος διαμενῶ, οὐδὲ τοῦ χεიმῶνος ἀνυπόδετός τε, καὶ ἡμίγυμος περινοστήσω τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τοῦ κρύους συγκροτῶν. τίς ἄρα

μου τὴν σμίλην ἔξει καὶ τὸ κεντητήριον; ἱκανῶς τεθρήνηται· σχεδὸν δὲ ἤδη καὶ κατακεπλεύκαμεν.

50

Cbaron. Ἄγε δὴ τὰ πορθμῖα πρῶτον ἡμῶν ἀπόδοτε· καὶ σὺ δέ, δός· παρὰ πάντων ἤδη ἔχω· δός καὶ σὺ τὸν ὀβολόν, ὦ Μίκυλλε.

Micyllus. Παίξεις, ὦ Χάρων, ἢ καθ' ὕδατός, φασιν, ἤδη γράφεις, παρὰ Μικύλλου ἤδη τινὰ ὀβολὸν προσδοκῶν· ἀρχὴν δὲ οὔτε 55 οἶδα εἰ τετράγωνόν ἐστιν ὁ ὀβολὸς ἢ στρογγύλον.

Cbaron. Ὡ καλῆς ναυτιλίας καὶ ἐπικερδοῦς τήμερον. ἀποβαίνετε δ' ὅμως· ἐγὼ δ' ἵππους καὶ βοῦς καὶ κύνας καὶ τὰ λοιπὰ ζῶα μέτειμι. διαπλευσάι γὰρ κἀκεῖνα δεῖ.

Cleitob. Ἀπάγε αὐτοὺς, ὦ Ἑρμῇ, παραλαβὼν· ἐγὼ δὲ αὐτὴ ἐς 60 τὸ ἀντιπέρας ἀναπλευσοῦμαι, Ἰνδοπάτην καὶ Ἑραμίθρην τοὺς Σήρας διάξουσα· τεθνῶσι γὰρ δὴ πρὸς ἀλλήλων, περὶ γῆς ὄρων μαχόμενοι.

Hermes. Προΐωμεν, ὦ οὔτοι· μᾶλλον δὲ πάντες ἐξῆς ἔπεσθέ μοι.

Micyllus. Ἡράκλεις, τοῦ ζόφου! ποῦ νῦν ὁ καλὸς Μέγιλλος; 65 ἢ τῷ διαγνῶ τις ἐνταῦθα εἰ καλλίων Φρύνης Σιμμίχη; πάντα γὰρ ἴσα καὶ ὁμόχροα, καὶ οὐδὲν οὔτε καλὸν οὔτε κάλλιον, ἀλλ' ἤδη καὶ τὸ τριβώνιον τὸ πρότερον τέως ἄμορφον εἶναι δοκοῦν ἰσότημον γίγνεται τῇ πορφυρίδι τοῦ βασιλέως. ἀφανῇ γὰρ ἄμφω καὶ ὑπὸ τῷ αὐτῷ σκότῳ καταδεδυκότα. Κυνίσκε, σὺ δὲ ποῦ ποτε 70 ἄρα ὦν τυγχάνεις;

Cyniscus. Ἐνταῦθα λέγω σοι, Μίκυλλε· ἀλλ' ἄμα, εἰ δοκεῖ, βαδίζωμεν.

Micyllus. Εὖ λέγεις· ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιάν· εἰπέ μοι, (έτελέσθης γὰρ, ὦ Κυνίσκε, τὰ Ἑλευσίνια), οὐχ ὅμοια τοῖς ἐκεῖ τὰ 75 ἐνθάδε σοι δοκεῖ;

Cyniscus. Εὖ λέγεις· ἰδοὺ οὖν προσέρχεται δαδονχοῦσά τις,

65 ἀπελθόντα δὲ εἰς τὴν εὐνὴν κείσθαι ὀδυρόμενον, αὐτὸν τε τὸν Κλείτον
 ὀνομαστί ἀνακαλοῦντα καὶ τὴν Κλείτου μὲν ἀδελφὴν, αὐτὸν δὲ ἀνα-
 θρεψαμένην, Λανίκην τὴν Δρωπίδου παῖδα, ὡς καλὰ ἄρα αὐτῇ τρο-
 φεία ἀποτετικῶς εἶη ἀνδρωθεῖς, ἥ γε τοὺς μὲν παῖδας τοὺς ἑαυτῆς
 70 ὑπὲρ αὐτοῦ μαχομένους ἐπεῖδεν ἀποθάνοντας, τὸν ἀδελφὸν δὲ αὐτῆς
 αὐτὸς αὐτοχειρίᾳ ἔκτεινε· φονέα τε τῶν φίλων οὐ διαλείπειν αὐτὸν
 ἀνακαλοῦντα, ἄσιτόν τε καὶ ἄποτον καρτερεῖν ἔστε ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας,
 οὐδὲ τὴν ἄλλην θεραπείαν θεραπεῦσαι τὸ σῶμα.

[Anab. IV. 8, 9.]

Calanus.

ii. Ταῦτα ἐγὼ ἀνέγραψα, ὅτι καὶ ὑπὲρ Καλάνου ἐχρῆν εἰπεῖν ἐν
 τῇ περὶ Ἀλέξανδρου ξυγγραφῇ· μαλακισθῆναι γάρ τι τῷ σώματι
 τὸν Κάλανον ἐν τῇ Περσίδι γῇ, οὐπω πρόσθεν νοσήσαντα· οὐκ οὖν
 οὐδὲ δίαταν διατᾶσθαι θέλειν ἀρρώστου ἀνδρὸς, ἀλλὰ εἰπεῖν γάρ
 5 πρὸς Ἀλέξανδρον, καλῶς αὐτῷ ἔχειν ἐν τῇ τοιῷδε καταστρέφαι,
 πρίν τινος εἰς πείραν ἐλθεῖν παθήματος ὅτι περ ἐξαναγκάσει αὐτὸν
 μεταβάλλειν τὴν πρόσθεν δίαταν· καὶ Ἀλέξανδρον ἀντειπεῖν μὲν
 αὐτῷ ἐπιπυλὺ· ὥς δ' οὐχ ἡττησόμενον ἐώρα, ἀλλὰ ἄλλως ἂν ἀπαλ-
 λαγέοντα, εἰ μὴ τις ταύτῃ ὑπεικάθοι· οὕτω δὲ ὅπῃ ἀπήγγελεν αὐτὸς,
 10 κελεῦσαι νησθῆναι αὐτῷ πυρὰν, καὶ ταύτης ἐπιμεληθῆναι Πτολεμαῖον
 τὸν Δάγου τὸν σωματοφύλακα. οἱ δὲ καὶ πομπὴν τινα προπομπεῦ-
 σαι αὐτοῦ λέγουσιν ἵππους τε καὶ ἄνδρας, τοὺς μὲν ὀπλισμένους,
 τοὺς δὲ θυμιάματα παντοῖα τῇ πυρᾷ ἐπιφέροντας· οἱ δὲ καὶ ἐκπώ-
 ματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, καὶ ἐσθῆτα βασιλικὴν λέγουσιν ὅτι ἔφερον
 15 αὐτῷ δὲ παρασκευασθῆναι μὲν ἵππον, ὅτι βαδίσει ἀδυνάτως εἶχεν
 ὑπὸ τῆς μόσου· οὐ μὴν δυνηθῆναι γε οὐδὲ τοῦ ἵππου ἐπιβῆναι, ἀλλὰ
 ἐπὶ κλίνῃς γὰρ κομισθῆναι φερόμενον, ἵστεφανωμένον τε τῷ Ἰνδῶν

νόμφ, καὶ ἄδοντα τῇ Ἰνδῶν γλώσση. οἱ δὲ Ἴνδοι λέγουσιν, ὅτι
 ὕμνοι θεῶν ἦσαν, καὶ αὐτῶν οἱ ἔπαινοι. καὶ τὸν μὲν ἵππον τοῦτον
 οὗτου ἐπιβήσεσθαι ἔμελλε, βασιλικὸν ὄντα τῶν Νυσαίων, πρὶν ἀνα- 20
 βῆναι ἐπὶ τὴν πυρὰν, Λυσιμάχῳ χαρίσασθαι, τῶν τιμῶν θεραπευόντων
 αὐτὸν ἐπὶ σοφίᾳ· τῶν δὲ δὴ ἐκπωμάτων ἢ στρωμάτων ὅσα ἐμβλη-
 θῆναι ἐς τὴν πυρὰν κόσμον αὐτῷ τετάχει Ἀλέξανδρος, ἄλλα ἄλλοις
 δοῦναι τῶν ἀμφ' αὐτόν. οὕτω δὴ ἐπιβάντα τῇ πυρᾷ, κατακλιθῆναι
 μὲν ἐν κόσμῳ, ὀρᾶσθαι δὲ πρὸς τῆς στρατιᾶς ξυμπάσης. Ἀλεξάνδρῳ 25
 δὲ οὐκ ἐπιεικὲς φανῆναι τὸ θέαμα, ἐπὶ φίλῳ ἀνδρὶ γιγνόμενον·
 ἀλλὰ τοῖς γὰρ ἄλλοις θαῦμα παρασχέσθαι, οὐδέν τι παρακινήσαντα
 ἐν τῇ πυρὶ τοῦ σώματος. ὥς δὲ τὸ πῦρ ἐς τὴν πυρὰν ἐνέβαλον
 οἷς προστεταγμένον ἦν, τὰς τε σάλπιγγας φθέγγεσθαι λέγει Νέ-
 αρχος, οὕτως ἐξ Ἀλεξάνδρου προστεταγμένον, καὶ τὴν στρατιάν 30
 ἐπαλαλάξαι πᾶσαν, ὅποιόν τι καὶ ἐς τὰς μάχας ἰοῦσα ἐπηλάλαξε·
 καὶ τοὺς ἐλέφαντας συνεπηχῆσαι τὸ δόξυ καὶ πολεμικόν, τιμῶντας
 Κάλανον. ταῦτα καὶ τοιαῦτα ὑπὲρ Κάλανου τοῦ Ἰνδοῦ ἱκανοὶ ἀνα-
 γεγράφασιν, οὐκ ἀχρεῖα πάντα ἐς ἀνθρώπους, ὅτε γινώναι ἐπιμελὲς,
 ὅτι ὥς καρτερόν τέ ἐστι καὶ ἀνίκητον γνώμη ἀνθρωπίνη ὅτι περ 35
 ἐθέλοι ἐξεργάσασθαι.

[Anab. VII. 3.]

XXXIX.

Lucian, A.D. 160(?).*Galateia.*

i. *Doris.* Καλὸν ἐραστήν, ὦ Γαλάτεια, φασὶ τὸν Σικελὸν τοῦτον
 ποιμένα ἐπιμεμνηνέναι σοί.

Galateia. Μὴ σκῶπτε, Δωρί· Ποσειδῶνος γὰρ υἱὸς ἐστίν, ὅποιος
 ἂν ᾖ.

5 *Doris.* Τί οὖν, εἰ καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ παῖς ὢν ἄγριος οὕτω καὶ
 λάσιος ἐφαίνεται, καὶ, τὸ πάντων ἀμορφότατον, μονόφθαλμος,
 οἷε τὸ γένος ὀνῆσαι ἂν τι αὐτὸν πρὸς τὴν μορφήν;

Galateia. Οὐδὲ τὸ λάσιον αὐτοῦ, καὶ ὡς φῆς, ἄγριον ἀμορφόν
 ἐστίν· ἀνδρώδες γάρ· ὃ τε ὀφθαλμὸς ἐπιπρέπει τῷ μετώπῳ,
 10 οὐδὲν ἐνδεέστερον ὁρῶν, ἢ εἰ δὴ ᾔσαν.

Doris. Ἔοικας, ὦ Γαλάτεια, οὐκ ἐραστήν, ἀλλ' ἐρώμενον ἔχειν
 τὸν Πολύφημον, οἷα ἐπαινεῖς αὐτόν.

Galateia. Οὐκ ἐρώμενον· ἀλλὰ τὸ πᾶν οὐνειδιστικὸν τοῦτο οὐ
 φέρω ὑμῶν· καί μοι δοκεῖτε ὑπὸ φθόνου αὐτὸ ποιεῖν, ὅτι ποι-
 15 μαίων ποτὲ, ἀπὸ τῆς σκοπῆς παιζούσας ἡμᾶς ἰδὼν ἐπὶ τῆς ἡϊόνοσ
 ἐν τοῖς πρόποσι τῆς Λίτνης, καθὼ μεταξὺ τοῦ ὄρους καὶ τῆς
 θαλάττης αἰγιαλὸς ἀπομηκύνεται, ὑμᾶς μὲν οὐδὲ προσέβλεψεν·
 ἐγὼ δ' ἐξ ἀπασῶν ἡ καλλίστη ἔδοξα· ἥ καὶ μόνῃ ἐμοὶ ἐπέιχε τὸν
 ὀφθαλμόν· ταῦτα ὑμᾶς ἀνιᾷ· δεῖγμα γὰρ ὡς ἀμείνων εἰμὶ, καὶ
 20 ἀξίεραστος· ὑμεῖς δὲ παρώφθητε.

Doris. Εἰ ποιμένι καὶ ἐνδεῇ τὴν ὕψιν καλὴ ἔδοξας, ἐπίφθονος
 οἷε γεγονέναι; καίτοι τί ἄλλο ἐν σοὶ ἐπαινέσαι εἶχεν, ἢ τὸ λευκὸν
 μόνον; καὶ τοῦτο, οἶμαι, ὅτι ξυνήθης ἐστὶ τυρῷ καὶ γάλακτι.
 πάντα οὖν τὰ ὅμοια τούτοις ἡγείται καλά. ἐπεὶ τάγε ἄλλα
 25 ὁπότ' ἂν ἐβελήσης μαθεῖν οἷα τυγχάνεις οὔσα τὴν ὕψιν, ἀπὸ
 πέτρας τινὸς, εἴποτε γαλήνῃ εἴη, ἐπικύψασα ἐς τὸ ὕδωρ, ἰδὲ
 σεαυτὴν, οὐδὲν ἄλλο ἢ χροᾶν λευκὴν ἀκριβῶς· οὐκ ἐπαινεῖται δὲ
 τοῦτο, ἢν μὴ ἐπιπρέπη αὐτῷ καὶ τὸ ἐρύθημα.

Galateia. Καὶ μὴν ἐγὼ μὲν ἡ ἀκράτως λευκὴ ὅμως ἐραστήν κ' ἂν
 30 τοῦτον ἔχω· ὑμῶν δὲ οὐκ ἔστιν ἦν τινα ἡ ποιμὴν ἡ ναύτης
 ἢ πορθμεὺς ἐπαινεί· ὁ δὲ Πολύφημος τάτε ἄλλα καὶ μουσικὸς
 ἐστὶ.

Doris. Σιώπα, ὦ Γαλάτεια· ἠκούσαμεν αὐτοῦ ᾄδοντος, ὁπότε

ἐκώμασε πρόην ἐπὶ σέ· Ἀφροδίτη φίλη, ὄνον ἄν τις ὀγκᾶσθαι
 ἔδοξε. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ πηκτὶς, οἷα κρανίον ἐλάφου γυμνὸν τῶν 35
 σαρκῶν· καὶ τὰ μὲν κέρατα πῆχεις ὥσπερ ἦσαν· ζυγώσας δὲ αὐτὰ,
 καὶ ἐνάψας τὰ νεῦρα, οὐδὲ κόλλοπι περιστρέψας, ἐμελῶδει ἄμου-
 σόν τι, καὶ ἀπφῶδον, ἄλλο μὲν αὐτὸς βοῶν, ἄλλο δὲ ἡ λύρα ὑπῆχει·
 ὥστε οὐδὲ κατέχειν τὸν γέλωτα ἐδυνάμεθα ἐπὶ τῷ ἐρωτικῷ ἐκείνῳ
 ᾄσματι. ἡ μὲν γὰρ Ἑχὼ οὐδ' ἀποκρίνεσθαι αὐτῷ ἤθελεν, οὕτω 40
 λάλος οὔσα, βρυχωμένη, ἀλλ' ἥσχύνετο εἰ φανεῖη μιμουμένη
 τραχεῖαν ῥῆδην καὶ καταγέλαστον. ἔφερε δὲ ὁ ἐπέραστος ἐν ταῖς
 ἀγκάλαις ἀθυρμάτιον ἄρκτου σκύλακα, καὶ τὸ λάσιον αὐτῷ προσ-
 σοικῶτα. τίς οὖν οὐκ ἂν φθονήσῃέ σοι, ὦ Γαλάτεια, τοιοῦτου
 ἐραστοῦ;

45

Galateia. Οὐκοῦν σὺν, Δωρὶ, δεῖξον ἡμῖν τὸν σεαυτῆς, καλλίῳ
 δηλονότι ὄντα καὶ ῥηδικοτέρον καὶ κιθαρίζειν ἄμεινον ἐπιστά-
 μενον.

Doris. Ἄλλ' ἐραστῆς μὲν οὐδεὶς ἐστὶ μοι, οὐδὲ σεμνύνομαι ἐπέ-
 ραστος εἶναι. τοιοῦτος δὲ, οἷος ὁ Κύκλωψ ἐστὶ, κινάβρας ἀπό- 50
 ζων ὥσπερ ὁ τράγος, ὠμοφάγος, ὥς φασι, καὶ σιτούμενος τυτ-
 τὸν ἐπιδημοῦντας τῶν ξένων, σοὶ γένοιτο, καὶ σὺ ἀντερφῆς αὐτοῦ.

[Dial. Mar. I.]

Menippus.

ii. *Menippus.* Ποῦ δὲ οἱ καλοὶ εἰσιν, ἢ αἱ καλά, ὦ Ἑρμῇ;
 ξενάγησόν με νήλυν ὄντα.

Hermes. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε· πλὴν κατ' ἐκείνο αὐτὸ
 ἀπόβλεψον, ὥς ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἔνθα ὁ Ὑάκινθος τέ ἐστι, καὶ ὁ Νάρ-
 κισσος, καὶ Νιφεύς, καὶ Ἀχιλλεύς, καὶ Τυρῶ, καὶ Ἑλένη, καὶ Λήδα, 5
 καὶ ὅλως, τὰ ἀρχαῖα κάλλη πάντα.

Μενίρρως. Ὅστᾱ μόνον ὀρῶ καὶ κρανία τῶν σαρκῶν γυμνά,
 ὁμοία τὰ πολλά.

Ηρμης. Καὶ μὴν ἐκεῖνά ἐστιν, ἃ πάντες οἱ ποιηταὶ θαυμάζουσι,
 10 τὰ ὀστᾱ, ὧν σὺ ἔοικας καταφρονεῖν.

Μενίρρως. Ὅμως τὴν Ἑλένην μοι δείξον· οὐ γὰρ ἂν διαγνοίην
 ἔγωγε.

Ηρμης. Τοῦτὶ τὸ κρανίον ἢ Ἑλένη ἐστίν.

Μενίρρως. Εἵτα αἱ χίλιαι νῆες διὰ τοῦτο ἐπληρώθησαν ἐξ ἀπά-
 15 σης τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοσοῦτοι ἔπесον Ἕλληνές τε καὶ βάρβαροι,
 καὶ τοσαῦται πόλεις ἀνάστατοι γεγόνασιν;

Ηρμης. Ἄλλ' οὐκ εἶδες, ὦ Μένιππε, ζῶσαν τὴν γυναῖκα ἔφης
 γὰρ ἂν καὶ σὺ ἀνεμέσητον εἶναι

Τοιᾷδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
 20 ἐπεὶ καὶ τὰ ἄνθη ξηρὰ ὄντα εἴ τις βλέποι ἀποβεβληκότα τὴν βαφήν,
 ἄμορφα δηλονότι αὐτῷ δόξει· ὅτε μέντοι ἀνθεὶ καὶ ἔχει τὴν
 χροῖαν, κάλλιστά ἐστιν.

Μενίρρως. Οὐκοῦν τοῦτο, ὦ Ἑρμῇ, θαυμάζω, εἰ μὴ συνίεσαν οἱ
 Ἀχαιοὶ περὶ πράγματος οὕτως ὀλιγοχρονίου καὶ ῥαδίως ἀπαν-
 25 θούντος πονουντές.

Ηρμης. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε, συμφιλοσοφεῖν σοι. ὥστε
 ἐπιλεξάμενος τόπον, ἔνθα ἂν ἐθέλῃς, κείσο καταβαλὼν σεαυτόν.
 ἐγὼ δὲ τοὺς ἄλλους νεκροὺς ἤδη μετελεύσομαι.

[Dial. Mort. 18.]

Μενίρρως and Cbeiron.

iii. *Μενίρρως.* ἤκουσα, ὦ Χείρων, ὡς θεὸς ὧν ἐπιθυμήσειας
 ἀποθανεῖν.

Cbeiron. Ἀληθῇ ταῦτ' ἤκουσας, ὦ Μένιππε· καὶ τέθνηκα, ὡς
 ὀρᾶς, ἀθάνατος εἶναι δυνάμενος.

Μενίππης. Τίς δὲ σὲ ἔρως τοῦ θανάτου ἔσχεν, ἀνεράστου τοῖς 5
πολλοῖς χρήματος;

Χείρων. Ἐρῶ πρὸς σὲ οὐκ ἀσύνετον ὄντα. οὐκ ἦν ἔτι ἡδὺ ἀπο-
λαύειν τῆς ἀθανασίας.

Μενίππης. Οὐχ ἡδὺ ἦν ζῶντα ὁρᾶν τὸ φῶς;

Χείρων. Οὐκ, ὦ Μένιππε· τὸ γὰρ ἡδὺ ἔγωγε ποικίλον τι καὶ 10
οὐχ ἀπλοῦν ἡγοῦμαι εἶναι· ἐγὼ δὲ ζῶν αἰὲ καὶ ἀπολαύων τῶν
ὁμοίων, ἡλίου, φωτός, τροφῆς, αἱ ὄραι δὲ αἱ αὐταί, καὶ τὰ γιγνώ-
μενα ἅπαντα ἐξῆς ἑκάστον, ὥσπερ ἀκολουθοῦντα θάτερον θατέρω,
—ἐνεπλήσθην γοῦν αὐτῶν. οὐ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ αἰὲ, ἀλλὰ καὶ ἐν
τῷ μεταβαλεῖν ὅλως τὸ τερπνὸν ἦν. 15

Μενίππης. Εὖ λέγεις, ὦ Χείρων· τὰ ἐν ἄδου δὲ πῶς φέρεις, ἀφ'
οὗ προελόμενος αὐτὰ ἤκεις;

Χείρων. Οὐκ ἀηδῶς, ὦ Μένιππε· ἡ γὰρ ἰσοτιμία πάνυ δημο-
τικόν, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐδὲν ἔχει τὸ διάφορον, ἐν φωτὶ εἶναι, ἢ καὶ
ἐν σκότῳ· ἄλλως τε οὐδὲ διψῆν, ὥσπερ ἄνω, οὔτε πεινῆν δεῖ, ἀλλ' 20
ἀτελεῖς τούτων ἀπάντων ἐσμέν.

Μενίππης. Ὅρα, ὦ Χείρων, μὴ περιπίπτῃς σεαυτῷ, καὶ ἐς τὸ
αὐτό σοι ὁ λόγος περιστῇ.

Χείρων. Πῶς τοῦτο φῆς;

Μενίππης. Ὅτι, εἰ τῶν ἐν τῷ βίῳ τὸ ὁμοιον αἰὲ καὶ ταῦτόν ἐγέ- 25
νετό σοι προσκορὲς, καὶ ἐνταῦθα ὅμοια ὄντα προσκορῇ ὁμοίως ἂν
γένοιτο, καὶ δεήσει μεταβολὴν γε ζητεῖν τινα καὶ ἐντεῦθεν εἰς ἄλλον
βίον, ὅπερ οἶμαι ἀδύνατον.

Χείρων. Τί οὖν ἂν πάθοι τις, ὦ Μένιππε;

Μενίππης. Ὅπερ οἶμαι καὶ φασί, συνετὸν ὄντα ἀρέσκεσθαι καὶ 30
ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι, καὶ μηδὲν αὐτῶν ἀφόρητον οἶεσθαι.

[Dial. Mort. 26.]

The Web of Life.

iv. *Hermes*. Τὴν δὲ πληθύν, ὦ Χάρων, ὁρᾷς, τοὺς πλείοντας αὐτῶν, τοὺς πολεμοῦντας, τοὺς δικαζομένους, τοὺς γεωργοῦντας, τοὺς δανείζοντας, τοὺς προσαιτοῦντας ;

Cbaron. Ὅρῳ ποικίλην τινὰ τὴν τύρβην, καὶ μεστὸν ταραχῆς 5 τὸν βίον, καὶ τὰς πόλεις γε αὐτῶν εἰκυίας τοῖς σμήνεσιν, ἐν οἷς ἅπας μὲν ἰδίῳν τι κέντρον ἔχει, καὶ τὸν πλησίον κεντεῖ· ὀλίγοι δέ τινες, ὥσπερ σφῆκες, ἄγουσι καὶ φέρουσι τὸν ὑποδεέστερον. ὁ δὲ περιπετόμενος αὐτοὺς ἐκ τάφανοὺς οὗτος ὄχλος τίνες εἰσίν ;

Hermes. Ἐλπίδες, ὦ Χάρων, καὶ δαίματα καὶ ἄνοιαι καὶ 10 ἡδοναὶ καὶ φιλαργυρίαι καὶ ὀργαὶ καὶ μίσση καὶ τὰ τοιαῦτα. τούτων δὲ ἡ ἄνοια μὲν κάτω ξυναναμémικται αὐτοῖς, καὶ ξυμπολιτεύεται γε, νῆ Δία, καὶ τὸ μίσος καὶ ἡ ὀργὴ καὶ ζηλοτυπία καὶ ἀμαθία καὶ ἀπορία καὶ φιλαργυρία. ὁ φόβος δὲ καὶ αἱ ἐλπίδες, ὑπεράνω πετόμενοι, ὁ μὲν ἐμπίπτων ἐκπλήττει ἐνίστα καὶ ὑπο- 15 πτήσσειν ποιεῖ· αἱ δ' ἐλπίδες ὑπὲρ κεφαλῆς αἰωρούμεναι, ὅπῳτ' ἂν μάλιστα οἷται τις ἐπιλήψεσθαι αὐτῶν, ἀναπτάμεναι ᾤχοντο, κεχηνότας αὐτοὺς ἀπολιποῦσαι, ὅπερ καὶ τὸν Τάνταλον κάτω πάσχοντα ὁρᾷς ὑπὸ τοῦ ὕδατος. ἦν δ' ἀτενίσσης, κατόψει καὶ Μοίρας ἄνω ἐπικλωθούσας ἐκάστω τὸν ἄτρακτον, ἀφ' οὗ ἡρτῆσθαι ξυμβέ- 20 βηκεν ἅπαντας ἐκ λεπτῶν νημάτων. ὁρᾷς καθάπερ ἀράχνιά τινα καταβαίνοντα ἐφ' ἑκάστον ἀπὸ τῶν ἀτράκτων ;

Cbaron. Ὅρῳ πάννυ λεπτὸν ἐκάστω νῆμα ἐπιπεπλεγμένον γε τὰ πολλὰ, τοῦτο μὲν ἐκείνῳ, ἐκείνῳ δὲ ἄλλῳ.

Hermes. Εἰκότως, ὦ πορθμεῦ· εἴμαρται γὰρ ἐκείνον μὲν ὑπὸ 25 τούτου φονευθῆναι· τούτον δὲ ὑπ' ἄλλου· καὶ κληρονομησαί γε τούτον μὲν ἐκείνου, οὗτου ἂν ἢ μικρότερον τὸ νῆμα, ἐκείνον δὲ αὖ

τούτου· τοιόνδε γάρ τι ἡ ἐπιπλοκή δημοῖ. ὁρᾷς δ' οὖν ἀπὸ λεπτοῦ
 κρεμαμένους ἅπαντας; καὶ οὗτος μὲν ἀνασπασθεὶς ἄνω μετέωρός
 ἐστί, καὶ μετὰ μικρὸν καταπεσὼν, ἀπορραγέντος τοῦ λίνου, ἐπειδὰν
 μηκέτι ἀντέχη πρὸς τὸ βάρος, μέγαν τὸν ψόφον ἐργάσεται. οὗτος 30
 δὲ ὀλίγον ἀπὸ γῆς αἰωρούμενος, ἦν καὶ πέσῃ, ἀψοφήτῃ κείσεται,
 μόγις καὶ τοῖς γείτοσιν ἐξακουσθέντος τοῦ πτώματος.

Charon. Παγγέλοια ταῦτα, ὦ Ἑρμῇ.

[Charon.]

The Passage of Styx.

ν. Cioibō. Ἐμβαينه, ἵνα καὶ ἀνιμήσῃται ὁ πορθμεὺς τὸ ἀγ-
 κύριον.

Charon. Οὗτος, ποῖ φέρῃ; πλήρες ἤδη τὸ σκάφος· αὐτοῦ περι-
 μενε· εἰς αὐριον ἔωθέν σε διαπορθμεύσομεν.

Micyllus. Ἀδικεῖς, ὦ Χάρων, ἔωλον ἤδη νεκρὸν ἀπολιμπάνων 5
 ἀμέλει γράφομαι σε παρανόμων ἐπὶ τοῦ Ῥαδαμάνθυος. οἴμοι τῶν
 κακῶν. ἤδη πλέουσιν· ἐγὼ δὲ μόνος ἐνταῦθα περιλελείφομαι.
 καίτοι τί οὐ διανήχομαι κατ' αὐτούς; οὐ γὰρ δέδια μὴ ἀπάγο-
 ρεύσας ἀποπνιγῶ, ἤδη τεθνεώς· ἄλλως τε οὐδὲ τὸν ὀβολὸν ἔχων
 τὰ πορθμῖα καταβαλεῖν.

10

Cioibō. Τί τοῦτο; περίμενον, ὦ Μίκυλλε· οὐ θέμις οὕτω σε
 διελθεῖν.

Micyllus. Καὶ μὴν ἴσως ὑμῶν καὶ προκαταχθήσομαι.

Cioibō. Μηδαμῶς, ἀλλὰ προσελάσαντες, ἀναλάβωμεν αὐτὸν, καὶ
 σὺ, ὦ Ἑρμῇ, συνανάσπασον.

15

Charon. Ποῦ νῦν καθεδεῖται; μεστὰ γὰρ πάντα, ὡς ὁρᾷς.

Hermes. Ἐπὶ τοὺς ὄμους, εἰ δοκεῖ, τοῦ τυράννου.

Cioibō. Καλῶς ὁ Ἑρμῆς ἐνενόησεν· ἀνάβαινε οὖν, καὶ τὸν τέ-
 νοντα τοῦ ἀλιτηρίου καταπάτει· ἡμεῖς δ' εὐπλοῶμεν.

- 20 *Cyniscus*. ὦ Χάρων, καλῶς ἔχει σοι τὰς ἀληθείας ἐντεῦθεν εἰπεῖν. ἐγὼ τὸν ὀβολὸν μὲν οὐκ ἂν ἔχοιμι δοῦναί σοι καταπλεύσας· πλέον γὰρ οὐδὲν ἐστὶ τῆς πήρας, ἣν ὀρᾷς, καὶ τουτοῦ τοῦ ξύλου· τᾶλλα δὲ, ἣν ἀντλεῖν ἐβέλης, ἔτοιμος, καὶ πρόσκωπος εἶναι· μέμψῃ δὲ οὐδὲν, ἣν εὐήρες καὶ καρτερόν μοι ἐρετμόν δῃς 25 μόνον.

Charon. Ἐρεττε· καὶ τουτὶ γὰρ ἱκανὸν παρὰ σοῦ λαβεῖν.

Cyniscus. Ἡ καὶ ὑποκελεύσαι δεήσει;

Charon. Νῆ Δί', ἥνπερ εἰδῆς κέλευσμά τι τῶν ναυτικῶν.

- Cyniscus*. Οἶδα καὶ πολλὰ, ὦ Χάρων, τῶν ναυτικῶν. ἀλλ' ὀρᾷς, 30 ἀντεπηχοῦσιν οὗτοι δακρύοντες· ὥστε ἡμῖν τὸ ἄσμα ἐπιταραχθήσεται.

Rich Man. Οἴμοι τῶν κτημάτων.

Anoibor. Οἴμοι τῶν ἀγρῶν.

Anoibor. Ὅττοτοί, τὴν οἰκίαν οἶαν ἀπέλιπον.

- 35 *Anoibor*. Ὅσα τάλαντα ὁ κληρονόμος σπαθήσει παραλαβών.

Anoibor. Αἱ αἱ τῶν νεογνῶν μου παιδίων.

Anoibor. Τίς ἄρα τὰς ἀμπέλους τρυγήσει, ἃς πέρυσιν ἐφύτευσάμην;

- Hermes*. Μίκυλλε, σὺ δ' οὐδὲν οἰμώξεις; καὶ μὴν οὐ θέμις ἄδα- 40 κρυτὶ διασπλεῦσαι τινα.

Micyllus. Ἀπαγε. οὐδὲν ἐστὶν ἐφ' ὅτφ † ἂν οἰμώξωμαι† εὐπλοῶν.

Hermes. Ὅμως κἄν μικρόν τι ἐς τὸ ἔθος ἐπιστέναξον.

- Micyllus*. Οἰμώξομαι τοίνυν, ἐπειδὴ σοι, ὦ Ἑρμῇ, δοκεῖ. οἴμοι 45 τῶν καττυμάτων. οἴμοι τῶν κρηπίδων τῶν παλαιῶν. ὅττοτοί τῶν σαθρῶν ἵποδημάτων. οὐκ ἔτι ὁ κακοδαίμων ἔωθεν ἐς ἐσπέραν ἄσιτος διαμενῶ, οὐδὲ τοῦ χειμῶνος ἀνυπόδετός τε, καὶ ἡμίγυμνος περινοστήσω τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τοῦ κρύους συγκροτῶν. τίς ἄρα

μου τὴν σμίλῃν ἔξει καὶ τὸ κεντητήριον; ἱκανῶς τεθρήνηται· σχεδὸν δὲ ἤδη καὶ καταπεπλεύκαμεν.

50

Cbaton. Ἄγε δὴ τὰ πορθμία πρῶτον ἡμῖν ἀπόδοτε· καὶ σὺ δέ, δός· παρὰ πάντων ἤδη ἔχω· δός καὶ σὺ τὸν ὀβολὸν, ὦ Μίκυλλε.

Micyllus. Παίξεις, ὦ Χάρων, ἢ καθ' ὕδατός, φασιν, ἤδη γράφεις, παρὰ Μικύλλου ἤδη τινὰ ὀβολὸν προσδοκῶν· ἀρχὴν δὲ οὔτε 55 οἶδα εἰ τετράγωνόν ἐστιν ὁ ὀβολὸς ἢ στρογγύλον.

Cbaton. Ὁ καλῆς ναυτιλίας καὶ ἐπικερδοῦς τήμερον. ἀποβαίνετε δ' ὁμῶς· ἐγὼ δ' ἵππους καὶ βοῦς καὶ κύνας καὶ τὰ λοιπὰ ζῶα μέτειμι. διαπλευῖσαι γὰρ κἀκεῖνα δεῖ.

Cloëbo. Ἀπάγε αὐτοὺς, ὦ Ἑρμῇ, παραλαβὼν· ἐγὼ δὲ αὐτὴ ἐς 60 τὸ ἀντιπέρας ἀναπλευσοῦμαι, Ἰνδοπάτην καὶ Ἑραμίθρην τοὺς Σήρας διάξουσα· τεθνᾶσι γὰρ δὴ πρὸς ἀλλήλων, περὶ γῆς ὄρων μαχόμενοι.

Hermes. Προΐωμεν, ὦ οὔτοι· μᾶλλον δὲ πάντες ἐξῆς ἔπεσθέ μοι.

Micyllus. Ἡράκλεις, τοῦ ζόφου! ποῦ νῦν ὁ καλὸς Μέγιλλος; 65 ἢ τῷ διαγνῶ τις ἐνταῦθα εἰ καλλίων Φρύνης Σιμμίχη; πάντα γὰρ ἴσα καὶ ὁμόχροα, καὶ οὐδὲν οὔτε καλὸν οὔτε κάλλιον, ἀλλ' ἤδη καὶ τὸ τριβῶνιον τὸ πρότερον τέως ἄμορφον εἶναι δοκοῦν ἰσότημον γίγνεται τῇ πορφυρίδι τοῦ βασιλέως. ἀφανῇ γὰρ ἄμφω καὶ ὑπὸ τῷ αὐτῷ σκότῳ καταδεδυκότα. Κυνίσκε, σὺ δὲ ποῦ ποτε 70 ἄρα ὦν τυγχάνεις;

Cyniscus. Ἐνταῦθα λέγω σοι, Μίκυλλε· ἀλλ' ἄμα, εἰ δοκεῖ, βαδίζωμεν.

Micyllus. Εὖ λέγεις· ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιάν· εἰπέ μοι, (ἐτελέσθης γὰρ, ὦ Κυνίσκε, τὰ Ἑλευσίνια), οὐχ ὅμοια τοῖς ἐκεῖ τὰ 75 ἐνθάδε σοι δοκεῖ;

Cyniscus. Εὖ λέγεις· ἰδοὺ οὖν προσέρχεται δαδουχοῦσά τις,

φοβερὸν τι καὶ ἀπειλητικὸν προσβλέπουσα· ἡ ἄρα σου Ἑρινύς
ἐστίν·

80 *Micyllus*. Ἔοικεν ἀπὸ γε τοῦ σχήματος.

Hermes. Παραλάμβανε τούτους, ὦ Τισιφύνη, τέτταρας ἐπὶ τοῖς
χιλίοις.

Tisiphone. Καὶ μὴν πάλαι γε ὁ Ῥαδάμανθους οὗτος ὑμᾶς περιμένει.

Rhadamanthus. Πρόσαγε αὐτούς, ὦ Ἑρινύ. σὺ δὲ, ὦ Ἑρμῇ,
85 κήρυττε καὶ προσκάλει.

Cyniscus. ὦ Ῥαδάμανθου, πρὸς τοῦ πατρὸς ἐμὲ πρῶτον ἐπί-
σκεψαι παραγαγόν.

Rhadamanthus. Τίνος ἔνεκα;

Cyniscus. Πάντως βούλομαι κατηγορησαί τινος, ἃ συνεπίσταμαι
90 πονηρὰ δράσαντι αὐτῷ παρὰ τὸν βίον. οὐκ ἂν οὖν ἀξιόπιστος
εἶην λέγων, μὴ σὺχλὶ πρότερον αὐτὸς φανείς οἷός εἰμι καὶ οἷόν τινα
ἐβίωσα τὸν τρόπον.

Rhadamanthus. Τίς δὲ σὺ;

Cyniscus. Κυνίσκος, ὦ ἄριστε, τὴν γνώμην φιλόσοφος.

95 *Rhadamanthus*. Δεῦρ' ἐλθέ, καὶ πρῶτος ἐς τὴν δίκην κατάστηθι.
σὺ δὲ προσκάλει τοὺς κατηγοροὺς.

Hermes. Εἴ τις Κυνίσκου τουτουῖ κατηγορεῖ, δεῦρο προσίτω.

Cyniscus. Οὐδεὶς προσέρχεται.

Rhadamanthus. Ἄλλ' οὐχ ἱκανὸν τοῦτο, ὦ Κυνίσκε· ἀπόδουθι δέ,
100 ὅπως ἐπισκοπήσω σε ἀπὸ τῶν στιγμάτων.

Cyniscus. Ποῦ γὰρ ἐγὼ στιγματίας ἐγενόμην;

Rhadamanthus. Ὅποσα ἂν τις ὑμῶν πονηρὰ ἐργάσσηται παρὰ
τὸν βίον, καθ' ἕκαστον αὐτῶν ἀφανῆ στίγματα ἐπὶ τῆς ψυχῆς
περιφέρει.

105 *Cyniscus*. Ἴδού σοι γυμνὸς παρέστηκα· ὥστε ἀναζήτει ταῦτα,
ἄπερ σὺ φῆς, τὰ στίγματα.

Rhadamanthus. Καθαρός ὥς ἐπίπαν οὔτοσὶ πλήν τούτων τῶν
τριῶν ἢ τεττάρων ἀμαυρῶν πάνυ καὶ ἀσαφῶν στιγμάτων· καίτοι
τί τοῦτο; ἔχνη μὲν καὶ σημεῖα πολλὰ τῶν ἐγκανμάτων, οὐκ οἶδα
δ' ὅπως ἐξαλήλιπται, μᾶλλον δὲ ἐκκέκοπται· πῶς ταῦτα, ὦ Κυ- 110
νίσκε, ἢ πῶς καθαρὸς ἐξ ὑπαρχῆς ἀναπέφηνας;

Cyniscus. Ἐγὼ σοι φράσω· πάλαι πονηρὸς δι' ἀπαιδευσίαν
γενόμενος καὶ πολλὰ διὰ τοῦτο ἐμπολήσας στίγματα, ἐπειδὴ τά-
χιστα φιλοσοφεῖν ἠρξάμην, κατ' ὀλίγον ἀπάσας τὰς κηλίδας ἐκ
τῆς ψυχῆς ἀπελουσάμην. 115

Rhadamanthus. Ἀγαθῷ γε, οὗτος, καὶ ἀνυσιμωτάτῳ χρησά-
μενος τῷ φαρμάκῳ· ἀλλ' ἅπιθι ἐς τὰς Μακάρων νήσους, τοῖς
ἀρίστοις συνεσόμενος, κατηγορήσας γε πρότερον οὐ φῆς τυράννου.
ἄλλους προσκάλει.

Micyllus. Καὶ τοῦμόν, ὦ Ῥαδάμανθ, μικρόν ἐστι καὶ βραχείας 120
τινὸς ἐξετάσεως δεόμενον· πάλαι γοῦν σοι καὶ γυμνὸς εἰμι, ὥστε
ἐπισκόπει.

Rhadamanthus. Τίς δὲ ὢν τυγχάνεις;

Micyllus. Ὁ σκυτοτόμος Μίκυλλος.

Rhadamanthus. Εὖγε, ὦ Μίκυλλε, καθαρὸς ἀκριβῶς καὶ ἀνεπί- 125
γραφος ἅπιθι καὶ σὺ παρὰ Κυνίσκον τουτονί. τὸν τύραννον ἦδη
προσκάλει.

Hermes. Μεγαπένθης Λακύνδου ἡκέτω. ποῖ στρέφη; πρόσθι.
σὲ τὸν τύραννον προσκαλῶ· πρόβαλλ' αὐτὸν, ὦ Τισιφόνη, ἐς τὸ
μέσον ἐπὶ τράχηλον ὠθοῦσα. 130

Rhadamanthus. Σὺ δὲ, ὦ Κυνίσκε, κατηγορεῖ καὶ διέλεγε ἦδη·
πλησίον γὰρ ἀνὴρ οὔτοσί.

Cyniscus. Τὸ μὲν ὅλον οὐδὲ λόγων ἔδει· γνώση γὰρ αὐτὸν
αὐτίκα μάλα οἶός ἐστιν ἀπὸ τῶν στιγμάτων· ὁμως δέ καὶ αὐτὸς
ἀποκαλύψω σοὶ τὸν ἄνδρα κακ τοῦ λόγου δεῖξω φανερώτερον· 135

οὐτοσὶ γὰρ ὁ τρισκατάρατος ὅπόσα μὲν ἰδιώτης ὢν ἔπραξε παρα-
 λείψειν μοι δοκῶ· ἐπεὶ δὲ τοὺς θρασυτάτους προσεταιρούμενος,
 καὶ δορυφόρους συναγαγὼν, ἐπαναστὰς τῇ πόλει τύραννος κατέστη,
 ἀκρίτους μὲν ἀπέκτεινε πλείονας ἢ μυρίους, τὰς δὲ οὐσίας ἐκάστων
 140 ἀφαιρούμενος, καὶ πλούτου πρὸς τὸ ἀκρότατον ἀφικόμενος, οὐδε-
 μίαν μὲν ἀκολασίας ἰδέαν παραλέλοιπεν. * * *

Rhadamanthus. Ἄλις ἤδη τῶν μαρτύρων· ἀλλὰ καὶ ἀπόδυθι τὴν
 πορφυρίδα, ἵνα καὶ τὸν ἀριθμὸν ἴδωμεν τῶν στιγμάτων. παπαι,
 ὅλος οὐτοσὶ πελιδνὸς καὶ κατάγραφος, μᾶλλον δὲ κυάνεός ἐστιν
 145 ἀπὸ τῶν στιγμάτων· τίνα οὖν ἂν κολασθεῖη τρόπον; ἄρ' ἐς τὸν
 Πυριφλεγέθοντά ἐστιν ἐμβλητέος, ἢ παραδοτέος τῷ Κερβέρῳ;

Cyniscus. Μηδαμῶς· ἀλλ' εἰ θέλοις, ἐγὼ σοι καινὴν τινα καὶ
 πρέπουσαν αὐτῷ τιμωρίαν ὑποθήσομαι.

Rhadamanthus. Λέγε, ὥς ἐγὼ σοι μεγίστην ἐπὶ τούτῳ χάριν
 150 εἴσομαι.

Cyniscus. Ἔθος ἐστὶν, οἶμαι, τοῖς ἀποθνήσκουσι πᾶσι πίνειν τὸ
 Λήθης ὕδωρ.

Rhadamanthus. Πάνυ μὲν οὖν.

Cyniscus. Οὐκοῦν μόνον οὗτος ἐξ ἀπάντων ἄποτος ἔστω.

155 *Rhadamanthus.* Διατί δὴ;

Cyniscus. Χαλεπὴν οὕτως ὑφέξει τὴν δίκην, μεμνημένος οἷος
 ἦν καὶ ὅσον ἐδύνατο ἐν τοῖς ἄνω, καὶ ἀναπεμπαζόμενος τὴν
 τρυφήν.

Rhadamanthus. Εὖ λέγεις. καὶ καταδεδικάσθω, καὶ παρὰ τὸν
 160 Τάνταλον ἀπαχθεὶς οὐτοσὶ δεδέσθω, μεμνημένος ὧν ἔπραξε παρὰ
 τὸν βίον

[Cataplaus.]

A True History,

VI. Περὶ μεσημβρίαν δὲ, οὐκ ἔτι τῆς νήσου φαινομένης, ἄφνω
 τυφὼν ἐπιγενόμενος, καὶ περιδιμήσας τὴν ναῦν καὶ μετεωρίσας
 ὅσον ἐπὶ σταδίους τρισχιλίους, οὐκ ἔτι καθῆκεν εἰς τὸ πέλαγος,
 ἀλλ' ἄνω μετέωρον ἐξηρτημένην ἄνεμος ἐμπεσὼν τοῖς ἱστίοις
 ἔφερε κολπώσας τὴν ὁθόνην. ἐπτα δὲ ἡμέρας καὶ τὰς ἴσας 5
 νύκτας ἀεροδρομήσαντες, ὁγδόῃ καθορώμεν γῆν τινα μεγάλην ἐν
 τῷ ἀέρι, καθάπερ νήσον λαμπράν, καὶ σφαιροειδῆ, καὶ φωτὶ
 μεγάλῳ καταλαμπομένην· προσενεχθέντες δ' αὐτῇ καὶ ὀρμισά-
 μενοι ἀπέβημεν. ἐπισκοποῦντες δὲ τὴν χώραν, εὐρίσκομεν οἰκου-
 μένην τε καὶ γεωργουμένην· ἡμέρας μὲν οὖν οὐδὲν αὐτόθεν κα- 10
 θεωρώμεν· νυκτὸς δ' ἐπιγενομένης ἐφαίνοντο ἡμῖν καὶ ἄλλαι
 νῆσοι πλησίον, αἱ μὲν μείζους, αἱ δὲ μικρότεραι, πυρὶ τὴν χροάν
 προσεοικυῖαι· καὶ ἄλλη δὲ τις γῆ κάτω, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ καὶ
 ποταμοὺς ἔχουσα καὶ πελάγη καὶ ὕλας καὶ ὄρη. ταύτην οὖν τὴν
 καθ' ἡμᾶς οἰκουμένην εἰκάζομεν. * * τὸ δ' ἀπὸ τούτου μηκέτι 15
 φέρων ἐγὼ τὴν ἐν τῷ κήτει διαίταν, ἀχθόμενός τε τῇ μονῇ, μη-
 χανὴν τινα ἐζήτουν δι' ἧς ἂν ἐξελθεῖν γένοιτο. καὶ τὸ μὲν
 πρῶτον ἔδοξεν ἡμῖν διορύξασαι κατὰ τὸν δεξιὸν τοίχον ἀπο-
 δρᾶναι, καὶ ἀρξάμενοι διεκόπτομεν. ἐπειδὴ δὲ προσελθόντες ὅσον
 πέντε σταδίους οὐδὲν ἠνύομεν, τοῦ μὲν ὀρύγματος ἐπαυσάμεθα, 20
 τὴν δὲ ὕλην καῦσαι διέγνωμεν. οὕτω γὰρ ἂν τὸ κῆτος ἀποθανεῖν.
 εἰ δὲ τοῦτο γένοιτο, ῥαδία ἔμελλεν ἡμῖν ἔσσεσθαι ἡ ἔξοδος. ἀρξά-
 μενοι οὖν ἀπὸ τῶν οὐραίων ἐκαίομεν· καὶ ἡμέρας μὲν ἐπτα καὶ
 νύκτας ἴσας ἀναισθήτως εἶχε τοῦ καύματος· ὁγδόῃ δὲ καὶ ἐννάτῃ
 συνίεμεν αὐτοῦ νοσοῦντος· ἀργότερον γοῦν ἀνέχασκε· καὶ εἴποτε 25
 ἀναχάνοι, ταχὺ συνέμνε. δεκάτῃ δὲ καὶ ἐνδεκάτῃ τέλεον ἀπνε-
 κροῦτο καὶ δυσῶδες ἦν. τῇ δωδεκάτῃ δὲ μόγις ἐνοήσαμεν, ὥς

εἰ μή τις χανόντος αὐτοῦ ὑποστηρίξειε τοὺς γομφίους, ὥστε μηκέτι
 συγκλείσαι, κινδυνεύομεν κατακλεισθέντες ἐν νεκρῷ αὐτῷ ἀπολέ-
 30 σθαι· οὕτω δὴ τὸ στόμα μεγάλαις δοκοῖς διερείσαντες, τὴν καὶν
 ἐπεσκευάζομεν, ὕδωρ τε ὡς ἐνι πλείστον ἐμβαλλόμενοι, καὶ τὰλλα
 ἐπιτήδεια. κυβερνήσειν δ' ἔμελλεν ὁ Σκίνθαρος· τῇ δ' ἐπισύσῃ, τὸ
 μὲν ἤδη τεθνήκει, ἡμεῖς δ' ἀνεγκύσαντες τὸ πλοῖον καὶ διὰ τῶν
 ἀραιωμάτων διαγαγόντες καὶ ἐκ τῶν ὀδόντων ἐξάψαντες ἡρέμα
 35 καθήκαμεν ἐς τὴν θαλάτταν· ἐπαναβάντες δ' ἐπὶ τὰ νῶτα καὶ
 θύσαντες τῷ Ποσειδῶνι, αὐτοῦ παρὰ τὸ τρόπαιον ἡμέρας τρεῖς
 ἐπαυλισάμενοι (νηνεμία γὰρ ἦν) τῇ τετάρτῃ ἀπεπλεύσαμεν. * *
 τῇ ὀγδόῃ δὲ ἡμέρᾳ πλέοντες οὐκ ἔτι διὰ τοῦ γάλακτος ἀλλ' ἤδη
 ἐν ἁλμυρῷ καὶ κυανῷ ὕδατι καθορῶμεν ἀνθρώπους πολλοὺς ἐπὶ
 40 τοῦ πελάγους διαθέντας, ἅπαντα ἡμῖν προσεοικότας, καὶ τὰ σώ-
 ματα καὶ τὰ μεγέθη, πλὴν μόνων τῶν ποδῶν· ταῦτα γὰρ φέλλινα
 εἶχον· ἀφ' οὗ δὴ, οἶμαι, καὶ ἐκαλοῦντο Φελλόποδες. ἐθαυμάζομεν
 οὖν ἰδόντες οὐ βαπτιζομένους ἀλλ' ὑπερέχοντας τῶν κυμάτων καὶ
 ἀδεῶς ὁδοιποροῦντας· οἱ δὲ καὶ προσήεσαν καὶ ἡσπάζοντο ἡμᾶς
 45 Ἑλληνικῇ φωνῇ, ἔλεγόν τε εἰς Φελλῶ τὴν αὐτῶν πατρίδα ἐπεί-
 γεσθαι· μέχρι μὲν δὴ τινος συνωδοιπόρουν ἡμῖν παραθέοντες·
 εἶτα ἀποτραπόμενοι τῆς ὁδοῦ ἐβάδιζον, εὐπλοῖαν ἡμῖν ἐπενεξάμενοι.
 μετ' ὀλίγον δὲ, πολλαὶ νῆσοι ἐφαίνοντο, πλησίον μὲν ἐξ ἀριστερῶν
 ἡ Φελλῶ, ἐς ἣν ἐκείνοι ἔσπευδον, πόλις ἐπὶ μεγάλου καὶ στρογ-
 50 γύλου φελλοῦ κατοικουμένη, πόρρωθεν δὲ καὶ μᾶλλον ἐν δεξιᾷ
 πέντε μέγισται καὶ ὑψηλόταται, καὶ πῦρ πολὺ ἀπ' αὐτῶν ἀνε-
 καίετο· κατὰ δὲ τὴν πρῶραν, μία πλατεία καὶ ταπεινὴ, σταδίους
 ἀπέχουσα οὐκ ἐλάττους πεντακοσίων. ἤδη δὲ πλησίον τε ἦμεν
 καὶ θαυμαστή τις αὔρα περιέπνευσεν ἡμᾶς ἡδεῖα καὶ εὐώδης, οἶαν
 55 φησὶν ὁ συγγραφεὺς Ἡρόδοτος ἀπόζειν τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας.
 οἷον γὰρ ἀπὸ ῥόδων καὶ ναρκίσσων καὶ ὑκίνθων καὶ κρίνων καὶ

ἴων, ἔτι δὲ μυρρίνης, καὶ δάφνης, καὶ ἀμπελάνθης, τοιοῦτον ἡμῖν τὸ
 ἡδὺ προσέβαλλεν· ἡσθέντες δὲ τῇ ὁσμῇ, καὶ χρηστὰ ἐκ μακρῶν
 πόνων ἐλπίσαντες, κατ' ὀλίγον ἤδη πλησίον τῆς νήσου ἐγγιγνόμεθα.
 ἔνθα δὴ καὶ καθέωρῶμεν λιμένας τε πολλοὺς περὶ πᾶσαν ἀκλύστους 60
 καὶ μεγάλους, ποταμούς τε διαυγεῖς ἐξιόντας ἡρέμα ἐς τὴν θά-
 λατταν· ἔτι δὲ λειμῶνας καὶ ὕλας καὶ ὄρνεα μουσικὰ, τὰ μὲν ἐπὶ
 τῶν ἡϊόνων ᾄδοντα, πολλὰ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν κλάδων. ἀήρ δὲ κοῦφος
 καὶ εὐπνους περιεέχυτο τὴν χώραν· καὶ αὖραι δὲ τινες ἡδεῖαι δια-
 πνέουσai ἡρέμα τὴν ὕλην διεσάλευον· ὥστε καὶ ἀπὸ τῶν κλάδων 65
 κινουμένων τερπνὰ καὶ συνεχῇ μέλη ἀπεσυρίζετο, ἐοικότα τοῖς ἐπ'
 ἔρημίας αὐλήμασι τῶν πλαγίων αὐλῶν. καὶ μὴν καὶ βοή σύμμικτος
 ἡκούετο, οὐ θορυβώδης, ἀλλ' οἷα γένοιτ' ἂν ἐν συμποσίῳ, τῶν μὲν
 αὐλούντων, ἄλλων δὲ ἐπαινούντων, ἐνίων δὲ κροτούντων πρὸς αὐ-
 λὸν, ἢ κιθάραν.

[Ver. Hist. I. II:] 70

XL.

M. Aurelius Antoninus, A. D. 170.

1. Τοῦ ἀνθρωπίνου βίου ὁ μὲν χρόνος στιγμή· ἡ δὲ οὐσία
 ῥέουσα· ἡ δὲ αἴσθησις ἀμυδρά· ἡ δὲ ὅλου τοῦ σώματος σύγ-
 κρισις εὐσηπτος· ἡ δὲ ψυχὴ ῥόμβος· ἡ δὲ τύχη δυστέκμαρτον·
 ἡ δὲ φήμη ἄκριτον. συνελόντι δὲ εἰπεῖν, πάντα, τὰ μὲν τοῦ σώ-
 ματος ποταμός· τὰ δὲ τῆς ψυχῆς ὄνειρος καὶ τύφος· ὁ δὲ βίος 5
 πόλεμος καὶ ξένου ἐπιδημία· ἡ ὑστεροφημία δὲ λήθη. τί οὖν τὸ
 παραπέμψαι δυνάμενον; ἐν καὶ μόνον φιλοσοφία. τοῦτο δὲ ἐν τῷ
 τηρεῖν τὸν ἔνδον δαίμονα ἀνύβριστον καὶ ἀσιωῇ, ἡδονῶν καὶ πόνων
 κρείσσονα, μηδὲν εἰκῇ ποιοῦντα μηδὲ διεψευσμένως καὶ μεθ' ὑπο-
 κρίσεως, ἀνεκδοῇ τοῦ ἄλλον ποιῆσαι τι ἢ μὴ ποιῆσαι· ἔτι δὲ τὰ 10
 συμβαίνοντα καὶ ἀπυνεμόμενα δεχόμενον, ὥς ἐκεῖθεν ποθεν ἐρχόμενα,

ὄθεν αὐτὸς ἦλθεν· ἐπὶ πᾶσι δὲ τὸν θάνατον ἔλεω τῇ γνώμῃ περι-
 μένοντα, ὥς οὐδὲν ἄλλο ἢ λύσιν τῶν στοιχείων, ἐξ ὧν ἕκαστον
 ζῶον συγκρίνεται. εἰ δὲ αὐτοῖς τοῖς στοιχείοις μηδὲν δεινὸν ἐν τῷ
 15 ἕκαστον διηνεκῶς εἰς ἕτερον μεταβάλλειν, διὰ τί ὑπὶδηταί τις τὴν
 πάντων μεταβολὴν καὶ διάλυσιν; κατὰ φύσιν γάρ· οὐδὲν δὲ κακὸν
 κατὰ φύσιν. [Med. II. 17.]

ii. Πᾶν μοι συναρμόζει, ὃ σοι εὐάρμοστόν ἐστι, ὃ κόσμῳ. οὐδὲν
 μοι πρόωρον, οὐδὲ ὄψιμον, τὸ σοὶ εὐκαιρον· πᾶν μοι καρπὸς, ὃ
 φέρουσιν αἱ σαὶ ὥραι, ὃ φύσις· ἐκ σοῦ πάντα, ἐν σοὶ πάντα, εἰς
 σὲ πάντα. ἐκεῖνος μὲν φησι, πόλι φίλη Κέκροπος. σὺ δὲ οὐκ ἐρεῖς,
 5 ὃ πόλι φίλη Διός; [Ib. IV. 23.]

iii. Ἐννοεῖν συνεχῶς πόσοι μὲν ἱατροὶ ἀποτεθνήκασιν, πολλάκις
 τὰς ὁφρῦς ὑπὲρ τῶν ἀρρώστων συσπᾶσαντες· πόσοι δὲ μαθηματι-
 κοὶ, ἄλλων θανάτους ὥς τι μέγα προειπόντες· πόσοι δὲ φιλόσοφοι,
 περὶ θανάτου ἢ ἀθανασίας μυρία διατεινόμενοι· πόσοι δὲ ἀριστεῖς,
 5 πολλοὺς ἀποκτείναντες· πόσοι δὲ τύραννοι, ἐξουσίᾳ ψυχῶν μετὰ
 δεινοῦ φρυάγματος, ὥς ἀθάνατοι, κεχηρμένοι· πόσοι δὲ πόλεις ὅλας,
 ἢ οὕτως εἶπω, τεθνήκασιν, Ἑλίκη, καὶ Πομπήϊοι, καὶ Ἡράκλανον,
 καὶ ἄλλαι ἀναρίθμητοι. ἔπιθι δὲ καὶ ὅσους οἰδᾶς, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ,
 ὃ μὲν τοῦτον κηδεύσας, εἴτα ἐξετάθῃ, ὃ δὲ ἐκείνον. πάντα δὲ ἐν
 10 βραχεὶ· τὸ γὰρ ὅλα κατιδεῖν αἰεὶ τὰ ἀνθρώπινα ὥς ἐφήμερα καὶ
 εὐτελῆ· καὶ ἐχθὲς μὲν μυξάριον, αὔριον δὲ τάριχος, ἢ τέφρα· τὸ
 ἀκαριαῖον οὖν τοῦτο τοῦ χρόνου κατὰ φύσιν διελθεῖν, καὶ ἔλεω
 καταλύσαι, ὥσανει ἐλαία πέπειρος γενομένη ἔπιπτεν, εὐφημοῦσα
 τὴν ἐνεγκοῦσαν, καὶ χάριν εἰδυῖα τῷ φύσαντι δένδρῳ. ὁμοιον
 15 εἶναι τῇ ἄκρᾳ, ἣ διηνεκῶς τὰ κύματα προσρῆσsetαι, ἣ δὲ ἔστηκε,
 καὶ περὶ αὐτὴν κοιμίζεται τὰ φλεγμήναντα τοῦ ὕδατος.

[Ib. IV. 48, 9.]

iv. Τρία ἐστὶν ἐξ ὧν συνέστηκας, σωματίον, πνευμάτιον, νοῦς. τούτων τάλλα, μέχρι τοῦ ἐπιμελεῖσθαι δεῖν, σά ἐστι, τὸ δὲ τρίτον μόνον κυρίως σόν. ὃ ἐὰν χωρίσῃς ἀπὸ σεαυτοῦ, τουτέστιν ἀπὸ τῆς σῆς διανοίας, ὅσα ἄλλα ποιούσιν ἢ λέγουσιν, ἢ ὅσα αὐτὸς ἐποίησας ἢ εἶπας, καὶ ὅσα ὥς μέλλοντα ταρασσεῖ σε, καὶ ὅσα τοῦ 5 περικειμένου σοι σωματίου ἢ τοῦ συμφύτου πνευματίου ἀπροαίρετα πρόσσεστιν, καὶ ὅσα ἢ ἔξωθεν περιρρέουσα δίνη ἐλίσσει, ὥστε τῶν συνειμαρμένων ἐξηρμένην καθαρὰν τὴν νοερὰν δύναμιν ἀπολῶντον ἐφ' ἑαυτῆς ζῆν, ποιούσαν τὰ δίκαια, καὶ θέλουσαν τὰ συμβαίνοντα, καὶ λέγουσαν ἀληθῆ, ἐὰν χωρίσῃς, φημί, τοῦ ἡγεμο- 10 νικοῦ τούτου τὰ προσηρτημένα ἐκ προσπαθείας, καὶ τοῦ χρόνου τὰ ἐπέκεινα ἢ τὰ παρωχηκότα, ποιήσῃς τε σεαυτὸν, οἷος ὁ ἐμπεδόκλειος,

Σφαῖρος κυκλοτερὴς κώνη περιήγει γαίῳν.

μόνον τε ζῆν ἐκμελετήσῃς ὃ ζῆς, τουτέστι τὸ παρὸν, δυνήσῃ τόγῃ 15 μέχρι τοῦ ἀποθανεῖν ὑπολιπόμενον ἀταράκτως καὶ εὐγενῶς καὶ ἴλεως τῷ σαυτοῦ δαίμονι διαβιῶναι. [Ib. XII. 3.]

v. Ἄνθρωπε, ἐπολιτεύσω ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ πόλει; τί σοι διαφέρει εἰ πέντε ἔτεσι,—τὸ γὰρ κατὰ τοὺς νόμους ἴσον ἐκάστω— τί οὖν δεινὸν εἰ τῆς πόλεως ἀποπέμπει σε οὐ τύραννος, οὐδὲ δικαστὴς ἄδικος, ἀλλ' ἡ φύσις, εἰσαγασοῦσα, οἷον εἰ κωμῶδὸν ἀπολύει τῆς σκηνῆς ὁ παραλαβὼν στρατηγός; ἀλλ' οὐκ εἶπον τὰ 5 πέντε μέρη ἀλλὰ τὰ τρία· καλῶς εἶπας· ἐν μὲν τοι τῷ βίῳ τὰ τρία ὅλον τὸ δρᾶμά ἐστι· τὸ γὰρ τέλειον ἐκεῖνος ὀρίζει, ὁ τότε μὲν τῆς συγκρίσεως νῦν δὲ τῆς διαλύσεως αἴτιος· σὺ δὲ ἀνάιτιος ἀμφοτέρων· ἅπιθι οὖν ἴλεως· καὶ γὰρ ὁ ἀπολύων ἴλεως.

[Ib. XII. 36.]

XLI.

Pausanias, A. D. 180.*Aristomenes.*

Ἀριστομένης δὲ ἔχων τοὺς λογάδας τὴν μὲν ἔξοδον περὶ
 βαθείαν ἐποιήσατο ἐσπέραν, ἔφθη δὲ ὑπὸ τάχους τὴν ἐς Ἀμύκλας
 ἀνύσας πρὸ ἀνίσχοντος ἡλίου· καὶ Ἀμύκλας τὸ πόλισμα εἰλέε τε
 καὶ διήρπασε, καὶ τὴν ἀποχώρησιν ἐποιήσατο, πρὶν ἢ τοὺς ἐκ τῆς
 5 Σπάρτης προβοηθῆσαι. κατέτρεχε δὲ καὶ ὕστερον τὴν χώραν· ἐς
 δὲ Λακεδαιμονίων λόχοις πλέον ἢ τοῖς ἡμίσεσι καὶ τοῖς βασιλεῦσιν
 ἀμφοτέροις συμβαλὼν, ἀλλὰ τε ἔσχεν ἀμυνόμενος τραύματα, καὶ
 πληγέντι ὑπὸ λίθου τὴν κεφαλὴν αὐτῷ σκοτοδινῶσιν ὀφθαλμοὶ,
 καὶ πεσόντα ἀθρόοι τῶν Λακεδαιμονίων ἐπιδραμόντες ζῶντα αἰροῦ-
 10 σιν. ἤλωσαν δὲ καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ἐς πεντήκοντα. τούτους
 ἔγνωσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι ρίψαι πάντας ἐς τὸν Κεάδαν. ἐσβάλ-
 λουσι δὲ ἐνταῦθα οὓς ἂν ἐπὶ μεγίστοις τιμωρῶνται. οἱ μὲν δὴ
 ἄλλοι Μεσσηνίων ἐμπίπτοντες ἀπώλλυντο αὐτίκα· Ἀριστομένην
 δὲ ἔς τε τὰ ἄλλα θεῶν τις καὶ δὴ καὶ τότε ἐφύλασσε. οἱ δὲ
 15 ἀποσεμνύνοντες τὰ κατ' αὐτὸν, Ἀριστομένει φασὶν ἐμβληθέντι ἐς
 τὸν Κεάδαν ὄρνιθα τὸν αἰτὸν ὑποπέτεσθαι καὶ ἀνέχειν ταῖς πτε-
 ρυξιν, ἐς δὲ κατήνεγκεν αὐτὸν ἐς τὸ πέρασ οὔτε πηρωθέντα οὐδὲν
 τοῦ σώματος οὔτε τραῦμα ἐπιλαβόντα. ἔμελλεν δὲ ἄρα καὶ αὐ-
 τόθεν ὁ δαίμων ἔξοδον ἀποφαίνειν αὐτῷ. καὶ ὁ μὲν ὥς ἐς τὸ τέρμα
 20 ἦλθε τοῦ βαράθρου, κατεβλήθη τε καὶ ἐφελκυσάμενος τὴν χλαμύδα
 ἀνέμενεν, ὥς πάντως οἱ ἀποθανεῖν πεπρωμένον. τρίτῃ δὲ ὕστερον
 ἡμέρᾳ, ψόφου τε αἰσθάνεται καὶ ἐκκαλυνψάμενος (ἐδύνατο δὲ ἦδη

δὲ τοῦ σκότους διορᾶν) ἀλώπεκα εἶδεν ἀπτομένην τῶν νεκρῶν. ὑπονοήσας δὲ ἔσοδον εἶναι τῷ θηρίῳ ποθὲν, ἀνέμενεν ἐγγύς οἱ τὴν ἀλώπεκα γενέσθαι· γενομένης δὲ λαμβάνεται. τῇ δὲ ἐτέρᾳ χειρὶ, 25 ὁπότε ἐς αὐτὸν ἐπιστρέφεται, τὴν χλαμύδα προῦβαλλέν οἱ καὶ δάκνειν παρεῖχε. τὰ μὲν δὴ πλείω θεούση συνέθει, τὰ δὲ ἄγαν δυσέξοδα καὶ ἀφείλκετο ὑπ' αὐτῆς. ὁψὲ δέ ποτε ὁπῆν τε εἶδεν ἀλώπεκι ἐς διάδυσιν ἱκανὴν καὶ φέγγος δι' αὐτῆς. καὶ τὴν μὲν, ὡς ἀπὸ τοῦ Ἀριστομένους ἠλευθερώθη, τὸ φωλῖον ἔμελλεν ὑποδέξε- 30 σθαι. Ἀριστομένης δὲ (οὐ γάρ τι ἡ ὁπὴ καὶ τούτῳ παρέχειν ἐδύνατο ἔξοδον) εὐρυτέραν τε ταῖς χερσὶν ἐποίησε, καὶ οἴκαδε ἐς τὴν Εἴραν ἀποσώζεται· παραδόξῳ μὲν τύχῃ καὶ ἐς τὴν ἀλῶσιν χρησάμενος (τὸ γάρ οἱ φρόνημα ἦν καὶ τὰ τολμήματα μείζονα, ἢ ὡς ἐλπίσαι τινὰ Ἀριστομένην αἰχμάλωτον ἂν γενέσθαι) παραδοξοτέρᾳ 35 δὲ ἐστὶ καὶ πάντων προδηλότατα οὐκ ἄνευ θεοῦ ἢ ἐκ τοῦ Κεάδα σωτηρία.

[IV. 18.]

XLII.

Philostratus, A. D. 230.*A Painting of Ajax on Gyrae.*

Αἱ τοῦ πελάγους ἀνεστηκυῖαι πέτραι, καὶ ἡ ζέουσα περὶ αὐτὰς θάλαττα, ἥρως τε δεινὸν βλέπων ἐπὶ τῶν πετρῶν καὶ τι καὶ φρονήματος ἔχων ἐπὶ τὴν θάλατταν ὁ Λοκρὸς Αἴας. βέβληται μὲν τὴν ἑαυτοῦ ναῦν, ἐμπύρου δὲ αὐτῆς ἀποπηδήσας ὁμόσε κεχώρηκε τοῖς κύμασι, τῶν μὲν διεκπαίων, τὰ δὲ ἐπισπώμενος, τὰ δὲ ὑπαντλῶν 5 τῷ στέρνῳ. Γυραῖς δ' ἐντυχὼν, αἱ δὲ Γυραὶ πέτραι εἰσὶν, ὑπερφαίνουσαι τοῦ Αἰγαίου κόλπου, λόγους ὑπέρφρονας λέγει κατὰ τῶν θεῶν αὐτῶν. ἐφ' οἷς ὁ Ποσειδῶν αὐτὸς ἐπὶ τὰς Γυράς στέλλεται,

φοβερός, ὃ παῖ, καὶ χειμῶνος πλέως, καὶ τὰς χαίτας ἐξηρμένους.
 10 καὶ τοι ποτὲ καὶ συνεμάχει τῷ Λοκρῷ κατὰ τὸ Ἴλιον, σωφρονοῦντι
 δὲ καὶ φειδομένῳ τῶν θεῶν, καὶ ἑρρώνῳ αὐτὸν τῷ σκήπτρῳ. νῦν δ',
 ἐπειδὴ ὑβρίζοντα ὀρᾷ, τὴν τρίαINAN ἐπ' αὐτὸν φέρει, καὶ πεπλήξεται
 ὁ αὐχὴν τῆς πέτρας, ὁ ἀνέχων τὸν Αἴαντα, ὡς ἀποσεισάτο αὐτὸν
 αὐτῇ ὕβρει. ὁ μὲν δὴ λόγος τῆς γραφῆς οὗτος. τὸ δὲ ἐναργές,
 15 λευκὴ μὲν ὑπὸ κυμάτων ἢ θάλαττα, σπιλάδες δ' αἱ πέτραι, διὰ τὸ
 αἰεὶ ραίνεσθαι. πῦρ δὲ ἐκ μέσης ἄπτει τῆς νεῶς, ἐς ὃ ἐμπνέων ὁ
 ἄνεμος, πλεῖ ἢ ναῦς ἔτι, καθάπερ ἰστίῳ χρωμένη τῷ πυρί. ὁ δὲ
 Αἴας, οἶον ἐκ μέθης ἀναφέρων, περιαθρεῖ τὸ πέλαγος, οὔτε ναῦν
 ὀρῶν οὔτε γῆν. καὶ οὔτε τὸν Ποσειδῶν προσιώντα δέδοικεν, ἀλλ'
 20 ἔοικε διατεινομένῳ ἔτι. οὕτω τοὺς βραχίονας ἢ ῥώμῃ ἀπολέλοιπεν,
 ὁ αὐχὴν τε ἀνέστηκεν, οἷος ἐπὶ Ἑκτορα καὶ Τρῶας. ὁ μὲν δὴ
 Ποσειδῶν, ἐμβαλὼν τὴν τρίαINAN, ἀράξει τὸ τρύφος αὐτῷ Αἴαντι
 τῆς πέτρας. αἱ δὲ Γυραὶ αἱ λοιπαὶ μενοῦσί τε ἐς ὅσον θάλαττα,
 καὶ ἄσυλοι ἐστήξουσιν τῷ Ποσειδῶνι.

[Eicon. II. 13.]

XLIII.

Diogenes Laertius, A. D. 250. (?)*Solon.*

1. Σόλων ἔλεγε τοὺς νόμους τοῖς ἀραχνίοις ὁμοίους καὶ γὰρ
 ἐκεῖνα ἐὰν μὲν ἐμπέσῃ τι κοῦφον καὶ ἀσθενὲς στέγειν, ἐὰν δὲ
 μεῖζον, διακόψαν οἴχεται. * * Καὶ αὐτὸν φησι Διοσκουρίδης ἐν
 τοῖς ἀπομνημονεύμασιν, ἐπειδὴ δακρύοι τὸν παῖδα τελευτήσαντα
 5 [ὃν ἡμεῖς οὐ παρειλήφαμεν] πρὸς τὸν εἰπόντα, Ἄλλ' οὐδὲν ἀνύτεις,
 εἰπεῖν, Δι' αὐτὸ τοῦτο δακρύω, ὅτι οὐδὲν ἀνύτω.

[I. 58-63.]

Aristippus.

ii. Ἀρίστιππος ἐρωτηθεὶς ποτε τί πλέον ἔχουσιν οἱ φιλόσοφοι ; ἔφη, Ἐὰν πάντες οἱ νόμοι ἀναιρεθῶσιν, ὁμοίως βιώσομεν. ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Διονυσίου διὰ τί οἱ μὲν φιλόσοφοι ἐπὶ τὰς τῶν πλουσιῶν θύρας ἔρχονται οἱ δὲ πλούσιοι ἐπὶ τὰς τῶν φιλοσόφων οὐκέτι ; 5 ἔφη, Ὅτι οἱ μὲν ἴσασιν ὧν δέονται, οἱ δὲ οὐκ ἴσασιν. λοιδορούμενός ποτε ἀνεχώρει, τοῦ δ' ἐπιδιώκοντος εἰπόντος Τί φεύγεις ; Ὅτι, φησὶ, τοῦ μὲν κακῶς λέγειν σὺ τὴν ἐξουσίαν ἔχεις, τοῦ δὲ μὴ ἀκούειν, ἐγώ. εἰς Κόρινθον αὐτῷ πλεοντί ποτε καὶ χειμαζομένῳ συνέβη ταραχθῆναι· πρὸς οὖν τὸν εἰπόντα, Ἡμεῖς μὲν οἱ ἰδιῶται 10 οὐ δεδοίκαμεν, ὑμεῖς δὲ οἱ φιλόσοφοι δειλιᾶτε· Οὐ γὰρ περὶ ὁμοίας, ἔφη, ψυχῆς ἀγωνιῶμεν ἕκαστοι. συνίσταντός τινος αὐτῷ υἱόν, ᾗτησε πεντακοσίας δραχμάς· τοῦ δ' εἰπόντος, Τοσούτου δύναμαι ἀνδράποδον ὠνήσασθαι· Πριῶ, ἔφη, καὶ ἔξεις δύο. δεόμενός ποτε περὶ φίλου Διονυσίου καὶ μὴ ἐπιτυχάνων εἰς πόδας αὐτοῦ 15 ἔπεσε· πρὸς οὖν τὸν ἐπισκώψαντα, Οὐκ ἐγώ, φησὶν, αἴτιος, ἀλλὰ Διονύσιος ὁ ἐν τοῖς ποσὶ τὰς ἀκοὰς ἔχων. ἐρωτηθεὶς τίνα ἐστὶν ἃ δεῖ τοὺς καλοὺς παῖδας μαρθάνειν ; ἔφη, Οἷς ἄνδρες γενόμενοι χρήσονται.

[II. 68-80.]

XLIV.

*Longinus, A. D. 255.**Demosibenes and Cicero.*

i. Ὁ Κικέρων τοῦ Δημοσθένους ἐν τοῖς μεγέθεσι παραλλάττει. ὁ μὲν γὰρ ἐν ὕψει τὸ πλέον ἀποτόμῳ, ὁ δὲ Κικέρων ἐν χύσει. καὶ ὁ μὲν ἡμέτερος διὰ τὸ μετὰ βίας ἔκαστα, ἔτι δὲ τάχους, ῥώμης, δεινότητος, οἷον καίειν τε ἅμα καὶ διαρπάζειν, σκηπτῷ τινι παρειαίχουσι· ἂν ἡ κεραυνῷ· ὁ δὲ Κικέρων ὡς ἀμφιλαφῆς τις ἐμπρησμός, 5

οἶμαι, πάντα νέμεται καὶ ἀνειλεῖται, πολὺ ἔχων καὶ ἐπίμονον αἰεὶ τὸ καῖον, καὶ διακληρονομούμενον ἄλλοτ' ἄλλοίως ἐν αὐτῷ καὶ κατὰ διαδοχὰς ἀναπρεφόμενον.

[De Subl. 12.]

The Decline of Eloquence.

ii. Ἐκεῖνο μέντοι λογιζόμενοι ὅτι τῆς σῆς χρηστομαθείας οὐκ ὀκνήσομεν ἐπιπροσθεῖναι καὶ διασαφῆσαι, Τερεντιανὲ φίλτατε, ὅπερ ἐξήγησέ τις τῶν φιλοσόφων προσέταγχε, Θαυμά μ' ἔχει, λέγων, ὥς ἀμέλει καὶ ἑτέρους πολλοὺς, πῶς ποτε κατὰ τὸν ἡμέτερον αἰῶνα
 5 πιθαναὶ μὲν ἐπ' ἄκρον καὶ πολιτικαὶ δριμυεῖαι τε καὶ ἐντρεχεῖς καὶ μάλιστα πρὸς ἡδονὰς λόγων εὐφοροὶ, ὑψηλαὶ δὲ λῖαν καὶ ὑπερμεγέθεις, πλὴν εἰ μὴ τι σπάνιον, οὐκέτι γίνονται φύσεις. τοσαύτη λόγων κοσμική τις ἐπέχει τὸν βίον ἀφορία. ἦ, πῇ Δί', ἔφη, πιστεύτεον ἐκείνῃ τῇ θρυλλουμένῃ, ὥς ἡ δημοκρατία τῶν μεγάλων
 10 ἀγαθῇ τιθηνῶς, ἥ μόνῃ σχεδὸν καὶ συνήκμασαν οἱ περὶ λόγους δεινοὶ καὶ συναπέθανον ; θράψαι τε γὰρ, φησὶν, ἱκανὴ τὰ φρονήματα τῶν μεγαλοφρόνων ἡ ἐλευθερία καὶ ἐπελπίσαι, καὶ ἅμα διωθεῖν τὸ πρόθυμον τῆς πρὸς ἀλλήλους ἔριδος καὶ τῆς περὶ τὰ πρωτεῖα φιλοτιμίας. ἔτι γε μὴν διὰ τὰ προκείμενα ἐν ταῖς πολιτείαις ἔπαθλα
 15 ἐκάστοτε τὰ ψυχικὰ προτερήματα τῶν ῥητόρων μελετώμενα ἀκονᾶται καὶ οἷον ἐκτρίβεται καὶ τοῖς πράγμασι κατὰ τὸ εἶκος ἐλεύθερα συνεκλάμπει. οἱ δὲ νῦν εἰκάμεν, ἔφη, παιδομαθεῖς εἶναι δουλείας δικαίας, τοῖς αὐτῆς ἔθεσι καὶ ἐπιτηδεύμασιν ἐξ ἀπαλῶν ἔτι φρονημάτων μονονοῦκ ἐνεσπαργανωμένοι, καὶ ἄγευστοι καλλίστου καὶ
 20 γονιμωτάτου λόγων νάματος, τὴν ἐλευθερίαν, ἔφη, λέγων· διόπερ οὐδὲν ὅτι μὴ κολακες ἐκβαίνομεν μεγαλοφυεῖς. διὰ τοῦτο τὰς μὲν ἄλλας ἔξεις καὶ εἰς οἰκέτας πίπτειν ἔφασκεν, δοῦλον δὲ μηδένα γίνεσθαι ῥήτορα· εὐθύς γὰρ ἀναζεῖ τὸ ἀπαρρησίαστον καὶ οἷον ἔμφρουρον ὑπὸ συνηθείας αἰεὶ κεκονδυλισμένον·

Ἦμσιν γὰρ τ' ἀρετῆς,

25

κατὰ τὸν Ὅμηρον,

ἀποαίνονται δουλίων ἡμαρ.

ὥσπερ οὖν, εἴ γε, φησὶ, τοῦτο πιστὸν ἀκούω, τὰ γλωττόκομα, ἐν οἷς οἱ Πυγμαῖοι καλούμενοι τρέφονται, οὐ μόνον κωλύει τῶν ἐγκεκλεισμένων τὰς αὐξήσεις, ἀλλὰ καὶ συναιρεῖ διὰ τὸν περικείμενον 30 τοῖς σώμασι δεσμὸν, οὕτως ἅπασαν δουλείαν, κἂν ᾗ δικαιοσύνη, ψυχῆς γλωττόκομον καὶ κοινὸν δὴ τις ἀποφῆναιτο δεσμοτήριον. ἐγὼ μέντοι γε ὑπολαμβάνων· Ῥάδιον, ἔφη, ὦ βέλτιστε, καὶ ἴδιον ἀνθρώπου τὸ καταμέμφεσθαι τὰ αἰεὶ παρόντα· ὅρα δὲ μή ποτ' ἄρα καὶ ἡ τῆς οἰκουμένης εἰρήνη διαφθείρει τὰς μεγάλας φύσεις, πολὺ 35 δὲ μᾶλλον ὁ κατέχων ἡμῶν τὰς ἐπιθυμίας ἀπεριόριστος οὕτως πόλεμος, καὶ νῆ Δία πρὸς τούτοις τὰ φρουροῦντα τὸν νῦν βίον, καὶ κατ' ἄκρας ἄγοντα καὶ φέροντα ταυτὶ πάθη. ἡ γὰρ φιλοχρηματία, πρὸς ἣν ἅπαντες ἀπλήστως ἤδη νοσοῦμεν, καὶ ἡ φιληδονία δουλαγωγούσι, μᾶλλον δέ, ὥς ἂν εἴποι τις, καταβυθίζουσιν αὐτάνδρους 40 ἤδη τοὺς βίους, φιλαργυρία μὲν νόσημα μικροπωλὸν, φιληδονία δ' ἀγενέστατον. οὐ δὲ ἔχω λογιζόμενος εὐρεῖν, ὥς οἷόν τε πλούτου ἀόριστον ἐκτιμήσαντας, τὸ δ' ἀληθέστερον εἰπεῖν, ἐκθειάσαντας, τὰ συμφυῇ τούτῳ κακὰ εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐπεισιόντα μὴ παραδέχεσθαι. ἀκολουθεῖ γὰρ τῷ ἀμέτρῳ πλούτῳ καὶ ἀκολάστῳ συνημ- 45 μένῃ καὶ ἴσα, φασὶ, βαίνουσα πολυτέλεια, καὶ ἄμα, ἀνοίγοντος ἐκείνου τῶν πόλεων καὶ οἰκῶν τὰς εἰσόδους, εἰς ἃς ἐμβαίνει καὶ συνοικίζεται. χρονίσαντα δὲ ταῦτα ἐν τοῖς βίοις νεοπτοποιεῖται, κατὰ τοὺς σοφοὺς, καὶ ταχέως γινόμενα περὶ τεκνοποιίαν ἀλαζό- νειάν τε γενῶσι καὶ τύφον καὶ τρυφήν, οὐ νόθα ἑαυτῶν γεννή- 50 ματα ἀλλὰ καὶ πᾶν γνήσια. εἰ δὲ καὶ τούτους τις τοῦ πλούτου τοὺς ἐκγόνους εἰς ἡλικίαν ἐλθεῖν εἴσῃ, ταχέως δεσπότης ταῖς ψυ-

χαῖς ἐντίκτουσιν ἀπαραιτήτους ὕβριν καὶ παρανομίαν καὶ ἀναισχυν-
 τίαν. ταῦτα γὰρ οὕτως ἀνάγκη γίνεσθαι, καὶ μηκέτι τοὺς ἀνθρώπους
 55 ἀναβλέπειν, μηδὲ πέρα φήμης εἶναί τινα λόγον, ἀλλὰ τοιούτων ἐν
 κύκλῳ τελεσιουργεῖσθαι κατ' ὀλίγον τῶν βίων τὴν διαφθοράν,
 φθίνειν δὲ καὶ καταμαραίνεσθαι τὰ ψυχικὰ μεγέθη, καὶ ἄζηλα
 γίνεσθαι, ἥνिका τὰ θνητὰ ἑαυτῶν μέρη κἀνόνητα ἐκθαυμάζοιεν, παρ-
 έντες αἰξίειν τάβανата. [Ib. 44.]

XLV.

Porphyry, A. D. 270.

The Discovery of Roast Meat.

Λέγει δὲ ὁ Ἀσκληπιάδης ἐν τῷ περὶ Κύπρου καὶ Φωϊκῆς ταῦτα.
 τὸ μὲν γὰρ πρῶτον οὐκ ἐθύετο τοῖς θεοῖς οὐδὲν ἔμψυχον, ἀλλ' οὐδὲ
 νόμος ἦν περὶ τούτου διὰ τὸ νόμῳ φυσικῷ κεκωλύσθαι· ὑπὸ δὲ
 τινος καιροῦς πρῶτον ἱερεῖον θῦσαι μυθεύονται, ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς
 5 αἰτουμένους. εἴτα τούτου γενομένου δλοκαυτίζειν τὸ τυθέν. ὕστερον
 δὲ ποτε φλεγομένου τοῦ ἱερείου πεσεῖν σάρκα εἰς γῆν, ἣν ἀνελόντα
 τὸν ἱερέα καὶ κατακαϊόμενον ἀβουλῇτως προσαγαγεῖν τῷ στόματι
 τοὺς δακτύλους, ἀκούμενον τὴν κατάκαυσιν. γευσάμενον δὲ τῆς
 κνίσσης ἐπιθυμῆσαι καὶ μὴ ἀποσχέσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ γυναικὶ μετα-
 10 δοῦναι. γνόντα δὲ τοῦτο τὸν Πυγμαλίωνα αὐτόν τε καὶ τὴν γυναικα
 κατὰ κρημνῶν ἀφεῖναι, ἐτέρῳ δὲ τὴν ἱερωσύνην παραδοῦναι, ὃς οὐ
 πολλοῦ χρόνου διαλιπόντος τὴν μὲν αὐτὴν θυσίαν ἔτυχε ποιούμενος,
 ὅτι δὲ τῶν αὐτῶν κρεῶν ἔφαγε ταῖς αὐταῖς ἐκείνῳ συμφοραῖς περι-
 ἐπιπτεν. ἐπὶ πλέον δὲ τοῦ πράγματος προβαίνοντος καὶ τῶν ἀν-
 15 θρώπων τῇ θυσίᾳ χρωμένων καὶ διὰ τὴν ἐπιθυμίαν οὐκ ἀπεχομένων,
 ἀλλὰ τῆς σαρκὸς ἀπτομένων, οὕτω δὴ ἀποστῆναι τοῦ κολάζειν.

[De Abst. IV. 15.]

XLVI.

*Julian the Emperor, A. D. 350.**To the People of Antioch.*

Ἡμῖν μὲν οὖν ἐδόκει ταῦτα καλὰ, πρᾶτερα ἄρχειν τῶν πολιτῶν μετὰ σωφροσύνης, φόμεθά τε ὑμῖν ικανῶς διὰ τούτων καλοὶ φανέσθαι τῶν ἐπιτηδευμάτων· ἐπεὶ δὲ ὑμᾶς ἢ τε βαθύτης ἀπαρέσκει τοῦ γενείου καὶ τὸ ἀτημέλητον τῶν τριχῶν καὶ τὸ μὴ παραβάλλειν τοῖς θεάτροις καὶ τὸ ἀξιοῦν ἐν τοῖς ἱεροῖς εἶναι σεμνοὺς καὶ πρὸς 5 τούτων ἀπάντων ἢ περὶ τὰς κρίσεις ἡμῶν ἀσχολία καὶ τὸ τῆς ἀγορᾶς εἶργειν τὴν πλεονεξίαν, ἐκόντες ὑμῖν ἐξιστάμεθα τῆς πόλεως. οὐ γὰρ, οἶμαι, ῥᾶδιον ἐν γήρᾳ μεταθεμένῳ διαφυγεῖν τὸν λεγόμενον ὑπὲρ τοῦ ἰκτίνος μῦθον· λέγεται γάρ τοι καὶ τὸν ἰκτίνα φωνὴν ἔχοντα παραπλησίαν τοῖς ἄλλοις ὄρνισιν ἐπιθέσθαι τῷ χρεμετίζειν 10 ὥσπερ οἱ γενναῖοι τῶν ἵππων, εἴτα τοῦ μὲν ἐπιλαθόμενον τὸ δὲ μὴ δυνηθέντα ἐλεῖν ικανῶς, ἀμφοῖν στέρεσθαι, καὶ φαυλότερον εἶναι τῶν ἄλλων ὀρνίθων τὴν φωνήν· ὃ δὴ καὶ αὐτὸς εὐλαβοῦμαι παθεῖν ἀγροικίας τε ἅμα καὶ δεξιότητος ἀμαρτεῖν.

[Misopogon.]

XLVII.

Libanius, A. D. 350.

Ὁ ἀλεκτρυὼν ὄρνις ἐστὶν ἐξ ἀνθρώπου τὸ πρῖν· ὅτε δὲ ἦν ἄνθρωπος, Ἄρεως ἦν δορυφόρος. τούτῳ παρέδωκε τὰς θύρας τοῦ θαλάμου Ἄρης, ὅτε ἡδίκησεν εἰς τὴν εὐνὴν τὸν Ἑφαιστου, ἐφ' ᾧ πρὸ τοῦ περιόρθρου τὰς θύρας ἀράττειν, ὥς μὴ ἀλφή. κεκοίμηνται

5 οὐν ἀμφοτέροι, καὶ ὁ θεράπων καὶ ὁ δεσπότης, καὶ τὸ ἔργον ἐγνώσθη
 τῆς ἡμέρας φανείσης. γίνεται οὖν ὄρνις ὁ στρατιώτης, ταύτην
 ὑποσχὼν τὴν δίκην· καὶ πολλὰ δηλοῖ τὸν πάλαι στρατιώτην, ὁ
 λόφος, ὁ θυμὸς, τὰ κέντρα. καὶ μεμνημένος γε ἐφ' ᾧ τοῦτο ἔπαθε,
 πρὶν Ἥλιον ζεύξασθαι τὸ ἄρμα, τῶν ἀνθρώπων ἐλαύνει τὸν ἵππον
 10 διὰ τῆς φίδης.

XLVIII.

Heliodorus, A. D. 390.

A Procession.

Ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς

(Ὅμηρος ἂν εἶπεν)· ἐπεὶ δὲ τοῦ νεῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἐξήλασεν ἡ
 καλὴ καὶ σοφὴ Χαρίκλεια, τότε, ὅτι καὶ Θεαγένην ἡττηθῆναί ποτε
 δυνατόν, ἔγνωμεν· ἀλλ' ἡττηθῆναι τοσοῦτον, ὅσον ἀκραϊφνὲς γυναι-
 5 κείον κάλλος τοῦ πρώτου παρ' ἀνδράσιν ἐπαγωγότερον· ἦγετο μὲν
 γὰρ ἐφ' ἄρμαμάξης ἀπὸ συνωρίδος λευκῆς βοῶν ὀχουμένη· χιτῶνα
 δὲ ἀλουργῇ ποδήρῃ χρυσαῖς ἀκτίσι κατὰπαστον ἡμφίεστο· ζώην
 δὲ ἐπεβέβλητο τοῖς στέρνοις, ἣν ὁ τεχνησάμενος, εἰς ἐκείνην τὸ
 πᾶν τῆς ἑαυτοῦ τέχνης κατέκλεισεν, οὔτε πρότερόν τι τοιοῦτον
 10 χαλκευσάμενος, οὔτε αὖθις δυνησόμενος. δυοῖν γὰρ δρακόντοιν τὰ
 μὲν οὐραῖα κατὰ τῶν μεταφρένων ἐδέσμενε, τοὺς δὲ αὐχένας ὑπὸ
 τοὺς μαζοὺς παραμείψας, καὶ εἰς βρόχον σκολιὸν διαπλέξας, καὶ
 τὰς κεφαλὰς διολισθῆσαι τοῦ βρόχου συγχωρήσας, ὥς περίττωμα
 τοῦ δεσμοῦ κατὰ πλευρὰν ἑκατέραν ἀπηώρησεν. εἶπες ἂν τοὺς
 15 ὄφεις οὐ δοκεῖν ἔρπειν, ἀλλ' ἔρπειν, οὐχ ὑπὸ βλοσυρῷ καὶ ἀπηνεῖ
 τῷ βλέμματι φοβερούς, ἀλλ' ὑγρῷ κώματι διαρρεομένους, ὥσπερ

ἀπὸ τοῦ κατὰ τὰ στέρνα τῆς κόρης ἰμέρου κατευναζομένους. οἱ δὲ ἦσαν τὴν μὲν ὕλην χρυσοῖ, τὴν δὲ χροιάν κυάνεοι· ὁ γὰρ χρυσοὺς ὑπὸ τῆς τέχνης ἐμελαίνετο, ἵνα τὸ τραχὺ καὶ μεταβάλλον τῆς φολίδος, τῷ ξανθῷ τὸ μέλαν συγκραθὲν ἐπιδείξηται. τοιαύτη μὲν ἡ ζώνη τῆς κόρης. ἡ κόμη δὲ, οὔτε πάντῃ διάπλοκος, οὔτε ἀσύνδετος· ἀλλ' ἡ μὲν πολλὴ καὶ ὑπαυχένιος, ὥμοις τε καὶ νώτοις ἐπεκύναινε, τὴν δὲ ἀπὸ κορυφῆς καὶ τοῦ μετώπου δάφνης ἀπαλοὶ κλώνες ἔστεφον, ῥοδοειδῆ τε καὶ ἡλιῶσαν διαδέοντες, καὶ σοβεῖν ταῖς αὔραις ἔξω τοῦ πρέποντος οὐκ ἐφίεντες. ἔφερε δὲ τῇ λαίᾳ μὲν τόξον ἐπὶ 25 χρυσον, ὑπὲρ ὧμον τὸν δεξιὸν τῆς φαρέτρας ἀπηρτημένης, θατέρᾳ δὲ λαμπάδιον ἡμμένον· καὶ οὕτως ἔχουσα, πλεόν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν σέλας ἢ τῶν δάδων ἀπηγάζεν.

[Aethiop. III. 4.]

XLIX.

Achilles Tatius, A. D. 450. (?)

The Rose.

Ἡ δὲ πρῶτον μὲν ᾗσεν Ὅμηρου τὴν πρὸς τὸν λέοντα τοῦ σὺς μάχην· ἔπειτά τι καὶ τῆς ἀπαλῆς μούσης ἐλίσσαινεν· ῥόδον γὰρ ἐπήνει τὸ ἄσμα. εἴ τις τὰς καμπὰς τῆς φθῆς περιελὼν ψιλὸν ἔλεγεν ἁρμονίας τὸν λόγον, οὕτως ἂν εἶχεν ὁ λόγος· εἰ τοῖς ἀνθεσιν ἤθελεν ὁ Ζεὺς ἐπιθεῖναι βασιλέα, τὸ ῥόδον ἂν τῶν ἀνθέων 5 ἐβασίλευσεν. γῆς ἔστι κόσμος, φυτῶν ἀγλαῖσμα, ὀφθαλμὸς ἀνθέων, λειμῶνος ἐρύθημα, κάλλος ἀστραπτὸν· ἔρωτος πνέει, Ἀφροδίτην προξενεῖ, εὐώδεσι φύλλοις κομᾷ, εὐκινήτοις πετάλοις τρυφᾷ, τὸ πέταλον τῷ Ζεφύρῳ γελᾷ.

[Cleitophon and Leucippe II. 1.]

L.

*Agathias, A. D. 570.**The Seven Wise Men.*

Οὐ πολλῶ γὰρ ἔμπροσθεν Δαμάσκιος ὁ Σύρος καὶ Συμπλίκιος ὁ
 Κίλιξ, Εὐλαβίος τε ὁ Φρύξ καὶ Πρισκιανὸς ὁ Λυδὸς, Ἑρμείας τε
 καὶ Διογένης οἱ ἐκ Φοινίκης καὶ Ἰσίδωρος ὁ Γαζαῖος, οὗτοι δὴ οὖν
 ἅπαντες τὸ ἄκρον ἄωτον κατὰ τὴν πόλιν τῶν ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς
 5 χρόνῳ φιλοσοφησάντων, ἐπειδὴ αὐτοὺς ἢ παρὰ Ῥωμαίοις κρα-
 τοῦσα ἐπὶ τῷ κρείττονι δόξα οὐκ ἤρεσκεν, ὥντό τε τὴν Περσικὴν
 πολιτείαν πολλῶ εἶναι ἀμείνονα, τούτοις δὴ τοῖς ὑπὸ τῶν πολλῶν
 περιγεδομένοις ἀναπεπεισμένοι, ὥς εἴη παρ' ἐκείνοις δικαιοτάτον μὲν
 τὸ ἄρχον καὶ ὅποιον εἶναι ὁ Πλάτωνος βούλεται λόγος φιλοσοφίας
 10 τε καὶ βασιλείας ἐς ταῦτ' ἐξυελθούσης, σῶφρον δὲ ἐς τὰ μάλιστα
 καὶ κόσμιον τὸ κατήκον· καὶ οὔτε φῶρες χρημάτων οὔτε ἄρπαγες
 ἀναφύονται, ἀτὰρ οὐδὲ τινα ἄλλην μετιόντες ἀδικίαν, ἀλλ' εἰ καὶ τι
 τῶν τιμίων κτημάτων ἐν ὀφρῶν χῶρῳ ἐρημοτάτῳ καταλειφθείη,
 ἀφαιρεῖται οὐδεὶς ὅστις τῶν ἐντυγχανόντων, μένει δὲ οὕτω, εἰ καὶ
 15 ἀφύλακτον ἦ, σωζόμενον τῷ λελοιπότι ἔστ' ἂν ἐπανήκοι. τούτοις
 δὴ οὖν ὥς ἀληθῆσιν ἀρθέντες καὶ πρὸς γε ἀπειρημένον αὐτοῖς ἐκ
 τῶν νόμων ἀδεῶς ἐνταῦθα ἐμπολιτεύεσθαι ὥς τῷ καθεστῶτι οὐχ
 ἐπομένοις, οἱ δὲ αὐτίκα ἀπιόντες ὥχοντο ἐς ἀλλοδαπὰ καὶ ἄμικτα
 ἦθη, ὥς ἐκείσε τὸ λοιπὸν βιωσόμενοι. πρῶτον μὲν οὖν τοὺς ἐν
 20 τέλει ἀλαζόνας μάλα εὐρόντες καὶ πέρα τοῦ δέοντος ἐξωγκωμένους
 ἐβδελύττοντό γε αὐτοὺς καὶ ἐκάκιζον· ἔπειτα δὲ ἐώρων ὥς τοιχω-
 ρυχοὶ τε πολλοὶ καὶ λωποδύται οἱ μὲν ἡλίσκοντο οἱ δὲ καὶ διελάν-
 θανον, ἅπαν δὲ εἶδος ἀδικίας ἡμαρτάνετο. καὶ γὰρ οἱ δυνατοὶ τοὺς

ἐλάττονας λυμαίνονται ὡμότητί τε πολλῇ χρώνται κατ' ἀλλήλων καὶ
 ἀπανθρωπία, καὶ τὸ δὴ πάντων παραλογώτερον, ἐξὸν γὰρ ἐκάστῳ 25
 μυρίας ὅσας ἄγεσθαι γαμετὰς, καὶ τοίνυν ἀγομένοις, ἀλλὰ μοιχεΐαι
 γε ὅμως τολμώνται. τούτων δὴ οὖν ἀπάντων ἕκατι οἱ φιλόσοφοι
 ἐδυσφόρουν καὶ σφᾶς αὐτοὺς ἡτιῶντο τῆς μεταστάσεως. ἐπεὶ δὲ
 καὶ τῷ βασιλεῖ διαλεχθέντες ἐψεύσθησαν τῆς ἐλπίδος ἄνδρα εὐρόν-
 τες φιλοσοφεῖν μὲν φρναττόμενον, οὐδὲν δὲ ὅ τι καὶ ἐπαίοντα τῶν 30
 αἰπυτέρων, ὅτι δὲ αὐτοῖς οὐδὲ τῆς δόξης ἐκoinώνει, ἕτερα δὲ ἅττα
 ἐνόμιζεν ὅποια ἤδη μοι εἴρηται, τήν τε τῶν μίξεων κακοδαιμονίαν
 οὐκ ἐνεγκόντες ὥς τάχιστα ἐπανήεσαν. καίτοι ἔστεργέ τε αὐτοὺς
 ἐκείνος καὶ μένειν ἡξίου, οἱ δὲ ἄμεινον εἶναί σφισιν ἡγοῦντο ἐπι-
 βάντες μόνον τῶν Ῥωμαϊκῶν δρίων αὐτίκα, οὕτω παρασχόν, καὶ 35
 τεθνάναι ἢ μένοντες παρὰ Πέρσαις τῶν μεγίστων γερῶν μετα-
 λαγχάνειν. οὕτω τε ἅπαντες οἵκαδε ἀπενόστησαν χαίρειν εἰπόντες
 τῇ τοῦ βαρβάρου φιλοξενίᾳ.

[Histor. II. 30, 1.]

INTRODUCTION.

THE invention of writing by the Greeks, or rather perhaps the introduction among them of convenient materials for writing, is placed by tradition about the end of the seventh century B.C.: and the first composition of a book in prose is variously attributed to the Ionian philosopher Pherecydes of Syros, whose invention of parchment was commemorated by the saying *Φερεκύδου διφθέρα*, to Cadmus of Miletus, who is said to have written an account of the founding of his city, and to Acusilaus of Argos, who wrote genealogies of gods and heroes. The scanty remains of these archaic writers bear evidence of a great antiquity in their style, and resemble fragments from Hesiod with the metre only half removed. In construction they present only brief propositions without dependant clauses, and without any other mechanism of connection or transition than *καί*, *μέν*, and *δέ*. With few exceptions, the writers of this period were Ionians. The Aeolic tribes seem never to have turned to prose; and though there is some evidence that Sparta was for a portion of this period a kind of metropolis or theatre of literary men, no early Dorian writer of prose is mentioned but Acusilaus, and he used the dialect of the Ionians.

Ionian Prose, 500-440 B.C.

The first to shew in prose the effects of the impulse which in the seventh century had moved the whole Greek race were Heracleitus of Ephesus and Hecataeus of Miletus.

Heracleitus, 'the dark,' is the earliest distinct figure in this branch of literature, and he is not more remarkable for the originality and fertility of his speculations than for the new capacities which he gave to words. Language—before unformed to anything but epic narrative and lyrical passion, and by him overcharged with ideas both new in his time and such as hardly the most perfect vehicle of

expression could convey—necessarily became highly figurative and mystical, and, as a consequence, obscure. Yet the obscurity results not from indistinctness but from fulness of thought; and the effort of expression produced the first elements of philosophical language, and some advance in construction, chiefly in the mechanism of comparison and opposition, but also in the expression of causes and of conditions. Heracleitus was followed by other writers on Nature, of whom scarcely anything remains.

Hecataeus, his contemporary, in the *ιστορίαι* or local genealogies, and in the *περίοδοι γῆς* or *περιήγησις*, became the father of history and geography. Censured by Heracleitus, as having had more information than wisdom, he nevertheless set an example of writing about times and events present as well as past; and to his example we probably owe Herodotus. His dialect was regarded as the purest standard of Ionic. After Hecataeus followed a school of local annalists, coincident in date with the Persian wars, of whom Xanthus the Lydian and Charon of Lampsacus were the earliest and greatest. Nothing can be more perfect in its kind than one of the two fragments attributed to Charon, although his means of transition are but slightly extended beyond *καί* and *δέ* to *ὡς* and *οὖν*. Pherecydes of Leros, called the Athenian, similar in kind, wrote a genealogical history of Attica. Hellanicus of Mytilene is said to have criticised his predecessors, and to have framed a system of chronology. With him ends native Ionian prose, rude in style, and in matter probably not much in advance of Homeric geography and Hesiodic theogony. From this point other elements come in, and, in Herodotus, raise the prose of Greece to an equal height with its poetry.

The Persian war made Athens the capital of Hellas. Even before that war there had been many steps taken in Athens towards artistic and literary pre-eminence. Patronage of art was a redeeming characteristic seldom wanting to even the worst tyrants of Greece, and tradition assigned to the Peisistratidae some cultivation of architecture and letters. Solon may have regarded the drama of Thespis with suspicion, but at least contributed to the important advance made by the gnomic poets towards the adaptation of language to common subjects. After the war came the great dramatists, who not only made it possible to write pure and melodious prose, but added to the narrative and pathetic power of Homeric diction a new power of expressing reflections

however profound and complicated, and of distinguishing and discussing the motives of action. At the same time oratory was growing in the assembly and law-courts, where the affairs of the whole Athenian dominion depended on the skill with which each interest was stated by its representative to the sovereign people. To the new school thus formed distinguished strangers, such as Parmenides, Diogenes of Crete, Archelaus of Miletus, and Anaxagoras, resorted from all parts of Greece; and there is some reason to think that amongst them came the most distinguished in literature of all, Herodotus, who, by birth a Dorian, and a subject of the heroic Artemisia, had been driven from Halicarnassus by the tyrant Lygdamis, and, taking refuge in Samos, had adopted the language and spirit of the Ionians. He found the first steps in history, geography, and chronology, made by his Ionian predecessors; at Athens he found language brought to a height of which they had been ignorant; and above all he found for the first time in the Persian war a subject rivalling in importance the Trojan war, and supplying the requisite unity for a great work. Nor was his debt to the tragedians limited to language or to the suggestion of isolated passages. It appears more plainly in the ideas, such as the fear of excess and insolence, and the divine jealousy that waits on too great prosperity, which are the morals of his episodes; in the dramatic conduct of the plot, from its distant causes in ancient violence, through a gradually growing action and marshalling of powers on either side, to the crisis of almost hopeless dread, and the solution which leaves Greece free. His own especial characteristics are the spirit of wonder and inquiry, the religious feeling, strong, yet inclining to scepticism regarding whatever seemed unworthy of the gods, the careful collection and unexaggerated statement of facts, the mixed plainness and reserve, the touch of Orientalism, and above all the breath of freedom and love of the sea, by which, more than any other writer, he seems to convey the whole spirit of early Greece. His style is perhaps more artificial than it seems, and even the Ionism of his dialect, the purity of which was not uncontested by the ancients, may have been not so much natural as a mannerism chosen because it was adapted to produce an effect of simplicity. There is a tradition that he wrote for recitation; and certainly some of the episodes have an appearance of being stories to be told separately, as if complete in themselves.

Democritus, though chronologically belonging to the Attic, in style and dialect belongs rather to the Ionic age. The loss of his ethical writings is perhaps more to be regretted than that of any other prose works except those of Aristotle. The remaining fragments are equally remarkable for their substance and for their expression. Resembling the phrases of Heracleitus by their pregnant brevity, in grace and clearness they anticipate Plato.

Attic Age, 440-330 B.C.

Athens was preceded by Ionia in prose as by Ionia and Lesbos in verse, and by Argos and Sicyon in sculpture: but while Ionia was sinking under eastern government and luxury, Athens rose with freedom. Free government and free speech, the liberal education of youth, and the public education of all Athenians by means of the theatres, the assembly, the law-courts, and of the perpetual presence of those works of art on which eight years' ordinary revenue is said to have been expended in twenty years by Pericles, were the nurses of Attic prose amongst a people whose character is best described in their own epithets—*δραστήριοι, δεινοί, στωμύλοι, εὐφυνεῖς, φιλόλογοι*. Two principal elements of Attic style may be traced; one, which gave it elevation and force, from the oratory of the great Athenian statesmen; the other, which gave it subtlety and accuracy, but contained the seeds of its ultimate decay, from the sophists. The first began with Themistocles and was perfected by Pericles. Athens in a peculiar degree depended for its power, and if not for its existence, yet at least for most of what made the essential part of its existence, on a far-seeing, elevated, and comprehensive line of policy, whose history is the real history of mature Greece, and whose expression is the principal part of its literature. Themistocles was its originator; but for us it is identified with Pericles, and with his ideal of Athens as at once the sovereign and school of Greece, and of life simple and yet elevated by art and by the devotion of individual interests for the public good. By the consent of antiquity he was as remarkable in the expression of his views as in their conception. Tradition assigned to him a style wholly dependent for its power on thoughts, not on effects, giving elevation to the language of common life by earnestness, and the greatness of the occasions on which he spoke, without rhetorical artifice,

and without any gesticulation or even play of countenance*. And though none of his speeches were recorded as they were spoken, he formed a school of oratory which ended only with Demosthenes†.

The other element was of foreign origin. Corax of Syracuse, 470 B.C., is said to have been the first teacher of rhetoric, and to have written the first treatise on the art. But Gorgias, who learnt from Tisias, the pupil of Corax, seems to have been the true father of that sophistical rhetoric, the art of persuading irrespectively of truth, of leading the mind to any conclusion at will‡, of making the worse appear the better argument, by means of artful sentences, manipulation of topics, and artifices of language, which afterwards became so great a part of the intellectual business of the Greeks. To him are attributed the first devices of deceptive parallelisms and antitheses, and a style of diction poetical and exaggerated. Gorgias had many imitators, who spread over Greece and attracted crowds of hearers and disciples by the brilliancy and novelty of their rhetoric. Protagoras indeed had come to Athens about 444 B.C., and though welcomed by philosophers, had not been allowed to remain, but, if Diodorus is to be trusted, Gorgias was enthusiastically entertained. The cultivation of language by the sophists produced important results. They made the first steps in logic and in grammar, they attempted accurate distinctions between words of similar meanings, and they invented rules of rhythm and style, by which prose ultimately became almost as artificial and regular as poetry, and if it lost in simplicity, gained in clearness and grace. And as professors of culture and criticism they rendered the highest service by popularising the questions of philosophy and morality.

Of these two elements Antiphon was the first product at Athens. He seems to have been the first professional writer of defences.

* Among the crimes assigned to Cleon one is, that he first began gesticulation and violated the *κόσμος* of public speaking by running about and slapping himself:—as it were the *κόρδαξ* instead of the tragic step. Plut. Nic. 8, Tib. 9. 2.

† The praises of him by Eupolis and Aristophanes are well known. The simple λέγειν τε καὶ πράσσειν δυνατότατος of Thucydides is even more expressive. Plato calls him *τελεύτατος εἰς τὴν ῥητορικὴν* and *ἡμιλόγους καὶ πάντα τελεσιουργός*. A few short sayings of Pericles are preserved in Aristotle's Rhetoric.

‡ *ψυχαγωγία, πειστική*.

Fifteen of his speeches, all of one class, remain, composed in an antique and formal style, characterised chiefly by antitheses of words rather than of thoughts, by repetition of common-place topics of probability or conciliation, and by a monotony of continual parallelisms, but nervous and impressive, and with an air of logical cogency which is perhaps in part due to their very mannerism and exact formality.

But the chief representative of Periclean statesmanship and oratory, reinforced in expression by the new art of language, is Antiphon's younger contemporary, 'the historian,' Thucydides, the type of the austere or early Attic style. The characteristics of that style, as it is well described by Dionysius, are, in respect of the words, that they are separately important, firm, distinct, and individually expressive, resembling large and unhewn blocks of stone laid without joining or mortar; in respect of the clauses, that they are not interwoven or dependent one on the other for effect, but simple, noble, and free; in respect of construction, that it is sparing of conjunctions, and unperiodic; and generally, that the expression is severe, unadorned, rugged, archaic, and sublime. Antiphon is of the same kind; but the greater power and energy of Thucydides appears in this, that, without more machinery of construction, he is able to mass together more facts and thoughts in a sentence, and sometimes in two or three words not only to convey an idea for the expression of which others require a sentence, but to convey it with more vivid effect*. The strange words, the love of antithesis, and the abundance of merely verbal distinctions, are probably to be traced to the influence of Gorgias. Thucydides borrowed nothing from preceding historians. It is even possible that he was unacquainted with the work of Herodotus. Nor did he transmit his own love of truth, his scientific view of history and the causes of events, his high yet tolerant moral tone, or his dramatic power, to the historians who succeeded him, except in a small degree to Xenophon. No one professed to imitate his style except certain persons who, as

* τὸ ταχὺ τῆς σημασίας, c. g. ἡ ἀκινδύνου δουλεία and ἡ οὐ περιτείχισις. This effect is most commonly produced by the use of the neuter participle and of verbal nouns in such a manner as to preserve the active force of the verb, or by the use of an adverb implying an unexpressed verb. It is an important instrument of the dramatic element which is characteristic of Thucydides.

Dionysius says, when they found themselves called obscure said they were Thucydidean. His influence was chiefly over the orators, and, according to tradition and probability, especially over Demosthenes.

With Lysias a new style begins, less forcible but more clear than the old Attic; a style of which Dionysius says, that its words are not individualised but interwoven like light and dark in an etching, not expressive singly but in their combination, and running into one another both in rhythm and sense like ripples on a stream; that its clauses, and not, as in the antique style, the words, become the unit of thought, each clause being internally welded or woven into one as regards the words of which it is composed, but as regards other clauses a complete and separate whole, balancing and contrasted with other clauses; and that in construction it is always periodic, each of the clauses being subordinated to the main frame of the sentence, which opens itself to unfold them, and again closes itself to gather them up into one combined effect. Of the writers in this style Lysias is the least periodic in construction, and Xenophon is perhaps more remarkable for the purity of his diction than for force of expression or harmony in composition. Its great representative is Isocrates, in whom the art of construction certainly attained its highest formal perfection in Greece. He invented the artificial period, and applied it not only to the sentence but to the entire composition. Instead of mere succession and opposition of clauses, they are by him marshalled and subordinated into a sentence, and in like manner the sentences into paragraphs, and the paragraphs into an entire piece, in the semblance of a dome (*περιφερὴ στέγη*), in which the combination of the parts, each supporting and supported by the rest, produces a central equilibrium. Avoidance of hiatus, regular feet, and a continuous system of rhythm or rhetorical accent, enchain the ear in a musical progress, measured out through a series of equal or corresponding periods, imperfect till the close. The subjects chosen are of a kind most often panegyrical, and requiring no process of thinking and little narrative, and naturally adapted to such a style. Isocrates refused to compose professionally, and says that Pheidias might as well be called a doll-maker, or Zeuxis and Parrhasius sketchers, as his art be confounded with that of the mere advocate.

The next of the great writers, one with no rivals for the first place

of all except Thucydides and Demosthenes, is Plato the philosopher, through whom alone Socrates, the greatest and most fertile mind of Greece, finds any place in literature. It is an especial characteristic of the Greeks that their style is in harmony with the character of the thoughts; and this is perhaps most evident in Plato, as might be expected from the great importance which he attached to language, and from his view of words as a reflection or even an embodiment of notions, and perhaps of truth itself. It was characteristic of his mode of thought to be seldom positive or didactic, to aim less at imparting knowledge than at the awakening of consciousness of ignorance, kindling a desire for the truth, and suggesting ways by which the truth may be approached. In many pieces the only semblance of a positive result is the conclusion that none of the common or proposed views are right, with an implied intimation that no particular view can be perfectly right, so that room is made for the universal as the only absolute truth. Even the hypotheses, such as those in the *Timaeus*, seem proposed less for any value in themselves than to stimulate and vivify the mind and suggest the kind of approach and tone by which a solution is to be sought. The manner of thought is reflected in the style, which, abandoning the definiteness in which the Greek delighted, uses every subtlety of logic and of poetical metaphor to suggest without committing itself to assertion, and to supply hints conveying more than is expressed and indicating the possibility of something beyond even what is indefinitely conveyed. The form of dialogue is fundamentally connected with this tentative and inquiring spirit, and is especially apt to express reason in process rather than in result; while by means of the characters in conversation it allows the ethical side of each great intellectual question to be shown in a strongly realized shape.

Plato neither followed * nor apparently created any literary school. No other writer is like him, and till a late age few tried to imitate him, and then chiefly his worst parts were selected for imitation. But if he were taken out of Greek its most ideal side would be felt to be gone, and the whole literature would seem more materialistic. He alone reveals one wide region of Greek capacity.

* He was, however, preceded in the use of dialogue by Zeno of Elea, Alexamennes, and perhaps generally by the Eleatics.

Although, like all the other great Greek writers, most laborious in composition (as Dionysius says of him that he spent forty years combing and curling—*κτενίζων καὶ βοστρυχίζων*—his dialogues) he found little favour in respect of purity or accuracy with the ancient technical rhetoricians. The judgment however of Dionysius may be appraised from his opinion that the discourses on love in the Symposium are unworthy of attention, and that the Menexenus is the best of the political pieces. Aristotle, on the other hand, does him justice in the well-known sentence, 'All the Socratic dialogues are distinguished by subtlety, grace, originality, and the spirit of inquiry.'

At once the last and the greatest of the great Athenian orators is Demosthenes, who so much overshadowed all others that in ancient critics 'the orator' means Demosthenes, just as 'the historian' means Thucydides, and 'the poet' Homer. Most that is to be said of him belongs to the history of Athens rather than of literature, and little has been said of his literary character which is altogether satisfactory. The admirable excellence of his style requires some familiarity for any appreciation, and even after study the secret of its fire escapes analysis. Dionysius, to whom he is the greatest of all writers, is forced to describe him indirectly or by negatives: yet his account remains perhaps the best. He tells us the characteristics of the preceding styles, and says that Demosthenes combined all their excellences and avoided all their faults. Addressing mixed audiences (says Dionysius), the majority of whom came from the fields and the ships and the meaner handicrafts of the town, who required plain and common diction, and whose stomachs were turned by graces and splendours and novelties, while the few, versed in affairs, practised in speaking, and trained in all the course of a liberal education, demanded art and elegance, Demosthenes suited himself to both. He found the elevated and the plain styles of oratory perfected to his hand, yet adopted neither, but treating each as wanting in something, built from their materials one harmonious whole, magnificent as the one, simple as the other; elevated, but not extravagant; strange, not beyond sympathy; panegyric, without exaggeration; austere, but not morose; intense, yet free; sweet, but not to excess; ideal, but not as above humanity. Plato is wonderful, but his style by the side of the *εὐγενὴς κατασκευή* of Demosthenes is what the weapons of processions or the stage are to the arms of real war, what

delicate limbs are to frames hardened with sun and toil, what a garden of roses and arbours for a summer's day is to a broad and fertile land of cattle and corn and wine. The contrast is exaggerated, but there is no parallel to the *τόνος πολλὸς καὶ ἰσχύς* of the great patriot. And when, as Dionysius says, we who are so far removed in time and interest are stirred, mastered, and led away, how must not the Athenians have been moved when their own real and pressing interests were urged by himself with all the elevation of his political part, the weight of his character, and the adornment of that action, expressive of irony, grief, or indignation, of which he was the greatest master.

With Demosthenes the drama of Athenian policy ends and the great age of Greek literature. The immense field of Greek prose after this time divides itself into two great parts. The first, or Alexandrine period, begins with Aristotle, who, though thirteen years older than Demosthenes, belongs to, and almost creates, a different literary world. Of the whole vast body of prose writers of this period of about 300 years, perhaps the most prolific age of prose, there are scarcely ten of whom more than fragments remain. Cleitomachus is said to have written 400 works; Chrysippus claims 705, and in one of them quoted the entire *Medea*; and these are not very exceptional products of the leisure and patronage at the command of literary men in the age of the Ptolemies. But Peripatetics, Stoics, Sceptics, Academics, critics, men of science, and historians, are almost all so completely lost that we are ignorant, except as regards the scientific works, of how much we have lost. If Dionysius is to be trusted, the loss is not great as regards style, which, according to him, had fallen into such neglect, that of many authors, among whom he includes Polybius, it was difficult to get through a single page. Many of the remaining fragments are nevertheless admirable in style as well as in matter. Dionysius himself, who may be classed as one of the latest authors of this period, is of exceptional importance and interest as a critic, and is in general clear and unaffected in manner.

Of the next, or Roman period, when Greek was becoming daily more of a merely literary language on the one hand, and on the other, in places where it was still the tongue of real life, was growing continually more barbarous and being mixed with Latin and Oriental words, many of the greatest writers have come down to us in the most important of

their works. Plutarch by his lives, Lucian by his satirical pieces, Heliodorus by his construction of romance out of the old Milesian tales, and Epictetus and M. Aurelius by their moralities, have perhaps contributed more elements to modern literature than even the great Athenian writers.

Though Christianity broke with heathen culture in the fourth century, and the study of the ancient writers gradually ceased, Greek continued to be used for contemporary annals till late in the fifteenth century, when it again passed over from Constantinople to Italy, and, in becoming scholarship, began a new life which may yet be as important as the old.

Aristotle in the third book of his *Art of Rhetoric* gives the earliest and also the best account of Greek prose style that is to be found in any extant ancient writer. Clearness, he says, is the principal virtue of expression, and after clearness, grace. The first condition for both is that the Greek should be that of Athens and not that of Soli (Soloecistic), that is to say, that the conjunctions should be used correctly, that the expressions should be idiomatic, and the words not barbarous, that the propositions should not be ambiguous, that the distinctions made by Protagoras between masculine, feminine, and neuter, should be observed, and that there should be due concords in the use of the three numbers, plural, dual, and singular. It is in the next place requisite, both for clearness and grace, that the words should be appropriate to the subject, neither too fine nor vulgar, and should be not new nor capriciously compounded, but such as, being in sufficiently common use, convey a ready and distinct impression. It is further requisite for grace that the language should be in harmony with the feeling which the subject suggests, whether anger, horror, admiration, or compassion, and with the character of the personage, according as he is old or young, man or woman, Laconian or Thessalian. Epithets and metaphors must be appropriate and suggestive of beautiful and not too common associations, for instance, rosy-fingered Dawn, and not purple-fingered, still less red-fingered. They must also be used moderately, as flavouring, and not as meat. In the order of words there must be rhythm, but not metre, and some rhythms are to be avoided. The heroic foot is too lofty for prose, the iambus too common, the

trochee too roystering. The pæan of Thrasymachus* is the best, and least suggestive of verse. The construction of the sentence may be either continuous or periodic. The former is that which flows on without any tendency to close except for lack of matter, and was used by Herodotus and all early writers, but by few now. The periodic structure is that in which from the very beginning of the sentence there is involved a necessary tendency to limitation and a close, and which within a moderate length gives an impression of a well-compounded whole, and not of an endless succession of parts. It must neither be too long, nor docked of its natural length; for in the one case it becomes fatiguing, and in the other the reader is brought up abruptly and feels a kind of disappointment. It is made more expressive and more pleasing by antithetical arrangement of its clauses, so that one may correspond with another in parallelism of thought or construction, of commencement and termination. It must be so arranged as to be easy to read and easy to recite, naturally dividing itself by its pauses and order according to the sense, and not, like the poem of Heracleitus, leaving the mind and voice in doubt whether the adverb belongs to this clause or to that. Lastly, the whole is to be vivified by the use of such metaphors as, representing the play of action and life and not mere images of objects at rest, will make the subject live before the eye, and make language what it ought to be, the true mimic of thoughts and things. But these arts must be differently used according as the composition is for private reading or for oral delivery. Both kinds must be learned; for ignorance of the one is ignorance of Greek, and ignorance of the other is to be compelled to sit in silence when there is need of speech†.

R. S. W.

* As - 0 0 0 at the beginning of a sentence, or 0 0 0 - at the end. Rhet. III. 8.

† The statements of Aristotle are collected from various parts of the third book of the Rhetoric. Those of Dionysius are to be found in the work "*περὶ συνθέσεως ὀνομάτων*," particularly cc. 21-24, and the judgments on the orators and historians, and the treatise on the oratorical genius of Demosthenes.

NOTES.

THE IONIAN AGE.

I.

Spartan Rhetra.

THIS *ρήτρα* or ordinance of Lycurgus is said to have been delivered to him as an oracle from Delphi (Plutarch, Lycurgus 6): it is expressed throughout in the infinitive (for the imperative) mood. Translate: 'Build a temple to Syllenian Zeus and Syllenian Athene: divide the people into tribes and clans: make a senate of thirty including the two kings: hold assemblies from month to month between (the brook) Babyca and (the bridge) Cnacion: so introduce measures, and put them to the vote.'

Συλλανίου, Συλλανίας] The meaning is unknown: Müller (Dorians) reads *Ἑλλανίου, Ἑλλανίας*.—*Ἀθηνᾶς*: we should expect *Ἀθήνας*; in this and others of the earlier extracts the dialect has become partially modernised in transmission by later authors. The text is printed as it is found, without any attempt at dialectical restoration.

φυλάς, ὥβας]—cognate accusatives. '*Ὀβα* comprehends houses (*γένη gentes*), which were either really founded on descent from the same stock, or had united themselves in ancient times for civil and religious purposes, and afterwards continued to exist as political bodies under certain regulations.' (Müller.)

ἀρχαγέταις] *ἀρχαγέται δὲ οἱ βασιλεῖς λέγονται*, Plutarch, l. c.

ῥας (genitive) *ἐξ ῥας*] 'One month after another,' i. e. monthly.

ἀπελλάζειν] *τὸ δὲ ἀπελλάζειν, ἐκκλησιάζειν*, Plutarch, l. c. The place of meeting between Babyca and Cnacion was afterwards called Oenus: *τὴν δὲ Βαβύκαν καὶ τὸν Κνακίωνα νῦν Οἰνοῦντα προσαγορεύουσιν* 'Ἀριστοτελὴς δὲ τὸν μὲν Κνακίωνα ποταμὸν τὴν δὲ Βαβύκαν γέφυραν. Plutarch, l. c.

εἰσφέρειν] To introduce measures for discussion: *ἀφίστασθαι*, to put the question to the vote: cp. *ἀφειστήρ*, the officer who took the votes of the council of Cnidos. This introduction of measures for discussion and the voting upon them refer to the meetings of the senate of thirty. The next words are corrupt, but the general sense is, that the final decision is to rest

with the people. Müller conjectures δάμω δὲ κυρίαν ἡμεν καὶ κράτος: possibly the true reading may be δάμω παναγορίαν ἡμεν καὶ κράτος, 'let the people have a full assembly and right of decision.' Compare the paraphrase of the *ρήτρα* in the *Eunomia* of Tyrtaeus:

ἄρχειν μὲν βουλῆς θεοτιμήτους βασιλῆας

* * * * *

πρεσβυγενεῖς δὲ γέροντας ἔπειτα δὲ δημότας ἀνδρας
εὐθείαις ῥήτραις ἀνταπομειβομένους.

δήμου τε πλήθει νίκην καὶ κάρτος ἐπεσθαι.

II.

Pherecydes of Syros.

i. γῆ—γέρας] For examples of similar punning and attempts at derivation, cp. Ζηνὸς οὐνομα infra *Heracleitus* 7; ἔφυ—φύτιον infra *Hecataeus* 2, 4; Οἰνέως—κληθεῖς ἀπὸ τῶν ἀμπέλων, *ibid.*

ii. 'Zeus makes a garment great and beautiful, and in it figures Earth and Ocean and Ocean's house, [with a feathery oak moreover he figures his garment.]' The words καὶ—τὸ φάρος seem to belong to the fragment, but the sense is uncertain. Ἐπὶ is perhaps adverbial, as ἐπὶ δέ in *Hdt.* 7. 75 ἐπὶ δὲ ζειράς περιβεβλημένοι ποικίλας.

V.

Hecataeus.

ii. ἐπὶ βασιλείᾳ] 'To gain a sovereignty:' libri, ἐπὶ βασιλείᾳ.

VI.

Heracleitus.

i. The first sentence in this passage is cited as an instance of the obscurity of *Heracleitus* (hence called ὁ σκοτεινός) by Aristotle, *Rhet.* 3. 5, who says it is doubtful whether the stop ought to be put before or after αἰεὶ: ἀδελον γὰρ τὸ αἰεὶ πρὸς ὁποτέρῳ διαστίξαι. It seems best to take αἰεὶ with ἀξύνετοι γίνονται. Translate: 'Though the true way be this, men are ever dull to perceive it both before they have heard of it, and when they hear of it for the first time. For whereas all things come into being after this law, men are like unto novices when they assay such words and facts as I tell of, analyzing the nature of this law and explaining its being; while the rest of mankind (i. e. those who have never heard of this λόγος) are as unaware

of what they do awake, as they are forgetful of what they do in sleep.' With *ὁκόσα εὔδοντες* repeat *ποιέουσι* from the preceding sentence.

ii. 'Hearing without understanding, they are like unto deaf men: the proverb testifies against them that they are absent though present.' *εἰόκασι*, sc. *οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι*, mentioned in the preceding passage. *μαρτυρεῖ αὐτοῖς*, dativeis commodi, 'bears witness to;' or, 'against them,' i. e. is true of them.

παρέοντας ἀπειναι] Cp. Ar. Eq. 1119

ὁ νοῦς δέ σου
παρὼν ἀποδημεί.

iv. An obscure oracle quoted by Heraclitus: 'Unless ye should hope for the hopeless, ye shall not discover it, (namely, the mystery of the universe), being undiscoverable and obscure.'

vi. *φωνῇ*, etc.] 'Spans a thousand years with her voice by the help of the god (Apollo).' *ἐξικνεῖται*, literally, 'reaches,' that is, her prophecies extend to events a thousand years distant. *ἐτῶν*, the genitive of the object or aim; cp. Eur. El. 612

τί θῆτα δρῶντες τοῦδ' ἂν ἐξικοίμεθα;

vii. 'The one wise thing alone can and cannot be called by the name of *Zeús*:' *τὸ σοφόν* is the *λόγος* or universal reason and process mentioned above in i, and *Ζηνὸς οὐνόμα* one of the titles by which Heraclitus describes it. The Greeks derived the word *Ζῆν* from the verb 'to live,' *ἀπὸ τοῦ ζῆν*: so far as the universal process of becoming was a change from death to life, *Ζηνὸς οὐνόμα* was applicable to it (*ἐθέλει λέγεσθαι*), so far as it was a change from life to death, inapplicable (*οὐκ ἐθέλει*).

ix. 'We must insist on speaking according to the common reason of all as strongly as a city insists on its law, and far more strongly: inasmuch as all human laws are nurtured by one divine law (namely, this universal reason), which rules as widely as it listeth, and suffices for all and has yet to spare.'

x. *ἕτερα γὰρ ἐπιρρέει ὕδατα*] And consequently the river, though apparently the same, is really different, the actual water having changed.

xi. 'The sun shall not overstep his bounds, else the Erinyes, helpers of Justice, will find him out.'

xii. 'The universe, ever the same, not one of all the gods or men hath created: but it ever was and shall be, an everliving fire, kindled by measure and quenched by measure:' i. e. dying out and renewed again in a fixed and constant proportion.

xiv. 'The universe is a harmony of opposites, like that of the lyre and the bow' (which are made up of opposite bends); *παλίντονος ἁρμονίη κόσμου*, refers to the opposite processes of destruction and generation perpetually taking place in the universe.

xvi. In Lucian. Vit. Auct. 14, Heraclitus is made to say, *ἀλλὰ καὶ ἐς κυκεῶνα πάντα συνειλέονται καὶ ἔστι τὰντὸ τέρψις ἀτερψίῃ γνώσις ἀγνωσίῃ μέγα μικρόν, ἄνω κάτω περιχωρόντα καὶ ἀμειβόμενα ἐν τῇ τοῦ αἰῶνος παιδίῃ*. Time, as the bringer of perpetual change, plays with the fleeting phenomena as a boy plays with drafts, and in this sense is said to be ruler and lord of all (*παιδὸς ἢ βασιλεῖς*).

xvii. 'All things are exchanged with fire and fire with them all, as goods with gold and gold with goods.'

xviii. 'And men pray unto these images, just as though a man should discourse to walls, knowing neither gods nor heroes who they are.'

ἀγάλασι] Sc. θεῶν καὶ ἡρώων.—γινώσκων, we should expect γινώσκοντες; but the subject of both εὐχονται and λεισχηνεύοιτο is the same, though expressed in different numbers, and the participle, though agreeing with τις, really refers to the nominative of εὐχονται.

xix. 'Gods are mortal, and men are immortal, living their death, and dying unto their life.' Both ζῶντες and θνήσκοντες agree with ἄνθρωποι, and ἐκείνων in both clauses refers to θεοί. The sense perhaps is, Gods change and become men; (in this sense gods are mortals): men on dying become gods; (in this sense men are immortals).

xxi. 'A man's disposition is a god unto him,' i. e. rules him as a god.

xxii. 'A dry soul is the wisest and best.' That is, the more the soul is freed from the mists with which the body encumbers it, by partaking in the universal fire which is also the universal reason, the wiser it is: and, on the contrary, Heracleitus tells us that the more the soul is withdrawn and cut off from this fire (as, for instance, is the case in sleep), the duller it becomes.

xxiv. 'A man is called foolish by a god, as a child is by a man,' cp. 15 supra. ἤκουσε, frequentative aorist.

xxvi. θειοτάτον] Cp. Juv. Sat. II. 27

E coelo descendit γυνῶθι σεαυτόν.

VII.

Charon.

i. 6. φυλάττεσθαι δέ] Sc. ἔλεγεν, 'Bade him beware of:' a zeugma, ἔλεγεν in the former sentence meaning simply *said*.

IX.

Herodotus.

i. 4. ἐξάψαντες—τείχος] This was in order to establish a visible connection between the temple of the goddess and the city which was to be placed under her protection.

22. νησιώτας δέ—θαλάσση] The regular construction would be νησιώτας δέ τί δοκέει εὐχεσθαι ἄλλο ἢ—λαβεῖν Ἀνδρός ἐν θαλάσση; but this is interrupted by the intervening words ἐπει—νέας. The verb of praying is now repeated by a different word (ἀράσθαι for εὐχεσθαι) which, instead of

being placed in the infinitive, appears as a participle agreeing with the nominative to ἐπύθοντο. Translate: 'And what else think you the islanders have been praying for ever since they heard you were going to build ships against them, what, but praying that they might catch the Lydians on the sea?'

32. Χάλυβες] This tribe lay beyond the Halys; but the names here given must not be taken strictly as forming a list of the nations within the Halys, but simply of those subject to Croesus.

38. ἀπεδήμησε ἔτα δέκα] The interview of Solon with Croesus, as here described, could not have taken place within these ten years: the date of Solon's legislation is B. C. 594, and Croesus did not begin to reign till B. C. 560.

40. τῶν ἐθετο] A legislator may be described either as himself enacting laws, (θεῖναι νόμους, cp. τὸν προσθ' ἄντα τῷ νόμῳ τὸν λόγον infra Thuc. 2. 35), or as getting them enacted by the people (θέσθαι νόμους). The people, as passing laws for itself, is also said θέσθαι νόμους, according to another common use of the middle voice.

49. ὥς οἱ κατὰ καιρὸν ἦν] 'At his leisure,' 'as suited his convenience.'

55. τῷ ὄντι χρησάμενος] 'Speaking the truth.'

58, 60. τοῦτο μὲν—τοῦτο δέ] In the first place—in the next place. Cp. Soph. Oed. Rex 603 τοῦτο μὲν Πυθῶδ' ἰὼν—τοῦτ' ἄλλο κ. τ. λ.

60. τοῦ βίου εὖ ἤκοντι] 'Prosperous in life,' or, 'abounding in substance.' τοῦ βίου is the genitive of relation, and probably depends on the adverb εὖ. Cp. μετρίως ἔχοντες βίου infra III. ὡς ἑκατέρων τις εὐνοίας ἢ μνήμης ἔχοι infra Thuc. I. 23. In δυνάμους ἡκεις μεγαλῆς Hdt. 7. 157, μεγαλῶς should perhaps be read.

ὥς τὰ παρ' ἡμῶν] The standard of wealth was, of course, lower in Attica than among the 'Λυδοὶ ποδαβροί.'

64. δημοσίῃ ἔθαψαν αὐτοῦ τῇ περ ἔπεσε] The very highest honour that could be paid to the dead: cp. infra Thuc. 2. 11 καὶ αἰὲν ἐν αὐτῷ (τῷ δημοσίῳ σήματι) θάπτουσι τοὺς ἐκ τῶν πολέμων, πλὴν γε τοὺς ἐν Μαραθῶνι· ἐκείνων δὲ διαπρεπῆ τὴν ἀρετὴν κρίναντες αὐτοῦ καὶ τὸν τάφον ἐποίησαν.

65. τὰ κατὰ τὸν Τέλλον] The accusative after εἶπας.

προετρέψατο] 'Led him on to further questioning.'

71. ὀρτῆς τῇ Ἡρῇ] 'A feast to Here:' the dative depends on ὀρτῆς, cp. infra 3. 48 βουλευματα ἐπὶ δυσμενέας ἀνδρας, and ἐς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἐπιδείξιν infra Thuc. 5. 39.

73. ἐκκληϊόμενοι τῇ ὥρῃ] 'Being prevented by the lateness of the hour,' sc. from fetching the oxen.

80. ὡς ἄν τεκνον ἐκύρησε] Is epekegetic of ἐμακάριζον, and expresses the words used by the Argives in their congratulations, cp. Soph. El. 750, 751

ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν,

οἱ ἔργα δράσας οἷα λαγχάνει κακά.

82. Κλέοβι] Ionic dative: so ἀχάρι infra 208, φρονήσι infra Democritus 2.

89. ἡ δὲ ἡμετέρη, etc.] 'Have you so made nought of my prosperity, that you have not ranked me even with private men?'

i. 90. ἐς τὸ μηδέν] For this phrase, cp. Soph. Aj. 1275 ἤδη τὸ μηδὲν ὄντας: Electra 1166 δέξαι με—τὴν μηδὲν ἐς τὸ μηδέν.

ὥστε οὐδὲ—ἐποίησας] Refers to a particular instance, namely, to the story just told by Solon. ὥστε with the infinitive expresses a more *abstract and general* result. In negative sentences ὥστε with the indicative takes οὐ; with the infinitive, as a general rule, μή.

92. τὸ θεῖον, etc.] 'That Providence is altogether jealous and prone to disturb man's prosperity.' The φθόνος θεῶν is again referred to in the speech of Nicias infra Thuc. 6. 171 εἰ τῷ θεῶν ἐπίφθονοι ἐστρατεύεσθαι. πᾶν is probably adverbial, as infra 105 πᾶν ἐστὶ ἄνθρωπος συμφορῇ.

99. ἵνα δὴ αἱ ὥραι, etc.] 'That the seasons as they come round may correspond aright.'

108. τοῦ ἐπ' ἡμέρην ἔχοντος] 'Than he that has sufficient for each day.'

117. εὐπαις, εὐειδής] εὐπαιδία and κάλλος are often mentioned as essentials of complete happiness to a Greek. Cp. Arist. Eth. Nic. 1. 8 ἐνίων δὲ τητῶμενοι βυπαίνουσι τὸ μακάριον, οἷον εὐγενείας εὐτεκνίας κάλλους· οὐ πᾶν γὰρ εὐδαιμονικὸς ὁ τὴν ἰδέαν παναίσχης ἢ δυσγενῆς ἢ μονώτης καὶ ἄτεκνος. Eur. Suppl. 490

τέρπεται δ' εὐπαιδία (speaking of Peace) χαίρει δὲ πλούτῳ.

120. ἐπισχέειν, καλέειν] Infinitive for imperative.

126. παρ' ἐμοί] 'In my opinion:' cp. Soph. Trach. 589

δοκεῖς παρ' ἡμῖν οὐ βεβουλεῦσθαι κακῶς.

So with ἐν, Soph. Oed. Col. 1214

ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται.

127. δίκαιός ἐστι φέρεσθαι] 'Is entitled to gain.' Cp. Ar. Nub. 1434

δίκαιός εἰμ' ἐγὼ κολάζειν.

128. ὑποδέξας] Cp. Virg. Aen. 6. 870

Ostendent terris hunc tanquam fata neque ultra,

Esse sinent.

133. ὡς εἰκάσαι] Cp. infra Thuc. 1. 8 ὡς παλαιὰ εἶναι. The infinitive may be thus used in parenthesis either alone or with ὡς, ὅτι, ὅσον, ὅσα, ὥστε, (cp. ὥστε γε τῷ πόδι τεκμήρασθαι infra Plato 4. 39), and either without any subject expressed, or with the subject occurring in the dative (συνελόντι δὲ εἰπεῖν infra Aurelius 1. 4), or as accusative before the infinitive, συλλαβόντα εἰπεῖν infra 3. 62.

160. ἐν ἡμετέρῳ] So in Hdt. 7. 8. We should expect ἡμετέρῳ. The phrase seems to have arisen by false analogy from the genitive of the personal pronoun or substantive in expressions like ἐν ἡμῶν, ἐν Κροίσου, ἐν Ἀδου, etc. Cp. ἐν αὐτοῦ ὄντα infra Arrian 1. 32.

163. σὺς χρήμα μέγα] 'A great monster of a boar.' Cp. διαλέκτου ποικίλον χρήμα infra Dionysius 4. 21.

164. ἔργα] 'Their field produce,' cp. the Homeric ἔργ' ἀνθρώπων, ἀνδρῶν πίονα ἔργα, and Virg. Georg. 1. 325

Sata laeta boumque labores.

189. παριδῶν μοι, etc.] 'Having seen no cowardice in me:' the dative of reference: cp. Ar. Aves 454

Χρηστὸν ἐξείπας ὅτι μοι παροργᾷς.

191. πρὸς τὴν ὄψιν ταύτην] 'In face of,' or, 'in reference to this vision.'

192. τὰ παραλαμβανόμενα] 'The matter I am taking in hand.'

209. ὑποδεξάμενος ἔχω] 'Have entertained you:' the aorist participle with ἔχω is equivalent to our perfect. The same construction occurs more rarely with the perfect participle, e. g. in Soph. Oed. Rex 701 οἶά μοι βεβουλευκὼς ἔχει: so in Soph. Phil. 600 εἶχον ἐμβεβληκότες is equivalent to the pluperfect.

234, 235. ἐκάλεε μὲν—ἐκάλεε δέ] For this rhetorical repetition of the word with μὲν and δέ, which is common in Herodotus and Sophocles, cp. τοῦτο μὲν—τοῦτο δέ supra 58: φονεὺς μὲν—φονεὺς δέ infra 251: ὁμοῦ μὲν—ὁμοῦ δέ Soph. Oed. Rex 4, 5: φθίνουσα μὲν—φθίνουσα δέ ibid. 25, 26: ἐπαξίως γὰρ φοίβος ἀξίως δέ σύ ibid. 133.

ii. 8. ὡς—ἐκέλευσε] ὡς is here equivalent to ὥστε, as in ὡς—ἐπιφοιτᾶν, and ὡς—ἀτιμότερον εἶναι infra Theopompus 1. 20 and 28: ἡ ὡς ἐλπίσαι infra Pausanias 34.

iii. 4. ἐλέχθησαν ὦν] 'Spoken they were.' Cp. Hdt. 4. 5 ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες, λέγουσι δ' ὦν.

12. ἀρχῇθεν ἐμφύεται] 'Is originally innate in man;' whereas ὕβρις always comes with prosperity. Cp. Soph. Oed. Rex 872

ὕβρις φυτεύει τύραννον,
ὕβρις εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάτην.

Thus monarchy begets ὕβρις, and ὕβρις begets the tyrant.

15. τὸ δ' ὑπεναντίον] 'The tyrant is the reverse of this towards his fellow-citizens,' i. e. he is jealous of them.

24. πάλω μὲν ἀρχὰς ἀρχει] When the magistrates are elected by lot, every citizen has a turn or chance of office; this was regarded by the Greeks as a true characteristic of democracy. Cp. Plato Leg. 3. 692 τῆς κληρωτῆς δυνάμεως (speaking of democracy), and Ar. Eq. 41

κυναμοτῶς ἀκράχολος δῆμος πυκνίτης.

43. ἐς τὸ πλῆθος ἔχοντα] 'Referring to the multitude,' or, 'to democracy.'

53. ἀπέβη ἐς μοναρχίην] Sc. τὰ πράγματα.

55. ἀδύνατα μὴ οὐ, etc.] 'It is impossible that evil should not arise.' μὴ οὐ because of the negative contained in ἀδύνατα: cp. οὐδὲν ἐπιλύεται τὸ μὴ οὐχὶ ἀγανακτεῖν infra Plato 2. 24.

65. τὸ τοιοῦτο περιστέλλειν] 'Should maintain such principle,' or 'form of government,' i. e. adopt the rule of one man.

66. οὐ γὰρ ἀμεινον] 'It is not (so) well.' Cp. κρεῖττον εἶναι γενέσθαι, 'It is well to have been born,' infra Lysias 2. 16; οὐδὲν καινότερον infra Plato 3. 4.

vi. 11. περιήκειν τὰ πρῶτα] 'Compassed the highest fortune.' Cp. Hdt. 7. 16 τὰ σέ καὶ ἀμφότερα περιήκοντα ἀνθρώπων κακῶν σφάλλονσιν ὁμῶς.

19. ἐπικίνδυνος ἡ Ἰωνίη] Because always open to foreign attack; being conquered first by the Lydians, and next by the Persians.

vi. 20. χρήματα οὐδαμὰ τοὺς αὐτοὺς, etc.] i. e. property was always changing hands owing to the vicissitudes of the times.

31. οὔτε με περιφέρει] 'Nor does it strike me (literally, 'bring me round') that I know any of these things:' περιφέρει impersonal; we find the nom. μνήμη expressed in Plat. Lach. 180 E περιφέρει τίς με καὶ μνήμη.

33. ὁρθῶς ἀποδοῦναι] Understand βούλομαι from the preceding sentence.

35. ἀναβάλλομαι κυρώσειν, etc.] 'These things I defer settling till four months hence.' The future infinitive is here used after ἀναβάλλομαι as often after μέλλω, διανοέομαι, and other verbs implying future action.

vii 18 παρὰ τὴν ζῆν] 'In the course of life:' so παρὰ πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα infra Dem. 6. 4, and παρὰ τὸν βίον infra Lucian 5. 102.

viii. 60. φεύγεσκον δῆθεν] 'Made as though they would flee.'

61. καταλαμβάνομενοι] 'When on the point of being overtaken.' ὑπέστρεφον ἄν] For the frequentative use of ἄν with the imperfect and aorist, cp. infra Thuc. 6. 77 ἀνεθάρσυσάν τε ἄν καὶ—ἐτρέποντο.

71. κατὰ τάξιν τε καὶ κατὰ ἔθνη] 'By divisions and tribes,' i. e. every man was drawn up in the brigade or quota furnished by his own tribe.

83. πρώτην, etc.] 'The first Locrian city as you come from the Malians.'

84. Μελάμπυγόν τε λίθον, etc.] This stone and the mythical Cercopes were connected with the legend of Hercules Melampygos. 'The Cercopians in the legend of Hercules are humorous thieves who alternately amuse and annoy him.' (Rawlinson's Herodotus.)

88. ἡὼς τε διέφαινε καὶ ἐγένοντο] 'Day was dawning when they arrived.' For this use of τε-τε or τε-καὶ to denote two events as simultaneous, cp. infra 97 ἀνὰ τε ἔδραμον οἱ Φωκῆες—καὶ αὐτίκα οἱ βάρβαροι παρήσαν, and Virg. Aen. 3. 8, 9

Vix prima inceperat aestas

Et pater Anchises dare fatis vela jubebat.

105. ἐπιστάμενοι ὡς ἐπὶ σφέας ἀρμήθησαν ἀρχήν] 'Believing that the Persians had originally set forth against *them*,' i. e. that *they* were the original object of the Persian attack: the truth being that the Persians had not expected to encounter any enemy at this point, and were astonished (ἐν θαύματι ἐγένοντο) to find the Phocians. ἐπιστάμενοι 'imagining:' so ἡπιστέατο in the same sense infra 9. 65.

145. παραχρῆμανοι] Sc. τοῖς σώμασι (the full phrase appears in Polybius) 'throwing themselves away,' 'fighting desperately.' For ἀτέοντες, cp. Hom. Il. 20. 332, 333

Αἰνεία τίς σ' ὦδε θεῶν ἀτέοντα κέλευσεν
ἀντία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;

184. αὐτοῦ ταύτῃ τῇπρ ἐπεσον] See on δημοσίῃ ἐθαψαν supra I. 64.

ix. 2. ἡὼς τε, etc.] 'When the day began to dawn they held an assembly of the troops that were to fight on deck (τῶν ἐπιβατέων), and first of all spoke Themistocles, saying that it was well with them on every side; and his speech was, a comparison on all points of the better course of action with the worse: and having exhorted them in all the chances incidental to man's nature and condition to choose the best in their power, he wound up his

speech and bade them embark in the ships.' For *ἦώς τε—καί* see on 8. 88 supra.

3. *οἱ ποιησάμενοι—προηγόρευε*] The nominative is changed from the collective number to the singular expressing one of that number, the transition being marked by *δή*. Cp. *διδόντας ἑαυτοῖς λόγον—γινῶναι τὸν Θαμῶν* infra Plutarch 6. 15-17.

8. *ἡ κατὰ τοὺς Αἰακίδας ἀπεδήμησε*] Cp. Hdt. 8. 64 *ἐπὶ δὲ Αἰάκων καὶ τοὺς ἄλλους Αἰακίδας νῆα ἀπέστελλον ἐς Αἴγινα*. The ship had been sent 'to fetch the Aeacidae' (*κατὰ τοὺς Αἰακίδας*), i. e. to obtain their invisible presence and help in the battle about to be fought at sea.

37. *καὶ ἐγένοντο ταύτην τὴν ἡμέραν*] Explains and limits *ἦσαν*, as *ἡ πρὸς Εὐβοίῃ* explains and limits *αὐτοὶ ἑαυτῶν*. Cp. Dem. de Fals. Leg. *ἀπόλωλε καὶ γέγονεν Ἀσθενίης*, and *συλήσας καὶ διασύρας* infra Demosth. 8. 37.

46. *πρὸς τῶν πολεμίων*] 'In the enemies' quarter.'

48. *φέρουσα*] Intrans. 'bearing on.'

65. *ἠπιστάετο*] See on *ἐπιστάμενοι* supra 8. 105.

X.

Hanno.

The periplus of Hanno is supposed to be an early translation from a Carthaginian original.

THE ATTIC AGE.

XII.

Ion of Chios.

4. The word *ἐρυθρός* has perhaps dropped out after *παῖς*. Or *ἐρυθρίων* may be the true reading.

24. *ποιήσειε*] Supply *ἄν* from *χείρον ἄν ἦν* in the preceding sentence.

XIII.

Antiphon.

2. *νῦν δὲ πιστεύων*, etc.] The construction, which is interrupted by the clauses *ἐν γὰρ τῷ τοιούτῳ—ἀσεβημάτων*, is continued further on by the words *ἐγὼ δέ*, etc., *δέ* marking the resumption of the sentence.

2. οὐ πλέονος οὐδέν, etc.] Than which nothing is more valuable for a man to have as his advocate. πλέονος with ἄξιον.

6. τοῦτο αὐτό] Sc. τὸ ξυνειδέναι ἑαυτῷ.

12. τοῦτο μὲν γὰρ—τῶν ἀληθῶν] The meaning is this: the defendant complains that his prosecutors are trying him for his life for murder, under a nominal γραφή πανουργίας, and consequently without the proper formalities of a φόνου δίκη. He therefore demands an acquittal on the γραφή, pointing out that he may again be tried in the proper form for murder without much delay, and that whereas under the present form of trial the dicasts' functions are confined to the matter of law (γνωριστὰς τῆς δίκης), in a regular trial they will have competence to test the facts of sworn witnesses (κριταὶ τῶν ἀληθῶν), and weigh the evidence (δικασταὶ τῶν μαρτύρων).

16. οὐ τοι τῶν ἐπειγομένων] 'The circumstances demand not haste (literally, 'men hastening'), but good consideration.'

19. ἀραῖς τῶν] Is corrupt: perhaps ῥᾶστον is the true reading.

XIV.

Democritus.

i. There is a difficulty in the optatives ἐπαυρισκοίμεθα and εἴημεν without ἄν: perhaps ἄν occurred in the sentence preceding this fragment; or the words are in *oratio obliqua*; thus the sense would be, (Democritus said that) 'from the same things whence good results to us, we derived evil; but from the evil we could escape.'

ii. βαία] Neuter plural accusative: 'Fortune wars but little against prudence, and generally through life an understanding soul guides us aright to clearness of judgment.'

iii. 'Fortune is large in gifts but unstable: but nature is self-sufficing; therefore with her humbler but sure results she excels the grander promises of hope;' i. e. man, by the use of his natural powers, can secure results more enduring, though less dazzling, than any gifts of fortune that hope can suggest.

xv. τοῖς πάθεσιν] Dativus commodi: 'being effuse and prodigal towards the passions.'

xxv. κίνδυνος δέ, etc.] 'Outspokenness is proper to freedom: the risk is to discern the season when to use it.'

xxxvi. τοῖσι γὰρ πειθομένοισι] 'For to those who obey it, it does but shew forth their own virtue:' i. e. law does not make men virtuous, it is merely the outward expression of the virtue of a community.

XV.

Andocides.

6. οἷόν ἐστι ξένον εἶναι] From B. C. 415 to 400 Andocides was almost continuously in exile.

12. *δπου ἂν ἐν καιρῷ τι ὑμῖν γίνηται*] 'Wherever it may be at all serviceable to you.' Cp. Eur. Iph. 1199 *ἐν ἴσῳ γὰρ ἦν τόδε*: infra Plato 2. 46 *ἐν καιρῷ τινι*: ibid. 3. 3 *ἐν χάριτι ποιοῖμεν*.

15. *οὐκ ὄνειδος—οἰκία οὐσα*] 'It is no reproach to you that the house of Andocides and Leogoras should exist:' the family is aptly described by the two names which the chief members of it would alternately bear, according to the Athenian custom of naming the child after the grandfather, not the father. Cp. Ar. Av. 282, 283 *ὥσπερ εἰ λέγοις*

Ἰππόνικου Καλλίου καὶ Ἰππονίκου Καλλίας.

22. *οὐδὲν πάποτε ᾤφλον*] 'Were never condemned' (in passing the *εὐθυναί*), 'never incurred a fine.'

24. *κοινοτάτῃ τῷ δεομένῳ*] 'Most open,' or, 'bountiful to him that needed.' Cp. *τὴν πόλιν κοινὴν παρέχομεν* infra Thuc. 2. 76.

25. *ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν*] 'The men of my family.'

29. *ἀναβιβάσομαι*] 'Shall I bring up to the bar?' It was not unusual in Athenian trials for the defendant to summon to the bar his wife, children, or friends, as witnesses to character (see infra 46 *συμβουλευεῖν ὑμῖν ἃ γινώσκουσι περὶ ἐμοῦ*), or in order to excite the compassion of the jury, cp. infra Demosth. 8. 2 *τὰ παῖδια ἴσως παράξει καὶ ἀναβιβᾶται*.

35. *μὴ βούλεσθε—τούτους δὲ ἀπόλλυτε*] i. e. Do not, while you make citizens of Thessalians and Andrians, destroy these men. The clauses *βούλεσθε—ποιεῖσθαι δι' ἀπορίαν ἀνδρῶν* and *τοὺς δὲ ὄντας—ἀπόλλυτε* together form the whole sentence modified by *μὴ*: the connection is usually more distinctly marked by the opposition of *μέν* and *δέ*. Cp. infra Thuc. 3. 77 *μὴ τοῖς μὲν προστεθῇ—τὸν δὲ ἀπολύσητε*, Demosth. 9. 86 *οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα οὐκ ἔγραψα δέ*, etc., and *εἰ Λακεδαιμονίοις μὲν ἀντήρατε—νυνὶ δ' ὀκνεῖτε* infra Dem. 6. 16.

37. *καὶ βουλόμενοι δυνήσονται*] Understand *οἱ*.

38. *τούτους δέ*] Resumes the sentence interrupted by *οἷς προσήκει—δυνήσονται*.

43. *τῶν ἀπ' ἐμοῦ ἐλπίδαν*] 'Your hopes of good from me.'

τῶν εἰς ὑμᾶς] Literally, 'my hopes towards you,' i. e. my hopes of doing good to you.

45. *ἀναβάντας*] Cp. *ἀναβιβάσομαι* supra. In the next sentence Andocides calls up Anytus and his other friends as witnesses to character.

XVI.

Thucydides.

i. 2. *ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων—ἀποχρώντως*] The general sense is this: My account will be found in the main correct, being founded on indications (*τεκμήρια*), which are a safer guide than the fables of poets and *λογογράφοι*, and which are the only means of investigating events which are now incapable of any absolute historical test (*ἀνεξέλεγκτα*).

ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων τεκμηρίων depends on νομίζω. τοιαῦτα is the predicate, agreeing with τὰ παλαιά to be supplied from the previous chapter in Thucydides. Translate: 'Yet one will not be far wrong who, from the proofs I have stated, infers the early state of Greece to have been on the whole such as I have described.' ὅμως, i.e. although any particular proof may be untrustworthy, see Thuc. 1. 20 τὰ μὲν οὖν παλαιὰ τοιαῦτα εἶρον χαλεπὰ ὄντα παντὶ ἐξῆς τεκμηρίῳ πιστεύσαι.

i. 4. ἐπὶ τὸ μείζον κοσμοῦντες] Cp. Thuc. 1. 10 εἰκὸς ἐπὶ τὸ μείζον μὲν ποιητὴν ὄντα κοσμήσαι. Livy 21. 32 Fama, quâ incerta in majus vero ferri solent.

5. λογογράφοι] Prose writers, chroniclers, such as Hecataeus: in the same sense Hdt. 2. 143 Ἐκαταῖφ τῷ λογοποίῳ: the professional speech writers, such as Lysias and Isaeus, were also popularly called λογογράφοι.

6. προσαγωγότερον ἢ ἀληθέστερον] The double comparative; so Thuc. 3. 42 ἀξυνετώτερος ἢ ἀδικώτερος.

ὄντα ἀνεξέλεγκτα] Incapable of being tested: that is, no positive evidence can be brought to prove or disprove them. This refers to τὰ παλαιά generally and not merely to the accounts of the poets and λογογράφοι.

7. ἀπίστωσ—ἐκνευικηκότα] 'Having passed into,' literally, 'won their way to fable and discredit.' ἀπίστωσ, *proleptic*, literally, 'in such a manner as to lose all credit;' cp. παραπέμπουσιν ἀπόνως infra Aelian 27.

8. ὡς παλαιὰ εἶναι] 'Considering their antiquity.' See on ὡς εἰκάσαι supra Hdt. 1. 133.

13. ἐν αὐτῷ] i.e. τῷ πολεμείν.

14. τὴν ἀκρίβειαν αὐτῇν τῶν λεχθέντων] i.e. the exact words spoken.

16. ὡς δ' ἂν ἐδόκουν—οὕτως εἴρηται] 'Keeping as closely as possible to the general sense (συμπάσης γνώμης) of what was actually said, I have clothed it in the words I thought the several speakers would most likely (μάλιστα) have used in saying their say (τὰ δέοντα) upon the subject in hand.' ἂν goes with εἰπεῖν: τὰ δέοντα, what was necessary for them to say, what they had to say, the *manner* (i.e. the words) in which they said it being here expressed by ὡς—οὕτως.

20. οὐδ' ὡς ἐμοὶ ἐδόκει] 'Nor according to any notions of my own.'

ἀλλὰ—ἐπεξελθάν] The construction is ἤξιασα γράφειν οἷς παρῇν καὶ (ἤξιασα γράφειν) ἐπεξελθάν, ἐπεξελθάν being thus equivalent in construction to ἀ ἐπεξῆλθον. καὶ παρὰ τῶν ἄλλων—ἐπεξελθάν is a *praegnans locutio* almost equivalent to παρὰ τῶν ἄλλων μαθὼν τε καὶ ἐπεξελθάν. 'Having scrupulously sifted, to the best of my power, each point of information that I received from others.' ἐπεξέρχομαι, 'to go over,' 'discuss,' 'examine:' not simply, 'to inquire.'

οἷς τε αὐτὸς παρῇν]—ἱστρατήγει γὰρ καὶ αὐτὸς (Thucydides) ἔως τῆς τετάρτης ἱστορίας, Scholiast.

23. ὡς ἐκατέρων τις εὐνοίας ἢ μνήμης ἔχοι] 'According to the goodwill men have towards either side, or their varying remembrance of events.' ἐκατέρων depends on εὐνοίας, cp. Thuc. 7. 57 Ἀθηναίων εὐνοία: 'good-will towards them.'

24. τὸ μὴ μυθῶδες αὐτῶν] 'Absence of fable in my history.'

25. ὅσοι δὲ—ἔξει] The construction is, ἀρκούντως ἔξει (τούτους) ὠφέλιμα κρίνειν αὐτὰ ὅσοι βουλήσονται, etc. 'I shall be content if it is deemed useful by those who shall wish to gain a clear view of the past and of the future, which, according to the course of human affairs (κατὰ τὸ ἀνθρώπειον), is sure to resemble the past.'

27. ἀρκούντως ἔξει] Cp. Aesch. Choeph. 892

τῷ δὲ δ' ἀρκούντως ἔχει,

and Eur. Hec. 318

πάντ' ἂν ἀρκούντως ἔχοι.

28. ἀγώνισμα, etc.] 'A prize-task to be listened to for the moment.'

ii. 4. ἐπιφέρει] The regular word to describe offerings to the dead. Cp. Thuc. 3. 58 πάντων ἀπαρχὰς ἐπιφέροντες.

11. προαστείου] Namely, the outer Ceramicus.

19. ἐπειδὴ καιρὸς ἐλάμβανε] When the time came: literally, 'when the season came upon him.' (Arnold.)

23. ὡς καλὸν—ἀγορεύεσθαι αὐτόν] With καλὸν understand, not the participle ὄν, but ἔστι: the sentence is *epexegetic* of ἐπαινοῦσι: 'They praise him who added this speech to the law, saying that it is good that it should be spoken,' etc., cp. infra 123 καταμίμνην ὡς—ἀρχεται, and Soph. Oed. Col. 1003, 4

καί σοι τὸ Θησέως ὄνομα θωπεύσαι καλὸν
καὶ τὰς Ἀθήνας ὡς κατοικηται καλῶς:

and see on οἶον τέκνων ἐκύρησε supra Hdt. 1. 80.

26. καὶ μὴ ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ, etc.] 'And that the virtues of many should not have their credit risked (κινδυνεύεσθαι passive) upon the good or bad speaking of one man.' The construction is, καὶ μὴ πολλῶν ἀρετὰς ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ κινδυνεύεσθαι πιστευθῆναι εὐ τε καὶ χεῖρον εἰπόντι: literally, 'should not run the risk, in one man, of being believed in according to his good or bad speaking.' For ἐν ἐνὶ—κινδυνεύεσθαι compare Eur. Cycl. 654 ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύσομεν πιστευθῆναι after the passive κινδυνεύεσθαι is analogous to the infinitive after the intransitive κινδυνεύω (e. g. ἐκινδύνευσεν διαφθαρῆναι, 'ran the risk of being destroyed,' Thuc. 3. 74). εἰπόντι, the dative after πιστευθῆναι.

27. χαλεπὸν γάρ, etc.] Explains χεῖρον εἰπόντι, showing how hard it is to speak well under the circumstances. 'It is hard to speak with perfect propriety when you can scarcely establish even the impression of truthfulness;' that is, it is hard to speak correctly to an audience part of which will think the facts are exaggerated, and the other part that they are less than the truth, as explained in the following sentence. For the expression ἡ δόκησις βεβαιούται, cp. Thuc. 3. 43 τῆς οὐ βεβαίου δοκῆσεως τῶν κερδῶν.

30. πρὸς ᾧ, etc.] 'Compared with what he wishes and knows.' Βούλεται, sc. δηλοῦσθαι.

31. ὁ ἀπειρος] = ὁ μὴ ξυνηιδώς. πλεονάζεσθαι, sc. ἂν νομίσειε.

34. τῷ δ' ὑπερβάλλοντι αὐτῶν] 'The speaker who passes beyond them,' i. e. who describes what is beyond their powers: αὐτῶν, not necessarily

αὐτῶν (although *ἐαυτοῦ* immediately precedes), because governed by *ὑπερβάλλοντι* and not directly by *ἀπιστοῦσιν*, cp. Thuc. 1. 95 *προσεῖχον τὴν γνώμην ὡς οὐ περιοφόμενοι τὰλλὰ τε καταστησόμενοι ἢ φαίνοιτο ἀριστα αὐτοῖς*, and *infra* 6. 69 *πάντα τέ σφισιν ἐνδεὰ εἶναι καὶ λόγῳ αὐτοῖς οὐπω ἱκανὰ εἰρήσθαι*.

ii. 34. *φθονοῦντες*] i. e. 'Envyng what they hear.'

36. *ὅμων—ἐπὶ πλείστον*] 'To meet the wish and thought of each of you as far as possible.' *βουλήσεως τε καὶ δόξης* refer back to *βούλεται τε καὶ ἐπίσταται* above.

39. *τὴν γὰρ χώραν—οἰκοῦντες*] Cp. Thuc. 1. 2 *τὴν γοῦν Ἀττικὴν—ἀνθρώποι φύκουν οἱ αὐτοὶ ἀεὶ. διαδοχῇ ἐπιγιγνομένων* with *οἰκοῦντες*, 'Inhabiting in or with a succession of posterity.' (Arnold.)

43. *τὰ δὲ πλείω—ἐπηυξήσαμεν*] Is added to modify and correct the previous statement *κτησάμενοι—προσκατέλιπον*: cp. Thuc. 3. 17 *κατὰ τὸν χρόνον τούτον ἐν τοῖς πλείστοις δὴ νῆες ἐγένοντο· παραπλήσια δὲ καὶ πλείους ἀρχομένου τοῦ πολέμου*: and see on Hdt. 9. 37 *supra*.

44. *ἐν τῇ καθεστηκυίᾳ ἡλικίᾳ*] 'In the vigour of life:' cp. Latin '*constituta aetas*.'

48. 'Ἑλληνα] An adjective, as in Aesch. Ag. 1254

καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἑλλήν' ἐπίσταμαι φάτιν.

56. *διὰ τὸ μὴ ἐς ὀλίγους—οἰκεῖν*] 'Because it is ordered in the interests not of the few but of the many.' For the expression, cp. Thuc. 8. 53 *ἐς ὀλίγους μᾶλλον τὰς ἀρχὰς ποιήσομεν. οἰκεῖν* intransitive.

58. *πρὸς τὰ ἴδια διάφορα*] 'With respect to their private differences.'

ἀξίωσιν] 'Rank.'

59. *οὐκ ἀπὸ μέρους*, etc.] 'He is preferred to public honours more from considerations of merit than of class' (*μέρους*).

60. *οὐδ' αὖ κατὰ πένιαν*, etc.] 'Sensus est ceu esset scriptum οὐδ' αὖ πένις μὲν ἂν ἔχων δέ τι, etc.' (Poppo.) 'Nor again on the ground of poverty, when he is yet able to do some service to the state, is he prevented by the obscurity of his social position.'

61. *ἐλευθέρως δέ*, etc.] Translate, 'We practise freedom (*ἐλευθέρως πολιτεύομεν*) both in our public life and in the absence of all suspicion about each other's daily pursuits.' *πολιτεύομεν* is here used in its widest sense to denote the life of a citizen, whether in public or private. The freedom of Athenian life was referred to by Nicias in his speech on the eve of the battle in the harbour, *τῆς ἐν αὐτῇ ἀνειπτάκτου πᾶσιν ἐς τὴν δίαιταν ἐξουσίαν* *infra* 6. 10.

64. *οὐδὲ—προστιθέμενοι*] Arnold (with Poppo) explains, 'Nor wearing a look of offence, which, though harmless in effect, is yet troublesome and painful.' *ἀζημίος* appears, however, in good Greek, to be almost invariably used in the passive sense, and it seems better to translate, 'Nor by our looks inflicting an annoyance which pains while it cannot be retaliated.' *ἀζημίος*, literally, 'unpunished,' 'against which there can be no legal redress.' For *προστιθέμενοι*, cp. Hdt. 4. 65 *ὡς οἱ ἔοντες οἰκτιροὶ πόλεμον προσεθήκαντο*; and see on *προσπεριψάτο* *infra* Dem. 3. 6: or *προστιθέμενοι* may be ex-

plained by the *reciprocal* force of the middle, 'inflicting on each other.' Cp. the preceding words *τὴν πρὸς ἀλλήλους ὑποψίαν*.

65. ἀχθηδύνας] Active, as in Thuc. 4. 40 δι' ἀχθηδύνα, 'in order to annoy.'

66. δέος] 'Awe,' 'reverence,' as opposed to the mere dread of punishment. Cp. Soph. Aj. 1073

οὐ γὰρ ποτ' οὐτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς
φέρουσιν' ἂν ἔνθα μὴ καθεστήκη δέος

* * * * *

δέος γὰρ ᾧ πρόσσεστιν αἰσχύνῃ θ' ὁμοῦ
σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίστασο.

68. αἰσχύνῃ—φέρουσι] Sc. to those who violate them.

70. γνώμη] By our intelligence: equivalent to γνώμης ξυνέσει, for which the Athenians claim credit in Thuc. 1. 75.

θυσίαις—νομίζοντες] For the dative, cp. Thuc. 1. 77 οἷς ἡ ἄλλη Ἑλλὰς νομίζει.

77. ξενηλασίαις, etc.] As at Sparta.

80. οἱ μὲν] The Lacedaemonians.

83. καθ' ἑκάστου] With the separate force of any one state, e. g. Lacedaemon, Corinth, Boeotia.

μετὰ πάντων] With the whole confederate body.

84. αὐτοί] 'By ourselves,' 'alone.'

96. πλούτῳ—χρώμεθα] 'We employ wealth rather as an occasion for acting than for a vaunt in talking.' (Arnold.)

98. ἐνι τε—γνώναι, etc.] The meaning is, 'With us the statesman attends to business as well as politics: and the man of business (ἐτέροις = those who are not professed politicians) may be a good judge of politics.'

102. κρίνομέν γε ἡ ἐνθυμούμεθα] 'We can judge at any rate, if we cannot contrive.' (Arnold.)

105. τότε ἔχομεν ὥστε τολμᾶν] The clause ὥστε τολμᾶν is added in explanation of and in apposition to τότε. Cp. Thuc. 7. 14 εἰ δὲ προσγενήσεται ἐν ἔτι τοῖς πολεμίοις ὥστε—χωρῆσαι. Soph. Aj. 378

οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν τοῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν.

106. δ—φέρει] δ = τὸ ἐκλογίζεσθαι. The regular construction would be, δ τοῖς ἄλλοις ὅκνον φέρει, ἀμαθία δὲ θράσος, (φέρει). To heighten the emphasis, ἀμαθία μὲν θράσος is placed first, and then δ is repeated in λογισμός.

109. καὶ διὰ ταῦτα, etc.] 'And yet are not deterred thereby from danger.'

III. βεβαιότερος—ὥστε—σώζειν] 'He that has done the favour shows himself the firmer friend, in keeping the favour owing by good-will to him whom he has benefited.' ὥστε σώζειν explains and limits βεβαιότερος, the sense being the same as if we had βεβαιότερος σώζειν without ὥστε. See also on τότε ἔχομεν ὥστε τολμᾶν supra 105. Arnold (with Poppe) explains, 'So as to keep alive the obligation by means of good-will exhibited towards the person on whom he has conferred it.'

115. τῷ πιστῷ] 'The confidence,' 'confiding spirit,' cp. Thuc. 1. 68 τὸ πιστὸν τῆς καθ' ὑμᾶς αὐτοῦς πολιτείας καὶ ὁμλίας.

ii. 116. 'Ελλάδος παιδευσιν] 'A school for Greece : ' for a somewhat similar form of expression, cp. *infra* Aelian 19 ὁμμάτων πανήγυριν, i. e. a feast for the eyes.

117. παρ' ἡμῶν] 'From among us,' 'from our midst.'

ἐπὶ πλείστα εἶδη] 'For the most varied conditions of life.'

μετὰ χαρίτων μάλιστα εὐτραπέλων] 'With the easiest versatility and grace.'

122. ἀγανάκτησιν ἔχει] 'Occasions indignation.'

127. τῶν ἔργων] Goes both with ὑπόνοιαν and ἀλήθεια. 'The truth of the facts will mark the conception we have formed of them.'

135. τὴν εὐλογίαν ἐφ' οἷς] i. e. τούτων ἐφ' οἷς. See on τὸ δ' εὐτυχὲς οἱ *infra* 181.

138. ἰσορροπος τῶν ἔργων] ἰσοστάσιος, μὴ ὑπερβάλλων τὰ πράγματα Scholiast. ἔργων is the genitive of comparison, cp. Soph. El. 87 γῆς ἰσομοίρος ἀήρ.

δοκεῖ δέ—καταστροφῇ] 'I think the end which these have now met with brings a man's worth to light, whether as the first revelation or the final proof of it.' πρώτη τε μηνύουσα is explained by the following words, τοῖς ἄλλα χείροσι—ἐβλαψαν.

144. πενίας ἐλπιδι] 'A hope about' or 'in respect to poverty : ' what the hope is, is shown in the next words.

146. ποθεινοτέρων αὐτῶν λαβόντες] αὐτῶν, i. e. πλούτου and πενίας ἐλπίδος. λαβόντες, equivalent to ὑπολαβόντες, as *infra* 3. 40 πιστότερον αὐτῶν λαβόντες.

147. μετ' αὐτοῦ] i. e. τοῦ κινδύνου, 'in conjunction with,' or 'while undergoing the danger.'

148. τὸ ἀφανὲς τοῦ κατορθώσκειν] 'The uncertainty of success.'

150. ἐν αὐτῷ] i. e. τῷ ἤδη ὀρωμένῳ, 'The work or business which lay in sight or at hand.' Arnold takes ἡγησάμενοι, in a *pregnant* sense, to mean 'thinking right,' like οἶεσθαι in Xen. Hell. 5. 1 οἶεσθε ταῦτα πάντα καρτερεῖν.

153. τύχης ἄμα ἀκμῇ] 'At the height of their fortune.'

τῆς δόξης, etc.] 'Were taken away from what was their glory rather than their fear.' (Arnold.)

162. αἰσχυνόμενοι] Cp. Thuc. 5. 9 νομίσαντες εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν τὸ ἐθέλειν καὶ τὸ αἰσχυνέσθαι, and Hom. Il. 5. 531

αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σοοὶ ἢ ἐπέφανται.

164. ἔρανον] What the ἔρανος was is explained in the following words κοινῇ γάρ, etc.

166. ἀλλ' ἐν ᾧ, etc.] 'But that tomb (viz. the whole world, πᾶσα γῆ) in which their glory is left to everlasting remembrance on every occasion of word or deed that from time to time (ἀεὶ) may arise to recall it.'

170. ἀγραφος μνήμη τῆς γνώμης μᾶλλον ἢ τοῦ ἔργου] An unwritten record of the mind rather than of any actual monument : cp. Aesch. Prom. 789 μνήμοσιν δέλτοισι φρενῶν.

171. τὸ εὐδαιμον, etc.] 'That happiness is (i. e. results from) freedom, and freedom is courage.'

174. ἡ ἐναντία μεταβολή] 'Change to the opposite,' i. e. from prosperity to misfortune.

176. τὰ διαφέροντα] 'The difference' or 'change.'

177. ἡ—κάκωσις] 'The ruin which comes with cowardice.' ἐν τῷ seems to be a gloss on μέτα τοῦ, and is probably corrupt.

ὁ μετὰ ῥώμης—θάνατος] 'The unfelt death which befalls him in the midst of his strength and hope for the common welfare.' (Arnold.)

181. τὸ δ' εὐτυχὲς οἶ] Supply τοῦτων before οἶ:—'Good fortune is theirs who obtain,' etc., cp. infra 185 καὶ λύπη οὐχ ἂν ἂν τις—στερρῖσκηται, 'Grief is not felt for those things of which,' etc. and infra 203 μεγάλη ἡ δόξα ἥς ἂν—κλέος, etc. i. e. ταύτης ἥς. Soph. Aj. 1050

δοκοῦντ' ἐμοὶ δοκοῦντά θ' δε κραίνει στρατοῦ.

183. ἐνευδαιμονῆσαι, etc.] 'The duration of whose life was commensurate with that of their happiness.' (Arnold.) For the verbs with ἐν, cp. Eur. Hipp. 1096

ὡς ἐγκαθηβᾶν πόλλ' ἔχεις εὐδαίμονα,

Bacch. 508

ἐνδυστυγῆσαι τοῦνομ' ἐπιτήδειος εἶ.

184. With πείθειν supply καρτερεῖν ταῦτα from καρτερεῖν δὲ χρή infra 187.

191. παῖδας ἐκ τοῦ ὁμοίου παραβαλλόμενοι] 'Risking a like stake in their children.'

199. φθόνος γάρ, etc.] Cp. infra Dem. 38. 3 οὐδὲ γὰρ ὁ φθόνος αὐτοῖς (τοῖς τεθνεώσιν) ἐτι τηνικαυτ' ἐναντιοῦται.

202. τῆς ὑπαρχούσης—γενέσθαι] 'Not to fall below your natural fortitude,' i. e. by giving way to excessive lamentation.

203. καὶ ἥς, etc.] 'And great is her glory whose name is least known amongst men for good or evil.' See on τὸ δ' εὐτυχὲς οἶ supra 181.

209. τοῖς δέ] δέ marks the apodosis, as in Thuc. 2. 65 ἐπεὶ τε ὁ πόλεμος κατέστη, ὁ δὲ φαίνεται, etc.; and 3. 98 μεχρὶ μὲν οὖν—εἶχον τὰ βέλη—οἱ δὲ ἀντεῖχον. See on 6. 119 infra.

210. ὃν προσήκει] Sc. αὐτῷ ἀπολοφύρεσθαι.

iii. 3. διὰ γὰρ—πρὸς ἀλλήλους] Cp. τῆς ἐλευθερίας τῷ πιστῷ mentioned as a characteristic of the Athenian democracy, supra 2. 115.

4. τὸ αὐτό] 'The same feeling,' sc. of fearlessness.

6. οὐχ—ἡγείσθε, etc.] The construction is, οὐχ ἡγείσθε μαλακίζεσθαι ἐπικινδύνως ἐς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἐς τὴν τῶν συμμάχων χάριν. 'You do not consider that your weakness is perilous to yourselves, and at the same time confers no obligation on your allies.' ἐς ὑμᾶς depends on ἐπικινδύνως, ἐς χάριν directly on μαλακίζεσθαι.

7. οὐ σκοποῦντες, etc.] 'Not reflecting that your rule is a despotism, and that in the face of their plots against you, and aversion to your sway, their obedience is ensured not by any kindness you may show them, to your own hurt, but by a superiority which depends on force rather than their good will.'

8. πρὸς—αὐτοῖς] Is placed for emphasis at the head of the whole

sentence (καὶ πρὸς—περιγένησθε), and depends loosely on both χαρίζησθε and περιγένησθε.

iii. 9. οἱ] Is probably spurious, being omitted by all the best MSS.

12. νόμοις] Diodotus was not proposing to repeal a law, but merely a ψήφισμα; but the two cases are confounded in Cleon's argument.

14. φαυλότεροι] ἀμαθέστεροι. Scholiast.

17. τῶν τε ἀεὶ—περιγίγνεσθαι] 'To outdo all propositions which from time to time (ἀεὶ) are made for the conduct of public affairs.'

ὡς—γνώμην] 'Imagining that they can find no greater field for displaying their ability.'

18. ἂν δηλώσαντες] The participial equivalent of δηλώσειαν ἂν.

19. τῇ ἐξ ἑαυτῶν ξυνέσει] Cp. τῷ ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν εἰσλήψω supra 2. 79.

20. ἀδυνατώτεροι] The order is ἀδυνατώτεροι (sc. 'than cleverer men') μέμψασθαι τοῦ καλῶς εἰπόντος λόγον.

21. κριταὶ ἀπὸ τοῦ ἴσου] 'Impartial judges.'

23. ἡμᾶς] i. e. the orators.

24. παρὰ δόξαν] 'Contrary to our true conviction.' So παρὰ γνώμην τι καὶ πρὸς χάριν λέγει Thuc. 3. 42.

ὁ αὐτός, etc.] Cp. Thuc. 2. 61 ἐγὼ μὲν ὁ αὐτός εἰμι καὶ οὐκ ἐξίσταμαι, and Soph. Oed. Rex 557

καὶ νῦν ἔθ' αὐτός εἰμι τῷ βουλευμάτι.

27. ἀμβλυτέρᾳ] Sc. than if no delay (διατριβὴ χρόνου) had intervened.

28. ἀμύνασθαι] The infinitive, as subject of the sentence, may either take the article, or stand without it as here.

ἀμύνασθαι—ἀναλαμβάνει] 'Vengeance at the least interval from the wrong is the most completely adequate in the satisfaction which it recovers.'

33. τὸ πάνυ δοκοῦν—ἐγνωσται] 'That admitted truths have never been received as such.' The truths he refers to are:—1. That the Athenians cannot be benefited by being wronged; 2. That the Athenians' loss is the Mytileneans' gain. Or perhaps we should translate, 'that we have never agreed to what we are certainly decided on,' referring τὸ πάνυ δοκοῦν to the decree passed about Mytilene; the form of expression is quite compatible with this meaning. Cp. Soph. Aj. 1050

δοκοῦντ' ἐμοὶ δοκοῦντά θ' ὅς κραινὲι στρατοῦ.

36. ἐτέροις] Sc. the orators.

37. θεαταὶ τῶν λόγων] Cp. σοφιστῶν θεαταῖς infra 50, and Ar. Rhet. 1. 3 ἀναγκὴ δὲ τὸν ἀκροατὴν ἢ θεωρὸν εἶναι ἢ κριτὴν.

38. ἀκροαταὶ τῶν ἔργων] Is explained by the next passage τὰ μὲν μέλλοντα—ἐπιτιμησάντων, which must be compared with what Nicias says, Thuc. 7. 48 καὶ γὰρ οὐ τοὺς αὐτοὺς ψηφιεῖσθαι τε περὶ σφῶν αὐτῶν καὶ τὰ πράγματα ὥσπερ καὶ αὐτοὶ ὁρῶντες καὶ οὐκ ἄλλων ἐπιτιμήσει ἀκούσαντας γνῶσεσθαι, ἀλλ' ἐξ ὧν ἂν τις εὖ λέγων διαβάλλοι ἐκ τούτων αὐτοὺς πείσεσθαι.

39. τὰ δὲ πεπραγμένα, etc.] 'And as for what has already happened, giving less credit to facts themselves on the evidence of your own eyesight, than to what you hear about them from the mouth of clever critics.' The

simple construction would be τὰ δὲ πεπραγμένα ἤδη οὐ πιστότερα ὕψει λαβόντες, etc.; but for greater emphasis πεπραγμένα is reserved to stand in contrast with μέλλοντα, and is repeated by a fresh word, δρασθέν, to form a fresh antithesis to ἀκουσθέν.

40. ἀπὸ τῶν—ἐπιτιμησάντων] Is the equivalent of ἄλλων ἐπιτιμήσει of Thuc. 7. 48, quoted above.

45. μὴ ὕστεροι—τῇ γνώμῃ] 'To appear not to follow behind the speaker in thought' (but on the contrary, to anticipate him, as explained in the next words).

46. ὀξέως—προεπαίνεσαι] 'To be quick to applaud a point (or bit) even before it is uttered.'

τι λέγοντος] The gen. absolute, 'when a speaker says something,' i. e. something to the purpose, like λέγω τι; in Soph. Oed. Rex 1475, and opposed to οὐδὲν λέγειν, 'to talk nonsense.'

48. ἡτοῦντες ἄλλο τι, etc.] 'With your thoughts fixed on things far removed from practical realities.'

52. μάλιστα μίαν πόλιν, etc.] 'Have, for one city, done you the greatest injury,' i. e. have injured you more than any one city. Cp. infra 4. 45 μὴ πόλει—μέγιστον, and Thuc. 1. 74 μάλιστα ἐτιμήσατε ἄνδρα ξένον.

65. πάρεσχεν ὄκνον μὴ ἐλθεῖν ἐς τὰ δεινά] For the redundant negative, cp. ἂ πρότερον ἀπεκρύπτετο μὴ ποιεῖν Thuc. 2. 53.

69. εἴωθε, etc.] The order is, εἴωθε δὲ (ἡ εὐπραξία) ἐς ὕβριν τρέπειν (ταύτας) τῶν πόλεων αἷς ἂν μάλιστα (ἀπροσδόκητος) καὶ δι' ἐλαχίστου ἀπροσδόκητος ἡ εὐπραξία ἐλθῇ.

71. τὰ δὲ πολλά] Is nominative, the construction being, τὰ δὲ πολλά ἀσφαλέστερά ἐστι κατὰ λόγον τοῖς ἀνθρώποις εὐτυχοῦντα ἢ παρὰ δόξαν (αὐτοῖς εὐτυχοῦντα). 'In general, prosperity is surer when it comes to men in the ordinary course of events, than when it comes unexpectedly.'

74. μὴδὲν διαφέροντας—τετιμῆσθαι] 'Ought never to have been honoured by you above (διαφέροντας) the other allies.'

77. καὶ μὴ τοῖς μὲν προστεθῇ—τὸν δὲ ἀπολύσῃ] See on μὴ βούλεσθε—τούτους δὲ ἀπόλλυτε supra Andocides 35.

83. τίνα οἴεσθε ὄντινα—ἀποστήσεται] The full and unattracted sentence would be, τίνα οἴεσθε εἶναι ὅστις οὐκ ἀποστήσεται; the relative is here attracted to the case and construction (accusative with infinitive) of its antecedent, as in Thuc. 3. 46 τίνα οἴεσθε ἦντινα οὐκ ἀμεινον μὲν ἢ νῦν παρασκευάσασθαι; and Plat. Prot. 323 C ἀναγκαῖον οὐδένα ὄντιν' οὐχὶ ἀμωσ-γάπως μετέχειν αὐτῆς.

91. λόγῳ πιστὴν οὔτε χρήμασιν ὤνητῇ] 'Which rhetoric can make sure or money buy.' But perhaps it is better to take πιστὴν as active, = 'relying on.' Cp. supra 32 καὶ δήλον ὅτι ἡ τῷ λέγειν πιστεύσας—ἡ κέρδει ἐπαιρόμενος—πειράσεται, and Soph. Oed. Col. 1031

ἀλλ' ἔσθ' ὅτ' σὺ πιστὸς ὢν ἔδρας τάδε.

92. ξυγγνώμην—λήψονται] 'It will be allowed them that their fault was but one of human infirmity. Cp. Herod. 1. 89 συγγνώντες ποιεῖν σε δίκαια.' (Arnold.)

iii. 97, 100. *καὶ μὴ πρὸς τοὺς—καὶ μὴ ἐν ᾧ*] The *μή* makes a strong asseveration, as in Hom. Il. 10. 329-30

*ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτοὺς ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
μὴ μὲν τοῖς ἱπποῖσιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος.*

And Ar. Av. 194, 5

*μὰ γῆν μὰ παγίδας μὰ νεφέλας μὰ δίκτυα,
μὴ 'γὼ νόημα κομψότερον ἤκουσά ποι.*

Or in each case an imperative may be understood after the *μή*: 'let not pity be given:' 'let not the orators contend.'

103. *ὁμοίους*, etc.] 'Who are left the same as before, and none the less hostile.'

106. *ὑμᾶς αὐτοὺς δικαίωσθε*] Corresponds rhetorically to *τὰ δίκαια ἐς Μυτιληναίους ποιήσετε*. 'You will do justice upon yourselves,' i. e. will condemn yourselves as tyrannising unjustly over others.

108. *τοῦτο δρᾶν*] Sc. rule by force.

109. *ἐκ τοῦ ἀκινδύνου ἀνδραγαθίζεσθαι*] *ἀσκειν ἀνδραγαθίαν ἀκίνδυνον*, Scholiast. Cp. *ἀπραγμοσύνη ἀνδραγαθίζεται* Thuc. 2. 63.

114. *διόλλυνται*] Probably means, 'destroy him:' the middle voice, as in Thuc. 6. 12 *τοὺς φίλους ξυναπόλεσθαι*, and perhaps in Soph. El. 1010 *ἡμᾶς ὀλεσθαι κάξερημῶσαι γένος*.

115. *μὴ ξὺν ἀνάγκῃ*] Equivalent to *μὴ ξὺν προφάσει* supra. 'He who has been attacked wantonly' (without any urgent cause driving the aggressor into the attack).

116. *τοῦ ἀπὸ τῆς ἴσης ἐχθροῦ*] 'The enemy who is equally aggressive,' i. e. who will attack, if he is not attacked first.

117. *γενόμενοι*, etc.] 'Going back in feeling to the moment of suffering,' i. e. to the moment when the Mytileneans injured you by revolting. Cp. supra 28 *ἀμύνασθαι τῷ παθεῖν ὅτι ἐγγύτατα κείμενον*, etc.

iv. 1. *τῆς πόλεως*] Ambracia.

7. *ἐπὶ τῆς ἐσβολῆς*] 'Towards the pass.'

13. *τῇ ὄψει*, etc.] 'Not being detected by their faces,' or 'appearance.'

22. *ἅμα τοῦ ἔργου τῇ ξυντυχίᾳ*] 'Concurrently with the action.' Cp. Thuc. 1. 33 *ἡ ξυντυχία τῆς ἡμετέρας χρείας*.

31. *ξυνέησαν*] Sc. from Olpe.

45. *μὴ πόλει—μέγιστον*] See on *μάλιστα μίαν πόλιν* supra 3. 52.

v. 11. *ὀλοφυρῶν—εἰ ποτε ὄψοιντο*] Virtual oratio obliqua: 'lamentations at the thought of whether they should ever see their friends again.'

13. *ἐν τῷ παρόντι καιρῷ—μᾶλλον αὐτοὺς ἐσθίει τὰ δευρὰ ἢ ὅτε ἐψηφίζοντο πλεῖν*] The same thought in Eur. Supp. 484, 5

*εἰ δ' ἦν παρ' ὄμμα θάνατος ἐν ψήφου φορᾷ,
οὐκ ἂν ποθ' ἔλλαδ' ὀριμαντὴς ἀπώλλυτο.*

17. *ὡς ἐπὶ—διάνοιαν*] 'To see the realization of a notable and incredible idea,' viz. the expedition to Sicily, which no one had dreamt of seeing carried into execution.

18. *παρασκευή*, etc.] The difficulty arises from the combination in one sentence of two sets of superlatives, 1. *πρώτη*; 2. *πολυτελεστάτη καὶ εὐπερ-*

πρωτάτη. Literally, 'This expedition was the first which, sailing from a single city, and that with a purely Greek force, was prepared on the most costly and magnificent scale known up to that time,' i. e. according to English idiom, 'was the first which was prepared on *such* a costly and magnificent scale.'

μᾶς πόλεως] Opposed to a confederate force, such as, for instance, fought at Troy or Salamis. Also see on **μάλιστα μίαν πόλιν** supra 3. 52.

21. ἡ αὐτῇ] See Thuc. 2. 58 τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους Ἀγναν δ' Νικίου καὶ Κλεόπομπος δ' Κλεινίου, **εὐστρατηγοὶ ὄντες Περικλέους, λαβόντες τὴν στρατιὰν ἤπερ ἐκείνος ἐχρήσατο** (viz. against Epidaurus) **ἐστράτευσαν εὐθὺς ἐπὶ Χαλκιδέας—καὶ Ποτίδαιαν.**

25. οὗτος δὲ δ' στόλος] Supply **ὠρμήθη** from the preceding **ὠρμήθησαν.**

26. κατ' ἀμφοτέρα, etc.] 'Fitted out in both branches, ships and land force, with whatever might be wanted.' Cp. Thuc. 7. 50 **παρεσκευάζοντο ὡς ἐπιθησόμενοι κατ' ἀμφοτέρα—καὶ ναυσὶ καὶ πεζῶ.**

οὗ] i. e. **τούτῳ οὗ.** See on **τὸ δ' εὐτυχὲς οἷ** supra 2. 181.

29. δραχμήν] = six obols: the usual pay was only three, or half a drachma; at Potidaea the sailors received a drachma a day, the hoplites two.

30. κενάς] 'Unequipped:' the trierarchs had to supply the outfit.

31. ὑπηρεσίας] Cp. Thuc. 1. 143 **κυβερνητὰς ἔχομεν πολίτας καὶ τὴν ἄλλην ὑπηρεσίαν πλείους καὶ ἀμείνους:** 'the petty officers,' such as **κυβερνητῆς, κελευστής, etc.**

32. τοῖς θρανίοις] οἱ θρανῖται μετὰ μακροτέρων κωπῶν ἐρέττοντες πλείονα κόπον ἔχουσι τῶν ἄλλων. διὰ τοῦτο τούτοις μόνοις ἐπιδόσεις ἐποι- οῦντο οἱ τριήραρχοι, οὐχὶ δὲ πᾶσι τοῖς ἐρέταις, Scholiast.

34. ἐς τὰ μακρότατα] = ἐπὶ τὸ πλείστον, Scholiast.

36. καταλόγοις χρηστοῖς] 'Picked lists.' In the same sense, cp. Thuc. 5. 8 τῶν γὰρ Ἀθηναίων ὅπερ ἐστράτευσεν καθαρὸν ἐξήλασε καὶ Λημνίων τὸ κράτιστον.

37. σπουδῇ σκευῶν] 'Zeal about the equipment.' Cp. infra 6. 182 **σπουδῇ τῆς ὁδοῦ.**

39. ὃ τις ἕκαστος προσετάχθη] 'In his own post or duty.' Cp. infra 6. 39 **ὡς δὲ τις ἐν ᾧ προσετάχθη αὐτὸς ἕκαστος ἠπείγετο πρῶτος φαίνεσθαι.**

40. ἐπιδείξιν—εἰκασθῆναι] 'An impression was produced rather of a display of might and power before the rest of Greece, than of a preparation against an enemy.' **ἐς τοὺς Ἕλληνας** depends on **ἐπιδείξιν;** for **εἰκασθῆναι**, cp. Thuc. 1. 10 **διπλασίαν ἂν τὴν δύναμιν εἰκάξεσθαι**, i. e. 'would be likened to be (would produce the impression of being) double what it is.'

43. προσετέτελέκει] 'Had spent on the expedition.'

44. ἃ τε περὶ τὸ σῶμα, etc.] 'What people had spent on their own equipment, and what the trierarchs had spent on the several ships.'

46. τοῦ ἐκ τοῦ δημοσίου μισθοῦ] 'The pay issued from the public funds.'

47. ἐπὶ μεταβολῇ] 'For barter,' cp. Thuc. 7. 13 **οἰόμενοι χρηματιεῖσθαι μάλλον ἢ μαχεῖσθαι**, and *ibid.* **εἰσι δ' οἱ καὶ αὐτοὶ ἐμπορευόμενοι** (trading) — **τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ναυτικοῦ ἀφήρηται.**

v. 51. *στρατιῶς—ὑπερβολή*] 'Superiority of force over those against whom they were sailing.'

53. *πρὸς τὰ ὑπάρχοντα*] 'Compared with their actual resources.'

56. *ὑπὸ κήρυκος*] 'Praecone verba praecone.' (Haack.)

vi. 5. *λόγῳ αὐτοῖς οὕτω ἱκανὰ εἰρησθαι αὐτοῖς*. 'By them,' i. e. the commanders; *αὐτοῖς*, not *αὐτοῖς*, though immediately preceded by *σφίσι*. See on *τῷ ὑπερβάλλοντι αὐτῶν* supra Thuc. 2. 35.

6. *πατρώθεν ἐπονομάζων*] The father's name, when joined with the man's own, would serve to distinguish the family. See on *οὐκ ὄνειδος—οἰκία οὐσα* supra Andocides 15.

7. *φυλὴν*] Cp. supra Thuc. 2. 6 *ἥς ἕκαστος ἦν φυλῆς*: the *φυλὴ* was the chief social bond of connection among the Athenians.

10. *τῆς ἐν αὐτῇ ἀνεπιτάκτου*, etc.] See on *ἐλευθέρως—ὑποψίαν* supra Thuc. 2. 61.

11. *ἄλλα τε λέγων—ἐπιβοῶνται*] The order is, *ἄλλα τε λέγων ὅσα καὶ ὑπὲρ ἀπάντων—προφερόμενα ἐν τῷ τοιούτῳ—ἀνθρωποι εἴποιεν ἂν οὐ—φυλάξάμενοι, ἀλλ' ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ—ἐπιβοῶνται* (= *εἴποιεν ἂν*).

13. *καὶ—προφερόμενα*] *καὶ* does not here mean 'and,' but simply emphasizes *ἀπάντων*, as in Thuc. 4. 14 *καὶ ἀπὸ πάντων ἤδη βεβηθηκότες—παραπλήσια* as predicate must be taken closely with *προφερόμενα*. The whole clause *καὶ ὑπὲρ ἀπάντων—προφερόμενα* is removed, for emphasis, from the words *ἄλλα ὅσα* with which it is naturally connected and must be construed. *ἐπιβοῶνται* is a mere repetition of *εἴποιεν ἂν*, and in construction is redundant. Translate: 'And adding all the other arguments which, brought forward as they are on all occasions in a similar strain, about wives and children, and the gods of their fathers, men make use of in similar stress of times, nor afraid of appearing to deal with old-fashioned topics, but appealing to them (*ἐπιβοῶνται*) because they consider them useful for their present alarm.'

15. *ἀναγκαῖα*] 'What time would allow of,' 'that little it was possible to say,' like *αὐτὰ τἀναγκαῖότατα* of Dem. de Cor. 269. Cp. Thuc. 1. 90 *ἀναγκαῖοτατον ὕψος*, and Plat. Rep. 369 D *εἴη δ' ἂν ἡ ἀναγκαῖοτάτη πόλις ἐκ τεττάρων ἢ πέντε ἀνδρῶν*.

17. *ὥς ἐπὶ πλείστον ἐδύνατο*] 'As widely extended as he could.'

21. *ζεύγμα τοῦ λιμένος*] Cp. Thuc. 7. 59 *ἐκλον (οἱ Συρακόσιοι) τὸν λιμένα τριήρεσι πλαγίοις καὶ πλοίοις καὶ ἀκατίοις ἐπ' ἀγκυρῶν ὀρμίζοντες*.

τὸν παραλειφθέντα διέκπλουν] 'Any way through which they might find left practicable.' This is an instance of the distributive force of the article.

23. *παραπλησίαις—καὶ πρότερον*] 'With nearly the same number of ships as before.' Cp. infra 99 *παραπλήσια—καὶ ἔδρασαν*. So *ταῖς αὐταῖς—καί* infra Lysias 2. 14.

38. *τὰ ἀπὸ τοῦ καταστρώματος*] 'The service on the deck.' (Arnold.)

43. *ἐμβολαί, ἀνάκρουσις, διέκπλους*] Regular nautical manœuvres rendered impossible in the present instance by the want of space. *ἐμβολή*, a charge with the ship's beak, as opposed to the irregular *προσβολαί* mentioned below. The *διέκπλους* and *περίπλους* were the manœuvres on

which the Athenians chiefly relied, ὥπερ τῆς τέχνης μάλιστα ἐπίστευον Thuc. 7. 36.

53. καθ' ἐν ἑκαστον] 'In one particular point or direction.'

55. ἀκοῆς ἄν] i. e. τούτων ἄν.

57. τὴν τεχνήν] Sc. τὴν κελουστὴν, Scholiast.

58. ἐπιβοῶντες] Ἀ σχῆμα πρὸς τὸ σημαινόμενον, as though ἐβόαν οἱ κελουσταί had preceded, instead of βοῇ τοῖς κελουσταῖς ἐγένετο; cp. Thuc. 3. 36 ἔδοξεν αὐτοῖς—ἐπικαλοῦντες, quasi ἡξίωσαν—ἐπικαλοῦντες; Thuc. 6. 24 ἔρωε ἐνέπεσε—τοῖς ἐν ἡλικίᾳ εὐέλπιδες ὄντες; Thuc. 7. 42 τοῖς Συρακοσίοις—κατάπληξις ἐγένετο—ὀρώντες. With τοῖς Συρακοσίοις καὶ ξυμμάχοις understand ἐπιβοῶντες οἱ κελουσταί.

65. κεκτημένης] Passive.

72. πάντων γὰρ δὴ, etc.] διότι is Dobree's conjecture for διὰ τό. The construction is ὁ φόβος ἦν οὐδενὶ ὅμοιος πάντων τε ἀνακειμένων—ἐς τὰς ναῦς καὶ διότι—ἡραγκάζοντο ἔχειν. τε though joined to ὁ φόβος belongs in construction to πάντων ἀνακειμένων. The meaning perhaps is, 'The panic of the Athenians was like none known before, both because they had everything depending on their ships, and because even the view which they could gain of the sea-fight from the shore was necessarily (partial and) varying' (and this added to the confusion).

77. ἀνεθάρσυναν ἄν] See on ὑπέστρεφον ἄν supra Hdt. 8. 61.

83. ἴσα τῇ δόξῃ] 'In sympathy with their apprehensions.'

ἐν τοῖς χαλεπώτατα δῆγον] 'Fared hardest of all.' Cp. Thuc. 1. 6 ἐν τοῖς πρῶτοι; id. 3. 17 ἐν τοῖς πλείοις; infra Plat. 2. 29 ἐν τοῖς βαρυτάτα; ἐν τοῖς so used with the superlative, is invariable and adverbial: originally it would seem to have meant 'amongst them;' thus, e. g. ἐν τοῖς πρῶτοι is practically equivalent to πάντων πρῶτοι.

84. παρ' ὀλίγον, etc.] 'They were always within a little of escaping or being ruined.' Cp. Thuc. 4. 106 τὴν Ἡϊόνα παρὰ νύκτα ἐγένετο λαβεῖν.

86. πάντα, ὀλοφυρμός, etc.] Nominatives to ἦν. Cp. Aesch. Pers. 419 θάλασσα δ' οὐκέτ' ἦν ἰδεῖν.

90. λαμπρῶς] = φανερῶς. Cp. Thuc. 1. 49 ἡ τροπὴ ἐγένετο λαμπρῶς.

99. παραπλήσια, etc.] 'They were now suffering the same disasters as they had inflicted at Pylos.' See on παραπλησίαις καὶ πρότερον supra 23.

116. μὴ ἄν ἐτι ὀλεσθαι κρατῆσαι] ἄν with κρατῆσαι.

119. καὶ ἡ ἀνάστασις—ἐγένετο] καὶ marks the apodosis as infra 299 ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς, καὶ ἐποιοῦν ταῦτα, and Thuc. 2. 93 ὡς δὲ ἔδοξεν, καὶ ἐχάρουν εὐθύς. Cp. on τοῖς δέ supra Thuc. 2. 209.

121. ὅτι τὰς ναῦς—κινδυνεύοντες] Is in apposition to καθ' ἐν μόνον τῶν πραγμάτων.

132. οὐκ ἄνευ ὀλίγων] 'The negative must be twice repeated, as if it were οὐκ ἄνευ οὐκ ὀλίγων, just—as "non modo" in Latin is used instead of "non modo non." (Arnold.)

145. καὶ μὴν ἡ ἄλλη αἰκία, etc.] We may either take the καὶ before ἡ ἰσομοιρία τῶν κακῶν as the simple conjunction, and translate, 'And indeed their wretchedness in other respects and fellowship of misfortune, though it

had some alleviation, namely, that they suffered in company, seemed yet intolerable at that moment:’ or possibly *καὶ*—*ἔχουσα ὁμοῖα* may be equivalent to *καίπερ*—*ἔχουσα ὁμοῖα*. Cp. Eur. Med. 280

ἐρήσομαι δὲ καὶ κακῶς πάσχωσ’ ὁμοῖα, and the clause *καὶ ἡ ἰσομοιρία*—*τὸ μετὰ πολλῶν* may mean, ‘Although the fact that all shared alike in the calamity afforded some alleviation, namely, that they suffered in company.’ In this case, however, we should expect the genitive, rather than the nominative, absolute.

vi. 147. *ἀπὸ οὗτος*, etc.] Especially when they thought from what splendour, etc.; cp. supra 2. 122 *ἀγανάκτησιν ἔχει ὑφ’ οἷαν κακοπαθεῖ*; and supra 5. 11 *ὀλοφυρμῶν*—*εἰ ποτε ὄφοντο*: and for the double *οἷος* Soph. Aj. 923 *οἷος ὦν οἷως ἔχεις*.

149. *ἀφίκετο*] Sc. *τὰ πράγματα*.

163. *ταῖς συμφοραῖς*, etc.] ‘To blame yourselves for your misfortunes.’ Dative of circumstance.

169. *ὁμοῖα*] i. e. in spite of our disasters.

187. *εἰρημένον*] Participle absolute, like *δεδογμένον* Thuc. 1. 125.

192. *ἄνδρες γάρ*] Cp. Soph. Oed. Rex 55 foll.

ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς (sc. *γῆς*) *κρατεῖν*.

ὥς οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος οὔτε ναῦς

ἐρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω:

and infra Demosth. 9. 195 *οὐ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν οὐδὲ πλίνθοις ἐγώ*.

204. *περὶ τοῖς δορατοῖσι*—*κατέρρεον*] *εὐθὺς διεφθείροντο* refers to *τοῖς δορατοῖσι*; *ἐμπαλασσόμενοι κατέρρεον* to *σκευέσιν*, ‘got entangled with their baggage and fell down:’ for *κατέρρεον* in this sense, cp. Ar. Pax 146

ἐκεῖνο τήρει μὴ σφαλεῖς καταρρυῖς.

219. *ἀπεκρέβαντο*] i. e. the Peloponnesian and Syracusan soldiers hid them away, in order to use or sell them as slaves.

222. *ἐς τὸ κοινόν*] ‘To the body of the public prisoners,’ as opposed to those who were stolen away (*διακλαπέν*) and made slaves of by individual soldiers.

239. *νῆσφ*] Sphacteria.

245. *βασανίζομενος*] Sc. by the Lacedaemonians: *διὰ τὸ τοιοῦτο* with *βασανίζομενος*, ‘in order to discover the truth about such a charge.’

249. *ὅτι ἐγγύτατα τούτων αἰτία*] ‘Some charge very like this.’

251. *διὰ τὴν*—*ἐπιτήδευσιν*] ‘On account of a life habituated to the practice of every virtue.’ For the construction with *ἐς*, cp. supra 167 *πολλὰ μὲν ἐς θεοὺς νόμιμα δεδιήτημαι*.

256. *μεταβολῇ*] Sc. from heat to cold, and the reverse.

261. *κοτύλην*] The fourth of a choenix, or about half-a-pint; two *κότυλαι* of wine a-day was allowed to the Lacedaemonians in Sphacteria, *θεράποντι δὲ τούτων ἡμίσεια* Thuc. 4. 16.

267. *ἔργον Ἑλληνικόν*] The word *Ἑλληνικόν* seems to be added to make a rhetorical correspondence to the following *ὦν ἀκοῇ Ἑλληνικῶν ἴσμεν*.

271. οὐδὲν ὀλιγὸν ἐς οὐδὲν κακοπαθήσαντες] Cp. ὀλιγὸν οὐδὲν ἐς οὐδὲν ἐπενόουν Thuc. 7. 59.

275. τοῖς πάνυ τῶν στρατιωτῶν] 'Distinguished' or 'prominent soldiers,' so Thuc. 8. 89 τῶν πάνυ στρατηγῶν.

299. καὶ ἐποιοῦν ταῦτα] See on καὶ ἡ ἀνάστασις ἐγίγνετο supra 119.

XVII.

Xenophon.

i. 10. ταῦτα εἰπών] Sc. Thrasybulus.

18. τοῦ ὀμόλου] The level ground at the bottom of the hill, up which the enemy had marched to attack Thrasybulus.

ii. 1. A παρασαγγή, according to Hdt. 5. 53, is 30 stadia, or about 3½ miles: with Xenophon it is a varying distance, 5 parasangs usually making up a day's march or σταθμός.

23. παρεγγύνων] 'Passing on the word,' cp. Eur. Suppl. 700

ἐκτεινον ἐκτείνοντο καὶ παρηγγύων
κελευσμὸν ἀλλήλοισι σὺν πολλῇ βοῇ.

iii. 2. ἐπιδείκνυται] 'Makes a display' (in the manner of the sophists).

30. σπανέω ἀφ' ὧν] i. e. τούτων ἀφ' ὧν, 'a want of means to provide these pleasures.'

33. οἷς ἂν—ἐργάζονται] οἷς for αἷ by attraction of τούτοις.

37. ὑποκοριζόμενοι] 'Nicknaming:' the word is generally used in a favourable sense, as ἦν ὑποκοριζόμενοι καλοῦμεν ὡς εὐθελίαν infra Plato 5. 2.

43. ἐπ' ἀγαθοῖς, etc.] 'More distinguished for good deeds.'

74. τῆς ἡμέρας, etc.] 'Lulling to sleep the best of the day.'

81. οἷ] Sc. ὁ σὸς θίασος.

89. οἷς προσήκει] i. e. παρὰ οἷς προσήκει μὲ τιμᾶσθαι. 'Amongst whom it behoves me to be honoured,' viz. the good: for the omission of the preposition, cp. Xen. Mem. 3. 7 ἐν ταῖς συνουσίαις—αἷς σύνει τοῖς τὰ τῆς πόλεως πράττουσι, for ἐν αἷς, and Id. Hell. 1. 6 ἐν τῷ χρόνῳ ᾧ ἂν ἐκεῖνα προσδεχόμεθα, for ἐν ᾧ.

iv. 5. ὀρθὸν ἐκ τῶν ἐπηλλαγμένων] 'A straight scent after many cross ones.'

19. ἐφ' αὐτόν, etc.] 'Will bring upon himself the very baying and cry of the hounds he is fleeing from.'

22. περιέλξαντα, etc.] 'The hunter must gather up his cloak round his arm, catch up his staff, and run the hounds in the hare's track, minding not to head them, for this perplexes them.'

25. πάλιν περιβάλλει, etc.] 'Makes a long double back to the spot from which he was first started.'

XVIII.

Lysias.

i. i. ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν] Viz. Thrasybulus and his followers, who rescued Athens from the Thirty Tyrants.

3. στασιάσαντες, etc.] 'Having formed a party,' or 'seceded, on behalf of the democracy.'

πάντας πολέμιους κεκτημένοι] 'Having all the city (Athens) for their foe.' Cp. infra 11 πολέμιους δὲ—τοὺς αὐτῶν.

5. καινοῖς κινδύνοις] 'On the occasion of new dangers:' dative of circumstance.

11. ὅρκους καὶ συνθήκας] 'The oaths and pledges which they had made among themselves.'

πολέμιους, etc.] 'Having for enemies their own countrymen as well as their former foes' (the Thirty and their adherents).

16. Λακεδαιμονίαν] Sc. those who supported the Thirty at Athens, and were slain in the battle with Thrasybulus. Cp. infra 27 βία παρόντων Πελοποννησίαν.

18. τείχη] The long walls from Athens to Piræus, which were destroyed on the surrender of the city to Lysander, and were rebuilt on the restoration of the democracy.

οἱ κατελθόντες αὐτῶν] i. e. those of them who did not fall in the battle, but lived to be restored to their city.

20. οὐκ ἐπὶ τιμαρίαν—ἐτράποντο] Refers to the amnesty passed after the expulsion of the Thirty.

21. οὐτ' ἐλαττοῦσθαι, etc.] 'Unable to take less and unwilling to take more than their just rights.' ἐλαττοῦσθαι here means, 'to take less than one's rights as a free and equal citizen' (with reference to τῆς δουλείας infra).

22. πλέον ἔχειν] 'To take more than their share,' to enjoy more liberty than their fellow-citizens who remained in Athens.

30. τοὺς ξένους] The volunteers from Corinth who helped the Athenians to expel the Thirty.

ii. i. εἰ μὲν γὰρ—τὸν κάλλιστον] The thought is borrowed from Hom. Il. 12. 322 foll.

ᾧ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε
αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγῆρω τ' ἀθανάτω τε
ἔσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην,
οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν
νῦν δ', ἔμπηγς γὰρ κῆρες ἐφειστᾶσιν θανάτοιο
μυρία, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι,
ἴομεν.

15. θανάτου] The causal genitive. Cp. infra Plato 2. 18 εὐδαιμόνισα τοῦ τρόπου, Soph. El. 1027

ἡλῶ σε τοῦ νοῦ τῆς δὲ δειλίας στυγῶ.

16. κρείττον εἶναι γένεσθαι] 'It is well to have been born.' See supra on Hdt. 3. 66 οὐ γὰρ ἄμεινον.

XIX.

Hippocrates.

i. 10. συγγεγραμμένοις, etc.] 'Apprenticed and sworn according to medical law.'

13. ἐπὶ δηλήσει—εἰρξείν] 'That I will prevent them (sc. the διαιτήματα, prescriptions or rules of diet) from being used to the hurt or wrong of any one.'

ii. 1. ἡ τέχνη] 'The (physicians') art.'

XX.

Plato.

i. 1. αὐτό] i. e. τὸ τεθνάναι.

2. οἷον μηδὲν εἶναι, etc.] i. e. τοιοῦτόν ἐστιν οἷον (ἐστὶ) μηδὲν εἶναι τὸν τεθνεῶτα. 'Is like the dead man's being nothing and having no sense of anything.' Cp. infra 6 οἷον ὕπνος, 'is like a sleep'; 16 οἷον ἀποδημήσαι, etc. 'is like a removal from here to another place.' δ γὰρ πλοῦτος οἷον τιμὴ τις infra Arist. 8. 4. Similarly, ἐνθερίσαι μὲν ἡ πόλις οἷα βελτίστη infra Dicaearch. 2. 13. This construction is not to be confounded with the peculiar use of οἷος with the infinitive infra Arist. 7. 1.

3. ἡ κατὰ τὰ λεγόμενα, etc.] 'Or, as they say, it is a change and removal for the soul from this present place to another.'

4. τῇ ψυχῇ] Dativus commodi, or dative of reference, depending, like τοῦ ἐνθένδε τόπου, on μετοίκησις.

5. ἐνθένδε] For ἐνθάδε by the same kind of attraction as τῆς ἐκείθεν ἡπείρου Thuc. 2. 69; τῶν ἀπὸ θαλάσσης Ἀκαρνάνων ibid. 80; οἱ ἀπὸ τῶν πύργων id. 3. 23.

7. ἂν οἶμαι] ἂν belongs to εὐρεῖν infra; it is repeated in οἶμαι ἂν, and again immediately before εὐρεῖν.

13. αὐτόν] Repeats ἰδιώτην τινά and τὸν μέγαν βασιλέα.

22. Τριπτόλεμος] Is here introduced on account of his connection with the Eleusinian mysteries. In Gorgias 523 E only three judges are mentioned: δύο μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας Μίνω τε καὶ Ῥαδάμανθυν ἓνα δὲ ἐκ τῆς Εὐρώπης Αἴακον.

36. ἀμήχανον ἂν εἴη εὐδαιμονίας] 'Would be an extraordinary happiness.' εὐδαιμονίας the partitive genitive after ἀμήχανον. Cp. infra 9. 98 ἄτοπα αὐτῷ καταφαίνεται τῆς σμικρολογίας, where the genitive in like manner depends on ἄτοπα.

i. 45. τὸ σημεῖον] Is the *δαίμονιον τε καὶ τὸ εἰσθὲς σημεῖον γίγνεσθαι* of Plato, *Phaedrus* 242 B; a kind of divine voice (*τινὰ φωνήν ἔδοξα αὐτόθεν ἀκοῦσαι* *ibid.*), which is thus described in Plato, *Apol.* 31 D ἐμοὶ δὲ τοῦτ' ἐστὶν ἐκ παιδὸς ἀρξάμενον, φωνὴ τις γιγνομένη, ἥ ὅταν γένηται, αἰὲ ἀποτρέπει με τοῦτο δ' ἂν μέλλω ποιεῖν (so here ἀπέτρεψε) προτρέπει δὲ οὐποτε. Xenophon, on the contrary, represents it as giving positive as well as negative guidance.

52. ἐὰν δοκῶσι τι εἶναι, etc.] 'If they fancy they are of any importance, when they are of none.' Cp. note on *τι λέγοντος* supra *Thuc.* 3. 46.

ii. 31. τὸ πλοῖον, etc.] The ship with the sacred embassy (*θεωροί*) sent yearly to Delos to perform sacrifices to Apollo. From the departure of the ship till its return no execution could take place in Athens.

38. τύχῃ ἀγαθῇ] 'Quod felix faustumque sit.' Cp. *Plat. Sympos.* 177 E ἀλλὰ τύχῃ ἀγαθῇ καταρχέτω *Φαῖδρος*, and *Ar. Av.* 675 ἡγοῦ δὴ σὺ νῦν τύχῃ ἀγαθῇ.

41. τῇ ὑστεραίᾳ—ἡ ἥ δὲ ἔλθῃ, etc.] 'The day after the ship arrives.'

44. τῆς ἐπιούσης ἡμέρας] 'The coming day,' i. e. to-day. Cp. οὐ μέντοι οἶμαι ἔξειν αὐτὸ τήμερον supra 39. This is said very early in the morning. Usually ἡ ἐπιούσα ἡμέρα means 'to-morrow.'

45. τῆς ἐτέρας] 'The day after.'

46. ἐν καιρῷ τινι] 'Opportunely.'

50. ἡματί κεν τριτάτῃ, etc.] *Hom. Il.* 9. 363.

53. ἐναργὲς μὲν οὖν] 'Nay rather, plain.' μὲν οὖν corrects *Crito's* expression ἀτοπον. Cp. *Aesch. Ag.* 1396

τῷδ' ἂν δικάως ᾔν, ὑπερδίκως μὲν οὖν.

iii. 7. ὥσπερ κατ' ἴχνη, etc.] 'To live following as it were the tracks of what we have said both now and in former time.'

22. ἡ μὴν παραμενεῖν] Sc. με ἡγγυᾶτο.

27. εἰς αὐτὸ τοῦτο] 'In this very respect,' i. e. τὸ μὴ καλῶς λέγειν.

37. αὐτὸ ποιήσει] Sc. τὸ φάρμακον: αὐτό, 'of' or 'by itself.'

39. τοῦ χρώματος οὔτε τοῦ προσώπου] The genitive (partitive) depends on οὐδέν, which goes with *διαφθείρας* as well as with *τρέσας*.

46. ἐπισχόμενος] 'Holding the cup to his mouth.'

66. πῆγγυτο] Attic optative.

70. τῷ Ἀσκληπιῷ, etc.] This is probably intended by Plato to exhibit the religious character of Socrates and his indifference to death: even at the last moment he is mindful of a trifling duty.

72. εἰ τι ἄλλο λέγεις] 'If you have aught else to enjoin.'

iv. 7. Ἀγρᾶς] *Artemis*, the 'huntress.'

12. φαίην] Is connected by εἴτα with εἰ ἀπιστοίην, not with οὐκ ἂν ἀτοπος εἴην.

15. ἡ ἐξ' Ἀρείου πάγου] Must be connected with κατὰ τῶν πλησίον πετρῶν.

17. λίαν δὲ δεινοῦ, etc.] 'They require a very clever and hardworking man, and one who is not very fortunate (in the task he has undertaken).'

19. τὸ τῶν Ἴπποκενταύρων εἶδος ἐπανορθοῦσθαι] 'To set right,' or 'correct the form of the Hippocentaurs.'

22. προσβιβᾶ κατὰ τὸ εἰκὸς ἕκαστον] 'Shall force each of them into a probable shape.'

29. εἶτε τι θηρίον τυγχάνω] Sc. ἄν.

32. μεταξὺ τῶν λόγων] 'Between our words,' i. e. while we are talking, by-the-bye.

37. ὥς ἀκμήν, etc.] 'In what full bloom it is, such bloom as may lend the sweetest fragrance to the spot.' The first ὥς is an exclamation, the second the simple relative. The construction in full would be ὥς ἀκμήν (ἔχει οὕτως) ὥς (ἀκμήν ἔχων) ἂν εὐαδέστατον παρέχοι τὸν τόπον.

39. ὥστε γὰρ τῷ ποδὶ τεκμήρασθαι] ὥστε is here simply equivalent to ὥς.

40. νυμφῶν τινων, etc.] 'It seems from its images and votive offerings to be sacred to certain of the nymphs and to Achelous.'

42. θερμὸν—χορῶ] 'It gives a shrill summer sound with its cicada's choir.' θερμὸν, λιγυρὸν, the cognate accusative, which, whether as substantive or as neuter adjective, occurs so frequently after verbs of sound, smell, look, etc. Cp. Theaet. 179 D εἶτε ὕγιες εἶτε σαθρὸν φθέγγεται; Hom. Od. 4. 446 ἡδὺ μάλα πνέουσιν: Ar. Plut. 1020

δξιν· τε τῆς χροᾶς ἔφασκεν ἡδύ με:

infra Lucian 5. 78 φοβερόν τι καὶ ἀπειλητικὸν προσβλέπουσα: infra Apollodorus 1. 12 πῦρ ἰδέρκετο.

45. ἀριστὰ σοι ἐξενάγεται] 'You have proved an excellent guide;' in ξυναγουμένῳ, infra 48, Phaedrus plays upon the literal meaning of the word, 'to guide strangers.'

v. 2. καλοῦμεν ὡς εὐθείαν] Sc. οὖσαν. 'We call by the name of simplicity.' For a somewhat similar phrase, cp. Soph. Oed. Rex 780

καλεῖ με πλαστός ὡς εἶην πατρί.

5. τὸ αὐτῶν πράττειν] 'To do their own part' or 'duty.'

6. πληρὴς μὲν γραφικὴ αὐτῶν] Sc. either of εὐσχημοσύνη, εὐαρμοστία, etc. or their contraries ἀσχημοσύνη, ἀναρμοστία, etc.

21. κατὰ σμικρόν] 'Little by little.' In a different sense infra Demosth.

6. 7 καὶ κατὰ μικρόν, 'even a little,' 'even in the slightest degree.'

22. ἔν τι ξυνιστάντες—ψυχῇ] 'Collect unawares one huge evil in their soul.'

26. ἀπὸ παντός, etc.] 'May receive benefit from whencesoever some influence from noble deeds may strike on eye or ear.'

29. εἰς ὁμοίότητα, etc.] 'Into likeness, and friendship, and harmony with good reason.' The dative depends on the substantives ὁμοιότητά τε καὶ φιλίαν καὶ συμφωνίαν.

vi. 6. Θαμοῦ] The god and king Thamus or Amus, Greek Ammon.

7. τοῦ ἄνω τόπου] Upper Egypt, the νομὸς Θηβαῖος.

8. καὶ τὸν θεόν, etc.] 'And the god of the city (viz. Thamus mentioned above) they call Ammon.'

12. ἐπ' ἀμφοτέρῳ] i. e. both in praise and blame.

13. ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τοῖς γράμμασιν ἦν, etc.] 'When he had got to the letters,' or, 'was engaged in explaining the letters.'

vi. 19. *τοῦναντίον εἶπες ἡ δύναται*] Sc. *τὰ γράμματα*. 'You described the reverse of their true effect.'

vii. 17. *οἷσι—καλεῦνται*] The quotation is from Pindar, *Fragm. Thren. ποινὰν παλαιοῦ πένθεος*] Either 'the penalty of a long-suffering' (i. e. lasting for nine years as explained in the next words), or possibly 'a penalty for their past crime,' *πένθεος* denoting their fault as the cause of their suffering.

19. *ἐκ τῶν*] 'From which souls:' *α σχῆμα πρὸς τὸ σημαίνον, ψυχάν*, though singular, being used in a distributive sense, and therefore virtually plural.

28. *αὐτὸν ἀνευρεῖν*] 'To find out by himself,' i. e. without being told by others.

30. *τούτῳ τῷ ἐριστικῷ λόγῳ*] 'This disputatious reasoning,' namely, the argument that a man can neither learn what he knows nor what he does not know; cp. *Plat. Meno* 80 D, E.

viii. 2. *ἰσομόρφῳ μὲν δύο τινὲ εἶδη, etc.*] For the accusative predicate after the verb of dividing, cp. *Thuc. 6. 42 τρία μέρη νείμαντες*, *Hdt. 4. 148 σφέας αὐτοὺς ἐξ μοίρας διεῖλον*: see *Plat. Laws*, 760 B *δώδεκα μὲν ἡμῖν ἡ χώρα πᾶσα ἴσα μόρια νενέμηται*, where *ἴσα μόρια* is nominative and predicate after the passive *νενέμηται*.

6. *στάσει*] 'State,' 'condition.'

9. *πολύς*] 'Gross.'

εἰκῇ συμπεφορμημένους] In opposition to *διηρθρωμένους*; 'without harmony of parts,' 'ill-compacted;' or, perhaps, 'with awkward carriage.'

ix. 2. *ἀτὰρ καὶ νῦν*] 'And not less now.'

12. *οὕτω κἀκεῖνοι*] Sc. *λόγον ἐκ λόγου μεταλαμβάνουσι*.

16. *ὑδωρ ρέον*] Sc. of the *κλειψίδα*: it is to this that *ἀνάγκη* in the next sentence refers.

18. *ὑπογραφὴν, etc.*] 'A record which he reads and compares with what the speaker is saying, and out of which he will not suffer him to travel:' *ᾧν* refers to *ὑπογραφὴν*, as though *ὑπογεγραμμένα ἅττα παραγιγνωσκόμενα* had preceded.

ἣν ἀνταιμοσίαν καλοῦσιν] 'Which they call the sworn pleadings.'

20. *τὴν ἄλλως, τὴν περὶ αὐτοῦ*] Adverbial phrases, arising probably from the ellipse of *ὁδόν*. *αὐτοῦ*, sc. the matter of the *ὑπογραφὴ* and *ἀνταιμοσία*. 'The arguments never digress, but always go to the exact point,' sc. of the *ὑπογραφὴ* and *ἀνταιμοσία*; or *αὐτοῦ* may be taken as masculine. 'The trial is never for an indifferent stake, but always immediately concerns the speaker.' So Campbell.

31. *δεινοί τε καὶ σοφοί*] Cp. *Ar. Ran.* 968

Θηραμένης; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα.

36. *μηδαμῶς*] Sc. *ἑάσαντες πάλιν ἐπὶ τὸν λόγον τραπώμεθα*.

37. *ὅτι οὐχ ἡμεῖς οἱ ἐν τῷ τοιῷδε χορεύοντες, etc.*] 'That it is not we who are of such a chorus as this, that are slaves to our arguments.'

47. *σπουδαὶ δέ, etc.*] 'And as for club factions for office, and meetings and banquets and revels with singing girls—they do not even dream of

having to do with such things;—the nominatives are absolute, the sentence changing its form after *κῶμοι*.

49. εὐ δὲ ἢ κακῶς, etc.] ‘And whether any one in the city be well or ill born, or what stain may taint a man’s pedigree, whether in the male or female line, he can no more tell than he can count, as they say, the drops in the sea.’ ἢ or εἴτε is omitted before εὐ, as οὔτε before Πάρις in Aesch.

Ag. 532

Πάρις γὰρ οὔτε συντελὴς πόλις.

57. πᾶσαν πάντῃ φύσιν—δίου, etc.] ‘Everywhere investigating every nature in each class (δίου) of existing things.’

78. ἴδιον οὐδέν] ‘He can never know personalities against any one.’

82. τύραννόν τε γάρ, etc.] Both τύραννον ἢ βασιλέα ἐγκωμαζόμενον and ἓνα τῶν νομέων—εὐδαιμονιζόμενον are governed by ἀκούειν; the former as object, the latter as predicate. ‘In the encomiums of a tyrant or a king he fancies he is listening to compliments paid to one of the herdsmen, as, for instance, to a swineherd or shepherd, or to a cowherd for being a good milker.’

91. ὑμνοῦνταν] The genitive depends on ἔπαινον, the construction being τὰ δὲ δὴ γένη ὑμνοῦνταν τὸν ἔπαινον ἡγείται εἶναι (ἔπαινον) ὁράντων ἀμβλύ. In 97 the genitives σεμνυνομένων and ἀναφερόντων depend on σμικρολογίας: or in both cases the genitive may be taken as absolute.

98. ἀτοπα—τῆς σμικρολογίας, etc.] Translate: ‘It seems to him a strange pettiness in men who pride themselves on a pedigree of five-and-twenty ancestors (literally, on five-and-twenty ancestors by register), and carry up their race to Hercules, the son of Amphitryon.’ See on ἀμήχανον ἀν εἴη εὐδαιμονίας supra i. 36.

99. ὁ ἀπ’ Ἀμφιτρύωνος, etc.] ‘The twenty-fifth from Amphitryon in the upward line.’

101. ἀπ’ αὐτοῦ] i. e. τοῦ ἀπ’ Ἀμφιτρύωνος πενταεικοστού: δυναμένων genitive absolute.

106. καὶ ἐθελήσῃ τις αὐτῷ, etc.] αὐτῷ, ethic dative. ‘And a man will oblige him by quitting the question of what wrong do I to you or you to me? for the examination of justice and injustice itself’ (i. e. in the abstract).

109. αὐτοῖν] i. e. δικαιοσύνης τε καὶ ἀδικίας.

115. τὰ ἀντίστροφα ἀποδίδωσιν] ‘He exhibits the reverse of the picture.’

125. ἀναβάλλεσθαι ἐπιδέξια ἐλευθέρως] ‘Pallium more hominum ingeniorum super sinistros humeros dextrorsum rejicere et colligere,’ (Stallbaum;) to throw the mantle over the left shoulder, so as to fall in folds towards the right. Cp. Ar. Av. 1567

οὗτος τί δρῶς; ἐπ’ ἀριστερ’ οὕτως ἀμπέχει;
οὗ μεταβαλεῖς θοιμάτιον ὧδ’ ἐπὶ δεξιάν;

xi. 3. ἡ δὲ Κουρεῶτις] i. e. it chanced to be the Cureotis of the Apaturia. Κουρεῶτις was the third day of this feast.

26. οἶς] Viz. the citizens of Sais.

xi. 37. καὶ τὰ τῶν ἐτῶν, etc.] 'And endeavoured to count up how many years old were the events he was telling of, and to reckon their dates.'

50. τὸ δ' ἀληθές ἐστι, etc.] 'But the truth is, a change takes place in the things that move in heaven and earth, and, at long intervals, there occurs a destruction by a flood of fire of all that is on earth.'

55. λυόμενος] 'Rescuing us.'

60. κάτωθεν] 'From underground springs.'

62. τότε μὲν πλέον τότε δὲ ἑλάττω, etc.] 'Sometimes in greater, sometimes in less numbers, a race of men always exists.'

63. ὅσα] Is properly the nominative to γέγονεν, but is repeated by εἰ ποῦ τι in the following line.

67. ἀρτι κατεσκευασμένα τυγχάνει—καὶ πάλιν.] See on Hdt. 8. 89 supra.

76. ἀριστον—ἐπ' ἀνθρώπους] 'The best throughout the race of men.' Cp. Hom. II. 24. 201, 202

ὦ μοι, πῇ δὴ τοι φρένες οἴχονθ' ἥς τὸ πάρος περ
ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἢδ' οἷσιν ἀνάσσεις;

80. ὑπὲρ τὴν μεγίστην φθορὰν ὕδασιν] 'Beyond,' i.e. 'before the greatest destruction by water.'

88. τῆς θεοῦ] The Egyptian Neith, Athenian Athene. See supra 26-28.

90. ἔτεσι χιλίοις] With προτέραν, 'first by a thousand years.'

91. διακοσμήσεως] 'The number of 8000 years is set down with us in our sacred books as the age of our constitution here.'

96. τοὺς μὲν οὖν νόμους, etc.] 'Compare the laws (of your ancient Athens) with our laws here, and you will find here at the present time many samples of those existing amongst you then.'

98. πρῶτον μὲν τὸ τῶν ἱερέων, etc.] With this passage cp. the account of Hdt. 2. 164, where seven γένη or castes are named, ἐστὶ δὲ Αἰγυπτίαν ἑπτὰ γένηα· καὶ τούτων οἱ μὲν ἱερεῖς, οἱ δὲ μάχιμοι κεκλέαται, οἱ δὲ βοῦκοιοι, οἱ δὲ συβῶται, οἱ δὲ κάπηλοι, οἱ δὲ ἐρμηνεῖς, οἱ δὲ κυβερνήται.

104. ἡ τῆς ὀπλίσεως, etc.] The construction is, ἡ τῆς ὀπλίσεως αὐτῶν σχέσις (ἐστὶ σχέσις) ἀσπίδων καὶ δοράτων, the 'fashion of their armour is that of shields and spears.'

105. τῶν περὶ τὴν Ἀσίαν] Egypt is here reckoned as belonging to Asia.

106. καθάπερ ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις] 'Speaking of those parts of the world,' i. e. Europe.

107. τὸ δ' αὖ περὶ τῆς φρονήσεως] Stands absolutely, 'with regard to wisdom.'

108. περὶ τε τὸν κόσμον, etc.] The construction is, περὶ τε τὸν κόσμον ἅπαντα μέχρι μαντικῆς καὶ λατρικῆς πρὸς ὑγίειαν (understand κτησάμενος or ἐξανευράν), ἐκ τούτων (sc. τῶν περὶ τὸν κόσμον) θεῶν ὄντων εἰς τὰ ἀνθρώπινα (αὐτήν, i. e. τὴν ὑγίειαν) ἐξανευράν, ὅσα τε ἄλλα τούτοις ἐπεται μαθήματα πάντα κτησάμενος. The meaning of the whole passage is therefore as follows: 'And again with regard to wisdom, you see what care our law bestowed from the very first, in that it discovered all the cosmical

sciences, even prophecy and medicine, in aid of health, deducing from these truths which are divine, sanitary rules for human life; and also acquired all other learning which is akin to this.' The law is here said to do that which was done by the people subject to it. For the Egyptian *μαντική* and its divine origin see Hdt. 2. 83: for their *ιατρική* and general attention to matters of health see Hdt. 2. 77 and 84.

109. *ύγίειαν*] Cp. Hdt. 2. 77 *εἰσὶ μὲν γὰρ καὶ ἄλλως Αἰγύπτιοι μετὰ Δίβουαι ὑγιηρέστατοι πάντων ἀνθρώπων, τῶν ὥρέων ἔνεκεν*: *ibid.* c. 84 *πάντα δ' ἰητρῶν ἔστι πλέα.*

114. *τὴν εὐκρασίαν τῶν ὥρων*] Cp. Hdt. 3. 106 *ἢ Ἑλλὰς τὰς ὥρας πολλὸν τι κάλλιστα κεκραμένης ἔλαχε.*

126. *ὃ καλεῖται ὡς φατε ὑμεῖς, Ἡρακλέους στήλας*] 'Which is called, as you say, the pillars of Hercules.' If *στήλας* be the right reading, it must be explained by the attraction of the preceding *ὡς φατε ὑμεῖς* (sc. *καλεῖσθαι αὐτό*).

130. *τάδε μὲν γάρ, etc.*] i. e. The Mediterranean.

136. *τῶν ἐντὸς τῆδε Λιβύης*] 'The interior of Libya in this direction; 'this part of the interior of Libya; 'ἐντὸς i. e. within the pillars of Heracles.

xii. 11. *ἀνήκοος*] 'Ignorant,' 'unacquainted with history,' as *infra* Demosth. 8. 22 *σκαῖος καὶ ἀνήκοος.*

14. *τῶν πρὶν, etc.*] 'Of those who lived before the Muses were born.' Partitive genitive.

27. *αἱ δὴ, etc.*] 'Who most of all the Muses concerning themselves with heaven and with philosophy, divine and human, utter the most beautiful voice.'

XXI.

Isocrates.

i. 1. *τὴν τοιαύτην*] Refers to *δοκιμασίαν* in the passage preceding this extract.

κυρίαν—ἐπιμελεῖσθαι] We may take *τῆς εὐταξίας* either as governed by *κυρίαν*, in which case *ἐπιμελεῖσθαι* is added *epexegetically*, or as governed by *ἐπιμελεῖσθαι*, to which *κυρίαν* is joined as predicate. The meaning is, 'The censorship which they made mistress and guardian of civic order, was one that regarded as ignorant men who held,' etc.

4. *οὐδὲν γάρ, etc.*] 'For there could be nothing against all Greeks being alike in the ease with which they could learn letters from one another' (and so be able to read the laws).

6. *ἀλλὰ—γάρ, etc.*] 'But the fact is:' a common elliptical usage: in *ἀλλ'*, *αὐτῷ γελοῖα γὰρ ἐφαίνοντο ποιεῖν, μετεπέμψατο Δημάρητον* *supra* Hdt. 8. 23-25, we have the sentence in full. In later Greek the idiomatic use is lost sight of, and *ἀλλὰ γάρ* is often simply equivalent to *ἀλλά*, e. g. *ἀλλὰ ἐπὶ κλίνης γὰρ κομισθῆναι φερόμενον*, and *ἀλλὰ τοῖς γὰρ ἄλλοις θαῦμα παρσχεῖσθαι* *infra* Arrian 2. 16 and 27.

i. 6. ἐπίδωσιν τῆς ἀρετῆς] 'Advance of' or 'in virtue.' Cp. Arist. Eth. Nic. i. 5 ὅθεν καὶ τῶν τεχνῶν γεγόνασιν ἐπιδόσεις, and Thuc. 8. 24 ἐπεδίδον ἡ πόλις αὐτοῖς ἐπὶ τὸ μείζον.

13. στοάς] e. g. the Poecile at Athens adorned with frescoes by Polygnotus.

17. ἀπλῶς] 'Simply,' 'without elaboration,' opposed to ἀκριβῶς. Cp. infra 3. 6 τοὺς ἀπλῶς δοκοῦντας εἰρησθαὶ (λόγους) καὶ μηδεμῶς κομψότητος μετέχοντας. For the sentiment see supra Thuc. 3. 12 χεῖροσι νόμοις ἀκινήτοις χρωμένη πόλις κρείσσων ἐστὶν ἢ καλῶς ἔχουσι ἀκύροις.

ii. 1. τὴν φιλοσοφίαν τὴν ἡμετέραν] i. e. The philosophy of speech-writing (τοῦ λογογραφεῖν), or rhetoric.

2. τί τῷ λόγῳ, etc.] The meaning is, You must first consider what effect you wish to produce, and then choose the appropriate rhetorical modes and figures (ιδέας) for producing it.

5. λήψεται τέλος, etc.] 'Shall be completed in the manner proposed.'

8. νουνεχόντας] 'Rationally:' so in Plat. Leg. 686 E ἐχόντως νοῦν, where the accusative is governed by the participial adverb.

10. προστῆναι, etc.] 'To manage,' 'guide yourselves.' Cp. Hdt. 2. 173 οὐκ ὀρθῶς σεαυτοῦ προέστηκας.

iii. On the rhetorical construction of this period, which was celebrated amongst the ancients, see Müller, 'History of Greek Literature,' i. 512.

12. ἰδεῶν] 'Figures.'

13. ἐπισημαίνεσθαι] 'To applaud.'

17. πολιὰς] Sc. τρίχας. Cp. Ar. Eq. 520

ἅμα ταῖς πολιαῖς κατιούσαις:

and Ovid. Met. 6. 26

Falsosque in tempora canos.

21. μαλακώτερος] 'Composed in too loose a style,' i. e. with too little regard to rhetorical rules. Cp. Isocr. Philipp. 172 ἦν μὲν τι τῶν εἰρημένων ἢ μαλακώτερον ἢ καταδέεστερον.

μὴ παραβάλλωσι, etc.] 'They may not compare it with the florid style of those (former) speeches, but may judge of it by reference to the rule of composition which I have now adopted.'

XXII.

Aeschines.

i. 2. μὴ τρόπαιον—ἀφ' ὑμῶν] 'Do not erect a trophy over yourselves,' i. e. by allowing your law to be violated. ἀφ' ὑμῶν, literally, 'gained from yourselves,' like Latin 'triumphum ex his ipsis Volscis—egistis,' Livy 6. 7. We also find κατὰ τῶν πολέμων ἔστησε τρόπαια Lysias, περὶ δημ. τοῦ Νικίου ἀδελφοῦ, 3, and the simple genitive in Soph. Trach. 1102

κοῦδεῖς τρόπαι' ἔστησε τῶν ἐμῶν χειρῶν.

ἐν τῇ τοῦ Διονύσου ὀρχήστρᾳ] In which Ctesiphon had proposed to crown Demosthenes.

5. φυγόντας] On the destruction of their city by Alexander, 335. B.C.

6. τοῦτον] Demosthenes.

8. ἀλλὰ ταῖς γε διανοίαις, etc.] 'At least with your mind's eye look upon their misfortunes.'

10. τὴν πόλιν] Thebes.

13. τοῖς τιμωρουμένοις] 'Those who were chastising them,' viz. Alexander and the Macedonians.

14. τὸν τῆς Ἑλλάδος ἀλιτῆριον] 'The curse of Greece;' literally, 'the sinner against Greece.' Cp. Demosthenes De Coronâ 204 κοινὸν ἀλιτῆριον τῶν μετὰ ταῦτα ἀπολωλότων ἀπάντων, and Thuc. I. 126 ἀλιτῆριοι τῆς θεοῦ: or in all these passages the sense may be, 'under the curse of.'

15. ἀλλὰ καὶ τὸν δαίμονα, etc.] 'But to beware of the (evil) genius and the fortune that dog the man.'

ii. 5. ἀπίθανα] 'Unpersuasive,' 'falling dead upon the audience.' So Isocr. Philipp. 29 ἀγαγιγνώσκη δέ τις αὐτὸν (his speech) ἀπιθανῶς καὶ μηδὲν ἥθος ἐνσημαινόμενος.

8. φορμορραφούμεθα ἐπὶ τὰ στενά, etc.] 'We are stitched' or 'cooped up into a corner, and certain people are using us like needles to carry the threads of their policy.'

12. συστήσαι, etc.] 'That I concocted the Lacedaemonian rebellion.' This took place in 330 B.C., while Alexander was in the East, but was put down by his general Antipater.

XXIII.

Demosthenes.

i. 4. ἐπὶ δυοῖν ταλάντοις προικί] 'With a dower of two talents.'

II. οὕτως ὄναισθε τοῦτων, μὴ περιδηγέ με] 'As ye hope for happiness in these, be not unmindful of me.' For an exactly similar construction in Latin, cp. Hor. Od. I. 3

Sic te diva potens Cyprī—
Ventorumque regat patēr—
Reddas incolumem precor;

and Virg. Ec. 9. 30

Sic tua Cyrneas fugiant examina taxos,
Incipe.

17. καὶ πρὸς ἡτιμωμένον] 'And disfranchised as well;' that is to say, in case he did not obtain one fifth of the votes of the jury.

ii. 2. οὐδὲν γὰρ χείρους, etc.] 'For you will be none the worse for having heard an example, especially one taken from the usage of a well-governed state.'

14. καὶ οὐ χρημάτων τιμήσεως οὐδεμῶς] 'And not providing for any

pecuniary damages.' The genitive *τιμήσεως* depends on *νόμου*. Literally, 'and there not being a law for any pecuniary damages.'

iii. 4. *τὴν ἴσην*, etc.] 'Occasions the same emulation as a great one.'

6. *προσεταιρίφατο*] Frequentative aorist: 'attaches to them.' 'Gilds the possessors with a show of wealth.' (Kennedy.) So in a bad sense, *συμφορὰν προστριψάμενος* infra 5. 9, and Ar. Eq. 5

πληγὰς δὲ προστρίβεται τοῖς οἰκταῖς.

9. *οὗτος*] i. e. Androtion (mentioned further on in the text), the friend of Timocrates, against whom the speech is written.

ἀνελών—κτῆματα, etc.] 'Has annulled your possessions of glory, and rendered those of wealth mean and unworthy of you.' According to Demosthenes, Androtion had persuaded the Athenians to break up and melt down certain public crowns, and to replace them by the *φιάλαι* mentioned above, which he alleges contained much less gold than the original crowns: by this process the commemorative inscriptions on the crowns (*δόξης κτῆματα*) were lost, and the intrinsic value of the ornaments diminished (*τὰ τοῦ πλοῦτου πεποιήται μικρά*).

14. *οὐδένα—ἐξέστη*] 'Shrank from no risk.' Cp. *οὐδένα ἐξίσταμαι* Dem. de Cor. 323, and Soph. Aj. 82

φρονούντα γὰρ νῦν οὐκ ἂν ἐξέστην ὄκνῳ.

20. *οὐδ' ἂ καταράσαιντ' ἂν οἱ ἐχθροί*, etc.] 'Nor doing the very thing their enemies would have invoked against them.'

32. *ἡγευκέναι τοιούτων ἐπιτηδευμάτων*] 'To have been pure from such practices;' the genitive, as often after *ἀγνός*.

iv. 3. *τούτων δ' ἡ μὲν φύσις*, etc.] 'Of these, nature is unfixed and varying, and is, in each man, peculiar to its possessor.'

v. 2. *ἐν γέ τι πράττω*] 'Doing at least some business or other.' Cp. *ἐν γέ τι ἡ καὶ τὰ πλείστα κατορθοῦν* Arist. Eth. Nic. 1. 9.

4. *πρὸς ὅτῳ τὸν βίον ἐστί*, etc.] 'He cannot show any respectable or honourable employment upon which he spends his days.' For *πρὸς ὅτῳ* cp. *πρὸς τῷ σκοπεῖν—γένησθε* infra 9. 60.

9. *προστριψάμενος*] See on *προσεταιρίφατο* supra 3. 6.

16. *περιέρχεται*] 'Goes about (like a vagabond).' Cp. *ἀλῶνται καὶ πτωχοὶ περιέρχονται* infra 8. 4.

vi. 3. *μεγάλη γὰρ ῥοπή*] Sc. *ἡ τύχη ἐστί*. 'For great is the weight of chance, or rather it is everything throughout the whole course of human affairs.'

6. *καὶ κατὰ μικρόν*] 'Even in the slightest degree.'

7. *ἄφορμās*, etc.] 'Many more grounds for the gods favouring us.'

10. *μή τί γε δὴ τοῖς θεοῖς*] 'Much less can he ask the gods to do so.'

16. *εἰ Λακεδαιμονίοις μὲν—νυνὶ δ' ὀκνεῖτε*] See on *μὴ βούλεσθε—τούτους δὲ ἀπόλλυτε* supra Andocides 35.

20. *προεκινδυνεύετε*] Cp. on *προκινδυνεύσαντας* infra 9. 104.

21. *μέλλετε εἰσφέρειν*] 'Delay to contribute.'

vii. 2. *νῇ Δία*] 'Some one will say.' *νῇ Δία* suggests the reply or objection of the audience, or the orator's opponent, and generally = Latin 'at enim.'

10. *παρὰ τὴν αὐτοῦ [βῶμην]* 'In consequence of his own strength.'

12. *καίτοι καὶ τοῦτο*] 'And again.' Cp. *infra καὶ γὰρ αὐ τοῦτο* 8. 39. *πάθοι*] Sc. Philip.

13. *ἥπερ ἀεὶ βέλτιον*] Supply *ἐπιμελεῖται* from *ἐπιμελούμεθα*.

14. *πλησίον μὲν ὄντες*] 'If you were at hand,' 'near the scene of action,' viz. Amphipolis.

15. *τεταραγμένοις*] 'In consequence of Philip's death.'

17. *ἀπηρτημένοι, etc.*] 'With both your preparations and your minds in suspense.'

viii. 1. *κλαῖσει*] An Attic form for the usual *κλαύσεται*.

2. *παράξει*] 'Bring forward:' 'the more usual word is *παραστήσεται* Mid. p. 546, s. 126.' (Shillito.) See on *ἀναβιβάζομαι* *supra* Andocides 29.

5. *οὓς ἐλεεῖν πολλῷ μᾶλλον ὑμῖν ἄξιον*] 'To pity whom is far more worthy at your hands.' (Shillito.) For the ethic dative with *ἄξιος*, cp. Ar. Ach. 8

ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι:

and Soph. Oed. Col. 1446

ἀνάξια γὰρ πᾶσιν ἔστε δυστυχεῖν.

8. *τῇ εἰρήνῃ*] 'To the treaty of peace.'

9. *ἀνθρώπων ὅς*] Said contemptuously. So *infra* 14 *κατ' ἀνδρὸς ὅς*. Cp. Soph. Aj. 1142

ἦδη ποτ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσση θρασύν:

and 1150

ἐγὼ δέ γ' ἄνδρ' ὅσῳπα μορίας πλέων.

13. *ἄχρι τοῦ βήματος*] 'Just as far as this platform:' from which the orator spoke, and where perhaps the votes of the dicasts were taken.

17. *ὡς ἐπέβη Μακεδονίας*] 'As soon as he trod on Macedonian ground.'

21. *οὕτω σκαίδς—ὅστις*] 'So stupid—as to,' etc. Cp. Soph. Ant. 220

οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος ὃς θανεῖν ἐρᾷ.

26. *οἱ Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι—πρόγονοι*] 'Our forefathers who fought at Marathon and Salamis.' Cp. *infra* 9. 104 *τοὺς Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων*: so *τοὺς ἐν Μαραθῶνι* *supra* Thuc. 2. 12.

28. *οὓς μηδεὶς ἄν, etc.*] 'Such men as no one even of their enemies would deprive,' etc. The relative *οὓς* appears to be used indefinitely in the same consecutive sense as the Latin 'is—qui' (the kind of man—who): hence *μή* and not *οὐ*.

35. *τῆς ἐπιτιμίας—στερηθείη*] See on *καὶ πρὸς ἡτιμωμένον* *supra* 2. 17.

37. *σπλήσας καὶ διασύρας*] 'Having spoiled and reduced to tatters.'

38. *γεωργεῖς*] 'You are a country gentleman.' (Shillito.)

40. *γεγραμματοκνέαι*] 'That he has been a public clerk.'

45. *ἴσα βαῖνον Πυθοκλείῃ*] 'Striding as large as Pythocles.' For the expression cp. *infra* Longinus 2. 46 *συνημμένη καὶ ἴσα, φασί, βαίνουσα πολυτέλεια*, i. e. keeping pace with it. Virg. Ae. 2. 724

Sequiturque patrem non passibus aequis.

The exact point of the allusion can only be conjectured. Pythocles was one of the orators of the Macedonian party.

- viii. 47. τὰ καθεστηκότα πράγματα] 'The established constitution.'
48. τὴν θόλον] The hall of the prytaneum, where the prytanes and their attendants (and therefore in former times Aeschines as γραμματεὺς) dined at the public expense. Cp. De Fals. Leg. 279 τὸ τελευταῖον ὑφ' ὑμῶν χειροτονηθέντες (i. e. Aeschines and his father) δὴ ἐτὶ διετράφησαν ἐν τῇ θόλῃ.
- ix. 3. ὡς οὐδ' ἂν εἰ τι γένοιτο, etc.] 'Believing that, happen what might, we and the Thebans would never be friends again.'
6. αὐτὰ τἀναγκαιότατα] 'The barest facts.'
10. τὰ γέρρα ἐνεπίμπρασαν] Perhaps as a fire-signal to call the country people into the city.
14. πρὶν ἐκείνην (i. e. τὴν βουλὴν) χρηματίσαι καὶ προβουλεύσαι] 'Before they could introduce or prepare the question.' (Kennedy.)
ἀνω] Sc. on the Pnyx.
16. τὸν ἤκοντα] Refers to ἦκε δ' ἀγγέλλων τις above.
27. ἐπιδόσεις] 'Voluntary contributions to the state.'
39. καὶ λέγων καὶ γράφων ἐξηταζόμεν] 'I was found in the very moment of panic speaking and moving what your necessities required.' (Kennedy.)
42. ὡς ὑπαρχόντων, etc.] 'On the idea that the Thebans had joined Philip.'
64. μεταθέσθαι] Sc. τὸν φόβον. 'To shift your fear.'
68. ἐξ ἴσου, etc.] Sc. τοῖς πολλοῖσι Φιλίππῳ τὴν πατρίδα. 'That your friends in Thebes may be equally emboldened to speak out for what is right.'
86. οὐκ εἶπον, etc.] 'I did not speak without moving a decree, nor move without going on the embassy, nor go on the embassy without gaining the Thebans.' See on μὴ βούλεσθε—τούτους δὲ ἀπόλλυτε supra An-docides 35.
100. τουδί] 'The defendant.' Sc. Ctesiphon, now prosecuted by Aeschines for proposing to crown Demosthenes.
104. Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας] The words are borrowed from Thuc.
- i. 73 φαιμέν γὰρ Μαραθῶνι τε μόνοι προκινδυνεύσαι τῷ βαρβάρῳ.
115. τριταγωνιστά] Cp. infra 154, 155: Aeschines had formerly been an actor.
116. παρίοντα, etc.] 'Who came forward to bid the city maintain her first place in Greece.'
121. ἐπὶ τῶν ἰδίων—σκοποῦντας] 'Viewing them by the light of private laws and private actions.'
- τὰς δὲ κοινάς, etc.] 'But viewing public measures with an eye to the reputation of your forefathers.'
123. τῇ βακτηρίᾳ καὶ τῷ συμβόλῳ] Each juror, on being allotted to serve, received a *staff* on which was painted the letter (τὸ γράμμα) indicating his court, and a *ticket*, which he presented, after the sitting, to the prytanes, in order to receive from them his pay of three obols. Cp. Ar. Plut. 271

Χο. μῶν ἀξιοῖς φερακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι
ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;

* * * * *

Κα. ἐν τῇ σορῶ νυνὶ λαχόν τὸ γράμμα σου δικάζειν,
οὐ δ' οὐ βαδίζεις; ὁ δὲ Χάρον τὸ ξύμβολον δίδωσιν.

127. καθ' ὑμῶν] 'In your favour,' 'concerning you.'

133. κατὰ γ' ὑμᾶς] 'In your case at least.'

136. τὰς πρώτας μάχας] 'The first battles,' i. e. those which preceded Chaeronea.

137. τὴν χειμερινήν] 'The winter battle,' or, 'the battle in the storm.'

145. μετὰ τῶν ἄλλων ἐξητάζετο] 'Was found with the rest.'

153. ἐτέλεις] 'You performed initiations,' sc. into your Phrygian rites,—
ἐτελούμην, sc. in the Eleusinian mysteries; for the passive cp. infra Dion.

5. 10 τῶν τὰ μητρῶα—τελουμένων, and infra Lucian 5. 74.

155. ἐξέπιπτες] Cp. De Fals. Leg. 389 ἐξεβάλλετε αὐτὸν (Αἰσχίνην)
καὶ ἐξεσυρίττετε ἐκ τῶν θεάτρων.

165. παρ' αὐτὰ τὰ σύμβαντα] 'Close upon,' 'immediately after the events.' Cp. Dem. De Cor. 16 ταῖς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίαις παρ' αὐτὰ τὰδικήματα χρῆσθαι.

170. ἐτ' ἄμεινον] 'All the more.'

181. τῶν αὐτοχείρων τοῦ φόνου] The expression is apparently borrowed from Soph. Oed. Rex 266

(τῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν.)

185. καὶ οὐχ ὁ μὲν δῆμος οὕτως, οἱ δὲ—ἄλλως πως] See supra on μη
βούλεσθε—τούτους δὲ ἀπόλλυτε supra Andocides 35.

186. αἰρεθέντες ἐπὶ τὰς ταφάς] 'Chosen to perform the obsequies.'

188. ὥσπερ, etc.] 'As other funeral banquets are wont to be held,' i. e. at the house of the nearest relative, τῷ οικειοτάτῳ.

192. τὸν τειχισμὸν] Cp. infra 201 οὐχὶ τὸν κύκλον τοῦ Πειραιῶς οὐδὲ τοῦ ἁστεως.

193. ὃν σύ μου διέσυρες] 'Which you found fault with in me,' 'which you disparaged in me.'

THE ALEXANDRINE AGE.

XXIV.

Aristotle.

i. 1. ὅτι μὲν οὖν, etc.] 'That moral excellence then is a mean, and in what sense, and that it is a mean between two vices, one of excess and one

of deficiency, and that it is so because it tends to aim at the mean in feelings and in actions, I have sufficiently explained.' For the distinction between intellectual and moral excellence, and instances of each kind, cp. Arist. Eth. Nic. I. 13 λέγομεν γὰρ αὐτῶν (i. e. τῶν ἀρετῶν) τὰς μὲν διανοητικὰς τὰς δὲ ἠθικὰς, σοφίαν μὲν καὶ σύνεσιν καὶ φρόνησιν διανοητικὰς; ἐλευθεριότητά δὲ καὶ σωφροσύνην ἠθικὰς.

i. 1. καὶ πῶς] Aristotle has before explained that although in one sense a mean, virtue or moral excellence is in another sense an extreme, being the highest state of man's moral nature.

2. μεσότης δύο κακιῶν] As, for instance, liberality is a mean between the two vices of prodigality (ἀσωτία) and meanness (ἀνελευθερία).

4. πάθεσι] See Arist. Eth. Nic. 2. 4 λέγω δὲ πάθη μὲν ἐπιθυμίαν, ὀργήν, φόβον, θράσος, φθόνον, χαράν, φιλίαν, μῖσος, πόθον, ζῆλον, ἔλεος, ὅλως οἷς ἔπεται ἡδονὴ ἢ λύπη.

ἔργον ἐστὶ, etc.] 'It is a (hard) work to be good.'

10. διδ δεῖ, etc.] Three practical rules are here given for the pursuit of virtue. 1. Avoid the worse extreme (ἀποχωρεῖν τοῦ μᾶλλον ἐναντίου). 2. (From σκοπεῖν τοὺς ποιοῦσιν) find out your bent and go towards the opposite extreme. 3. Beware of pleasure.

11. Καλυψέ] Or rather Circe, in Hom. Od. 12. 108-110; the actual words belong to Ulysses, ibid. 219-220.

15. κατὰ τὸν δεύτερον, etc.] 'You must take the next best course as they say, and choose the least of two evils.'

24. ὅπερ οἷον οἱ δημογέροντες, etc.] The reference is to Hom. Il. 3. 156 foll.

οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς
τοίγδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὸν χρόνον ἄλγεα πάσχειν
αἰνῶς ἀθανάτοισι θεῇς εἰς ὧπα ἔοικεν.
ἀλλὰ καὶ ὧς, τοίη περ τοῦσ', ἐν νηυσὶ νέεσθω,
μηδ' ἡμῖν τεκέεσσιν τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.

ii. 3. φήμη δ', etc.] Hesiod, Works and Days, 761-2. Cp. Arist. Eth. Nic. 10. 2 ὁ γὰρ πᾶσι δοκεῖ τοῦτ' εἶναι φαιμέν.

5. ἀλλ' ἐπεὶ, etc.] 'But since neither natures nor the best states corresponding to them are nor are thought to be all the same, so neither do all things pursue the same pleasure, though pleasure they all pursue. Though, perhaps, they do pursue not that which they fancy and would say they pursue, but all the same. For all things naturally have a divine instinct' (which prompts them to pursue unconsciously the same end). Cp. Eth. Nic. 10. 2 ἴσως δὲ καὶ ἐν τοῖς φαύλοις ἐστὶ τι φυσικὸν ἀγαθὸν κρεῖττον ἢ καθ' αὐτὸ δ' ἐφίεται τοῦ οἰκείου ἀγαθοῦ, i. e. 'perhaps even in the inferior animals there is some natural instinct for good, superior to their own wills, which aims at that which is good for them.'

iii. 2. ἀρετὴ τις, etc.] 'A virtue or connected with virtue.' In Arist. Eth. Nic. 2. 7 φιλία is mentioned as the virtue or mean state in relation to the ἡδὺ τὸ ἐν τῷ βίῳ.—ὁ μὲν οἷς δεῖ ἡδὺς εἶναι φίλος καὶ ἡ μεσότης φιλία.

10. καὶ νέοις δέ, etc.] 'And the young, too, need its aid to save them

from error, and the old for succour against the failure of energy that comes from weakness.'

πρὸς θεραπείαν καὶ τὸ ἐλλείπον] Is a quasi hendiadys, and equivalent to *πρὸς τὴν τοῦ ἐλλείποντος τῆς πράξεως θεραπείαν*.

13. *σὺν τε δὺ' ἐρχομένῳ*] Hom. II. 10. 224

σὺν τε δὺ' ἐρχομένῳ καὶ τε πρὸ δ' τοῦ ἐνόησεν.

25. *τῶν δικαίων τὸ μάλιστα*, etc.] 'The highest justice is thought to be of the nature of friendship.' Cp. the account of *ἐπιείκεια* (equity), in Eth. Nic. 5. 12: the *ἐπιεικής* is content to take less than his strict rights (*ἐλαττωτικός*), and in this respect resembles the friend.

27. *καὶ ἔνιοι*, etc.] 'And some people think that a good man and a good friend are the same thing.'

iv. 2. *ὅσῳ*, etc.] 'In proportion as the family is prior to and more necessary than the state.'

v. 1. *δόξαι τ' ἂν*] Sc. *ἡ θεωρητικὴ ἐνέργεια* or *σοφία*.

2. *οὐδὲν γάρ*, etc.] 'For nothing results from it beyond the act of contemplation itself, whereas from action we hope to achieve something, more or less, beyond the action itself.'

3. *δοκεῖ ἐν τῇ σχολῇ εἶναι*] 'Seems to require leisure.'

5. *τῶν πρακτικῶν*, etc.] 'The activity of the practical excellencies is displayed in politics or war, and the actions concerned with these seem to afford little leisure, those concerned with war absolutely none.'

13. *ἐτέραν*, etc.] 'Which is a different thing from politics, and is in fact evidently sought for as being different.'

14. *εἰ δὴ τῶν*, etc.] 'If then of the actions bound up with the virtues those of politics and war excel in beauty and grandeur, and these afford no leisure, and aim at a further end, and are not to be chosen for their own sakes, while the activity of the intellect seems both to excel in importance, being contemplative, and to aim at no end beyond itself, and to have a pleasure of its own which again enhances its activity, and if independence, leisure, and freedom from fatigue (so far as possible with man), and all the other attributes of the happy man are seen to accompany this activity, this would be the complete happiness of a man if it should embrace the complete period of a life; for no element of happiness is incomplete: but such a life will be above man's nature; for he will so live not by virtue of his human nature, but by virtue of something divine within him; and so far as this excels our composite nature, so far does its activity excel that of all other excellence. If then the intellect is the diviner part of man, the life according to it is the diviner part of man's life.'

27. *θεῖον* — *πρὸς τὸν ἀνθρώπον*] Literally, 'divine compared to, or in relation to, men.'

32. *εἰ γὰρ καὶ τῷ ὄγκῳ*, etc.] 'For even if it be small in bulk, in power and value it excels them all far more than they excel it (in bulk).'

37. *εἰ μή*, etc.] 'Because it is not possible to be happy without external goods.'

43. *τοσαῦθ'*] Sc. *τὰ μέτρια*.

v. 44. *ἄλλων*] Viz. in the stories of Tellus, and of Cleobis and Biton, supra Hdt. I. 54-129.

vi. 9. *τρίτον δ' ἀδυναμία*, etc.] 'And thirdly, the helplessness of their situation, for no one attempts what is impossible, nor consequently the subversion of the tyranny when the means are wanting.'

vii. 1. *οἷοι ποιεῖν*] i. e. *τοιούτοι οἷοι (= ὥστε) ποιεῖν*. So infra 7 *οἷοι ἀκολουθεῖν τῇ ὁρμῇ*. The full phrase in Arist. Eth. Nic. 4. 15 *φαύλου δὲ καὶ τὸ εἶναι τοιούτων οἷον πράττειν τι τῶν αἰσχυρῶν*.

5. *παύονται*] Sc. *ἐπιθυμοῦντες*.
ὀξείαι, etc.] 'Their desires are keen without being strong, like the hunger and thirst of sick people.'

10. *ὑπεροχῆς*] 'Prominence.' Cp. the Homeric
αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπέρροχον ἔμμεναι ἄλλων.

II. 11. 784.

20. *τῇ γὰρ πρώτῃ ἡμέρᾳ*, etc.] 'For men think that in the dawn of life one remembers nothing, and hopes everything.' *τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ* 'early life,' opposed to *ἡ τελευταία ἡμέρα* of the succeeding chapter of the Rhetoric. Cp. Soph. Aj. 622

παλαιᾷ—ἐντροφος ἀμέρᾳ:

and Eur. Ion 720

νέαν δ' ἀμέραν ἀπολιπὼν θάνοι.

25. *καὶ αἰσχυνητοί*, etc.] 'And respectful, for as yet they have no idea of any other principle of right, but are tutored by law alone' (and therefore reverence authority).

29. *τοῦτο δ' εὐέλπιδος*] *τοῦτο*, sc. *τὸ ἀξιῶν αὐτὸν μεγάλων*.

30. *τῷ γὰρ ἦθει ᾧσι*, etc.] 'They live by feeling more than by calculation.'

31. *ὁ μὲν λογισμὸς*, etc.] 'The object of calculation is the expedient, of virtue the noble.'

32. *διὰ τὸ χαίρειν τῷ συζῆν*] Cp. Eth. Nic. 8. 3 *συνημερεύειν δὲ καὶ συζῆν οὗτοι (οἱ νέοι) βούλονται· γίγνεται γὰρ αὐτοῖς τὸ κατὰ φιλίαν οὗτως*.

33. *καὶ μήπω πρὸς τὸ συμφέρον*] 'And because they as yet judge of nothing with a view to expediency, and so do not judge of their friends in that light.'

34. *ἐπὶ τὸ μᾶλλον*, etc.] 'Towards the side of excess and vehemence.'

35. *παρὰ τὸ Χιλάνειον*] 'Against Chilon's rule' (of *μηδὲν ἀγαν*).

40. *βελτίους*] i. e. 'Better than they really are.'

42. *διὰ καὶ εὐτράπελοι*, etc.] Cp. Arist. Eth. Nic. 2. 7 *περὶ δὲ τὸ ἡδὺ τὸ μὲν ἐν παιδιᾷ ὁ μὲν μέσος εὐτράπελος*.

viii. 1. *ἐπιβολῆς ἐστὶν ἰδεῖν*] 'It is on the surface to see,' i. e. it is plain to see.

2. *ὑβρίζουσι γὰρ καί*, etc.] 'For they are insolent and overweening, being influenced by the acquisition of wealth, and bearing themselves as though they possessed every possible good. For wealth in a manner supplanting the price at which other things are valued, they fancy all things are to be bought for it.'

8. καὶ τῷ οἶσθαι, etc.] 'And because they imagine that all must admire what they themselves do.'

14. τὸ οἶσθαι ἀλίους εἶναι] Sc. ἔπεται τῷ πλούτῳ.

15. ἀνοήτου, etc.] 'Wealth belongs to' or 'produces a dull happy temperament.'

ix. 2. οἷα ἂν γένοιτο, etc.] 'What may (or would) take place in accordance with probability or necessity.'

9. τὰ καθόλου, etc.] 'Poetry deals with general possibilities, history with particular facts.'

x. 1. ἔστιν οὖν, etc.] 'Tragedy, then, is an imitation of action, good and complete in itself, on a grand scale, in embellished style, with the several kinds (of embellishment) occurring separately in the several parts; the story acted and not narrated; by pity and fear effecting the chastening (or purification) of such feelings.'

σπουδαίας] See infra 5 μίμησις ἔστιν ἡ τραγωδία βελτιόνα.

τελείας] 'Complete,' with regular opening, development, and catastrophe. Cp. Arist. Poet. 7. 2 κείται δ' ἡμῖν τὴν τραγωδίαν τελείας καὶ ὅλης πράξεως εἶναι μίμησιν—ὅλον δ' ἔστι τὸ ἔχον ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τελευτήν.

2. μέγεθος ἐχούσης] See Poet. 7. 8 τὸ γὰρ καλὸν ἐν μεγέθει καὶ τάξει ἐστί· διὸ οὔτε πάμμικρον ἂν τι γένοιτο καλὸν ζῶον—οὔτε παμμέγεθες.

ἡδυσμένῳ λόγῳ] See Poet. 6. 3 λέγω δὲ ἡδυσμένον λόγον τὸν ἔχοντα ῥυθμὸν (this includes metre) καὶ ἁρμονίαν καὶ μέλος (these correspond to music).

χωρὶς ἐκάστου τῶν εἰδῶν] Understand ὅντος, the construction being that of the genitive absolute. The εἶδη are the ῥυθμός, ἁρμονία and μέλος.

χωρὶς—ἐν τοῖς μορίοις] See Poet. 6. 4 τὸ δὲ χωρὶς τοῖς εἶδεσι, τὸ διὰ μέτρον ἔνια μόνον περαίνεσθαι καὶ πάλιν ἕτερα διὰ μέλους, and cp. Poet. 1. 13 εἰσὶ δὲ τινες αἱ πᾶσι χρῶνται τοῖς εἰρημένοις, λέγω δὲ οἷον ῥυθμῷ καὶ μέλει καὶ μέτρῳ, ὥσπερ ἡ τε τῶν διθυραμβικῶν ποιήσις καὶ ἡ τῶν νόμων, καὶ ἡ τε τραγωδία καὶ ἡ κωμῳδία. διαφέρουσι δέ, ὅτι αἱ μὲν ἅμα πᾶσιν, αἱ δὲ κατὰ μέρος, where κατὰ μέρος corresponds to χωρὶς—ἐν τοῖς μορίοις. Tragedy and comedy agree with the dithyramb and νόμος in using rhythm, metre, and melody; but in the latter all are employed together throughout the composition, whereas in the former rhythm and metre alone are used in the dialogue, melody being added in the choral and lyrical parts.

3. δρῶντων] Genitive absolute.

καὶ οὐ δι' ἀπαγγελίας] Sc. οὕσα (ἡ μίμησις).

4. περαίνουσα] Agrees with μίμησις in line 1.

κάθαρσιν] Expresses no moral purification, but the same effect as that attributed to music by Arist. Pol. 8. 7, 4-6 καὶ γὰρ ὑπὸ ταύτης τῆς κινήσεως—τοῖς ἀνθρώποις. The object of tragedy, according to Aristotle, is to awaken in the spectators the feelings of pity and fear, and to awaken them in such a manner by means of appropriate scenes, dialogue, metre and melody, as to produce a 'chastening' of these feelings, that is, 'a sense of lightening' (κονφίεσθαι Arist. 1. c.), a kind of pleasurable and harmless ecstasy (χαρὰν

ἀβλαβῇ *ibid.*) akin to, but less violent than, the frenzy of the Bacchic dithyramb out of which tragedy itself sprang.

x. 7. οὕτω καὶ τὸν ποιητὴν, etc.] 'So, too, the poet in imitating passionate and sluggish natures, and other characters of the same kind, should make them examples of kindness or of sternness, as for instance Agathon and Homer (make Achilles an example of sternness).' In other words, the poet must idealise.

XXV.

Theophrastus.

i. 1. The first *περυγίζουσαι* is probably misplaced, and should be omitted.

3. *ἔπει ἂν πέτανται*, etc.] 'Forebode wind from whatever quarter they fly to.'

5. *ὕβρις ὑέτιον*] 'Showers:' opposed to *δμβρος*, lasting rain.

6. καὶ ὅλως βοᾶν μέγα, etc.] 'And, generally, when he gives a loud cry he portends wind.'

7. ἡ ἀμπωτία, etc.] 'The ebb denotes a north wind, the flood tide a south; for if a flood has come in with north winds its turn portends a south wind, and if an ebb has come in with south winds its turn portends a north wind.' The tides were by some of the ancients supposed to be caused by the action of the winds. ὑφ' ἧν ἐμβалόντων μὲν προωθουμένην ἀνοιδεῖν τὴν Ἀτλαντικὴν θάλατταν καὶ παρασκευάζειν τὴν πλήμμυραν, καταληγόντων δ' ἀντιπερισπωμένην ὑποβαίνειν, ὅπερ εἶναι τὴν ἀμπωτίαν Plutarch De Plac. Phil. 3. 17. As the north wind causes the flood, and the south wind the ebb, the turn of the flood tide will indicate a change of wind to the south, the turn of the ebb a change to the north.

14. ἀποστραφῶσι πετόμενοι] 'Turn back homeward in the midst of their flight.' Cp. Aratus 300

στροφάδες δὲ παλίμπετες ἀπονέονται.

Virg. Georg. I. 374-5

Vallibus imis

Aëriæ fugere grues.

15. *ἦ*] Is superfluous, and probably a gloss.

17. *ὥς*] Is superfluous, and appears to be a corruption.

18. ἐὰν ταχὺ δὲ κρῶν καὶ τρίτον] Cp. Virg. Georg. I. 410-1

Tum liquidas corvi presso ter gutture voces

Aut quater ingeminant.

21. ὥσπερ, etc.] 'As they do also if they come black in large numbers.'

27. φῶν—πολύπλοκον ἔχουσα] 'A murmur echoing in the bay with a confused (or complex) sound.'

Resonantia longe

Littora misceri.

Virg. Georg. I. 358-9.

For πολὺπλοκον ἔχουσα, the cognate accusative with ἔχω, instead of the more usual construction πολυπλόκως ἔχουσα, cp. infra Dicaearchus I. 2 ἔχουσα τῇ ὄψει φιλόανθρωπον, i. e. presenting a friendly appearance.

31. ἀμφὶ δ' ἄκρας] The line in Archilochus appears to be
πόντος, ἀμφὶ δ' ἄκρα Γυρέων ὀρθὸν ἵσταται νέφος.

40. ὅταν πρὸς τὰ ἔργα, etc.] 'When he comes up to the haunts of men, or ventures within them in winter time.'

45. τῆς Πάρνηθος] So in Ar. Nub. 323-4, clouds are mentioned as descending from Mount Parnes—

βλέπε νῦν δευρὶ πρὸς τὸν Πάρνηθ', ἥδη γὰρ ὀρῶ κατιούσας
ἡσυχῇ αὐτὰς (i. e. τὰς νεφελάς).

ii. 8. ἀφίσι] 'Cheap,' as in Ar. Eq. 645.

οὐπώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας.

9. ἐκ Διονυσίων] 'After the (great) Dionysia,' i. e. after March.

16. μὴ ἀφίστασθαι] i. e. ἐστὶν οἶος μὴ ἀφίστασθαι.

XXVI.

Theopompus.

i. 20. ὡς—ἐπιφοιτᾶν] See on ὡς—ἐκέλευσε supra Hdt. 2. 8. So infra 28 ὡς ἀτιμώτερον εἶναι.

XXVII.

Dicaearchus.

i. 2. ἔχουσα—φιλόανθρωπον] See on πολὺπλοκον ἔχουσα supra Theophrastus I. 27.

4. εὐτελεῖς] 'Mean.'

12. τὴν—ὑπογραφὴν] 'The outline of the building.'

15. ψυχῆς, etc.] 'Beguilements and recreations for the soul.'

18. ὑπουλοὶ] 'False.' Cp. Thuc. 8. 64 ὑπουλον αὐτονομίαν, and Soph. Oed. Rex 1396 κάλλος κακῶν ὑπουλον.

ii. 5. τρῖς] 'Ab Epigonis, deinde a Pelasgis, ut videtur, tempore belli Trojani, tertio ab Alexandro.' (Müller.)

XXIX.

Cleanthes.

3. εἰ περιγένοιτο ἀρετῆς] 'If he achieve,' or, 'attain unto, virtue.'

XXX.

Polybius.

- i. 4. ἐπίστασιν] 'Attention,' 'careful observation.' Cp. ἐπιστήσας infra.
 10. ἐν ταῖς ἐξουσίαις, etc.] Cp. Arist. Eth. Nic. 5. 2 εὖ δοκεῖ ἔχειν
 τὸ τοῦ Βίαντος ὅτι ἀρχὴ ἀνδρά δείξει: and Soph. Ant. 175-7
 ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν
 ψυχὴν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην πρὶν ἂν
 ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβῇς φανῇ.
 11. ἀναστέλλωνται] 'Dissemble.'
 16. ἐπιστήσας] 'Carefully considering.' The phrase in full would be
 ἐπιστήσας τὸν νοῦν: here the verb is used absolutely as in Arist. Eth. Nic.
 6. 13 λεκτέον δ' ἐπιστήσας σαφέστερον.
 34. πάντα συμμαχικὴν εἶχε τὴν αἰρεσιν] 'Was all done in the interest
 of the alliance' (as opposed to the mere interests of Sparta alone).
 43. τοῦ προειρημένου] Sc. Hannibal.

XXXI.

Apollodorus.

- i. With the whole passage cp. Aesch. Prom. 351-372.
 ii. For the story of Althaea and the torch cp. Aesch. Choëph. 602-612.
 17. Ἰδα] Genitive of Ἰδας.
 26. κατὰ γένος] i. e. as being the uncles of Meleager.
 iii. 12. δείσας μὴ ἂν αὐτὸς τελευτήσῃ εἰ τοῦτω συμπαῖθαι] 'Fearing lest
 he himself, too, should be a dead man if he should suffer the same fate as
 Glaucus' (τοῦτω), i. e. should be attacked by the serpent. ἂν in this con-
 struction is not allowable in earlier Greek. Perhaps we should rather read
 τοῦτο, 'If he should suffer this fate (τοῦτο), as well as Glaucus;' or possibly,
 συμπέσοι and not συμπαῖθαι is the true reading, 'If he should encounter the
 serpent.'

XXXII.

Dionysius of Halicarnassus.

- i. 2. τῆς ἐκλογῆς, the selection or choice of words: σύνθεσις, composition,
 arrangement of words in a sentence, and sentences in a period.
 7. πτόχω λευγαλεῶ, etc.] Hom. Od. 16. 273.
 9. μείζονα, etc.] The lines in Hom. Od. 6. 229-231 are
 τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα, καδ δὲ κάρητος
 οὐλας ἦκε κόμας, ὑακυνθίνῳ ἀνθει ὁμοίας.

12. αὕτη τε] i. e. ἡ σύνθεσις.
 ii. 7. τὸ τάχος τῆς σημασίας] 'His rapidity of expression.'
 iii. 7. παρ' ἡντινοῦν ἑτέραν] 'Beyond,' or, 'compared with, any other style.'
 9. κοινότητα τῶν ὀνομάτων] 'Ordinary language.'
 iv. 8. παρὰ τούτους τοὺς κανόνας] 'By the light of,' or, 'according to, these canons.'
 9. τὴν πολιτικὴν λέξιν] The speech of politics and the ordinary civic life, as opposed to poetry and to rhetorical or philosophical composition. In the same sense τοῖς ἀσκούσι τοὺς πολιτικοὺς λόγους Dionysius, De Comp. Verborum, vol. v. of Reiske, p. 2.
 10. οὕτω κεινημένην ποικίλως] 'Moving in such variety of style.'
 17. ἡθικὴν, παθητικὴν] 'Calm, passionate.' Cp. Dionysius, De Vet. Script. Cens. vol. v. Reiske, p. 425 ἐν μέντοι τοῖς ἡθικοῖς Ἡρόδοτος, ἐν δὲ τοῖς παθητικοῖς ὁ Θουκυδίδης. ἡθῆ are the mild or calm, πάθῃ the violent feelings.
 20. παρακρουόμενος, etc.] 'Eluding mortal gaze.'
 εἶτε διαλέκτου, etc.,] 'A wondrous variety of speech in a wise man, beguiling every ear.' Cp. Hdt. i. 163 supra.
 22. ἐπειδὴ ταπεινὰ καὶ ἀσχήμονας ὄψεις—δσιον] Cp. Plat. Rep. 2. 383 Ε κομδῇ ἄρα ὁ θεὸς ἀπλοῦν καὶ ἀληθές—καὶ οὔτε αὐτὸς μεθίσταται οὔτε ἄλλους ἐξαπατᾷ—οὐθ' ὕπαρ οὐτ' ὄναρ.
 v. 2. τῶν ἐν ἔθει] 'His moral discourses.'
 4. ὥσπερ οἱ τῶν σπονδαίων, etc.] 'Like those who are listening to solemn flute-music, or to the harmony of Dorian strains.'
 9. κρατεῖ] Not κρατεῖν, appears to be the right reading.
 10. τὰ μητρῶα καὶ τὰ κορυβαντικά] Cognate accusative, after τελουμένων as infra Lucian 5. 75 ἐτελέσθη τὰ Ἐλευσίνια.
 16. οὐθὲν πρὸς τὰ πράγματα πεπονθότες] 'Having no personal interest in the affairs he treats of.'
 20. μετὰ τῆς ἀξιώσεως ἧς εἶχε τὴν αὐτοπάθειαν] 'With the dignity which he felt in his inmost self,' i. e. a dignity of the soul, not of mere outward appearance.
 21. καὶ τὸ παράστημα, etc.] 'And exposing the very thought of his soul.'
 30. ἐπὶ τῆς προφορᾶς] 'In the delivery.'
 , διὰ τοσούτων] 'At such an interval of years.'

XXXIV.

Strabo.

9. εὐμαρῶς ἐνδιδόασιν, etc.] 'They readily give in to whatever is for their good, and apply themselves to their education and to literature.'

THE ROMAN AGE.

XXXV.

Plutarch.

- i. 11. ἀνήγεν αὐτόν, etc.] 'Recalled him to the discussion.'
 13. ἐπιστρέφας τὸν λόγον] 'Retorting upon him.'
 25. τὴν ὑστέραν, etc.] 'The day after the feast quarrels with the feast day.'
 ii. 18. ἀ καὶ πρὸς τύχην, etc.] 'In which fortune also has a hand.'
 v. 4. ἀλουργῶν] Predicate: 'the sails being spread of purple.'
 21. τοσαῦτα γάρ, etc.] 'For so many lights are said to have been hung and shown on all sides at once, and arranged at such inclinations and positions towards each other, and grouped in squares and circles, that that spectacle was one of the rarest interest and beauty.'
 24. ἐν ὀλίγοις] Is adverbial; = 'very,' 'exceedingly.' Cp. ἐν ὀλίγοις μέγαν Hdt. 4. 52.
 vi. 15. διδόντας ἑαυτοῖς λόγον—γινῶναι τὸν θαμνοῦν] See on καὶ οἱ σύλλογον, etc. supra Hdt. 9. 2.
 17. ἐᾶν οὕτως] 'To let the matter alone.'

XXXVI.

Aelian.

7. μέσον δέχεται χώριον] 'They admit an open space between them.'
 19. ὀφθαλμῶν παρήγυρις] 'A feast for the eyes.' Cp. infra 26 ἐστιῶσιν τὰς ἀκοάς.
 καθημένοις] 'Low-lying.'
 24. ἀγαθὸν εἶναι, etc.] 'To be a good thing for,' or 'to benefit those who bathe in them.'
 27. παραπέμπουσιν ἀπόνως. See on ἀπίστως supra Thuc. 1. 7.
 33. αἷα ἀποστέγειν] See on αἷα ἐπέλευε supra Hdt. 2. 8.

XXXVII.

Epictetus.

- i. 3. ὅτι τὸ ἔχειν καλὰ ἱμάτια] Sc. ἐστὶ τὸ ἀγαθὸν τοῦ ἀνθρώπου.
 4. μὴ ἔλθῃ, etc.] 'Shall he not come and take them?' Deliberative subjunctive.
 5. θέλεις ἵνα ἀρπάσῃς] The use of ἵνα with the subjunctive, instead of

the simple infinitive, after θέλω and other verbs, mostly belongs to late Greek. Cp. the somewhat analogous use in Attic of θέλω and βούλομαι, with the simple subjunctive; e. g. Soph. El. 80-81 θέλεις

μείνωμεν αὐτοῦ ἀπακούσωμεν γόαν;

Ibid. Oed. Rex 651 τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω;

Ar. Eq. 36 βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσιν φράσω;

7. παρὰ τοῖς θεοῖς] i. e. the Lares or household gods.

9. ἐπαθέ τι ὁ ἄρας, etc.] i. e. 'was prompted by a very natural feeling,' did a very natural thing' (in carrying off so valuable a lamp).

11. ἀλγῶ τὴν κεφαλὴν, etc.] 'I have a headache. Have you also a horn-ache?' i. e. having no horns, you can have no such pain. There seems to be an allusion to the fallacy called κέρας or κερατίης, mentioned in Diogenes Laertius 7. 187 εἰ τι οὐκ ἀπέβαλες τοῦτο ἔχεις κέρατα δ' οὐκ ἀπέβαλες κέρατα ἄρα ἔχεις.

ii. 1. τοῦ φιλοσοφοῦντος, etc.] 'Of the true philosopher in labour,' an allusion to the mental pregnancy described in Plat. Theaet. 148 E ὠδύνεις γὰρ διὰ τὸ μὴ κενὸς ἀλλ' ἐγκύμων εἶναι.

2. νῦν ἐγώ, etc.] The general meaning is: at present the philosophers call me mad, because though I know practically, I cannot define philosophically, what good and bad are. If I adopt and act upon their principle, that happiness depends simply on the state of the will and not on external circumstances, all the world will call me mad.

4. τοῖς προαιρετικοῖς] i. e. What depends on the will. Cp. (in a former part of this chapter) τῶν ὄντων τὰ μὲν εἰσιν ἐφ' ἡμῖν τὰ δὲ οὐκ ἐφ' ἡμῖν ἐφ' ἡμῖν μὲν προαίρεσις καὶ πάντα τὰ προαιρετικὰ ἔργα, οὐκ ἐφ' ἡμῖν δὲ τὸ σῶμα, τὰ μέρη τοῦ σώματος, κτήσσει, γονεῖς, ἀδελφοί, τέκνα, πατρίς, ἀπλῶς οἱ κοινοί.

9. ἀνθρῶπε—εἰ οἶδα] The first hasty reply of Epictetus to the supposed objector: in the following words he is meditating what answer can be made to his reproach.

10. ἂν σιωπῶ βήγνυται] 'If I hold my peace, he is ready to burst with rage.' Cp. the lines of Pherecrates

κάν μὲν σιωπῶ ['γῶ] φέρεται καὶ πνίγεται
καὶ φησὶ τί σιωπᾷ;

11. οὐκ εἰμὶ ἐμαυτοῦ] 'I am not my own master,' or as we say, 'I am not myself.' Cp. Soph. Oed. Col. 659

ἀλλ' ὁ νοῦς ὅταν

αὐτοῦ γένηται φροῦδα τάπειλμήματα:

and the similar expressions ἐν αὐτῷ or ἐντὸς αὐτοῦ γίγνεσθαι.

iii. 1. ἂν συγκαθῆς] 'If you will condescend to listen.'

2. ὥστε, etc.] 'So that, forsooth, I do not follow the meaning of words.'

4. ὡς τὰ κτήνη, etc.] 'As beasts use their instincts' (i. e. without understanding their end).

6. φέρε, etc.] 'Take any word you like, 'good' and 'evil,' and let us examine ourselves whether we understand it.'

iii. 8. κῆν οὕτω τύχη, etc.] 'And one who may be has served his three campaigns.'

10. τίνας δ' ἂν καὶ φαντασθείης, etc.] 'What can you imagine to be yet lacking?' for this construction with the genitive absolute cp. Soph. Aj. 281

ὡς ὧδ' ἐχόντων τῶν δ' ἐπίστασθαι σε χρή,
Aesch. Prom. 760

ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδ' εἰ σοὶ μαθεῖν πάρα.

11. τυχόν] 'May be,' perhaps, like κῆν οὕτω τύχη supra 8.

15. τὰ ἀναγκαιότατα καὶ μέγιστα] The accusative; the construction is changed on the resumption of the sentence by καὶ ὅτι, the verb now introduced governing the genitive instead of the accusative.

16. καὶ τὸν κολοφῶνα, etc.] 'And if to crown all, I prove that you know not what God is.'

17. οἶδας] Rare in Attic Greek, for οἶσθα.

18. τὸ μὲν τῶν ἄλλων, etc.] Supply ἀγνοεῖν, 'that you are ignorant of everything else you can perhaps endure to hear.'

19. πῶς δύνασαι, etc.] 'How can you endure (to hear) this from me?'

24. δοκεῖς μηδὲν ἔχειν] 'You think you have nothing the matter with you.'

26. αἱ ὀρέξεις, etc.] 'Your desires are feverish, your aversions mean and cowardly.' For ἐκκλίσεις cp. Epictetus Diss. 3. 2 ὁ (τόπος) περὶ τὰς ὀρέξεις καὶ τὰς ἐκκλίσεις ἵνα μὴτ' ὀρεγόμενος ἀποτυγχάνῃ μὴτ' ἐκκλίνων περιπίπτῃ.

29. πανηγύρει] 'A fair.'

39. ὀλιγοστόν] For the form cp. Soph. Ant. 625
πράσσει δ' ὀλιγοστόν χρόνον ἐκτὸς ἄτας:,
Ar. Pax 559 πολλοστώ χρόνῳ.

41. ὡς ἔτυχεν] 'At haphazard,' 'fortuitously.'

44. ἐπιπλοκὴν καὶ σχέσιν, etc.] 'Have we then any connection and relation with him?'

ταῦτ' ἐστὶν ἡ πάσχουσιν, etc.] 'Such are the feelings of this choice few, and for the rest all that they attend to is to explore this fair, and so go their way.'

XXXVIII.

Arrian.

i. 6. ἐξ ὅτου δή, etc.] 'Having for some cause or other (or, from some time back) determined to pay the sacrifice to the Dioscuri instead.'

8. ἀλλ' ἐν γε τῷ πρότῳ] ἀλλὰ—γε resumes the sentence interrupted by καὶ γὰρ—γενεωτέριστο.

9. ὅπως ἐς Δία—ἀφαίρεθείσα Τυνδάρεω, etc.] 'How that their parentage was referred to Zeus, and denied to Tyndareus.'

11. οἷοι δὲ ἄνδρες, etc.] 'The kind of men who always have corrupted and will never cease to ruin the prosperity of the kings of their time.'

31. ἐν ἑαυτοῦ ὄντα] 'Master of himself.' A mixture of two constructions, *ἑαυτοῦ ὄντα* (cp. οὐκ εἰμὶ ἑμαυτοῦ supra Epictetus 2. 11) and ἐν ἑαυτῷ εἶναι. Also cp. note on ἐν ἡμετέρου supra Hdt. 1. 160.

34. πολλὸν εἶναι, etc.] 'Was loud in his reproaches against Alexander.' Cp. Hdt. 9. 91 πολλὰς ἦν λισσόμενος.

40. ἀνίεναι] Intransitive: 'did not cease insulting him.'

43. οὐδὲ τι ἄλλο, etc.] 'And was nothing but the name of a king,' i. e. was a king only in name.

ii. 5. καταστρέψαι] Intransitive: 'to end his days.'

8. ἄλλως ἂν ἀπαλλαγέντα, etc.] 'But would find some other manner of death if this were not allowed him.'

20. βασιλικὸν ὄντα τῶν Νυσαίων] 'Being of the royal breed (and one) of the Nysaeans horses.'

21. τῶν τινι θεραπεύοντων, etc.] 'One of those who attended on him for his wisdom.'

XXXIX.

Lucian.

i. 29. ὅμως ἐραστήν, etc.] 'At any rate a lover I have, such as he is:' κῆν τοῦτον, elliptical: supply ἐραστήν ἔχω. Cp. infra 5. 43 κῆν μικρόν.

35. οἶα, etc.] 'Was nothing but the bare skull of a deer.'

36. ζυγώσας, etc.] 'He made a bridge to them, and fastened on the strings without even winding them round a peg.'

iii. 10. καὶ οὐχ ἀπλοῦν] See note on ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μεταβαλεῖν infra 14.

14. ἐνεπλήσθην γοῦν αὐτῶν] 'I say I got sated with all this.' γοῦν marks the resumption of the sentence interrupted by the nominative absolute αἱ ὦραι δὲ—θατέρω.

ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μεταβαλεῖν] Cp. Eur. Orestes 224 μεταβολὴ πάντων γλυκύ, and as a commentary on the whole passage, Arist. Eth. Nic. 7. 15 εἴ τοι ἡ φύσις ἀπλὴ εἴη αἰετὶ ἡ αὐτὴ πράξις ἡδίστη ἔσται· διὸ δ' θεὸς αἰετὴν μίαν καὶ ἀπλοῦν χαίρει ἡδονὴν—καὶ ἡδονὴ μᾶλλον ἐν ἡρεμίᾳ ἔστιν ἢ ἐν κινήσει, μεταβολὴ δὲ πάντων γλυκύτατον κατὰ τὸν ποιητὴν διὰ πονηρίαν τινά. ὥσπερ γὰρ ἄνθρωπος εὐμετάβολος ὁ πονηρός, καὶ ἡ φύσις ἡ δεομένη μεταβολῆς· οὐ γὰρ ἀπλὴ οὐδ' ἐπεικής.

22. περιπίπτῃς σεαυτῷ, etc.] 'Lest you should fall by your own hand and be reasoning in a circle.'

26. καὶ ἐνταῦθα, etc.] 'Here also the sameness of things will prove equally tedious.'

29. τί οὖν ἂν πάθοι τις] 'What is to become of me?' 'What am I to do?'

iv. 7. ἀγούσι καὶ φέρουσι] 'Plunder,' as in Hom. Il. 5. 483-4

ἀτὰρ οὐ τί μοι ἐνθάδε τοῖον

οἶον γ' ἢ φέροιεν Ἀχαιοὶ ἢ κεν ἀγοίεν·

cp. infra Longinus 2. 38 κατ' ἀκρας ἀγοντα καὶ φέροντα.

v. 9. τὸν δβολον] Cp. Ar. Ran. 270

Χαρ. ἐκβαίν', ἀποδὲ τὸν ναῦλον. Δι. ἔχε δὴ τῷβολῶ.

10. τὰ πορθμῖα καταβαλεῖν] 'To pay my fare with.'

22. πλέον γάρ, etc.] 'For I have got nothing but this wallet that you see.'

35. σπαθήσει] 'Will run through,' 'squander.' Cp. Ar. Nub. 53-5

οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὥς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα

ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοιμάτιον δεικνὺς τοῦ

πρόφασιν ἐφασκον, ὃ γύναι λίαν σπαθῆς.

παραλαβάν] 'Having inherited them from me:' opposed to κτᾶσθαι in Arist. Eth. Nic. 9. 7 ἐτι δὲ τὰ ἐπιπύουσι γενόμενα πάντες μᾶλλον στέργουσιν, οἷον καὶ τὰ χρήματα οἱ κτησάμενοι τῶν παραλαβόντων. Cp. Plat. Rep. I. 330 B παρέλαβες ἢ ἐπεκτήσω;

41. ἀνοιμύξομαι is suggested instead of the common readings ἂν οἰμύξωμαι and ἂν οἰμῶξομαι: the first gives a form of the verb which seems never to occur in good Greek: the second a construction not allowable in Attic.

58. ἐγὼ δ' ἔππου, etc.] διαπαίξει δὲ τοὺς λέγοντας ἀθανάτους εἶναι τὰς τῶν ἀλογῶν ψυχάς, Scholiast.

61. Ἰνδοπάτην, Ἑραμίθρην] Fictitious names: the Seres are introduced as the most remote nation known to the Roman world; and so Horace, Odes I. 12. 55, 56

Subjectos Orientis orae

Seras et Indos.

The spirits of men and animals of every country are here supposed to meet on the banks of the Styx, in order to be ferried across in Charon's boat.

74. ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιάν] i. e. as a pledge that he will tell the truth: so in Soph. Phil. 813

ἔμβαλλε χεῖρὸς πίστιν—ἐμβάλλω μνεῖν:

cp. Ar. Vesp. 554

ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλὴν τῶν δημοσίων κεκλοφυῖαν.

81. τούτους τέτταρας ἐπὶ τοῖς χιλίοις, etc.] 'Take charge of these thousand and four' (the number of the last arrivals at Hades).

84. πρόσαγε] 'Bring them into court.'

κήρυττε] 'Cite them by name.'

προσκάλει] 'Call them up.' Words borrowed from the law courts.

86. πρὸς τοῦ πατρός] i. e. Zeus, father of Rhadamanthus.

95. ἐς τὴν δίκην κατάστηθι] 'Stand your trial.'

103. στίγματα ἐπὶ τῆς ψυχῆς, etc.] There seems to be a reference to Plato Gorgias 524 D, E ἐνδὸν πάντα ἐστὶν ἐν τῇ ψυχῇ, ἐπειδὴν γυμνωθῇ τοῦ σώματος, τὰ τε τῆς φύσεως καὶ τὰ παθήματα ἃ διὰ τὴν ἐπιτήδευσιν ἐκάστου πράγματος ἔσχεν ἐν τῇ ψυχῇ ὁ ἄνθρωπος. ἐπειδὴν οὖν ἀφίκωνται παρὰ τὸν δικαστὴν, οἱ μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας παρὰ τὸν Ῥαδάμανθυν, ὁ Ῥαδάμανθος ἐκείνους ἐπιστῆσαι θεᾶται ἐκάστου τὴν ψυχὴν οὐκ εἰδὼς ὅτου ἐστίν, ἀλλὰ πολλάκις τοῦ μεγάλου βασιλέως ἢ δυνάστου κατείδεν οὐδὲν ὑγιὲς ὃν τῆς ψυχῆς ἀλλὰ διαμεμαστιγωμένην καὶ οὐλῶν μεστὴν ὑπὸ ἐπιτορκίων καὶ ἀδικίας ἃ ἐκαστῷ ἢ πράξει αὐτοῦ ἐξωμόρξατο εἰς τὴν ψυχὴν.

- I 11. ἐξ ὑπαρχῆς] 'Over again,' 'once more:' joined with αὐθις in Soph. Oed. Rex 132 ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὐθις αὐτ' ἐγὼ φανῶ.
- I 27. προσκάλει] Addressed to Hermes.
- I 30. ἐπὶ τράχηλον ὠθοῦσα] = τραχηλίζουσα, 'Pushing him head foremost.'
- vī. 15. μηκέτι φέρων] In earlier Greek we should expect οὐκέτι φέρων.
21. οὕτω γάρ, etc.] Understand φύμεθα or some such word.
24. ἀναισθήτως εἶχε] Sc. τὸ κῆτος.
31. ὥς ἐνι (i. e. ἐνῆν) πλείστον] 'As much as possible.'
41. ταῦτα φέλλινα εἶχον] 'This part of their body they had of cork.'
52. κατὰ τὴν πῦραν] 'On our bows,' i. e. 'right ahead of us.'
55. Ἡρόδοτος] Viz. in 3. 113 τοσαῦτα μὲν θωμάτων περὶ εἰρήσθω ἀπόζει δὲ τῆς χώρας τῆς Ἀραβίης θεσπέσιον ὥς ἡδύ.
58. προσέβαλλε] Cp. Ar. Pax 180 πόθεν βροτοῦ με προσέβαλε;
- and supra Plato 5. 27 ἢ πρὸς ὄψιν, ἢ πρὸς ἀκρόην τι προσβάλη.
67. πλάγιος αὐλός] = πλαγίαυλος, (the cross flute) of Theocritus, 20. 29 κῆν αὐλφ λαλέω, κῆν δάνακι, κῆν πλαγιαύλφ.

XL.

M. Aurelius Antoninus.

- i. 7. παραπέμψαι, etc.] 'What then is it that will best help him on his way?' Cp. supra Aelian 27 παραπέμπουσιν ἀπόνως.
8. τὸν δαίμονα] The soul regarded as the divine part of man (cp. supra Arist. 5. 27 εἰ δὴ θεῖον ὁ νοῦς πρὸς τὸν ἀνθρώπον), and which it is man's duty to keep undefiled, cp. M. Aurelius 2. 13 πρὸς μόνψ τῷ ἐνδον ἑαυτοῦ δαίμονι εἶναι καὶ τοῦτον γησίως θεραπεύειν. θεραπεία δὲ αὐτοῦ καθαρὸν πάθος διατηρεῖν. So ibid. 3. 16 τὸν ἐνδον ἐν τῷ στήθει ἰδρυμένον δαίμονα μὴ φύρειν: and infra 4. 17 ἴλεως τῷ σαντοῦ δαίμονι διαβιῶναι. Different from the *genius* of Horace and Persius.
10. ἀνευδεῆ, etc.] 'And independent of what another may do or not do.'
14. εἰ δὲ αὐτοῖς, etc.] 'And if it is no hardship to the elements themselves that each single one of them should be constantly changing into another, why should we look with suspicion on change and dissolution that befalls the union of them all: for it is Nature's doing, and nothing that Nature does can be evil.' For as Aristotle says, Pol. 1. 2, οὐθὲν μάτην ἢ φύσει ποιεῖ: and De Part. Anim. 1. 1 μάλλον δὲ ἐστὶ τὸ οὐ ἕνεκα καὶ τὸ καλὸν ἐν τοῖς τῆς φύσεως ἔργοις ἢ ἐν τοῖς τῆς τέχνης.
- ii. 4. ἐκείνος, etc.] 'The poet says, dear city of Cecrops: and shalt not thou say, dear city of Zeus?'
4. πόλις Διός] i. e. the κόσμος or universe.
- iii. With the whole passage cp. Lucretius 3. 1037-46
Lumina suis oculis etiam bonus Ancu' reliquit, etc.
- i. ἐννοεῖν] Infinitive for imperative.
- πολλάκις, etc.] 'Who have knit their brow over many a sick bed.'

iii. 2. *μαθηματικοί*] Astrologists.

3. *ἄλλων θανάτους*, etc.] 'Who have foretold others' deaths, and thought that a great prophecy' (whereas death is sure to visit all men).

4. *μυρία διατεινόμενοι*] 'Who have maintained a thousand arguments upon death or immortality.' *διατεινόμενοι*, cp. infra Philostratus 20 *διατεινομένων* ἔτι.

7. *Ἑλίκη*] Cp. Pliny Nat. Hist. 2. 92 Helicen et Buram in sinu Corinthio pontus abstulit: and Ovid Met. 15. 293

Si quaeras Helicen et Burin, Achaiadas urbes,
Invenies sub aquis.

14. *τὴν ἐνεγκούσαν*] Sc. *γῆν* or *φύσιν*.

iv. 2. *τούτων*, etc.] 'Of these the two former are yours, inasmuch as you are obliged to take care of them; but the third alone is properly yours.'

3. *ὁ ἄν*] 'If then:' = Latin 'quod si.'

7. *ὥστε*, etc.] 'So that the intellectual power, pure and free from all its natural surroundings, may live its own life,' etc.

10. *ἐὰν χωρίσῃς*, etc.] 'If, I say, you remove from this ruling principle (viz. *νοῦς*) all that attaches to it from passion, and all the future and all past time, and make yourself like the round sphere of Empedocles, rejoicing in its circular revolution, and seek to live only what you are living, that is to say, the present.'

v. 1. *ἐν τῇ μεγάλῃ πόλει*] i. e. the world: called *Διὸς πόλις* supra 2. 4.

τί σοι, etc.] 'What difference does it make to you, that in five years (for the laws are the same for all), I say, what hardship is there that you are then sent out of the city, not by a tyrant nor by an unjust judge, but by nature herself who brought you in?'

5. *ὁ παραλαβὼν στρατηγός*, etc.] 'Like the praetor dismissing from the stage the actor whom he brought on to it.' The Praetor urbanus at Rome provided the theatrical and gladiatorial shows.

XXI.

Pausanias.

2. *τὴν ἐς Ἀμύκλας*] Sc. *ὁδόν*.

6. *λόχοις*, etc.] 'More than half the Lacedaemonian lochi:' according to Xenophon (Rep. Lac. II, 3 and 4) there were six *μόραι*, and each *μόρα* had four *λοχαγοί*.

XLII.

Philostratus.

2. *τῶν πετρῶν*] The Gyrae.

καί τι καὶ φρονήματος, etc.] 'And not a little indignant at the sea that has cast him there.'

3. βέβληται, etc.] 'He has seen his ship struck' (with lightning).
 4. ὁμόσε, etc.] 'Has done battle with the waves, striking through some, sweeping along others, heaving up others with his breast.'
 6. Γυραίς] Cp. Hom. Od. 4. 500-1
 Γυρῆσιν μιν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασεν
 πέτρησιν μεγάλησι, καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης.
 7. λόγους ὑπερφρονas] Cp. Hom. Od. 4. 502-3
 καὶ νῦ κεν ἔκφυγε κῆρα καὶ ἐχθρόμενός περ Ἀθήνης
 εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε καὶ μέγ' ἄασθη.
 10. διαφρονοῦντι δὲ καὶ φειδομένῳ τῶν θεῶν] Cp. Athene apud Soph.
 Aj. 127-8
 ὑπέρκοπον
 μηδέν ποτ' εἴπῃς αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος:
 and 132-3
 τοὺς δὲ σώφρονas
 θεοὶ φιλοῦσι καὶ στυγοῦσι τοὺς κακοῦς.
 14. αὐτῇ ὕβρει] 'Insolence and all:' so infra 22 αὐτῷ Αἴαντι.
 18. ἀναφέρειν] Intrans. 'recovering.'
 20. διατεινομένῳ ἔτι, etc.] 'Like to one still defiant.'
 22. τὸ τρύφος] The fragment of the Gyrae on which Ajax stands.

XLIV.

Longinus.

- i. 1. ὁ Κικέρων, etc.] 'Cicero and Demosthenes differ in the grandeur of their styles.'
 2. ὁ μὲν γὰρ ἐν ὕψει, etc.] 'The one excels in an abrupt loftiness, the other in a flowing style.'
 3. ὁ ἡμέτερος] 'Our countryman' (Demosthenes).
 6. πάντῃ νέμεται, etc.] 'Encroaches and unfolds in every direction, with a vast continuing blaze, spreading now over this now over that part of the fiery field (ἐν αὐτῷ, i. e. ἐν τῷ ἐμπρησμῷ), and recruited by successive outbursts.'
 ii. 4. ὡς ἀμέλει, etc.] 'As of course many others have wondered.'
 πῶς, etc.] 'How ever is it that our times produce orators exceedingly persuasive and versatile, keen and quick, and most ready in graces of style, but few or none that are very lofty or grand: such an universal dearth of eloquence pervades our life.'
 8. For κοσμική cp. ἡ τῆς οἰκουμένης εἰρήνη infra 35.
 17. δουλείας δικαίας, etc.] 'Trained from youth to a servitude, righteous though it be.' Cp. infra 31 καὶ ἡ δίκαιοτάτη. But for this last passage and its context, it would seem more natural to take δικαίας to mean 'which we have merited by our faults.'
 21. τὰς μὲν ἄλλας ἔξει, etc.] 'That any other mental condition was possible even for a servant, but that no slave could ever become an orator.'
 23. εὐθύς, etc.] 'For his want of frankness, and as it were his guarded spirit, which habit has cuffed into him, at once come to the surface.'
 46. Ἰσα βαίνουσα] See on Dem. 8. 45 supra.

XLVI.

Julian the Emperor.

4. παραβάλλειν τοῖς θεάτροις] 'To abandon oneself to the theatres.' So with εἰς in Arist. Eth. Nic. 7. 4 τὸ πλειστάκις παραβάλλειν εἰς αὐτάς (sc. τὰς σωματικὰς ἡδονὰς).

XLVIII.

Heliodorus.

10. δυοῖν, etc.] 'The tails of two snakes he bound behind her back, passing their necks under her breast, and entwining them in a tangled noose, suffering their heads to slip through the noose, as a tassel to the girdle on each side.'

15. ὑπὸ βλοσυρῷ, etc.] 'Not terrible by any grimness or sternness of eye.' Note the poetical use of ὑπό with the dative.

18. τὴν ὕλην] 'In material.'

L.

Agathias.

5. ἡ παρὰ Ῥωμαίοις, etc.] 'The opinion which prevailed amongst the Romans about the Supreme Being.'

6. For τῷ κρείττονι cp. Agathias Hist. 1. c. 16 B συναγωνιῆται δὲ καὶ τὸ κρείττον ἡμῖν, 'God will be on our side.'

9. ὁ Πλάτωνος λόγος] In the Republic 473 C ἐὰν μὴ ἢ οἱ φιλόσοφοι βασιλεύσωσιν ἐν ταῖς πόλεσιν ἢ οἱ βασιλεῖς τε νῦν λεγόμενοι καὶ δυνάσται φιλοσοφήσωσι γνησίως τε καὶ ἱκανῶς, καὶ τοῦτο εἰς ταῦτόν ξυμπέσῃ δύναμις τε πολιτικὴ καὶ φιλοσοφία—οὐκ ἔστι κακῶν παῦλα ταῖς πόλεσι.

14. εἰ καὶ ἀφύλακτον ᾗ] We should rather expect ἦν καί, or κἂν ἀφύλακτον ᾗ, though εἰ and the subjunctive occasionally occur without ἄν even in Attic Greek, e. g. Soph. Oed. Col. 1443

εἰ σοῦ στερηθῶ.

15. ἔστ' ἂν ἐπανήκοι] We should expect ἐπανήκη in earlier Greek.

26. μυρίας ὄσας, etc.] 'Thousands of lawful wives.'

30. φιλοσοφεῖν, etc.] 'Boasting himself to be a philosopher.'

May, 1887.

The Clarendon Press, Oxford, LIST OF SCHOOL BOOKS,

PUBLISHED FOR THE UNIVERSITY BY

HENRY FROWDE,

AT THE OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE,
AMEN CORNER, LONDON.

*** All Books are bound in Cloth, unless otherwise described.*

L A T I N.

- Allen.** *An Elementary Latin Grammar.* By J. BARROW ALLEN, M.A.
Forty-second Thousand Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Allen.** *Rudimenta Latina.* By the same Author. Extra fcap. 8vo. 2s.
- Allen.** *A First Latin Exercise Book.* By the same Author. *Fourth Edition.* Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Allen.** *A Second Latin Exercise Book.* By the same Author.
Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Jerram.** *Anglice Reddenda ; or, Easy Extracts, Latin and Greek, for Unseen Translation.* By C. S. JERRAM, M.A. *Fourth Edition.*
Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Jerram.** *Anglice Reddenda.* SECOND SERIES. By C. S. JERRAM, M.A.
Extra fcap. 8vo. 3s.
- Jerram.** *Reddenda Minora ; or, Easy Passages, Latin and Greek, for Unseen Translation.* For the use of Lower Forms. Composed and selected by C. S. JERRAM, M.A. Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.
- Lee-Warner.** *Hints and Helps for Latin Elegiacs.*
Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Lewis and Short.** *A Latin Dictionary, founded on Andrews' Edition of Freund's Latin Dictionary.* By CHARLTON T. LEWIS, Ph.D., and CHARLES SHORT, LL.D. 4to. 25s.
- Nunns.** *First Latin Reader.* By T. J. NUNNS, M.A. *Third Edition.*
Extra fcap. 8vo. 2s.
- Papillon.** *A Manual of Comparative Philology as applied to the Illustration of Greek and Latin Inflections.* By T. L. PAPILLON, M.A. *Third Edition.*
Crown 8vo. 6s.
- Ramsay.** *Exercises in Latin Prose Composition.* With Introduction, Notes, and Passages of graduated difficulty for Translation into Latin. By G. G. RAMSAY, M.A., Professor of Humanity, Glasgow. *Second Edition.*
Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

- Sargent.** *Passages for Translation into Latin.* By J. Y. SARGENT, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Caesar.** *The Commentaries* (for Schools). With Notes and Maps. By CHARLES E. MOBERLY, M.A.
- Part I. *The Gallic War. Second Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Part II. *The Civil War.* . . . Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- The Civil War. Book I. Second Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 2s.
- Catulli Veronensis Carmina Selecta,** secundum recognitionem ROBINSON ELLIS, A.M. . . . Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Cicero.** *Selection of interesting and descriptive passages.* With Notes. By HENRY WALFORD, M.A. In three Parts. *Third Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Part I. *Anecdotes from Grecian and Roman History.* . . . limp, 1s. 6d.
- Part II. *Omens and Dreams; Beauties of Nature.* . . . limp, 1s. 6d.
- Part III. *Rome's Rule of her Provinces.* . . . limp, 1s. 6d.
- Cicero.** *De Senectute.* With Introduction and Notes. By LEONARD HUXLEY, B.A. In one or two Parts . . . Extra fcap. 8vo. 2s.
- Cicero.** *Pro Cluentio.* With Introduction and Notes. By W. RAMSAY, M.A. Edited by G. G. RAMSAY, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Cicero.** *Selected Letters* (for Schools). With Notes. By the late C. E. PRICHARD, M.A., and E. R. BERNARD, M.A. *Second Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 3s.
- Cicero.** *Select Orations* (for Schools). *First Action against Verres; Oration concerning the command of Gnaeus Pompeius; Oration on behalf of Archias; Ninth Philippic Oration.* With Introduction and Notes. By J. R. KING, M.A. *Second Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Cicero.** *Philippic Orations.* With Notes, &c. by J. R. KING, M.A. *Second Edition.* . . . 8vo. 10s. 6d.
- Cicero.** *Select Letters.* With English Introductions, Notes, and Appendices. By ALBERT WATSON, M.A. *Third Edition.* . . . 8vo. 18s.
- Cicero.** *Select Letters.* Text. By the same Editor. *Second Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 4s.
- Cornelius Nepos.** With Notes. By OSCAR BROWNING, M.A. *Second Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Horace.** With a Commentary. Volume I. *The Odes, Carmen Seculare, and Epodes.* By EDWARD C. WICKHAM, M.A., Head Master of Wellington College. *New Edition. In one or two Parts.* Extra fcap. 8vo. 6s.
- Horace.** *Selected Odes.* With Notes for the use of a Fifth Form. By E. C. WICKHAM, M.A. In one or two Parts . . . Extra fcap. 8vo. 2s.
- Juvenal.** *XIII Satires.* Edited, with Introduction, Notes, etc., by C. H. PEARSON, M.A., and H. A. STRONG, M.A. . . . Crown 8vo. 6s.
- Or separately, Text and Introduction, 3s.; Notes, 3s. 6d.*
- Livy.** *Selections* (for Schools). With Notes and Maps. By H. LEE-WARNER, M.A. . . . Extra fcap. 8vo.
- Part I. *The Caudine Disaster.* . . . limp, 1s. 6d.
- Part II. *Hannibal's Campaign in Italy.* . . . limp, 1s. 6d.
- Part III. *The Macedonian War.* . . . limp, 1s. 6d.
- Livy.** *Book I.* With Introduction, Historical Examination, and Notes. By J. R. SEELEY, M.A. *Second Edition.* . . . 8vo. 6s.

- Livy. Books V—VII.** With Introduction and Notes. By A. R. CLUER, B.A. *Second Edition.* Revised by P. E. MATHESON, M.A. (In one or two volumes.) Extra fcap. 8vo. 5s.
- Livy. Books XXI—XXIII.** With Introduction and Notes. By M. T. TATHAM, M.A. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Ovid. Selections** (for the use of Schools). With Introductions and Notes, and an Appendix on the Roman Calendar. By W. RAMSAY, M.A. Edited by G. G. RAMSAY, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. 5s. 6d.
- Ovid. Tristia, Book I.** Edited by S. G. OWEN, B.A. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Persius. The Satires.** With Translation and Commentary by J. CONINGTON, M.A., edited by H. NETTLESHIP, M.A. *Second Edition.* 8vo. 7s. 6d.
- Plautus. Captivi.** With Introduction and Notes. By W. M. LINDSAY, M.A. *In one or two Parts.* Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Plautus. Trinummus.** With Notes and Introductions. By C. E. FREEMAN, M.A., Assistant Master of Westminster, and A. SLOMAN, M.A., Master of the Queen's Scholars of Westminster. Extra fcap. 8vo. 3s.
- Pliny. Selected Letters** (for Schools). With Notes. By the late C. E. PRICHARD, M.A., and E. R. BERNARD, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. 3s.
- Sallust. Bellum Catilinarium and Jugurthinum.** With Introduction and Notes, by W. W. CAPES, M.A. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Tacitus. The Annals. Books I—IV.** Edited, with Introduction and Notes for the use of Schools and Junior Students, by H. FURNEAUX, M.A. Extra fcap. 8vo. 5s.
- Terence. Adelphi.** With Notes and Introductions. By A. SLOMAN, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s.
- Terence. Andria.** With Notes and Introductions. By C. E. FREEMAN, M.A., and A. SLOMAN, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s.
- Tibullus and Propertius.** Edited with Introduction and Notes by G. G. RAMSAY, M.A. *In one or two Parts.* Extra fcap. 8vo. 6s.
- Virgil.** With Introduction and Notes, by T. L. PAPILLON, M.A. *In Two Volumes.* Crown 8vo. 10s. 6d.; Text separately, 4s. 6d.

GREEK.

- Chandler. The Elements of Greek Accentuation** (for Schools). By H. W. CHANDLER, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Liddell and Scott. A Greek-English Lexicon**, by HENRY GEORGE LIDDELL, D.D., and ROBERT SCOTT, D.D. *Seventh Edition.* 4to. 36s.
- Liddell and Scott. A Greek-English Lexicon**, abridged from LIDDELL and SCOTT's 4to. edition, chiefly for the use of Schools. *Twenty-first Edition.* Square 12mo. 7s. 6d.
- Veitch. Greek Verbs, Irregular and Defective:** their forms, meaning, and quantity; embracing all the Tenses used by Greek writers, with references to the passages in which they are found. By W. VEITCH, LL.D. *Fourth Edition.* Crown 8vo. 10s. 6d.
- Wordsworth. Graecae Grammaticae Rudimenta in usum Scholarum.** Auctore CAROLO WORDSWORTH, D.C.L. *Nineteenth Edition.* 12mo. 4s.

- Wordsworth.** *A Greek Primer, for the use of beginners in that Language.* By the Right Rev. CHARLES WORDSWORTH, D.C.L., Bishop of St. Andrew's. *Seventh Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.
- Wright.** *The Golden Treasury of Ancient Greek Poetry;* being a Collection of the finest passages in the Greek Classic Poets, with Introductory Notices and Notes. By R. S. WRIGHT, M.A. . . . *New edition in the Press.*
- Wright and Shadwell.** *A Golden Treasury of Greek Prose;* being a Collection of the finest passages in the principal Greek Prose Writers, with Introductory Notices and Notes. By R. S. WRIGHT, M.A., and J. E. L. SHADWELL, M.A. . . . Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

A SERIES OF GRADUATED READERS.—

- Easy Greek Reader.* By EVELYN ABBOTT, M.A. *In one or two Parts.* . . . Extra fcap. 8vo. 3s.
Part I, *Text.* . . . Part II, *Notes and Vocabulary.*
- First Greek Reader.* By W. G. RUSHBROOKE, M.L., Second Classical Master at the City of London School. *Second Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Second Greek Reader.* By A. M. BELL, M.A. . . . Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Fourth Greek Reader; being Specimens of Greek Dialects.* With Introductions and Notes. By W. W. MERRY, D.D., Rector of Lincoln College. . . . Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Fifth Greek Reader.* Selections from Greek Epic and Dramatic Poetry, with Introductions and Notes. By EVELYN ABBOTT, M.A. . . . Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

THE GREEK TESTAMENT.—

- Evangelia Sacra Graece.** . . . Fcap. 8vo. *limp*, 1s. 6d.
- The Greek Testament,** with the Readings adopted by the Revisers of the Authorised Version. . . . Fcap. 8vo. 4s. 6d.; or on writing paper, with wide margin, 15s.
- Novum Testamentum Graece juxta Exemplar Millianum.** . . . 18mo. 2s. 6d.; or on writing paper, with large margin, 9s.
- Novum Testamentum Graece.** Accedunt parallela S. Scripturae loca, necnon vetus capitulorum notatio et canones Eusebii. Edidit CAROLUS LLOYD, S.T.P.R., necnon Episcopus Oxoniensis. . . . 18mo. 3s.; or on writing paper, with large margin, 10s. 6d.
- The New Testament in Greek and English.** Edited by E. CARDWELL, D.D. . . . 2 vols. crown 8vo. 6s.
- Outlines of Textual Criticism applied to the New Testament.** By C. E. HAMMOND, M.A. *Fourth Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

- Aeschylus. Agamemnon.** With Introduction and Notes, by ARTHUR SIDGWICK, M.A. *Second Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 3s.
- Aeschylus. The Choephoroi.** With Introduction and Notes, by the same Editor. . . . Extra fcap. 8vo. 3s.

- Aeschylus.** *Prometheus Bound.* With Introduction and Notes, by A. O. PRICKARD, M.A. *Second Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 2s.
- Aristophanes.** *The Clouds.* With Introduction and Notes, by W. W. MERRY, M.A. *Second Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 2s.
- Aristophanes.** *The Acharnians.* By the same Editor. *Second Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 2s.
- Aristophanes.** *The Frogs.* By the same Editor. *New Edition. In one or two Parts.* . . . Extra fcap. 8vo. 3s.
- Cebes.** *Tabula.* With Introduction and Notes, by C. S. JERRAM, M.A. . . . Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Demosthenes and Aeschines.** *The Orations of Demosthenes and Aeschines on the Crown.* With Introductory Essays and Notes. By G. A. SIMCOX, M.A., and W. H. SIMCOX, M.A. . . . 8vo. 12s.
- Euripides.** *Alcestis.* By C. S. JERRAM, M.A. . . . Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Euripides.** *Helena.* For Upper and Middle Forms. By the same Editor. . . . Extra fcap. 8vo. 3s.
- Euripides.** *Iphigenia in Tauris.* With Introduction and Notes. By the same Editor. . . . Extra fcap. 8vo. 3s.
- Euripides.** *Medea.* With Introduction, Notes and Appendices. By C. B. HEBERDEN, M.A. *In one or two Parts.* . . . Extra fcap. 8vo. 2s.
Part I, *Introduction and Text.* Part II, *Notes.*
- Herodotus.** *Selections,* edited, with Introduction, Notes, and a Map, by W. W. MERRY, D.D. . . . Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Homer.** *Iliad,* Books I-XII. With an Introduction, a brief Homeric Grammar, and Notes. By D. B. MONRO, M.A. . . . Extra fcap. 8vo. 6s.
- Homer.** *Iliad,* Book I. By the same Editor. *Third Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 2s.
- Homer.** *Iliad,* Books VI and XXI. With Notes, &c. By HERBERT HAILSTONE, M.A. . . . Extra fcap. 8vo. 1s. 6d. each.
- Homer.** *Odyssey,* Books I-XII. By W. W. MERRY, D.D. *Thirty-second Thousand.* . . . Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Homer.** *Odyssey,* Books XIII-XXIV. By the same Editor. *Second Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 5s.
- Homer.** *Odyssey,* Book II. By the same Editor. . . . Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.
- Lucian.** *Vera Historia.* By C. S. JERRAM, M.A. *Second Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.
- Plato.** *The Apology.* With a revised Text and English Notes, and a Digest of Platonic Idioms, by JAMES RIDDELL, M.A. . . . 8vo. 8s. 6d.
- Plato.** *Selections* (including the whole of the *Apology* and *Crito*). With Introductions and Notes by J. PURVES, M.A., and a Preface by B. JOWETT, M.A. . . . Extra fcap. 8vo. 6s. 6d.
- Sophocles.** (For the use of Schools.) Edited with Introductions and English Notes by LEWIS CAMPBELL, M.A., and EVELYN ABBOTT, M.A. *New and Revised Edition.* 2 Vols. . . . Extra fcap. 8vo. 10s. 6d.
Sold separately, Vol. I. Text, 4s. 6d. Vol. II. Notes, 6s.
- Also in single Plays. *Extra fcap. 8vo. limp,*
Oedipus Tyrannus, Philoctetes. New and Revised Edition, 2s. each.
Oedipus Coloneus, Antigone. 1s. 9d. each.
Ajax, Electra, Trachiniae. 2s. each.

- Sophocles.** *Oedipus Rex*: Dindorf's Text, with Notes by W. BASIL JONES, D.D., Lord Bishop of S. David's. . . Extra fcap. 8vo. *limp*, 1s. 6d.
- Theocritus.** Edited, with Notes, by H. KYNASTON, D.D. (late SNOW), Head Master of Cheltenham College. *Fourth Edition*. . . Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Xenophon.** *Easy Selections* (for Junior Classes). With a Vocabulary, Notes, and Map. By J. S. PHILLPOTTS, B.C.L., Head Master of Bedford School, and C. S. JERRAM, M.A. *Third Edition*. . . Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Xenophon.** *Selections* (for Schools). With Notes and Maps. By J. S. PHILLPOTTS, B.C.L. *Fourth Edition*. . . Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Xenophon.** *Anabasis*, Book I. With Notes and Map. By J. MARSHALL, M.A., Rector of the High School, Edinburgh. . . Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Xenophon.** *Anabasis*, Book II. With Notes and Map: By C. S. JERRAM, M.A. . . Extra fcap. 8vo. 2s.
- Xenophon.** *Cyropaedia*, Books IV, V. With Introduction and Notes, by C. BIGG, D.D. . . Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

ENGLISH.

Reading Books.

- *A First Reading Book*. By MARIE EICHENS of Berlin; edited by ANNE J. CLOUGH. . . Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 4d.
- *Oxford Reading Book*, Part I. For Little Children. . . Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 6d.
- *Oxford Reading Book*, Part II. For Junior Classes. . . Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 6d.
- Skeat.** *A Concise Etymological Dictionary of the English Language*. By W. W. SKEAT, Litt. D. *Second Edition*. . . Crown 8vo. 5s. 6d.
- Tancock.** *An Elementary English Grammar and Exercise Book*. By O. W. TANCOCK, M.A., Head Master of King Edward VI's School, Norwich. *Second Edition*. . . Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.
- Tancock.** *An English Grammar and Reading Book*, for Lower Forms in Classical Schools. By O. W. TANCOCK, M.A. *Fourth Edition*. . . Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Marle.** *The Philology of the English Tongue*. By J. EARLE, M.A., Professor of Anglo-Saxon. *Third Edition*. . . Extra fcap. 8vo. 7s. 6d.
- Marle.** *A Book for the Beginner in Anglo-Saxon*. By the same Author. *Third Edition*. . . Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Sweet.** *An Anglo-Saxon Primer, with Grammar, Notes, and Glossary*. By HENRY SWEET, M.A. *Third Edition*. . . Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Sweet.** *An Anglo-Saxon Reader*. In Prose and Verse. With Grammatical Introduction, Notes, and Glossary. By the same Author. *Fourth Edition, Revised and Enlarged*. . . Extra fcap. 8vo. 8s. 6d.
- Sweet.** *Anglo-Saxon Reading Primers*.
- I. *Selected Homilies of Ælfric*. . . Extra cap. 8vo. *stiff covers*, 1s. 6d.
 - II. *Extracts from Alfred's Orosius*. . . Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 1s. 6d.

- Sweet.** *First Middle English Primer, with Grammar and Glossary.*
By the same Author. Extra fcap. 8vo. 2s.
- Sweet.** *Second Middle English Primer.* Extracts from Chaucer, with
Grammar and Glossary. By the same Author. Extra fcap. 8vo. 2s.
- Morris and Skeat.** *Specimens of Early English.* A New and Re-
vised Edition. With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By R. MORRIS,
LL.D., and W. W. SKEAT, Litt. D.
Part I. From Old English Homilies to King Horn (A.D. 1150 to A.D. 1300).
Second Edition. Extra fcap. 8vo. 9s.
Part II. From Robert of Gloucester to Gower (A.D. 1298 to A.D. 1393). *Second*
Edition. Extra fcap. 8vo. 7s. 6d.
- Skeat.** *Specimens of English Literature,* from the 'Ploughmans
Crede' to the 'Shepherd's Calendar' (A.D. 1304 to A.D. 1579). With Intro-
duction, Notes, and Glossarial Index. By W. W. SKEAT, Litt. D.
Extra fcap. 8vo. 7s. 6d.
- Typical Selections from the best English Writers,** with Intro-
ductory Notices. *Second Edition.* In Two Volumes. Vol. I. Latimer to
Berkeley. Vol. II. Pope to Macaulay. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d. each.

A SERIES OF ENGLISH CLASSICS.—

- Langland.** *The Vision of William concerning Piers the Plowman,*
by WILLIAM LANGLAND. Edited by W. W. SKEAT, Litt. D. *Third Edition.*
Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Chaucer.** I. *The Prologue to the Canterbury Tales; The Knightes
Tale; The Nonne Prestes Tale.* Edited by R. MORRIS, LL.D. *Fifty-first*
Thousand. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Chaucer.** II. *The Prioresses Tale; Sir Thopas; The Monkes Tale;
The Clerkes Tale; The Squieres Tale, &c.* Edited by W. W. SKEAT, Litt. D.
Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Chaucer.** III. *The Tale of the Man of Lawe; The Pardoner's Tale;
The Second Nonnes Tale; The Chanouns Yemannes Tale.* By the same
Editor. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Gamelyn, The Tale of.** Edited by W. W. SKEAT, Litt. D.
Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 1s. 6d.
- Wycliffe.** *The New Testament in English,* according to the Version
by JOHN WYCLIFFE, about A.D. 1380, and Revised by JOHN PURVEY, about
A.D. 1388. With Introduction and Glossary by W. W. SKEAT, Litt. D.
Extra fcap. 8vo. 6s.
- Wycliffe.** *The Books of Job, Psalms, Proverbs, Ecclesiastes, and the
Song of Solomon:* according to the Wycliffite Version made by NICHOLAS DE
HEREFORD, about A.D. 1381, and Revised by JOHN PURVEY, about A.D. 1388.
With Introduction and Glossary by W. W. SKEAT, Litt. D. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Spenser.** *The Faery Queene.* Books I and II. Edited by G. W.
KITCHIN, D.D.
Book I. *Tenth Edition.* Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
Book II. *Sixth Edition.* Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Hooker. *Ecclesiastical Polity.* Book I. Edited by R. W. CHURCH, M.A., Dean of St. Paul's. *Second Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 2s.

Marlowe and Greene.—MARLOWE'S *Tragical History of Dr. Faustus*, and GREENE'S *Honourable History of Friar Bacon and Friar Bungay.* Edited by A. W. WARD, M.A. *Second Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 6s. 6d.

Marlowe. *Edward II.* Edited by O. W. TANCOCK, M.A. . . . Extra fcap. 8vo. 3s.

Shakespeare. *Select Plays.* Edited by W. G. CLARK, M.A., and W. ALDIS WRIGHT, M.A. . . . Extra fcap. 8vo. *stiff covers.*

The Merchant of Venice. 1s. *Macbeth.* 1s. 6d.

Richard the Second. 1s. 6d. *Hamlet.* 2s.

Edited by W. ALDIS WRIGHT, M.A.

The Tempest. 1s. 6d.

Coriolanus. 2s. 6d.

As You Like It. 1s. 6d.

Richard the Third. 2s. 6d.

A Midsummer Night's Dream. 1s. 6d. *Henry the Fifth.* 2s.

Twelfth Night. 1s. 6d.

King John. 1s. 6d.

Julius Cæsar. 2s.

King Lear. 1s. 6d.

Henry the Eighth (In the Press).

Shakespeare as a Dramatic Artist; a popular Illustration of the Principles of Scientific Criticism. By RICHARD G. MOULTON, M.A. . . . Crown 8vo. 5s.

Bacon. I. *Advancement of Learning.* Edited by W. ALDIS WRIGHT, M.A. *Second Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

Bacon. II. *The Essays.* With Introduction and Notes. *In Preparation.*

Milton. I. *Areopagitica.* With Introduction and Notes. By JOHN W. HALES, M.A. *Third Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 3s.

Milton. II. *Poems.* Edited by R. C. BROWNE, M.A. 2 vols. *Fifth Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 6s. 6d. Sold separately, Vol. I. 4s.; Vol. II. 3s.

In paper covers:—

Lycidas, 3d. *L'Allegro*, 3d. *Il Penseroso*, 4d. *Comus*, 6d.

Samson Agonistes, 6d.

Milton. III. *Samson Agonistes.* Edited with Introduction and Notes by JOHN CHURTON COLLINS. . . . Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 1s.

Clarendon. *History of the Rebellion.* Book VI. Edited with Introduction and Notes by T. ARNOLD, M.A. . . . Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

Bunyan. I. *The Pilgrim's Progress, Grace Abounding, Relation of the Imprisonment of Mr. John Bunyan.* Edited, with Biographical Introduction and Notes, by E. VENABLES, M.A. . . . Extra fcap. 8vo. 5s. *In white Parchment*, 6s.

Bunyan. II. *Holy War, &c.* By the same Editor. *In the Press.*

Dryden. *Select Poems.*—*Stanzas on the Death of Oliver Cromwell; Astræa Redux; Annus Mirabilis; Absalom and Achitophel; Religio Laici; The Hind and the Panther.* Edited by W. D. CHRISTIE, M.A. . . . Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

- Locke's** *Conduct of the Understanding*. Edited, with Introduction, Notes, &c. by T. FOWLER, D.D. *Second Edition*. . . . Extra fcap. 8vo. 2s.
- Addison.** *Selections from Papers in the 'Spectator.'* With Notes. By T. ARNOLD, M.A. . . . Extra fcap. 8vo. 4s. 6d. *In white Parchment*, 6s.
- Steele.** *Selected Essays from the Tatler, Spectator, and Guardian.* By AUSTIN DOBSON. . . . Extra fcap. 8vo. 5s. *In white Parchment*, 7s. 6d.
- Berkeley.** *Select Works of Bishop Berkeley*, with an Introduction and Notes, by A. C. FRASER, LL.D. *Third Edition*. . . . Crown 8vo. 7s. 6d.
- Pope.** I. *Essay on Man*. Edited by MARK PATTISON, B.D. *Sixth Edition*. . . . Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.
- Pope.** II. *Satires and Epistles*. By the same Editor. *Second Edition*. Extra fcap. 8vo. 2s.
- Parnell.** *The Hermit*. Paper covers, 2d.
- Johnson.** I. *Rasselas; Lives of Dryden and Pope*. Edited by ALFRED MILNES, M.A. . . . Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
Lives of Pope and Dryden. Stiff covers, 2s. 6d.
- Johnson.** II. *Vanity Human Wishes*. With Notes, by E. J. PAYNE, M.A. Paper covers, 4d.
- Gray.** *Selected Poems*. Edited by EDMUND GOSSE. Extra fcap. 8vo. *Stiff covers*, 1s. 6d. *In white Parchment*, 3s.
- Gray.** *Elegy, and Ode on Eton College*. . . . Paper covers, 2d.
- Goldsmith.** *The Deserted Village*. . . . Paper covers, 2d.
- Cowper.** I. *The Didactic Poems of 1782*, with Selections from the Minor Pieces, A.D. 1779-1783. Edited by H. T. GRIFFITH, B.A. Extra fcap. 8vo. 3s.
- Cowper.** II. *The Task, with Tirocinium*, and Selections from the Minor Poems, A.D. 1784-1799. By the same Editor. *Second Edition*. Extra fcap. 8vo. 3s.
- Burke.** I. *Thoughts on the Present Discontents; the two Speeches on America*. Edited by E. J. PAYNE, M.A. *Second Edition*. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Burke.** II. *Reflections on the French Revolution*. By the same Editor. *Second Edition*. . . . Extra fcap. 8vo. 5s.
- Burke.** III. *Four Letters on the Proposals for Peace with the Regicide Directory of France*. By the same Editor. *Second Edition*. Extra fcap. 8vo. 5s.
- Keats.** *Hyperion*, Book I. With Notes, by W. T. ARNOLD, B.A. . . . Paper covers, 4d.

- Byron.** *Childe Harold.* With Introduction and Notes, by H. F. TOZER, M.A. . . . Extra fcap. 8vo. 3s. 6d. *In white Parchment, 5s.*
- Scott.** *Lay of the Last Minstrel.* Edited with Preface and Notes by W. MINTO, M.A. With Map. . . . Extra fcap. 8vo. *stiff covers, 2s. In Ornamental Parchment, 3s. 6d.*
- Scott.** *Lay of the Last Minstrel.* Introduction and Canto I, with Preface and Notes by W. MINTO, M.A. . . . *Paper covers, 6d.*

FRENCH AND ITALIAN.

- Brachet.** *Etymological Dictionary of the French Language,* with a Preface on the Principles of French Etymology. Translated into English by G. W. KITCHIN, D.D., Dean of Winchester. *Third Edition.* . . . Crown 8vo. 7s. 6d.
- Brachet.** *Historical Grammar of the French Language.* Translated into English by G. W. KITCHIN, D.D. *Fourth Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Saintsbury.** *Primer of French Literature.* By GEORGE SAINTSBURY, M.A. *Second Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 2s.
- Saintsbury.** *Short History of French Literature.* By the same Author. . . . Crown 8vo. 10s. 6d.
- Saintsbury.** *Specimens of French Literature.* . . . Crown 8vo. 9s.
- Beaumarchais.** *Le Barbier de Séville.* With Introduction and Notes by AUSTIN DOBSON. . . . Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Blouët.** *L'Éloquence de la Chaire et de la Tribune Françaises.* Edited by PAUL BLOUËT, B.A. (Univ. Gallic.). Vol. I. *French Sacred Oratory.* . . . Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Cornelle.** *Horace.* With Introduction and Notes by GEORGE SAINTSBURY, M.A. . . . Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Cornelle.** *Cinna.* With Notes, Glossary, etc. By GUSTAVE MASSON, B.A. . . . Extra fcap. 8vo. *stiff covers, 1s. 6d. cloth, 2s.*
- Gautier (Théophile).** *Scenes of Travel.* Selected and Edited by G. SAINTSBURY, M.A. . . . Extra fcap. 8vo. 2s.
- Masson.** *Louis XIV and his Contemporaries;* as described in Extracts from the best Memoirs of the Seventeenth Century. With English Notes, Genealogical Tables, &c. By GUSTAVE MASSON, B.A. . . . Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Molière.** *Les Précieuses Ridicules.* With Introduction and Notes by ANDREW LANG, M.A. . . . Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.
- Molière.** *Les Femmes Savantes.* With Notes, Glossary, etc. By GUSTAVE MASSON, B.A. . . . Extra fcap. 8vo. *stiff covers, 1s. 6d. cloth, 2s.*
- Molière.** *Les Fourberies de Scapin.* } With Voltaire's Life of Molière. By
Racine. *Athalie.* } GUSTAVE MASSON, B.A.
 . . . Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

- Molière.** *Les Fourberies de Scapin.* With Voltaire's Life of Molière.
By GUSTAVE MASSON, B.A. . . . Extra fcap. 8vo. stiff covers, 1s. 6d.
- Musset.** *On ne badine pas avec l'Amour*, and *Fantasio.* With
Introduction, Notes, etc., by WALTER HERRIES POLLOCK. Extra fcap. 8vo. 2s.

NOVELETTES:—

Xavier de Maistre. <i>Voyage autour de ma Chambre.</i>	} By GUSTAVE
MASSON, B.A.
3rd Edition.
Ext. fcap. 8vo.
2s. 6d.
Madame de Duras. <i>Ourika.</i>	
Eckmann-Chatrian. <i>Le Vieux Tailleur.</i>	
Alfred de Vigny. <i>La Veille de Vincennes.</i>	
Edmond About. <i>Les Jumeaux de l'Hôtel Corneille.</i>	
Rodolphe Töpffer. <i>Mésaventures d'un Écolier.</i>	

- Quinet.** *Lettres à sa Mère.* Edited by G. SAINTSBURY, M.A.
Extra fcap. 8vo. 2s.
- Racine.** *Esther.* Edited by G. SAINTSBURY, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s.
- Racine.** *Andromaque.* } With Louis Racine's Life of his Father. By
Corneille. *Le Menteur.* } GUSTAVE MASSON, B.A. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Regnard.** . . . *Le Joueur.* } By GUSTAVE MASSON, B.A.
Brueys and Palaprat. *Le Grondeur.* } Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Sainte-Beuve.** *Selections from the Causeries du Lundi.* Edited by
G. SAINTSBURY, M.A. . . . Extra fcap. 8vo. 2s.
- Sévigné.** *Selections from the Correspondence of Madame de Sévigné*
and her chief Contemporaries. Intended more especially for Girls' Schools. By
GUSTAVE MASSON, B.A. . . . Extra fcap. 8vo. 3s.
- Voltaire.** *Mérope.* Edited by G. SAINTSBURY, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s.
- Dante.** *Selections from the 'Inferno.'* With Introduction and Notes,
by H. B. COTTERILL, B.A. . . . Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Tasso.** *La Gerusalemme Liberata.* Cantos i, ii. With Introduction
and Notes, by the same Editor. . . . Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

GERMAN, &c.

- Buchheim.** *Modern German Reader.* A Graduated Collection of
Extracts in Prose and Poetry from Modern German writers. Edited by C. A.
BUCHHEIM, Phil. Doc.
Part I. With English Notes, a Grammatical Appendix, and a complete
Vocabulary. *Fourth Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
Part II. With English Notes and an Index. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
Part III. In preparation.
- Lange.** *The Germans at Home; a Practical Introduction to German*
Conversation, with an Appendix containing the Essentials of German Grammar.
By HERMANN LANGE. *Second Edition.* . . . 8vo. 2s. 6d.

Lange. *The German Manual; a German Grammar, a Reading Book, and a Handbook of German Conversation.* By the same Author. 8vo. 7s. 6d.

Lange. *A Grammar of the German Language, being a reprint of the Grammar contained in The German Manual.* By the same Author. 8vo. 3s. 6d.

Lange. *German Composition; a Theoretical and Practical Guide to the Art of Translating English Prose into German.* By the same Author. 8vo. 4s. 6d.

Goethe. *Egmont.* With a Life of Goethe, etc. Edited by C. A. BUCHHEIM, Phil. Doc. *Third Edition.* Extra fcap. 8vo. 3s.

Goethe. *Iphigenie auf Tauris.* A Drama. With a Critical Introduction and Notes. Edited by C. A. BUCHHEIM, Phil. Doc. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. 3s.

Heine's Harzreise. With a Life of Heine, etc. Edited by C. A. BUCHHEIM, Phil. Doc. Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 1s. 6d. cloth, 2s. 6d.

Heine's Prosa, being Selections from his Prose Works. Edited with English Notes, etc., by C. A. BUCHHEIM, Phil. Doc. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

Lessing. *Laokoon.* With Introduction, Notes, etc. By A. HAMANN, Phil. Doc., M.A. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

Lessing. *Minna von Barnhelm.* A Comedy. With a Life of Lessing, Critical Analysis, Complete Commentary, etc. Edited by C. A. BUCHHEIM, Phil. Doc. *Fifth Edition.* Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

Lessing. *Nathan der Weise.* With English Notes, etc. Edited by C. A. BUCHHEIM, Phil. Doc. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

Niebuhr's Heroen-Geschichten. Edited with English Notes and a Vocabulary, by EMMA S. BUCHHEIM. Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 1s. 6d. cloth, 2s.

Schiller's Historische Skizzen:—Egmonts Leben und Tod. Edited by C. A. BUCHHEIM, Phil. Doc. *Third Edition, Revised and Enlarged, with a Map.* Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Schiller. *Wilhelm Tell.* With a Life of Schiller; an Historical and Critical Introduction, Arguments, a Complete Commentary, and Maps. Edited by C. A. BUCHHEIM, Phil. Doc. *Sixth Edition.* Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

Schiller. *Wilhelm Tell.* Edited by C. A. BUCHHEIM, Phil. Doc. *School Edition.* With Map. Extra fcap. 8vo. 2s.

Schiller. *Wilhelm Tell.* Translated into English Verse by E. MASSIE, M.A. Extra fcap. 8vo. 5s.

Scherer. *A History of German Literature.* By W. SCHERER. Edited and Translated from the Third German Edition by Mrs. F. CONYBEARE, by F. MAX MÜLLER. 2 vols. 8vo. 21s.

Max Müller. *The German Classics from the Fourth to the Nineteenth Century.* With Biographical Notices, Translations into Modern German, and Notes, by F. MAX MÜLLER, M.A., Corpus Professor of Comparative Philology the University of Oxford. A New edition, revised, enlarged, and adapted to WILHELM SCHERER'S *History of German Literature*, by F. LICHTENSTEIN. 2 vols. Crown 8vo. 21s.

GOTHIC AND ICELANDIC.

- Skeat.** *The Gospel of St. Mark in Gothic.* Edited by W. W. SKEAT, Litt. D. Extra fcap. 8vo. 4s.
- Sweet.** *An Icelandic Primer, with Grammar, Notes, and Glossary.* By HENRY SWEET, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Vigfusson and Powell.** *An Icelandic Prose Reader, with Notes, Grammar, and Glossary.* By GUDBRAND VIGFUSSON, M.A., and F. YORK POWELL, M.A. Extra fcap. 8vo. 10s. 6d.

MATHEMATICS AND PHYSICAL SCIENCE.

- Hamilton and Ball.** *Book-keeping.* By Sir R. G. C. HAMILTON, K.C.B., Under-Secretary for Ireland, and JOHN BALL (of the firm of Quilter, Ball, & Co.). *New and Enlarged Edition* Extra fcap. 8vo. 2s.
- * * *Ruled Exercise Books adapted to the above.* (Fcap. folio, 2s.)
- Hensley.** *Figures made Easy: a first Arithmetic Book.* By LEWIS HENSLEY, M.A. Crown 8vo. 6d.
- Hensley.** *Answers to the Examples in Figures made Easy, together with 2000 additional Examples formed from the Tables in the same, with Answers.* By the same Author. Crown 8vo. 1s.
- Hensley.** *The Scholar's Arithmetic.* By the same Author. Crown 8vo. 2s. 6d.
- Hensley.** *Answers to the Examples in the Scholar's Arithmetic.* By the same Author. Crown 8vo. 1s. 6d.
- Hensley.** *The Scholar's Algebra.* An Introductory work on Algebra. By the same Author. Crown 8vo. 2s. 6d.
- Baynes.** *Lessons on Thermodynamics.* By R. E. BAYNES, M.A., Lee's Reader in Physics. Crown 8vo. 7s. 6d.
- Donkin.** *Acoustics.* By W. F. DONKIN, M.A., F.R.S. *Second Edition.* Crown 8vo. 7s. 6d.

- Euclid Revised.** Containing the essentials of the Elements of Plane Geometry as given by Euclid in his First Six Books. Edited by R. C. J. NIXON, M.A. Crown 8vo. 7s. 6d.

May likewise be had in parts as follows:—

Book I	1s.
Books I, II.	1s. 6d.
Books I-IV	3s. 6d.

netee
man, &
ilology
lapped t.
ENSTEIN.
8vo. 21s.

Harcourt and Madan. *Exercises in Practical Chemistry.* Vol. I. *Elementary Exercises.* By A. G. VERNON HARCOURT, M.A.: and H. G. MADAN, M.A. *Third Edition.* Revised by H. G. Madan, M.A.

Crown 8vo. 9s.

Madan. *Tables of Qualitative Analysis.* Arranged by H. G. MADAN, M.A. Large 4to. 4s. 6d.

Maxwell. *An Elementary Treatise on Electricity.* By J. CLERK MAXWELL, M.A., F.R.S. Edited by W. GARNETT, M.A. Demy 8vo. 7s. 6d.

Stewart. *A Treatise on Heat,* with numerous Woodcuts and Diagrams. By BALFOUR STEWART, LL.D., F.R.S., Professor of Natural Philosophy in Owens College, Manchester. *Fourth Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 7s. 6d.

Williamson. *Chemistry for Students.* By A. W. WILLIAMSON, Phil. Doc., F.R.S., Professor of Chemistry, University College London. *A new Edition with Solutions.* Extra fcap. 8vo. 8s. 6d.

Combination Chemical Labels. In two Parts, gummed ready for use. Part I, Basic Radicles and Names of Elements. Part II, Acid Radicles. Price 3s. 6d.

HISTORY, POLITICAL ECONOMY, &c.

Danson. *The Wealth of Households.* By J. T. DANSON. Crown 8vo. 5s.

Freeman. *A Short History of the Norman Conquest of England.* By E. A. FREEMAN, M.A. *Second Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

George. *Genealogical Tables illustrative of Modern History.* By H. B. GEORGE, M.A. *Second Edition, Revised and Enlarged.* Small 4to. 12s.

Kitchin. *A History of France.* With Numerous Maps, Plans, and Tables. By G. W. KITCHIN, D.D., Dean of Winchester. *Second Edition.*

Vol. 1. To the Year 1453. 10s. 6d.

Vol. 2. From 1453 to 1624. 10s. 6d.

Vol. 3. From 1624 to 1793. 10s. 6d.

Rawlinson. *A Manual of Ancient History.* By GEORGE RAWLINSON, M.A., Camden Professor of Ancient History. *Second Edition.*

Demy 8vo. 14s.

Rogers. *A Manual of Political Economy,* for the use of Schools. By J. E. THOROLD ROGERS, M.A. *Third Edition.* Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

Stubbs. *The Constitutional History of England, in its Origin and Development.* By WILLIAM STUBBS, D.D., Lord Bishop of Chester. Three vols. Crown 8vo. each 12s.

Stubbs. *Select Charters and other Illustrations of English Constitutional History,* from the Earliest Times to the Reign of Edward I. Arranged and edited by W. STUBBS, D.D. *Fourth Edition.* Crown 8vo. 8s. 6d.

Stubbs. *Magna Carta:* a careful reprint. 4to. stitched, 1s

ART.

- Hullah.** *The Cultivation of the Speaking Voice.* By JOHN HULLAH.
Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Maclaren.** *A System of Physical Education: Theoretical and Practical.* With 346 Illustrations drawn by A. MACDONALD, of the Oxford School of Art. By ARCHIBALD MACLAREN, the Gymnasium, Oxford. *Second Edition.*
Extra fcap. 8vo. 7s. 6d.
- Troutbeck and Dale.** *A Music Primer for Schools.* By J. TROUTBECK, D.D., Music Master in Westminster School, and R. F. DALE, M.A., B. Mus., late Assistant Master in Westminster School. . . Crown 8vo. 1s. 6d.
- Tyrwhitt.** *A Handbook of Pictorial Art.* By R. St. J. TYRWHITT, M.A. With coloured Illustrations, Photographs, and a chapter on Perspective by A. MACDONALD. *Second Edition.* . . . 8vo. half morocco, 18s.
- Upcott.** *An Introduction to Greek Sculpture.* By L. E. UPCOTT, M.A. Crown 8vo. 4s. 6d.

Student's Handbook to the University and Colleges of Oxford.
Eighth Edition. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Helps to the Study of the Bible, taken from the *Oxford Bible for Teachers*, comprising Summaries of the several Books, with copious Explanatory Notes and Tables illustrative of Scripture History and the Characteristics of Bible Lands; with a complete Index of Subjects, a Concordance, a Dictionary of Proper Names, and a series of Maps. . . . Crown 8vo. 3s. 6d.

* * A READING ROOM has been opened at the CLARENDON PRESS WAREHOUSE, AMEN CORNER, where visitors will find every facility for examining old and new works issued from the Press, and for consulting all official publications.

☛ All communications relating to Books included in this List, and offers of new Books and new Editions, should be addressed to

THE SECRETARY TO THE DELEGATES,
CLARENDON PRESS,
OXFORD.

MASTERPIECES OF THE FRENCH DRAMA.

Corneille. *Horace.* With Introduction and Notes by GEORGE SAINTSBURY, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Molière. *Les Précieuses Ridicules.* With Introduction and Notes by ANDREW LANG, M.A. Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.

Racine. *Esther.* Edited by GEORGE SAINTSBURY, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s.

Beaumarchais. *Le Barbier de Séville.* With Introduction and Notes by AUSTIN DOBSON. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Voltaire. *Mérope.* Edited by GEORGE SAINTSBURY, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s.

Musset. *On ne badine pas avec l'Amour, and Fantasio.* With Introduction, Notes, etc., by WALTER HERRIES POLLOCK. Extra fcap. 8vo. 2s.

The set of Six Volumes, bound in Imitation Parchment, and fitted in a Paste Grain Leather Case, with Catch Lock, price 12s. 6d. complete.

FORTHCOMING EDUCATIONAL WORKS.

Cicero. *The Catilinarian Orations.* Edited, with Introduction and Notes, by E. A. UPCOTT, M.A. Extra fcap. 8vo.

Virgil. *The Eclogues.* Edited by C. S. JERRAM, M.A. Extra fcap. 8vo.

Demosthenes. *Olynthiacs and Philippics.* Edited by EVELYN ABOTT, M.A.

Lysias. *The Epitaphios.* Edited by F. J. SNELL, B.A.

Plato. *Meno.* Edited by ST. GEORGE STOCK, M.A.

Principles of English Etymology. First Series. By W. W. SKEAT, Litt. D. Crown 8vo.

Minot, Laurence. *Poems.* Edited by JOSEPH HALL, M.A. Extra fcap. 8vo. [Nearly ready.]

A Second Anglo-Saxon Reader. By HENRY SWEET, M.A. Extra fcap. 8vo.

A Text-Book of Algebra. By W. S. ALDIS, M.A. Crown 8vo. [Nearly ready.]

Elementary Trigonometry. By T. ROACH, M.A. Crown 8vo. [Nearly ready.]

London: HENRY FROWDE,
OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE, AMEN CORNER.

Edinburgh: 6, QUEEN STREET.

Oxford: CLARENDON PRESS DEPOSITORY,
116, HIGH STREET.

